

De XVII. 54.

Procy.

J. 104.
q $\frac{85^a}{8}$

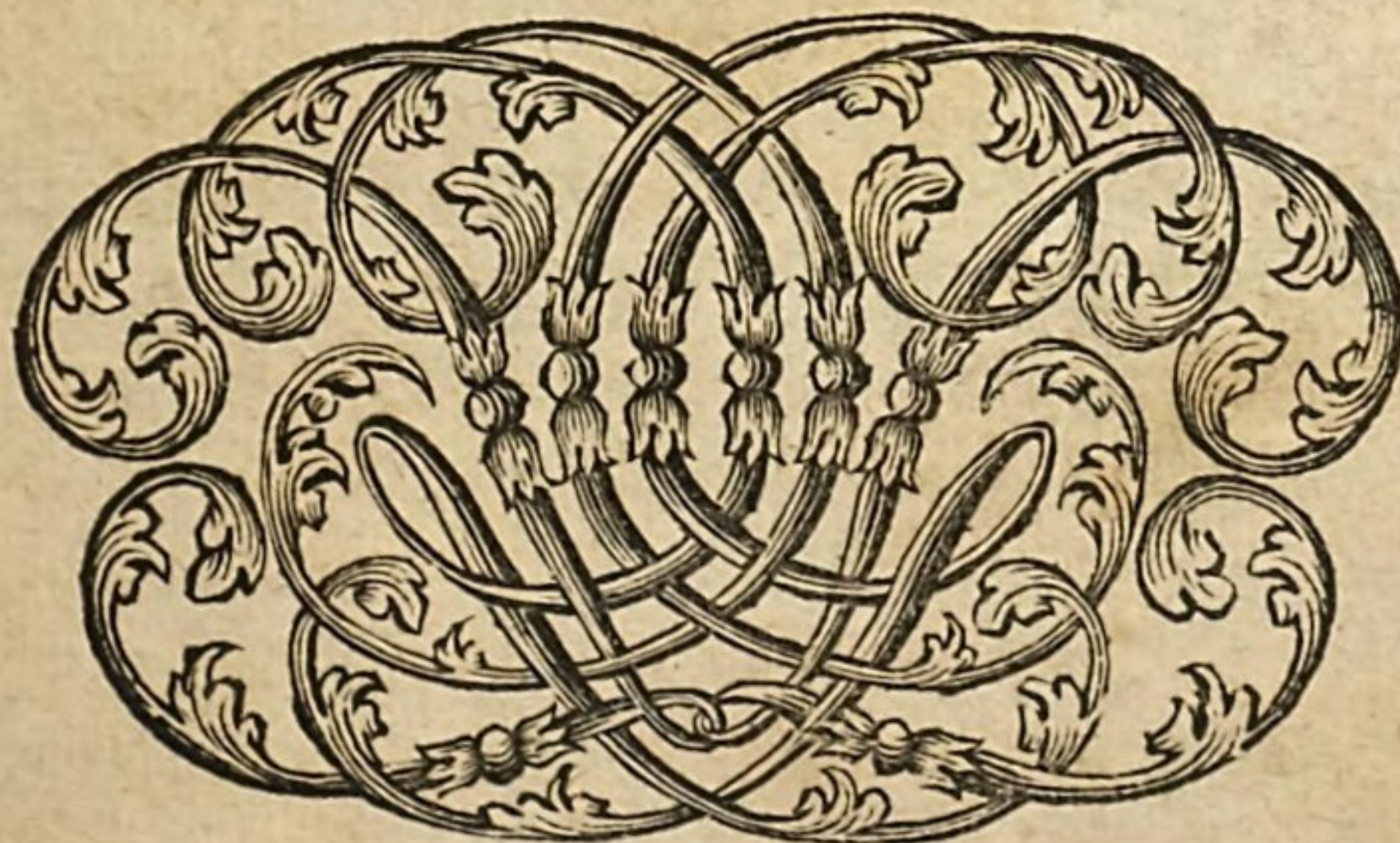
REPERTORIUM WERNHERIANUM
SEU
INDICES GENERALES

IN EXCELLENTISSIMI JCTI
DN. JO. BALTHASARIS WERNHERI
POTENTISS. POLON. REG. ATQVE ELECT. SAXON. A CONSILIIS
AVLAE AC JUSTIAE FAC. JURID. IN ACAD. VITEMBERG
ORDINarii ET ANTECESSORIS PRIMarii

SELECTARUM OBSERVATIONUM
FORENSIUM

EARVNDemQVE SVPPLEMENTORUM
X. PARTES SEV VII. VOLUMINA
ALTER AD ORDINEM ALPHABETICVM
ALTER VERO
AD SERIEM PANDECTARUM CONSTRUCTVS

CVRA
GODOFREDI REINOLDI KOESELISII
PHIL. ET J. V. D

VITEMBERGAE
APVD CHRIST. THEOPH. LVDOVICVM
ANNO M DCC XXIII

V I R O
MAGNIFICO ET EXCELLENTISSIMO
D O M I N O
JOANNI BALTHASARI
WERNHERO JCTO

POTENTISS· POL· REG· ET ELECT· SAX
A CONSILIIS AVLAE ATQVE JUSTITIAE
CVR· PROVINC· CONSIST· ECCLES· SCABIN
ASSESSORI ITEMQVE FACVLT· JURID
IN ACADEM· VITEMB· ORDINARIO
GRAVISSIMO ET ANTECESS
PRIMARIO

DOMINO ATQ· PATRONO SVO
AD CINERES COLENDO

VIR EXCELLENTISSIME
DOMINE PATRONE AD CINERES VSQVE
DEVENERANDE

Recordatus sum, VIR EXCELLENTISSIME,
Patrocinii, quo me, quavis occasione, per
Tuam, qua esse soles, benignitatem, u-
berrime frui licuit. Sed uidebar mihi
eo ipso simul admonitus, ut probe me-
cum expenderem, quam TIBI me inde arctissimo qua-
si uinculo iamdudum reddidisti obstrictum. Quam ob
rem, ne parum gratæ mentis notam contraherem, me-
ditatus sæpissime hætenus fui, quid, remunerationis lo-
co, TIBI offerrem. At enim uero nihil plane inue-
nire potui, quod tantis, a Tua munificentia in me col-
latis beneficiis, compensandis uel aliqua ex parte suffi-
ceret. Hoc unicum saltem medium mihi obuenit,
ut ex Tuis, quibus undequaque abundas thesauris,
depromerem nonnulla, usque debita TIBI mea per-
solue-

soluerem. Quo medio, cum nullum mihi expeditum magis uisum sit, in mentem mihi uenerunt Observationes Tuæ Forenses eruditissimæ, utpote in quibus tantum latere thesaurum, optime scio, qui ad debita, quibus TIBI teneor, exsoluenda, plus satis suffecturus est. Ne uero rem alienam, inuito domino, contrectare uidear, antequam hoc facio, Tuam mihi, ante omnia, expeto concessionem beneuolam. Quafretus, ad recolenda, publiceque prædicanda, quæ ex PATROCINIO Tuo in meam tenuitatem promanarunt beneficia, trado duo ad supra laudatas Observationes Repertoria, quorum alterum ad Alphabeticum, alterum uero ad Digestorum ordinem compositum est, eademque TIBI dedico. Eoque minus dubito, Tuam Excellentiam ista benigno uultu accepturam esse, quo magis ea ab omnibus, in quorum manibus præfatæ Observationes utilissimæ sunt, quin imo a Tua ipsa Excellentia, cui erudito Orbi inferuire, cordi semper est, desiderata sunt. Equidem negare non possum, ea nihil præ se ferre, quod Tua Persona, Tuisque Doctrinis, quæ in laudatis sæpe Observationibus Tuis continentur, atque a Saxonibus, æque ac exteris quibusque, in pretio habentur, deque incomparabilibus ingenii Tui facultatibus, quibus emines, iudiciiue ui exquisitissima, satis superque testantur, dignum sit; ista tamen uel hoc nomine TIBI displicere non poterunt, quod nunc omnes, qui sibi ea summa cupiditate expetierunt, uotorum suorum damnatos uideas, atque scias. Accipe igitur fronte se-

rena, VIR EXCELLENTISSIME, meumque conatum
æqui bonique consule. Quod restat, id unicum, VIR
MAGNIFICE, mihi adhuc expeto, ut, quemadmodum
flagras cupiditate Reipublicæ literariæ inseruiendi, ita
inter arduos istos labores mei quoque memor esse,
Tuoque Patrocinio complecti pergas

EXCELLENTISSIMI NOMINIS
TVI

clientem deuinctissimum

GODOFR. REINOLD. KOESELISIVM

PRÆFA

PRÆFATIO AD LECTOREM

Neminem fore confido, qui ignoret, septem Observationum Forensium Wernherianarum Volumina in publicum hætenus prodiisse, eaque ubiuis locorum maximum fauorem inuenisse. Neque uero mirandum id est, cum Observationes istæ aliquem ex consummatissimis Iuris auctorem habeant, quo nullus excellentior, nullus doctrina atque eruditione superior, nullus expeditior. Præterquam enim, quod accuratissimam sibi comparauerit Juris cognitionem atque scientiam, etiam admirabili iudicio practico præditus atque instructus est, ut nullus plane casus tam difficilis obuenire queat, cui promptissime ius applicando et solidissimis rationibus decidendo impar sit, nullumque dubium a doctissimo quouis excogitari atque moueri possit, cui ex assè resoluendo non suffecturus sit. Non dicam de Excellentissimi huius Viri celerissima commissa negotia expediendi ratione. Laudatur Imperator Julius Cæsar, quod uno eodemque tempore uaria et diuersa plane negotia expedire potuerit. Huiusmodi agilitatis etiam Auctor nostrarum Observationum capax est. Scio enim, eundem aliquando uno eodemque tempore Acta ad Dicasteria Juridica, quæ hic sunt, transmissa et legisse, et duobus uel pluribus de iure ipsum interrogantibus solidissime respondisse, et uni ex famulis suis sententias, alteri uero quandam ex Observationibus hisce in calamum dictitasse, et insuper propria manu literas scripsisse, ut itaque huius Viri Excellentissimi expedita agendi ratio omnino admiranda sit, Idemque in eo cum sacratissimo Imperatore, Julio Cæsare, summo iure æquiparari, non dicam, eidem anteferri possit ac debeat. Quemadmodum nunc nostrarum Observationum Auctor ingenii iudiciiue præstantia, nec non multiplici doctrina, nemini cedit; ita quoque linatissima scripta, quæ ipse in uulgus emisit, illius laudes loquuntur, atque, ipsum Jure-Consultorum ætatis nostræ facile Principem esse, fatis testantur. Gratulatur sibi igitur Academia nostra de hoc Antecessore Primario: Gratulantur sibi Dicasteria, quæ hic florent, quod tantum Iuris Præsidem et Directorem liceat salutare grauissimum: Gratulatur sibi totus orbis eruditus de scriptis eruditissimis, quæ in lucem hætenus edidit: Gratulantur sibi

bi etiam Principes, et Reges, quin imo ipse Imperator Augustissimus quod in hoc habeant Virum, cui grauissimas quascunque causas et lites expediendas componendasque committere tuto possint. Quid itaque, rebus sic stantibus, mirandum est? supra laudatas Observationes Forenses suos ubique inuenisse aestimatores, et non tantum in prouinciis Saxonis maximi habitas, sed et ab exteris maxima cum expectatione receptas esse. Neque id contingere aliter potuit, cum id præcipuum præ aliis, quæ publici juris hucusque a quamplurimis facta sunt, scriptis, habeant nostræ Observationes, quod non ea tantum, quæ in Saxonia iuris sunt, sed etiam, quæ alibi in rerum argumentis obtinent et Juris Communis sunt, fidelissime exhibeant, nec non omnes fere causas et quæstiones, quæ in foro aliquod momentum habent, complectantur, et sic tam in Scholis, quam Iudiciis, instar Systematis Vniuersalis, esse possint. Vt autem hoc Observationum opus omni exceptione maius sit, nullumque hoc tempore editum extet scriptum, quocunque etiam titulo ueniat, licet quoque Muscipula Juridica inscribatur, quod illi anteferri iure possit, hoc unicum tamen in eo hætenus a quamplurimis anxie desideratum est, quod non generali quodam Indice sive Repertorio Vniuersali instructum sit, quod euoluendi illud, materiasque reperiendi difficultatem minuat atque tollat. Huic igitur, etiam summorum Virorum, desiderio ut satisfiat, isque defectus, quo hucusque hoc Observationum opus laborauit, ut suppleatur, illisque, in quorum manibus sæpius laudatæ Observationes sunt, succurratur, duplex Repertorium, alterum ad Ordinem Alphabeticum, alterum uero ad Pandectarum seriem, constructum, in præsentiarum offero, ut et illi, qui in foris uersantur, et hi, qui in Academiis iuuentuti docendo inseruiunt, sine ulla difficultate et tædio, laudatissimas illas Observationes euoluere, atque sic maiorem utilitatem ex iis percipere, et eo facilius in succum et sanguinem imposteriorum eas conuertere queant. Te uero, Lector Beneuole, ut meam hancce tibi inseruiendi uoluntatem, et in tui commodum præstitos labores et operas in bonam partem interpreteris, et nœuos atque menda, quæ passim forte per summam festinationem et alia impedimenta irrepserunt, æqui bonique consulas, etiam atque etiam rogo atque contendo. Quod superest, ex animi sententia uale.

Absens.

Contra absentes & contumaces reos hodiernum per missionem ex primo & secundo decreto procedi potest. Vol. I. P. II. O. 439. p. 869. Absens reipubl. causa, qui procuratorem reliquit, & ab eo defendi potuit, non prius, quam eo excusso, in integrum restituitur. Vol. IV. P. V. O. 166. p. 263.

Quando consors litis pro se & cum cautione rati pro Absentibus, iuramentum super articulis probatorialibus in termino defert, atque adversarius ad hos respondet, Absentes expensas termini refundere haud tenentur. Vol. IV. P. VI. O. 426. p. 689.

Absens officium decanatus, in quavis Facultate Academica recte suscipit. Vol. VI. P. X. O. 329. p. 591.

Absentis Curator.

Vid. infra *Curator Absentis*.

Absentia.

Ad impetrandum malitiosæ de-

sertionis processum sufficit conjugis per annum vel dimidium continuata Absentia. Vol. III. P. IV. O. 134. p. 320.

Abzugs-Geld.

Quanto temporis spatio eidem præscribatur. Vol. I. P. II. O. 369. n. 2. seqq. p. 680.

Ab una specie bonorum ad aliam extendi non potest. Vol. V. P. VII. O. 55. p. 128.

Iis in locis, ubi statuto introducta est, vel usu invaluit, merito præstatur. Vol. V. P. VII. O. 174. p. 341.

Academia.

Num a Vicariis Imperii Academicæ confirmari possint? Vol. II. P. III. O. 116. n. 367. seqq. p. 323.

Acceptatio.

Ad essentiam donationis necessario requiritur. Vol. I. P. I. O. 157. n. 1. seqq. p. 221. & Vol. VII. S. p. 170.

Non præsumitur ex eo, quod nemo facile donationem detrectet. ibid. n. 2.

Acceptatio donationis facti est, adeo-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

adeoque a donatario probanda ibid. n. 5.

Ante acceptationem promissi promissio non obligat. Vol. I. P. I. O. 182. n. 7. p. 292.

Nisi in antecessum acceptatio jam facta sit. ibid.

Acceptatio guarandæ nudis verbis præstitæ reo præjudicat, non vero actori. Vol. I. P. I. O. 58. n. 5. p. 75.

Acceptatio Juramenti.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 571. p. 446.

Qualem effectum producat? ibid. n. 572.

Quotuplici modo fiat? ibid. n. 573.

Acceptatio Tacita.

Quæ dicatur? Vol. VII. S. ad P. I. O. 157. n. 2. p. 170.

Accepta.

Qui transactionem impugnat, ante omnia ea, quæ accepit, restituere tenetur. Vol. IV. P. VII. O. 489. p. 815.

Accisa.

Accisæ introductione civitati, quæ non nisi certam contributionum quotam solvere tenetur, præjudicari non potest. Vol. I. P. I. O. 170. p. 244.

Accolæ.

Onus muniendæ ripæ, penes

quam prædia possident, defugere haud possunt. Vol. IV. P. VI. O. 479. n. 1. sqq. p. 766. sqq.

Accrescendi jus.

Vid. infr. Jus accrescendi.

Accusator.

An reo juramentum deferre possit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 528. seqq. p. 441.

Acquisita.

Quæ constante matrimonio opera licet & industria uxoris, Acquisita sunt, regulariter ad solum maritum pertinent. Vol. IV. P. V. O. 23. p. 34.

Acquirere.

Hodie alteri per alterum valide acquiritur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 182. p. 182.

Si alter ex alterius pacto jus Acquirere velit, acceptare debet promissionem ante, quam utriusque paciscentium consensu illa revocata fuerit. ibid. n. 3. seq. p. 184.

Acta.

Ibi esse intelliguntur, ubi negotium autoritate judicis celebratur, quocunque in loco, etiam extra judicium. Vol. I. P. I. O. 26. n. 5. p. 39.

Nunquam ad sententiam ferendam transmittenda sunt, nisi reus contra postremam Fiscalis

REPERTORIUM WERNHERIANVM:

lis deductionem fuerit auditus.

Vol. I. P. II. O. 479. p. 947.

Actis, a Notario conscriptis, in Saxonia nulla habetur fides, nisi iudicio, cui adhibitus est, peculiari juramento fuerit obstrictus. Vol. I. P. I. O. 113. p. 158.

Secus Jure Communi. ibid. n. 1. seqq.

Vel si Notarius ex postfacto peculiari juramento veritatem Actorum confirmet, modo hoc utraque parte consentiente fiat. Vol. I. P. I. O. 113. n. 7. seqq. p. 159.

Ad quodnam Collegium Prudentum sint transmittenda, regulariter Judicis arbitrio relictum est. Vol. III. P. IV. O. 233. p. 597.

An in causis, quæ inter Dominum Jurisdictionalem & subditos coram proprio ejus iudicio ventilantur, ad Collegium Juridicum necessario transmitti debeant? Vol. IV. P. V. O. 219. p. 350.

Acta publica a reo actori sunt edenda. Vol. IV. P. VI. O. 401. p. 648.

An denunciato ad perlustrandum sint communicanda, antequam causa usque eo sit peracta, ut super eadem definitive pronunciari possit? Vol. VII. S. ad P. V. O. 122. n. 3. p. 603.

Num in causis denunciationis, termino inrotationis haud præfixo, ad Collegium Juridicum transmitti, ab eodemque sententia peti possit? ibid. n. 3. p. 604.

Actio.

In potentio rem quemcunque, etsi non ratione officii talem, cedi prohibetur, sub debiti jactura. Vol. I. P. I. O. 283. p. 554. & Vol. II. P. III. O. 209. p. 557.

Actiones contra pupillos competentes tutori vel curatoribus cedi non possunt. Vol. I. P. II. O. 377. n. 3. p. 701.

Non potest cedi a creditore post debitum solutum illi, qui pro altero solvit. Vol. I. P. I. O. 172. n. 8. p. 262.

Sub legato omnium bonorum mobilium non continetur.

Vol. I. P. I. O. 284. p. 555.

An hodie ex pacto nudo detur? Vol. I. P. II. O. 380. p. 709. seqq.

Qualis Actio hodie ex pacto nudo oriatur? Vol. I. P. II. O. 380. n. 57. p. 719.

Utrum ex pacto simplici de contrahendo efficax obligatio & Actio oriatur? Vol. II. P. III. O. 97. p. 222.

Num non nisi ob præsumptam vel saltem fictam stipulationem ex nudo pacto detur? Vol. I. P. II. O. 380. n. 42. p. 717.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Per litis contestationem fit in heredes transitoria, licet illa sit vitiosa. Vol. I. P. I. O. 145. n. 5. p. 206.

Inepte instituitur contra plures reos, si singulos non tangunt facta libello comprehensa. Vol. I. P. I. O. 101. p. 136

Actio, ad res mobiles competens, Jure Saxon. in materia successionis mariti in bona uxoris pro re mobili habetur. Vol. I. P. I. O. 95. n. 3. p. 129.

Actio Principalis non præcise in Judicio Diffamationis instituenda, sed electio Diffamantis est, ubi experiri velit, nisi aliud per rem judicatam expresse injunctum sit. Vol. I. P. I. O. 211. p. 424.

Si is, cujus opera quis in mercibus emendis, cum pretium non statim solverit, uti consuevit, deinceps ignorante domino ex eadem taberna alias merces accipiat & cum iis auferat, an Actio contra dominum detur? Vol. I. P. I. O. 215. p. 430.

Quando pacto de non alienando clausula commissoria adjecta, alienatio ipso jure nulla est, adeoque Actio adversus tertium datur. Vol. VII. S. ad P. II. O. 372. p. 305.

Quando debitor principalis ex-

cussus est, non statim executio contra fidejussorem fieri potest, sed peculiaris Actio contra ipsum instituenda est. Vol. I. P. II. O. 462. p. 926

Quot & quales Actiones contra nautas, caupones & stabularios dentur? Vol. I. P. II. O. 463. n. 1. seqq. p. 927. seqq.

Actio adversus Fiscum competens administratori ejus cedi nequit. Vol. I. P. II. O. 377. p. 699

In Actione ex contractu bilaterali ab actore implementum contractus ex sua parte probari debet. Vol. I. P. I. O. 149. n. 7. p. 211

Quanto temporis spatio Actionibus ex contractu descendentibus præscribatur? Vol. I. P. I. O. 238. n. 7. p. 488

Actio ad petendam servitutem promissam longo tempore præscribitur. Vol. V. P. VIII. O. 344. p. 611

Actio, contra quam non nisi immemorialis præscriptio valet, per litis contestationem ad 40. annos haud restringitur. Vol. V. P. VIII. O. 500. p. 855

Per præscriptionem Actio ipso jure tollitur. Vol. II. P. III. O. 136. n. 2. p. 407

Num non minus Actiones, ex delicto venientes, quam quæ ex contractu descendunt, juramen-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ramenti delationem admit-
tunt. Vol. I. P. I. O. 192. n. 5. p. 333

Actiones, quibus diversus finis ac
scopus præfixus est, eodem li-
bello comprehendendi possunt,
nec una per alteram consumi-
tur. Vol. I. P. I. O. III. n. 6. p. 155.

Actiones, quarum scopus &
finis plane diversus est, in eo-
dem libello recte cumulantur.
Vol. III. P. IV. O. 88. n. 4. p. 258

Plures Actiones sive plane con-
trariæ sint, sive tantum ele-
ctive concurrant, in eodem
libello simul proponi non pos-
sunt. Vol. II. P. III. O. 154. n. 3.
p. 458

Actionem ad rem quæ habet, i-
psam rem habere videtur. Vol.
I. P. I. O. 183. n. 30. p. 305

Num Actio intuitu pretii residui,
des rückständigen Kauff-Geldes,
contra tertium feudi possessio-
nem detur? Vol. II. P. III. O.
16. p. 44

Actiones, quæ interesse pecuni-
arium persequuntur, contra
heredem quoque competunt.
Vol. II. P. III. O. 133. n. 3. p. 394

Feudo sine consensu domini di-
recti vendito, emptori contra
venditorem ad id tradendum
nulla Actio competit. Vol. II.
P. III. O. 151. n. 4. p. 447

Qualis Actio ex præstito vel re-
misso juramento descendat?

Vol. III. P. IV. O. 151. n. 220.
p. 393

An Actio vetus per juramentum
conventionale tollatur? ibid.
n. 221. seqq. p. 394. seqq

Utrum in Actionibus, quibus in-
ficiendo lis crescit, juramenti
delationi locus sit? ibid. n. 533.
p. 442

Quales Actiones contra illum
dentur, qui rem alienam a non
domino sciens emit? Vol. VII.
S. ad P. III. O. 119. n. 4. p. 389

Utrum Actiones ad res mobiles,
an immobiles sint referendæ?
Vol. III. P. IV. O. 209. n. 1. p. 541

Actioni, ex nova causa petendi
remota institutæ, sive realis, si-
ve personalis fuerit, exceptio
rei judicatæ frustra opponitur.
Vol. IV. P. VI. O. 481. p. 773

Qualis Actio Domino negotii
contra substitutum procura-
toris competat? Vol. VI. P. IX.
O. 190. n. 2. p. 326

Qui Jusjurandum, super loculis
depositis, sibi delatum, præsti-
tit, nova actione, intuitu re-
rum in illis contentarum con-
veniri nequit, Vol. VI. P. X.
O. 321. p. 565

Post litem contestatam Actio,
sua natura perpetua, ab uni-
versitate intra 44. annos, con-
tinuari potest. Vol. VI. P. X.
O. 436. p. 777

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Actio ad exhibendum.

Quænam dicatur? Vol. III. P. IV.

O. 214. n. 118. p. 555

An cesset, re post litem contesta-
tam apud reum casu pereunte?
ibidem.

Actio ad Interesse.

Datur conductori contra loca-
torem, qui rem locatam, non-
dum finito contractu, aut con-
tra pactum de non alienando,
vendidit. Vol. I. P. II. O. 360.
n. 6. p. 666

Conceditur emtori adversus
venditorem, qui tributa in se
recepit. Vol. I. P. II. O. 389.
p. 736

Competit illi, cui ex pacto de
non alienando jus est quæsi-
tum, contra illum, qui fidem
datam violavit. Vol. I. P. I.
O. 207. n. 3. p. 413. & Vol. I. P. II.
O. 372. p. 685

Competit sceminae, quæ marito
impotenti ignorans nupsit.
Vol. IV. P. V. O. 99. p. 151

Actio ad palinodiam.

An jurisjurandi delationem ad-
mittat? Vol. I. P. I. O. 293. p. 565

An cum actione injuriarum æsti-
matoria cumulari possit? Vol. I.
P. I. O. III. p. 154

Actio æstimatoria.

In causis injuriarum adhuc hodie

in foro Saxonico Actio æsti-
matoria, nec non defensio
conscientiæ per probationes
locum habet. Vol. II. P. III. O.
126. p. 372

Actio communi dividundo

Actioni communi dividundo ex
eo tempore, quo alter socio-
rum rem non amplius tan-
quam communem, sed veluti
sibi soli propriam possidere
cœpit, præscribitur. Vol. I. P.
II. Obs. 423. p. 822

Etiam in foro rei sitæ recte insti-
tuitur. Vol. II. P. III. O. 183. p. 512

Oritur partim ex contractu, par-
tim ex dominio. ibid. n. 2

Etiam uni ex fociis, reliquis in-
vitis, datur. Vol. IV. P. V. O.
240. n. 1. seqq. p. 393

Quamdiu quis rem, ut commu-
nem possidet, Actioni com-
muni dividundo præscribi ne-
quit. Vol. VI. P. X. O. 489.
p. 879

Actio Confessoria.

Cum interdicto retinendæ pos-
sessionis in eodem libello re-
cte cumulatur. Vol. V. P. VII.
O. 234. p. 436

Actio Criminalis.

Propter injurias illatas, etsi haud
atroces sint, institui potest.
Vol. IV. P. VI. O. 486. p. 807

Actio

Actio de eo, quod certo loco.

Qua ratione Actio Arbitraria dicatur? Vol. II. P. III. O. 24. n. 2. p. 52

Actio de Pastu.

Differt ab Actione L. Aquilæ. Vol. I. P. I. O. 57. n. 2. seqq. p. 74. seq.

Si plurium dominorum animalia damnum dederint, contra singulos non in solidum, sed pro rata damni, a cujusque animali illati, datur. Vol. I. P. I. O. 57. p. 74

Actio de Pauperie.

An hodie sit abrogata? Vol. VI. P. IX. O. 56. n. 2. seqq. p. 112

Actio de Receptis.

Ad quid detur? Vol. I. P. II. O. 463. n. 2. p. 928

Ut contra cauponem institui queat, specialis rerum assignatio non requiritur. Vol. V. P. VIII. O. 320. p. 578

Non datur contra cauponem, si res per aliam personam, quam huic negotio præpositam, receptæ fuerint. Vol. VII. S. ad P. VIII. O. 321. p. 763

In Actionem de Receptis omne damnum venit, quamvis citra exercitoris culpam contigerit. Vol. V. P. VIII. O. 321. p. 578

In Actione de Receptis nunquam actor cauponis culpam sive allegare, sive probare tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 322. p. 581

In Actione de Receptis & illatio rerum, & damnum datum, ab actore probari debet. Vol. V. P. VIII. O. 323. p. 583

Adversus privatos rhedarios locum non habet. Vol. VI. P. IX. O. 229. p. 399. & Vol. VII. S. p. 779

Actio de servo corrupto.

Adhuc hodie utiliter in duplum datur. Vol. I. P. I. O. 280. p. 545

Actio de spolio.

Num etiam a conductore contra Magistratum suum, cum quo contraxit, institui possit. Vol. II. P. III. O. 228. p. 588

Actio de Syndicatu.

Adversus judicem, male judicantem, adhuc hodie in usu est. Vol. V. P. VIII. O. 369. p. 630

Actio Directa.

Per cessionem non amittitur. Vol. V. P. VII. O. 182. n. 7. p. 364

Actio Doli.

Quanto temporis spatio Actioni doli præscribatur? Vol. I. P. II. O. 370. n. 5. p. 683. Vol. VI. P. X. O. 287. n. 1. p. 500

An creditori contra illum, qui ipsum ad concedendam debitori

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tori dilationem dolo induxit,
ad damnum inde ortum resar-
ciendum competat? Vol. II.
P. III. O. 153. p. 455

Actio Emti.

Quid sit? Vol. VI. P. IX. O. 151.
n. 3. p. 241

Quando ad redhibendum insti-
tuitur, non ultra sex menses
durat. Vol. V. P. VIII. O. 475.
p. 791

Actio ex Can. Redinte- granda, caus. 3. qv. i.

Non minus laicis, quam clericis
competit. Vol. I. P. I. O. 123.
p. 171

Etiam adversus tertium, bona
fide possidentem, locum ha-
bet. Vol. IV. P. VI. O. 328. p. 538

Actio ex L. Diffamari.

An sit condictio ex Lege? Vol. I.
P. I. O. 334. n. 4. seqq. p. 622

Contra possessorem non datur.
Vol. I. P. I. O. 227. p. 477. &
O. 309. p. 585

Qui rem ab altero possessam ju-
re proprietatis ad se pertine-
re prætendit, ab eodem Acti-
one ex L. Diffamari. 5. C. de In-
gen. manum. provocari potest.
Vol. II. P. III. O. 249. p. 628

Contra clericum in quocunque
judicio institui potest. Vol. I.
P. I. O. 314. p. 589

Ad quid detur? Vol. I. P. I. O.

211. n. 1. p. 424

Formula libelli hujus Actionis.
Vol. II. P. III. O. 249. n. 3. p.
630. & Vol. III. P. IV. O. 139.
n. 4. p. 336

Ut locum inveniat, per docu-
menta vel testes diffamatio
demonstranda est, nec juris-
jurandi delatio locum habet.
Vol. I. P. I. O. 228. p. 478

Cum remedio L. si contendat,
confundi non debet, & quo-
modo hæ duæ Actiones inter
se differant? Vol. III. P. IV. O.
139. p. 333

Actione ex L. Diffamari institu-
ta, diffamans non præcise te-
netur actionem principalem
in Judicio diffamationis insti-
tuere, sed electionem habet,
ubi experiri velit; nisi aliud
per rem judicatam injunctum
sit. Vol. I. P. I. O. 211. p. 424
Vid. infra Provocatio ex L. Diffa-
mari.

Actio ex L. 2. C. de. Resc. Vend.

Quomodo in Actione ex L. 2. C.
de Resc. Vend. petitum sit? Vol. I.
P. I. O. 345. n. 8. p. 638

Actio ex L. ult. C. de Edict. D. Hadr. toll.

Quando quis in Actione ex L.
ult. C. de Edict. Hadrian. toll.
in

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

in possessione tamdiu defen-
sus est, donec adversarius jus
suum ordinarie deduxerit, hic
interdicto: *Quorum bonorum*
uti nequit. Vol. V. P. VIII.

O. 407. p. 686

Vid. infr. *Remedium ex L. ult. C.*
d. Edicto D. Hadr. toll.

**Actio ex L. 2. C. de
Resc. Vend.**

Quomodo in Actione ex L. 2. C.
de Resc. Vend. petitum sit? Vol. I.
P. I. O. 345. n. 8. p. 638.

**Actio ex L. si contendat. 28.
ff. d. Fidejussoribus.**

Locum non habet adversus eum,
qui instrumento guarentigio-
nato innititur, si exceptiones
sint altioris indaginis. Vol. VI.
P. IX. O. 112. p. 172

Qui Actione ex L. *si contendat* ex-
peritur, citra ineptitudinem
libelli impositionem perpetui
silentii petit. Vol. I. P. II. O. 487.
p. 953

Vid. infr. *Provocatio ex L. si conten-*
dat 28. ff. de Fidejussoribus.

**Actio ex Pacto de retro-
vendendo.**

Contra tertium rei venditæ pos-
sessorem non datur. Vol. III.
P. IV. O. 130. n. 1. seqq. p. 315.
Vol. VI. P. IX. O. 24. n. 1. seqq.
p. 60. seq.

Hodie adversus tertium institui
potest. Vol. VII. S. ad P. II. O.
425. p. 336

Actioni ex Pacto de retroven-
dendo præscribi non potest.
Vol. I. P. I. O. 313. p. 588

**Actio ex §. 8. Resol.
Gravam.**

In Saxonia non semper cum fru-
ctu institui potest. Vol. I. P. I.
O. 335. p. 623

**Actio ex Retractu Gentili-
tio atque Legali.**

Est in rem scripta. Vol. IV. P. VI.
O. 315. p. 520

Actio ex Retractu Legali cum Pu-
bliciana recte cumulatur, si mo-
do utriusque requisita in libel-
lo rite expressa fuerint. Vol.
VI. P. IX. O. 143. p. 219

Actio Familiæ erciscundæ.
Formula libelli Actionis Familiæ
erciscundæ. Vol. IV. P. V. O.
248. n. 3. p. 425

Vid. infr. *Judicium Familia erci-*
scundæ.

Actio Feudi Privatoria.
Quando clausula de feudo ex
causa non petitæ renovationis
revocando literis investituræ
inserta est, Actio Feudi Priv-
atoria, etsi non præparata, morte
Domini, aut vasalli, haud ex-
spirat. Vol. VI. P. X. O. 416. p. 749

C

Actio

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Actio Fiscalis.

Actio Fiscalis ad mulctam ex inhibitione confirmata petendam per exceptionem nondum instituti aut finiti petitorii suspenditur. Vol. I. P. I. O. 218. p. 454

Actio Fiscalis, ad poenam inhibitionis, non suspenditur per exceptionem nondum instituti iudicii petitorii, si factum per se illicitum fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 3. p. 3.

Actio Fiscalis ad petendam portionem, quæ jure detractionis debetur, *Abzugs-Geld*, perpetua est. Vol. I. P. I. O. 396. p. 680

Quanto temporis spatio Actioni Fiscali præscribatur? *ibid.* n. 1. seqq.

Actio Hypothecaria.

Unde Actio Hypothecaria, quæ ad legatum petendum datur, oritur. Vol. IV. P. V. O. 2. n. 2. p. 3

Competit tantum pro rata societatis parte contra societatem uxori & pupillo, cujus bona socius, proprio nomine, societati intulit. Vol. III. P. IV. O. 67. p. 218

In Actione Hypothecaria contra tertium possessorem usu fori petitum alternativum pro inepto habetur. Vol. I. P. I. O. 236. p. 486

Limitatio hujus regulæ. *ib.* n. 6

In Actione Hypothecaria, contra tertium licet possessorem instituta, libellus alternativus vi clausulæ salutaris sustinetur. Vol. I. P. I. O. 345. p. 638

In Actione Hypothecaria sufficit probasse, debitorem tempore oppignorationis rem justo titulo possedisse. Vol. I. P. II. O. 484. p. 951

Quando in iudicium summarium deduci possit? Vol. VI. P. X. O. 255. n. 2. p. 451

Quando in Actione Hypothecaria possessio ex parte rei non in continenti per documentum probari potest, ordinario processu utendum. Vol. VI. P. X. O. 255 p. 451.

Actio in factum.

Loco actionis de dolo, per lapsum biennii extinctæ, Actione in factum uti licet. Vol. VI. P. X. O. 287. p. 500

Actio in factum ex jurejurando.

Contra quem & ad quid detur? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 469. seqq. p. 431

An Actionem antea competentem tollat? *ib.* n. 466. seqq. p. 430

An hodie ad huc locum inveniat? *ibid.* n. 473. seqq. p. 431

Actio

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Actio ingrati.

Si donatarius pactum adjectum non servaverit, res donata per Actionem Ingrati etiam a tertio possessore tunc revocari potest, quando is scientiam pacti habuit, adeoque doli particeps fuit. Vol. II. P. III. O. 29. p. 69

Actio Injuriarum.

Competit familiæ defuncti propter epitaphia, aliaque monumenta, dolose remota, aut corrupta. Vol. IV. P. VI. O. 419. p. 679

Datur Domino propter injuriam famulo aut ancillæ illatam, si eandem in ipsius contumeliā factam esse appareat. Vol. IV. P. VI. O. 433. p. 695

Non competit foeminæ, quæ marito impotenti ignorans nupsit. Vol. IV. P. V. O. 99. p. 151

An heredi, intuitu injuriæ, defuncto illatæ, detur? Vol. VI. P. X. O. 342. n. 1. seqq. p. 614. seq.

Non datur illi, qui iusjurandum super facto famoso sibi delatum, non exacto calumniæ iuramento, præstitit. Vol. I. P. I. O. 129. p. 179

An detur contra Magistratum, qui injuste aliquem carceri mancipavit? Vol. I. P. I. O. 7. n. 3. seqq. p. 14. seq.

An contra Judicem competat, qui sine indiciis inquisitorie contra aliquem ob delictum procedit? Vol. I. P. I. O. 50. p. 64

Conceditur contra Judicem, qui ad transigendum partes cogit. Vol. I. P. I. O. 225. p. 475

Regulariter non datur contra fiscalem, qui ob factum illicitum ex officio aliquem accusat, & succumbit. Vol. I. P. II. O. 364. p. 672

Nisi evidens fiscalis calumnia probari possit? ibid. n. 3

Contra maritum, qui uxorem adulterii ream egit, non conceditur. Vol. I. P. II. O. 376. p. 698

Datur contra illum, qui filiam carnificis, aut illum, qui eam in matrimonium duxit, levis notæ macula laborare dicit. Vol. III. P. IV. O. 107. n. 3. p. 281. seqq.

Non tantum contra illam, quæ stupri aliquem accusat, sed etiam adversus judicem, qui ad nudam illius inculpationem, contra inculpatum, præsertim, si in officio publico sit constitutus, per inquisitionem procedit, locum habet. Vol. III. P. IV. O. 148. n. 4. p. 354

Locum non habet contra denunciātem, qui ea, quæ detulit, jurejurando confirmavit. Vol. IV. P. V. O. 56. n. 2. p. 85

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Non datur contra illum, qui falsæ mensuræ alterum insimulat, & rei veritatem ostendit, etsi eadem quemquam læsum esse probare nequeat. Vol. IV. P. V. O. 89. p. 136

Datur contra collegium opificum quod sine justa causa membrum excludit. Vol. VI. P. X. O. 402. p. 726

Denegatur contra illum, qui delictum adversus alterum denunciavit, eundemque ad iurjurandum purgatorium gravavit, etsi hic innocens repertus fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 282. p. 471

Ad quid tendat? Vol. III. P. IV. O. 88. n. 1. p. 257

Morte tam injuriantis, quam injuriati exspirat, nec vel heredibus, vel in heredes datur. Vol. III. P. IV. O. 1. n. 43. p. 6

Secus, si lis sit contestata. ib. n. 44

Quamdiu duret? Vol. I. P. I. O. 56. n. 1. seqq. p. 73. seq.

Non semper locum habet, si alteri fuerit oppositum: Er sey ein *Wuscher*. Vol. III. P. IV. O. 220. p. 572

Non prius locum habet, quam causa principalis, unde illa dependet, finita sit. Vol. III. S. ad P. III. O. 165. p. 780. seqq. & Vol. VII. S. p. 395

Utrum adhuc locum habeat, si Titius injuriis affecerit Mevi-

um, Mevius autem intra annum obtulerit Principi libellum, & anno adhuc currente, rescriptum obtinuerit, anno vero elapso demum illud Judici insinuaverit? Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 70. seqq. p. 154

Etiam ante finitam causam præjudicialem institui potest. Vol. III. P. IV. O. 1. n. 30. seqq. p. 4. seqq. & n. 50. seqq. p. 6. seqq.

Locum habet propter arrestum sine causa impositum, licet non impetratum sit. Vol. V. P. VIII. O. 373. p. 634

Non prius locum habet, quam causa principalis, unde illa dependet, finita sit. Vol. II. P. III. O. 165. p. 482

Locum etiam habet, licet injurians in persona erraverit. Vol. I. P. II. O. 486. p. 953

Cum actione Legis Aquiliæ recte cumulatur. Vol. III. P. IV. O. 88. p. 257

Cum provocatione ex *L. Diffamari* cumulari potest, quando diversa capita pro objectis habent. Vol. IV. P. V. O. 12. p. 23

Num juramenti delationem admittat? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 509. p. 437

In Actione Injuriarum movenda nemo regulariter cum cautione rati pro actore admittitur. Vol. I P. II. O. 243. p. 494.

Utrum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Utrum Actio Injuriarum reali-
um, v. g. si quis iniuste in carce-
rem coniectus aut manus ipsi
inter rixas abscissa fuerit, jura-
mentum minorationis admit-
tat? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 382.
p. 418

Ab Actione Injuriarum non libe-
rat veritas convitii objecti.
Vol. I. P. I. O. 304. p. 576

In Actione Injuriarum declara-
tio honoris etiam per procu-
ratorem defuncti injuriati he-
redibus fieri potest. Vol. I. P. I.
O. 30. p. 44

Actio Injuriarum ad Palinodiam.

Ad quid detur? Vol. I. P. I. O. III.
n. 5. p. 155

Actione Injuriarum ad Palinodi-
am instituta, Judex non sem-
per adstringitur ad formulam
libelli, ut reum vel confessum,
vel convictum juxta petatum,
libello comprehensum, con-
demnet, sed pro ratione cir-
cumstantiarum aliquando reo
in locum recantationis solen-
nis simplicem deprecationem
imponere potest. Vol. I. P. I.
O. 109. n. 8. p. 151. seq.

Actio Injuriarum Aesti- matoria.

Ad quid tendat? Vol. I. P. I. O. III.
n. 5. p. 155

Nunquam tollitur per declara-
tionem, lite nondum conte-
stata, factam. Vol. VI. P. X. O.
350. p. 624

Actio injuriarum aestimatoria in
Sax. El. locum amplius non ha-
bet. Vol. III. S. ad P. III. O. 120.
p. 772. seqq.

Cum actione ad Palinodiam re-
cte cumulatur, ubi aliud spe-
ciatim introductum non est.
Vol. I. P. I. O. III. p. 154. & Vol.
III. S. p. 656. seqq. & Vol. VII.
S. p. 113.

Secus in Saxoniam Electorali. Vol.
I. P. I. O. III. n. 1. p. 154.

Actio Injuriarum aestimatoria
cum persecutione Criminali,
usu fori, recte cumulatur. Vol.
V. P. VIII. O. 441. p. 721

Etiam in Actione Injuriarum Ae-
stimatoria, invito licet reo,
processus summarius locum
habet, adeoque actor recogni-
tionem documentorum recte
petit. Vol. I. P. I. O. 105. p. 145

Actionis Injuriarum Aestimato-
riae praescriptio non interrup-
pitur per citationem ab in-
competente iudice emissam,
quamvis iudex sit secundae in-
stantiae. Vol. I. P. I. O. 232. n. 6.
seqq. p. 482

Actio iudicati.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151.
n. 606. p. 450

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Actio L. Aquiliæ.

Differt ab actione de pastu. Vol. I. P. I. O. 57. n. 2. seqq. p. 74. seq.

Conceditur provocanti vulnerato ad expensas & interesse, quoties ex parte provocati insignis excessus apparet. Vol. I. P. I. O. 83. p. 104. & Vol. VII. S. p. 103

Alias regulariter ipsi non datur. Vol. I. P. I. O. 83. n. 1. seqq. p. 104

Non datur illi, qui propria culpa damnum sentit. ibid. n. 1.

In casu magni excessus auctori rixæ datur, Vol. II. P. III. O. 143. p. 420

Contra singulos, a quibus damnum profectum est, in solidum datur, adeo, ut, in quantum ea poenalis est, ne quidem unius præstatio reliquos liberet. Vol. I. P. I. O. 57. n. 1. p. 74

Ad quid tendat? Vol. III. P. IV. O. 88. n. 3. p. 258

An in Actione L. Aquiliæ iuramenti delationi locus detur? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 535. p. 442

Actio legati.

Actio legati, piis locis, propter inficiationem, vel moram, adhuc hodie in duplum datur. Vol. IV. P. VI. O. 367. p. 604

Actio Matrimonialis.

Quotuplex fit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 520. seqq. p. 439

In Actione Matrimoniali foemina super concubitu superveniente, iusjurandum adversario recte defert. Vol. VI. P. IX. O. 53. p. 109

Actio Negatoria.

Quomodo caute sit instituenda? Vol. I. P. I. O. 274. n. 1. p. 527

Nulla commodiori via, quam instituta actione negatoria repelli potest is, qui in fundo alterius servitutem, aut simile jus præ tendit. Vol. III. P. IV. O. 184. n. 1. seqq. p. 496

In Actione Negatoria onus probandi reo incumbit, quamvis in quasi possessione servitutis sit constitutus. Vol. I. P. I. O. 339. p. 630

Cui in Actione Negatoria onus probandi incumbat, si reus in quasi possessione servitutis sit constitutus. Vol. III. P. IV. O. 3. n. 133. p. 45

Num in Actione Negatoria reo incumbat probatio juris sui, si illud quasi possideat? Vol. II. P. III. O. 168. p. 485

In Actione Negatoria præjudicialis domini causa ante omnia expedienda est. Vol. I. P. II. O. 419. n. 3. p. 807. seq.

In

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

In Actione Negatoria ad probandum dominium sola possessio, vel quasi, alicujus juris non sufficit. Vol. VI. P. IX. O. 33. p. 84

In Actione Negatoria dominium ex sola possessione probatur. Vol. III. P. IV. O. 223. p. 578

In Actione Negatoria sufficit, actorem dicere, fundum suum esse, etsi Domini mentionem expresse non faciat. Vol. IV. P. VI. O. 454. p. 725

Quando in Actione Negatoria reus fatetur, fundum, in quo jus aliquod prætendit, ab actore sub lege retrovenditionis possideri, ulterior demonstratio domini necessaria haud est. Vol. VI. P. IX. O. 34. p. 86

An juramentum in litem admittat? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 335. p. 411

Qualem effectum habeat sententia, in actione Negatoria lata, qua reus, probato jure, quod in fundo prætendit, absolutus est. Vol. V. P. VII. O. 7. n. 60. seqq. p. 35. seq.

Actio Negotiorum Gestorum.

Fieri potest, ut multum intersit, utrum quis Actionem Negotiorum Gestorum, an actionem, a creditore cessam, in-

stituatur. Vol. I. P. I. O. 172. n. 3. p. 259

Actio Negotiorum Gestorum utilis datur, quoties alterius utilitas actu promota, etsi intentio eandem promovendi defuerit. Vol. VI. P. X. O. 262. p. 458

Qui immunitatem ab omnibus collectis habet, ne quidem Actione Negotiorum Gestorum tenetur, quoties ipsius & gerentis negotium necessario nexum est. Vol. I. P. I. O. 255. p. 506

Actio Ordinaria.

Ab actore instituta esse censetur, si replicam altioris indagenis libello, quo executive agere vult, inseruit. Vol. I. P. I. O. 146. n. 7. p. 206

Num quandoque in processu summario ventilari queat? Vol. VII. S. ad P. III. O. 231. n. 2. p. 413

Actio Pauliana.

Utrum sit realis, an personalis? Vol. V. P. VII. O. 2. n. 2. seqq. p. 7

An detur contra creditorem, qui ante motum concursum, a debitore suum est confeculus, sciens, eundem solvendo haud amplius esse, ibid. n. 28. seqq. p. 9. seqq.

Ut locum habeat, quid requiratur? ibid. n. 41. p. 11.

Locum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Locum non habet, si debitor delatæ sibi hereditati renunciât.

Vol. II. P. III. O. 71. n. 1. p. 172

Secundum Jus Civile locum non habet, cum repudiata est hereditas, five deferenda, five jam delata. Vol. I. P. I. O. 289. p. 560

An detur, si legatum relictum a debitore repudietur. ibid. n. 9. seqq. p. 561

Quando alias locum inveniat? ibid. n. 1. seqq.

Actione Pauliana creditores hypothecarii opus non habent. Vol. V. P. VII. O. 2. n. 41. p. 11. seq.

Actio Personalis.

Datur illi, qui feudum Domino directo consentiente emit, adversus hunc, ut ipsum investiat. Vol. I. P. II. O. 441. n. 1. p. 887. seq.

Qui pacto in se omnes Actiones Personales passivas, ut vocant, recepit, non tenetur de debito, intuitu cujus actio hypothecaria movetur. Vol. IV. P. V. O. 70. p. 111

Sui natura non transit in particulares successores. Vol. I. P. I. O. 172. n. 5. p. 267

An Actio Personalis ex testamento ad legata petenda sit instituenda coram eo iudice, cui testator executionem testa-

menti demandavit, quamvis alias incompetens sit? Vol. IV.

P. V. O. 102. n. 1. seqq. p. 154

Qualis causa in Actione Personali sit exprimenda? Vol. I. P. II. O. 443. n. 3. p. 899

Quantum temporis spatium in Actionibus Personalibus ad satisfaciendum rei judiciatæ sit concessum? Vol. V. P. VII. O. 11. n. 4. p. 49

Utrum ad præscriptionem iurum & Actionum Personalium bona fides requiratur. Vol. II. P. III. O. 73. p. 177. & O. 213. p. 564. & Vol. I. P. I. O. 183. p. 300. it. Vol. III. S. n. 92. seqq. p. 686. seqq.

Actioni Personali contra creditorem ignorantem, debitorem sibi obligatum esse, non præscribitur. Vol. I. P. I. O. 183. n. 38. p. 307

An in Actionibus Personalibus extrajudicialis interpellatio ad interrompendam præscriptionem sufficiat? Vol. II. P. III. O. 164. p. 480

Actio Pignoratitia.

Etiam ante solutum debitum locum habet, quoties super damno dato movetur. Vol. I. P. II. O. 367. p. 676

Actio Pœnalis.

An Actiones Pœnales, ex delictis

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

etis descendentes, dentur contra delinquentis heredes? Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 86. seqq. p. 158

Actio Pignoratitia.

Quando nascatur, & institui possit? Vol. I. P. II. O. 367. n. 1. p. 676
Præscribi eidem non potest, antequam pignoris vinculum debiti præstatione fuerit solutum. ibid. seqq.

Actio Principalis.

Non præcise in Iudicio diffamationis instituenda, sed electio diffamantis est, ubi experiri velit, nisi aliud per rem iudicatam expresse injunctum sit. Vol. I. P. I. O. 211. p. 424

Actio pro focio.

Datur quoque ad id, ut focius bona, post societatem acquisita, communicet. Vol. I. P. I. O. 103. n. 12. seqq. p. 142

Actio Publiciana.

Quatenus domino, qua tali, datur? Vol. VI. P. IX. O. 23. p. 56
Cum reivindicatione in eodem libello alternative caute iungitur. ibid. n. 3. seqq.

In actione Publiciana non sufficit titulus pro herede, sed insuper titulus defuncti specialis ab actore probari debet. Vol. I. P. II. O. 399. p. 753. Vol. III. S.

n. 1. p. 748. seqq. & Vol. VII. S. p. 319

In Saxonia ante resignationem judicalem domini, emtor nec rei vindicationem, nec Actionem Publicianam habet, neque etiam hypothecam valide constituit. Vol. II. P. III. O. 25. p. 55. seqq.

Actio quod metus causa.

An adhuc hodie in quadruplum locum inveniat? Vol. II. P. III. O. 24. p. 52. seqq.

Qua ratione sit Actio Arbitraria? ibid. n. 6. seqq.

Quando in ea apud Romanos procedebatur? ibid. n. 7. seqq.

Quomodo in ea petitum, & sententia condemnatoria sit concipienda? ibid. n. 24. seqq. & n. 29. p. 54. seqq.

Actio quod vi metusque causa.

An in Actione quod vi metusque causa reus, propter contumaciam in quadruplum condemnatus, si res intra iudicati tempora citra suam culpam perierit, exceptione casualis interitus recte se defendere possit? Vol. III. P. IV. O. 214. n. 129. seqq. p. 557. seqq.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Actio Realis.

Qualis causa in eadem sit exprimenda? Vol. I. P. II. O. 443.

n. 3. p. 899

Actione Reali conventus si neget, se rem possidere, convictus deinceps mendacii possessionem amittit, in adversarium transferendam. Vol. I. P. I.

O. 150. n. 1. p. 212

Omnes Actiones Reales in foro rei sitae institui possunt. Vol. II.

P. III. O. 183. n. 3. p. 512

Actio Realis intuitu rei immobilis competens, a satisfactione non liberat, si illa ipsa in praesens iudicium deducta sit. Vol. III. P. IV. O. 209. p. 541

In Actione Reali libellus ineptus habetur, in quo possessio rei allegata haud est. Vol. VI. P. IX. O. 119. p. 181

Actio Reivindicatoria.

In Actione Reivindicatoria libellus ineptus haud est, quando vel rei, vel pretii restitutio petitur. Vol. V. P. VIII. O. 266. p. 490

Vid. infr. *Reivindicatio*.

Actio Rescissoria.

Actionis Rescissoriae praescriptio intuitu absentis, qui mortuus praesumitur, demum a lapsu septuaginta annorum aetatis cur-

rit. Vol. V. P. VIII. O. 241.

p. 446

Actio Revocatoria.

Priori emtori contra posteriorem datur, licet huic res tradita sit, si sciens, jus ad rem priori competere, emerit. Vol. I. P. II. O. 370. p. 681. Vol. III. S. p. 743

Intuitu partis feudi, sine consensu Domini directi alienatae, emtori non competit. Vol. IV. P. V. O. 175. p. 275

An Actioni Revocatoriae ex pacto juris protimiseos contra tertium possessorem locus sit? Vol. I. P. I. O. 131. n. 1. seqq. p. 183. & Vol. I. P. II. O. 425. p. 832.

Si Actio feudi Revocatoria a Domino directo sit remissa, hoc solis heredibus feudalibus, non etiam filiabus prodest. Vol. I. P. II. O. 441. n. 3. p. 888

Actio sepulchri violati.

An ad eas actiones, quae ob crimina extraordinaria dantur, referri possit? Vol. V. P. VII. O. 16. n. 1. seqq. p. 66

Actio Serviana.

Quid in Actione Serviana sit ab actore probandum? Vol. I. P. II. O. 484. p. 951

Actio

Actio Servi corrupti utilis.

Ad huc hodie in usu est. Vol.
VII. S. ad P. I. O. 280. p. 251

Actio Spolii.

Emtori, qui possessionem præ-
dii emti nondum consecutus
est, non datur adversus con-
ductorem, qui post emtionem
fructus a fundo separavit, &
percepit. Vol. V. P. VII. O. 3.
n. 36. p. 20. seqq.

Competit creditori in bona de-
bitoris immisso & ab hoc de-
jecto. Vol. V. P. VIII. O. 86. p. 177

An competat contra illum, qui
ædificium alterius, contra in-
hibitionem, & operis novi
nunciationem extructum, pro-
pria auctoritate deiecit. Vol.
VI. P. IX. O. 29. n. 3. 4. seqq.
p. 65. seqq.

In Actione Spolii libellus ineptus
est, si nullam possessionis men-
tionem contineat. Vol. IV. P.
VI. O. 379. p. 617.

Actio Spolii ex Cap. 18. X. de
Rest. Spol. anno non exspirat,
sed perpetua est. Vol. IV. P.
VI. O. 485. n. 3. p. 805

Actio Tutelæ.

Etiã post liberationem seu apo-
cham tutori datam, quando-
que locum habet. Vol. II. P. III.
O. 136. p. 405

An post elapsum anni spatium
adhuc locum inveniat? ibid.
n. 2. p. 407

Actiones Arbitrariæ.

Quænam dicantur? Vol. III. P. IV.
O. 151. n. 332. p. 411

Quotuplici modo ita dicantur?
Vol. II. P. III. O. 24. n. 1. seqq.
p. 52

Num omnes omnino Actiones
Arbitrariæ ab usu fori Germa-
nici recesserint? Vol. II. P. III.
O. 24. n. 15. seqq. p. 53.

Actiones Bonæ Fidei.

Quænam dicantur? Vol. III. P.
VI. O. 151. n. 340. p. 412. & S.
ad P. I. O. 183. n. 86. p. 685

Quotuplices sint? ibid. n. 343.
In quibus Actionibus Bonæ Fi-
dei juramentum in litem lo-
cum inveniat? Vol. III. P. IV.
O. 151. n. 346. seqq. p. 412. seqq.

Actiones Populares.

Quænam dicantur? Vol. III. P.
IV. O. 151. n. 513. p. 438.
An hodie sint abrogatæ. ibid.
n. 514

Actiones Prætoriaræ.

Regulariter sunt temporales. Vol.
VII. S. ad P. I. O. 145. n. 91. p. 159

Actiones stricti Juris.

Quænam sint? Vol. III. P. IV. O.
151. n. 341. p. 412. & Vol. III. S.
ad P. I. O. 183. n. 86. p. 685

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Juramentum in litem non admittunt. *ibid.* n. 355. *seqq.* p. 414. *seqq.*

Actor.

Quando libellum mutat, illorum quoque terminorum, in quibus ipse vicit, ac sententiam pro se impetravit, expensas reo refundere tenetur. Vol. I. P. I. O. 15. p. 25

In actione familiae erciscundae petere non potest, ut ad juramentum in litem admittatur.

Vol. I. P. I. O. 37. n. 2. p. 51. *seqq.*

Nisi contra coheredem agat, qui in culpa est, quo minus juratam specificationem edere possit. *ibid.* n. 4. *seqq.* p. 52.

Si in processu executivo librum mercatorium, a reo productum recognoscat, censetur ab eo processus genere recessisse, adeoque reus ad suppletorium admitti potest. Vol. I. P. I. O. 42. p. 56

In actione injuriarum aestimatoria recognitionem documentorum recte petit. Vol. I. P. I. O. 105. p. 145.

Quomodo petitum in actione hypothecaria contra tertium possessorem formare debeat? Vol. I. P. I. O. 236. n. 2. *seqq.* p. 486

Quid cavere debeat, si actione

negatoria experiatur? Vol. I. P. I. O. 274. n. 1. p. 527

Ne quidem hodie, invito reo, continentiam causae dividere, & judicium petitorium coram alio iudice, quam qui causam possessionis terminavit, ventilare potest. Vol. I. P. I. O. 305. p. 578

Actori in processu, super malitiosa desertione instituto, a reo juramentum deferri non potest. Vol. I. P. I. O. 59. p. 76

Actor, qui iusjurandum super fundamento actionis reo delatum sibi que relatum, praestitit, ad reprobationem contra probationem exceptionum a reo susceptam admittendus est.

Vol. I. P. I. O. 332. p. 619

Quomodo contra Actorem, in termino emanentem procedatur. Vol. I. P. I. O. 349. n. 1. p. 642

Quoties replica non est pars libelli, Actor super articulis elisivis, post litem contestatam, juramentum recte defert. Vol. I. P. I. O. 351. n. 2. *seqq.* p. 647. & Vol. VII. S. p. 299

Actor, qui post delatum sibi a reo super exceptionibus juramentum conscientiam probationibus defendit, articulos super replica non recte format. Vol. I. P. II. O. 352. p. 648

Actor, ex defectu pignorum ac fide-

fidejussorum ad satisfactionem juratoriam admissus, hanc declinare potest, si postea fidejussores invenerit. Vol. I. P. II. O. 393. p. 746

Actor, cui cautio de lite proseguenda per rem judicatam injecta est, eandem non prius prestare cogitur, quam iterum agere incipiat. Vol. I. P. II. O. 437. p. 857

Actor, ex contractu bilaterali agens, semper ex parte sua contractus implementum probare tenetur. Vol. I. P. I. O. 149. n. 7. p. 211

Reo super replica, libello inserta, juramentum ante guarandam praestitam vel litem contestatam deferre debet. Vol. II. P. III. O. 6. n. 5. p. 32

Reo super legitimatione ad causam juramentum deferre nequit. Vol. II. P. III. O. 54. p. 121

Quando in conditione indebiti omne id, quod solutum est, simpliciter indebitum dicit, probatio regulariter ipsi, non reo, incumbit. Vol. II. P. III. O. 181. p. 510

Quibusnam instructus esse debeat in processu executivo. Vol. II. P. III. O. 198. p. 540.

Actor, qui certam quantitatem a reo petit, citra vitium obscuri & inepti libelli eam di-

videre & in certos numeros distribuere potest. Vol. II. P. III. O. 43. p. 104

Actor & reus quoad probationes ad paria judicari debent. Vol. II. P. III. O. 198. n. 4. p. 541

An post litem contestatam poenitere, & ad exceptionem nondum finitae conventionis confugere possit? Vol. III. P. IV. O. 1. n. 136. p. 19

Post juratam documenti, in processu executivo, diffessionem, ad novum judicii genus & probationem contrariam, haud admittitur. Vol. III. P. IV. O. 27. p. 157

Male sibi consulit, si in eodem libello dominium, ac simul possessionem vel quasi libertatis naturalis, allegat. Vol. III. P. IV. O. 184. n. 4. p. 496

In libello in libertate naturali se principaliter fundare, & simul mentionem possessionis vel quasi libertatis adjicere citra vitium inepti & obscuri libelli, potest. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 184. p. 570

Replicam haud amittit, quamvis exceptiones a reo abjectas negaverit. Vol. III. P. IV. O. 211. n. 4. seqq. p. 542

Actor, qui ipse a lite destitit, reo, reconventionem instituenti, exceptionem nondum finitae

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

conventionis frustra opponit.
Vol. III. P. IV. O. 1. n. 125.
p. 17.

Nec ad hunc effectum opus est,
ut lis in conventionem sit con-
testata. ibid. n. 126

Si conventio coram iudice im-
competente mota, eoque re-
us ab instantia absolutus sit,
Actor statim reconveniri, nec
exceptione nondum finitæ
conventionis se tueri potest.
ibid. n. 127

Utrum in actione negatoria Acto-
ri an reo onus probandi in-
cumbat, si hic in quasi posses-
sione servitutis sit constitutus?
Vol. III. P. VI. O. 3. n. 133.
p. 45

Quando possessorium cum peti-
torio cumulat, vincit Actor,
licet possessionem non proba-
verit, si modo jus probatum
fuerit. Vol. III. P. IV. O. 118
p. 296

Actor, qui in petitorio agere cœ-
pit, ab hoc desistere, & posses-
sorio remedio uti potest. Vol.
III. P. IV. O. 149. p. 355. &
Vol. VII. S. p. 525

Qui propter publicum interesse
aliquid adversus alterum Ma-
gistratui denunciat, partes A-
ctoris in ea causa suscipere non
tenetur. Vol. III. P. IV. O. 216.
p. 566

Quamvis rei iudicatæ quoad ex-
ceptiones dilatorias nondum
satisfecerit, tamen a reo in cau-
sa procedi potest. Vol. IV. P. V.
O. 118. p. 171

Probata licet possessione vel qua-
si, in qua se defendi petiit, suc-
cumbit, si præscriptionis im-
memorialis demonstratio ipsi
per rem iudicatam injuncta fu-
erit. Vol. IV. P. V. O. 216.
p. 345

Replicam altioris indaginis, ad-
versus exceptionem, in con-
tinenti liquidam, recte libello
inferit. Vol. IV. P. VI. O. 326.
p. 535. & Vol. V. P. VIII. O. 323.
p. 583

A petitorio desistere, & ex in-
terdicto uti possidetis, agere
potest. Vol. IV. P. VI. O. 475.
p. 752

Integrum Actori est, adversus ar-
ticulos reprobatoriales rei in-
terrogatoria exhibere. Vol. IV.
P. V. O. 107. p. 159

In arbitrio Actoris est, utrum in
termino integrum libellum,
scripto exhibitum, repetere,
an ad eundem simpliciter se
referre malit. Vol. IV. P. V.
O. 143. p. 218

Actor, qui plus, intuitu quanti-
tatis petit, hodie nullam pœ-
nam incurrit. Vol. IV. P. VI.
O. 266. p. 457

Quan-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Quando iudicium petitorium multuarie motum est, reus tantisper in possessione defendi, Actor autem ad id rectius instituendum remitti potest.

Vol. IV. P. VI. O. 278. p. 467

Actor, qui hereditatis petitionis iudicio experitur, in libello & hoc recte petit, ut alienatio rerum hereditariarum reo interdicator. Vol. IV. P. VI. O. 399. p. 647

Actor, qui loco decimarum, quæ ab immemoriali tempore in certa fructuum quantitate sunt præstitæ, decimam eorum partem sibi in natura deberi, contendit, fundamentum suæ intentionis probare tenetur.

Vol. IV. P. VI. O. 409. p. 659

Qui actionem per sententiam sibi reservatam instituit, iusjurandum malitiæ præstare haud tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 476. p. 753

Quanta pecuniæ summa, pro injuria illata, Actori adjudicari debeat, ab arbitrio iudicis pendet. Vol. IV. P. VI. O. 488. p. 813

In actione de receptis nunquam cauponis culpam, sive allegare, sive probare tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 322. p. 581

In actione de receptis, & illationem rerum & damnum datum, probare debet. Vol. V. P. VIII. O. 323. p. 583

Etiam in iudicio universali cautionem pro reconventionem & expensis præstare tenetur. Vol. V. P. IIX. O. 453. p. 738

Statuta Hamburgensia non impediunt, quo minus Actor, etiam post litem contestatam, reo iusjurandum deferre queat. Vol. V. P. VII. O. 83. p. 171

Male sibi Actores consulunt, qui juxta *L. 6. ff. d. R. V.* objectum litis non accurate describunt. Vol. V. P. VIII. O. 374. p. 635

Quænam Actor, super desertione agens, probare teneatur? Vol. V. P. VIII. O. 483. n. 20. p. 807

Nequit impedire, quo minus reus, quæ litem contestando negavit, postea, revocata negatione, affirmet. Vol. VI. P. X. O. 380. p. 687

In iudicio reconventionis expensarum nomine cavere tenetur, si immobilia non possideat. Vol. VI. P. X. O. 445. p. 794

Actor, qui rem immobilem, in minorenni ætate, non valide alienatam repetit, per exceptionem ratihabitionis, in conti-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

continenti liquidam, a limine
judicii repellitur. Vol. VI. P. X.
O. 452. p. 800

Actorium.

Quodnam dicatur? Vol. I. P. I.
O. 245. n. 1. p. 495

In Actorio, a muliere simul sub-
scripto, clausula heredum ne-
cessaria est. Vol. I. P. II. O. 245.
n. 4. p. 495

In Actoriis, a solis tutoribus vel
curatoribus, datis, clausula he-
redum necessaria haud est. Vol.
IV. P. VI. O. 402. p. 649

Actrix.

Actrix, quæ causam dotationis
cum matrimoniali conjungit,
hanc dimittendo non potest
reo quoad exceptiones in cau-
sa dotationis præjudicare. Vol.
I. P. I. O. 62. p. 79

Actuarius.

Quisnam esse possit? Vol. II. P.
III. O. 175. n. 3. p. 501

Registraturas, præsentibus Sca-
binis & Assessoribus facere de-
bet. Vol. I. P. I. O. 1. n. 1. seqq.
p. 1.

Actuarii officium in quibus con-
sistat Vol. I. P. I. O. 26. n. 2. p. 37.
& n. 5. p. 38

Si eveniat, ut Actuarius heres in-
stituendus, adeoque is in cau-
sa propria munere suo per-

fungi nequeat, an ejus locum
Notarius explere possit? Vol. I.
P. I. O. 303. p. 576. & Vol. VII. S.
p. 257

Pro persona publica, ejusque of-
ficiu pro honorabili, cui ali-
qua dignitas cohæret, est re-
putandum. Vol. II. P. III. O.
175. n. 3. p. 501

Num Actuarii Advocatos imma-
triculatos ordine præcedant?
Vol. II. P. III. O. 175. p. 500.

Actuarii præsentia in testamen-
to judiciali necessario requiri-
tur. Vol. II. P. III. O. 189. n. 1.
p. 525. & Vol. VII. S. p. 399

Actuarius vel Notarius Judicii ad
personas judiciales referri non
potest. Vol. II. P. III. O. 191.
n. 3. p. 527

Solus, non adhibitis personis
judicialibus, inquisitum vel te-
stes examinare non potest.
Vol. III S. ad P. I. O. 1. p. 628.
seqq.

Invalida est Actuarii constitutio,
quæ privatim coram Notario
& testibus facta est. Vol. III.
P. IV. O. 203. p. 532

Ut præsentibus subditis juret, in
Saxonia Electorali necessum
haud est, nisi ad eum effectum
ut Dominus jurisdictionalis
subditos coram proprio Judi-
cio, convenire queat. Vol. IV.
P. VI. O. 304. p. 509

Actua-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Actuarii officio Notarius non aliter, quam peculiari jurejurando adstrictus, rite fungitur. Vol. IV. P. V. O. 168. p. 265

Actuarius non potest esse advocatus, vel procurator in ea causa, in qua officium suum præstitit. Vol. V. P. VII. O. 27. n. 2. p. 81

Actuarii testimonium de iis, quæ in judicio gesta sunt, ex aliquo intervallo datum, non majorem probandi vim habet, quam si ab alio teste perhibitum esset. Vol. V. P. VII. O. 428. p. 703

Quando, loco Advocati, leutationem, nomine universitatis, prosequitur, hæc quidem in integrum restituitur, sed ille poenam incurrit. Vol. VI. P. X. O. 432. p. 772

Actus.

Non operantur ultra intentionem agentium, & semper ex causa principali atque ex fine dijudicandi sunt. Vol. I. P. I. O. 89. n. 3. p. 117

Actus imbecillitatem ingenii ac memoriæ argumentantes, facultatem testandi haud adimunt, sed illi tantum, qui penitus iudicii rationisque usum excludunt. Vol. I. P. I. O. 174. p. 268

Actus, qui speciale mandatum requirunt, in judicio a marito, ne quidem una cum uxore expediri possunt. Vol. I. P. I. O. 323. p. 607

Actus, qui in mera cujusque facultate consistit, & ex quo nemo damnum sentire potest, in speciem delicti haud incidit. Vol. I. P. II. O. 363. n. 3. p. 671

In communi Actu ea interpretatio amplectenda est, quæ efficit, ut quis sibi minus præjudicet. Vol. I. P. II. O. 495. n. 4. p. 967

Actus, liti causam dans, in possessorio summarissimo non prodest. Vol. I. P. I. O. 87. n. 4. p. 109. & ibid. O. 114. n. 4. p. 160

Ex Actibus internis de consensu nec non de integritate mentis, iudicii que dijudicandum est. Vol. II. P. III. O. 84. n. 2. p. 201

Nihil interest, utrum quis Actum plane non gesserit, an juri per eundem quæsito renunciaverit. Vol. II. P. III. O. 184. n. 2. p. 515

Actus præjudiciales sine speciali mandato expediri haud possunt. Vol. II. P. III. O. 242. n. 2. p. 614.

Actus omnis sumtibus petentis
E expe

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

expediri debet. Vol. III. P. IV.
O. 192. n. 4. p. 511

Actus, precario exerciti, præscrip-
tionem haud inducunt. Vol.
IV. P. VI. O. 436. p. 697

Actus Contentiosæ Ju- risdictionis.

A Judice, eo in loco, in quem
nullam jurisdictionem habet,
exerceri non possunt. Vol. I.
P. I. O. 118. p. 164

Ne quidem consensu partium ex-
tra territorium jus dicentis
exerceri possunt. Vol. I. P. I.
O. 329. p. 614. & Vol. VII. S.
p. 288

Actus Judiciales.

Requiruntur ad consuetudinem
introducendam, quando illa
legi scriptæ e diametro repu-
gnat. Vol. VI. P. IX. O. 193.
p. 333

Actus Meræ Facultatis.

A privilegio maximopere diffe-
runt. Vol. I. P. I. O. 108. n. 6.
p. 150

Iisdem non præscribitur, nisi quis
prohibitus eos exercere ac-
quiescat. Vol. I. P. II. O. 353.
n. 4. p. 650

Actus Possessorii.

Actus Possessorii simplices non
sufficiunt ad possessionem vel

quasi juris prohibendi, sed re-
quiruntur prohibitiui. Vol. I.
P. I. O. 87. p. 107. Vol. III. S.
p. 652. & Vol. VII. S. n. 3. p. 107.

Actuum Possessoriorum, super
quibus controversia orta, nulla
ratio habenda est. ibid. n. 4.
p. 109. ibid. O. 114. n. 4. p. 160.
& Vol. I. P. II. O. 400. n. 1. p. 759

Quales Actus in possessorio sum-
marissimo exprimi debeant.
Vol. I. P. I. O. 119. n. 1. seqq.
p. 166

Unicus Actus, quamvis causam
liti dederit, ad obtinendam in
possessorio summarissimo vi-
ctoriam sufficit, modo ab ipsi-
us adversarii facto dependeat.
Vol. I. P. II. O. 400. p. 759

Ex Actu possessorio antiquo præ-
sentanea possessio vel quasi
præsumitur. Vol. I. P. II. O. 433.
p. 851

Si possessor prædii intuitu ejus
certam præstationem promi-
ferit, hoc contra singularem il-
lius successorem, tanquam A-
ctus Possessorius allegari ne-
quit. Vol. I. P. II. O. 444.
p. 900

Etiam unicus Actus Possessorius,
si quiete sit factus, in posses-
sorio summarissimo est atten-
dendus. Vol. I. P. I. O. 87. n. 4.
p. 108

Actus Possessorius juris præce-
dentiae,

dentia, adversus unum ex numero Doctorum exercitus, reliquis non præjudicat. Vol. III. P. IV. O. 74. p. 232

Actus testandi.

Contractu interveniente, interrumpitur & vitatur. Vol. IV. P. V. O. 38. p. 54

Actus Voluntariæ Jurisdictionis.

Etiam extra territorium jus dicentis expediri possunt. Vol. I. P. I. O. 329. n. 5. p. 615

Quando non nisi intra territorii limites exerceri debeant. Vol. I. P. I. O. 118. n. 12. p. 165

Actus Voluntariæ Jurisdictionis, qui nullam causæ cognitionem requirunt, hodiernum in alieno territorio valide exercentur. Vol. IV. P. VI. O. 314. p. 519

Ademptio Legatorum.

Ademptio Legatorum, verbis declarata, coram duobus testibus fieri potest. Vol. I. P. I. O. 300. p. 571

Adhæfio.

Adhæfio quoad gravamen commune adhuc in termino locum habet, quamvis illud in prosecutione leuterans omiserit. Vol. I. P. I. O. 41. p. 56

Circa adhæfionem, appellationi

vel leutationi, intuitu proprii gravaminis, factam, eadem utriusque fatalia observari debent. Vol. V. P. VII. O. 123. p. 421

Quotupliciter quis appellationi, aliique remedio suspensivo Adhæreat? ibid. n. 1.

Adhæfio Leutationis.

Pro non facta habetur, si leutatio interposita inadmissibilis sit. Vol. VI. P. IX. O. 48. p. 104

Addictio in diem.

Venditionibus sub hasta tacite inest. Vol. II. P. III. O. 184. n. 2. p. 515

Aditio Hæreditatis.

Quomodo ab extraneo, & quomodo a suo hærede fiat? Vol. I. P. II. O. 440. n. 5. p. 884

Num facta præsumatur ex verbis Erb-Portion übernehmen? Vol. III. P. IV. O. 219. p. 570

Est facti, adeoque ab allegante probanda. Vol. III. P. IV. O. 229. p. 591. Vol. V. P. VII. O. 1. n. 34. p. 6. & Vol. VII. S. p. 588

Adjudicatio.

Adjudicatio prædii communis non præcise fieri debet ei, qui fundum, eidem adjacentem, possidet. Vol. VI. P. X. O. 327. p. 583

**Adjudicatio rei, sub
hasta venditæ.**

Per Adjudicationem rei, sub hasta venditæ, non aliter hypothecæ extinguuntur, quam si integrum pretium solutum, vel judicialiter depositum fuerit. Vol. III. P. IV. O. 105. p. 278

Adjunctio Commissarii.

Fit sumtibus petentis. Vol. VI. P. IX. O. 6. p. 5

**Adjuvans seu Auxilium
præstans.**

In Electorali Saxonia suspendii poenam incurrit, qui externos, vi doloque subditos ad aliena castra sequenda, extra territorium educentes, Adjuvit, sive consilium, sive Auxilium tantum præstiterit. Vol. VI. P. IX. O. 142. p. 214

Administratio.

Viduæ, quæ jure retentionis in mariti bonis gaudet, eorum simultanea Administratio cum hærede permitti potest. Vol. I. P. II. O. 480. p. 948

Concessa libera Administratio alienationem & oppignorationem bonorum non completitur. Vol. II. P. III. O. 37. n. 3. p. 84

Administrationem bonorum ad-

ventitiorum liberorum retinet pater cui per testamentum ususfructus est ademptus. Vol. III. P. IV. O. 83. p. 248

Sicuti Administratio Bonorum non censetur patri, ne quidem in illis bonis, adempta, quæ, ultra legitimam, filio relicta, ita, quoad hæc aliter disponi, & curatorem specialem, qui eadem administret, constitui testamento posse, dubitandum non est. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 83. n. 3. p. 493

Administratio, quæ Patri in bonis liberorum, intuitu patriæ potestatis competit, eidem sine justa causa adimi haud potest. Vol. IV. P. V. O. 63. p. 103

Administrator.

Si fisco cautionem præstitit, non liberatur per hanc cautionem ab hypotheca generali tacita, quam fiscus jam antea habuit. Vol. I. P. II. O. 418. p. 805

Administratores fisci contra hunc compensationem ex jure cesso uti non possunt. Vol. I. P. II. O. 377 p. 699

Si Administrator civitatis pecuniam mutuo accepit, is, qui ex hoc mutuo contra civitatem agere vult, versionem in rem civitatis probare tenetur. Vol. I. P. I. O. 162. p. 227

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

In Administratoris bonis omnibus, etiam extra territorium sitis, fisco hypotheca tacita competit. Vol. I. P. II. O. 418. p. 806. seq.

Administratores civitatum sine mandato reliquos cives obligare, aut bona eorum alienare non possunt. Vol. II. P. III. O. 37. n. 3. p. 84

In Administratoribus perfidis poena suspendii, Lege Saxonica constituta, locum non habet, quando illi fidelem administrationem jurato non promiserunt. Vol. II. P. III. O. 124. p. 355

An Administratores reddituum publicorum interesse morae de pecunia accepta praestare teneantur? Vol. II. P. III. O. 193. p. 531

Ad quam diligentiam Administratores bonorum atque reddituum publicorum teneantur? Vol. II. P. III. O. 205. p. 549

Apud Saxones etiam contra Administratorem juratum processui bannitorio locus est, quando sufficiens ad suspendii poenam quantitas in propriam utilitatem dolose ab eo conversa est. Vol. III. P. IV. O. 181. p. 492

Num is, cui administratio omni-

um bonorum commissa est, etiam potestatem alienandi habeat? Vol. III. S. ad P. I. O. 216. p. 714. seqq.

An *Constitutio Elect. Saxon. de Ann. 1705.* von anvertrautem Guthe, etiam pertineat ad casum, ubi juratus Administrator ex pecunia, fidei ejus commissa, suum salarium, anticipando, propria auctoritate, capit. Vol. IV. P. V. O. 132. p. 196

Administrator, qui pecuniam, fidei suae concreditam, clam in usum suum convertit, etiam hodie ad usuras centesimas tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 316. n. 5. p. 521

Administrator sive publicus, sive privatus, non statim, pendente accusatione, ab officio suspendi potest. Vol. V. P. VII. O. 168. p. 329

Is, cui Administratio bonorum, citra necessitatem reddendirationes, testamento relicta, fructus haud suos facit, & acquirit. Vol. VI. P. X. O. 271. p. 469

Qui non ex propria, sed aliena administratione in subsidium Reipublicae tenetur, propterea ab honoribus arceri non debet. Vol. VI. P. X. O. 365. p. 649.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Administrator ad reddendas rationes conventus, etsi alibi domicilium habeat, ad locum gestæ administrationis recte provocat. Vol. VI. P. X. O. 468. p. 829.

Admonitio Pœnalis.

Ad pœnam capitalem, propter tertium furtum imponendam, præcedens Admonitio Pœnalis in foro communi requiritur. Vol. IV. P. V. O. 197. p. 311

Adulter.

An Adultero novæ nuptiæ sint permittendæ? Vol. I. P. I. O. 204. n. 121. p. 383

Num remissione conjugis, sub conditione facta, hac deficiente, a pœna capitali liberetur? Vol. II. P. III. O. 40. p. 90

Ne quidem hodie adulteram uxorem ducere potest, si crimen admissum cum promissione matrimonii conjunctum fuerit Vol. II. P. III. O. 48. p. 115

Adulter conjugatus, fœminæ solutæ, cum qua adulterium commisit, dotem solvere non tenetur. Vol. III. P. IV. O. 244. n. 6. seqq. p. 626

Quænam requirantur, ut Adulter a marito impune occidi possit? Vol. V. P. VII. O. 183. n. 1. seqq. p. 365. seqq.

Adulter solutus, qui rem habuit

cum uxore, a marito expulsa, regulariter capitis pœnam haud incurrit. Vol. VI. P. X. O. 256. p. 453

Adulterii Reus.

Vid. infr. *Reus Adulterii.*

Adulterium.

Juxta Leges illius loci, ubi commissum, est puniendum. Vol. I. P. II. O. 404. p. 765

Jutrobocci sat exigua pœna mulctatur. Vol. I. P. I. O. 204. n. 132. p. 384

In quonam Adulterii formale consistat? Vol. I. P. I. O. 47. n. 4. p. 61

Committitur tam per simplicem, quam per consummatum concubitum. ibid. n. 5. p. 61

Quamvis per immisionem seminis non fuerit consummatum, tamen sufficit ad matrimonium dissolvendum. ibid. n. 2. sqq.

Adulterii præscriptio non interruptitur per inquisitionem, super stupro factam. Vol. I. P. I. O. 24. p. 33

Quanto temporis spatio Adulterio præscribatur? ibid. n. 1. & O. 40. n. 1. seqq. p. 55

Adulterio duplicato, quod solum attentatum est, etiam in Saxonia quinquennio præscribitur. Vol. I. P. I. O. 40. p. 55

Quomodo puniatur? Vol. VI. P. X.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

P. X. O. 256. n. 1. seqq. p. 453
In Adulterio puniendo defuncti
 conjugis remissio præsumitur.
 Vol. I. P. II. O. 465. p. 930. &
 Vol. III. S. p. 754. seqq.

In Adulterii crimine regulariter
 ad poenam mortis ordinariam
 perveniri nequit, nisi utrius-
 que partis confessio concur-
 rat. Vol. I. P. II. O. 489. p.
 956.

Adulterium, post separationem
 quoad thorum & mensam, a
 conjuge innocente admissum,
 nonnisi perpetua relegatione
 punitur. Vol. IV. P. VI. O. 306.
 p. 512

Adulterium attentatum, licet du-
 plicatum sit, arbitrarie puni-
 tur. Vol. V. P. VIII. O. 324.
 p. 584

In Saxonia etiam Electorali in
 Adulterio duplicato, quod
 consummatum haud est, inter-
 cessio conjugis innocentis a
 poena capitali liberat. Vol. VI.
 P. IX. O. 228. p. 398

In Adulterio duplici remissio in-
 nocentis conjugis, etiam in Sa-
 xonia Electorali a poena capi-
 tali liberat, quando confessio
 haberi nequit. Vol. V. P. VIII.
 O. 325. p. 585

Cessat poena gladii, etiam apud
 Saxones in adulterio simplici
 in soluto, quando adultera

meretricio more vixit. Vol. VI.

P. IX. O. 77. p. 132

Remissum censetur ab illo, qui
 cum uxore sua, quam cum a-
 lio rem habuisse præsumit,
 concumbit. Vol. VI. P. IX. O.
 76. p. 132

In causa Adulterii violenti re-
 missio conjugis reum a poena
 capitali non liberat. Vol. VI.
 P. X. O. 484. p. 866

Adulterii corpus delicti in quo-
 nam consistat? Vol. III. P. IV.
 O. 4. n. 75. seqq. p. 66. seqq.

De Adulterio suspectus cum mu-
 liere, hujus filiam ducere ne-
 quit, nisi prævio juramento
 purgatorio. Vol. I. P. I. O. 45.
 p. 59

Advena.

Qui cum Advena, statim disces-
 suro, fide de pretio habita,
 contraxit, eundem in loco
 contractus convenire nequit.
 Vol. V. P. VIII. O. 304. p. 552.

Adventitia Bona.

Vid. infr. *Bona Adventitia.*

Adversarius.

Pauperi, cum quo ipsi lis, super
 bonis, quæ vel sua, vel com-
 munia esse prætendit, sumtus
 litis subministrare tenetur.
 Vol. IV. P. V. O. 83. p. 129

Ad specificationem privatam,
 articulo probatorio annexam
 respon-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

respondere haud tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 403. p. 650
 Non tenetur in possessorio summarissimo documenta edere, quæ ad petitorium pertinent. Vol. V. P. VIII. O. 482. p. 800.
 Ab Adversario frustra acceptantur ea, quæ in articulis, vel interrogatoriis habentur. Vol. V. P. VIII. O. 421. p. 697
 Cavere non tenetur, cujus bona Adversarius, quæ ad ipsius securitatem sufficiunt, possidet. Vol. V. P. VIII. O. 485. p. 826

Advocatus.

Quomodo differat a Procuratore? Vol. I. P. I. O. 230. n. 1. p. 480

Qui per Advocatum, qui simul procurator est, litigat, contra neglectum fatale in subsidium in integrum restituitur, licet citationes non procuratori, sed ipsi principali insinuatae sint. Vol. I. P. I. O. 3. p. 3.

An membrum Senatus ut Advocatus coram Senatu aut Prætorio clientum jura proponere queat? Vol. I. P. I. O. 8. p. 16

Advocatus ordinarius Superioris Judicii, qui in aliquo minoris momenti oppido scribæ publici officio simul fungitur, jure proëdrias præ illius Decu-

rionibus gaudet. Vol. I. P. I. O. 176. p. 278

Si Advocatus, qui simul mandatararius est, clientem ad jusjurandum offert, schedulæ vero oblationis nomen clientis, non vero suum, ut mandatarii, subjungit, juramentum pro deserto habetur. Vol. I. P. I. O. 127. n. 3. seqq. p. 176

An Advocati immatriculati Actuarios ordine procedant? Vol. II. P. III. O. 175. p. 500

Quibus elogiis Advocati in Jure maectentur? remissive. ibid. n. 2. & n. 3. p. 501

Quando suspicio adest, ne remedium suspensivum contra sententiam animo retardandi litem, interpositum sit, juramentum calumniæ speciale Advocato æque, ac clienti imponi potest. Vol. II. P. III. O. 221. p. 575

In propria causa honorarium exigere non potest, nisi per modum damni & interesse. Vol. IV. P. VI. O. 279. p. 468

In causa, in qua patrociniū præstitit, deposito licet officio, testis pro cliente esse nequit. Vol. IV. P. VI. O. 292. p. 490

Potest nomen principalis subscribere schedulæ, qua probatio Judici offertur, etsi ne generali quidem mandato instructus

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ctus fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 424. p. 688

Quando dubium est, an Advocatus injuriandi, an reum defendendi animo aliquid scripserit, jusjurandum decerni potest. Vol. IV. P. V. O. 104. p. 157

Ad hoc, ut quis Advocatum ex pluribus eligere queat, speciali mandato opus est. Vol. IV. P. VI. O. 425. p. 688

Notarius non potest esse Advocatus in ea causa, in qua officium suum præstitit. Vol. V. P. VII. O. 27. p. 81

Potest aliquando Advocatus, qui injuriis, & verbis contumeliosis in suis scriptis usus est, sine prævia responsione, ohne Bernehmung, arbitrarie puniri. Vol. V. P. VII. O. 207. p. 403

Advocatus, qui patrocinio suo renuntiat, non tenetur jusjurandum calumniæ generale præstare, etsi jam in alia causa hujusmodi renunciationem insuper habuerit & propterea punitus fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 316. p. 575

Adversus ea, quæ Advocatus in judicio neglexerit, cliens, nequidem in subsidium, in integrum restituitur. Vol. V. P. VIII. O. 363. p. 627

Male consulunt Advocati clientibus suis, quando cum actione rei vindicatoria Publicianam non cumulant. Vol. VI. P. IX. O. 23. p. 56

Quando leutationis prosecutio, per relationem ad schedulam leutationis, in scriptis facta, hæc quidem deserta est, sed Advocatus poenam non incurrit. Vol. VI. P. X. O. 435. p. 776

Num tunc, cum denunciatus ad denunciationem respondet, in Judicio sit admittendus? Vol. VII. S. ad P. V. O. 122. n. 3. p. 604

In subsidium, si Advocatus solvendo non est, dominus in integrum restituitur. Vol. VII. S. ad P. II. O. 391. p. 316

Nudus Advocatus, absque speciali mandato, articulos probatoriales porrigere, nomenque principalis iisdem subscribere potest. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 9. p. 455

Utrum Advocati beneficio competentiae gaudeant? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 140. p. 732

Advocati Ecclesiæ.

Quinam dicantur? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 315. seqq. p. 62

A quo constituentur? ibid. n. 321. p. 63

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Ædificans.

An sit audiendus, si offerat cautionem de novo opere destruendo, si, iniuste ædificatum esse, apparuerit. Vol. I. P. II. O. 374. p. 694

Ædificatio.

Ædificatio subselliorum pro membris Magistratus oppidani, in templo Magistratui denegari non potest. Vol. VII. S. ad III. O. 119. n. 7. p. 390

Ædificium.

Qui Ædificium alterius propria auctoritate dejicit, spolium committit, etsi contra inhibitionem, & operis novi nunciationem, illud extructum fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 29. p. 65

Ægritudo Corporis.

Testamenti factionem non aufert. Vol. I. P. II. O. 438. n. 4. p. 862

Ægrotus.

Cum Medico de salute valide pacisci nequit. Vol. V. P. VII. O. 213. p. 408.

Æqualitas.

An in pactis dotalibus observari debeat, tam ex parte viri, quam ex parte uxoris. Vol. I. P. I. O. 282. n. 8. p. 549. & 553

Æs alienum.

In computanda liberorum legitima deduci debet. Vol. I. P. I. O. 190. p. 327

Ob Æs alienum testatoris res fideicommissio obnoxia alienari potest. Vol. I. P. II. O. 422. n. 3. p. 822

Ab uxore in præjudicium mariti, sine ejus consensu, contrahi non potest. Vol. V. P. VII. O. 175. p. 342

Is, cui ususfructus, etiam omnium bonorum, legatus est, ad Æs alienum solvendum haud tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 167. p. 278

Quomodo differat Æs alienum hominis, ab Aere alieno Legis? Vol. VII. S. ad P. I. O. 190. n. 1. p. 191

Num Æs alienum, ab antecessore in feudo contractum, a successore sit agnoscendum, & solvendum? Vol. VII. S. ad P. V. O. 161. n. 4. p. 628. seqq.

Æstimatio.

Quando venditionis, & quando taxationis tantum gratia accessisse intelligatur? Vol. I. P. I. O. 90. n. 4. seqq. p. 120

Sola Æstimatio prædii, in dotem dati, non transfert dominium irrevocabile in maritum. Vol. I. P. I. O. 90. p. 120

Æsti-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Æstimatio bonorum, a patre facta, non valet, quatenus in præjudicium legitimæ vergit.

Vol. I. P. II. O. 442. p. 898

Alias liberi Æstimatione bonorum a patre facta, stare tenentur. *ibid.* n. 1.

Ut Æstimatione legitimæ liberi contenti sint, a patre disponi non potest. Vol. I. P. I. O. 185. p. 316

Æstimatio prædii, in dotem dati, in dubio venditionis gratia facta intelligitur. Vol. VI. P. X. O. 392. p. 705

Qualem in Saxonia effectum habeat Æstimatio prædii dotalis, venditionis gratia facta? *ibid.* n. 3. p. 706

Ætas Pupillaris,

A poena felonix, propter non petitam investituræ renovationem, excusat. Vol. VI. P. X. O. 415. p. 747

Ætatis Venia.

Vid. infr. Venia Ætatis.

Affinis.

Cum cautione rati pro Affine, soluta affinitate, in Judicio non admittitur. Vol. I. P. II. O. 381. p. 722

Quinam Affines cum cautione rati in Judicio admittantur? *ibid.* n. 1.

Inter Affines mitigatio poenæ criminalis ratione furti in Saxonia intra quartum gradum locum habet, non minus post dissolutam morte affinitatem, quam ea adhuc durante. *ibid.* n. 7. p. 723

Affines, in linea recta constituti, soluta affinitate, & ipsi ad testimonium dicendum cogi possunt. Vol. V. P. VIII. O. 31. p. 85

Affines neque Civili, neque Saxonico Jure succedunt. Vol. VI. P. X. O. 389. p. 701

Carpzovii doctrina, de agnatis, vicem curatoris suppleantibus, strictissime capi, neque ad Affines extendi debet. Vol. VII. S. ad P. I. O. 206. p. 215

Affinitas.

Per mortem extinguitur. Vol. I. P. II. O. 381. n. 3. seqq. p. 723

Non contrahitur per sponsalia de præsentibus, sed per matrimonium. Vol. I. P. I. O. 158. n. 4. p. 222

Extincta per mortem Affinitate, simul quoque omnes effectus ejus civiles, qui ab eadem dependent, pereunt; fecus de effectibus naturalibus dicendum. Vol. I. P. II. O. 381. n. 6. seqq. p. 723

In Affinitatis secundi generis linea

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

nea recta dispensationi Principis circa matrimonium locus non est. Vol. I. P. I. O. 124. n. 4. p. 172

In copula carnali fundamentum Affinitatis proprie dictæ consistit. Vol. II. P. III. O. 20. n. 3. p. 48

Agi in personam.

Quando dicatur? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 505. p. 436. seqq.

Agi in rem.

Quando dicatur? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 506. p. 437

Agnati.

In feudo vi juris protimiseos etiam jus offerendi habent adversus creditorem pignoratitium, ejusve emtorem. Vol. I. P. I. O. 326. p. 612

Eo ipso, dum in oppignorationem feudi consentiunt, etiam non subsecuto Domini consensu, quando feudum ad illos devolvitur, ex suo assensu creditori obstricti sunt. Vol. I. P. II. O. 495. n. 4. p. 966

Agnatus in concursu creditorum, quando simul creditor est, jure retrahendi gaudet. Vol. II. P. III. O. 162. n. 3. p. 478

Agnatus, quatales, Jure Communi jus bona alienata retrahendi non habet. ib. O. 162. p. 478

Agnatus, qui in hypothecam consensit, deficiente licet consensu Domini, debitum ex fructibus feudi ad se devoluti, etiam extra Saxoniam Electoralem solvere tenetur. Vol. IV. P. V. O. 125. p. 185

Quando ex pluribus Agnatis, qui feudum pro indiviso possident, unus moritur, investituræ renovatione quoad reliquos opus haud est. Vol. IV. P. V. O. 231. p. 362

Filium ex matrimonio, Jure Divino prohibito, natum proximus Agnatus a feudo recte excludit, etsi Principis dispensatio intervenerit. Vol. V. P. VII. O. 179. p. 357

Agnus.

Quando jus pascendi in alieno prædio ad certum ovium numerum restrictum est, Agnos simul cum illis pascere ibi haud licet. Vol. V. P. VIII. O. 491. p. 833

Aggressor.

Qui Aggressorem fugientem persequitur, & occidit, extra ordinem punitur. Vol. V. P. VIII. O. 496. p. 849

Aggratiandi Jus.

Vid. *infr. Jus Aggratiandi.*

Ahe-

Ahenum Cerevisiarum.

(Brau=Psanne.)

An solum filiis, tanquam feudi
successoribus cedat? Vol. II.
P. III. O. 138. n. 3. p. 412

Alienatio.

Jure Civili procuratori tum de-
mum concessa censetur, cum
rerum negotiorumque utilitas
vel necessitas urgeat. Vol. I. P.
I. O. 216. n. 14. p. 435

Alienationis immobilium requi-
sita, quæ ad pupillos minores-
ve pertinent, necessaria haud
sunt, quando rescriptum Prin-
cipis intervenit. Vol. I. P. I.
O. 164. p. 232

Alienatio, contra pactum familiæ
suscepta, ipso jure nulla est.
Vol. I. P. I. O. 207. p. 413

Num alienatio bonorum pupilli
vel minoris subhastationem
requirat? Vol. I. P. I. O. 210.
p. 422 O. 217. n. 9. p. 450. & ib.
P. II. O. 415. n. 3. p. 795

Quando ex prædio hereditario,
in quo vidua cum liberis mi-
norennibus concurret, vendi-
to illa portionem statutariam
accepit, alienatio sine decreto
valida est. Vol. I. P. I. O. 248.
p. 498

Alienatio bonorum pupilli vel
minoris non requirit præcise

antecedens Decretum Magi-
stratus, sed etiam per ejus con-
firmationem subsequentem
convalescit. Vol. I. P. I. O. 254.
p. 505

Alienatio feudi in agnatos simul
investitos, licet sine consensu
Domini, facta, tamen legitima
ejus amittendi causa non est.
Vol. I. P. II. O. 368. p. 677

Secus si in extraneum non si-
multanee investitutum Alie-
natio facta. ibid. n. 2

Alienatio, contra pactum de
non alienando, rei suæ tradi-
tioni adjectum, facta, domini
translationem non impedit,
sed solum actionem ad inter-
esse relinquit. Vol. I. P. II. O. 372.
p. 685

Alienatio bonorum immobili-
um pupilli vel minoris fieri
aliquando potest, quamvis æs
alienum non urgeat, si modo
præsens damnum ex illius o-
missione immineat. Vol. I. P. II.
O. 412. p. 784

Alienatio immobilium minoris
invalida per ratihabitionem
ejus juratam convalescit. Vol. I.
P. II. O. 415. p. 794

Cui alicujus rei alienatio est in-
terdicta, is nec jus reale in illa
re constituere potest. Vol. I.
P. I. O. 223. n. 22. p. 467

Quenam requirantur ad Aliena-
tionem

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- tionem bonorum pupilli vel minoris immobilium. Vol. I. P. I. O. 164. n. 1. p. 232. Vol. II. P. III. O. 93. n. 1. p. 217. Vol. III. P. IV. O. 10. n. 3. p. 133. Vol. IV. P. VI. O. 322. n. 1. p. 569. & ibid. O. 452. n. 1. p. 800. & Vol. VII. S. ad P. I. O. 258. p. 228. & ibid. n. 4. p. 231. & n. 5. p. 233
- In Alienatione bonorum immobilium minorum subhaftatione, aliisque solennitatibus, opus haud est. Vol. VII. S. ad P. I. O. 258. p. 228
- Valida est Alienatio bonorum immobilium pupillorum vel minorum sine solennibus facta, si res communis fuerit, & focius ad divisionem provocaverit. Vol. I. P. I. O. 248. n. 2. seqq. p. 498
- Alienatio feudi, sine Domini & agnatorum, vel simultanee investitorum speciali consensu fieri non potest. Vol. I. P. II. O. 368. n. 1. p. 677
- Idque sub poena amissionis feudi. Vol. I. P. II. O. 441. n. 4. p. 896.
- Alienatio fideicommissi, ob æs alienum testatoris facta, valida est. Vol. I. P. II. O. 422. n. 3. p. 822
- Alienatio fundi dotalis, constante matrimonio a marito facta, invalida est. Vol. I. P. II. O. 386. n. 1. p. 731
- Convalescit tamen, si venditor maritus deinceps dominium ejus irrevocabiliter consequatur. ibid. n. 2
- Alienatio pertinentiarum prædiorum in Saxonia Electorali peculiari Mandato est interdicta. Vol. I. P. I. O. 333. p. 621
- Concessa libera administratione, Alienatio bonorum permessa non censetur. Vol. II. P. III. O. 37. n. 3. p. 84
- Vicariis Imperii omne genus Alienationis seu obligationis bonorum Imperialium interdicta est, & utrum hac restrictione opus fuerit? Vol. II. P. III. O. 116. n. 263. seq. p. 309
- An ætate Caroli IV. & tempore Aureæ Bullæ conditæ facultas Alienandi bona Imperii penes Imperatores fuerit? ibid. n. 265. seqq.
- In Saxonia generalis lex prohibitiva de Alienatione seu distractione pertinentiarum prædiorum non extat. Vol. II. P. III. O. 144. p. 421
- Alienatio feudi sine consensu Domini directi valida est, modo hic postea consentiat. Vol. II. P. III. O. 151. p. 447
- An Alienatio feudi, reservato agnatis

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

gnatis jure protimiseos, concessa, includat facultatem in allodium illud convertendi. Vol. II. P. III. O. 207. p. 552

Num concessa Alienandi potestate etiam testandi facultas data intelligatur? ibid. n. 4. p. 553

Quænam vox Alienationis includat? ibid. n. 4. p. 554

Alienatio bonorum liberorum immobilium a patre, vi patriæ potestatis, etiam propter solam utilitatem, valide fieri potest. Vol. III. P. IV. O. 10. p. 133

Ad Alienationem bonorum, quæ ad liberos, in patria potestate adhuc constitutos, pertinent, patri decreto opus non est. Vol. VII. S. ad P. III. O. 35. p. 372

In Alienatione bonorum liberorum, qui adhuc in patris potestate sunt, illis requisitis, quæ in favorem pupillorum minorumque constituta sunt, opus non est, sed ex sola justa causa a patre fieri potest. Vol. III. P. IV. O. 32. n. 1. p. 165

An Alienatio rerum ecclesiæ ab ipso alienante, vel ejus successore revocari potest. Vol. IV. P. VI. O. 477. n. 3. p. 756

Sustinetur quandoque hodie rerum ecclesiasticarum Aliena-

tio, etsi circa eandem requisita Juris Canonici non adeo stricte observata sint. Vol. VI. P. X. O. 156. p. 259

Quænam ad Alienationem rerum ecclesiasticarum requirantur. ibid. n. 1.

An Alienatio bonorum ecclesiasticorum sit licita? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 355. seqq. p. 68

Alienatio bonorum immobilium, quæ ad pupillos, minoresve, pertinet, per lapsum quinquennii a majorennitate convalescit, quamvis sine justa & necessaria causa facta sit. Vol. IV. P. V. O. 5. p. 11

Alienatio bonorum immobilium pupilli atque minoris, a solo tutore vel curatore facta, non convalescit etsi is in ætate majoris per quinquennium filuerit. Vol. IV. P. VI. O. 482. p. 776. & Vol. VII. S. p. 681

Alienatio rei litigiosæ valet, si alienans judicium pati velit, perinde ac si adhuc possideret. Vol. IV. P. V. O. 184. p. 293

Alienatio hypothecæ a creditore regulariter impediri non potest. Vol. IV. P. VI. O. 473. p. 747.

Alienatio feudi propter neglectum agnatorum consensum, per se invalida haud est. Vol. VI. P. X. O. 425. p. 765

An

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

An Alienationes, a Principe factæ, a successore revocari possint? Vol. VII. S. ad P. V. O. 161. n. 5. p. 634

Alimenta.

A quonam, mortuo patre, spurio sint suppeditanda? Vol. I. P. I. O. 134. p. 190

Filiabus, quibus dos ex feudo debetur, ex hoc tam diu sunt præstanda, usque dum nupsierint? Vol. I. P. II. O. 439. n. 4. p. 879

A matre liberis tantum in subsidium præstantur. Vol. I. P. I. O. 134. n. 9. seq. p. 191

Qui concubitus cum foemina fatetur, sed plures cum ea rem habuisse excipit, ad Alimenta infanti, durante lite, præstanda tenetur, si modo ex eo concubitu infans legitime nasci potuerit. Vol. I. P. I. O. 63. p. 80

An liberis adulterinis debeantur? Vol. IV. P. VI. O. 318. n. 6. p. 523

Alimenta liberis, qui propria bona habent, pater de suo suppeditare non tenetur. Vol. IV. P. V. O. 73. p. 116

Quantumvis filius improbis, corruptisque moribus sit, Alimenta tamen ipsi a patre denegari haud queunt. Vol. IV. P. V. O. 200. p. 314

Alimenta præteriti temporis, quæ jure actionis debentur, cum interesse moræ peti queunt. Vol. VI. P. IX. O. 238. p. 422.

Alimenta, liberis a parentibus suppeditata, in hereditatis divisione, non sunt conferenda. Vol. VI. P. X. O. 486. n. 2. seqq. p. 869

De Alimentis futuris, per divisionem paternam inter liberos relictis, inita transactio regulariter invalida est. Vol. VI. P. X. O. 493. p. 897

De Alimentis præteritis valide transigitur. ibid. n. 1.

Quibus in causis de Alimentis futuris valide transigatur? ib. n. 5.

A marito uxori, in inquisitione hærenti, sunt præstanda. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 169. p. 569

An Alimenta relictæ ad pias causas sint referenda? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 26. p. 16

Quænam Alimentorum nomine veniant? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 20. p. 709. & n. 167. p. 737.

Ad quænam in definiendis Alimentis sit respiciendum? ibid. n. 168. seqq. p. 737

Utrum debitori, cui competitiæ beneficium competit, tantum saltem Alimentorum sit relin-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

relinquendam, quantum ipsi soli sufficere videtur, an vero uxori, liberorum famulorumque habenda quoque sit ratio? ibid. n. 171. p. 738

Allegatio Inimicitiae irreconciliabilis.

Non sufficit ad dissolvenda sponsalia. Vol. I. P. I. O. 25. n. 2. p. 34

Alluvio.

Per Alluvionem hodiernum privatis regulariter acquiritur. Vol. III. P. IV. O. 131. p. 316

Alternativa.

In Alternativis sufficit unum adimpleri, & debitoris regulariter electio est. Vol. II. P. III. O. 184. n. 2. p. 516

Alveus.

Alveus derelictus regulariter hodiernum ad eos tantum pertinet, qui prope ripam ejus prædia possident? Vol. III. P. IV. O. 150. p. 357

Alveus, a flumine derelictus, hodiernum vicinis regulariter cedit, siue naturaliter, siue data opera exsiccatus fuerit. Vol. IV. P. V. O. 137. p. 208

Amicabilis Compositio.

Vid. infr. *Compositio Amicabilis.*

Amissio crediti.

Ad Amissionem crediti, ex Edi-

cto D. Marci, simplex arrestum, & abusus jurisdictionis, haud sufficiunt. Vol. IV. P. VI. O. 271. p. 461

Amtsassica Conditio.

In dubio præ Schriffsassica præsumitur. Vol. III. P. IV. O. 17. p. 144

Amtsassii.

Quinam dicantur? ibid. n. 1. p. 145

Anates.

Utrum ad geradam pertineant? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376. seqq.

Anbiethen.

Denotat saltem oblationem verbalem, non etiam actum realem deferendi rem ad illum, cui offertur. Vol. I. P. I. O. 27. n. 5. p. 42

Ancilla.

Ancillæ clericorum, mercede conductæ, idem forum fortiuntur, quo clerici gaudent. Vol. III. P. IV. O. 12. p. 137.

Animal.

Quando animalia debitoris post executionem, in ea factam, ante additionem casu fortuito pereunt, damnum non creditoris, sed debitoris est. Vol. III. P. IV. O. 70. p. 225

Quando Animal venditum post
G tridu-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

criduum moritur, emtor probare tenetur, vitium jam tempore contractus adfuisse. Vol. VI. P. X. O. 339. p. 610

Animus.

Ex repetitione alicujus actus & iterato consensu maxime deliberatus Animus colligitur. Vol. II. P. III. O. 131. n. 4. p. 386

Animus adeundi hereditatem.

In vidua ex eo præsumitur, quod defuncti mariti debita solverit. Vol. V. P. VIII. O. 375. p. 635
Quotuplici modo declaretur. ib. n. 1.

Animus Donandi.

In parentibus haud præsumitur, quando super iis, quæ in liberos conferunt, eorundem confessionem scriptam expectant. Vol. I. P. II. O. 410. p. 780. & Vol. I. P. II. O. 488. n. 7. p. 955

Non præsumitur. Vol. IV. P. V. O. 61. n. 2. p. 99. & ibid. O. 88. n. 1. p. 135

Exceptio hujus regulæ. ibid. n. 2. p. 135

Ex hoc solo, quod quis vivus sumtus, a se factos, haud repetiit, præsumi nequit. ibid. n. 3. seq. p. 135

Animus mutandi Domum.

Ex hoc solo, quod quis in alio loco commorari cœpit, non colligitur. Vol. V. P. VII. O. 127. p. 250

Annuae Præstationes.

Contra Annuas Præstationes præscriptio currit, quamvis illæ exactæ haud fuerint. Vol. V. P. VIII. O. 313. p. 573

Annui Reditus.

An dispositio de Reditibus Annuis, quæ habetur in Rec. Imp. de Ann. 1600. §. Ferner ad irredimibiles pertineat. Vol. II. P. III. O. 72. p. 176

Annuis Reditibus ad ecclesiam pertinentibus demum quadraginta annis præscribitur. Vol. III. P. IV. O. 210. p. 542

Vid. *infr. Reditus Annui.*

Annus.

In dotalitio Annus cœptus pro completo non habetur. Vol. V. P. VIII. O. 392. p. 658

Quando aliquid intra Annum & diem, Jahr und Tag, fieri jubetur, extra Saxoniam regulariter annus & mensis intelligitur. Vol. V. P. VIII. O. 393 p. 659.

Quantum temporis spatium per annum & diem in Saxonia intelliga-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

telligatur. Vol. V. P. VIII. O.
393. n. 1. p. 659

Annus Gratiae.

Quinam Reditus in dimidium
Annum Gratiae, in das halbe
Gnaden-Jahr, sunt computan-
di. Vol. V. P. VII. O. 40. p. 94.
Ad Annum Gratiae haud qua-
quam pertinet locatio praedii,
ab usufructuario facta. Vol. VI.
P. IX. O. 65. p. 124

Annus Relutionis Sa- xonicae.

Demum a tempore adjudicatio-
nis realiter factae currit. Vol.
VI. P. IX. O. 31. p. 81

Annulus.

Annuli, quos uxor gestavit ma-
ritus vero asservavit, ad gera-
dam non pertinent. Vol. VII.
S. ad P. V. O. 237. n. 1. p. 648

Anseres.

Num ad geradam pertineant?
Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376.
seqq.

Anticipatio.

Anticipatio reconventionis in
fraudem processus executivi
non admittitur. Vol. I. P. I. O.
166. p. 206

Anticipationis poena, in oblatio-
ne ad jurandum Jure Saxonico
statuta, non pertinet ad obla-

tionem probationis pro exo-
neranda conscientia. Vol. I.
P. I. O. 219. p. 455

Anticipatio Oblationis adjurandum.

Utrum sit permessa? Vol. VII. S.
ad P. IV. O. 151. n. 115. seqq. p. 544

Antwort.

Vox: Antwort, ad processum exe-
cutivum haud quadrat, & ideo,
si in processu executivo praeter
recognitionem etiam re-
sponsio ad libellum, Antwort,
per rem judicatam injuncta est,
exceptiones altioris indaginis
admittendae sunt. Vol. I. P. II.
O. 358. p. 661

Anzeigen.

Quale probationis genus deno-
tet? Vol. I. P. II. O. 388 n. 4.
p. 736

Apanagium.

Unde vox Apanagii originem du-
cat. Vol. V. P. VIII. O. 326. n. 3.
p. 586

Juxta naturam legitimae aestimari
haud debet. Vol. V. P. VIII. O.
326. n. 3. p. 586

Apocha.

Contra Apocham replica doli et-
iam post triginta dies compe-
tit. Vol. I. P. II. O. 355. p. 654

Quanto temporis spatio Apochae
praescri-

præscribatur, ita, ut creditor contra illam amplius non audiatur? Vol. I. P. II. O. 355. n. 1. p. 654. Vol. I. P. II. O. 456. p. 915

Adversus Apocham exceptio præscriptionis non minus mandatario solutionis, quam ipsi debitori, competit. Vol. I. P. II. O. 456. p. 915

Contra Apocham exceptioni doli specialis etiam post 30. dies locus datur. Vol. III. S. ad P. I. O. 6. p. 633

Per Apocham, a patre debitore filio datam, solutio in concursu creditorum non probatur. Vol. VI. P. X. O. 252. p. 449.

Post 30. dierum lapsum, adversus Apocham, ne quidem in Ducatu Magdeburgico, iusjurandum deferri potest. Vol. VI. P. X. O. 411. p. 743

Apotheker-Waaren.

Vid. infr. *Corpus Pharmaceuticum.*

Apostata.

Non possunt ad effectum litis contestationis libellum supplicem Summo Principi offerre. Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 51. p. 151

Apostoli.

Intra quantum temporis spatium & quomodo sint petendi. Vol. I. P. I. O. 132. n. 1. seqq. p. 186

Intra quantum temporis spatium in Principatu Anhaltino appellanti sint exhibendi. Vol. I. P. I. O. 184. n. 1. p. 315

Apostolos uno vocabulo *instantissime* petiisse sufficit, quamvis verba: *Instanter, Instantius*, omissa sint. Vol. I. P. I. O. 132. p. 186. & Vol. VII. S. p. 658

Quando terminus a Lege tradendis Apostolis statutus est, horum redemptio, die Ablösung, non præcise intra eundem sub pœna desertionis fieri debet. Vol. I. P. I. O. 184. p. 315

Apostolorum petitio legitima fatalibus appellationis connumeratur, ita, ut illa omissa, appellatio pro deserta habeatur. Vol. III. P. IV. O. 102. n. 1. seqq. p. 274

Appellandi Facultas.

Vid. infr. *Facultas Appellandi.*

Appellans.

Appellans, qui a sententia, adversus se lata, provocavit, non tenetur in prima instantia, coram Commissariis, respondere. Vol. IV. P. V. O. 206. p. 329

Appellatio.

Eidem locus est, licet status aliquis Imperii appellare subditos prohibeat, eumque in finem iuramentum ab ipsis exigat.

- gat. Vol. I. P. II. O. 353. n. 4
p. 651
- Quando Appellationi locus non
relinquitur, minor adhuc be-
neficio restitutionis in inte-
grum gaudet. Vol. III. P. IV
O. 248. p. 623
- Appellationi locus est, si execu-
tio statim in immobilia fiat, et-
si mobilia ad satisfactionem
creditoris non suffectura vide-
antur. Vol. VI. P. IX. O. 247
p. 442
- Contra sententiam, in possesso-
rio summarissimo latam, uni-
versitati non conceditur. Vol.
I. P. I. O. 125. n. 1. p. 174
- An contra sententiam, in pos-
fessorio summarissimo latam,
locum inveniat? Vol. I. P. I.
O. 85. p. 106. ibid. P. II. O. 387.
p. 733. & Vol. II. P. III. O. 127.
n. 2. p. 376
- An contra sententias, a Regimi-
ne Vicariatus latas, locum in-
veniat? Vol. II. P. III. O. 126.
n. 77. p. 287
- Etiam Jure Civili locum habet
contra sententiam interlocu-
toriam, quæ damnum irrepa-
rabile continet. Vol. VI. P. X.
O. 349. p. 623
- Num in causis criminalibus lo-
cum inveniat? Vol. IV. P. VI.
O. 302. n. 1. seqq. p. 506. seqq.
- Periculosum est, eo casu, ubi li-
tis contestatio sub commina-
tione injuncta, primo termini
die, ea omissa, sepdituum sibi,
sub eventuali Appellatione, re-
servare. Vol. V. P. VIII. O. 357.
p. 623
- Aliquando etiam a citatione fie-
ri potest. Vol. V. P. VII. O.
167. p. 327
- Interpositæ Appellationis effe-
ctus quis sit? Vol. IV. P. V. O.
206. n. 1. p. 329
- Appellatio, adversus examen te-
stium, in perpetuam rei me-
moriæ, interposita, non ha-
bet effectum suspensivum. Vol.
III. P. IV. O. 124. p. 307
- Adversus concessionem alius
confessionarii interposita Ap-
pellatio vim suspensivam non
habet. Vol. VI. P. X. O. 464. p.
820.
- Appellatio, ab uno interposita,
haud raro etiam alteri prodest.
Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n.
74. p. 278
- Intra quantum temporis spatium
appellatio interposita Judici
ad quem sit insinuanda? Vol. I.
P. I. O. 13. n. 1. seqq. 23. seqq.
- Appellatio ad Judicium Camerae
Imperialis, vel Aulicum, ideo
non prohibetur, quod per im-
memoriale tempus ad illud ap-
pella

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

pellatum haud sit. Vol. I. P. II.
O. 353. p. 649

Appellatio ad superiorem, quamvis incompetentem, directa, a Judice inferiore attendi debet. Vol. I. P. II. O. 460. p. 922

A Judice inferiore, seu a quo, rejici non potest, etsi in se admissibilis haud sit. Vol. V. P. VIII. O. 254. p. 467

Admittitur Appellatio, ab Advocato interposita, si modo suum & clientis nomen subscripserit. Vol. IV. P. V. O. 176. p. 280

In Saxonia Electorali appellationes ab inferiori Judice recipiendae sunt, etsi nullus Advocatus suum, tanquam concipientis, nomen iisdem subscripserit. Vol. V. P. VII. O. 74. p. 158

Contra Appellationem gesta nulla sunt, & pro attentatis habenda. Vol. VII. S. ad P. III. O. 231. p. 411

Quando Appellatio apud Judicem superiorem nondum introducta est, poena attentati ad Judicem inferiorem pertinet. Vol. V. P. VII. O. 209. p. 405

Quando Princeps Appellationem, coram se statim interpositam, recepit, eadem inad-

missibilis censi nequit. Vol. V. P. VIII. O. 394. p. 660

Non est deserta propter non exhibitos Judici ad quem intra menstruum spatium apostolos, si Judex a quo non expresse illud praefixerit. Vol. I. P. I. O. 13. p. 23

Propter omissam apostolorum in termino redemptionem est deserta, licet Judex dilationem ratione solutionis indulserit. Vol. I. P. I. O. 14. p. 24

Non est deserta, si Judex in termino ad redimendos apostolos praestituto eosdem appellanti, pecunia haud soluta, tradiderit ibid. n. 1.

Appellatio justificata per actorem a Syndicis, qui simul membra universitatis sunt, constitutum, deserta non est, quamvis illi hanc substituendi potestatem speciatim non acceperint. Vol. I. P. I. O. 256. p. 507

Deserta censi nequit, quando appellans in termino redimendorum apostolorum dilationem pecuniae solvendae impetravit. Vol. II. P. III. O. 78. p. 191

Secus, si appellans conditionem, sub qua dilatio indulta, non impleat. ibid. n. 8

Præter

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Præter omiffam apostolorum redemptionem deserta est, quamvis Judex in termino relationem nondum ad Acta conceperit. Vol. III. P. IV. O. 90. p. 262

Eventualis quoque Appellatio, licet propter gravamen extra sententiam vel decretum interposita, ob non petitos apostolos fit deserta. Vol. III. P. IV. O. 102. p. 274

Propterea deserta haud est, quod formalium mentio demum post materialia facta sit. Vol. IV. P. VI. O. 448. p. 715

Appellatio deserta est, in cujus justificandæ termino quis, reservato sibi septiduo, adversus contumaciæ accusationem provocavit, si appellatio deinceps rejecta fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 331. p. 599

Etsi in causis denunciationum apostoli in termino præfixo redempti haud sint, Appellatio tamen propterea non censetur deserta. Vol. V. P. VIII. O. 386. p. 652

Apellatio eventualis etiam propter neglecta fatalia, deserta fit, etsi nihil adhucdum adversus illam factum sit. Vol. VI. P. IX. O. 235. p. 415

Quando Appellatio sine prævia

sententia per signaturam, aut Rescriptum rejecta est, fatale oblationis ad jurandum currit ab elapso decendio post factam rejectionis notificationem, aut publicationem remissorialium Vol. I. P. I. O. 22. p. 31.

Appellationis Justificatio.

Vid. infr. *Justificatio Appellationis.*

Arbiter.

Ut laudum pronunciando litem finiat, a Judice compelli potest. Vol. VI. P. X. O. 447. p. 795

Ad Arbitri Munus suscipiendum nemo compelli potest. ibid. n. i. p. 795

Arbitrium.

Quid in definitione actionum Arbitrariarum significet? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 333. p. 411

Arbitrium Disponendi.

Qui illimitatum habet de bonis inter vivos Disponendi Arbitrium, etsi quoad dispositionem mortis causa illud restrictum sit, cautionem præstare non tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 448. p. 733

Pater filio Arbitrium, de portione sua hereditaria ante certum ætatis annum disponendi, testamento adimere potest, quatenus

tenus plus ipsi, quam legitimam, relinquit. Vol. VI. P. X. O. 301. p. 529

Arbores.

Arbores, ventorum violentia, dejectæ, Wind=Brüche, rebus mobilibus annumerantur, & heredibus allodialibus vasalli cedunt. Vol. V. P. VIII. O. 432. p. 706

Arcadius Imperator.

Quem patrem habuerit? Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 12. p. 143

Quo ætatis anno ad Imperium pervenerit? ibid. p. 144

Quo anno fuerit mortuus, & quem successorem habuerit? ibid. n. 14

Arrha.

Non amittitur, quamvis culpa & pœnitentia dantis contractus dissolvatur. Vol. I. P. I. O. 54. p. 70

Regulariter non pro pœnitentia, sed probationis causa dari intelligitur. ibid. n. 1.

Restitui debet, si is, qui dedit illam, a contractu resilire conetur, alter vero, qui accepit, ad contractus impletionem non egerit. ibid. n. 2.

Arrestum.

A muliere sine curatore impe-

trari potest. Vol. I. P. I. O. 260. n. 7. p. 512

Continet speciem quandam executionis. Vol. II. P. III. O. 199. n. 6. p. 543

Quomodo Arrestum Juris Communis & Saxonici inter se differant? ibid. n. 1.

Arrestum generale in bonis debitoris non afficit mobilia uxoris deinceps mortuæ, si ea viva maritus successionem renuntiaverit. Vol. II. P. III. O. 71. p. 172

An locus impetrati Arresti forum competens tribuat? Vol. II. P. III. O. 199. p. 542. Vol. III. S. p. 784. seq. & Vol. VII. S. p. 402

Non afficit ea, quæ illo tempore, quo id impositum, non amplius in bonis debitoris fuerunt. Vol. V. P. VII. O. 203. p. 401

Quando sine justa causa a Judice haud admittitur, ad interesse agi potest. Vol. V. P. VII. O. 220. p. 416

Ad imponendum Arrestum non sufficit, a debitore multum æris alieni contractum esse. Vol. V. P. VII. O. 194. p. 383

Arrestum Juris Communis nullum jus reale tribuit. Vol. V. P. VII. O. 204. p. 402

Utrum sine speciali mandato imponi

poni possit? Vol. VI. P. IX.
O. 46. n. 1. seqq. p. 102

Propterea invalidum apud Saxones haud est, quod is, qui illud impetravit, libello arrestatorio, instrumentum obligationis, aut saltem exemplum ejus vidimatum, quod vocant, non adjunxit. Vol. VI. P. IX.
O. 47. p. 103

In imponendo Arresto, extractus, quem vulgo dicunt, libri mercatorii sufficit. Vol. VI. P. X. O. 431. p. 771

Ad impetrandum Arrestum Juris communis plena demonstratio debiti non requiritur, sed quævis causa probabilis sufficit. Vol. II. P. III. O. 62. p. 154

In imponendo Arresto, ad demonstrandum debitum, nuda copia documenti obligatorii sufficit. Vol. VI. P. IX. O. 9. p. 11

Quænam ad formam impetrandi Arresti requirantur? Vol. VI. P. IX. O. 9. n. 1. p. 11. & O. 47. n. 2. seqq. p. 103

In quo forma Arresti Saxonici consistat? remissive Vol. III. P. IV. O. 76. n. 1. p. 236

A Domino feudi, qui simul jurisdictionem habet, Arrestum in ipsam feudi substantiam valide conceditur. Vol. VI. P. X. O. 479. p. 859

Arrestum a Judice, qui non simul

feudi Dominus est, indultum, non nisi fructus, neutiquam vero ipsum feudum afficit. ibid. n. 1

Propterea non est invalidum, quod is, qui illud imposuit, citationem adversarii non expressè, sed tantum prosecutionis terminum præfigi petiit. Vol. III. P. IV. O. 76. p. 236

In bonis debitoris a fratre, fratris nomine, cum cautione rati, valide imponitur. Vol. IV. P. VI. O. 332. p. 542

Arresta, in bonis debitoris invalide impetrata, liberam alienandi facultatem haud quamquam impediunt. Vol. IV. P. V. O. 44. p. 61

Arrestum generale in foro domicilii impetratum, omnes res mobiles, etiam extra territorium constitutas, afficit. Vol. IV. P. V. O. 48. p. 69. & Vol. VII. S. p. 591

Validum est Arrestum, quod frater pro sorore, etiam absque cautione rati, petiit. Vol. IV. P. VI. O. 284. p. 473.

Demonstratio, debitorem non esse solvendo, sufficiens haud est, quod alius Judex in quibusdam illius bonis Arrestum jam concefferit. Vol. IV. P. VI. O. 496. p. 837

Arrestum Personale.

Num ex literis cambialibus, ad Arrestum Personale agi potest? Vol. VI. P. X. O. 490. n. 1. seqq. p. 881. seqq.

Arthlohn.

Res judicata de restitutione fructuum deductis impensis, an Saamen und Arthlohn, concepta, de omnibus indistincte sumtibus, qui in perceptionem & conseruationem fructuum facti sunt, intelligenda est. Vol. II. P. III. O. 34. p. 78

Articuli.

Quomodo ad probationem præscriptionis immemorialis sint concipiendi? Vol. I. P. I. O. 165. n. 5. p. 234

Super replica ab actore non recte formantur, si post delatum sibi a reo super exceptionibus juramentum conscientiam probationibus defendere vult. Vol. I. P. II. O. 352. p. 648

Quando Articuli Probatoriales per sententiam, ceu impertinentes, rejecti sunt, Judex novum terminum, altera parte invita, concedere nequit. Vol. I. P. I. O. 285. p. 556

In probatione pro exoneranda conscientia Articuli super re-

plica non recte formantur. Vol. I. P. II. O. 352. p. 648

Articuli Elisivi.

Super Articulis Elisivis ab actore post litem contestatam juramentum recte defertur, si replica libello non est inserta. Vol. I. P. II. O. 351. p. 647

Articuli Inquisitionales.

Num secundum Mandatum Electorale Saxonicum, d. 27. Jul. Ann. 1719. promulgatum, in omnibus, sine discrimine, furtis, omitti, et reus, summariter examinari possit? Vol. IV. P. V. O. 1. p. 1. seq.

Articuli Probatoriales.

Non semper præcise sunt necessarii in casu, quando provocatus ex L. Dissimari se ad probationem offerat. Vol. III. P. IV. O. 166. p. 479

In nuda demonstratione non sunt necessarii. Vol. III. S. ad P. I. O. 128. p. 657

Etsi omnes Articuli Probatoriales pro exoneranda conscientia formati, impertinentes sint, tamen regressus ad jusjurandum datur. Vol. IV. P. V. O. 66. p. 107

Ad Articulos criminosos testis respondere haud tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 295. p. 493.

Quando jus compascui ex jure servi-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

seruitutis competere probandum est, Articuli ad situm & commixtionem prædiorum directi haudquaquam impertinentes sunt. Vol. V. P. VII. O. 26. p. 248

Quando documenta jam in Actis extant, ne quidem in Saxonia opus est, eorum copias Articulis Probatorialibus adiungi. Vol. V. P. VIII. O. 370. p. 632

Articuli Probatoriales pro exoneranda conscientia formati, impertinentes sunt, quatenus exceptionem, uel replicam, continent. Vol. VII. S. ad P. II. O. 352. p. 299

Articuli ad probandam fornicationis exceptionem ita formati: Wahr, daß diejenigen Personen, mit welchen Klägerin, auffer Beklagten, und N. N. zu thun gehabt, mit dem Vornahmen Melchior, Caspar, Balthasar &c. und wie die sämtlichen Mannsnahmen im Calender biß Jonathan, David, Sylvester, folgen, geheissen; item: Wahr, daß die fleischliche Vermischung mit selbigen den 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. Jan. 1718. (inserantur die übrigen sämtlichen Tage biß zur Zeit der Eydes-Leistung) geschehen? non sunt admittendi. Vol. VII. S. ad P. III. O. 43. p. 375

Articuli Reprobatoriales.

Propterea inadmissibiles haud sunt, quod circumstantiae speciales, quibus exceptiones proponuntur, litis contestationi adjectæ non fuerunt. Vol. II. P. III. O. 215. p. 567

Super Articulis Reprobatorialibus, probationi directo contrariis, jusjurandum deferri nequit. Vol. III. P. IV. O. 47. p. 181

Impertinentes sunt Articuli Reprobatoriales ad eas exceptiones directi, quae antea oppositæ haud fuerunt. Vol. V. P. VII. O. 116. p. 239

Artifex.

Artifici jusjurandum super pacto de opera rite, et ut fieri par est, præstanda, deferri haud potest. Vol. V. P. VIII. O. 481. p. 799

Ascendentes.

Ab onere collationis immunes sunt. Vol. V. P. VII. O. 192 p. 380

Affecuratio.

Quid sit? Vol. VI. P. IX. O. 154. n. 4. p. 250

Vid. infr. *Contractus Affecurationis.*

Affecurator.

Si contractui Affecurationis adjectum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

jectum sit pactum, ut navis non aliter, quam cum præsidio, mit Convoy, navigari debeat, Affecurator non prius de periculo tenetur, quam navis præsidio actu comitata vela facere coeperit. Vol. IV. P. VI. O. 300. p. 501

An teneatur, præmio nondum accepto. Vol. VI. P. IX. O. 154. n. 4. p. 250

Affertio.

Sola Affertio foeminae solutæ, quæ per vim se a marito compresam dicit, jurejurando licet, aut tormentis confirmata, non nisi indicium ad juramentum purgatorium facit. Vol. VI. P. IX. O. 250. p. 443

Assessor.

Assessor Judicii in eodem Judicio clientum jura ut Advocatus proponere potest. Vol. I. P. I. O. 8. p. 16

Assessorum officium in quonam consistat? Vol. I. P. I. O. 26. n. 2. p. 37. & n. 5. p. 38.

Attentatum.

Propter Attentatum commissum leuteratio deserta censerī debet. Vol. IV. P. V. O. 173. p. 273. & P. VI. O. 457. p. 729

Attestatum.

Simplex Attestatum Judicis con-

svetudinem haud probat. Vol. III. P. IV. O. 110. p. 286. & Vol. VII. S. p. 511

Attestatum Judicis de iis, quæ coram ipso a partibus gesta sunt, conceptum, plenam fidem habet. Vol. IV. P. V. O. 68. p. 109. & Vol. VII. S. p. 597

In processu ordinario non tenetur quis recognoscere Attestata nuda, etsi, ipso absente, jurejurando confirmata sint. Vol. IV. P. VI. O. 310. p. 516

Attestatum Notarii injuratum nullam vim probandi habet. Vol. VI. P. X. O. 275. p. 475

Attestata.

Sola notitia Attestatorum, aliunde, quam ex eorum publicatione, hausta, reprobationem per testes regulariter haud excludit. Vol. II. P. III. O. 27. p. 66

Aufhebung der Todten.

Est actus superioris jurisdictionis. Vol. IV. P. V. O. 121. p. 178

Augmentum.

Augmentum salarii Ministro a Principe promissum, a successore in feudo Imperii est solvendum. Vol. V. P. VIII. O. 398. p. 665

Aureus Rhenanus, Rheinischer Gold-Gulden.

Quantum hodie in Saxonia Electorali

etorali valeat? Vol. IV. P. VI.
O. 446. p. 713

Auriga.

Auriga, cui merces vehendæ locatæ & traditæ sunt, ad earum æstimationem tenetur, licet, antequam curru imponerentur, citra ejus culpam perierint. Vol. I. P. II. O. 463 p. 927

Quibus actionibus teneatur vectoribus, si damnum ipsis in rebus fuerit datum. ibid. n. 1. seq.

Aurigæ publici actione de receptis tenentur, non etiam Aurigæ privati. Vol. VII. S. ad P. IX. O. 229. p. 779

Ad damnum refarciendum tenetur, quoties vel minima ipsius culpa concurrit. Vol. III. P. IV. O. 238. p. 613

Competit præ Auriga civi honoratoris conditionis jus præcedentiæ, etsi hic jus civitatis prior adeptus fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 148. p. 228

Ausführen.

Verbum: Ausführen, non minus ad demonstrationem, quam probationem solennem, quadrat. Vol. VI. P. IX. O. 39. p. 94

Auth. Sacramenta puerorum. C. Si adversus vendit.

Utrum de omnibus contractibus,

etiam Jure Civili invalidis, intelligenda sit, an vero de illis tantum, qui Jure quidem Civili subsistunt, concessa autem per Prætorem restitutione in integrum vires amittunt. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 211. seqq. p. 392

Auth. Si qua mulier. C. ad SCt. Vellejan.

Locum non habet, si vidua solutionem debiti mariti post ejus mortem promisit. Vol. III. S. ad P. I. O. 262. p. 724

Vid. infr. *SCt. Vellejan.*

Autoritas Curatoris.

In contractibus mulierum etiam ex postfacto accedere potest. Vol. I. P. I. O. 261. n. 3. seqq. p. 513

Autor.

Litis denunciante præcise defendere haud tenetur, nisi hoc speciatim promiserit. Vol. VII. S. ad P. I. O. 251. p. 234

Omissa litis denunciatione, regressui adversus Autorem locus non conceditur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 251. n. 4. p. 235

Autor rixæ.

In casu magni excessus actionem ad expensas & interesse habet. Vol. II. P. III. O. 14. p. 42. seqq.

Nec non actionem Legis Aquiliæ.

liæ. Vol. II. P. III. O. 143.

p. 420. & Vol. VII. S. p. 103

An in casu homicidii commissi defensionem necessariam ac moderamen inculpatæ tutelæ allegare queat? Vol. II. P. III. O. 150. n. 2. & 3. p. 442. seq. & p. 446. seq.

Avena.

Jus cogendi Domino Jurisdictionali competens, ut subditi ea, quæ ad victum pertinent, primo omnium eidem emenda offerre teneantur, ad Avenam similesque res haud pertinet. Vol. V. P. VII. O. 150. p. 301

Avunculus.

Cogi potest, ut in causa matrimoniali testimonium ferat. Vol. V. P. VIII. O. 385. p. 657

Avus.

Avus paternus nepotem spurium non nisi in subsidium, & quando mater ejus etiam inops est, alere tenetur. Vol. I. P. I. O. 134. p. 190

Patri usumfructum, excepta legitima, valide adimit. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 83. p. 488

An Avus, & Avia, contra nepotes beneficio competentia gaudeant? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 31. p. 711

B.

Balneator.

Jus recipiendi in pagum etiam Balneatores includit. Vol. III. P. IV. O. 71. p. 226

Bannum.

Banno superiori nunquam locus est, nisi primum seu simplex præcesserit. Vol. I. P. II. O. 457. p. 917

In Bannum superius tunc demum reus incidit, si intra annum & diem se non purgaverit. ibid. n. 3

Banniti.

Non possunt libellum supplicem, ad effectum litis contestationis, summo Principi offerre. Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 48. p. 150

Baptismus.

Semel rite administratus, reiterari non debet. Vol. II. P. III. O. 55. n. 1. p. 121

Succedit in locum circumcisionis. ibid. n. 5. p. 122

Quoties non inveniuntur certissimi testes, qui, quem Baptizatum esse, sine dubitatione testantur, is absque omni scrupulo Baptizandus est. Vol. II. P. III. O. 55. n. 11. p. 124.

Baro.

Num Barones Imperii tempore inter-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

interregni a Vicariis feuda recognoscere teneantur? Vol. II. P. III. O. 116. n. 221. seqq. p. 304. seqq.

An a Vicariis Imperii Barones fieri queant? Vol. II. P. III. O. 116. n. 406. p. 326.

Behalten.

Verba: Behalten, haben, sufficiunt, ut liberi a parentibus hæredes institui intelligantur. Vol. V. P. VIII. O. 19. p. 70

Voces: Behalten, haben, pactis dotalibus insertæ, hæc per modum contractus inita esse, indicant. Vol. VII. S. ad P. I. O. 202. p. 252

Belli Clarigatio.

Vid. infr. *Clarigatio Belli.*

Benefactores.

Num Beneficio Competentiæ gaudeant? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 40. seqq. p. 712

Beneficium.

Unde ita sit dictum. Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 3. p. 706

Quid denotet? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 4. p. 707

Beneficium Cessionis Bonorum.

Hodienum in usu, nec adeo in frequens est. Vol. V. P. VII. O. 8. p. 43.

Nonnisi debitori sine dolo malo obærato, competit. Vol. V. P. VIII. O. 480. p. 798

Quibus competat? Vol. VI. P. IX. O. 120. n. 1. seq. p. 182

Qui Beneficio Cessionis Bonorum uti cupit, bona sua mediante jurejurando, indicare tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 120. p. 182

Beneficium Competentiæ.

Quid sit? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 13. p. 708

Quale sit beneficium? ibid. n. 17. p. 709

Quomodo alias quoque appelletur? ibid. n. 23. p. 710

Quibus competat? ibid. n. 18. p. 709

Quibus primario sit concessum. ibid. n. 24. seqq. p. 710

Quibus secundario tribuatur? ibid. n. 71. seqq. p. 719

Competit quoque Nobilibus. Vol. VI. P. IX. O. 124. p. 184

Etsi Creditores ejusdem conditionis sint. Vol. VI. P. IX. O. 125. p. 184

Nec non Licentiatis. Vol. VI. P. IX. O. 218. p. 389

Quibus denegetur? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 175. seqq. p. 738

Universitatibus atque collegiis

is stricto jure non competit. Vol. V. P. VIII. O. 85 p. 176

Quem in finem sit introductum? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 19 & n. 166. p. 737

Utrum Beneficio Competentiae renunciari possit? ibid. n. 178 p. 739

Beneficium Deliberandi.

In cujus locum successerit? Vol. V. P. VII. O. 1. n. 16. p. 2

An adhuc hodie locum usumque habeat? Vol. V. P. VII. O. 1. n. 20. seqq. p. 3. seqq.

Quem in finem heredibus sit concessum? ibid. n. 34. p. 5

Qualem effectum habeat? ibid. p. 6

Beneficium Divisionis.

Sociis, cum extraneo contrahentibus, non competit. Vol. II. P. III. O. 79. p. 192

Competit sociis, cum extraneo contrahentibus. Vol. III. P. IV. O. 16. p. 143. & Vol. VII. S. p. 458

Non datur possessori hypothecae. Vol. III. P. IV. O. 115. p. 289

In casu, quo unus saltem intercedit, inepte adjicitur. Vol. III. S. ad P. I. O. 1. n. 5. p. 632

Etiam in Lusatia superiori in cambiis locum habet. Vol. V. P. VII. O. 153. p. 306

Beneficium Excussionis, seu Ordinis.

Utrum competat illi, qui alienum debitum constituit? Vol. I. P. I. O. 29. p. 43

An etiam tertio possessori rei specialiter oppignoratae detur? Vol. I. P. I. O. 130. p. 179. & Vol. VII. S. p. 123

Illi, qui pro Principe aut fisco fidejussit, non competit. Vol. I. P. I. O. 152. p. 215

Conceditur fidejussori, & suspendit processum contra ipsum institutum, usque dum principalis debitor excussus. Vol. I. P. II. O. 462. n. 5. p. 927

Non obtinet inter mercatores. Vol. I. P. I. O. 167. n. 6. p. 238

Competit etiam illi, qui alienum debitum constituit, licet se ut principalem, als Selbstschuldner, obligaverit. Vol. III. P. IV. O. 26. p. 155

In Ducatu Magdeburgico in casu specialis hypothecae cessat, etiam si in subsidium generalis hypotheca constituta sit. Vol. III. P. IV. O. 116. p. 292

Tertio hypothecae specialis possessori haud competit, quando is sciens, rem pignori subiectam esse, eandem emit, neque curavit, ut ex pretio creditori

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ditori satisfaceret. Vol. IV. P. V. O. 36. p. 50

Ob commendationem, specialiter factam, haud excluditur Vol. IV. P. VI. O. 495. p. 835
Vid. infr. *Exceptio Excussionis*.

Beneficium Inventarii.

Qualem effectum habeat? Vol. V. P. VII. O. 1. n. 17. seq. p. 2

An post Inventarii Beneficium introductum, beneficium separationis cesset? Vol. V. P. VII. O. 4. n. 9. seqq. p. 22. seqq.
Vid. infr. *Inventarium*.

Beneficium Juris.

Beneficiis Juris renunciare censetur is, qui documento, quo Beneficia explicantur, subscripsit. Vol. I. P. I. O. 208. p. 415

Beneficium Leuterationis.
Vid. infr. *Leuteratio*.

Beneficium primæ instantiæ.

Nemini inverti, vel auferri potest. Vol. VII. S. ad P. I. O. 145 n. 56. p. 151

Beneficium Principis.

Ultra ejus intentionem non est extendendum. Vol. I. P. I. O. 209. n. 9. p. 421

Beneficium restitutionis in integrum.

Etiam in causa stupri locum habet. Vol. V. P. VII. O. 154. p. 307
Vid. infr. *Restitutio in integrum*.

Beneficium SCti Macedoniani.

Vid. infr. *Exceptio SCti Macedoniani*.

Beneficium Separationis Bonorum.

Intra quantum temporis spatium peti debeat, & ex quonam tempore hoc spatium currere incipiat. Vol. III. P. IV. O. 231. p. 594

Hodienum, etiam in Saxonia, locum habet. Vol. V. P. VII. O. 4. p. 21

Ubi sedem in Jure habeat? ibid. n. 1

Quali vi & effectu gaudeat? ibid. n. 2

In quorum favorem principaliter sit introductum? ibid. n. 4.

Adhuc hodie intra quinquennium peti debet. Vol. V. P. VII. O. 5. p. 25

In foro communi etiam hypothecarii creditores Beneficio Separationis Bonorum opus habent. Vol. V. P. VII. O. 6. p. 26

Berlichius.

Notatur. Vol. V. P. VII. O. 12. n. 3. p. 52

Bett-Decken.

An citra distinctionem, sie mögen seiden, oder leinwandten, gehalten, gestickt und dergleichen seyn, ad geradam pertineant. Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376. seqq.

Betten.

Vid. infr. *Culcita Plumea.*

Beweis.

Interdum demonstrationem denotat. Vol. III. P. IV. O. 166. n. 2. seqq. p. 479. seqq.

Beybringen und erweisen.

Hæc verba, conjunctim posita, in causis summariis pro simplici demonstratione accipiuntur. Vol. III. P. IV. O. 182. p. 492.

Beyerus.

Notatur. Vol. V. P. VII. O. 2. n. 6. p. 7. Vol. VI. P. IX. O. 36. n. 5. seqq. p. 92. & O. 60. n. 2. seqq. p. 115. & Vol. VI. P. X. O. 444. n. 9. seqq. p. 792.

Biblia sacra.

Utrum ad geradam pertineant? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376.

Bibliopolæ.

Bibliopolis, intuitu librorum, quos ab autoribus emerunt,

etiam intra speciale privilegium jus prohibendi competit, ne alii, eosdem typis excubirent. Vol. VI. P. X. O. 448. p. 796.

Bier-Bottich.

An tantum ad filios, in feudo succedentes, pertineat? Vol. II. P. III. O. 138. n. 3. p. 412.

Bigamia.

In Bigamiæ crimine remissio conjugis quoque attendi debet. Vol. II. P. III. O. 91. p. 214.

Crimini Bigamiæ quinquennio præscribitur. Vol. IV. P. VI. O. 415. p. 676. Vol. VII. S. p. 669.

Etiam in crimine Bigamiæ remissio conjugis innocentis in Saxonia Electorali attendi debet. Vol. VII. S. ad P. I. O. 189. p. 188.

Bigamus.

An a pœna ordinaria liberetur, remissione a priori conjugis ipsi facta. Vol. I. P. I. O. 133. p. 187. & O. 189. p. 321. & Vol. III. S. ad P. I. O. 189. p. 703.

Blanditiæ.

Solæ Blanditiæ ac simplices persuasiones validitati testamenti non obsunt. Vol. I. P. I. O. 86. p. 106. Vol. II. P. III. O. 84.

n. 2.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

n. 2. p. 201. et Vol. VII. S. ad P.
I. O. 86. p. 105

Secus, si Blanditiæ sint importu-
næ & immodicæ, vel etiam
cum dolo conjunctæ. Vol. I.
P. II. O. 408. p. 775. & Vol. II.
P. III. O. 84. p. 200

Blasphemia.

Quotuplici modo in Deum ad-
mittatur? Vol. V. P. VIII. O.
322. n. 1. p. 599

Blasphemia immediate in Deum
admissa, ultimo supplicio pu-
nitur. Vol. V. P. VIII. O. 332.
p. 599

Bona.

Statim atque licitanti in emtio-
ne sub hasta addicta sunt, pre-
tiumque solutum, aut in Ju-
dicio depositum, ab hypothe-
cis libera fiunt. Vol. I. P. I. O.
268. p. 519

Quando pensio pro bonis non
uniformiter quotannis præ-
stita est, bona non emphy-
teutica, sed conducta (Laß-
Güter) esse censentur. Vol.
I. P. I. O. 75. p. 92.

Bona contra jus protemiseos
conventionale alienata ab eo,
qui sciens hoc pactum emit,
revocari possunt, quamvis rem
non a paciscente, sed tertio
possessore acceperit. Vol. I. P.
I. 131. p. 183

Quænam in Bonis esse dicantur?
Vol. I. P. II. O. 484. n. 2.
p. 951

Quando Bona absentis cogna-
ti proximioris administrationi
semel sunt commissa, eidem
deinceps soli sunt relinquen-
da, nec alii, licet in pari gradu
sint, ad administrationem eo-
rundem sunt admittendi. Vol.
I. P. II. O. 356. p. 657

In Bonis administratoris omni-
bus fisco tacita hypotheca
competit, etiam in iis, quæ ex-
tra territorium sita sunt. Vol.
I. P. II. O. 418. n. 3. p. 806. seq.

De Bonis alienari prohibitis tran-
sfigere licet, si Princeps inter-
veniat. Vol. I. P. II. O. 422. n. 3.
p. 822

Bona furis domino rei furto sub-
tractæ, ratione damni & in-
teresse, tacite hypothecata non
sunt. Vol. I. P. I. O. 288. p. 559

Omnia Bona per contractum in-
ter vivos in alium transferri
possunt. Vol. I. P. I. O. 282. n. 7.
p. 549

In Bonis patris liberis ratione pe-
cuniæ lustricæ hypotheca taci-
ta competit. Vol. I. P. I. O. 19.
p. 29

Bona, quæ post contractam so-
cietatem acquiruntur, ne qui-
dem in societate universali ipso
jure communia fiunt, sed ju-
dicio

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

dicio societatis ad illa communicanda agendum est. Vol. I. P. I. O. 103. n. 12. p. 142

Num per cautionem, a Senatu, consentientibus Tribunis, præstitam, Bona civitatis afficiantur. Vol. II. P. III. O. 37. p. 82

Bona uxorum quotuplicia sint. Vol. III. P. IV. O. 18. n. 1. p. 146

Vol. VI. P. X. O. 354. n. 1. p. 632

In Saxonia Electorali hodiernum tutori legitimo, sub aliena jurisdictione constituto, Bona pupilli, absque sufficiente cautione, haud extraduntur. Vol. V. P. VII. O. 246. p. 453

Bona, quæ post mortem mariti in ejus domo reperiuntur, ejus propria, aut saltem illius pecunia comparata esse, præsumuntur. Vol. V. P. VIII. O. 381. p. 640

An omnia Bona donari possint. Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 199. seqq. p. 43

Bona Adventitia.

In Bonis Adventitiis & maternis liberorum patri ususfructus competit, licet liberi ab avo materno educantur. Vol. I. P. I. O. 96. n. 4. p. 130. Vol. II. P. III. O. 141. p. 417

De Bonis Adventitiis irregularibus filius familias testari nequit. Vol. I. P. I. O. 142. n. 4. p. 202

De Bonis Adventitiis liberorum a patre rationes non sunt reddendæ. Vol. I. P. I. O. 92. n. 4. p. 122

Intuitu Bonorum Adventitiarum, quæ ad liberos emancipatos pertinent, pater illis inventarium, aut juratam specificationem edere tenetur. Vol. V. P. VII. O. 18. p. 69

Bona Annotata.

Bona rei fugitivi Annotata hodie non amplius fisco cedunt. Vol. VI. P. IX. O. 51. p. 107

Bona Avita.

Quænam dicantur? Vol. I. P. I. O. 151. n. 3. 5. & 6. p. 214. sq. Vol. VII. S. n. 2. p. 164. & 166. n. 3. seqq. p. 167

A liberis revocari, & jus protimiseos in illis exerceri potest. ibid. n. 1. & 5. p. 214. seq.

Ex jure retractus, seu protimiseos a liberis vindicari non possunt, si uni ex familia sint vendita. Vol. IV. P. V. O. 153. p. 233

Ad effectum jus protimiseos exercendi illa etiam Bona pro Avitis habentur, quæ a liberorum redimentium avo proveniunt. Vol. I. P. I. O. 151. p. 214

Ad retrahenda Bona Avita, in Electoratu Saxonie, collaterales haud admittuntur. Vol. V. P. VII. O. 48. p. 109

In

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

In Saxonia a liberis venditoris, etiam post annum, redimi possunt. Vol. VI. P. X. O. 264. p. 460

Quomodo comparata esse debeant, ut retractus gentilitius locum inueniat? Vol. VII. S. ad P. II. O. 425. n. 6. p. 340

Bona Censitica.

In Bonis Censiticis jus protimiseos legale non datur. Vol. I. P. II. O. 428. p. 842

Nisi vel pacto, vel statuto, aut consuetudine speciali aliquid sit introductum. ibid. n. 3

Quomodo differant a Bonis emphyteuticis. Vol. IV. P. V. O. 198. n. 1. seqq. p. 312

Bona Communia.

Si quis eadem per 30. annos, & in Saxonia per 31. annos, & 6. hebdomadas tanquam sibi propria possidet, illis praescribit. Vol. I. P. II. O. 423. n. 3 p. 823

In dividendis inter coheredes Bonis Communibus, regulariter subhaftationi locus haud est. Vol. VI. P. IX. O. 244. p. 440

Quando admittatur tertius licitator in Bonis Communibus dividendis. Vol. VI. P. X. O. 327. n. 2. p. 587

Bona Conducta, Laß-Güther.

Talia esse praesumuntur, si pensio pro iisdem uniformiter non est praestita. Vol. I. P. I. O. 75. p. 92

Bona Domanialia.

Utrum a privatis praescriptione immemoriali acquiri possint?

Vol. III. P. IV. O. 5. n. 128. p. 98

An in subditum valide transferri possint. Vol. VI. P. X. O. 377. n. 7. p. 672. & 676

An Bona vere Domanialia in Germania dentur? Vol. VI. P. X. O. 377. n. 7. p. 676. & O. 379 p. 679

Num praescriptione immemoriali acquiri, aut alio modo valide alienari, vel potius omni tempore revocari possint? Vol. VII. S. ad P. IV. O. 5. p. 439

Bona Dotalia.

Bona tempore matrimonii contracti, ab uxore marito illata, praesumuntur dotalia. Vol. III. P. IV. O. 100. p. 272

Bona, etsi statim tempore initi matrimonii, marito illata, ne quidem hodie, citra omnem conventionem, Dotalia praesumuntur. Vol. IV. P. VI. O. 410. p. 670. & Vol. VII. S. p. 503. & p. 667

Bona Ecclesiastica.

Num Bonorum Ecclesiasticorum conductores jure protimiseos gaudeant? Vol. II. P. III. O. 105. p. 234

Bona Ecclesiastica, ex causa evidentis utilitatis alienata, revocari nequeunt. Vol. IV. P. VI. O. 477. p. 754

An immunes sint ab omnibus tributis. Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 306. seqq. p. 60

Utrum jurisdictione seculari plane sint exempta. ibid. n. 315. seqq. p. 62

An alienari possint? ibid. n. 355. seqq. p. 68. seqq.

An Bona Ecclesiastica in formam patrimonialium & feudalium redigere summo Principi liceat? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 380. seqq. p. 73

Bona Emphytevtica, sive Emphytevticaria.

An in Bonis Emphytevticis ab Emphyteuta servitus constitui possit? Vol. I. P. I. O. 223. n. 13. p. 466

In Bonis Emphytevticis Domino directo jus protimiseos competit. Vol. I. P. II. O. 428. n. 2. p. 842

Pro Bonis Emphytevticis habentur illa, pro quibus a possessore pensio quotannis unifor-

miter est soluta. Vol. I. P. I. O. 75. n. 1. p. 92

Ex uniformitate canonis, præsertim fructibus haud proportionati bona potius emphytevticaria, quam conductæ præsumuntur. Vol. III. P. IV. O. 85. p. 252

Bona Fideicommissaria.

De his transigi potest, si Princeps ante lites interveniat. Vol. I. P. II. O. 422. n. 3. p. 822

Bona Fides.

Quid denotet? Vol. III. S. ad P. I. O. 183. n. 84. p. 685

In præscriptione jurium & actionum personalium non requiritur. Vol. I. P. I. O. 183. p. 300. Vol. III. S. n. 92. seqq. p. 686. seqq. Vol. VII. S. p. 185. Vol. II. P. III. O. 73. n. 1. p. 177. et ibid. O. 94. n. 1. seq. p. 218. nec non O. 213. p. 564

Jure Civili sufficit, si ab initio tantum adsit in usucapione rerum, nec nocet superveniens mala fides. Vol. I. P. I. O. 183. n. 1. p. 300

Quod secus Jure Canonico. ibid. n. 2

Bona Fide agens damnum incurrere non debet. Vol. I. P. II. O. 418. n. 3. p. 806

An in præscriptione geradæ requira-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ratur? Vol. II. P. III. O. 4 p. 19. seq.

Num in præscribendis fervitutibus? Vol. II. P. III. O. 73. p. 177

An in præscriptione contra annuas præstationes? Vol. II. P. III. O. 94. p. 218

Quomodo, & quibus ex causis, Juris Civilis dispositio de Bona Fide præscribentis correctâ sit Jure Canonico? Vol. III. S. ad P. I. O. 183. n. 71. seqq. p. 682. seqq.

Nec in præscriptione immemoriali aut centenaria. ibid. p. 187

Bonæ Fidei Possessor.

Nec hodie de fructibus consumtis tenetur, quamvis inde locupletior factus sit. Vol. I. P. I. O. 318. p. 599

Bona Futura.

Ad Bona Futura facultas disponendi de residuo, uxori in pactis dotalibus concessa, pertinet. Vol. IV. P. VI. O. 270. p. 460

Bona Geradica.

In Geradicis Bonis liberorum, in patria potestate adhuc constitutorum, patri quoque ususfructus competit. Vol. I. P. I. O. 96. p. 129

Talia non intelliguntur, nisi quæ in custodia mulieris fuerint.

Vol. VII. S. ad P. V. O. 237. n. 6. p. 650

Bona Illata.

In Saxonia Electorali non possunt repeti, quando portio conjugis statutaria Jure locali definita est. Vol. III. P. IV. O. 101. p. 273

Bona uxoris Illata, in dubio, pro paraphernalibus habentur. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 100. n. 1. p. 503

Vid. infr. *Illata Uxoris*.

Bona Immobilia.

Quænam requirantur ad alienationem Bonorum Immobili-um pupillorum & minorum. Vol. I. P. I. O. 164. n. 1. p. 232. Vol. II. P. III. O. 93. n. 1. p. 217. it. O. 180. n. 2. p. 509. Vol. III. S. ad P. III. O. 35. p. 763. Vol. VI. P. X. O. 322. n. 1. p. 569. ibid. O. 452. n. 1. p. 800. & Vol. VII. S. ad P. I. O. 248. n. 4. p. 231. & ibid. n. 5. p. 233

In Bonis immobilibus minorum confirmatio post eorundem alienationem secuta, defectum decreti supplet. Vol. I. P. II. O. 446. p. 901

Bona Immobilia minorum vel pupillorum sine decreto Magistratus valide alienantur, quando minor a majorenni ad divisionem provocatur. Vol. II.

P. III.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- P. III. O. 180. p. 508. Vol. VII. S. ad P. I. O. 248. p. 228
- An Bona immobilia pupillorum minorumque valide alienari nequeant, nisi præter causæ cognitionem atque decretum subhastatio quoque accesserit. Vol. II. P. III. O. 227. p. 587
- Si Bona immobilia pupillorum, minorumve, alienata sint, conualefcit alienatio per quinquennii a maiorenitate lapsum, quamvis sine iusta & necessaria causa facta sit. Vol. IV. P. V. O. 5. p. II
- Bonorum immobilium pupilli, atque minoris, alienatio, a solo tutore, vel curatore, facta, non conualefcit, etsi is in ætate maiorenni per quinquennium siluerit. Vol. IV. P. VI. O. 482. p. 776. Vol. VII. S. ad P. VI. O. 402. p. 681
- Bona immobilia minoris, ne quidem sub pacto retrovenditionis, valide alienantur, nisi requisita legalia concurrant. Vol. VI. P. X. O. 322. p. 569
- Bona civitatis immobilia non nisi interventibus certis solennitatibus valide alienantur. Vol. II. P. III. O. 6. p. 26. seq.
- Quas ob causas Bona Immobilia liberorum a patre alienari queant? Vol. II. P. III. O. 35. n. 3. p. 80
- Bona Immobilia liberorum a patre, vi patriæ potestatis, etiam propter solam utilitatem, ualide alienari possunt. Vol. III. P. IV. O. 10. p. 133
- Quenam alias ad alienationem Bonorum immobilium liberorum, minorum requirantur? ibid. n. 3
- Num in alienandis Bonis Immo- bilibus liberorum adventitiis pater decreto opus habeat? Vol. II. P. III. O. 35. p. 79
- An in alienandis Bonis Immo- bilibus eorum, qui mente capti sunt, causa necessaria atque decretum requiratur? Vol. II. P. III. O. 93. p. 217
- Utrum audiendus sit debitor, si ad executionem impediendam tantum Bonorum Immo- bilium cessionem offerat? Vol. II. P. III. O. 223. p. 578
- In Bonis Immo bilibus successio æstimatur juxta statuta loci, ubi sita sunt. Vol. II. P. III. O. 237. n. 2. p. 607. Vol. III. P. IV. O. 142. n. 1. p. 341. & Vol. IV. P. VI. O. 288. n. 1. p. 480. & n. 6. p. 481. seq.
- Bona Immobilia, a debitore citra fraudem alienata, orto concursu creditorum, revocari nequeunt, licet adhuc in dominio debitoris sint. Vol. III. P. IV. O. 68. p. 221

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

In Saxonia, si Bona immobilia ipsi Judici, sub quo sita sunt, oppignorentur, alia judiciali insinuatione opus haud est.

Vol. V. P. VII. O. 248. p. 458

Bona immobilia, sub hasta vendita, relui a debitore non possunt, quando extraneus licitatus est. Vol. V. P. VIII. O. 291. p. 529

Bonorum immobilium donatio, quorum valor quingentos solidos haud excedit, etiam in foro Saxonico, absque insinuatione judiciali valet. Vol. VI. P. IX. O. 1. p. 1

Bona Majoratus, seu Colonaria.

Non sunt ejusdem generis. Vol. V. P. VII. O. 195. p. 384. & Vol. VII. S. p. 747

Bona Mensalia.

Num a privatis praescriptione immemoriali acquiri possint? Vol. III. P. IV. O. 5. n. 128. seqq. p. 98

Bona Mobilia.

In Saxonia a muliere sine curatore alienari possunt. Vol. I. P. I. O. 180. n. 2. p. 287. & Vol. IV. P. V. O. 226. p. 356

Bona Mobilia, ad perpetuum feudi usum destinata, ad succes-

sores feudales transeunt. Vol. II. P. III. O. 138. p. 412

In Bonis Mobilibus succeditur secundum jura illius loci, ubi defunctus domicilium habuit. Vol. II. P. III. O. 237. p. 607

Si defunctus nullo certo in loco sedem fortunarum suarum constituerit, quoad successionem in bonis mobilibus locus originis spectatur. ibid. n. 4

In Mobilibus succeditur secundum statuta Civitatis, ubi defunctus domicilium habuit, & civis fuit, licet eodem in loco aliud etiam superius forum sortitus fuerit. Vol. III. P. IV. O. 142. p. 341

Vid. infr. *Res Mobiles*.

Bona Paraphernalia.

Bona potius Paraphernalia, quam dotalia praesumuntur. Vol. III. P. IV. O. 100. n. 1. p. 272

Bona Universitatis.

Bonis, ad Universitatem pertinentibus, singula illius membranon aliter uti queunt, quam ad quem usum illa destinata sunt. Vol. V. P. VII. O. 70. p. 151

Bona Uxoris.

Quotuplicia sint? Vol. IV. P. V. O. 136. n. 1. p. 206

An Bona Uxoris receptitia Juri Romano sint cognita, & eodem

dem Jure a paraphernalibus
differant? ibid. n. 3 seqq. p. 206
In dubio potius pro parapher-
nalibus, quam dotalibus sunt
habenda. Vol. IV. P. V. O. 61.
n. 2 p. 99

Successio in Bona Uxoris mobi-
lia, quæ marito Jure Saxonico
debetur, intelligi debet, salva
liberorum legitima. Vol. IV. P.
V. O. 199. p. 313

Bona Vacantia.

Quænam dicantur? Vol. VI. P. IX.
O. 51. n. 6. p. 108

A quonam Magistratu occupari
possint? Vol. I. P. I. O. 53. n. 3.
seq. p. 70

Quantum temporis spatium, ad
Bona vacantia occupanda, post
nunciationem fisco sit indul-
tum? Vol. I. P. II. O. 369. n. 1.
p. 680

Brandtwein:

Vid. infr. *Vinum ustum.*

Brau = Pfanne.

Vid. supr. *Abenum Cerevisiarium.*

Brephotrophia.

An ad pias causas sint referenda?
Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 19.
seqq. p. 15

C.

Cadaverum sublatio.

Vid. infr. *Sublatio Cadaverum.*

Cæcitas.

Num propter supervenientem
Cæcitatem quis ab officio Ju-
dicis vel Magistratus, quod ge-
rit, removeri possit? Vol. II.
P. III. O. 31. p. 71

An is, qui Judici cæco Cæcita-
tem animo injuriandi objicit,
puniri possit? Vol. II. P. III. O.
31. n. 13. p. 75

Cæcus.

An Jure Civili Judex constitui
possit? Vol. II. P. III. O. 31. n. 1.
seqq. p. 71

Calcis fodiendæ Jus.

Vid. infr. *Jus Calcis fodiendæ.*

Calendæ.

Unde ita dictæ? Vol. VII. S. ad P.
I. O. 145 n. 109. p. 163

Cambium.

An exceptionem divisionis ad-
mittat? Vol. IV. P. VI. O. 372.
p. 610

Etiam adversus Cambium manu-
ale, quod vocant, exceptioni
SCti Macedoniani locus datur.
Vol. IV. P. V. O. 239 p. 391

Adversus Cambium filiusfamili-
as, qui mercator est, SCto
Macedoniano non gaudet Vol.
IV. P. VI. O. 355 p. 588

Etiam in Lusatia superiori in
Cambis beneficium divisionis
locum

locum habet. Vol. V. P. VII. O.
153. p. 306

Adversus Cambium exceptioni
non acceptæ valutæ, seu non
numeratæ pecuniæ, locum non
habet. Vol. VII. S. ad P. II. O. 403.
p. 322

Camera Imperialis.

Cujus auctoritate, nomine ac si-
gillo tempore interregni jus
reddat, & processus expediat?
Vol. II. P. III. O. 116. n. 61. seqq.
p. 285. seqq.

Canonicatus.

An, argento soluto, emi possint?
Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 278.
seqq. p. 54

Num Canonicatum venditio ad
Simoniam referri possit? Vol.
VII. S. ad P. I. O. 21. n. 279. seq.
p. 54

Canonici.

Unde ita dicti. Vol. VII. S. ad P. I.
O. 21. n. 261. p. 52

Cui originem debeant? ib. n. 262
Eorum officium. ibid. n. 263. seqq.
Abusus. ibid. n. 266. seqq. p. 53

Quænam in Canonicis requiran-
tur, ut recipi possint. ibid. n.
285. p. 56

Non nisi residentes distributio-
nes quotidianas percipiunt.
Vol. I. P. II. O. 458. p. 936

An ab onere detractiois, Nach-

steuer, sint immunes? Vol. II.
P. III. O. 160. p. 473

Canon Emphytevticarius.

Unde cognoscatur, quod talis sit.
Vol. III. P. IV. O. 85. n. 1. seqq.
p. 252

Num Emphytevtæ sit remitten-
dus, si damnum notabile, ut-
pote insignis sterilitas in præ-
dio Emphytevticario emerse-
rit. Vol. III. P. IV. O. 214. n. 145.
seqq. p. 560. seqq.

Utrum sit remittendus Emphy-
tevticario, si propter bellum,
hastiumve incursionem fun-
dum ingredi et colere plane
non potuerit? ibid. n. 152. seqq.
p. 562

Capitulationes Cæsareæ.

Num Vicarios Imperii obligent?
Vol. II. P. III. O. 116. n. 287.
seqq. p. 311

Cap. 8. de Procur. in 6.

Ufus Cap. 8. de Procur. in 6. in
Saxonia Electorali exiguus est,
contrario usu pene obrutus.
Vol. VII. S. ad P. I. O. 106. n.
2. p. 111

Captura.

Per Capturam personæ præve-
nitur alterius Jurisdictio. Vol.
I. P. II. O. 373. n. 5. p. 693

Carcer.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

An Carceris diuturnitas semper ac indistincte ad pœnam mitigandam faciat. Vol. II. P. III. O. 159. p. 472

Carnifex.

Qui filiam Carnificis in matrimonium ducit, levis notæ maculam haud incurrit. Vol. III. P. IV. O. 107. p. 281

Carpzovius.

Notatur. Vol. V. P. VII. O. II. n. 9. seqq. p. 50. & O. 12. n. 3. p. 52. & O. 14. n. 6. seqq. p. 63. & O. 35. n. 2. seqq. p. 91. & Vol. VI. P. IX. O. 60. n. 6. seqq. p. 115. & O. 101. n. 3. seqq. p. 162. & P. X. O. 353. n. 3. 629. & Vol. VII. S. ad P. III. O. 167. n. 2. seqq. p. 396

Castra Dominorum Jurisdictionalium.

A Dotalibus, qui nullas operas Dominis Jurisdictionalibus præstant, non sunt custodienda. Vol. VI. P. IX. O. 213. p. 377

Casus.

Quando in casu faciliore minusque dubio aliquid expresse disponitur, id in casu difficiliore magisque dubio negari videtur. Vol. I. P. I. O. 102. n. 19. p. 140

Casus, in statuto omissus, dispo-

sitioni Juris Communis relictus censetur. Vol. III. P. IV. O. 66. n. 4. p. 216

Casus Criminales. (Peinliche Fälle.)

Regulariter accipiendi sunt de illis, ubi de pœna corporis afflictiva agitur. Vol. IV. P. V. O. 203. p. 323

Casus Fortuitus.

Quis dicatur? Vol. III. P. IV. O. 214. n. 1. seqq. p. 545

Quotuplici modo eveniat? ibid. n. 4.

Quomodo alias quoque dicatur. ibid. n. 5 p. 546

Post emtionem venditionem perfectam ad emtorem pertinet, nec is ejusdem nomine regressum contra venditorem habet. Vol. I. P. II. O. 427. n. 3. p. 839.

Si quis omnes indistincte Casus Fortuitos in se recepit, non tamen de illis tenetur, qui rarissimi & prorsus improuisi sunt. Vol. I. P. II. O. 420. n. 2. p. 810.

Casus Insolitus.

Quando quis pacto certas præstationes in se recepit, ad Casus Insolitos, nisi etiam de his expresse actum sit, haud pertinet. Vol. I. P. II. O. 420. p. 810
Caupo.

Caupo.

Quot & quibus Actionibus Caupones teneantur hospitibus? Vol. I. P. II. O. 463. n. i. seqq. p. 927. seq.

Hospiti recepto ex quasi contractu obligatur Vol. V. P. VIII. O. 319. p. 577

Ut actione de receptis conveniri queat, specialis rerum assignatio haud requiritur. Vol. V. P. VIII. O. 320. p. 578

Actione de receptis non teneatur, si res per aliam personam, quam huic negotio praepositam, receptae fuerint. Vol. VII. S. ad P. VIII. O. 321. p. 763

An ob furtum, in caupona commissum, hospiti teneatur? Vol. V. P. VIII. O. 322. n. 6. seqq. p. 582

Num ob incendium? ibid. n. 10. seqq.

Caupones, Erb-Kreßschmare, ex Ordin. Provinc. de Ann. 1555. nullum jus prohibendi regulariter habent. Vol. I. P. I. O. 276. p. 530. & Vol. VII. S. p. 246

Caupona.

An jus Cauponam habendi includat jus diverforii? Vol. II. P. III. O. 195. p. 534

Jus erigendae & exercendae cauponae, alicui ab universitate venditum, non obstat, quominus membra ejus cerevisiam

in mensura majore, Maßgen- Birtel- oder Sonnen-weise, vendere queant. Vol. IV. P. VI. O. 313. p. 518

Causa.

Utrum in alienandis bonis immobilibus eorum, qui mente capti sunt, Causa necessaria et decretum requiratur? Vol. II. P. III. O. 93. p. 217

Quenam Causae ad Vicariorum Imperii cognitionem pertineant? Vol. II. P. III. O. 116. n. 84. p. 288

An plures Causas, seu media concludendi in eodem libello cumulare prohibitum sit? Vol. II. P. III. O. 154. p. 457

Quando sententia reformatoria in secunda instantia lata est, Causa ibi peragi debet, quamvis novi libelli editio simul injuncta fuerit. Vol. II. P. III. O. 246. p. 623

Causa pupilli quodammodo causa tutoris esse videtur. Vol. V. P. VII. O. 17. n. i. p. 68

Causam, ad quam procurator judicialis constituitur, generatim in mandato exprimi, sufficit. Vol. V. P. VII. O. 36. p. 92

Ad Causas ingratitudinis, propter quam donatio inter vivos revocari potest, pertinet etiam conventionis adjectae non secutum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- cutum implementum. Vol. V. P. VII. O. 45. p. 107
- Super Causis ingratitudinis, propter quas donatio revocatur, iusjurandum deferri potest. Vol. V. P. VII. O. 46. p. 108
- Quando Causa singulos ex universitate concernit, illius membra ad testimonium haud admittuntur. Vol. V. P. VII. O. 121. p. 242
- Utrum Causæ, propter quas Minister Ecclesiæ officio suo abire cupit, satis prægnantes sint, non Patronus, sed Consistorium arbitrari debet. Vol. V. P. VII. O. 163. p. 318
- Per minorem Causam majori præjudicium fieri non potest. Vol. V. P. VII. O. 177. n. 1. p. 353
- Quotuplices sint Causæ, quæ in vita civili occurrunt, & continentiam in tractatione judiciali recipiunt? Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 7. p. 265
- An Causæ alias non connexæ, consensu & compromisso partium conjunctim ventilari, & prætermissa prima instantia, Judex omnium superior adiri possit? Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 8. seqq. p. 265
- Causa impulsiva, quæ Legislatorem movit, de conjungendis Causis leges ferre. ibid. n. 14. p. 266
- Regulariter processu ordinario sunt tractandæ. Vol. I. P. I. O. 70. n. 1. p. 86
- Exceptiones hujus regulæ. ibid. Regulæ, ex quibus cognosci potest, quæ Causa sit ordinaria, quæ summaria. ibid. n. 3. seq.
- In iis causis, quæ res politicas, Policey- & Sachen, concernunt, summarie est procedendum. ibid. O. 70. p. 86
- Causa quælibet a dolo excusat. Vol. I. P. I. O. 172. n. 8. p. 261
- Iusta Causa exhæredationis est, si filia matrem formalis cujusdam doli arguat. Vol. I. P. II. O. 413. p. 786
- In Causis decidendis quid legibus constitutum, non quid legibus sanciri publica utilitas svadeat, videndum est. Vol. I. P. I. O. 102. n. 12. p. 138

Causa Adæquata.

Quando Causa Adæquata, in conventionem expressa, cessat, hæc omnem obligandi vim amittit. Vol. VI. P. X. O. 279. p. 481

Causæ Cambii.

An in Causis Cambialibus per Mandatum Electorale Saxon. de Ann. 1699. omnibus indistincte exceptionibus via præclusa sit? Vol. II. P. III. O. 5. p. 20. & Vol. VII. S. p. 370

In

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

In Causa Cambii cessionario in Saxonia Electorali exceptiones solutionis & compensationis regulariter opponi non possunt. Vol. IV. P. V. O. 108 p. 160

In Causis etiam Cambialibus debitori per sententiam recte reservantur exceptiones, post factam recognitionem opponendæ. Vol. IV. P. V. O. 116. p. 168

Causa Capitalis.

In Causa Capitali testibus, de delicto deponentibus, fides non habetur, nisi tempus, quo illud commissum, cum omnibus circumstantiis specificè designent. Vol. IV. P. V. O. 120. p. 173

Cum in Causis tantum Capitalibus, in *Peinlichen Fällen*, jurisdictio competit, has in hypothesis tales esse requiritur. Vol. I. P. I. O. 286. p. 557

Causa Civilis.

In Causis etiam Civilibus registratura judicialis, absentibus Scabinis, confecta, plane haud probat. Vol. VII. S. ad P. I. O. I. n. 6. p. 2

Causæ Connexæ.

Quæ tales sint? Vol. III. P. IV. O. I n. 132. seqq. p. 18

In foro Saxonico separatim per

conventionem ventilari non possunt. Vol. I. P. I. O. 237. n. 5. p. 488

Causæ Controversæ.

An prætextu perjurii retractari possint? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 610. seqq. p. 451. seq.

Causis, quæ tantum jura partium concernunt, Judex non imploratus se immiscere non debet. Vol. III. P. IV. O. 156. p. 464

In Causis, quæ inter Dominum Jurisdictionalem & subditos coram proprio ejus judicio ventilantur, transmissio Actorum ad Collegium Juridicum necessaria haud est. Vol. IV. P. V. O. 219. p. 350

Causæ Criminales.

Quæ dicantur? Vol. IV. P. V. O. 203 n. 1. p. 323

Etiam in Causis Criminalibus super exceptione jusjurandum deferri potest. Vol. I. P. I. O. 143. n. 1. p. 203

An Appellationem admittant? Vol. IV. P. VI. O. 302. n. 1. seqq. p. 506. seq.

Si cum Causa Civili concurrant, prius de illa cognosci debet. Vol. V. P. VII. O. 177. n. 1. p. 354

An admittant juramenti delationem? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 446. p. 426. & n. 526 seqq. p. 441

Utrum juramentum suppletorium

um admittant? ibid. n. 640.
p. 455

Num iuramentum calumniæ ge-
nerale? ibid. n. 665. p. 458

In Causa Criminis quæstio pos-
sessionis orta, præjudicialis est,
& ante illam excuti & termi-
nari debet. Vol. III. P. IV. O. I.
n. 142 p. 19

Causa Debendi.

In instrumento sufficienter ex-
pressa intelligitur, quando pe-
cuniæ acceptæ mentio in eo
facta est. Vol. III. P. IV. O. 185.
p. 496

Mentio reliqui aut residui ratio-
num sufficientem Causæ de-
bendi expressionem continet.
Vol. III. P. IV. O. 186. p. 497.
& Vol. VII. S. p. 572

In litteris cambialibus, specialem
debendi causam exprimi, ne-
cesse haud est. Vol. IV. P. VI.
O. 311. p. 517. & Vol. VII S.
p. 655

Causa Denunciationis.

Etsi in Causis Denunciationum
apostoli in termino præfixo
haud sint redempti, appellatio
tamen propterea non censetur
deserta. Vol. V. P. VIII. O. 386.
p. 652

Regula, quod dilatio petita, &
non denegata, pro tacite con-
cessa habeatur, etiam in Causis

Denunciationum sibi locum
vindicat. Vol. V. P. VII. O. 388.
p. 653

Ut in Causis Denunciationum
fiscalis, de prorogatione ter-
mini, certior reddatur, opus
haud est. Vol. V. P. VIII. O.
389. p. 653

In Causis, ubi per modum sim-
plicis Denunciationis proce-
ditur, Nüngen & Eaden, fatale ob-
lationis ad jurandum non per-
tinet. Vol. VII. S. ad P. VI. O.
294. p. 654

Causa Discernendorum Finium.

In Causis discernendorum Fi-
nium testes etiam de auditu
alieno admittuntur. Vol. III. P.
IV. O. 37. p. 171

Causa Dividua.

In Causa Dividua restitutio mi-
noris adversus fatale majori so-
cio non prodest. Vol. I. P. I.
O. 112. p. 156

Quænam Causa pro Dividua sit
habenda? ibid. n. 4.

Causa Dotis seu Do- tationis.

Parentes, ut testes habiles non
admittit. Vol. I. P. I. O. 291.
p. 563

Causa Dotationis, quæ ab actrice
cum matrimoniali coniuncta
est,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

est, non potest ab illa in præjudicium rei quoad exceptiones in causa Dotationis dimitti. Vol. I. P. I. O. 62. p. 79

Causa Ecclesiastica.

Causæ Ecclesiasticæ coram Consistoriis, regulariter processu summario ventilantur. Vol. VI. P. X. O. 462. p. 816

Causæ Executivæ.

In Causis Executivis Jure Comuni reconventioni locus non est. Vol. IV. P. V. O. 214. p. 342

Causæ Exheredationis.

Causæ Exheredationis liberorum aliæ non admittendæ, quam quæ in Novell. 115. c. 3. recensentur. Vol. III. P. IV. O. 141. p. 339

Causa Famosa.

An juramenti delationem admittat? Vol. III. S. ad P. I. O. 192. p. 704. seq.

Causa Falsa.

Vid. infr. *Falsa Causa.*

Causæ Feudales.

An Causæ Feudorum Regalium Vicariorum Imperii cognitioni subjectæ sint? Vol. II. P. III. O. 116. n. 85. seqq. p. 288. seqq.

Causa Finalis.

Quæ talis dicatur? Vol. VI. P. X. O. 279. n. 3. p. 484

Cessante causa finali alicujus contractus, pacti, aut dispositionis, cessat etiam ipse contractus, pactum, aut dispositio. Vol. VI. P. X. O. 279. n. 3. p. 483

Causa Fisci, five Fiscalis.

Etiam in possessorio ordinario, atque petitorio, summariter tractanda. Vol. IV. P. VI. O. 430. p. 692

Regulariter in Causis Fiscalibus eadem procedendi forma observatur, quæ aliis in causis obtinet. Vol. VI. P. X. O. 471. p. 836

Causa Impulsiva.

Quæ talis dicatur? Vol. VI. P. X. O. 279. n. 3. p. 484

Cessante Causa Impulsiva, non continuo cessat effectus. ibid. p. 482

Causa Individua.

Quænam talis dicatur, in materia restitutionis in integrum, si majores cum minorennibus concurrant? Vol. I. P. I. O. 112. n. 4. p. 156

Ad quid sit respiciendum, ut judicium ferri queat, utrum causa dividua sit, an individua? ibid. n. 5. seqq. p. 156. sq.

An ad Causas individuas fatalia
L indi-

indistincte sint referenda? ibid.
n. 8. seqq. p. 157

Pro Causis Individuis fatalia non
indistincte habenda sunt, sed
objectum litis spectari oportet.
Vol. VII. S. ad P. I. O. 112. p. 114

Causæ Injuriarum.

In Causis Injuriarum, etiam in
Saxonia, revocationi simulta-
neæ locus conceditur. Vol. III.
P. IV. O. I. n. 30. seqq. p. 4. seqq.

In Causis Injuriarum neque actio
æstimatoria, neque defensio
conscientiæ per probationes,
in Saxonia Electorali locum
habet. Vol. III. S. ad P. III. O.
126. p. 772. seqq.

Hodie in Causis Injuriarum fata-
li octidui oblationis ad juran-
dum amplius locus non datur.
Vol. IV. P. VI. O. 272. p. 463

In Causa Injuriarum neque man-
datis cum, vel sine clausula,
neque juramento in litem lo-
cus est. Vol. IV. P. VI. O. 487.
p. 808

In Causis Injuriarum sub pœna
confessi & convicti, hodie in
Saxonia Electorali citatus, pro
contumace haberi nequit, nisi
iudiciis gravatus fuerit. Vol. V.
P. VII. O. 197. p. 389

Qui in Causa Injuriarum ad sum-
mariam responsionem sub pœ-
na confessi & convicti citatus

in termino illius loco, permit-
tente iudice, denunciatis
contumaciam tantum accusat,
pro confesso & convicto habe-
ri nequit. Vol. V. P. VIII. O.
337. p. 606

Et si quis in Saxonia Electorali,
hodie in causa injuriarum ini-
tio testes nominaverit, si tamen
hi reum non gravent, nihilo-
minus ad juratam denunciati-
onis suæ confirmationem ad-
mittendus est. Vol. V. P. VIII.
O. 378. p. 637

Causæ Matrimoniales.

Non admittunt transactionem,
nec juramenti delationem. Vol.
I. P. I. O. 59. n. 3. seqq. p. 76.
Vol. III. P. IV. O. 151. n. 445.
p. 426. & n. 519. seqq. p. 439.
seqq. & Vol. III. S. p. 644. seqq.

An in Causis Matrimonialibus ju-
ramentum suppletorium non
decernatur, nisi adsit probatio
semplena major. Vol. II. P. III.
O. 90. p. 213. Vol. III. P. IV. O.
151. n. 641. seqq. p. 455. & Vol.
III. S. ad P. III. O. 90. p. 769

In Causis Matrimonialibus, pa-
rentes pro liberis sunt testes
habiles. Vol. III. P. IV. O. 159.
p. 469. & Vol. V. P. VIII. O. 385.
p. 651

In Causa Matrimoniali avuncu-
lus cogi potest, ut testimoni-

um

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

um ferat. Vol. V. P. VIII. O. 385. p. 651

In Causis Matrimonialibus partes in primo termino, quem vocant, ipsæ comparere tenentur, nec procurator admittitur. Vol. IV. P. V. O. 182. p. 287
Potest aliquando in Causis Matrimonialibus ad unam quoque alteramve citationem edictalem definitiva sententia ferri. Vol. V. P. VII. O. 211. p. 406

Causa Ordinaria.

An invito reo summariter tractari possit? Vol. I. P. I. O. 105. n. 1. seqq. p. 145. & Vol. VII. S. ad P. III. O. 231. n. 2. p. 413

Per Rescriptum Principis in summariam commutari potest. Vol. IV. P. V. O. 190. p. 301

Causa Petendi.

Causæ Petendi omissio libellum vitiat. Vol. IV. P. V. O. 215. p. 343

Qualis Causa Petendi in actione reali, & qualis in personali sit exprimenda? ibid. n. 2.

Causa Pia.

Quenam sub Piæ Causæ nomine veniant? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 8. p. 14. & n. 17. p. 15. it. n. 131. 134. 136. p. 32. & n. 138. 139. 140. p. 33

Unde Piæ Causæ ortum duxerint? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 36. seqq. p. 17.

Quotuplex Piarum Causarum ratio sit habenda? ibid. n. 96. seqq. p. 27.

Finis Piarum Causarum quis? ibid. n. 81. sqq. p. 24

Quibus Privilegiis Piæ Causæ circa legata munitæ sint? ibid. n. 154. p. 36

Causis Pius legata etiam sine testibus valide relinquuntur. Vol. I. P. I. O. 21. p. 30

Indebitum, quod ipsi ex errore solutum est, restituere non tenetur. Vol. I. P. I. O. 159. p. 222. & ibid. n. 5. p. 223

Secundum jus commune hypothecam tacitam in bonis debitorum non habet. Vol. IV. P. V. O. 195. p. 310

Si quis schedulam aliquam conscripsit, quod Piæ Causæ hoc vel illud destinavit, & desuper voluit testimonium conficere, sed, morte præventus, non potuit, an Pia Causa ex illa schedula agere possit? Vol. IV. P. V. O. 248. n. 3. p. 422

Quibus artibus Clerici sub prætextu Piarum Causarum bona laicorum acquisiverint. Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 45. seqq. p. 18

An major sit favor Piarum Causarum,

farum quam liberorum? Vol. VII.
S. ad P. I. O. 21. n. 170. seqq. p. 38

Causa Pignorationis.

In Causa Pignorationis non prorsus inhabilis testis est, qui eandem iussu magistratus sui suscepit. Vol. V. P. VIII. O. 493. p. 844

Causa Possessoria.

Nihil impedit, quo minus Causæ Possessoriae etiam in foro ecclesiastico ventilentur. Vol. V. P. VIII. O. 255. p. 469

Causa Præjudicialis.

Quæ dicatur? Vol. V. P. VII. O. 177. n. 1. p. 352

Ante omnia expediri, & altera, quæ inde pendet, causa, interim quiescere debet. Vol. II. P. III. O. 136. n. 2. p. 409

Causa Principalis.

Prius finiri debet, quam actio injuriarum instituatur. Vol. VII. S. ad P. III. O. 165. p. 395

Si, Causa Principali in judicio separatim tractata, a causa accessoria, cujus definitio ab illa pendet, provocatum fuerit, utrum, propter connexitatem Causa Principalis sit avocanda? Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 98. p. 281

Causa Proedriæ five Præcedentiæ.

Ad quid in dijudicandis Proedriæ seu Præcedentiæ Causis præcipue sit respiciendum. Vol. II. P. III. O. 175. n. 3. p. 501

Causa Propria.

Quænam pro tali habeatur? Vol. I. P. II. O. 379. n. 4. p. 708

In Causa Propria nemini, ferre sententiam, fas est. Vol. V. P. VIII. O. 484. p. 824

Cautela.

Periculosa Cautela est, quam suggerit Carpzov. Lib. 8. Resp. 67. ut debitor ad plenissimam securitatem consequendam non pupillo cum tutore, sed ipsi tutori solvat. Vol. I. P. I. O. 259. p. 511

Pro administratore, ne rationes subscriptæ & expunctæ ob errorem calculi retractari possint. Vol. III. P. IV. O. 228. n. 3. p. 590

Quanam Cautela uti debeant, qui cum universitate vel collegio contrahere volunt, ut plenam securitatem consequantur?

Vol. IV. P. V. O. II. n. 7. p. 21

Cautela, quod si de certa quantitate agatur, citra vitium obscuri & inepti libelli, ea dividi, & in certos numeros distribui possit, ad alios casus applicari

cari non potest. Vol. VII. S. ad P. III. O. 43. p. 375

Cautio.

Cautio, quam administrator fisci præstitit, non tollit generalem tacitam hypothecam. Vol. I. P. II. O. 418. p. 805

Cautio a Senatu, consentientibus licet Tribunis, præstita, bona civitatis non afficit. Vol. II. P. III. O. 37. p. 82

Cautio, contra formam, lege vel rescripto definitam, præstita, invalida est, nullumque effectum parit. Vol. II. P. III. O. 184. n. 2. p. 515

Intuitu debiti, in diem contracti, quamdiu is nondum venit, regulariter exigere haud potest. Vol. III. P. IV. O. 128. p. 311

Etiam hodie adhuc a tutore testamentario exigere potest. Vol. IV. P. V. O. 156. p. 239

A testatore Usufructuario remitti non potest. Vol. V. P. VII. O. 93. p. 186

Quot membris in usufructu vero absolvatur? ibid. n. 2.

In operis novi nunciatione Judicem, etiam ante elapsum trimestre spatium, cautionem a nunciato oblatam admittere, eidemque facultatem opus, de quo agitur, efficiendi, dare potest. Vol. V. P. VII. O. 30. p. 82

Qui tempore Cautiois præstan-

da immobilia possidet, ab eadem liber est, Vol. V. P. VII. O. 117. n. 1. p. 239

Qui illiminatum habet de bonis inter vivos disponendi arbitrium, etsi quoad dispositionem mortis causa illud restrictum sit, Cautioem præstare haud tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 448. p. 733

Cautioem præstare non tenetur, cujus bona adversarius, quæ ad ipsius securitatem sufficiunt, possidet. Vol. V. P. VIII. O. 485. p. 826

Quænam Cautio ab eo, cui beneficium competentiae est concessum, sit præstanda, utrum fidejussoria, pignoratitia, juratoria, an nude tantum promissoria? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 160. p. 735

Qualis Cautio intelligatur, si in Jure de Cautione, simpliciter præstanda, mentio fiat? ibid.

Cautio de damno infecto.

Qui cautionem de damno infecto exigit, non semper de calumnia jurare tenetur. Vol. V. P. VII. O. 69. p. 151

Cautio de Judicio sisti.

Qui cavit pro reo de judicio sisti, citationem recipere, eamque huic insinuare non tenetur. Vol. III. S. ad P. I. O. 344. p. 742

Cautio de lite prosequenda.

Actori injungi potest, licet prior terminus spatium Saxonicum complexus haud sit. Vol. I. P. I. O. 349. p. 642

Hujus Cautiois formula. remissive ibid. n. 2.

Ab actore, cui per rem judicatam injuncta est, prius non est praestanda, quam iterum agere incipiat. Vol. I. P. II. O. 437. p. 857

Cautio de non amplius turbando.

Si in libello & sententia omissa, adhuc in executione peti potest. Vol. I. P. I. O. 290. n. 4. p. 562

Cautiois de non amplius turbando petitio non est character instituti possessorii ordinarii. Vol. I. P. I. O. 290. p. 562

Nomine universitatis, a Syndico, speciali mandato instructo, recte praestatur. Vol. V. P. VIII. O. 364. p. 627.

Cautio de opere destruendo.

Cautio de novo opere destruendo, si injuste aedificatum esse apparuerit, locum non habet, quoties ex aedificatione insi-

gne damnum nunciati imminet. Vol. I. P. II. O. 374. p. 694

Cautio judicatum solvi.

An sub cautione rati implicite contineatur? Vol. I. P. I. O. 147. n. 2. p. 207

Sub satisfatione pro reconventionem & expensis non continetur. Vol. III. P. IV. O. i. n. 85. seqq. p. n.

Cautio Juratoria.

Declinari potest ab actore, ex defectu pignorum ac fidejussorum ad hanc admissus, si postea fidejussores invenerit. Vol. I. P. II. O. 393. p. 746

Cautio pro reconventionem & expensis.

An ad praestationem Cautiois pro reconventionem & expensis speciale mandatum requiratur? Vol. II. P. III. O. 101. p. 228

Quantitas Cautiois pro reconventionem & expensis non praecise aequalis esse debet summae, in reconventionem deducendae. Vol. II. P. III. O. 102. p. 229. & Vol. VII. S. p. 380

Etiam in causis matrimonialibus injungi potest. Vol. III. P. IV. O. 95. p. 268

Praestatio Cautiois pro reconventionem

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ventionem & expensis aëtori per sententiam injungitur, quamvis simul libellus, ut ineptus, rejiciatur. Vol. IV. P. V. O. 196. p. 310

An ab illo, qui in eo loco, ubi non degit, nec bona possidet, contra denunciatum agit, & quanta, sit præstanda? Vol. VII. S. ad P. V. O. 122. n. 3. seq. p. 604. & n. 6. p. 607

Etiā in processu executivo præstari debet. Vol. VII. S. ad P. VII. O. 233. p. 753

Vid. infr. *Satisfactio pro reconventionem & expensis.*

Cautio Rati.

An a matre, pro liberis in Judiciō comparente, præstari possit, hoc effectu, ut sit admittenda? Vol. I. P. I. O. 135. p. 192

Non potest præstari ab affinibus, soluta affinitate. Vol. I. P. II. O. 381. p. 722

Jure Civili ab affinibus pro se invicem præstari potest in linea recta & collateralī usque ad secundum gradum; Jure Saxonico autem tantum a genero pro focero & vice versa. ib. n. 1.

In actione injuriarum movenda nemo regulariter cum Cautione Rati pro actore admittitur. Vol. I. P. I. O. 243. p. 494

Qui accessorie, intuitu alterius litigantium intervenit, pro eodem cum Cautione Rati in Judiciō admittitur. Vol. IV. P. VI. O. 261. p. 452

A solo curatore fœminæ, pro absentibus litis consortibus, præstari non potest. Vol. V. P. VII. O. 21. p. 72

Præstatio Cautionis de Rato non admittenda, nisi cavens immobilia possideat. Vol. V. P. VII. O. 118. p. 240

In præstanda Cautione Rati opus non est, ut bona immobilia Magistratus autoritate judicialiter oppignorentur. Vol. IV. P. VI. O. 354. p. 588

Effectus hujus cautionis quis? Vol. I. P. I. O. 147. p. 207

Is, pro quo ab altero Cautio Rati præstita est, si gesta rati habere nolit, ipso jure tutus est, nec restitutione in integrum opus est. Vol. I. P. I. O. 147. n. 12. p. 208

Cedens.

Testis esse nequit in causa, cessionem nominis concernente. Vol. I. P. II. O. 379. n. 3. p. 709

Cedens alteri litteras cambiales, eidem jure cambii non tenetur. Vol. I. P. I. O. 172. p. 266

Juramentum, sive delatum; sive relatum, sive item calumniæ, sive

five principale, non cessionarius, sed Cedens præstare tenetur. Vol. I. P. I. O. 338. p. 629

Cedentes Bonis.

An beneficio competentiae gaudeant? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 61. seqq. p. 717

Utrum ab omnibus securi redantur creditoribus, an vero illis adhuc in solidum teneantur, ad quorum aures susceptae cessionis rumor non pervenit? ibid. n. 64. seqq. p. 717

Qualem cautionem præstare teneantur? ibid. n. 159

Census.

A possessore fundi est præstandus. Vol. I. P. II. O. 389. n. 1. p. 736

Cerevisia.

Sub legato victus (derer Victualien) quoque continetur, licet ad usum familiae haud fuerit destinata. Vol. I. P. I. O. 74. p. 90

Cerevisiam vendendi jus de loco ad locum transferri nequit. Vol. V. P. VII. O. 29. p. 82

Vid. infr. *Jus coquendi cerevisiam.*

Cessio.

Post debiti solutionem illi, qui pro altero solvit, fieri non potest. Vol. I. P. I. O. 172. n. 8. p. 262

Cessio actionis in potentiores quemcunque, etsi non ratione officii talem, facta, sub jactura debiti prohibetur. Vol. I. P. I. O. 283. p. 554. & Vol. II. P. III. O. 209. p. 557

Cessio nominum & actionum, contra fiscum competentium, administratori fisci fieri non potest. Vol. I. P. II. O. 377. p. 699.

Uti nec nominum pupillorum vel minorum tutoribus vel curatoribus. ibid. n. 3. p. 701

Regulariter & quoties neque Lex, neque pactum obstat, omne jus ex conventionem quæsitum, per Cessionem in alium transferri potest. Vol. II. P. III. O. 185. n. 4. p. 518

An audiendus sit debitor, si ad impediendam executionem tantum bonorum immobilium Cessionem offerat. Vol. II. P. III. O. 223. p. 578

Dispositio Nov. 72. cap. 5. non pertinet ad casum, ubi Cessio nominis, adversus pupillum, tutoris uxori facta est. Vol. V. P. VIII. O. 473. p. 786

Cessio Benorum.

Vid. supr. *Beneficium Cessionis Benorum.*

Cessio Nominis.

Si Cessio Nominis, minori pretio,

tio, contra Legem Anastasianam, sit facta, cui superfluum cedat. Vol. VII. S. ad P. I. O. 181. p. 181

Quænam requirantur, ut cessio nominis impugnari possit? ib. p. 182

Cessionarius.

Debet suum immediatum autorem ad evictionem præstandam convenire, non mediatum seu eum, a quo res primitus descendit. Vol. I. P. I. O. 172. n. 5. p. 267

Contra Cessionarium in foro Electorali Saxonico exceptiones solutionis & compensationis in causa cambii regulariter locum non inveniunt. Vol. IV. P. V. O. 108. p. 160.

Quando Cessionarium debitor pro suo creditore semel agnovit, compensationis exceptionem, quæ ipsi adversus cedentem competit, frustra eidem objicit. Vol. V. P. VII. O. 182. p. 363

Charta Blanca.

Si Charta Blanca, quam vocant, aliter extensa fuerit, atque illius contenta inferunt, executive aginequit. Vol. IV. P. VI. O. 260. p. 451

Cheridons.

Utrum ad Geradam pertineant? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376. seqq.

Cibaria domestica.

In Saxonia Viduæ Nobili debentur, etsi dotalitio locus haud sit. Vol. V. P. VIII. O. 418. p. 693

Circumstantiæ.

Circumstantiæ ineptæ aut irrelevantes etiam post rem judicatam a Judice ex officio e formula juramenti eliminari queunt. Vol. I. P. I. O. 69. p. 84.

Quando iusjurandum alicui in causa non famosa defertur, non opus est, ut omnes Circumstantiæ specificè exprimantur. Vol. III. P. IV. O. 239. p. 616

Res judicata non obstat, quo minus Circumstantiæ inutiles e formula jurisjurandi a Judice eliminari queant. Vol. VII. S. ad P. I. O. 69. p. 88

Citatio.

Citatio quæ ad partis instantiam haud est emissâ, non interruptit præscriptionem. Vol. I. P. II. O. 472. p. 941

Ut interrumpat præscriptionem, quid requiratur. ibid. n. 1. seqq.

Citatio, ab incompetente Judice emissâ, effectum interrumpendi præscriptionem non habet.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

bet Vol. I. P. I. O. 232. p. 482.
 & Vol. VII. S. p. 225
Antequam emittatur in processu
 diffamatorio, quid requiratur?
 Vol. I. P. I. O. 228. n. 1. p. 478.
Citatio, diebus feriatis insinuata,
 valet. Vol. I. P. I. O. 234. p.
 485.
Citatio, sub poena confessi & con-
 victi facta, integrum terminum
 Saxonicum contineat, necesse
 est. Vol. I. P. I. O. 343. p. 636
Citationis vitium purgatur per
 comparitionem spontaneam
 partis citatae. Vol. I. P. I. O. 346.
 n. 5. p. 646. & Vol. VII. S. ad
 P. I. O. 346. p. 208
Citationis vitium per compari-
 tionem procuratoris non pur-
 gatur. Vol. IV. P. VI. O. 364.
 p. 601
Quomodo ad domum insinue-
 tur. Vol. IV. P. VI. O. 435. n. 4.
 p. 696
Si domesticus Citationem recipe-
 re nolit, eandem, in ejus con-
 spectu, deponi sufficit. Vol. IV.
 P. VI. O. 285. p. 473
Citationem, in loco delicti, reo
 insinuatam esse, sufficit, etsi is
 statim inde discessurus fuerit.
 Vol. IV. P. VI. O. 308. p. 514
Citatio, locatori insinuata, vali-
 da haud est. Vol. IV. P. VI. O.
 435. p. 696
In Saxonia Electorali procurato-

ri insinuari non potest, nisi de
 illa recipienda specialis clau-
 sula mandato ejus inserta sit.
 Vol. I. P. I. O. 231. p. 480
Aut principalis extra Saxoniam
 habitet, vel alias absens sit, ib.
 n. 6. p. 481
Quando Citatio ad publicandam
 sententiam procuratori, spe-
 ciale mandatum ad id non ha-
 benti, insinuata est, hoc do-
 mino non praepjudicat, etsi pro-
 curator in termino comparu-
 erit. Vol. V. P. VII. O. 152. p.
 305
Jure Civili, post litem contesta-
 tam, Citatio procuratori re-
 cte insinuatur. Vol. V. P. VIII.
 O. 368. p. 613
Citatio uni, ex pluribus litis con-
 fortibus, insinuata, quoad re-
 liquos nullum effectum habet.
 Vol. V. P. VIII. O. 302. p. 551
Qualem effectum habeat Citatio
 sub poena confessi & convicti?
 Vol. VII. S. ad P. VIII. O. 192.
 p. 402
Ad effectum prorogationis juris-
 dictionis ratione reconventi-
 onis sufficit sola Citatio, nec li-
 tis contestatione opus est. Vol.
 III. P. IV. O. 1. n. 126. p. 17
Qui cavit iudicio fisci, Citatio-
 nem recipere, eamque huic in-
 sinuare haud tenetur. Vol. I. P.
 I. O. 344. p. 637

Nisi

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Nisi ad recipiendas Citationes
se obligaverit. *ibid.* n. 2.

Quando reus comparet, & excep-
tionem termini angusti op-
ponit, neque sententiæ com-
minatoriæ, neque in expensas
condemnatoriæ locus est, nisi
integrum terminum Saxoni-
cum Citatio complexa fuerit.

Vol. I. P. I. O. 346. p. 639

An Citationi copia denuncia-
tionis sit inferenda? Vol. VII.

S. ad P. V. O. 122. p. 602

Aliquando etiam a Citationem ap-
pellare fas est. Vol. V. P. VII.
O. 167. p. 327

Citatio Edictalis.

Quando locum inveniat? Vol.
VII S. ad P. I. O. 72. n. 6. p. 92.

& ad P. III. O. 192. p. 402

Locum non habet, quando con-
stat, quo loco citandus degat.

Vol. V. P. VIII. O. 360. p. 629

Num eo in casu, quo sub alicu-
jus nomine & sigillo litteræ
cambiales conscriptæ, ac aliis
cessæ sunt, contra possessores
earum locum inveniat? Vol.

II. P. III. O. 177. n. 5. p. 504

An ad investigandos eos, qui de
familia sunt, cui fideicommis-
sum relictum, adhiberi possit?

Vol. II. P. III. O. 192. p. 529

Num in trium dominorum ter-

ritoriis sit affigenda? *ibid.* n.
4. p. 530

Quænam sint præmittenda pri-
us quam Citatio Edictalis in
processu desertionis decerna-
tur. Vol. I. P. I. O. 204. n. 27.
seqq. p. 370 seq.

Citatio Subsidualis.

Quando sit necessaria? Vol. I. P.
I. O. 233. n. 1. seqq. p. 484

Citatus.

Citatus ad diem feriatum impu-
ne emunere potest. Vol. I. P.
I. O. 235. p. 485

In quibusdam tamen locis die
sequenti comparere tenetur.
ibid. n. 1. seqq.

Pro contumace haberi nequit,
quando de loco insinuatae Ci-
tationis non constat. Vol. IV.
P. V. O. 110. p. 162

In Saxonia Electorali hodie ad re-
spondendum, zur Bernehmung,
rite Citatus, pro confesso &
convicto habetur, etsi perso-
nalis comparitio non expres-
se injuncta fuerit. Vol. V. P.
VII. O. 59. p. 136

Citatus a Commissario, & ema-
nens, pro contumace haberi
non potest, si is nullo Actua-
rio instructus fuerit. Vol. V.
P. VII. O. 72. p. 155

In causis injuriarum sub poena
confessi

confessi & convicti hodie in Saxonia Electorali Citatus pro contumace haberi nequit, nisi indiciis gravatus fuerit. Vol. V. P. VII. O. 197. p. 389

Citatus ad certum terminum, ut jura sua deducat, in expensas condemnari nequit, etsi responsionem ad libellum prætermiserit. Vol. V. P. VII. O. 236. p. 438

Cives.

Quomodo ab incola differat? remissive. Vol. II. P. III. O. 115. n. 91. p. 268

Cives eorumque bona per procuratores, Tribunos & administratores civitatum sine mandato obligari nequeunt. Vol. II. P. III. O. 37. n. 3. p. 84

Quod summus Imperans vult, censentur omnes Cives velle. Vol. II. P. III. O. 115. n. 23. p. 253

Cives heergevettam non relinquunt, nisi alicubi speciatim ita receptum sit. Vol. IV. P. VI. O. 432. p. 694. & Vol. VII. S. p. 670

Cives, qui immunitatem a muneribus, quæ communiter Civibus incumbunt, prætendunt, eandem probare tenentur. Vol. IV. P. VI. O. 450. p. 716

Civitas.

Quomodo ab urbe differat? Vol. I. P. I. O. 122. n. 5. p. 170

Quando ex mutuo contracto obligetur. Vol. I. P. I. O. 162. n. 1. seqq. p. 227

Nequidem in casu necessitatis ab eo, qui ab omnibus collectis immunis est, collectas exigere potest. Vol. I. P. I. O. 255. n. 1. p. 506

Civitati, quæ non nisi certam contributionum quotam solvere tenetur, introductione illius collectæ generis, quod vulgo accisa vocatur, præjudicari nequit. Vol. I. P. I. O. 170. p. 244

Quælibet Civitas, etiam municipalis, gaudet jure subcollectandi. Vol. I. P. I. O. 171. p. 257

Num Civitates Imperii tempore Interregni a Vicariis Imperii ad novi jurisjurandi præstationem adigi queant? Vol. II. P. III. O. 116. n. 252. seqq. p. 380

Civitates habent jus coquendi vendendique cerevisiam, itemque jus hospitandi, & inde emergens jus cogendi & prohibendi. Vol. I. P. I. O. 276. n. 1. p. 530

An Civitates Jus prohibendi, quo minus cerevisia vendatur, quod

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

quod ipsis ex Ordin. Provin. Saxon. de ann. 1555. competit, etiam ultra milliare exercere possint. Vol. III. P. IV. O. 222. p. 577. & Vol. VII. S. p. 574

Jus petendi mulctam, in demeratores juris cerevisiarii Lege statutum, Civitates non habent, sed illud soli fisco competit. Vol. IV. P. V. O. 21. p. 33. & Vol. VII. S. p. 591

Civitates prohibere nequeunt, quo miuus quis cerevisiam, in prædio suo coctam, in urbe, ubi habitat, cum sua familia consumat. Vol. V. P. VIII. O. 382. p. 641

Utrum civitates beneficio competentiae gaudeant? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 99. seqq. p. 724

Clarigatio.

Quid apud Romanos fuerit? Vol. II. P. III. O. 115. in not. lit. S. p. 256

Quomodo differat a repressaliis. ibid.

Clarigatio Belli.

Quid sit? Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 24. p. 146

Clausula.

Quid hæc vox denotet? Vol. I. P. I. O. 205. n. 4. seq. p. 392

Quotuplex sit? ibid. n. 5

Clausula: Cum libera, in mandatis extrajudicialibus superflua est, nullumque effectum habet. Vol. I. P. I. O. 216. p. 433

Clausula hæredum in actorio, a muliere simul subscripto, necessaria est. Vol. I. P. I. O. 245. p. 495

Et est introducta ad evitandum processus reassumptionem. ibid. n. 3.

Clausula: Iterum iterumque substituendi, mandato inferta, mandatario non dat facultatem, substituto conferendi potestatem ulterius substituendi. Vol. I. P. I. O. 242. p. 492

An Clausula: Omni meliori modo, sustineat testamentum parentum, in quo liberi sunt præteriti. Vol. I. P. I. O. 279. p. 542

Clausula: si sine liberis decesserit, in substitutione fideicommissoria descendantibus in casum mortis facta tacite subintelligitur. Vol. I. P. I. O. 339. p. 54

Clausula transactionis super exceptione doli, si in ipso contractus instrumento contineatur, nullum effectum habet. Vol. I. P. I. O. 98. p. 132

Secus, si ex intervallo post

contractum peculiari scriptura comprehendatur. *ibid.*

n. 4

Ubi enormissima læsio subest, omnes Clausulæ dolo adjectæ intelliguntur. Vol. II. P. III. O. 131. n. 4. p. 387

In omnibus conventionibus, adeoque etiam in sponsalibus, tacite subintelligenda Clausula: Si res in eodem statu permanferit. Vol. II. P. III. O. 234. p. 601

Quando Clausula, de feudo ex causa non petitæ renovationis revocando, literis investituræ inserta est, actio feudi privatoria, etsi non præparata, morte Domini aut vasalli, haud expirat. Vol. VI. P. X. O. 416. p. 749

Clausula Codicillaris.

In testamento parentum inter liberos tacite subesse intelligitur. Vol. I. P. I. O. 94. n. 4. p. 125

In testamento militis, & parentum inter liberos non est necessaria. Vol. I. P. I. O. 279. n. 9. p. 543

Clausula Codicillaris tacita vel præsumpta nulla datur. Vol. I. P. I. O. 279. n. 7. p. 543

Num testamentum, in quo liberi injuste sunt exhæredati,

sustineat? Vol. I. P. II. O. 414. p. 788

Num ex verbis: Omni meliori modo recte colligatur, atque adeo hæc verba illam tacite complectantur, ac involvant? Vol. I. P. I. O. 279. n. 1. seqq. p. 542.

Clausula codicillaris citra jussu testatoris testamento apposita, effectum quoque habet. Vol. I. P. II. O. 414. n. 3. p. 792

Clausula Comminatoria.

Clausula Comminatoria: sub pœna confessi & convicti, item sub pœna recogniti, citationi inserta, usu fori Saxonici nullum effectum habet, nisi decretum vel sententia præcedens ejusmodi comminationem contineat. Vol. I. P. I. O. 265. p. 570

Clausula Commissoria.

Clausula Commissoria emptioni venditioni adjecta, effectum non habet, quando venditor rem tradere facto Principis impeditur. Vol. III. P. IV. O. 89. p. 260

Quando pacto de non alienando Clausula Commissoria adjecta est, alienatio ipso jure nulla est, adeoque actio adversus

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

versus tertium datur. Vol. VII. S. ad P. II. O. 372. p. 305

Clausula Constituti Possessorii.

Quid operetur? Vol. III. P. IV. O. 154. n. 1. p. 461

Non habet vim, ut creditor in bona debitoris immisionem impetrare possit, si dies solutionis nondum venerit. ibid. n. 3. sqq. p. 461. seq

Clausula: Cum Libera.

In mandatis extrajudicialibus superflua est, nullumque effectum habet. Vol. III. S. ad P. I. O. 216 p. 714. seqq.

Clausula Derogatoria.

Quotuplex sit? Vol. I. P. I. O. 205. n. 7. p. 392.

Quid sit Clausula Derogatoria, testamento adjecta? Vol. I. P. I. O. 205. n. 6. p. 392. & n. 12. p. 393

Qualem vim & effectum Clausula Derogatoria ultimis elogiis adjecta habeat, et utrum ac quousque per eam posteriori testamento robur decedat ibid. n. 1. sqq. p. 391

Per Clausulam Derogatoriam nulla contrahitur obligatio. ibid. n. 122. p. 406

Clausula Fideicommissoria

Proprietatem, seu dominium bonorum haud excludit. Vol. V. P. VIII. O. 479. p. 797

Clausula Hæredum.

Non est necessaria in actoriis, a solis tutoribus vel curatoribus, datis. Vol. IV. P. VI. O. 402. p. 649.

Clausula salutaris libellis adjecta.

An sustineat libellum, in actione hypothecaria, contra tertium instituta, alternative conceptum? Vol. I. P. I. O. 345. p. 638
Quandoque libellum sustinet, etsi recognitio documenti inepte petita fuerit. Vol. IV. P. V. O. 177. p. 281

Clausula Samt und Sonders.

In constitutione plurium Syndicorum præsumitur, si expresse adjecta non sit. Vol. IV. P. V. O. 160. p. 248

Cum ea constitutione, quæ fit in solidum, male confunditur. ibid. n. 4

Clericus.

Ex Leg. Diffamari in quocunque iudicio conveniri potest. Vol. I. P. I. O. 314. p. 509.

An in gerada uxoris suæ succedat? Vol. II. P. III. O. 21. p. 49

Ab

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Ab onere detractiois, Nachsteuer, est exemptus. Vol. II. P. III. O. 160. n. 2. p. 473

Utrum rigor juris cambialis etiam adversus Clericos nostros obtineat? Vol. II. P. III. O. 7. p. 34

Clericis, litteras cambiales dare sub poena suspensionis & remotionis ab officio in Saxonia Electorali interdictum est. Vol. III. P. IV. O. 55. p. 188

Clerici poena carceris, in Mandato Regio de duellis & propria vindicta de Anno 1712. §. 19. sancita non tenentur. Vol. III. P. IV. O. 54. p. 186

An a Mandat. Elect. Saxon. de duellis & propria vindicta, speciatimque a modo procedendi, qui in §. 22. praescriptus est, sint exempti. Vol. IV. P. V. O. 10. n. 1. p. 19

An jurisdictione seculari plane sint exempti? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 315. seqq. p. 62

Hodie foro suo privilegiato nunquam, invito Consistorio valide renunciare queunt. Vol. IV. P. VI. O. 340. p. 562

Quibus in causis coram judicio seculari conveniri possint. Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 26. p. 268

An foro suo privilegiato libere

renunciare possint? Vol. VII. S. ad P. VI. O. 334. p. 658

Clerici in Marchia & Pomerania a Patronis Ecclesiae ab officio removeri possunt. Vol. III. P. IV. O. 44. p. 177

Quibus solennitatibus adhibitis jurent, & quae sit ratio diversitatis hoc in casu inter Clericos & laicos? Vol. III. P. IV. O. 151. u. 148. p. 381

Intuitu excessuum, quos commisisse arguuntur, si contumaces sint, sub poena canonica citari queunt. Vol. IV. P. V. O. 10. p. 19

Quibus artibus & modis tam insignia bona acquisiverint. Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 45. seqq. p. 18. & n. 112. seqq. p. 29

Num in causis ecclesiarum testes esse possint? ibid. n. 183. seqq. p. 41. & n. 192. seqq. p. 42

An ab omnibus tributis, etiam quoad bona patrimonialia, sint immunes? ibid. n. 306. seqq. p. 60

Clericis, similibusque personis, salarium illius anni quadrantis, in quo decedunt, integrum debetur. Vol. V. P. VIII. O. 406. p. 685. & Vol. VII. S. p. 766

Num beneficio competentiae gaudeant? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 139, p. 732

Cliens.

Cliens.

Adversus ea, quæ Advocatus in
judicio neglexit, nequidem in
subsidiū, in integrum resti-
tuitur. Vol. V. P. VIII. O.
363. p. 627

Codicillus.

Ad sui subsistentiam præter alia
etiam unitatem actus requi-
runt, Vol. III. P. IV. O. 230.
p. 592

Codicilli testamento non dero-
gant, si eo tempore, quo con-
diti sunt, defunctum integræ
mentis non fuisse, per validas
conjecturas probari possit.

Vol. I. P. II. O. 438. p. 859

Codicilli posteriores valent, licet
prioribus adjecta sit clausula,
posteriores valere non debere,
nisi a testatore fuerint subscri-
ptæ & subsignatæ. Vol. I. P. I.
O. 205. n. 29. p. 395

Cœcitas.

Non est justa causa restitutionis
in integrum. Vol. I. P. II. O.
390. p. 739

Cœlibatus.

Vid. infr. *Pœna Cœlibatus.*

Coemptio.

Sola Coemptio prædii, qualita-
tem pertinentiæ eidem non
tribuit. Vol. VII. S. ad P. I. O.
79. p. 99

Cœna Sacra

Vid. infr. *Sacra Cœna.*

Cogendi Jus.

Vid. infr. *Jus Cogendi Cerevisari-
um.*

Cognatus.

Quicumque se Cognatum defun-
cti esse probat, proximus in
successione ab intestato esse
præsumitur? Vol. I. P. II. O. 448.
p. 903

Si vero cum consanguineo de-
functi agitur, se proximio-
rem esse probare tenetur. ibid.
n. 2.

Cognato proximiori a Magistra-
tu cura bonorum absentis se-
mel commissæ, eidem soli re-
linquenda, nec deinceps alii,
licet impari gradu sint, ad ean-
dem admittendi veniunt. Vol.
I. P. II. O. 356. p. 657

Cognatis jus, ex pactis dotalibus
quæsitum, per testamentum
conjugum reciprocum inter-
verti non potest. Vol. III. P.
IV. O. 88. n. 1. seqq. p. 172

Cognata.

Quando statutum uxoris filiabus
& neptibus, plenam geradam
addicit, cœteroqui autem,
proxime cognatæ non nisi di-
midiam illius partem tradere,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

maritum ejusque filios, jubet, cognatæ nunquam plus, quam dimidia, debetur. Vol. IV. P. VI. O. 493. p. 829

Coheres.

Coheres absens, & ignorans, adversus divisionem, a præsentibus factam, restitutionem in integrum recte petit, etsi curator ipsi constitutus fuerit. Vol. V. P. VII. O. 20. p. 71

Coheredi absenti non potest præjudicare hereditatis divisio, inter præsentem facta. Vol. V. P. VII. O. 238. p. 441

Ad juramentum in litem adversus Coheredem admittitur, quoties hic in culpa est, quominus juratam specificationem edere possit. Vol. I. P. I. O. 37. p. 51

Etiam Coheredi ad juratam specificationem tenetur, neque ab illa liberat remissio testatoris, in præjudicium legitimæ facta. Vol. II. P. III. O. 96. p. 221

Coheredi evictionem præstare tenetur. Vol. II. P. III. O. 135. n. 5. p. 404

Collaterales.

Num ex bonis mobilibus, quæ apud Saxones post mortem uxoris marito cedunt, legitimam petere possint? Vol. II. P. III. O. 67. p. 136

Apud Saxones inter Collaterales in successione duplicitas vinculi in infinitum attenditur. Vol. IV. P. VI. O. 382. p. 622

In puniendo incestu duplicitatis vinculi, inter personas Collaterales propinquas nulla ratio habetur. Vol. V. P. VIII. O. 368. p. 630

Jure Saxonico in feudo, tam antiquo, quam novo, aliter ad successionem non admittuntur, quam si fuerint simultanee investiti. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 145. n. 7. p. 523. & P. IV. O. 163. n. 3. p. 566

Quousque Collateralibus testimonii dicendi necessitas remissa sit. Vol. V. P. VIII. O. 385. n. 1. seqq. p. 651

Ad retrahenda bona avita in Electoratu Saxonie haud admittuntur. Vol. V. P. VII. O. 48. p. 109

Collatio.

Unde originem ducat? Vol. I. P. I. O. 317. n. 2. seqq. p. 592. seq.

Jure Saxon. in successione conjugum ex statuto locum habet, quamvis Collationis onus statutum expresse non requirat. Vol. I. P. I. O. 263. p. 514.

Etiam in successione ex testamento locum invenit, nisi prohibita vel remissa sit. Vol. I. P. I. O. 317. n. 12. p. 594.

Colla-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Collatio simplicis donationis in
divisione hereditatis paternæ,
nunquam in Jure injungitur.

Vol. I. P. I. O. 317. n. 19. p. 594.

Cessat regulariter Collatio eo-
rum, quæ a patre in liberos
profecta sunt, si non doceatur,
animo repetendi illa data esse,
qui animus ex eo colligitur,
quod pater confessionem scri-
ptam expetierit. Vol. I. P. II.
O. 410. n. i. seqq. p. 780

In Collationem nihil nisi quod e
parentis substantia profectum
est, venit. Vol. I. P. I. O. 317.
n. 15. p. 594

Inter ascendentes locum non ha-
bet. Vol. V. P. VII. O. 192.
p. 380

Collatio Bonorum.

Ab Iniquitatis nota vix liberari
potest statutum, quod Colla-
tionem Bonorum inter liberos
tollit. Vol. IV. P. V. O. 150.
p. 228

Collationis oneri vidua haud est
obnoxia, quando partem he-
reditatis, in testamento sibi re-
lictam, capit. Vol. IV. P. V.
O. 158. p. 245.

Collectæ.

Num impensas funebres in con-
cursu creditorum præcedant?

Vol. I. P. I. O. 100. p. 134

Qui ab omnibus Collectis immu-

nitatem habet, etiam in casu
extremæ necessitatis ab earum
præstatione immunis est. Vol.
I. P. I. O. 255. p. 506

Si debitor in exsolvendis Col-
lectis & contributionibus mo-
ram nectat, bona ejus sub ha-
sta vendi, indeque fisco satis-
fieri potest, licet nulla senten-
tia, vel Speciale Principis re-
scriptum præcesserit. Vol. II.
P. III. O. 59. n. i. p. 146. & n. ii.
p. 147

In Collectis & Contributionibus
sine ambagibus processus &
non servato juris ordine pro-
cedi, ac debitor ad solvendum
adigi potest. Vol. II. P. III. O.
132. n. 3. p. 389. seq

Collectandi Jus.

Vid infr. *Jus Collectandi.*

Collegium.

Contra sententiam, in possesso-
rio summarissimo latam, resti-
tutionem in integrum habet.
Vol. I. P. I. O. 125. p. 174.

Non etiam leuterare vel ap-
pellare potest. ibid. n. i.

Jurat per tres vel quatuor, qui
optimam rei notitiam habent.
Vol. I. P. I. O. 292. p. 564

Quoties Collegii membra inter
se litigant, licet super causa &
juribus Collegii, sumtus tamen

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- ex fisco haud suppeditantur. Vol. I. P. I. O. 51. p. 65
 Secus si totum Collegium vel actoris vel rei partes sustinet. ibid. n. 1
- O**mnia licita & approbata Collegia bona habere, & res sibi proprias, perinde ut quaelibet persona singularis, possidere possunt. Vol. II. P. III. O. 134. n. 4. p. 396
- A**n, si lis sit cum toto Collegio, uni vel alteri illius membro iuramentum deferri possit? Vol. III. P. IV. O. 48. n. 1. seqq. p. 181. seqq.
- P**ro Collegii debito, legitime contracto, non tenentur singula membra, ne quidem in subsidium. Vol. IV. P. V. O. 11. p. 20.
- Q**uam cautela uti debeant, qui cum Collegio contrahere volunt, ut plenam securitatem consequantur. ibid. n. 7. p. 21.
- B**eneficio competentiae stricto iure non gaudet Vol. V. P. VII. O. 85. p. 179. & Vol. VII. S. n. 99. seqq. p. 724
- C**ollegia, ad exemplum minorum, contra lapsum fatalium, in integrum restituuntur, etsi nullam specialem laesionem probaverint. Vol. VII. S. ad P. V. O. 82. p. 598
- C**ollegia, a Principe haud confirmata, pro illicitis habentur. Vol. V. P. VII. O. 201. p. 395
- Q**uamvis singula Collegii membra in Iudicio compareant, ipsis tamen necessitas Syndicum constituendi injungitur. Vol. VI. P. IX. O. 106. p. 166
- C**ollegia opificum jus prohibendi, quatenus libertatem emendi & vendendi restringit, in nundinis publicis exercere non possunt. Vol. III. P. IV. O. 199. p. 518
- A** Collegio opificum excludi non potest, qui uxorem, ex stupro natam, ducit. Vol. V. P. VII. O. 22. p. 73
- N**ec is, qui foeminam, ab alio viatam uxorem duxit, Vol. V. P. VII. O. 170. p. 332
- Q**ui in Collegium Opificum recipi, certo pretio oblato, ab eodemque acceptato, petit, ad ejus solutionem tenetur, etsi deinceps alii Collegio se addixerit. Vol. V. P. VIII. O. 342. p. 609
- Q**ui certo Opificum Collegio in aliena civitate, etsi per longissimum tempus, se addixerunt, separatim ab eo res suas habere & proprium Collegium, permissu Principis, condere non prohibentur. Vol. VI. P. X. O. 325. p. 575. & Vol. VII. S. p. 781
- C**ollegium opificum, quod sine
 iusta

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

justa causa membrum excludit,
actione injuriarum eidem te-
netur. Vol. VI. P. X. O. 402.
p. 726

Hoc solum, quod quis per testes
ad inquisitionem specialem
gravatus sit, non sufficit, ut a
Collegio opificum excludi, aut
suspendi, queat. Vol. VI. P. X.
O. 412. p. 744

Collegia Opificum in civitate re-
gulariter prohibere nequeunt,
quo minus concives extero-
rum opera utantur. Vol. VI.
P. IX. O. 8. p. 6

Colonus.

Parte fundi, a se meliorata, libe-
re utitur, quamvis locator ex-
pressa conventionem ad expen-
sas meliorationis eidem resti-
tuendas se obligaverit. Vol. I.
P. II. O. 491. p. 958

Quando Colonus, qui prædia ali-
cubi conduxit, in aliud terri-
torium discedit gabellam emi-
grationis præstare haud tene-
tur. Vol. III. P. IV. O. 125. p.
307

Ferre tenetur damnum, circa
fructus jam perceptos, emer-
gens, etsi nondum trituri, at-
que granariis illati fuerint.
Vol. IV. P. VI. O. 414. p. 674
& Vol. VII. S. p. 668

Quasnam ob causas jus retentio-

nis in fundo conducto exerce-
re possit? Vol. V. P. VII. O.
3. n. 10 p. 13. seq.

Cedere tenetur emptori. ibid. n.
21. seqq. p. 15

Intuitu decimarum, regressum
adversus locatorem habet, si
hoc onus tempore contractus
reticuerit. Vol. V. P. VII. O.
165. p. 325

Colonus, qui emptorem, fun-
dum ingredi volentem, citra
justam causam haud admisit, a
locatore interdicto, unde vi
conveniri, nec ipse hoc inter-
dicto contra emptorem, qui si-
ne vi possessionem apprehen-
dit, uti potest. Vol. V. P. VII.
O. 3. p. 13

Colonus, qui se fundum suis
sumtibus arboribus confiturum
promisit, eas repetendi jus ha-
bet. Vol. V. P. VIII. O. 296. 541

Adversus locatorem, qui pensio-
nem ab ipso petit, causam
proprietas frustra allegat.
Vol. VI. P. X. O. 387. p. 698

Vid. infr. *Conductor.*

Comes.

An Comites Imperii, tempore
interregni, feuda a Vicariis re-
cognoscere teneantur? Vol. II.
P. III. O. 116. n. 221. seqq. p. 304
seqq.

Utrum a Vicariis Imperii Comi-
tes

tes fieri possint? ibid. n. 406.
p. 326

Comes Palatinus.

Num a Vicariis Imperii creari possit? ibid. n. 411. p. 327

Comestibilia.

Quænam comprehendant? Vol. II. P. III. O. 219. n. 1. p. 572

An Comestibilium appellatione etiam illud frumentum veniat, quod non in defuncti domo, sed alio in loco asservatur? Vol. II. P. III. O. 219. p. 572

Commendatio.

Pro mandato non habetur, nisi inter mercatores. Vol. I. P. I. O. 167. n. 6. p. 238

Commendatio specialis, obligationem inducit, atque adeo actioni adversus commendantem locum facit. Vol. IV. P. VI. O. 372. p. 609

Commendatio specialis beneficium excussionis haud excludit. Vol. IV. P. VI. O. 495. p. 835

Commendatio generalis, qua persona alterius benevolentiae insinuatur, nec naturaliter, nec civiliter, aliquam obligationem producit. ibid. n. 1.

Commentariensis.

Jurejurando se, intuitu doli, & culpæ, purgare tenetur, si re-

us, vinculis detentus, aufugerit. Vol. IV. P. VI. O. 441. p. 708.

Comitiva.

Facultatem legitimandi non tribuit, nisi in eadem speciatim expressa fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 30. p. 78

Comminatio.

Comminatio, citationi inserta, usu fori Saxonici nullum effectum habet, nisi eam decretum vel sententia præcedens contineat. Vol. I. P. I. O. 265. p. 517. Vol. III. S. p. 726. & Vol. VII. S. p. 242

Comminatoria Sententia.

Vid. *infr. Sententia Comminatoria.*

Commisſa.

Intra quantum temporis spatium commissæ ob vectigalium defraudationem a fisco peti & exigi debeant? Vol. I. P. II. O. 369. n. 1. p. 680

Commisſarius.

Finite Commisſione, etiam ad unius partis instantiam testimonium perhibere tenetur. Vol. I. P. I. O. 301. p. 573

Commisſarius Principis partes litigantes, ac testes, sine ulla Judicis inferioris requisitione, citare potest. Vol. I. P. I. O. 233. p. 484.

Terminos suæ commissionis excessisse haud censetur, quando inhibitionem, ne opus, lite pendente, fiat, emittit. Vol.

VI. P. X. O. 274. p. 473

Commissarii adjunctio fit sumtibus petentis. Vol. VI. P. IX. O. 6. p. 5.

Commissarius hodie, impeditus, vices suas alteri, & hic tertio, Con-Commissario, recte committit, etsi a Principe *conjunctim* dati sint. Vol. VI. P. X. O. 375. p. 665

Commixtio Carnalis.

Quando stuprata ad ducendam, vel dotandam se, agit, satis est, in libello Commixtionem Carnalem exprimi, nec mentio deflorationis, vel consummationis, requiritur. Vol. V. P. VIII. O. 301. p. 549

Commodatarius.

Quibus in casibus exceptione casualis interitus sese tueri possit, vel non possit? Vol. III. P. IV. O. 214. n. 12. seqq. p. 547

An teneatur, si re commodato accepta aliter, quam conuenerat, usus sit, eademque perierit, quæ tamen pari ratione interitura fuisset, si apud dominum perstitisset. *ibid.* n. 14

Num exceptione casualis interitus se tueri possit, si tempore

periculi urgentis, suarum quidem rerum rationem habuerit, commodatas vero neglexerit. *ibid.* n. 17. p. 548

Si is, cui res commodata referenda a Commodatario data est, cum eadem aufugerit, quis casum ferat, Commodans, aut Commodatarius? *ibid.* n. 16. p. 547.

Commoda rei, sub hasta venditæ.

Elapso subhastationis tempore statim ad licitatore pertinet, etsi res nondum adjudicata & tradita fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 349. p. 584

Comœdiarum Actores.

Neque infames sunt, neque levis natæ macula laborant. Vol. V. P. VII. O. 184. p. 368. & Vol. VII. S. p. 744

Communio.

A Communionem, invito socio, recedi quidem, sed pretium, quo res uni adjudicanda, eo dissentiente, non aliter, quam per licitationem, determinari potest. Vol. IV. P. V. O. 240. p. 393

Communio Bonorum.

Nemo invitus in Communionem Bonorum cum altero permanere

nere cogitur. Vol. II. P. III. O.
180. n. 1. p. 508

Communio Rerum.

Quomodo differat a societate,
strictè sic dicta. Vol. VI. P. X.
O. 326. n. 1. seqq. p. 577. seqq.

Commutatio Pœnarum.

Commutatio Pœnarum, quæ le-
gibus definitæ sunt, regulariter
ad solum Principem, non ad
Magistratum inferiorem, per-
tinet. Vol. IV. P. VI. O. 365.
p. 602.

Comparitio.

In causis criminalibus Compari-
tio personalis necessaria est,
nec procurator admittitur.
Vol. VI. P. IX. O. 198. p. 354.

Comparitio Literarum.

Quando ad Comparitionem Li-
terarum sit deveniendum. Vol.
VII. S. ad P. I. O. 104. n. 6. p.
110.

Per Comparitionem Literarum,
aut testium depositionem in
processu executivo jurata do-
cumentorum diffessio regula-
riter averti nequit. Vol. I. P. I.
O. 104. p. 142. Vol. II. P. III. O.
98. p. 224. vid. tamen. Vol. VII.
S. ad P. I. O. 104. n. 1. p. 110

Sed quid si eum, qui ad juratam
se offert diffessionem, magnæ

perjurii suspensiones urgeant?
Vol. I. P. I. O. 104. n. 10. p. 144

Compascua.

Etiam jure servitutis concedi
possunt. Vol. VII. S. ad P.
VI. O. 356. p. 659

Compensatio.

Adversus fiscum administratori-
bus ejus ex jure cessio non con-
ceditur. Vol. I. P. II. O. 377.
p. 699

In causa fiscali non aliter locum
invenit, quam si eadem statio
vicissim debeat. Vol. III. P.
IV. O. 104. p. 276. & Vol. VII.
S. p. 506

Debitum ipso jure minuit. Vol. I.
P. II. O. 409. n. 1. p. 778

Loco solutionis habetur, adeo,
ut, licet quis juraverit, se so-
luturum esse, nihilominus ea-
dem uti queat? Vol. III. P. IV.
O. 104. n. 3. p. 277

Competentia.

Quid denotet? Vol. VII. S. ad P.
VII. O. 85. n. 12. p. 708

Competentiæ Beneficium.

Vid. infr. *Beneficium Competentiæ.*

Competentia Fori.

Hoc solum, quod Judex in te-
stamento executor constitu-
tus est, competentiam fori in
petendis legatis haud inducit.

Vol. IV. P. V. O. 102. p. 154

Per

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Per arrestum Juris communis inducitur. Vol. VII. S. ad P. III. O. 199. p. 402

Complices Delicti.

Qui, dum Complices sacrilegii committerent, excubias egit, atque de rebus ablati participavit, in Saxonia gladii poena afficitur. Vol. VI. P. IX. O. 43 p. 99

Compositio Amicabilis.

Non pertinet ad substantiam processus. Vol. I. P. I. O. 224. p. 474

Ad Compositionem Amicabilem nemo a Judice cogi potest, qui si id faciat, actione injuriarum tenetur. Vol. I. P. I. O. 224. p. 475

Inter litigantes intermitteri non debet. Vol. VII. S. ad P. I. O. 224. p. 224

Compromissum.

Qui Compromisso aut transactione causam finit, adversus auctorem regressum non habet. Vol. III. P. IV. O. 232. p. 595.

Compurgatores.

Quinam dicantur? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 418. p. 423

Quot eorum esse debeant? ibid. n. 429

An, principali pejerante, & ipsi perjuri fiant? ibid. n. 423

Compurgatorum formula. ibid. n. 422. & 424

Computatio Legitimæ.

Vid. infr. *Legitima.* item *Modus Computandi.*

Conatus.

An solus Conatus concumbendi, præsertim si proxime ab ipsa copula carnali absit, tacitam remissionem inducat. Vol. II. P. III. O. 40. n. 98. p. 99

Cognatio.

Ab interesse moræ præstatione, ac expensarum litis refusione non liberat. Vol. II. P. III. O. 179. n. 5. p. 508

Concessio.

In generali Concessione non veniunt ea, quæ quis non esset verosimiliter in specie concessurus. Vol. II. P. III. O. 37. n. 3. p. 84

Concessio fossæ in alieno prædio regulariter, salva proprietate, intelligi debet. Vol. II. P. III. O. 203. p. 547

Concessionem a Principe factam, semper salvo alterius jure intelligi debent. Vol. II. P. III. O. 208. n. 4. p. 556

Concubitus.

Attenta anticipatio Concubitus non est justa causa dissolvendi

di sponsalia. Vol. I. P. I. O. 25.
p. 34

Qui Concubitus fatetur, sed plures cum muliere rem habuisse excipit, ad alimenta infanti, durante lite, præstanda tenetur. si modo ex eo Concubitu infans nasci potuerit. Vol. I. P. I. O. 63. p. 80

Concubitus, sponsalibus clandestinis accedens, stupratorem obligat ad matrimonium consummandum, quamvis adhuc in patria potestate sit. Vol. I. P. II. O. 421. p. 812

Secus in stuprata. ibid. n. 3. & Vol. II. P. III. O. 22. p. 50

An Concubitus, cum adultero conjuge exercitus, remissionem delicti inducat, atque sic ipso facto matrimonium reintegretur? Vol. II. P. III. O. 40. n. 80. seqq. p. 97

Num sufficiat huic fini consequendo quoque attentatus? ibid. n. 86. seqq.

Quomodo puniatur Concubitus cum sororis filia commissus? Vol. VII. S. ad P. I. O. 278. p. 248. seqq.

Concursus Creditorum.

Qua ratione dicatur iudicium universale? Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 43. p. 272

Jam coëptus & formatus esse in-

telligitur, si duo pluresve Creditores arrestum bonis debitoris imponant. Vol. III. P. IV. O. 146. p. 350

Quamprimum creditores solutionem urgent, neque apparet, quis heres debitoris sit, Concursus Creditorum formari, & curator bonorum constitui debet. Vol. IV. P. V. O. 87. p. 133

In eo iudicio, ubi semel motus Concursus omnium Creditorum prætensiones ventilari debent. Vol. VI. P. X. O. 297. p. 524

Ne quidem in Concursu Creditorum debitoris exceptiones altioris indaginis contra instrumentum guarentigionatum attenduntur. Vol. I. P. I. O. 308. p. 584. & O. 322. p. 607. & Vol. III. P. IV. O. 1. n. 122. seqq. p. 16. seq.

In Concursu Creditorum ab eo tempore, quo sententia designationis seu locationis vim rei judicatæ nacta est, etiam usuræ ex mutuo in eadem classe cum ipsa sorte exsolvi debent. Vol. II. P. III. O. 44. p. 107.

Etiam in Concursu Creditorum, usuræ rei judicatæ ultra alterum tantum debentur. Vol. VI. P. X. O. 278. p. 480

In

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

In Concurſu Creditorum uſuræ contributionum Svecicarum in eadem cum illis claſſe locantur. Vol. IV. P. VI. O. 348. p. 584

In foro communi, orto Creditorum concurſu, debitoris uxor, intuitu donationis propter nuptias, inter hypothecarios refertur. Vol. V. P. VIII. O. 334. p. 603

In Concurſu Creditorum nulli, reliquis invitis, regulariter prius ſatisfieri a Iudice debet, quam lis de prioritate finita ſit, etſi forte Decretum deſolvendo in rem iudicatam tranſierit. Vol. V. P. VIII. O. 271. p. 500.

Quando debitor, cum non amplius ſolvendo eſt, etſi ante motum Concurſum, uni Creditorum ſolvit, hoc alii, qui potiori jure gaudent, repetere queunt. Vol. V. P. VIII. O. 293. p. 535

In Concurſu Creditorum productio apochæ, a patre debitore filio datæ, ſolutionem haud probat. Vol. VI. P. X. O. 152. p. 449

In Concurſu Creditorum, cum uxoris illata probanda ſunt, maritus inhabilis teſtis eſt. Vol. VI. P. X. O. 427 p. 768

In Concurſu Creditorum curatori litis juſjurandum recte

deferitur. Vol. VI. P. IX. O. 446. p. 794

In Concurſu Creditorum juſjurandi delatio, etiam poſt reſponſionem curatoris litis, admitti poteſt. Vol. V. P. VIII. O. 469. p. 782

Condemnatio.

Condemnatione alternative facta, electio penes Judicem eſt, Vol. I. P. II. O. 461. n. 4. p. 925

Ad Condemnationem in delictis capitalibus ficta confeſſio haud ſufficit. Vol. I. P. I. O. 72. p. 89

Quando Senatus cum Tribunis plebis, intuitu debiti communis a civitate contracti, conveniuntur, Condemnationi pro dimidia parte locus eſt. Vol. IV. P. V. O. 13. p. 24

Condemnatio Judicialis.

Non ſufficit, ut Condemnatus reſgreſſum adverſus autorem ſuum habeat. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 232. n. 3. p. 588.

Condemnatus.

Condemnatus per rem iudicatam ad reſuſionem expenſarum, ne quidem in alia cauſa prius, quam illam præſtiterit, admitendus venit. Vol. IV. P. V. O. 146. p. 222

Utrum ad interceſſionem puellæ venia Condemnato tribuenda ſit,

fit, a solius Principis arbitrio pendet. Vol. VI. P. IX. O. 199. p. 357

Condictio.

Semper supponit obligationem.

Vol. I. P. I. O. 334. n. 5. p. 622

Ad pecuniam, ludo deperditam, repetendam victo contra victorem datur. Vol. I. P. II. O. 402. n. 5. p. 762

Condictio ex Lege.

Condictio ex Lege, quæ competit vi *Mandati Elect. Saxon. de Ann. 1623.* Non nisi immemoriali præscriptione extinguitur. Vol. V. P. VII. O. 160. p. 314

Condictio Furtiva.

Hodie in Saxonia locum habet, licet fur poena capitis, aut corporis afflictiva fuerit affectus. Vol. III. P. IV. O. 4. n. 123. p. 77.

Condictio Indebiti.

Datur illi, qui processu executivo conventus, ad pecuniam solvendam fuit condemnatus, & solvit. Vol. I. P. I. O. 240. p. 490

Secus, si in processu ordinario aut summario est condemnatus. ibid. n. 7. p. 491

Quando actor in Conditione Indebiti, omne id, quod solu-

tum est, simpliciter indebitum dicit, probatio regulariter ipsi, non reo, incumbit. Vol. II. P. III. O. 181. p. 510

Quibus casibus cesset? Vol. I. P. I. O. 159. n. 1. seqq. p. 222. seq. & Vol. I. P. II. O. 354. p. 651

Conditio.

Conditio: *Si nuptiae sequantur*, dotis promissioni semper tacite inest. Vol. I. P. I. O. 221. n. 4. p. 459

Si quid sub conditione, si nupsierit: promissum sit, nuptiis non secutis haud debetur, etsi sponsalia contracta fuerint. Vol. VI. P. IX. O. 14. p. 24

Conditio, liberorum legitimæ adjecta, pro non adjecta habetur. Vol. P. I. O. 95. n. 3. p. 127

Quam diu pendet, imperfectum negotium est, neque obligationem parit. Vol. II. P. III. O. 136. n. 2. p. 406

Facti est, nec præsumitur. Vol. II. P. III. O. 139. n. 3. p. 415

Conditio de non mutanda Religione a testatore adjecta, de futuro, non præterito tempore intelligi debet. Vol. II. P. III. O. 128. p. 377

Quoties per aliquem non stat, quo minus Conditionem adimpleat, sed per eum, in cujus persona implementum fieri debet.

debebat, Conditio pro impleta habenda est. Vol. II. P. III.

O. 133. n. 3. p. 393

Deficiente Conditione, ipsa conventio, sub conditione inita, deficere intelligitur. Vol. II. P. III. O. 135. n. 5. p. 403. & Vol. VII. S. ad P. II O. 356. p. 301

An Conditio: *Si Gradum Doctoris capescere possit, aut velit*, in ultima voluntate adjecta, per Licentiam impetratam adimpleta cenferi debeat? Vol. II. P. III. O. 233. p. 599

Conditio, in verbis executivis adjecta, ipsius contractus vim haudquaquam suspendit. Vol. IV. P. VI. O. 423. p. 685

Conditio tacita: *Si absque liberis decesserit*, quæ in fideicommissis subintelligitur, ad liberos restringi debet. Vol. V. P. VII. O. 80. p. 165

Conditiones, disjunctive adjectæ, omnes implendæ sunt, quando inter illas reperitur & hæc: *Si absque liberis decesserit*. Vol. V. P. VII. O. 103. p. 203

In præjudicium natalium eorum liberorum, qui jam nati sunt, ex post facto nulla Conditio, matrimonio valide adjicitur. Vol. VI. P. IX. O. 19. p. 39

Conditio Hominum.

In dubio potius Amtfaffica, quam

Schrifftassica, Conditio præsumitur. Vol. III. P. IV. O. 17. p. 144.

Conditio Personarum.

Quid per hanc denotetur? Vol. VI. P. X. O. 283. n. 4. p. 492

Conductio.

Jus in re non transfert. Vol. I. P. I. O. 87. n. 4. p. 106

Conductor.

An Conductores bonorum ecclesiasticorum jure protimiseos gaudeant? Vol. II. P. III. O. 105 p. 234

Conductor rerum atque bonorum civitatis jus protimiseos, quo gaudet, non amittit, etsi sciens, contractum cum alio celebrari, ad idem se ante hujus perfectionem non obtulerit. Vol. VI. P. X. O. 330. p. 593.

Conductor fundi publici jure protimiseos gaudet. Vol. VI. P. X. O. 403. p. 729

Nudus tantum detentor est, nec interdicto uti possidetis uti potest. Vol. I. P. I. O. 87. n. 4. p. 108

Jura Conductori Interdictum unde vi, ex justa & probabili causa concedunt. Vol. II. P. III. O. 228. n. 3. p. 590.

An etiam contra Magistratum suum, cum quo contraxit, actione

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- ne de spolio uti possit. Vol. II. P. III. O. 228. p. 588
- Conductor, cedere nolens, privata autoritate expelli non potest. Vol. I. P. I. O. 136. p. 193
- Quam actionem habeat, si ab emtore fuerit expulsus? Vol. V. P. VII. O. 13. n. 32. p. 16. & n. 35. p. 19
- Potest expelli ab emtore, etiam ante finitum locationis tempus. ibid. n. 35. p. 18
- Conductor fundi, emtori ejus cedere tenetur, quamvis jam tempore emtionis in ipso prædio constitutus fuerit. Vol. I. P. II. O. 470. p. 938
- Emtori cedere tenetur, etsi in securitatem contractus ipsi hypotheca in fundo locato constituta fuerit. Vol. V. P. VII. O. 227. p. 426
- Emtori cedere tenetur, quamvis locator ipsi promissit, quod rem alienare nolit. Vol. I. P. II. O. 360. p. 664
- Quali juris remedio sibi prospicere possit in contractu locationis conductionis, ne emptori cedere teneatur. ibid. n. 4. & 5. p. 666
- Conductor, cui a locatore promissum est, se rem locatam non alienaturum, hunc ad interesse convenire potest, si contra pactum rem alienaverit. ibid. n. 6. p. 666.
- An exceptionem casualis fructuum interitus locatori, integram mercedem petenti, opponere possit? Vol. III. P. IV. O. 214. n. 132. seqq. p. 558
- Conductor, qui casus fortuitos in se recepit, non tenetur de damno, quod anno 1715. d. 12. Febr. ventorum vehementia illatum est. Vol. IV. P. V. O. 98. p. 149
- Opus non habet, ut contra furem agat, quando citra ipsius culpam res conducta furto ablata est. Vol. III. P. IV. O. 81. p. 244
- Conductori a locatore hoc imprimis præstandum est, ut re locata uti liceat. Vol. II. P. III. O. 172. n. 2. p. 496.
- Parte fundi a se meliorata libere utitur, quamvis locator ad expensas meliorationis restituendas se obligaverit. Vol. I. P. II. O. 491. p. 958.
- Finita locatione, rem in eadem qualitate, qua accepit, præcise restituere debet. Vol. VII. S. ad P. I. O. 16. n. 3. p. 10
- In ipsa executione sententiæ jure retentionis propter expensas, etiam illiquidas, se tueri potest. Vol. I. P. I. O. 287. p. 558.

Con-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Conductor, in re, locatori restituenda, contumax, non illam tantum, sed & præterea ejus æstimationem præstare tenetur. Vol. V. P. VII O. 23. p. 76

Pro Conductore contractus obscurus est interpretandus. Vol. I. P. I O. 89. n. 3. p. 118

Conductor prædii, qui simul cum inventario certam quantitatem frumenti, nondum e spicis excussi, consecutus est, non tenetur, finita locatione, tantundem restituere, si illud, quod restituit, melius frumentum fuerit eo, quod accepit. Vol. I. P. I. O. 89. p. 114.

Conductor prædii, quatenus in eo delinquit, locataris jurisdictioni subicitur. Vol. IV. P. VI. O. 323. p. 532

Vid. supr. *Colonus.*

Confessio.

Confessio delinquentis in delictis capitalibus non sufficit ad poenam capitalem imponendam, sed de corpore delicti quoque constare debet. Vol. I. P. II. O. 489. n. 1. p. 956

Utrum ad corpus delicti in poenis capitalibus semper requiratur, ut Confessio rei per tormenta extorqueatur? Vol. III. P. IV. O. 4. n. 119. seqq. p. 75. seq.

Num ad probandam Confessionem inquisiti fides judicialis sufficiat, nec opus sit, ut peculiaris Notarius adhibeatur? Vol. II. P. III. O. 148. p. 434

Confessio judicialis impedit, quominus confessus ad juramenti præstationem admittatur, quamvis illud ab adversario fuerit delatum. Vol. I. P. II. O. 449. p. 904

Sola mariti debitoris Confessio ad probandam dotem ac illata uxoris non sufficit, licet concitatores reliqui eodem probandi modo utantur. Vol. I. P. I. O. 341. p. 634. & Vol. VII. S. ad P. I O. 341. p. 297

Num Confessioni, actionis libello comprehensæ, fides in ejus præjudicium sit habenda, pleneque credendum. Vol. I. P. I. O. 194. n. 3. p. 337

Confessio inquisiti ad articulos inquisitionales respondentis, non aliter attendi debet, quam si præsentibus Scabinis facta. Vol. III. P. IV. O. 91. p. 263

Confessio ante responsionem ad articulos facta, a poena ordinaria furem liberat, etsi circumstantias quasdam reticuerit. Vol. VI. P. IX. O. 131. p. 196

Confessio adulterii unius correi non sufficit ad poenam capitalem infligendam, sed insuper adhuc

adhuc alterius correi Confessio requiritur. Vol. I. P. II. O. 489. p. 956

An in crimine adulterii unius Confessio, tormentis extorta, aut aliis certis aut indubitatis indiciis stipata, sufficiens sit ad capitalem poenam infligendam. Vol. III. P. IV. O. 4. n. 75. seqq. p. 66. seqq.

An Confessio Inquisiti per vim & metum extorta, nullum effectum habeat? Vol. II. P. III. O. 110. p. 241

Num confessionis, in tortura factae, ratificatio etiam ultra tertium diem differri queat? Vol. II. P. III. O. 50. p. 116

Sola Confessio rei, tormentis subiecti, ad condemnandum haud sufficit, sed illius ratificatio, post interjectum intervallum, accedere debet. Vol. V. P. VIII. O. 414. p. 690

Confessionis in tortura praefectae, ratificatio etiam post tertium diem fieri potest. Vol. VII. S. ad P. III. O. 50. p. 376

Quid faciendum, si Confessio, per torturam expressa, ab inquisito revocetur, isque illam tantum tormentorum magnitudine extortam dicat? Vol. VII. S. ad P. III. O. 125. p. 391

Confessionis, sub tormentis factae, legitime ratificatae, revo-

catio postea non attenditur, si modo per instrumentum Notarii, aut alias liquido de illa constet. Vol. VI. P. IX. O. 44. p. 100

Confessio scientiae extra iudicium, ad eam jurato aperiendam, si res ita exigat, sufficit. Vol. VI. P. X. O. 766. p. 463

Qualem effectum habeat Confessio extrajudicialis in causis civilibus. ibid. n. 1. seqq.

Confessio criminis extrajudicialis, licet plene probata, ad condemnandum reum haud sufficit. Vol. V. P. VIII. O. 395. p. 661.

Confessio ficta.

Poenae corporis afflictivae locum haud facit. Vol. I. P. I. O. 72. p. 89. Vol. VII. S. p. 90. & Vol. V. P. VII. O. 114. p. 236

Indicium tamen praebet ad torturam. Vol. VII. S. p. 90. n. 3.

Confessionarius.

Mutatio Confessionarii, si probabilis causa subest, non dene-ganda. Vol. VI. P. X. O. 463. p. 817.

Adversus alius Confessionarii concessionem interposita appellatio vim suspensivam non habet. Vol. VI. P. X. O. 464. p. 820

Con-

Confessus & Convictus.

An Confessi & Convicti pœna ad illas tantum libelli partes restringi debeat, ad quas litis contestatio debito modo haud est facta? Vol. II. P. III. O. 104. p. 232

Pro Confesso & Convicto haberi nequit, qui ad respondendum paratus a Judice propter non factam sumtum prænumerationem admissus haud fuit Vol. V. P. VII. O. 235. p. 438

Qui in causa injuriarum ad summariam responsionem sub pœna Confessi & Convicti citatus in termino, illius loco, permittente Judice, denunciantis contumaciam tantum accusat, pro Confesso & Convicto haberi nequit. Vol. V. P. VIII. O. 337. p. 606

Is, qui sub pœna Confessi & Convicti edictaliter citatus, emanfit, a pœna contumaciæ liberatur, si juret, citationem, sibi haud innotuisse. Vol. V. P. VIII. O. 470. p. 782

Ei, qui adversus sententiam, qua pro Confesso & Convicto declaratus est, in integrum restituitur, defensio pro avertenda inquisitione, deficientibus aliis indiciis, denegari nequit. Vol. V. P. VIII. O. 471. p. 784

Qui intuitu delicti publici in contumaciam pro Confesso & Convicto habetur, infamiam haud incurrit. Vol. V. P. VIII. O. 495. p. 847

Confirmatio.

Confirmatio Magistratus venditorem a præstatione evictionis non liberat. Vol. VI. P. X. O. 281. p. 486

Confirmatio Contractus.

Nuda Confirmatio Contractus emptionis venditionis, a Magistratu facta, non involvit tacitam remissionem pignoris. Vol. I. P. I. O. 20. p. 29

Confirmationes Contractuum regulariter a quolibet Magistratu licite petuntur. Vol. VI. P. X. O. 276. p. 476

In bonis immobilibus minorum Confirmatio, post eorundem alienationem secuta, defectum decreti supplet. Vol. I. P. II. O. 446. p. 901

Si Confirmatio Contractus, in quo feudum hypothecæ expresse subjectum, in Cancellaria feudali facta sit, dominus directus in eandem consensisse censetur. Vol. I. P. II. O. 67. p. 933

In omni Confirmatione persona Confirmantis censetur exempta. Vol. I. P. I. O. 170. n. 4. p. 247

Confirmatio Judicialis.

An impediatur rescissio empti-
onis venditionis ex causa læsi-
onis ultra dimidium? Vol. IV.
P. V. O. 234. n. 8. seqq. p. 366.

Confiscatio Bonorum.

In crimine incestus hodie subla-
ta non est. Vol. III. P. IV. O.
97. p. 270

Conjunctio.

Qualis Conjunctio obsit, quo mi-
nus quis in testamento testis
esse possit? Vol. III. P. IV. O.
230. n. 3. p. 592

**Conjunctio Causarum in
uno Libello.**

Hoc solum, quod plures adver-
sus Legem publicam, & jus
prohibendi per eandem indul-
tum, fecerint, non sufficit, ut
uno Libello conjungi queant.
Vol. VI. P. IX. O. 55. p. III.

Conjunctio Reorum.

Si adversus reum in foro ordina-
rio jam actio sit instituta, & in
Processu eo sit perventum, ut
mutatio libelli, & renunciatio
institutæ actionis amplius lo-
cum non inveniat, Conjunctio
aliorum correorum cum reo
coram Judice superiori fieri
non potest, sed processus con-
tra reum inchoatus, ad finem

deduci debet. Vol. VII. S. P. I.
O. 305. n. 51. p. 273

Conjuncti Verbis.

Quinam dicantur? Vol. IV. P. V.
O. 140. p. 215
Vid. infr. *Verbis Conjuncti.*

Conjuges.

An sibi invicem judicialiter vali-
de donent? Vol. V. P. VIII. O.
390. n. 1. seqq. p. 653. seqq.

Gaudent inter se beneficio com-
petentiæ. Vol. VII. S. ad P. VII.
O. 85. n. 50. p. 714

Si testamentum, reciprocum in-
ter Conjuges fiat, superstes, al-
tero defuncto, illud, quoad
futuram ipsius successionem,
regulariter mutare potest. Vol.
VII. S. P. II. O. 378. p. 308

Conjugium.

Conjugium Principis, cum Vir-
gine Nobili, nihil Domus splen-
dori detrahit, eosdemque effe-
ctus cum matrimonio, ubi par
utriusque conditio est, regu-
lariter habet. Vol. V. P. VIII.
O. 466. p. 750

Conjux.

Propter crimen expilatæ here-
ditatis admissum, portionem
statutariam haud amittit. Vol.
IV. P. VI. O. 491. p. 821

Conjux, alterum malitiose dese-
rens, portionem statuariam
amit-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- amittit, etsi ab hoc, dum viveret, processus malitiosæ desertionis institutus haud fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 274. p. 464.
- Conjux in Saxonia defuncto successurus ex statuto bona sua conferre tenetur, quamvis collationis onus, statutum non expresse requirat. Vol. I. P. I. O. 263. p. 514
- Conjux, quæ juxta statutum, quod collationem imperat, heres instituitur, huic oneri se subtrahere nequit. Vol. V. P. VIII. O. 487. p. 828
- Conjux Conjugem heredem scribens, præscripta a Jure solennia testamento adhibere debet. Vol. VI. P. IX. O. 157. n. 1. seqq. p. 261. seq.
- Quando Conjuges in iisdem tabulis se invicem heredes scribunt, institutio captatoria esse non censetur. Vol. VI. P. X. O. 388. p. 699
- Si Conjugum alter de suis & alterius bonis per testamentum reciprocum disposuerit, Conjux superstes, qui defuncto successit, de futura hereditate sua aliter disponere nequit. Vol. I. P. II. O. 378. p. 702
- Quando de impotentia coeundi, siue absoluta, siue respectiva, aperte constat, Conjuges separandi sunt, etsi ultro matrimonium continuare velint. Vol. VI. P. IX. O. 202. p. 360
- Ob solam Conjugis assertionem, licet juratam, nec maritus pro impotenti haberi, nec matrimonium pro nullo declarari debet. Vol. II. P. III. O. 56. p. 136
- Conjux, qui thori socium veneno, aliove modo, necare constituit, pro malitioso desertore haberi non potest, quamdiu, eidem se cohabitare & ad frugem redire velle, declarat. Vol. III. P. IV. O. 6. n. 19. p. 101.
- Conjux prior remittens delictum bigamum a poena capitali liberat. Vol. I. P. II. O. 133. p. 187. & O. 189. p. 321
- An, & in quantum Conjugi defuncto Jure Civili & Prætorio succedat. Vol. II. P. III. O. 67. n. 1. seqq. p. 163. & n. 10. p. 164.
- Deficientibus cognatis hodie-num superstes Conjux in totam defuncti hereditatem ex Jure Prætorio succedit. Vol. I. P. II. O. 485. p. 952
- Quomodo Jure Civili Conjux inops, Conjugi dividi defuncto succedat. Vol. II. P. III. O. 30. n. 3. p. 70
- Conjux, ad secunda vota transiens, novo Conjugi plus relinquere non potest, quam uni

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ex liberis prioris matrimonii,
cui minimum relinquit. Vol.
II. P. III. O. 55. n. 1. p. 132

Vid. infr. *Maritus it. Ilxor.*

Connexio Causarum.

Quot ejus species dentur? Vol.
VII. S. ad P. I. O. 305. n. 16. p.
266. & ibid. n. 52. seqq. p. 273

Connexum.

Quodnam in Jure dicatur? Vol.
VII. S. ad P. I. O. 305. n. 6. p.
265.

Sub incluso & expresse contine-
tur etiam id, quod ei Conne-
xum ac veluti subalternatum
est. Vol. I. P. I. O. 79. n. 2. p. 99.

Consensus.

Consensus domini directi in ali-
enatione feudi in agnatos &
simultanee investitos non re-
quiritur, nec feudum ita alie-
natum, ideo amittitur. Vol. I.
P. II. O. 368. p. 677

In translatione tamen feudi in
extraneum sub poena amissio-
nis requiritur. ibid. n. 1. seq. &
O. 441. n. 4. p. p. 896

Requiritur quoque ad oppigno-
rationem feudi Vol. I. P. II. O.
467. n. 1. p. 933

Qui tamen praesumitur ex con-
firmatione contractus, in quo
feudum hypothecae expresse
subjectum est. ibid. n. 4.

Quando Consensus Domini di-
recti necessarius sit ad disposi-
tionem vasalli circa feudum.
Vol. V. P. VII. O. 32. n. 5. p. 121

Consensus eorum, qui simultanee
investiti sunt, ad translatio-
nem pecuniae feudalis, *Lehns-
Stamm*, de uno feudo in ali-
ud, necessarius est. Vol. VI. P.
IX. O. 166. p. 275

Cur Consensus domini directi in
alienatione fundi emphytev-
tici requiratur. Vol. II. P. III.
O. 235. n. 2. p. 603

An Consensus curatoris etiam ex
postfacto in contractibus mu-
lierum accedere possit? Vol.
I. P. I. O. 261. n. 1. seqq. p. 512.
seqq.

Quando mulieri plures curato-
res intuitu sexus constituti
sunt, unius etiam Consensus in
contrahendis negotiis sufficit.
Vol. III. P. IV. O. 21. p. 151

An Consensus Curatoris ad spon-
salia requiratur? Vol. VI. P. X.
O. 324. n. 1. seqq. p. 573. seq.

Consensus, in pypothecam, ad
certum tempus, restrictus, eo
elapso, expirat. Vol. V. P. VIII.
O. 270. p. 497

Ad certum salarium Syndico U-
niversitatis, quod ex singulo-
rum bonis colligi oporteat,
constituendum, omnium con-
sensu

sensu opus est. Vol. VI. P. X. O.
498. p. 908.

Sine Consensu mariti ab uxore
pecunia in emptionem bono-
rum immobilium impendi non
potest. Vol. I. P. II. O. 455. p.
914.

In Saxonia Consensus mariti in
bonis uxoris alienandis sem-
per requiritur. Vol. I. P. I. O.
180. n. 6. p. 687

Quomodo differat Consensus
sponsalitiis a Consensu matri-
moniali? Vol. I. P. I. O. 158. n.
2. p. 220

Ex subscriptione arguitur, præ-
sertim si sigillum etiam adje-
ctum fuerit. Vol. II. P. III. O.
197. n. 4. p. 539

Frustra requiritur ab eo, quo et-
iam invito actus perfici pot-
est. Vol. I. P. II. O. 441. n. 4. p.
898.

Consensus illius, pro quo alius
constituit, non desideratur.
Vol. VI. P. IX. O. 154. n. 4. p.
251

Consiliarii.

Principum, aliorumque Statuum
Imperio Consiliarii, si Domi-
norum suorum causam pera-
gunt, a præstatione juramenti
calumniæ immunes sunt. Vol.
IV. P. VI. O. 309. p. 515

Utrum beneficio competentiae

gaudeant? Vol. VII. S. ad P. VII.
O. 58. n. 142. p. 732

Consilium Delinquendi.

Quotuplex sit, & quomodo pu-
niatur? Vol. VI. P. IX. O. 50.
106

Consilium Dans.

Ex nudo Consilio, haud fraudu-
lenter dato, non obligatur.
Vol. VI. P. IX. O. 84. p. 137

Qui furi Consiliū speciale, idem-
que instructorium dedit, ne-
que de lucro participavit, tan-
tum poenam extraordinariam
incurrit. Vol. VI. P. IX. O. 50.
p. 106

Consistoria Ecclesiastica.

In Saxonia Electorali subditos,
sub Præfecturis, unter denen
Ältern, constitutos, immedia-
te citant. Vol. IV. P. VI. O.
451. p. 717

Utrum causæ, propter quas Mi-
nister Ecclesiæ officio abire cu-
pit, satis prægnantes sint, non
Patronus, sed Consistorium Ec-
clesiasticum, arbitrari debet.
Vol. V. P. VII. O. 163. p. 318

Confortes Litis.

Potest quis pro Conforte Litis
cum cautione rati in Judicio
comparere, etsi hic pupillus,
aut minor sit. Vol. IV. P. VI.
O. 353. p. 586

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Pro Conforte, citra mandatum, in
Judicio cum cautione rati
comparere regulariter potest.

Vol. V. P. VII. O. 21. n. 1. p. 72

Quid interfit, utrum Confors Li-
tis cum cautione rati pro mi-
nore Conforte admittatur, nec
ne? Vol. IV. P. VI. O. 353. n. 8.
p. 587

Quando Confors Litis pro se &
cum cautione rati pro absen-
tibus, iuramentum super arti-
culis probatorialibus in termi-
no defert, atque adversarius
ad hos respondet, absentes ex-
pensas termini refundere haud
tenentur. Vol. IV. P. VI. O.
426. p. 689

Si plures Litis Confortes, ex qui-
bus unus tantum rite citatus
est, in termino omnes emane-
ant, ille solus adversario ex-
pensas termini in solidum re-
stituere tenetur. Vol. I. P. I. O.
331. p. 618

Quando ex pluribus Litis Con-
fortibus unus litem deferit, te-
netur ad expensas reliquis pro
rata restituendas, quamvis hi,
se ipsum indemnem servatu-
ros esse promiserint. Vol. IV.
P. VI. O. 408. p. 658

Si unus ex pluribus Litis Confor-
tibus remedio supplicationis
usus sit, hoc etiam reliquis pro-
dest. Vol. V. P. VII. O. 198. p. 390

Prosecutio Leutationis, ab uno
ex Litis Consortibus facta, et-
iam reliquis prodest. Vol. IV.
P. V. O. 79. p. 124. & ibid. P. VI.
O. 429. p. 692

Num, minore Conforte in inte-
grum restituto, majores quo-
que Litis Confortes, beneficio
restitutionis fruuntur. Vol. I.
P. I. O. 112. n. 1. seqq. p. 156

Constantinopolis.

Unde ita dicta; & quomodo o-
lim fuerit appellata? Vol. VII.
S. ad P. I. O. 145. n. 106. p. 162

A quo fuerit condita? ibid.

Quibus nominibus alias quoque
in Jure nostro insigniatur? ibid.
n. 107. p. 163

Constitutio Electoralis Sa- xonica de An. 1705.

An etiam pertineat ad casum, ubi
juratus administrator ex pe-
cunia, fidei ipsius commissa,
suum salarium, anticipando,
propria auctoritate, capit.
Vol. IV. P. V. O. 132. p. 196

Constitutio Syndici.

Constitutio Syndici, tempore in-
vasionis Svecicæ facta, sustine-
ri potest, etsi singula universi-
tatis membra convocata haud
sint. Vol. IV. P. V. O. 97. p. 146

Constitutio plurium Syndico-
rum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

rum censetur semper cum clausula, *Samt und Sonders*, facta esse, etsi illa expressa haud sit. Vol. IV. P. V. O. 160. p. 248

Constitutum.

Fit nudo constituentis, & illius, cui constituitur, consensu, etiam ignorante & invito debitore, si alienum debitum constituitur. Vol. VI P. X. O. 154. n. 199. p. 246 seqq.

Quotuplex sit? Vol. I. P. I. O. 29. n. 1. p. 43

An sub Constituto debiti alieni fidejussio subsit? *ibid.* n. 2. p. 43

An Constitutum debiti alieni admittat beneficium excussionis? *ibid.* n. 6. p. 44. & Vol. III. P. IV. O. 26. p. 155

Constitutum Possessorium.

Vid. *supr.* *Clausula Constituti Possessorii.*

Consulatus.

A Consulatu non est remouendus is, qui foeminam, ab alio vitiatam, uxorem duxit. Vol. V. P. VII. O. 170. p. 332

Consuetudo.

In probanda Consuetudine iuramentum suppletorium de credulitate quoque locum habet. Vol. I. P. I. O. 38. p. 53

Per simplex attestatum Judicis haud probatur. Vol. III. P. IV.

O. 110. p. 286. & Vol. VII. S. p. 511

In Consuetudine probanda etiam testimonia de auditu attendi debent? Vol. III. P. IV. O. 37. n. 3. p. 171

Consuetudo, quæ alicubi inter rusticos invaluit, ut illius, qui poenam a coeteris dictatam solvere recusat, domus, objecta fossa, claudi, eidemque cum familia & pecoribus suis egrediendi facultas adimi possit, irrationabilis est, eoque non toleranda. Vol. III. P. IV. O. 92. p. 264

Frustra opponitur quando actus, quibus invaluit, non præcise casum, de quo agitur, concernunt. Vol. IV. P. V. O. 135. p. 204

Quando Consuetudo Legi scriptæ e diametro repugnat, ad eam introducendam actus judiciales requiruntur. Vol. VI. P. IX. O. 193. p. 333

Contemptor Sacræ Cœnæ.

Quomodo contra contemptores Sacræ Cœnæ sit procedendum? Vol. V. P. VIII. O. 307. n. 1. seqq. p. 556. seqq.

Contentiosa Jurisdictionis Actus.

Vid. *supr.* *Actus Contentiosa Jurisdictionis.*

Con-

Continentia Causæ.

Quid sit? Vol. VII. S. ad P. I. O.

305. n. 5. p. 265

Quibus modis fiat? ibid. n. 16

Quomodo debeat esse compara-
ta? ibid. n. 46. p. 272

Qualem effectum habeat? ibid.
n. 14. n. 266

Ne quidem hodie ab actore, in-
vito reo, dividi, & iudicium
petitorium coram alio Iudice,
quam qui causam possessionis
terminavit, ventilari potest.

Vol. I. P. I. O. 305. p. 578

Continuatio.

Utrum in casu, quo tortura est
repetenda, Continuatio tortu-
ræ, jam antea factæ, pro actua-
li repetitione sit habenda? Vol.
II. P. III. O. 125. n. 2. p. 366

Contractus.

Quid sit? Vol. VII. S. ad P. I. O.
21. n. 220. p. 46

Ad Contractuum validitatem te-
stes ut interveniant, necesse
non est. Vol. I. P. I. O. 282. n. 8.
p. 549

Ad Contractum, in scriptis cele-
brandum, non sufficit conven-
tio, daß der Contract schriftlich
abgefasst werden solle, sed re-
quiritur expressum pactum,
quod sine scriptura Contractus
valere non debeat. Vol. VII. S.
ad P. II. O. 384 p. 315

Si Contractus scriptura confici
debet, pro perfecto non ha-
betur prius, quam si in scri-
pturam redactus. Vol. I. P. II.
O. 384. n. 7. p. 727

Quoties Contractus nullus est ob
defectum consensu tertii, v. g.
Domini directi, toties alter
contrahentium vel ejus here-
des, altero invito contractui
contravenire non possunt.
Vol. II. P. III. O. 151. n. 4. p.
448

Propter dolum incidentem, ipso
jure nullus haud est. Vol. VI.
P. X. O. 284. p. 494

Contractus in carcere gestus,
nunquam spontaneus, sed sem-
per coactus & meticulosus cen-
setur. Vol. IV. P. VI. O. 483.
n. 6. p. 786

Cessante causa finali alicujus
Contractus, cessat etiam ipse
Contractus. Vol. VI. P. X. O.
279. n. 29. p. 883

In Contractibus id actum cense-
tur, de quo aut expresso con-
sensu, aut factis, partes con-
venerunt. Vol. VI. P. X. O.
326. n. 6. p. 581

Legem ex conventionem accipit.
Vol. V. P. VII. O. 28. n. 4.
p. 396

Contractus, a Principe, qua tali,
celebratos, successor regulari-
ter rescindere nequit, etsi
ejus

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ejus heres factus non sit. Vol. VI. P. X. O. 469. p. 831

Ex Contractu, ab uno sociorum proprio nomine inito, alter socius non obligatur, nec exinde conveniri, potest. Vol. V. P. VII. O. 175. n. 3. p. 347. seq.

Si quis juramento confirmaverit Contractum, in quo insigniter læsus est, an ob illam læsionem rescindi poterit Contractus, juramento non obstante? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 201. seqq. p. 390. seq.

Ad Contractus dominii translativos non pertinet principium Juris Lubecensis: *Hand muß Hand wahren*. Vol. III. P. IV. O. 235. p. 600

Contractus prorogatio tacita regulariter non, nisi usque eo facta esse, intelligitur, donec alteruter contrahentium suum dissensum declaret. Vol. I. P. I. O. 168. p. 240

Contractus mulieris in Saxonia validus, quamvis auctoritas curatoris ex postfacto demum accedat. Vol. I. P. I. O. 261. p. 512.

Contractus mulieris in Saxonia sine curatore haud subsistit, quamvis simul ab agnatis initus. Vol. I. P. I. O. 206. p. 411. & Vol. VII. S. p. 215

Valet tamen, si mulier consiliis agnatorum adjuta contraxerit. *ibid.* n. 3.

Valet Contractus mulieris, sine curatore initus, si eidem utilis sit. Vol. I. P. I. O. 260. p. 511

Ut Contractus mulieris Saxonica valeat, sufficit, si curatoris ratihabitio sequatur. Vol. IV. P. V. O. 45. p. 63

In favorem mulieris Saxonicae subsistit Contractus, quamvis sine curatore initus. Vol. VI. P. X. O. 410. p. 741

Contractus, nomine minoris a curatore initus, ab hoc ex capite læsionis impugnari nequit. Vol. I. P. I. O. 266. p. 517

Contractus minoris per ratihabitionem post impetratam veniam ætatis haud convalescit. Vol. I. P. II. O. 415. n. 3. p. 797

Contractus, juramento minoris firmatus, neque per restitutionem in integrum, neque per querelam nullitatis impugnari potest. Vol. I. P. I. O. 217. p. 448. & P. II. O. 415. n. 1. p. 794

An Contractus, a tutore intuitu tutelæ initus, pupillum obliget? Vol. IV. P. VI. O. 387. p. 635

Actum testandi interrumpit & vitiat. Vol. IV. P. V. O. 38. p. 54

In testamento regulariter interveni-

venire non potest. Vol. II. P. III. O. 163. n. 1. p. 479

Quod tamen saltem ad testamentum nuncupativum restringendum. ibid. n. 2.

Contractus, separatim initus, ac testamento solum annexus, testamentum non vitiatur. Vol. II. P. III. O. 163. n. 3. p. 479

Contractus obscurus interpretandus pro conductore vel emtore, non pro locatore vel venditore. Vol. I. P. I. O. 89. n. 3. p. 118

Contractus locationis conductus propterea non statim a fisco impugnari potest, quod alius ex postfacto maiorem pensionem obtulerit. Vol. III. P. IV. O. 75. p. 234

Contractus, inter matrem & liberos initus, validus est, quamvis a parte matris curator non accesserit. Vol. I. P. I. O. 161. n. 2. p. 224

Contractus inter patrem, & filium, in ejus potestate constitutum, invalidus est. Vol. VII. S. ad P. V. O. 189. p. 636

Quando quis in loco **Contractus** conveniri queat? Vol. II. P. III. O. 199. n. 2. p. 542

Contractus Affecurationis. Si **Contractui** Affecurationis adjectum sit pactum, ut navis non aliter, quam cum præs-

idio, mit Convoy, navigare debeat, affecurator non prius de periculo tenetur, quam navis præsidio actu comitata vela facere coeperit. Vol. IV. P. VI. O. 300. p. 501

Contractus Censiticus.

In **Contractu** Censitico, propter moram, in solvendo censu commissam, poena privationis locum non habet. Vol. VI. P. IX. O. 72. p. 129

Contractus Depositum.

Vid. infr. *Depositum*.

Contractus Innominatus.

In **Contractu** Innominato poenitere licet, antequam res data est. Vol. VI. P. IX. O. 154. n. 4. p. 250

An hodie adhuc in **Contractibus** Innominatis poenitere liceat? Vol. I. P. II. O. 380. n. 44. p. seqq. p. 717

Contractus Pignoratitius.

Quod sub nomine **Contractus** retrovenditionis lateat, praesumi non debet, nisi mutuum causam eidem dederit. Vol. VI. P. X. O. 294. p. 514

Contractus Retrovenditionis.

In discernendis **Contractibus** Retrovenditionis & pignoratitio, imprimis mens & intentio contra-

contrahentium spectari debet.
Vol. VI P. IX. O. 138. p. 211

Contrademonstratio.

Terminus demonstrationi præfinitus non pertinet ad Contrademonstrationem. Vol. VII. S. ad P. I. O. 212. p. 218

In Contrademonstratione terminus productionis peremptorius haud est, quamvis utraque ad spatium Saxonicum in sententia vel decreto, adstricta fuerit. Vol. IV. P. V. O. 172. p. 272

Quamdiu præstatio guarandæ per rem iudicatam injuncta, nondum secuta est, Contrademonstratio deserta cenferi nequit, etsi demonstratio finita sit, & reus semel iterumque dilationem petierit. Vol. IV. P. VI. O. 254. p. 443

Universitati in possessorio summarissimo concedi debet, etsi actor in primo statim termino possessionem suam, productis testium rotulis, probaverit. Vol. V. P. VIII. O. 387. p. 652.

Non tenetur quis suscepta Contrademonstratione, *Gegen-Bescheinigung*, adversarii interrogatoria admittere, etsi hic prior in demonstratione eadem indulserit. Vol. VI. P. IX. O. 45. p. 101

Qui habet potestatem transigendi, vi hujus Contrademonstrationi renunciare nequit. Vol. VI. P. X. O. 367. p. 653

Contradictor.

Adversus legitimum Contradictorem remedio *L. ult. C. de Edict. D. Hadriani toll.* locus haud datur. Vol. VI. P. IX. O. 178. p. 301

Contraahentes.

Contraahens cum advena, statim discessuro, fide de pretio habita, eundem in loco contractus convenire nequit. Vol. V. P. VIII. O. 304. p. 552

Quando inter Contraahentes convenit ut emptio iniretur, hæc inita cenferi debet, etsi res, quam, præter pecuniam, ab emptore dari, initio placuit, hanc superet. Vol. VI. P. IX. O. 60. p. 115

Contraria Probatio.

Vid. *infr. Probatio Contraria.*

Contravindicatio.

Quid per Contravindicationem intelligatur? Vol. V. P. VII. O. 7. n. 1. p. 28

Contravindicationis nullus adversus tertium usus est. *ibid.*

Contributiones.

Utrum sumtus funeris in concursu creditorum præcedant? Vol. I. P. I. O. 100. p. 134

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Vid. *supr. Collecta.*

Controversiæ.

Controversiæ, inter Principes Imperii enatæ, ex Jure Justiniano non minus, quam privatorum diffidia sunt decidendæ. Vol. I. P. I. O. 65. n. 2. p. 81

Utrum Controversiarum, super subselliis templorum, ac maxime possessione eorum, exortarum cognitio ad Judicem secularem pertineat? Vol. II. P. III. O. 119. n. 2. p. 344

Utrum Controversiæ circa materiam juramentorum terminandæ veniant ex Jure Canonico, an Civili, quando hæc duo a se invicem discrepant. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 20. p. 362

Contumacia.

Quomodo Contumacia actoris, qui in primo termino emanet, coerceatur? Vol. I. P. II. O. 437. n. 1. p. 857

An Contumaciæ poena sit exceptionum amissio? Vol. III. P. IV. O. 169. n. 1. seqq. p. 482.

Etsi quis fateatur, se citationem accepisse, nisi tamen simul de tempore & loco insinuationis constet, in contumaciam pronunciari nequit. Vol. IV. P. V. O. 233. p. 365

Contumacia adversarii emanentis frustra accusatur a foemina,

quæ in judicio sine curatore apparet. Vol. IV. P. VI. O. 291. p. 489

Vera Contumacia beneficium restitutionis in integrum excludit. Vol. VI. P. X. O. 374 p. 664
In causis criminalibus poenæ corporis afflictivæ locum non facit, sed tantum indicium ad torturam præbet. Vol. VII. S. ad P. I. O. 72. n. 3. p. 90

Contumax.

Quando certa diei hora pro termino in citatione expressa est, qui post eam, nondum tamen elapso die, comparuit, pro Contumace haberi nequit. Vol. I. P. I. O. 195. p. 338

Contumax non est emanens, si ad diem feriatum fuerit citatus. Vol. I. P. I. O. 235. p. 485

Contumax dici non potest, qui nondum auditus, nec legitime citatus est. Vol. I. P. I. O. 71. p. 88.

Contumax non est, qui a Commissariis, sine expressione loci, ubi comparendum, citatus emanavit. Vol. IV. P. VI. O. 298. p. 497

Pro contumaci haberi non potest, qui, a Commissario citatus, emanet, si is nullo Actuario instructus fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 72. p. 155.

In

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

In inquisitionibus pro confesso & convicto haberi nequit, nisi responsio ad articulos in Actis formatos per citationem, integrum terminum Saxonicum complexam, ipsi injuncta fuerit. Vol. I. P. I. O. 31. p. 45

Quando is, cui recognitio documentorum sub comminatione injuncta, eadem in termino, et si nondum producta, recognoscit, pro Contumace haberi nequit, ut adversarius postea productionem originalium faciat, eundemque non aliter, quam refusus expensis, admitti petat. Vol. IV. P. VI. O. 421. p. 682

Contra Contumaces & absentes reos hodiernum per missionem ex primo & secundo Decreto procedi potest. Vol. I. P. II. O. 439. p. 869

Qui in termino a se impetrato, de quo certior factus haud est, emanavit, non semper pro contumace haberi debet. Vol. IV. P. V. O. 227. p. 358

Contusiones.

Contusiones, unde nullum vulnus sequitur, ad causas inferioris jurisdictionis pertinent. Vol. V. P. VIII. O. 405. p. 684

Conventio.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 1. n. 2.

p. 1. & Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 220. p. 46

Conventio ambigua & obscura ita interpretanda, ut alter contrahentium damno minus afficiatur. Vol. I. P. I. O. 170. n. 4. 255.

Ultra terminos suos non est extendenda. Vol. I. P. I. O. 170. n. 4. p. 247

Magis spectandum, quid conventum sit, quam quid in re sit. Vol. II. P. III. O. 1. n. 10. p. 5.

Ad venditionem, in scriptis celebrandam, expressa Conventione opus est. Vol. I. P. II. O. 384. p. 726.

Conventio, quæ ad priorem se contractum refert, in dubio de proxime præcedenti intelligi debet. Vol. VI. P. IX. O. 192. p. 332

Conventiones, generaliter conceptæ, ita sunt interpretandæ, ut ad ea, de quibus verisimile est, partes cogitasse, restringantur. Vol. I. P. II. O. 420. n. 1. p. 810.

In omnibus conventionibus, adeoque etiam in sponsalibus contractis, tacite subintelligenda clausula: Si res in eodem statu permanferit. Vol. II. P. III. O. 234. p. 601

Valet inter socios Conventio, ut unus lucri sit particeps, neque tamen

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tamen de damno teneatur.

Vol. V. P. VIII. O. 494. p. 846

Conventio de fœminis, ad successione in pretio feudi admittendis, etiam sine Domini directi consensu, inter paciscentes valet. Vol. IV. P. V. O. 179. p. 283

Conventiones, quæ casuum criminalium mentionem faciunt, regulariter accipiendi sunt de illis, ubi de pœna corporis afflictiva agitur. Vol. IV. P. V. O. 203. p. 323

Ad causas ingratitudinis, propter quam donatio inter vivos revocari potest, pertinet etiam Conventionis adjectæ non secutum implementum. Vol. V. P. VIII. O. 45. p. 107

Sola Conventio, de pecunia promunere ecclesiastico solvenda, non semper sufficientem adversus Ministrum Ecclesiæ exceptionem præbet. Vol. V. P. VII. O. 132. p. 255

Quando finita censeri debeat? Vol. III. P. IV. O. 1. n. 76. seqq. p. 10. seqq.

Quando causa adæquata, in Conventione expressa, cessat, hæc omnem obligandi vim amittit. Vol. VI. P. X. O. 279. p. 481

Ne a Principe quidem infringi vel rescindi potest. Vol. I. P. I. O. 170. p. 253

Conventio, ne dolus futurus præstetur, est invalida. Vol. VI. P. X. O. 285. n. 1. p. 496

Utrum magis expediat, causas Conventionis & reconventionis simul, an successive tractari? Vol. III. P. IV. O. 1. n. 149. seqq. p. 21. seqq.

Vid. *infr. Pactum.*

Conversatio.

An frequens Conversatio ac familiaritas cum certis & convictis magis indicium faciat ad probandum corpus delicti in crimine magiæ. Vol. III. P. IV. O. 4. n. 59. seqq. p. 64

An Conversatio cum facinorosis delicti commissi indicium præbeat? Vol. III. P. IV. O. 144. n. 4. p. 346. seq.

Conversatio Familiaris.

Per Conversationem Familiarem remissa censetur injuria, quamvis ille, qui eam passus est, animum remittendi abfuisse, jurare velit. Vol. I. P. I. O. 137. p. 196

Convitium.

Convitii objecti veritas quidem mitigat pœnam, non tamen liberat ab actione injuriarum. Vol. I. P. I. O. 304. p. 576.

Copiæ.

Copiæ documentorum antiquæ recognosci debent, nec probandi

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

bandi yi omnino destituuntur.

Vol. II. P. III. O. 68. p. 165

Copiæ documentorum, vidimata licet, ad probandum haud sufficiunt. Vol II. P. III. O. 169. p. 487

Quando documenta jam in Actis extant, ne quidem in Saxonia opus est, eorum Copias articulis probatorialibus adjungi. Vol. V. P. VIII. O. 370. p. 652.

Ex Copia, a Notario descripta, seu vidimata, executive agi non potest. Vol. VII. S. ad P. II. O. 365. p. 302

Copia Denunciationis.

Dubium est, an hodie, in Saxonia Electorali, injurianti, ad summariam responsionem citato Copia denunciationis, sine discrimine, denegari debeat. Vol. IV. P. V. O. 122. p. 179

Copia Documenti.

Ad impetrandum arrestum sufficit. Vol. VI. P. IX. O. 431. p. 771

In imponendo arresto, ad demonstrandum debitum, nuda Copia Documenti obligatorii sufficit. Vol VI. P. IX. O. 9. p. 11

Copia seu exemplum protocolli judicialis, licet antiquum regulariter vim probandi non habet. Vol. VI. P. IX. O. 162. p. 268

Etsi demonstratio in articulos redacta sit, non tamen opus est,

Copias Documentorum, quæ inducuntur, iisdem addi. Vol. VI. P. X. O. 482. p. 464

Ut a procuratore pro originalibus recognosci queant Copiæ Documentorum, speciali mandato opus est, neque sola recognoscendi potestas, mandato adjecta, sufficit. Vol IV. P. VI. O. 380. p. 619

Copiæ Instrumentorum.

An ad obtinendum processum ex L. Diffamari sufficiant? Vol. I. P. I. O. 228. n. 5. p. 478

Qualem vim & auctoritatem habeant? Vol. I. P. II. O. 365. n. 1. seqq. p. 673. seq.

Copiæ simplices, quamvis in archivo repertæ, nullam vim probandi habent. ibid. p. 673.

Quod si tamen alia adminicula concurrant, juramento suppletorio, vel purgatorio locum faciunt. ibid. n. 4.

Copula Carnalis.

Unitatem carnis inducit, adeoque si promissio conjugii accesserit, in matrimonium transire intelligitur, omneque vitium clandestinitatis purgat. Vol. I. P. II. O. 421. n. 5. p. 815

Copula Carnalis cum uxore recens ducta, quam maritus ab alio imprægnatam esse, saltem suspicatur, vim tacitæ remissionis

onis habet. Vol. I. P. I. O. 46.
p. 59

Copula Carnalis, a conjuge cum alio exercita, ad dissolvendum matrimonium sufficit, licet adulterium per immisionem feminis haud consummatum fuerit. Vol. I. P. I. O. 47. p. 61

In Copia Carnali fundamentum affinitatis proprie dictæ consistit. Vol. II. P. III. O. 20. n. 3. p. 48.

Copulatio Sacerdotalis.

Si in loco parœciæ sponsi fiat, alter Parochus honorarium frustra prætendit. Vol. V. P. VII. O. 71. p. 152.

Corpus Delicti.

In quonam consistat in crimine parricidii? Vol. III. P. IV. O. 4. n. 22. seqq. p. 57. seqq.

In quonam in crimine hæreseos? ibid. n. 31. seqq. p. 59. seqq.

In quonam in crimine magiæ? ibid. n. 57. seqq. p. 63. seqq.

In quonam in crimine adulterii? ibid. n. 75. seqq. p. 66. seqq.

Quando in delictis carnis ad poenam mortis infligendam, de Corpore Delicti satis constare censeatur. Vol. VI. P. IX. O. 118. p. 180

An ad Corpus Delicti in crimine homicidii iudicium Medico-

rum de lethalitate vulneris imprimis requiratur? Vol. III. P. IV. O. 4. n. 102. seqq. p. 73. Vol. III. S. p. 792. seqq. & VII. S. p. 431.

In poenis, præsertim capitalibus infligendis, Corporis Delicti ratio in primis haberi debet. ibid. p. 54. seqq. & Vol. VII. S. p. 427.

An ad Corpus Delicti in poenis capitalibus semper requiratur, ut rei confessio per tormenta extorqueatur? ibid. n. 119. seqq. p. 75. seqq.

Quomodo in criminibus capitalibus circa eruendum Corpus Delicti occupentur Doctores? Vol. III. P. IV. O. 4. n. 21. seqq. p. 57. seqq.

Corpus Pharmaceuticum, Apotheker Baaren.

Sine discrimine pharmacopolorum, ad res mobiles refertur. Vol. VI. P. IX. O. 215. p. 384. & Vol. VII. S. ad P. IX. O. 215 p. 776.

Correus.

Expensas inquisitionis, quibus alter causam dedit, refundere haud tenetur, etsi hic non solvendo sit. Vol. V. P. VIII. O. 456. p. 740

Ex pluribus Correis singuli in solidum conveniri possunt, salvo

vo tamen ei, qui creditori satisfecit, adversus cæteros prorata regressu. Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 85. seqq. p. 279

Correus Delicti.

Correus adulterii, eo, quod fœmina, cum qua rem habuisse inculpatus est, tormentis subiecta, illud commissum esse, negaverit, ab omni suspicione non liberatur. Vol. IV. P. I. O. 193. p. 307

Correi delicti nuda inculpatio nullum indicium, ad inquisitionem sufficiens, facit. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 148. p. 523

Cofâten.

Quando litem in iudicio exercent, singuli sunt citandi. Vol. V. P. VIII. O. 302. n. 2. seqq. p. 351

Creditor.

An electione gaudeat, utrum actione personali debitorem, an reali quemcunque rei oppignoratæ possessorem convenire velit? Vol. I. P. I. O. 130. n. 8. seqq. p. 180

Post triginta dies non amplius auditur, si de pecunia, sibi haud numerata, adversus apocham, a se datam, excipere velit. Vol. I. P. II. O. 355. n. 1. p. 654

Replica tamen doli etiam post tri-

ginta dies elapsos contra apocham competit. ibid.

Vitio pignoris compero, contra debitorem statim agere potest, licet ipsi alius de re oppignorata litem nondum moverit. Vol. I. P. I. O. 166. n. 4. p. 234

Illi, qui pro debitore solvit, solutione facta, jus suum cedere nequit. Vol. I. P. I. O. 172. n. 8. p. 262

Creditor, qui debitori debitum, quod ipsi debet, solvit, nec jure compensationis utitur, debitum remisisse censetur. Vol. I. P. II. O. 409. n. 3. p. 779

Potest nomen, quoad pluris est, quam creditum, in solutum a debitore accipere. Vol. I. P. I. O. 297. n. 3. p. 569

Quando partem promissæ dotis se accepisse in apocha fatetur, solutio in sortem, non in usuras, computare tenetur. Vol. I. P. I. O. 296. p. 567

Creditor, cui a debitore facultas ingrediendi bona data est, eo deinceps reluctante, non propria, sed Judicis autoritate hoc facere debet. Vol. I. P. I. O. 136. n. 6. p. 194

Creditor, qui contra universitatem ex mutuo ab administratore accepto agit, versionem in rem probare tenetur, licet

R

huic

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

huic exceptioni administrator in instrumento obligationis renunciaverit. Vol. I. P. I. O.

162. p. 227

Qui Creditori cambiali solvit, ad cedendas sibi literas cambiales, post factam solutionem, agere nequit. Vol. I. P. I. O. 172. p. 258

Num Creditores hereditatem vel legatum, a debitore repudiatum, actione Pauliana revocare possint? Vol. I. P. I. O. 289. p. 560

An Creditor pecuniam, a debitore solutam, magis in usuras, quam sortem accepisse præsumatur? Vol. I. P. I. O. 296. n. 1. seqq. p. 567

Quando Creditori pignus sub pacto antichretico ad certum tempus traditum est, ipsi invito ante hujus lapsum debitum offerri nequit. Vol. I. P. II. O. 411. p. 782

Creditor, qui sortem debitori cum abolitione chirographi remittit, usuras quoque remississe censetur. Vol. I. P. II. O. 488. p. 954

Creditores chirographarii Jure Civili in concursu creditorum fisco, qui ratione mæltæ experitur, præferuntur. Vol. I. P. I. O. 67. n. 2. p. 82. seq.

Secus Jure Saxonico, quo fiscus ratione poenarum in-

ter hypothecarios juxta tempus condemnationis collocatur. ibid.

Qui, Creditore ignorante, alii solvit, non liberatur. Vol. I. P. I. O. 172. n. 8. p. 265. & O. 258. p. 509.

Omnibus Creditoribus præferatur in concursu Creditorum is, qui jure supereminentis domini gaudet. Vol. I. P. I. O. 100. n. 2. p. 134.

An eum, qui ipsum ad concedendam debitori dilationem dolo induxit, ad damnum inde ortum resarciendum convenire possit? Vol. II. P. III. O. 153. p. 455

Num ob cessionem, in potentior factam, jure suo cadat, & hoc loco exceptionis cessionario quoque opponi queat? Vol. II. P. III. O. 209. p. 557

Orto concursu Creditorum, Creditores in locum debitoris succedunt, omnibusque ejus jurebus gaudent. Vol. II. P. III. O. 59. n. 11. p. 149.

Silentium & approbatio debitoris tacita Creditoribus, qui bona ejus occuparunt, præjudicare non potest. ibid. & Vol. II. P. III. O. 132. n. 3. p. 391

An Creditor cambialis, præstita cautione, nec restitutis literis cambialibus, debitorem ad solvendum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

vendum cogere possit? Vol.
 II. P. III. O. 85. p. 204
 Num Creditores subhaftationem
 factam ex eo impugnare pos-
 sint, quod debitori denuncia-
 tio facta haud sit? Vol. II. P. III.
 O. 132. p. 389
 An, quando plures Creditores in-
 stant, & solutionem urgent,
 a debitore uni præ reliquis sol-
 vi possit? Vol. II. P. III. O. 147.
 p. 431.
 Debitorem incarceratum, licet
 cambialem, non nisi in subfi-
 dium alere tenetur. Vol. III.
 P. IV. O. 129. p. 312
 Vi clausulæ constituti possessorii,
 immissionem in bona debito-
 ris impetrare nequit, si dies so-
 lutionis nondum venerit. Vol.
 III. P. IV. O. 154. p. 461.
 An, si pignus, casu fortuito in-
 terierit & a debitore actione
 pignoratitia conveniatur, ex-
 ceptione interitus casualis tu-
 tus sit? Vol. III. P. IV. O. 214.
 n. 18. p. 548
 Num, pignore casu fortuito in-
 teremto, debitum exigere pos-
 sit? ibid. n. 19. seq.
 Qua via Creditor, instrumento
 guarentigionato nixus, a debi-
 tore præveniri possit? Vol. III.
 P. IV. O. 1. n. 105. seqq. p. 14. seq.
 Creditor, qui coram Cancellaria
 Principis generale arrestum

bonis debitoris imposuit, præ-
 fertur illi, qui ante ejus notifi-
 cationem apud immediatum
 Judicem, arrestum impetravit.
 Vol. III. P. IV. O. 36. p. 169
 Creditores bona immobilia, a de-
 bitore citra fraudem alienata,
 orto concursu Creditorum, re-
 vocare nequeunt, licet adhuc
 in dominio debitoris sint? Vol.
 III. P. IV. O. 68. p. 221
 Creditores hereditarii maritum,
 qui dotem ex pactis dotalibus
 lucratur, convenire non pos-
 sunt. Vol. III. P. IV. O. 189.
 p. 503
 An invitus aliud, pro alio, in so-
 lutum accipere teneatur? Vol.
 IV. P. V. O. 69. n. 1. seqq. p. 110
 In sortem imputare tenetur, quic-
 quid ultra quincunces usuras
 a debitore solutum est. Vol. IV.
 P. V. O. 201. p. 316
 In poenas usurariæ pravitatis non
 incidit, si honorarium, eine Di-
 scretion, a debitore ipsi sponte
 oblatum, accipiat. Vol. IV.
 P. VI. O. 459. n. 1. seqq. p. 731.
 Alienationem hypothecæ regu-
 lariter impedire nequit. Vol.
 IV. P. VI. O. 473. p. 747
 Non tenetur invitus consentire
 in translationem hypothecæ
 in aliam rem, quam quæ ipsi
 hypothecata est. Vol. IV. P. VI.
 O. 473. n. 3. p. 749

Creditor, qui sub pacto antichretico pignus accepit, ad onera, illius intuitu solvenda, haud tenetur. Vol. IV. P. V. O. 77. p. 122.

Quomodo Creditor, cui pignus cum pacto antichretico traditum est, ab usufructuario differat? Vol. IV. P. V. O. 77. n. 6. p. 123

Qui ad solutionem onerum Svecicorum in Saxonia credidit, orto concursu, omnibus aliis Creditoribus praefertur. Vol. IV. P. VI. O. 319. p. 525

Qui Anno 1720. ad feminandos agros pecuniam crediderunt, jure praelationis, oneribus Svecicis tributo, gaudent. Vol. IV. P. VI. O. 320. p. 528

Creditor, qui per certos annos usuras in moneta in deterius mutata accepit, sortem in eadem moneta accipere haud tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 339. p. 560

Quando Creditor, accipiens sortem, protestatus est de usuris, eas deinceps petere non prohibetur. Vol. IV. P. VI. O. 347. n. 4. p. 580

Creditor, cui a marito pignus est datum, non tenetur de super testimonium perhibere, quod illud sit uxoris proprium. Vol. IV. P. VI. O. 352. p. 586

Creditor, qui sortem, citra prote-

stationem, a debitore accepit, usuras ex mora deinceps seorsim petere nequit. Vol. IV. P. VI. O. 391. p. 638

Adversus tertium, cui debitor pecuniae hereditariae fundum vendidit, atque tradidit, agere non potest. Vol. V. P. VII. O. 26. n. 4. p. 80

Invitus alium fideiussorem, vel pignora accipere non tenetur. Vol. V. P. VII. O. 34. n. 2. p. 90

Per immisionem fit possessor, adeoque eidem a debitore dejecto & actio, & exceptio Spolii competit. Vol. V. P. VII. O. 86. p. 177

Quando a Magistratu debitum, eidem solutum, accipit, hoc ipso in id, ut imposterum quoque solutio eidem fiat, nequaquam consentire censetur. Vol. V. P. VIII. O. 446. p. 730

Creditor, qui, ante motum concursum, a debitore suum consecutus est, propterea conveniri nequit, etsi sciverit, eandem solvendo haud esse? Vol. V. P. VII. O. 2. p. 6.

Creditores hypothecarii actione Pauliana opus non habent. Vol. V. P. VII. O. 2. n. 41. p. 11. seq.

An Creditores defuncti adhuc hodie separationem bonorum petere possint? Vol. V. P. VII. O. 4. n. 2. seqq. p. 21. seqq.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Intra quod tempus Creditores defuncti separationem bonorum petere possint. Vol. V. P. VII. O. 5. n. 1. seqq. p. 25. seqq.

In foro communi etiam hypothecarii Creditores beneficio separationis bonorum opus habent. Vol. V. P. VII. O. 6. p. 26

Quando pignus Creditori cum pacto antichretico datum est, fructus, licet incerti, in fortem imputari debent, ubi legitimum usurarum modum multum excedunt. Vol. V. P. VII. O. 115. p. 237

In Saxonia Electorali, is, qui post acceptum monitorium, vel præceptum de non solvendo, nihilo minus creditori suo solvit, ad restitutionem simpliciter tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 252. p. 463

In foro communi, hypothecam extrajudicialem, ignorante debitore, in judicalem mutare nequit. Vol. VI. P. IX. O. 70. p. 128

In dubio probare haud tenetur, quod solutio in usuras facta sit. Vol. VI. P. IX. O. 96. p. 150

Jus non habet repetendi, seu exigendi fortem annuorum reddituum. Vol. VI. P. IX. O. 186. n. 2. p. 319

Adversus heredem fiduciarium, pro parte debiti, recte agit. Vol. VI. P. X. O. 405. p. 732

Creditor cambialis, qui ad arrestum personale adversus debitorem agit, mercedem custodibus solvere haud tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 129. p. 192

Creditor debitoris viduam, ad litem reassumendam, propterea provocare nequit, quod illa res quasdam hereditarias alienaverit. Vol. VI. P. IX. O. 134. p. 203.

Creditores defectum citationis debitoris adversus subhastationem frustra urgent, quando eandem, rati habuit. Vol. VI. P. X. O. 163. p. 269

In concursu Creditorum illis, qui in prima classe locantur, ex mobilibus pariter, ac immobilibus, satisfieri debet. Vol. VI. P. X. O. 343 p. 615

Creditor, qui metuit, ne debitor literas cambiales jurato diffiteatur, processu ordinario uti haud prohibetur. Vol. VI. P. X. O. 360. p. 637

Creditoris Creditori solvi non aliter potest, quam si debitum ejus sit liquidum. Vol. VI. P. X. O. 400. p. 722

Quando uni Creditorum, ex massa concursus, debitum, præstita cautione, solvitur, actiones cedere haud tenetur. Vol. VI. P. X. O. 495. p. 902

Num solutionem particularem admit-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

admittere teneatur? Vol. VII.
S. ad P. I. O. 305. n. 105. seq.
p. 282

An Creditor, Ecclesiæ mutuum
dans probare teneatur, pecu-
niam in Ecclesiæ utilitatem ef-
se versam? Vol. VII. S. ad P. I.
O. 21. n. 336. seqq. p. 65

Creditor, qui ad solutionem pre-
tium, cum res jam empta est, pe-
cuniam credit, nullum jus præ-
lationis habet, etsi hypothe-
cam sibi constitui curaverit.
Vol. VII. S. ad P. V. O. 188. p.
636

Creditor Cambialis.

Reconventioni rem judicatam
frustra opponit, quamvis, du-
rante conventionem, ab eadem
simpliciter absolutus fuerit.
Vol. IV. P. V. O. 114. p. 165

Creditores Chirographarii.

In concursu creditorum legata-
riis sunt anteponendi. Vol. IV.
P. V. O. 33. p. 47

Creditrix.

Si Creditrix chirographaria de-
bitori, ante imposita arresta,
& abortum concursum, nu-
bat, jus prælationis consequi-
tur. Vol. IV. P. VI. O. 420. p. 680

Creditum.

Ob simplex arrestum, & abusum

jurisdictionis, ex Edicto D.
Marci non amittitur. Vol. IV.
P. VI. O. 271. p. 461

Cretio.

Quid olim fuerit? Vol. V. P. VII.
O. 1. n. 1. seq. p. 1.

Unde hoc verbum ortum ducat?
ibid. n. 5.

Quotuplex olim fuerit? ibid. n.
9. p. 2.

Quomodo Cretionis actus fuerit
factus ibid. n. 12. p. 2.

Crimen.

In quibus Criminibus præscri-
ptio locum inveniat? Vol. II.
P. III. O. 157. n. 2. p. 467

Num is, cui Crimen famosum ob-
jectum, si injuriam illatam non
vindictet, se de crimine suspe-
ctum reddat? Vol. II. P. III. O.
187. p. 521

Regulariter nemo ad denuncian-
dum Crimen tenetur. Vol. V.
P. VIII. O. 347. p. 613.

Crimen procurati Abortus.

In Crimine procurati per medi-
camenta noxia Abortus poenæ
capitali non aliter locus est,
quam si constet, necem partus
ex illis sumtam esse. Vol. III.
P. IV. O. 183. p. 494.

Crimen Adulterii.

Criminis Adulterii corpus deli-
cti in

cti in quonam consistat? Vol. III. p. IV. O. 4. n. 75. seqq. p. 66. seq.

Crimen Bigamiæ.

Etiam in Crimine Bigamiæ remissio conjugis innocentis in Saxonia Electorali, attendi debet. Vol. VII. S. ad P. I. O. 189. p. 188

Crimini Bigamiæ, etiam in Saxonia, quinquennio præscribitur. Vol. VII. S. ad P. VI. O. 415. p. 669

Crimen Expilatæ Hereditatis.

Quid sit? Vol. IV. P. VI. O. 490. n. 1. p. 818

Quomodo puniatur? ibid. n. 2. & n. 4 p. 820

Quando graves circumstantiæ doli exclusivæ, concurrunt, ad specialem inquisitionem ex capite Expilatæ Hereditatis, deveniendum haud est. Vol. VI. P. X. O. 288. p. 502

Propter Crimen Expilatæ Hereditatis adversus conjugem ex officio temere procedi haud debet. Vol. IV. P. VI. O. 490. n. 3. seq. p. 818

Propter Crimen expilatæ Hereditatis admissum, conjux portionem statutariam haud amittit. Vol. IV. P. VI. O. 491. p. 821

Crimen Falsæ Monetæ.

Vid. infr. *Falsæ Monetæ Crimen.*

Crimen Falsi.

Quæstio Falsi, quæ in causa civili, occurrit, ante hanc finitam terminari debet. Vol. III. P. IV. O. 1. n. 139. p. 19

In Crimine Falsi puniendo imprimis damnum spectari debet. Vol. VI. P. IX. O. 205. p. 365

Vid. infr. *Falsum.*

Crimen Furti.

Vid. infr. *Furtum.*

Crimen Hæreseos.

Criminis Hæreseos corpus delicti in quonam consistat? Vol. III. P. IV. O. 4. n. 31. seqq. p. 59. seqq.

Crimen Homicidii.

Utrum in Crimine Homicidii ad certitudinem corporis delicti eruendam, & poenam ordinariam infligendam judicium Medicorum de vulneris lethalitate necessario requiratur. Vol. III. P. IV. O. 4. n. 102. seqq. p. 73

Crimen læsæ Majestatis.

Ut in Ministrum vel Consiliarium Principis committi dicatur, requiritur animus ipsum Principem offendendi, aut Rempublicam turbandi. Vol. VI. P. IX. O. III. p. 171

Cri-

Crimen Magiæ.

Criminis Magiæ corpus delicti.
Vol. III. P. IV. O. 4. n. 57. seqq.
p. 63. seqq.

An Criminis Magiæ indicium sit
nimia familiaritas & conversa-
tio cum certis & convictis ma-
gis? ibid. n. 59. seq. p. 64

Vel si cubili, domoque saga mo-
mento abfuerit, foribus occlu-
sis, quæ vesperi incubuerit le-
cto suo, ac postea in idem cu-
bile revertatur? ibid. n. 61. seq.

Aut, si lamia oculos fascinet, in-
cantetque carmina? ibid. n. 63.
seq. p. 64

Aut, si saga flere & lacrimari non
possit? ibid. n. 64. p. 64. seq.

Vel si hominibus, vel jumentis da-
mnum intulerit? ibid. n. 66.
seq. p. 65

An instrumentum obligationis,
mutuique pacti inter magum
& diabolum, in scrinio magi
reperitum? ibid. n. 68. seq.

Ad quid in Crimine Magiæ in-
quirendo sit respiciendam ibid.
n. 71. p. 66

Crimen Veneficii.

Crimen Veneficii attendatum, ex-
tra ordinem punitur. Vol. VI.
P. X. O. 444. p. 791

Cujacius.

Notatur. Vol. VI. P. IX. O. 500.
n. 4. seqq. p. 912

**Culcitæ Plumeæ,
(Betten.)**

An omnes ad geradam pertine-
ant. Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2.
p. 376. seqq

Culpa.

Est facti, adeoque ab allegante
probanda. Vol. I. P. I. O. 200.
n. 6. p. 351

Culpa procuratoris non nocet
principali, si lis de re incertæ
æstimationis est, sed statim, eo
non excusso, in integrum re-
stituitur. Vol. I. P. I. O. 11. p. 21.

Culpam alienam nemo luere de-
bet. Vol. I. P. II. O. 427. n. 3.
p. 839

In actione de receptis nunquam
Culpa cauponis ab actore sive
allegari, sive probari necessa-
rio debet. Vol. V. P. VIII. O.
322. p. 581

Culpa lata.

Ex ignorantia juris infertur. Vol.
II. P. III. O. 6. n. 5. p. 33

Cura Bonorum Absentis.

Quid sit? Vol. I. P. II. O. 356. n.
2. p. 657. & n. 4. p. 658

Cura Bonorum Absentis semel
cognato proximiori a Magi-
stratu commissæ, eidem soli
relinquenda, nec deinceps alii,
licet in pari gradu sint, ad ean-
dem admittendi veniunt. Vol.

I. P. II.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

I. P. II. O. 356. p. 657. & Vol. VII. S. p. 300

Quorum cognatorum in Cura Bonorum Absentis deferenda potior ratio haberi debeat? ib. n. 1.

Ad Curam Bonorum Absentis etiam foeminae admittuntur. Vol. IV. P. V. O. 22. p. 34

Cura Bonorum, absentis fratri & forori simul commissa, post unius mortem, ad ejus liberos pro parte transit. Vol. VI. P. X. O. 254. p. 450

Cura funeris.

Regulariter ad heredem pertinet. Vol. III. P. IV. O. 167. p. 487

Curator.

A quonam Magistratu sit constituendus. Vol. I. P. I. O. 179. n. 4. p. 285. & Vol. VII. S. 179. p. 177

Num a Notario ad eum actum, qui coram ipso extrajudicialiter geritur, valide constitui queat? ibid. & Vol. VII. S. ad P. I. O. 179. p. 176

Contractum, a se, nomine minoris initum, ex capite læsionis impugnare non potest. Vol. I. P. I. O. 266. p. 517

Minori etiam invito datur. Vol. I. P. I. O. 199. n. 1. p. 347

Nisi sibi ipsi Curatorem idoneum elegerit, quo casu alius ipsi obtrudi non potest. ib. n. 3. seqq. & Vol. III. S. p. 707

Etiam minoribus, qui Curatores jam constitutos habent, Curator ad certum actum ab isto judice, coram quo is peragitur, recte constituitur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 179. p. 176. seqq.

Sicuti administratio bonorum non censetur patri, ne quidem in illis bonis, adempta, quæ, ultra legitimam, filio relicta, ita quoad hæc aliter disponi, & Curator specialis, qui eadem administret, constitui testamento potest. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 83. n. 3. p. 493

Si Curatores in processu aliquid neglexerint, minoribus electio competit, utrum adversus ipsos experiri, an contra eorum factum in integrum restitui velint. Vol. I. P. I. O. 264. p. 516

In causa minoris testimonium perhibere non cogitur, imo nec volens admittitur. Vol. V. P. VII. O. 17. p. 68

In ultimis voluntatibus minorum aut foeminarum non est adhibendus, nisi specialiter hoc alicubi introductum sit. Vol. V. P. VIII. O. 450. p. 735

Curator Absentis.

Si Curator Absentis bonorum semel constitutus est proximus cognatus, eidem cura soli relinquenda, nec deinceps alii, S licet

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

licet in pari gradu sint, ad eandem admitti veniunt. Vol. I.

P. II. O. 356. p. 657

Curator Aetatis.

Curator minoris, qui ejus tutelam gessit, peculiari & nova Magistratus confirmatione opus non habet. Vol. IV. P. VI. O. 389. p. 636

De administratione antecessoris sui non aliter tenetur, quam quatenus in rationibus, ab eo exigendis, negligentiam admittit. Vol. VI. P. X. O. 36. p. 646.

Curatores Civitatum.

Sine mandato reliquos cives obligare, aut bona eorum alienare nequeunt. Vol. II. P. III. O. 37. n. 3. p. 84

Curator Litis.

An rem immobilem, a debitore ante concursum creditorum motum, citra fraudem alienatam, quæ adhuc in dominio debitoris est, revocare possit. Vol. III. P. IV. O. 68. p. 221

Regulariter in vito debitori non obtruditur, sed hic ipse creditoribus respondere potest. Vol. V. P. VIII. O. 435. p. 709

Frustra petit expensas, intuitu operæ circa passum prioritatis inter creditores, collocatæ. Vol. VI. P. IX. O. 15. p. 25

In quibus Curatoris Litis officium consistat? ibid. n. 1.

In concursu creditorum Curatori Litis jusjurandum recte deferitur. Vol. VI. P. X. O. 446. p. 794

Curator Sexus.

Curator mulieris ratione sexus etiam solus omnia in hujus utilitatem expedire potest, quæ alias speciali mandato opus habent. Vol. II. P. III. O. 38. p. 85

Quando mulieri plures Curatores intuitu Sexus constituti sunt, unius etiam consensus in negotiis contrahendis sufficit. Vol. III. P. IV. O. 21. p. 151

Utrum in ipso negotio cum foemina contracto consentire debeat, an vero sufficiat, si ex postfacto ejus consensus superveniat? Vol. IV. P. VI. O. 338. n. 5. p. 558. seq.

Nihil impedit, quo minus venditor mulieris, quæ rem emit, Curator esse queat ad actum, quo possessionem apprehendit. Vol. IV. P. V. O. 90. p. 137

Solus Curator foeminæ, pro absentibus litis consortibus, de rato cavere nequit. Vol. V. P. VII. O. 21. p. 72

Quando mulier geradam coram Notario vendit, Curator ejus testis

testis loco esse nequit. Vol. V. P. IX. O. 117. p. 180

In contractu depositi, etiam in Saxonia, a muliere ut Curator adhibeatur, necessarium non est. Vol. VI. P. IX. O. 175. p. 296.

Curator ad certam causam, a Iudice, sub cuius jurisdictione illa peragitur volens mulieri recte datur, etsi is alias incompetens sit. Vol. VI. P. X. O. 477. p. 851

Curatorium.

Qui in primo termino Curatorium actis jam insertum, allegare negligit, mulctam haud incurrit. Vol. IV. P. VI. O. 265. p. 456

Currus, quo foemina fuit vecta.

Num ad geradam pertineat? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376. seqq.

Cursus Aquæ.

Quando cum incommodo accolarum mutatur, interdicto opus est. Vol. IV. P. V. O. 139. p. 213.

Custodes.

In Saxonia, sine præscitu & consensu Superintendentis, vel Pastoris, regulariter vocari non debent. Vol. VI. P. X. O. 439. p. 784

Custodia.

Quid sit? Vol. V. P. VIII. O. 321. n. 10. p. 580

D.

Damast und Seyden Zeug / so noch nicht zu Kleidern gemacht.

Num ad Geradam pertineat? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376. seqq.

Damnum.

Utrum is in cuius ædibus incendium exortum, per quod alteri Damnum illatum est, ad hoc reparandum compelli possit, si citra suam culpam id evenisse, probare nequeat? Vol. I. P. II. O. 200. n. 1. seqq. p. 350

Nemini damnum facere videtur, qui jure suo utitur. Vol. I. P. II. O. 426. n. 5. p. 837

Damnum, quod ex minus apta gemmæ in annulo inclusione venit, a mangone gemmarum est restituendum. Vol. I. P. II. O. 427. p. 838.

Potest damnorum restitutio peti, quamvis sententia, in possessorio summariissimo lata, nullam eorum mentionem fecerit. Vol. II. P. III. O. 112. p. 245.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Qui creditorem ad concedendam debitori dilationem dolo induxit, ad damnum inde ortum refarciendum conveniri potest. Vol. II. P. III. O. 153. p. 455

A Magistro Postarum; vel auriga refarciendum, si vel minima ipsius culpa concurrat. Vol. III. P. IV. O. 238. p. 613

In actione de receptis omne Damnum venit, quamvis citra exercitoris culpam contigerit. Vol. V. P. VIII. O. 321. p. 578

In actione de receptis & illatio rerum & Damnam datum, probari debet. Vol. V. P. VIII. O. 323. p. 583

Quando animalia debitoris post executionem, in ea factam, ante additionem, casu fortuito pereunt, Damnum non creditoris, sed debitoris est. Vol. III. P. IV. O. 70. p. 225

Damnum, quod An. 1715. d. 12. Febr. ventorum vehementia illatum est, conductor, qui casus fortuitos in se recepit, ferre non tenetur. Vol. IV. P. V. O. 98. p. 149

Damnum intolerabile, cujus intuitu remissio pensionis colono conceditur, de fructibus, non sola semente, intelligi debet. Vol. IV. P. V. O. 174. p. 274

Damnum circa fructus, jam perceptos, emergens coloni est,

etsi nondum trituri, atque grannariis illati fuerint. Vol. IV. P. VI. O. 414. p. 674. & Vol. VII. S. p. 668

Damnorum restitutionem speciatim petere nequit, qui ad emendam Saxoniam agit. Vol. V. P. VII. O. 119. p. 240

Quis injuria damnum pati dicatur? Vol. V. P. VIII. O. 321. n. 12. p. 580

In suspendii poena, furi dictanda, illius solum Damni, quod is, qui furtum passus est, non vero, quod tertius ex eo sentit, ratio habetur. Vol. VI. P. IX. O. 101. p. 162

In falsi crimine puniendo imprimis Damnum datum spectari debet. Vol. VI. P. IX. O. 205. p. 365

Ad Damnum refarciendum jus agendi competit, ob specialem persuasionem, de contrahendo factam. Vol. VI. P. IX. O. 225. p. 396

Dans Consilium.

Vid. supr. *Consilium Dans.*

Darthun.

Qualem probandi modum hæc vox denotet? Vol. I. P. I. O. 212. n. 10. p. 427

Datio in solutum.

Pro emtione venditione habetur. Vol. I. P. I. O. 298. n. 3. p. 569
Debi-

Debitor.

Quomodo pupillo tuto solvat, ut ab omni periculo sit immunis?

Vol. I. P. I. O. 259. n. 1. seq. p. 511

Eo casu, quo creditori plus extraneo licitanti fundus adjudicatus est, reuisionis jure non gaudet. Vol. I. P. I. O. 281. p. 546. & Vol. III. S. p. 728. seqq.

Secus, si, extraneo non licitante, ipsi adjudicatus est. ibid. n. 1.

Apud Saxones jure reuisionis, sine discrimine gaudet, quando creditor prædium ipsius sub hasta emit. Vol. VI. P. IX. O. 32. p. 82.

A fidejussore ex instrumento obligationis, quo simul fidejussio continetur, nec non apocha, a creditore data, executive conveniri potest. Vol. I. P. II. O. 498. p. 970

Obstrictus non est, ut creditorem cum sacco adeat, atque ad eum rem, quam debet, perferat. Vol. I. P. I. O. 183. n. 36. p. 306

Etiam, antequam dies venerit, debitum offerre potest, creditori quoque invito. Vol. I. P. II. O. 411. n. 1. p. 782

Nisi ex circumstantiis appareat, temporis adjectionem non solum debitoris, sed etiam creditoris gratia esse factam. ibid. n. 2

Aut pignus ad certum tempus sub pacto antichretico sit traditum. ibid. n. 3. seq.

A fidejussore, qui creditori totum debitum non solvit, per actionem cessam, ad integrum debitum solvendum conveniri potest. Vol. I. P. I. O. 297. p. 568

Ut morosus dici queat, quid requiratur. Vol. I. P. I. O. 163. n. 4. p. 231

An Debitor, qui instrumentum guarentigionatum creditori dedit, si contra hoc exceptionem habeat, sed quæ in continenti probari non potest, adversarium, instituto judicio ordinario, prævenire possit? Vol. I. P. I. O. 146. p. 206

Debitor, qui marito tanquam legitimo administratori bonorum uxoris solvit, non liberatur, nisi uxor consentiat. Vol. I. P. I. O. 258. p. 509

Periculosa cautela est, quam suggerit *Carpzov. Lib. 8. Resp. 67.* ut Debitor ad plenissimam securitatem consequendam non pupillo cum tutore, sed ipsi tutori solvat. Vol. I. P. I. O. 259. p. 511

Debitor Principalis in causa, quæ fidejussorem, qua talem, concernit, est testis inhabilis. Vol. I. P. II. O. 379. p. 708

Debitor, qui ad annuam præstationem alternative obligatus

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- est unius solutione, diuturno licet tempore facta electionem haud amittit. Vol. I. P. II. O. 460. p. 923
- Nisi in prohibitione creditoris acquieverit, & uniformiter debitum præstiterit. ibid. n. 3
- Aut verba contractus ad creditorem sint directa. ibid. n. 4. p. 924
- In dubio semper pro Debitore, ac ut quam minimum oneretur, laborandum est. Vol. I. P. II. O. 461. n. 4. p. 926
- Debitor, ignorante creditore, alii solvens, ab obligatione non liberatur. Vol. I. P. I. O. 172. n. 8. p. 265
- Si in exsolvendis collectis & contributionibus moram neget, bona ejus sub hasta vendi, indeque fisco satisfieri potest, licet nulla sententia vel speciale Principis rescriptum præcesserit. Vol. II. P. III. O. 59. n. i. p. 146. & n. ii. p. 147.
- Juri delato et præsentis in fraudem creditorum licite renunciat. Vol. II. P. III. O. 71. n. 4. p. 175
- Num, pluribus creditoribus instantibus & solutionem urgentibus, uni præ reliquis gratificari queat? Vol. II. P. III. O. 147. p. 431
- Quando in loco contractus conveniri queat. Vol. III. P. III. O. 199. n. 2. p. 542
- In solidum & absque dilatione excuti potest. Vol. II. P. III. O. 205. n. 4. p. 550
- Nisi beneficio competentiae gaudeat? ibid.
- An audiendus sit, si ad impediendam executionem tantum bonorum immobilium cessionem offerat? Vol. II. P. III. O. 223. p. 578
- An Debitor ad certam pecuniae summam solvendam obligatus, post viginti annos, intra quos usuras non solvit ultra duplum fortis teneatur? Vol. II. P. III. O. i. n. ii. p. 5. seq.
- Silentium & approbatio tacita Debitoris Creditoribus, qui bona illius occuparunt præjudicare non potest. Vol. II. P. III. O. 59. n. ii. p. 149
- Debitor cambialis ne præstita quidem cautione ad solvendum cogi potest, si creditor ad extradendas literas cambiales paratus haud sit? Vol. II. P. III. O. 85. p. 204
- Subhastationem prædii frustra impugnat Debitor, qui semel in Rescriptis, quæ illam confirmarunt, acquievit. Vol. II. P. III. O. 188. p. 523
- Etiam tunc Debitoris conditio dete-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

deterior causaque ejus difficili-
or fieri intelligitur, cum in aliū
auctoritate & opibus præstan-
tem, quamvis nullum Magi-
stratus officium gerat, cessio
actionis facta est. Vol. II. P.
III. O. 209. n. 2. p. 557. seq.

Qua ratione creditorem, instru-
mento garentigionato ni-
xum, prævenire possit. Vol.
III. P. IV. O. I. n. 105. seqq. p.
14. seq.

Impositis arrestis, & creditorum
concurſu oborto, de bonis fu-
is disponere et valide aliena-
re nequit. Vol. III. S. ad P. III.
O. 35. p. 764

Debitor, qui creditore absente,
solutionem differt, a cursu u-
surarum haud liberatur, quam-
vis pecunia usus haud sit. Vol.
III. P. IV. O. 109. p. 285

Debitor incarceratus licet cam-
bialis, non nisi in subsidium a
creditore ali debet. Vol. III.
P. IV. O. 129. p. 312

Si pecunia sub lite inter Debito-
rem & creditorem in judicio
deposita, a Principe ablata, &
in proprium usum conversa sit,
an Debitor denuo solvere te-
netur? Vol. III. P. IV. O. 214.
n. 79. p. 550

Datione in solutum, quæ ex ne-
cessitate fit, hodiernum, invi-

to creditore, uti potest. Vol.
IV. P. V. O. 69. p. 110

Quicquid ultra quincunces usu-
ras solvit, in sortem imputare
potest. Vol. IV. P. V. O. 201.
p. 316

Debitor, qui tutori, vel curato-
ri, usuras solvit, regulariter se-
curus est, etsi decretum Judi-
dicis haud accesserit. Vol. IV.
P. V. O. 221. p. 352

Debitor, qui creditori ignorans,
bonis illius arresta imposita ef-
se, solvit, denuo solvere haud
quaquam tenetur. Vol. IV. P.
VI. O. 351. p. 586

Quando cessionario pro suo
Debitore semel agnovit, com-
pensationis exceptionem, quæ
ipsi adversus cedentem com-
petit, frustra eidem objicit.
Vol. V. P. VII. O. 182. p. 363

Quando fœmina alienam obliga-
tionem in se novando susce-
pit, Debitor non liberatur, sed
pristina actione conveniri pot-
est. Vol. V. P. VII. O. 89. p.
181.

Debitor, qui se proxime, ehe-
stens, soluturum promisit, in
Saxonia post termini Saxoni-
ci lapsum in mora esse intel-
ligitur. Vol. V. P. VII. O. 187.
p. 373.

In Saxonia Electorali Debitor,
qui acceptum monitorium, vel
præce-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- præceptum de non solvendo, nihilominus creditori suo solvit, ad restitutionem simpliciter tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 252. p. 463
- Quando Debitor, cum non amplius solvendo est, etsi ante motum concursum, uni creditorum solvit, hoc alii, qui potiori jure gauder, repetere queunt. Vol. V. P. VIII. O. 293. p. 535
- Plures Debitores, ex diversis causis obligati, uno libello conveniri nequeunt, etsi hoc ad massam usufructus constituendam fiat. Vol. V. P. VIII. O. 356. p. 621
- Regulariter invito Debitori curator litis non obtruditur. Vol. V. P. VIII. O. 435. p. 709
- Beneficio cessionis bonorum non, nisi Debitor sine dolo malo obærat, uti potest. Vol. V. P. VIII. O. 480. p. 798.
- Intra quantum temporis spatium, & quonam in casu rem suam, publice sub hasta venditam, reluere queat? Vol. VI. P. IX. O. 31. n. 1. seqq. p. 81
- Debitor, qui mutuum ad sexennium contractum, ad petitionem creditoris definito spatium faciendam, restituere promisit, primo statim anno ad solutionem cogi potest. Vol. VI. P. IX. O. 37. p. 93
- Debitor, qui in instrumento obligationis promisit, se soluturum, so bald er nne fönne, executive conveniri potest. Vol. VI. P. IX. O. 86 p. 143
- Quando Debitor est in mora solvendi annuos redditus, fors repeti potest. Vol. VI. P. IX. O. 186. p. 319
- Debitor cambialis in Saxonia Electorali exceptionem solutionis in cambio indossato adversus indossatarium, per modum reconventionis, in judicium deducere non potest. Vol. VI. P. IX. O. 204. p. 364
- Debitor, de quo metuitur, ne literas cambiales jurato diffiteatur, processu ordinario conveniri potest. Vol. VI. P. X. O. 360. p. 637
- Utrum Debitori, cui beneficium competentiae competit, tantum saltem subsidiorum sit relinquendum, quantum ipsi soli sufficere videatur, an vero uxoris, liberorum, famulorumque habenda quoque sit ratio. Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 171. p. 138
- An Debitor, cui alias beneficium competentiae competit, si certam debiti partem, hujus beneficii ignarus, solverit, postmo-

postmodum vero meliora edoctus, de competentia excipiat, sit audiendus? ibid. n. 176. p. 739

Debitor, qui dolo effecit, quominus solvendo sit, beneficio competentiae, non gaudet. ibid. n. 177

Debitum.

Amittitur, si actionis cessio in potentiores quemcunque, etsi non ratione officii talem, fit. Vol. I. P. I. O. 283. p. 554

Remissum censetur, si creditor id, quod ipse debet, solvit, & cum eo, quod sibi debetur, non compensat. Vol. I. P. II. O. 409. n. 3. p. 779

An, si debitum liquidum & certum sit, emtor illius poena Legis Anastasianae puniri possit? Vol. I. P. I. O. 181. n. 3. seqq. p. 289

Quodnam vocetur Debitum liquidum Vol. VI. P. X. O. 320. n. 4. p. 546

Quando creditori pignus sub pacto antichretico ad certum tempus traditum est, ipsi invito ante hujus lapsum debitum offerri nequit. Vol. I. P. II. O. 411. p. 782

Debitum, cujus solutio beneplacito debitoris relicta est, ab heredibus ejus demum cum effe-

ctu peti potest. Vol. II. P. III. O. 113. p. 246

Qui Debitum alienum constituit, gaudet beneficio excussionis, licet se ut principalem als selbst Schuldner, obligaverit. Vol. III. P. IV. O. 26. p. 155

Debitum alienum, etiam ignorante & invito debitore, constitui potest. Vol. VI. P. IX. O. 154. p. 246

Intuitu Debiti, in diem contracti, quamdiu is nondum venit, cautio regulariter exigere haud potest. Vol. III. P. IV. O. 128. p. 311

In imponendo arresto, ad demonstrandum debitum nuda copia documenti obligatorii sufficit. Vol. VI. P. IX. O. 9. p. 11

Debitum Cambiale.

Qui Debitum Cambiale pro altero solvit, post solutionem ad literas cambiales cedendas agere non potest. Vol. I. P. I. O. 172. p. 258

Debita Feudalia.

A quolibet successore feudali ac possessore sunt praestanda. Vol. I. P. II. O. 495. n. 4. p. 966

Debita Feudalia, quorum intuitu hypotheca constituta non est, ab emtore feudi non sunt exsolvenda Vol. IV. P. V. O. 152. p. 231

T

Secun-

Secundum Jus Commune Debita, pro quibus feudum, successorum consensu, oppignoratatum est, ab his, non, nisi in subsidium, si allodium deficiat, solvenda sunt. Vol. IV. P. VI. O. 299. p. 499

Debitum Universitatis, vel Collegii.

Pro Debito Universitatis vel Collegii, legitime contracto, non tenentur singula membra ne quidem in subsidium. Vol. IV. P. V. O. II. p. 20

Quando Senatus cum Tribunis Plebis, intuitu Debiti communis, a Civitate contracti, conveniuntur, condemnationi pro dimidia parte locus est. Vol. IV. P. V. O. 13. p. 24

Decanatus.

In quavis Facultate Academica etiam absenti deferri potest. Vol. VI. P. X. O. 329. p. 591

Deceptus.

Dolo Deceptus non renunciat. Vol. VI. P. X. O. 285. n. 4. p. 498.

Decimæ.

Qui loco Decimarum, quæ ab immemoriali tempore, in certa fructuum quantitate sunt præstitæ, decimam eorum par-

tem sibi in natura deberi contendit, fundamentum suæ intentionis probare tenetur.

Vol. IV. P. VI. O. 409. p. 659

Quanto temporis spatio libertati a Decimis præstandis præscribatur? ibid. n. 9. p. 663

Colonus, intuitu Decimarum, regressum adversus locatorem habet, si hoc onus tempore contractus reticuerit. Vol. V. P. VII. O. 165. p. 325

Num ab Imperatore privilegium super non solvendis Decimis condi possit? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 212. seqq. p. 45

Decisiones.

In quonam consistat nota ac character 50. illarum Decisionum a Justiniano Codici repetitæ prælectionis insertarum? Vol. II. P. III. O. 1. n. 32. p. 12. seq.

Declaratio.

Declaratio facta in termino ad Acta, de opera certi Advocati, in jure deducendo, adhibenda, etiam subsequentes terminos complecti intelligitur. Vol. V. P. VII. O. 196. p. 388.

Simplex Declaratio articuli probatorii, vel demonstrativi etiam post lapsum fatale, locum habet. Vol. VI. P. X. O. 449. p. 798

Decla-

**Declaratio de conscientia
probationibus exone-
randa.**

Inter octiduum a die rei judicatæ
fieri debet. Vol I. P. I. O. 219.
n. 3. p. 455.

**Declaratio Honoris. (Eh-
ren-Erklärung.)**

Regulariter ab illo ipso, qui inju-
riam intulit in persona, ut lo-
quuntur, fieri debet. Vol I. P.
I. O. 30. n. 1. p. 44

Secus, si injuriatus ipse in per-
sona non compareat, aut
pendente lite mortuus sit.
ibid. n. 2. seqq.

Declaratio Libelli.

Simplex Declaratio libelli, etiam
post gvarandam præstitam, in
ipso termino fieri potest. Vol.
IV. P. V. O. 171. p. 271

Decoctor Malitiosus.

Decoctoris Malitiosi qualitas ex
moratorio Rescripto non pro-
batur. Vol. VI. P. IX. O. 174.
p. 294

Decretum.

An Decretum a Directore Judi-
cii, dem Gerichts-Verwalther,
in causa, quæ inter Dominum
Jurisdictionalem, a quo ipsi
exercitium jurisdictionis de-
mandatum est, & subditos ven-

tilatur, datum, vitio nullitatis
laboret? Vol. III. P. V. O. 219
n. 2. seqq. p. 350. seq.

Decretum D. Marci.

Adhuc hodie locum habet con-
tra illum, qui alteri rem pro-
pria autoritate aufert. Vol. I.
P. I. O. 203. p. 360

Decretum Judicis.

An etiam necessarium sit, si debi-
tor pupilli, vel minoris, usu-
ras solvere velit Vol. IV. P. V.
O. 221. n. 3. seqq. p. 352

Decretum Magistratus.

Ad alienationem bonorum im-
mobiliū pupilli vel minoris
necessario requiritur. Vol. I.
P. I. O. 217. n. 1. p. 448

Quando eodem opus non sit?

Vol. I. P. I. O. 248. n. 2. p. 498

Utrum alienationem bonorum
pupilli vel minoris semper
præcedere debeat, an vero eam
quoque sequi possit? Vol. I.
P. I. O. 254. p. 505. & P. II. O. 446.
n. 2. seqq. p. 902

Suppletur in bonis immobilibus
minorum, per confirmationem
post eorundem alienationem
secutam. Vol. I. P. II. O. 446.
p. 901

Decretum, sine causæ cognitione
interpositum, est ipso jure nul-
lum, nullosque effectus pro-
ducit

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ducit. Vol. I. P. I. O. 217. n. 9. p. 451
Decretum in domo Judicis datum, vires rei judicatæ non habet. Vol. I. P. I. O. 329. n. 10. p. 615

Ad alienationem bonorum immobilium minorum vel pupillorum non requiritur, quando minor a majorenni ad divisionem provocatur. Vol. II. P. III. O. 180. p. 508

Utrum in alienandis bonis immobilibus liberorum adventitiis pater Decreto opus habeat? Vol. II. P. III. O. 35. p. 79

An in alienandis bonis immobilibus eorum, qui mente capti sunt, causa necessaria & Decretum requiratur. Vol. II. P. III. O. 93. p. 217

Decuriones.

Decuriones minoris momenti oppidi præ Advocato Ordinario Superioris Judicii, qui in eodem oppido scribæ publici officio simul fungitur, jure proedrias non gaudent. Vol. I. P. II. O. 176. p. 278

Defectus Citationis.

Defectus Citationis debitoris adversus subhaftationem frustra a creditoribus urgetur, quando is eandem ratihabuit. Vol. VI. P. IX. O. 163. p. 269

Defensio.

Si is, ad quem potior defensio rei pertinet, alium agere permittat, deinceps ob interesse suum amplius intervenire nequit. Vol. I. P. II. O. 473. p. 942.
Regulariter dum demum reo permittitur, quando ad articulos inquisitionales respondit. Vol. II. P. III. O. 57. n. 1. p. 142. & n. 6. p. 143

Est maxime favorabilis, & pro ea audiendus est testis, licet alias inhabilis. Vol. IV. P. V. O. 56. n. 2. p. 84

A Judice non impediri, sed potius ex officio adjuvari debet. Vol. IV. P. V. O. 163. n. 4. p. 260

Nemini in quocunque crimine regulariter denegari solet. Vol. V. P. VIII. O. 274. p. 504

Ei, qui adversus sententiam, qua pro confesso & convicto declaratus est, in integrum restituitur, defensio pro avertenda inquisitione, deficientibus aliis indiciis denegari nequit. Vol. V. P. VIII. O. 471. p. 784

Defensio Conscientiæ per probationes.

In causis injuriarum in Saxonia Electorali locum haud inuenit. Vol. III. S. ad P. III. O. 126. p. 772. seqq.

Defen-

Defensio pro avertenda inquisitione.

Utrum reo sit permittenda, a Iudice ex indiciorum gravitate aestimari debet. Vol. III. P. IV. O. 144. p. 345

Defensor Rei.

Defensori, qui pro tortura a reo avertenda laborat, interrogatoria, ad quæ is examinandus est, regulariter communicari haud debent. Vol. IV. P. V. O. 123. p. 183

Dejiciens Aedificium.

Qui Aedificium alterius propria autoritate dejicit, spolium committit, etsi contra inhibitionem & operis novi nunciationem illud exstructum fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 29. p. 65

Delatio Juramenti.

Etiam contra protocollum seu registraturam judicialem locum habet. Vol. I. P. I. O. 12. p. 21. & Vol. VII. S. p. 4.

Licet partes eandem subscripserint. ibid. n. 2. & 4. p. 5.

In processu executivo ne quidem in Saxonia locum habet, nisi, ubi hoc in specie permissum est. Vol. I. P. I. O. 36. p. 50

Potest adhuc fieri, gvaranda jam tum præstita, modo hoc saltem verbis, non actu corpora-

li factum sit, nec reus circa eandem, a se acceptatam nihil desideraverit. Vol. I. P. I. O. 58. p. 75.

In foro Saxonico non valet post gvarandam præstitam, etsi uno contextu fiat. Vol. V. P. VII. O. 215. p. 410

In causis matrimonialibus regulariter locum non invenit. Vol. I. P. I. O. 59. n. 3. seqq. p. 76

In foro Saxonico non excluditur litis contestatione, quæ per sententiam pro insufficienti judicata est. Vol. I. P. I. O. 145. p. 205

Quousque fieri possit? ibid. n. 1. Num fieri possit in processu diffamationis ad diffamationem probandam. Vol. I. P. I. O. 228. n. 6. seqq. p. 478

Locum habet non minus in actionibus ex delicto venientibus, quam quæ ex contractu descendunt. Vol. I. P. I. O. 192. n. 5. p. 333. & Vol. VII. S. n. 2. p. 197

In processu super malitiosa desertione instituto, a reo aëtori Juramentum deferri non potest. Vol. I. P. I. O. 59 p. 76

Ad revocandam Juramenti Delationem speciali mandato opus est. Vol. I. P. I. O. 140. p. 199

Si constat, nullam omnino rei

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- aut facti, super quo lis vertitur, notitiam heredem habere, Juramenti credulitatis Delatio locum non habet. Vol. I. P. II. O. 385. n. 12. p. 729
- Regulariter in omnibus causis in quibus contraria probatio locum invenit, permixta est. Vol. II. P. III. O. 135. n. 5. p. 402
- Etiam super exceptione spoli fieri potest. Vol. III. P. IV. O. 25. n. 3. p. 154
- Non tamen super articulis probatorialibus probationi directo contrariis. Vol. III. P. IV. O. 47. p. 181
- Quandam transactionis speciem habet, per omnia tamen cum ea non convenit. Vol. III. P. IV. O. 53. n. 1. seqq. p. 185. seq.
- Adhuc in termino productionis locum habet, etsi in articulis inducta haud fuerit. Vol. III. P. IV. O. 171. p. 483
- Sub vocabulo probationis per conventionem susceptæ, aut sententiam injunctæ, non continetur. Vol. III. S. ad P. I. O. 329. p. 740
- Locum habet, etsi deferens ne minimam quidem veritatis speciem pro se allegaverit. Vol. V. P. VIII. O. 260. p. 480. & Vol. VII. S. p. 755
- In concursu creditorum, etiam post responsionem curatoris litis, admitti potest. Vol. V. P. VIII. O. 469. p. 782
- Delatio Juramenti simpliciter facta, æque ad aliena, atque ad propria facta quadrat. Vol. VI. P. IX. O. 63. p. 119
- Delatio Juramenti in libello obscure facta, regulariter adversus actorem explicatur. Vol. VI. P. X. O. 317. p. 549
- Propter supervenientes novas probationes Juramenti, licet jam acceptati, Delatio revocari potest. Vol. VI. P. X. O. 394. p. 708
- Etiam in eo casu locum habet, quando actor certam quantitatem, quam petit, dividit, & in certos numeros distribuit. Vol. VII. S. ad P. III. O. 43. n. 3. p. 376
- Etiam in possessorio summarissimo locum habet. Vol. VII. S. ad P. V. O. 229. p. 642
- Non excluditur per verba sententiæ: *würde er beybringen*. Vol. IV. P. VI. O. 471. p. 746
- Non censetur per sententiam exclusa, quando per eam probatio, vel demonstratio actori non injuncta, sed tantum reservata est. Vol. VII. S. ad P. VI. O. 471. p. 679
- Vid. *infr. Juramentum.*
- Deliberandi Beneficium.**
- An adhuc hodie locum usumque habe-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

habeat? Vol. V. P. VII. O. 1. n. 20. seqq. p. 3. seqq.

Quem in finem heredibus sit concessum? ibid. n. 34. p. 5

Qualem effectum habeat? ibid. p. 6.

Delictum.

Secundum leges illius loci, ubi commissum, est puniendū. Vol. I. P. II. O. 404. n. 1. seqq. p. 765

In Delictis regulariter ob interesse privatum diutius agere licet, quam ob interesse publicum. Vol. I. P. I. O. 56. n. 7. p. 74.

Quantumvis manifestum Delictum videatur, nemo tamen, nisi auditus, aut præviam legitimam citatione contumax, condemnari debet. Vol. I. P. I. O. 71. p. 88

In Delictis capitalibus ficta confessio ad condemnationem non sufficit, sed tantum indicium ad torturam facit, Vol. I. P. I. O. 72. p. 89

Quoties alia conjectura capi potest, Delictum abesse, æstimandum est. Vol. I. P. II. O. 363. n. 3. p. 671

In Delictis carnis Dicafteria Saxonica mulctam dictare nequeunt. Vol. II. P. III. O. 182. p. 115

Intuitu Delicti a defuncto admissi, de quo criminaliter agitur, he-

res non tenetur, nisi ille ad mulctam, dum viveret, jam condemnatus sit, vel ad heredem aliquid ex delicto pervernerit. Vol. V. P. VII. O. 15. p. 64

Quando de Delicto, & pœna imponenda, agitur, illi, qui in officio ex universitate, succedunt, jurare haud tenentur. Vol. V. P. VIII. O. 409. p. 687
Vid. supr. *Crimen*.

Delinquentes.

Quotuplici modo contra Delinquentes procedatur. Vol. I. P. I. O. 267. n. 1. p. 518

Vid. infr. *Inquisitus*, item: *Reus Criminis*.

Demonstratio (Bescheinigung.)

In quibus differat a probatione? Vol. I. P. I. O. 128. n. 4. p. 177. O. 212. n. 1. p. 425. & Vol. II. P. III. O. 170. p. 488. & Vol. III. P. IV. O. 182. n. 1. 2. & 7. p. 492 & 493. & Vol. IV. P. V. O. 19. n. 1. p. 30

Nulli termino adstricta est. ibid. n. 4.
Nisi per decretum vel sententiam certum tempus fuerit præfinitum. ibid. n. 2.

Contra Demonstrationem in articulos redactam non admittuntur interrogatoria, nisi quis adversarium ad hæc dan-

da

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- da speciatim citari curaverit. Vol. I. P. I. O. 128. p. 177
- Demonstratio**, per sententiam injuncta, juramenti delationem excludit. Vol. I. P. II. O. 388. p. 736
- Secus, si per legem fuerit injuncta. ibid. n. 2.
- Ad impetrandum arrestum Juris communis plena Demonstratio non requiritur, sed quævis causa probabilis sufficit. Vol. II. P. III. O. 62. p. 154
- Non est deserta, si rotulus, a Notario confectus, intra fatale Judici exhibeatur, sed testes de novo a Judice examinari debent. Vol. III. P. IV. O. 42. p. 176
- In articulos necessario non est redigenda, nec contra eam, in articulos redactam, interrogatoria admittuntur. Vol. III. S. ad P. I. O. 128. p. 657
- In Demonstratione terminus productionis peremptorius haud est, quamvis utraque ad spatium Saxonicum in sententia, vel decreto, adstricta fuerit. Vol. IV. P. V. O. 172. p. 272
- Demonstratio, debitorem non esse solvendo, sufficiens haud est, quod alius judex in quibusdam illius bonis arrestum jam concesserit. Vol. IV. P. VI. O. 496. p. 837
- Etsi Demonstratio, sub jactura beneficii restitutionis in integrum injuncta fuerit, terminus probatorius tamen a Judice prorogari potest. Vol. V. P. VII. O. 62. p. 138
- Etiam in foro Saxonico anticipari potest. Vol. V. P. VIII. O. 360. p. 625
- Qualis Demonstratio ad formam impetrandi arresti requiratur? Vol. VI. P. IX. O. 9. n. 1. p. 11
- Terminus, Demonstrationi per sententiam definitus, perinde, ut in probatione, de momento in momentum currit. Vol. VI. P. IX. O. 109. p. 168
- Terminus, Demonstrationi præfinitus, non pertinet ad contrademonstrationem. Vol. VII. S. ad P. I. O. 212. p. 218.
- In simplici Demonstratione, ad impetrandam dilationem tertiam, nulla solennitate legali opus est. Vol. VI. P. IX. O. 180. p. 307
- Verbum: *Erweislich*, in sententia vel Decreto, adhibitum, quandoque simplicem Demonstrationem indicat. Vol. VI. P. X. O. 291. p. 506
- Verbum: *Ausführen*, non minus ad Demonstrationem, quam probationem quadrat. Vol. VI. P. IX. O. 39. p. 94
- Falsa Demonstratio legatarii legatum

tum non vitiat. Vol. VI. P. X.
O. 441. p. 788

Etsi Demonstratio in articulos re-
ducta sit, non tamen opus est,
copias documentorum, quæ
inducuntur, iisdem addi. Vol.
VI. P. X. O. 482. p. 864

Denuncians, seu Denun- ciator.

Quomodo comparatus esse debe-
at, ut fidem mereatur. Vol. III.
P. IV. O. 144. n. 4. p. 347

Qui propter publicum interesse
aliquid adversus alterum Ma-
gistratui denunciat, partes a-
ctoris in ea causa suscipere
haud tenetur. Vol. III. P. IV.
O. 216. p. 566

Si ea, quæ denunciavit, jureju-
rando confirmet, denuncia-
tum ad præstandum purgato-
rium gravat. Vol. IV. P. V. O.
56. n. 2. p. 84

Denuncians, qui ea, quæ contra
alterum denunciavit, jureju-
rando confirmavit, ab hoc a-
ctione injuriarum conveniri
nequit. ibid. O. 56. n. 2. p. 85

Denuncianti regulariter haud
permittitur, ut inquisiti defen-
sionem refutet. Vol. IV. P. V.
O. 100. p. 152

Qui delictum adversus alterum
denunciat, eundemque ad pur-
gatorium gravat, actione inju-

riarum conveniri nequit, etsi
hic innocens repertus fuerit,
Vol. IV. P. VI. O. 282 p. 471

Adversus sententiam absolutori-
am, in causa inquisitionis, latam
Denuncians, si ejus intersit,
remedio suspensivo uti potest.
Vol. IV. P. VI. O. 302. p. 506

Qui vindictæ studio delictum De-
nunciat, fidem non meretur.
Vol. II. P. III. O. 57. n. 6. p. 144

Qui delictum denunciat, post
adminicula Judicio suppedita-
ta ad ulteriorem ejus probatio-
nem haud tenetur. Vol. II. P.
III. O. 214. p. 566

Non potest reconveniri a reo ab-
soluto, quem ad effectum in-
quisitionis specialis gravavit.
Vol. V. P. VII. O. 56. p. 131

Quando ad juratam denunciatio-
nis suæ confirmationem per
sententiam admissus, sed po-
stea ab eadem exclusus fuit, ad
expensarum refusionem haud
tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 367.
p. 629

Etsi Denuncians in Saxonia Ele-
ctorali hodie initio testes no-
minaverit, si tamen hi reum
non gravent, nihilominus ad
juratam denunciationis suæ
confirmationem admittendus
est. Vol. V. P. VIII. O. 278. p. 637

An sine discrimine, siue testes ad-
fuerint, siue non, ad juratam
U suæ

fuæ denunciationis confirmationem, fit admittendus? Vol. VII. S. ad P. V. O. 122. n. 3. p. 604. & n. 7. p. 607

Utrum Denuncians, qui eo in loco, ubi contra denunciatum agit, non degit, nec bona possidet, ad cautionem præstandam adigi possit, et quanta illa cautio esse debeat. Vol. VII. S. ad P. V. O. 122. n. 3. p. 604. & n. 6. p. 607

Denuncians Litis.

Vid. infr. *Litis Denuncians.*

Denunciatio.

An in subhaftatione bonorum debitoris necessario requiratur. Vol. II. P. III. O. 59. p. 146. & O. 132. p. 389

Capita Denunciationis reo petenti ante summariam responsionem quandoque merito communicantur. Vol. IV. P. V. O. 112. p. 163

Dubium est, an hodie in Saxonia Electorali, injurianti, ad summariam responsionem citato, copia denunciationis, sine discrimine, denegari debeat. Vol. IV. P. V. O. 122. p. 179. & Vol. VII. S. n. 1. p. 602. & n. 3. p. 603

Eo casu, ubi quis citationem impetrare nequit, etiam sola De-

nunciatio oblata præscriptionem interruptit. Vol. VI. P. IX. O. 219. p. 391

Denunciatio partis offensæ, jurejurando confirmata reum ad purgatorium gravat. Vol. VI. P. IX. O. 221. p. 394

Denunciatio Litis.

Vid. infr. *Litis Denunciatio.*

Denunciatus.

An, antequam causa usque ad sententiam definitivam pervenerit, ad perustrationem Actorum fit admittendus. Vol. VII. S. ad P. V. O. 122. n. 3. p. 603

An coram Judicio in persona comparere teneatur, & an ipsi tunc, cum ad denunciationem respondet, Advocati assistentia sit permittenda. ibid. p. 604. & n. 5. p. 606

Utrum Denunciatus, sub pœna confessi & convicti citatus, pro tali sit habendus, si in scriptis ad denunciationem respondeat? Vol. VII. S. ad P. V. O. 122. n. 6. p. 604. & n. 8. p. 608

Depositarius.

An contra deponentem exceptione casualis interitus se defendere possit, re deposita casu peremta? Vol. III. P. IV. O. 214. n. 21. seqq. p. 548. seqq.

Si Depositarius, latam culpam admit-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

admittens, effecerit, ut non solum res deposita, sed suæ quoque res perirent, an exceptione casualis interitus contra deponentem recte se defendere possit? Vol. III. P. IV.

O. 214. n. 24. p. 549

Depositarius in exceptione casualis interitus se fundans, casum probare tenetur. ibid. n. 31. p. 550

An hoc casu sit audiendus, si ad iuramentum se offerret? ibid. n. 32

Cui incumbat probatio, si deponens replicet, casum a præcedente culpa profluxisse, Depositario, an deponenti? ibid. n. 33. seqq.

Si pecunia, apud se deposita, utatur, ad usuras tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 347. p. 575

Quando Depositarius dato chirographo fatetur, habere penes se ex deposito, v. gr. centum, tunc absque alio ordine judiciali potest procedi contra obligatum ad executionem. Vol. VI. P. X. O. 320. n. 4. p. 562

Depositio Judicialis.

Non aliter solutionis vice valet, quam si creditor oblatam solutionem recuset. Vol. IV. P. VI. O. 489 n. 2. p. 817

Depositio Testium.

Depositio testium, quorum sigillatim interest, ne quidem in possessorio summarissimo attendenda. Vol. I. P. I. O. 194. n. 1. seqq. p. 337

Depositio Testium generalis ac indefinita in possessorio summarissimo non attenditur. Vol. I. P. I. O. 119. n. 2. p. 166. & Vol. VII. S. p. 116.

Ad obtinendam in possessorio summarissimo victoriam unius Testis jurati Depositio non sufficit, nisi is omni exceptione major sit. Vol. VI. P. IX. O. 95. p. 150

Depositio Testium, in possessorio adhibita, in petitorio fidem haud faciunt. Vol. I. P. II. O. 397. p. 752

Nisi actor partis adversæ rotulum, quo hæc in possessorio obtinuit, producat. ibid. n. 3.

An Depositio unius Testis contra producentem plene probet. Vol. I. P. I. O. 194. n. 1. seqq. p. 337

Per unius Testis juratam Depositionem regulariter mors absentis probari nequit. Vol. V. P. VII. O. 240. p. 444

Per Depositionem Testium, aut literarum comparisonem in processu executivo jurata documentorum diffessio averti nequit. Vol. I. P. I. O. 104. p. 142

Sed quid si eum, qui ad juratam se offert diffessionem magnæ perjurii suspiciones urgeant? ibid. n. 10. seqq. p. 144

Depositioni Testium de delicto factæ, præsertim si causa capitalis sit, non habetur fides, nisi tempus, quo illud commissum, cum omnibus circumstantiis specificè fuerit designatum. Vol. IV. P. V. O. 120. p. 173

Quales Testium Depositiones in probanda præscriptione immemoriali esse debeant? Vol. VII. S. ad P. III. O. 106. p. 384

Depositum.

Ex contractu Depositi, etiam in Saxonia, mulier valide obligatur, etsi nullum curatorem adhibuerit. Vol. VI. P. IX. O. 175. p. 296

Ex Depositi instrumento, in quo certa summa haud definita est, executive agi nequit. Vol. VI. P. X. O. 320. p. 561

Deprecatio.

Regulariter ab illo ipso, qui intulit, in persona, ut loquuntur, fieri debet. Vol. I. P. I. O. 30. n. 1. p. 44

Deprecationem intuitu injuriæ defuncto illatæ, heres recte petit. Vol. VI. P. X. O. 342. p. 614

Utrum Deprecationes publicæ in multam pecuniariam ad pios

usus converti queant? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 238. seqq. p. 49

Deprecatio Publica.

Deprecationis Publicæ, nec non pœnitentiæ Ecclesiasticæ usus citra peccatum omitti potest. Vol. II. P. III. O. 83. p. 195

Deserta.

Num post reditum desertoris, cui Princeps veniam indulsit, pœnamque remisit, cogi possit, ut intra certum tempus declaret, utrum cum desertore interruptam conjunctionem repetere velit, nec ne, & an eo elapso, aut declaratione a Deserta facta, se imposterum nec desertoris, nec alterius cujusquam viri fidem amplius experiri, sed seorsim sibi res suas habere velle, desertori deinceps, Principe dispensante, ad nova vota transire liceat? Vol. I. P. II. O. 204. n. 15. seqq. p. 366. seq.

Contra desertorem processum malitiôsæ desertionis institueri potest, quamvis absente eodem se ab alio imprægnari passa sit. Vol. III. P. IV. O. 35. n. 3. p. 168. seqq.

Desertionis Pœna.

Vid. infr. *Pœna Desertionis.*

Deser-

Desertionis Processus.

Vid. infr. *Processus Desertionis.*

Desertio Malitiosa.

Quid sit? Vol. V. P. VIII. O. 483. n. 22. p. 816.

Quænam ad illam requirantur? ibid. n. 20. p. 803. seqq.

An sit iusta causa dissolvendi matrimonium quoad vinculum. ibid. p. 820

Num pravi ac indolerabiles conjugis mores per se Desertionem Malitiosam inferant? Vol. II. P. III. O. 158. p. 470

Ad Desertionis Malitiosæ processum impetrandum testimoniis castitatis opus haud est. Vol. III. P. IV. O. 35. p. 168

Desertor Malitiosus.

Quis dicatur? Vol. I. P. I. O. 204. n. 17. seqq. p. 369. seq. it. n. 36. p. 371. Vol. III. P. IV. O. 6. n. 17. p. 101. & Vol. V. P. VIII. O. 483. n. 22. p. 817

Quotuplex sit? Vol. V. P. VIII. O. 483. n. 22. p. 817

Quænam requirantur, ut quis Desertor Malitiosus consummatus dicatur? ibid.

Urum quis pro Malitioso Desertore sit habendus, Judicis arbitrio relinquendum est. Vol. I. P. I. O. 204. n. 78. p. 377

An pro tali sit habendus, qui con-

jugem veneno aliove modo necare constituit? Vol. III. P. IV. O. 6. p. 19

Quomodo in Electoratu Brandenburgico, nec non in Saxonia punitur. Vol. I. P. I. O. 204. n. 115. p. 382

Si post sententiam redeat, & poena ipsi forte per dispensationem remissa sit, neque ipse ad desertam in thorum conjugalem accipiendam, neque hæc ad redintegrandum cum Desertore matrimonium cogi potest, sed utrinque novo, eoque haud coacto consensu opus est. ibid. n. 148. seqq. p. 386

Num; si, mutato animo, revertendi consilium ceperit, sed detentus aut interceptus forte ab hostibus prohibeatur, pristinam uxorem suam, alii jam nuptam, recipere possit? ibid. n. 153. seqq. p. 387

Si ante sententiam redeat cum deserta matrimonium continuat. ibid. n. 37. p. 371

Si Desertori pars innocens veniam perfidiæ dat, & in thorum eum recipit, nullis solemnis opus est. ibid. n. 12. p. 366

An Desertori Malitioso, finito desertionis processu, sententiaque lata, potestas novas nuptias contrahendi prius, quam

conjux deferta alii viro nups-
rit, a Principe concedi possit?
ibid. p. 365

Desertrix Malitiosa.

Pro malitiosa Desertrice ea de-
mum habetur, quæ ante fini-
tum processum non rediit. Vol.
VII. S. ad P. I. O. 204. p. 214

Detentio.

Sola Detentio documentum non
sufficit, ut quis ad causam se le-
gitimasse censeretur. Vol.
IV. P. V. O. 247. p. 409

Dedentor Hereditatis.

Legata sibi relicta inter res here-
ditarias jurato indicare non te-
netur. Vol. I. P. I. O. 139. p. 198.
Nisi lis inter ipsum & credito-
res defuncti sit. ibid. n. 5.
p. 199.

Vel heredis intersit ratione
quartæ falcidiæ. ibid. n. 8.

Detractio. Detractus.

Nachsteuer.

Num ab onere Detractionis Ca-
nonici sint immunes? Vol. II.
P. III. O. 160. p. 473
An Clerici? ibid. n. 2.

Detractio Quartæ Tre- bellianicæ.

Locum non habet in fideicom-
misso familiæ conservandæ
causa relicto, & rebus alienari

prohibitis. Vol. I. P. II. O. 422.
n. 3. p. 819

Jure Canon. una cum Detractio-
ne legitimæ liberis competit, si
fideicommisso in diem vel sub
conditione fuerint gravati.
Vol. I. P. I. O. 458. p. 919.

Secus Jure Civili. ibid. n. 1.

Detractus.

Vid. infr. *Jus Detractus*. item *Ga-
bella Detractionis*. item *Gabella
Emigrationis*.

Dies.

Quando hora publicationis sen-
tentia factæ in specie actis non
est inserta, tota Dies decima
leuteranti vel appellanti cedit.
Vol. III. S. ad P. I. O. 79. p. 647.

Dies Feriatæ.

An interrompant subhastatio-
nem? Vol. I. P. I. O. 80. p. 100.
Quæ sint? Vol. V. P. VII. O. 205.
n. 1. p. 402

Dies Incertus.

Dies Incertus, quando sit extitu-
rus, facit conditionem. Vol.
III. P. IV. O. 191. n. 6. p. 508

Dies Insinuationis.

Non imputatur in fatale repro-
bationis. Vol. VI. P. IX. O. 105.
p. 166

Diffamatio.

Si ex confessione judiciali vel a-
liun-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

liunde non sit notoria, eadem ad obtinendam diffamantis citationem summariter probanda est. Vol. I. P. I. O. 228. n. 1. p. 478

Quæ probatio per testes vel documenta fieri debet, non per iuramenti delationem. *ibid.* n. 4. seqq.

An ex *L. Diffamari §. C. de Ingen. manumiss.* quis ad agendum provocari possit, si Diffamatio non probetur. Vol. II. P. III. O. 177 p. 504

Diffamatorium Judicium.

Vid. *infr. Judicium Diffamatorium.*

Diffamatus.

Judicium, in quo processus diffamatorius ventilatus est, declinare non potest, si diffamans in eodem actionem principalem instituire velit. Vol. I. P. I. O. 211. n. 4. p. 422

Differentia.

In dubio inter Jus Civile & Canonicum non est statuenda. Vol. I. P. I. O. 183. n. 7. p. 301

Diffessio.

Num in processu executivo jurata documentorum Diffessio per comparisonem litterarum, vel testium depositionem impediri queat? Vol. II. P. III. O. 88. p. 224

An recognita subscriptione & sigillo jurata Diffessio, quoad contenta documenti locum inveniat? Vol. II. P. III. O. 229. p. 591. seqq

Diffessio Jurata.

Sub recognitione documenti, per rem judicatam injuncta, tacite continetur. Vol. I. P. I. O. 64. p. 80

Per comperationem litterarum aut testium depositionem in processu executivo regulariter averti nequit. Vol. I. P. I. O. 104. p. 142

Sed quid si eum, qui ad juratam se offert Diffessionem, magnæ perjurii suspensiones urgeant? *ibid.* n. 10. seqq. p. 144

Ad Juratam Diffessionem documenti non sufficiunt verba: daß er Hand und Siegel nicht fenne, sed addendum: auch es dafür, wofür es ausgegeben worden, nicht halte, Vol. I. P. I. O. 138. p. 197

Adversus registraturam judicalem locum habet, quando actuarii subscriptio in illa deest. Vol. III. P. IV. O. 52. p. 185

Qui in processu executivo manum, ac sigillum recognoscit, ad Diffessionem contentorum regulariter non admittitur.

Vol

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Vol. III. P. IV. O. 77. p. 237. &
Vol. VII. p. 486

Aliquando etiam in processu
executivo ad Juratam Diffes-
sionem documenti admitti
quis potest, etsi manum
atque sigillum recognoverit.
Vol. IV. P. VI. O. 256. p.
446

Aliquando etiam locum invenit
in documento judiciali, si nem-
pe aliquis in eo defectus appa-
reat. Vol. VII. S. ad P. IV. O.
32. p. 467

Ad declinandam Diffessionem
Juratam admittenda est ali-
quando literarum comparatio.
Vol. VII. S. ad P. I. O. 104.
p. 110

Diffessionis Jura- mentum.

Vid. infr. *Juramentum Diffessionis.*

Dilatio.

Dilatio solutionis, in termino
apostolorum redemptionis a
Judice concessa, non prodest
appellanti. Vol. I. P. I. O.
14. p. 24

Sola Dilationis petitio, a princi-
pali facta tacitam mandati re-
vocationem haud infert. Vol.
I. P. I. O. 106. p. 146

Quarta Dilatio, absque solenni-
tate legali concessa, sustineri

potest, si impedimentum sit
notorium. Vol. IV. P. V. O.
26. p. 38

Solennitas legalis ad quartam
Dilationem impetrandam, eo
casu necessaria haud est, quan-
do hæc integrum spatium Sa-
xonicum non complectitur.
Vol. IV. P. V. O. 27. p. 39

Dilatio, simpliciter petita, & a
Judice concessa, regulariter
demum ab eo tempore, quo
prior finita est, currit. Vol. V.
P. VIII. O. 310. p. 570

Etsi quis a Commissario Principis
tertiam dilationem ea lege ac-
ceperit, ut nullam amplius ha-
bere debeat, nihilominus
quartam ab ipso Principe va-
lide impetrat. Vol. V. P. VIII.
O. 340. p. 608

Regula, quod Dilatio petita &
non denegata, pro tacite con-
cessa habeatur, etiam in causis
denunciationum sibi locum
vindicat. Vol. V. P. VIII. O.
388. p. 653

Ad primam & secundam Dila-
tionem petendam speciali
mandato opus haud est. Vol.
VI. P. IX. O. 223. p. 395

Diligentia.

Ad quam Diligentiam admini-
stratores bonorum atque re-
dituum publicorum tenean-
tur?

tur? Vol. II. P. III. O. 205.
p. 549

Dilucida Intervalla.

Quod is, qui impos mentis fuit,
Dilucida Intervalla habuerit,
ab allegante probari debet.
Vol. IV. P. VI. O. 455. p. 726

Director Judici

(Berichts-Verwalter.)

An partes citare possit, ut coram
se in ædibus suis compareant,
ibique in causa procedant, &
utrum ea, quæ ibidem gerantur,
valida sint? Vol. I. P. I. O.
118. p. 164

Peculiari juramento obstrictus
esse debet, si Dominus subdi-
tos suos coram eodem con-
veniri velit. Vol. I. P. I. O.
229. p. 479

Ut, præsentibus subditis, iuret,
in Saxonia Electorali necessum
haud est, nisi ad eum effectum,
ut Dominus Jurisdictionalis
subditos, coram proprio Judi-
cio, convenire queat. Vol.
IV. P. VI. O. 304. p. 509

Ut Director Judici a Notario ju-
re jurando ad officium, recte
obeundum, obstringatur, scri-
pta requisitio necessaria haud
est. Vol. VI. P. IX. O. 197. p. 350

Utrum in causis, quæ inter Do-
minum Jurisdictionalem, a

quo exercitium jurisdictionis
ipsi demandatum est, & sub-
ditos ventilantur, ipse decre-
tum dare queat, an Acta ad
Dicastrium aliquod transmit-
tere, indeque sententiam pe-
tere teneatur? Vol. IV. P. V.
O. 219. n. 2. seqq. p. 350. seq.

Dispensatio.

Circa matrimonium in linea re-
cta secundi generis affinitatis
locum non habet. Vol. I. P. I.
O. 124. p. 172

Dispensatio Principis circa nu-
ptias cum defunctæ uxoris so-
roris filia locum non habet.
Vol. I. P. I. O. 278. p. 533

Num in matrimonio, cum uxo-
ris defunctæ fratris filia con-
trahendo, locum inveniat?
Vol. II. P. III. O. 103. p. 230. &
Vol. VII. S. p. 381

Dispensatio Principis circa ma-
trimonium cum defuncti fra-
tris vidua locum non habet,
quamvis commixtio sanguinis
& seminis haud intervenerit.
Vol. II. P. III. O. 20. p. 48

Dispensatio Principis circa no-
vas nuptias a malitioso deser-
tore ante, quam deserta con-
jux viro nupserit, ineundas,
valida est. Vol. I. P. I. O. 204.
p. 365. seqq.

Locum invenit saltem quoad
pœnam Jure humano sanc-
tam,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tam, nec ad poenas, Jure Divino Universali constitutas pertinet. Vol. III. P. IV. O. 82. n. 1. seqq. p. 246

Circa matrimonium cum sorore ejus foeminae, quam quis a se vitiatam fassus est, locum non habet. Vol. IV. P. V. O. 31. p. 44

Locum non invenit in gradibus Jure Divino prohibitis, etsi consanguinitas vel affinitas tantum ab uno latere sit. Vol. V. P. VII. O. III. p. 233

Filium ex matrimonio, Jure Divino prohibito, natum proximus agnatus a feudo recte excludit, etsi Principis Dispensatio intervenerit. Vol. V. P. VII. O. 179. p. 357

Dispositio.

Dispositio patris, qua liberos aestimatione legitimae contentos esse jubet, valida haud est. Vol. I. P. I. O. 185. p. 316. conf. O. 442. p. 898

Simultaneae investiti, vasallo liberam de feudo Dispositionem per literas reversales in ipsorum praejudicium valide concedunt. Vol. II. P. III. O. 87. p. 206

Si verba haud conveniunt, Dispositio Legis locum habere non potest. Vol. II. P. III. O. 129. n. 2. p. 381

Ubi persona demonstrata, ibi Dispositio non ad heredes, multo minus ad extraneum transit. Vol. II. P. III. O. 184. n. 2. p. 514

Dispositio Vasalli circa feudum ab ejus filiis impugnari non potest. Vol. V. P. VII. O. 231. p. 431

Cessante causa finali alicujus Dispositionis, cessat etiam ipsa Dispositio. Vol. VI. P. X. O. 279. n. 3. p. 483

Omnis Dispositio, in praejudicium legitimae facta, invalida est. Vol. VII. S. ad P. I. O. 95. p. 109

Dispositio Juris.

Dispositio *Authentica*, *Si quamulier*, cessat eo casu, quo vidua solutionem debiti, simul cum marito contracti, post mortem ejus denuo promisit. Vol. I. P. I. O. 262. p. 513

Dispositio *L. Anastasiana* cessat, si emptio ex necessaria ac probabili causa facta sit. Vol. I. P. I. O. 298. n. 2. p. 568

Dispositio *L. XI. C. de Resc. Vend.* etiam in aliis, quam in emptio- nis venditionis contractibus locum invenit. Vol. I. P. I. O. 302. n. 1. seqq. p. 574

Cessat contra apocham, quando laesio

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

læſio non in quantitate, ſed
cauſa liberationis conſiſtit. ib
n. 4. ſeqq. p. 574

Dispoſitio *L. 8. C. de Revoc. Don*
non pertinet ad caſum, ubi
quis tempore donationis libe-
ros habuit, & poſtea plures
ſuſcepit. Vol. III. P. IV. O. 112.
p. 288

Dispoſitio *Leg. Sancimus. 15. C. de*
Judic. locum non invenit in
caſu, ubi reus, ad ſumtus litis,
actori ſuppeditandos, conde-
mnatus eſt. Vol. V. P. VII. O.
24. p. 78

Dispoſitio *L. ult. C. de Ediſt. D.*
Hadrian. toll. in omni ultima
voluntate locum habet. Vol.
V. P. VII. O. 102. p. 202

Dispoſitio *Mandati Electoris Saxo-*
nici de Cambiis de An. 1699. non
pertinet ad caſum, ubi indof-
ſatarius ſimplicis procuratoris
loco eſt. Vol. V. P. VII. O. 130.
p. 253

An Dispoſitio *Ordinationis Provinc.*
Lusat. Super. art. 3. §. 3m Gall
aber 2. ſtringat quoque ſubdi-
torum liberos, qui opificii
melius addiſcendi gratia pere-
grinantur. Vol. V. P. VII. O.
148. p. 296

Num Dispoſitio §. 25. *Mandati E-*
lectoris Saxonici de Duellis, per-
tineat etiam ad ruſticos, quo-

cunque modo ſe provocantes.
Vol. V. P. VII. O. 164. p. 322

Dispoſitio *L. Hac Ediſtali 6. C. de*
Secund. Nupt. locum non habet,
quando quis tantundem aut
non multo minus ab inteſtato
accepturus fuerat, quantum ex
Dispoſitione Conjugis capit.
Vol. V. P. VIII. O. 280. p. 513.

Dispoſitio *Novella 72. c. 5.* non per-
tinet ad caſum, ubi ceſſio no-
minis adverſus pupillum tu-
toris uxori facta eſt. Vol. V.
P. VIII. O. 473. p. 786

Dispoſitio Legum.

Dispoſitio *L. 3. C. de Apoch. publ.*
non tantum in præſtationibus
publicis, ſed & in cauſis priva-
torum attenditur. Vol. IV. P.
V. O. 220. p. 351

Dispoſitio *Decisionis Electoralis Sa-*
xonica 37. ad eum quoque ca-
ſum pertinet, ubi inter fratres
atque ſorores ſuper qualitate
bonorum lis eſt. Vol. IV. P.
VI. O. 498. p. 839

Dispoſitio *Cap. 8. de Procur. in 6.*
in Saxonia exiguum uſum ha-
bet. Vol. VII. S. ad P. I. O. 106.
n. 2. p. III

Dispoſitio *L. un. C. ſi quis Imper.*
maledix. etiam ad Principes, &
ſtatus Imperii eſt extendenda.
Vol. VII. S. ad P. II. O. 483. n. 4.
p. 356

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Dispositio *L. un. C. de Sent. quæ pro eo quod int. prof.* tantum ad casus, ubi de certa quantitate agitur, pertinet. Vol. VII. S. ad P. III. O. I. n. 2. p. 366

Dispositio *Mandati Elect. Saxon. de An. 1699.* non omnibus indistincte exceptionibus viam præcludit. Vol. VII. S. ad P. III. O. 5. p. 370

Dispositio *Mandati Elect. Saxon. d. non distrabendis prædiorum pertinentiis*, tantum ad bona, in Præfecturis sita, pertinet. Vol. VII. S. ad P. III. O. 144. p. 395

Dispositio *L. 2. C. d. Resc. Vendit.* in transactionibus judicialiter confirmatis, locum haud invenit. Vol. VII. S. ad P. VI. O. 474. p. 679

Dispositio Parentum inter liberos.

Valida est, etsi liberi ab illis heredes instituti haud sint. Vol. IV. P. V. O. 236. p. 373

Depositio Testamentaria.

Dispositio Testamentaria de subfelliis templorum invalida est. Vol. IV. P. VI. O. 402. p. 733

Vid. infr. Testamentum.

Dissensus.

Eo casu, quo filius ipse a sponsalibus recedit, parentes nullam sui Dissensus causam alle-

gare tenentur. Vol. VI. P. X. O. 269. p. 466

Dissolutio Matrimonii.

An fieri possit ob copulam carnalem, a conjuge cum alio exercitam, si adulterium per immisionem feminis non fuerit consummatum? Vol. I. P. I. O. 47. p. 61

Utrum non solum ob absolutam, sed etiam ob respectivam unus conjugis impotentiam Dissolutio Matrimonii quoad ipsum vinculum fieri ac dissolutis novum matrimonium concedi possit? Vol. II. P. III. O. 174. p. 498

Distractio.

Distractio pertinentiarum prædiorum in Saxonia Elect. peculiari Mandato est prohibita. Vol. I. P. I. O. 333. p. 621

Vid. supr. *Alienatio.*

Distributiones Quotidianæ.

Non nisi Canonicis residentibus debentur. Vol. I. P. II. O. 468. p. 936

Diversa.

Sicuti ea, quorum diversa plane natura, & quæ diversos effectus producant, pro iisdem ac proprie similibus haberi nequeunt

queunt, ita etiam diversa in illis jura, nisi aliud expresse cautum sit, obtinere intelliguntur.

Vol. I. P. I. O. 28. n. 3. p. 43

Diverforium.

Num jus cauponam habendi includat jus Diverforii? Vol. II. P. III. O. 195. p. 534

Divisionis Beneficium seu exceptio.

Vid. supr. *Beneficium Divisionis.*
item infr. *Exceptio Divisionis.*

Divisio Bonorum.

Divisio Bonorum, a patre inter liberos facta, secuta licet traditione, ab illo revocari & bona aliter dividi possunt. Vol. I. P. II. O. 5. p. 8.

Divisio Hereditatis.

Divisio Hereditatis, inter praesentes facta, coheredi praepjudicare nequit. Vol. V. P. VII. O. 238. p. 441

Divisio Hereditatis extrajudicialis, etiam propter modicam, & non dolosam laesionem, impugnari & rescindi potest. Vol. VII. S. ad P. V. O. 51. p. 594

Divisio Rerum.

Extrajudicialis Rerum communium Divisio etiam propter modicam & non dolosam laesionem rescindi potest, si modo

haec circa ipsas res dividendas contingat. Vol. IV. P. V. O. 51. p. 74

Divisio patris inter liberos.

Divisio patris inter liberos holographa ejus subscriptione non indiget. Vol. VI. P. IX. O. 207. p. 368

Divisio bonorum, inter liberos facta, propterea non infirmatur, quod laesionem in legitima contineat. Vol. VI. P. IX. O. 208. p. 370

Divisio Parentum inter liberos.

Quando differt a testamento parentum inter liberos? Vol. VII. S. ad P. V. O. 236. n. 4. p. 646
In Divisione Parentum inter liberos hi necessario heredes institui haud debent. Vol. VII. S. ad P. V. O. 236. p. 642

Divides.

Num ad eleemosinas erogandas compelli possint? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 232. seqq. p. 48

Divortium.

An ita fieri possit, ut vinculum ab una saltem parte solvatur, ab altera autem firmum maneat? Vol. I. P. I. O. 204. n. 41. seqq. p. 372

Ob impotentiam saltem respectivam quoque locum habet.

Vol. I. P. II. O. 392. pag. 742.
 Divortii totalis causæ quænam
 sint? Vol. I. P. I. O. 204. n. 56
 seqq. p. 373. seqq.
 Ad Divortium sufficit copula car-
 nalis, a conjuge cum alio exer-
 cita, quamvis immissio feminis
 facta non sit. Vol. I. P. I. O. 47
 p. 61.
 Si inhabilitas ad copulam carna-
 lem nullis se externis signis e-
 videnter probat, saluberrimo
 consilio trium annorum spa-
 tium definitum est, intra quod
 conjuges exercendæ carnali
 copulæ operam dare debent,
 priusquam de Divortio, inter
 eos suscipiendo, agatur. Vol.
 II. P. III. O. 56. n. II. p. 137
 Ob infidias, vitæ conjugis structas,
 haud conceditur. Vol. III. P. IV.
 O. 6. p. 99. seqq.
 An præter adulterium adhuc aliæ
 Divortii causæ sint admitten-
 dæ? Vol. III. P. IV. O. 6. n. 6.
 seqq. p. 99. seqq.
 Quo tempore Divortium pro-
 pter malitiosam desertionem
 fieri intelligatur, utrum a die,
 quo sententia lata, an vero tum
 demum, cum persona deserta
 novum conjugem in thorum
 plene admisit. Vol. III. S. ad P.
 I. O. 204. p. 708

Diuturnitas Carceris.

Vid. supr. *Carcer.*

Doctores.

An beneficio competentiae gau-
 deant? Vol. VII. S. ad P. VII.
 O. 85. n. 136. seqq. p. 731

Doctores Medicinæ.

Arcana sua pharmacopolis privi-
 legiatis justo pretio prius of-
 ferre tenentur, quam aliis ea-
 dem distrahant. Vol. II. P. III.
 O. 239. p. 611

Documenta.

In foro Saxonico regulariter sunt
 vel recognoscenda, vel per ju-
 ratam diffessionem neganda.
 Vol. I. P. I. O. 138. p. 197

Documentum, quod ad aliud sese
 refert, guarentigionatum haud
 est, adeoque executive ex eo-
 dem agi nequit. Vol. I. P. I. O.
 362. p. 668

Subscribens Documento, quo
 beneficia, quibus renunciat,
 explicantur, exceptionem non
 factæ certiorationis illi oppo-
 nere non potest. Vol. I. P. I. O.
 208. p. 415

Ex Documento, quod non sub-
 scriptum, sed tantum sigillo
 munitum est, non executive,
 sed ordinarie tantum agi pot-
 est. Vol. I. P. II. O. 416. p. 799.

An quoad subscriptionem & si-
 gillum recognosci, quoad con-
 tenta vero jurata diffessione
 negari possit? Vol. II. P. III. O.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

229. p. 591. seqq. conf. tamen
Vol. VII. S. p. 408
- Documentorum copiae antiquae
recognosci debent, nec pro-
bandi vi omnino destituuntur.
Vol. II. P. III. O. 68. p. 165
- Documentorum editio in termi-
no productionis peti potest,
nulla licet illius mentio in ar-
ticulis probatorialibus facta sit.
Vol. II. P. III. O. 88. p. 210
- Fisco a reo sunt edenda. Vol. I.
P. II. O. 496. n. 1 p. 968. & Vol.
VII. S. ad P. IV. O. 43. p.
465.
- Num Documenta a reo actori ad
replicam probandam sint e-
denda? Vol. III. P. III. O. 238.
p. 609
- In possessorio summarissimo non
tenetur adversarius documen-
ta edere, quae ad petitorium
pertinent. Vol. V. P. VIII. O.
482. p. 800
- Regulariter a reo actori non sunt
edenda. Vol. III. P. IV. O. 43.
n. 1. p. 177
Nisi res sit cum fisco, aut ec-
clesia, vel aliis piis causis. ibid.
n. 2. seqq
- Sumtibus petentis edi debent.
Vol. III. P. IV. O. 192. n. 1. p. 510
- An Documenta judicialia jura-
tam diffessionem admittant?
Vol. III. P. IV. O. 52. n. 1. seqq.
p. 185. & Vol. VII. S. p. 467
- Documentum, in processu exe-
cutivo, productum, vel reco-
gnoscendum, vel mediante
jurejurando diffitendum est.
Vol. III. P. IV. O. 77. p. 237
- Quando Documenta in contu-
maciam pro recognitis habentur,
exceptiones haud amit-
tuntur. Vol. III. P. IV. O. 169.
p. 482
- Documentum, quod residuum
rationum continet, nihil con-
tra scribentem probat, si no-
men ejus, cum quo rationes
collatae sunt, in eodem expres-
sum haud sit. Vol. IV. P. VI.
O. 253. p. 441
- Documentum quodammodo la-
ceratum, non facit cessare pro-
cessum cambialem & executi-
vum. Vol. IV. P. VI. O. 407.
p. 657
- Quando Documenta jam in Actis
extant, ne quidem in Saxonia
opus est, eorum copias articu-
lis probatorialibus adjungi.
Vol. V. P. VIII. O. 370. p. 632
- Recognoscendum haud est Do-
cumentum, in parte essentiali
laceratum. Vol. VI. P. IX. O. 27.
p. 63
- Quousque Documentorum pro-
ductioni in processu locus sit?
Vol. VI. P. IX. O. 210. n. 1. seq.
p. 373
- Quomodo Documenta in pro-
cessu

cessu summario ex §. 8. *Resol. Grav. Sax. de Ann. 1661.* comparata esse debeant? Vol. VII. S. ad P. IV. O. 39. n. 3. seqq. p. 465. Vid. infr. *Instrumenta.*

Documentorum Diffessio.
Vid. suspr. *Diffessio Jurata.*

Documentorum Editio.
Vid. infr. *Editio Documentorum.*

Documentorum Recognitionio.

Vid. infr. *Recognitionio Documenti.*

Documentum Gvarentigionatum.

Pactum, de ineunda novatione, si altioris indaginis sit, frustra adversus Documentum Gvarentigionatum, per modum actionis, præveniendi in iudicium deducitur. Vol. IV. P. VI. O. 406. p. 653.

Vid. infr. *Instrumentum Gvarentigionatum.*

Dolor.

Quis Dolor iustus dicatur? Vol. II. P. III. O. 150. n. 2. p. 429.

Is, quem repens Dolor, in facinus non præmeditatum stimulavit, mitius extra ordinem puniendus est. ibid. p. 441.

Dolus.

Quis sit? Vol. II. P. III. O. 153. n. 4 p. 457.

An Dolus, qui causam sponsalibus dedit, si circa accidentalia matrimonii, v. gr. divitias, versatur, sponsalia invalida reddat? Vol. II. P. III. O. 66. p. 161.

Venditionem, etsi sub hasta factam, nullam reddit. Vol. V. P. VIII. O. 277. p. 508.

Quomodo Dolo valide renunciatur. Vol. VI. P. X. O. 285. n. 4. p. 498.

Dolus causam dans contractui.

Quis dicatur? Vol. VI. P. X. O. 284. n. 5. p. 495.

Contractum bonæ fidei ipso jure nullum reddit. ibid. n. 1. seq. p. 494.

Dolus Incidens.

Quis dicatur? Vol. VI. P. X. O. 284. n. 3. p. 494. & n. 5. p. 496.

Contractum ipso jure nullum haud reddit. ibid. n. 4. seq.

Domesticus.

Si citationem recipere nolit, eandem, in ejus conspectu, deponi sufficit. Vol. IV. P. VI. O. 285. p. 473.

Domicilium.

Quænam requirantur, ut quis Domicilium alicubi habeat? Vol. V. P. VII. O. 148. n. 4. p. 297.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Ex hoc solo, quod quis in alio loco commorari cœpit, animus mutandi domicilium colligi nequit. Vol. V. P. VII. O. 127. p. 250

Pluribus in locis constitui potest. Vol. V. P. VII. O. 127. n. 1. & 3. p. 250 & ibid. O. 148. n. 4. p. 298

Locus Domicilii tamdiu competens forum reddit, quoad exemptio probatur. Vol. VI. P. X. O. 453 p. 802

Qui Domicilium sub alicujus jurisdictione constituit, subjectionem, sive jurato, sive stipulata manu saltem, si exigatur, profiteri tenetur. Vol. VI. P. X. O. 401. p. 723

Dominium.

In actione negatoria ante omnia est demonstrandum. Vol. I. P. II. O. 419. n. 3. p. 807

In actione negatoria ex sola possessione probatur. Vol. III. P. IV. O. 223. p. 578

Ad probandum Dominium in actione negatoria sola possessio vel quasi alicujus juris non sufficit. Vol. VI. P. IX. O. 33 p. 84

Quando reus in actione negatoria fatetur, fundum, in quo jus aliquod prætendit, ab actore sub lege retrovenditionis possideri, ulterior demonstratio Domini necessaria haud est. Vol. VI. P. IX. O. 34. p. 86

An in libello actionis negatoriæ expresse sit allegandum? Vol. IV. P. VI. O. 454. n. 2. seqq. p. 725

Dominium prædii dotalis in maritum revocabiliter tantum transfertur. Vol. I. P. I. O. 90. n. 1. p. 120

Per solam æstimationem prædii, in dotem dati, non transfertur Dominium irrevocabile in maritum. Vol. I. P. I. O. 90. p. 120

Ad Dominium rei venditiæ transferendum sola ususfructus reservatio sufficit. Vol. I. P. I. O. 273 p. 526

Dominium rei, quæ heredis est, alteri legata, demum a tempore traditionis in legatarium transit. Vol. I. P. I. O. 307. p. 584

Quid Jure Romano ad transferendum Dominium requiratur? Vol. II. P. III. O. 25. n. 1. p. 55

Quid insuper adhuc Jure Saxónico Electorali? ibid. n. 2. it. Vol. II. P. III. O. 232. n. 1. p. 597. & Vol. III. P. IV. O. 51. n. 1. p. 184

Ex reservatione hypothecæ in emptorem translatum censetur. Vol. II. P. IV. O. 226. n. 3. p. 588

Regulariter sine traditione non transit, etsi contractus cum ipso Principe initus. Vol. VI. P. IX. O. 132. p. 201

Domini translatio non impeditur per pactum de non alienando

nando rei suæ traditioni adjectum, sed sola actio ad interesse datur. Vol. I. P. II. O. 372. p. 685

Quando Dominium rei venditæ & traditæ demum in emtorem transeat? Vol. III. P. IV. O. 226. n. 1. seq. p. 586

Qui rei, alteri venditæ, Dominium ex postfacto consequitur, eandem ab hoc vindicare nequit. Vol. VI. P. IX. O. 222. p. 394

An principium; Dominium rei venditæ in emtorem non transire, si venditor ad fidem de pretio habendam dolo inductus fuerit: inter Mercatores quoque locum inveniat? Vol. II. P. III. O. 64. n. 4. p. 158

Re pecunia pupillari a tutore emta, Dominium ejus non tutori, sed pupillo acquiritur, licet tutor eam proprio nomine emerit. Vol. II. P. III. O. 134. n. 5. p. 398

Utrum per præscriptionem plenum, an solum utile Dominium acquiratur? Vol. III. S. ad P. I. O. 183. n. 149. seqq. p. 700 seqq.

Per clausulam fideicommissariam haud excluditur. Vol. V. P. VIII. O. 479. p. 797

Ubi quæstio Domini principaliter, ut in reivindicatione, occurrit, illud accurate probari debet. Vol. III. P. IV. O. 223. n. 1. p. 578

Dominium Litis.

Unde nascatur? Vol. I. P. I. O. 230. n. 2. p. 480

Dominium Litis, quod procurator Jure Romano habet, hodie non plane cessat. Vol. I. P. I. O. 230. p. 480

Dominus.

Ob negligentiam, a procuratore suo in judicio admissam, in integrum non aliter restituitur, quam si hunc, instituta mandati actione, prius excusserit, eundemque non solvendo esse constet. Vol. I. P. I. O. II. n. 1. seq. p. 21. & P. II. O. 391. p. 740.

Nisi lis de re incertæ æstimationis fuerit ibid. n. 3. seq.

Dominus prædii servientis liberum servitutis usum nullo modo impedire potest. Vol. V. P. VIII. O. 499. p. 854

Dominus prædii servientis in prædio suo nihil facere potest, quod deteriore efficit conditionem prædii dominantis, & usum servitutis constitutæ impedit. Vol. VII. S. ad P. III. O. 204. p. 406

Dominus prædii servientis impedimentum, circa usum servitutis, a tertio, citra culpam, injectum, remove haud tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 133. p. 202

Dominus prædii servientis, qui servi-

fervitutem aquæ ducendæ alteri concessit, suis sumtibus reficere tenetur locum, unde illa deducitur. Vol. VI P. X. O. 407. p. 735

Dominus, per cuius prædium alter fervitutem viæ indefinite exercuit, potest eidem etiam invito certum locum assignare, modo si usus fervitutis deterior haud reddatur. Vol. I. P. I. O. 203. p. 362

Quando jus pascendi non nisi eo tempore, quo fruges collectæ sunt, *zu offenen Zeiten*, competit, Dominus incultum prædium ad culturam revocare non prohibetur. Vol. V. P. VII. O. 57. p. 133

Quando Dominus fundi pacto se obstrinxit, quod in ea nulla omnino pecora pascere velit, ne quidem hyberno tempore, oves ibi pascere potest, invito eo, cui jus pascendi, indefinite concessum, ibidem competit. Vol. V. P. VIII. O. 492. p. 841

Quando pascua utriusque pecoribus haud sufficiunt, Dominus prædii fervientis cedere tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 67. p. 126

In subsidium in integrum restituitur, si procurator, vel advocatus, salvendo non est. Vol. VII. S. ad P. II. O. 391. p. 316.

In foro Saxonico, etiam super fa-

cto mandatarii, ipse jurare tenetur. Vol. V P. VIII. O. 490. p. 832

Hodieque post litem contestatam, invito adversario, & absque prævia causæ cognitione, alium procuratorem constituere nequit. Vol. V. P. VII. O. 42. p. 103.

Quando citatio ad publicandam sententiam procuratori, speciale mandatum ad id non habenti, insinuata est, hoc Domino non præjudicat, etsi procurator in termino comparuerit. Vol. V. P. VII. O. 152. p. 305

Domino res furtiva, sine refusione sumtuum inquisitionis, restitui debet. Vol. V. P. VIII. O. 430. p. 705

Dominus rei ablatae in bonis furis ratione damni ac interesse nullam tacitam hypothecam habet. Vol. I. P. I. O. 288. p. 559

Dominus ad rem suam tradendam, quæ alteri ex negotio unilaterali debebatur, conventus, exceptione casualis interitus recte se defendit. Vol. III. P. IV. O. 214. n. 67. p. 547

Quoties Dominus ad rem alteri ex contractu oneroso debitam præstandam convenitur, toties de interitu casuali recte excipit, & petere nihilominus potest, ut alter ex sua parte con-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tractum adimpleat. ib. n. 70. p. 548
Quatenus Domino supervenien-
 ti, & rem suam vindicanti, bonæ
 vel malæ fidei possessor excep-
 tionem interitus casualis recte
 opponat. ibid. n. 99. seqq. p.
 553. seqq.

Habet actionem injuriarum pro-
 pter injuriam, famulo aut an-
 cillæ illatam, si eandem in ipsius
 contumeliam factam esse, ap-
 pareat. Vol. IV. P. VI. O. 433.
 p. 695

Hodie ex delicto servi, in officio
 licet delinquentis, non aliter
 tenetur, quam quatenus cul-
 pam in eo eligendo, aut reti-
 nendo commisit. Vol. V. P. VII.
 O. 60. p. 137

Si plurium Dominorum anima-
 lia damnum dederint, singuli
 non in solidum, sed pro rata
 damni, a cujusque animali illati,
 actione de pastu tenentur. Vol.
 I. P. I. O. 57. p. 74

In Saxonia, Dominus, qui sciens,
 ab animali suo damnum datum
 esse, illud recipit, simpliciter
 ad ejus restitutionem tenetur.
 Vol. VI. P. IX. O. 56. p. 112

Ægrotanti servo sumtus curatio-
 nis ex æquitate & lege charita-
 tis subministrare tenetur. Vol.
 VI. P. IX. O. 107. p. 167

Thesaurum, in solo proprio in-
 ventum, hodiernum totum ac-

quirit. Vol. V. P. VIII. O. 411 p. 688
Si is, cujus opera quis in merci-
 bus emendis, cum pretium non
 statim solverit, uti consuevit,
 deinceps ignorante Domino,
 ex eadem taberna alias merces
 accipiat, & cum iis aufugiat, an
 Dominus ideo teneatur. Vol. I.
 P. I. O. 215. p. 430

Dominus fundi, flumini adjacen-
 tis, in flumine publico molen-
 dinum libere exstruit. Vol. I. P.
 II. O. 382. p. 724

Quomodo duo possint esse unius
 rei Domini. Vol. II. P. III. O. 25.
 n. 33. p. 60

An compelli possit, ut rem suam,
 vel jus aliquod alteri invitus
 reddat? Vol. IV. P. V. O. 57. n.
 1. seqq. p. 85

Dominus Directus.

Domini Directi consensus in alie-
 natione feudi, si illa in agnatos
 & simultanee investitos fiat,
 non requiritur, nec feudum
 amittitur. Vol. I. P. II. O. 368.
 p. 677

Secus, si alienatio fiat in extra-
 neum. ibid. n. 1. seq.

Regulariter cogi nequit, ut simul-
 taneam alicui investituram, pe-
 tente vasallo, concedat. Vol. III.
 P. IV. O. 240. p. 618

Si vasallus, consensu simultanee
 investitorum, de feudo per ul-
 timam

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

timam voluntatem disposuerit, hoc Domino Directo haudquaquam nocet. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 163. n. 3. p. 565

Gaudet beneficio competentiae contra vasallum. Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 88. p. 722

Gaudet jure retractus in praedio emphyteuticario. Vol. II. P. III. O. 162. n. 2 p. 478

An jure prodimiseos gaudeat etiam illo casu, quo vasallis ex privilegio, consuetudine aut statuto facultas feudum, non expetito prius Domini consensu, alienandi concessa est. Vol. I. P. I. O. 209. p. 417

Intuitu laudemii hypothecam tacitam non habet. Vol. I. P. I. O. 328. p. 614

Si confirmatio contractus, in quo feudum hypothecae expresse subjectum, in Cancellaria feudali facta sit, Dominus Directus in eandem consensisse censetur. Vol. I. P. II. O. 467. p. 933.

Quodvis negotium tanquam Judex confirmare, non autem in illud consensum suum praestare intelligitur, nisi hunc specificiter expresserit. Vol. I. P. II. O. 495. n. 6. p. 967

Consentiendo in pactum vasalli cum alio, eidem se in casum

aperturæ non subicit. Vol. VI. P. X. O. 292. p. 508

Dominus feudi, qui simul jurisdictionem habet, arrestum in ipsam feudi substantiam valide concedit. Vol. VI. P. X. O. 479. p. 859

A vasallo servitia feudalia accipiendo censetur feloniam, in non petenda investitura renovatione admissam, tacite remississe. Vol. VI. P. X. O. 263. p. 459

Vasallo feudum, de quo ipsum investit, auferre nequit, etiam si res aliena fuerit. Vol. III. P. IV. O. 138. p. 331

Non potest a vasallo exigere juramentum calumniae, nec, vice versa, vasallus a Domino Directo. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 393. p. 419

Domino Feudi.

Non potest vasallum, qui feloniam admisit, propria auctoritate, & inaudita causa feudo exuere. Vol. V. P. VII. O. 138. n. 1. p. 271

Jure protimiseos tunc demum gaudet, quando nullus agnatus, aut simultanee investitus, concurrat. Vol. V. P. VIII. O. 257. p. 475

Dominus Jurisdictionalis.

Non potest compellere liberos subditorum, ad operas sibi locan-

candas, si easdem extraneis mercede non locent, licet parentes illis haud egeant. Vol. I. P. I. O. 44. p. 58

Quibus casibus liberos subditorum ad operas sibi locandas compellere possit? ibid. n. i. seqq.

A rusticis, operarum loco, pecuniam, Dienst-Geld, eo casu exigere potest, quo illis prorsus uti nequit. Vol. IV. P. VI. O. 28. p. 41

Propter operas non praestitas, quas Dominus haud exegit, nulla satisfactio retro debetur. Vol. V. P. VII. O. 171. p. 333

Quando Dominus cum subditis pactum iniit, de certa pecunia, loco operarum, quibus commode uti nequit, Dienst-Geld, praestanda, regressum ad illas praescriptio haud excludit. Vol. VI. P. IX. O. 64. p. 120

Quando onera publica, a subditis collecta, sine Domini Jurisdictionalis culpa pereunt, ad eorum restitutionem haud tenetur. Vol. VI. P. X. O. 423. p. 761

Operas aedilitias a subditis exigere potest, quamvis aedificia invicem inclusa haud sint. Vol. III. P. IV. O. 28. p. 158. & Vol. VII. S. p. 463

Regulariter subditum cogere

potest, ut officium Scabini suscipiat. Vol. III. P. IV. O. 170. p. 482

Jus coquendi & vendendi cerevisiam regulariter nemini concedere potest. Vol. VI. P. X. O. 434. p. 774

Ad id, ut Dominus Nobilis adversus vassallos subditos in Judicio feudali agere possit, non sufficit Actuarii juramentum generale. Vol. I. P. I. O. 429. p. 479

An Dominus Jurisdictionalis, qui gaudet jure protimiseos in rebus subditorum venalibus, hos cogere possit, ut res venales, quas ipsi obtulerunt, actu ad ipsum deferant? Vol. I. P. I. O. 27. p. 40

Domus.

Quando Domus, ad coquendam cerevisiam comparata, cum omnibus pertinentiis venditur, res alienae exceptae intelliguntur. Vol. V. P. VII. O. 166. p. 326

Donatio.

Quenam requirat, ut valida sit, effectumque fortiatur. Vol. I. P. I. O. 157. n. i. p. 221

Donatio simplex, in liberos facta, in divisione hereditatis paternae conferenda haud est. Vol. I. P. I. O. 317. p. 592

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Exceptiones hujus regulæ.
ibid. n. 20. p. 595

Si in Donatione mortis mentio
tantum in verbis executivis fa-
cta sit, est Donatio inter vivos.
Vol. I. P. I. O. 35. p. 49. & Vol.
VII. S. p. 81

Donatio modalis ex capite ingra-
titudinis revocari non potest.
Vol. I. P. I. O. 66. n. 3. p. 82

Donatio omnium bonorum, mo-
bilium & immobilium, nomi-
na & actiones haud continet.
Vol. I. P. I. O. 284. n. 3. p. 555

Donatio omnium bonorum in-
ter vivos & Jure Civili, & ho-
dierno valet. Vol. III. P. IV. O.
8. p. 130. seqq.

Donatio bonorum immobilium,
quorum valor quingentos so-
lidos haud excedit, etiam in fo-
ro Saxonico absque judiciali
insinuatione valet. Vol. VI. P.
IX. O. I. p. 1.

An Donatio omnium bonorum
sit valida? Vol. VII. S. ad P. I.
O. 21. n. 199. seqq. p. 43

Donatio inter vivos, quingentos
solidos excedens, nec judici
insinuata, an, & in quantum va-
leat? Vol. II. P. III. O. 65. n. 1.
2. & 7 p. 159

An Donatio, quingentos solidos
excedens, juramento confir-
mata valeat, si judicialis insinu-

atio omissa sit? Vol. III. P. IV.
O. 151. n. 95. p. 372

Donatio inter vivos propterea
revocari nequit, quod condi-
tio, in mente retenta, deficiat.
Vol. VI. P. X. O. 391. p. 704

Donatio inter vivos per superve-
nientiam liberorum revocatur.
Vol. VII. S. ad P. X. O. 371.
p. 783

Donatio geradæ inter uxorem &
maritum valet? Vol. I. P. II. O.
396. n. 3. p. 750

Donationem geradæ filia, eo tem-
pore, quo illa facta est, jam nata,
revocare nequit. Vol. VI. P. X.
O. 371. p. 659

Etiam Donatio geradæ, ob super-
venientiam liberorum revoca-
ri potest. ibid. n. 1.

Donatio, a matre liberis facta, va-
lida est etiam sine curatore,
quamvis bona immobilia iis-
dem donaverit. Vol. I. P. I. O.
161. n. 5. p. 225

Quando mater secundo nupsit,
Donatio, ab ipsa in liberos fa-
cta, non nisi ex tribus causis re-
vocari potest. Vol. V. P. VII.
O. 47 p. 108

Donatio cœci, etsi inter vivos &
judicialiter facta, sine prævia
prælectione, non valet. Vol. V.
P. VII. O. 149. p. 299

An in Donatione fundi emphy-
teutici quoque consensus Do-
mini

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

mini directi requiratur? Vol. II. P. III. O. 235. p. 603.

Donatio a Principe Apanagiato conjugii facta, quatenus quingentos solidos excedit, absque insinuatione judiciali haud valet, etsi morte confirmata sit. Vol. V. P. VIII. O. 328. p. 591.

Inter conjuges est prohibita. Vol. II. P. III. O. 139. n. 2. & 3. p. 414 seq.

Donatio inter conjuges, etiam apud Saxones invalida est, etiam si judicialiter facta sit. Vol. V. P. VIII. O. 390. p. 653

Quando uni plures donationes factae sunt, quorum singulae ultra 500. solidos haud sunt, etsi conjunctim sumptae illam summam excedant, non tamen judiciali insinuatione opus est. Vol. V. P. VII. O. 95. p. 190

An Donatio, studiorum gratia facta, favore pie causae gaudeat? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. p. 16. & n. 30. & n. 138. p. 33

Utrum Donatio, quae ad imaginem Christi, aut alicujus sancti depinguendam destinatur, ad pias causas sit referenda. ibid. n. 139. p. 33.

Utrum Donatio, pie causae facta, ob supervenientiam liberorum revocari possit. Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 205. seqq. p. 44

An Donatio pie causae facta, stricte

fit interpretanda? ibid. n. 206. seqq.

Non praesumitur, sed ab allegante probari debet. Vol. VI. P. IX. O. 108 n. 2. p. 168

Ad sui validitatem requirit acceptationem, quae probanda est. Vol. VII. S. ad P. I. O. 157. p. 170

Quasnam ob causas revocari possit? Vol. V. P. VII. O. 45. n. 1. seqq. p. 107

Ad causas ingratitudinis, propter quam Donatio inter vivos revocari potest, pertinet etiam conventionis adjectae non secutum implementum. Vol. V. P. VII. O. 45. p. 107

Super causas ingratitudinis, propter quas Donatio revocatur, iuramentum deferri potest. Vol. V. P. VII. O. 46. p. 108

Libellus, super Donatione formatus, in quo nulla acceptationis mentio facta est, tanquam ineptus rejicitur. Vol. VI. P. IX. O. 108. p. 168

Donatio Inofficiosa.

Quae talis dicatur? Vol. III. P. IV. O. 190. n. 1. p. 504

Non tota, sed quatenus legitimam laedit, rescinditur. ibid. n. 3. seqq. p. 505

Quando dijudicari possit, quod Dona-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Donatio fit Inofficiosa. Vol. VII. S. ad P. I. O. 190. n. 1. p. 192.

Donatio inter vivos.

Talis etiam est, si mortis mentio quidem fiat, sed tantum in verbis executivis. Vol. III. S. ad P. I. O. 35. p. 642

Non nisi coram Iudice competente fieri debet, præsertim si omnium bonorum sit. Vol. IV. P. V. O. 129. p. 192

An a donatore ipso Iudici offerri ac insinuari debeat? ibid. n. 5. p. 193. seq

An inter conjuges sit valida? Vol. IV. P. V. O. 208. n. 1. seq p. 332

Donatio inter vivos, coram Notario & testibus, absque judiciali autoritate, facta, non valet, quatenus quingentos solidos excedit. Vol. IV. P. V. O. 128. p. 191

Donationes, inter sponsum & sponsam valent, etsi sponsalia de præsentis contraxerint. Vol. IV. P. V. O. 208. p. 332

Donatio inter conjuges, quatenus quingentos solidos excedit, per mortem donantis non confirmatur, nisi judicialiter confirmata sit. Vol. IV. P. VI. O. 301. p. 506

Valida est extrajudicialis geradæ Donatio, quamvis a foemina sine curatore facta. Vol. IV. P. VI. O. 357. p. 590

Donatio Mortis Causa.

Unde cognoscatur, quod talis sit? Vol. I. P. I. O. 35. n. 1. seq. p. 49

Donatio Mortis causa haud est, cui clausula de non revocando adjecta. Vol. V. P. VIII. O. 497. p. 850

Etsi subscriptio Actuarii necessaria haud sit, ejus tamen præsentia requiritur, quoties Donatio Mortis causa, aut alia ultima voluntas, judicialiter insinuatur. Vol. VII. S. ad P. III. O. 189. p. 399

Donatio propter nuptias.

In Donationibus propter nuptias uxoribus hypotheca saltem specialis competit, non dominium. Vol. V. P. VII. O. 51. n. 6. p. 115

In foro communi, orto creditorum concursu, debitoris uxor, intuitu Donationis propter nuptias, inter hypothecarios refertur. Vol. V. P. VIII. O. 334. p. 603

Donatio Remuneratoria.

Num inter conjuges valide fiat? Vol. II. P. III. O. 55. n. 7. p. 160. in fin.

An Donationes Remuneratoriæ, 500. solidos excedentes, insinuari debeant? Vol. II. P. III. O. 55. p. 159

In Donatione Remuneratoria evictio

victio præstari debet. Vol. VI.
P. IX. O. 151. p. 239

Donator.

Donator, qui tempore Donationis factæ liberos jam habuit, propter supervenientiam plurium adhuc liberorum donationem *ex L. 8. C. de Revoc. don.* revocare non potest. Vol. III. P. IV. O. 112. p. 288

Quando Donator omnium bonorum administrationem sibi reservat, traditio, sufficienter facta esse intelligitur. Vol. V. P. VII. O. 124. p. 245

An Donatores beneficio competentia gaudiant? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 47. seqq. p. 713

Quando Donatores beneficio competentia uti non possint? *ibid.* n. 183. p. 740

Donatarius.

Si pactum donationi adjectum non servaverit, res donata per actionem ingrati etiam a tertio possessore tunc revocari potest, quando is scientiam pacti habuit, adeoque doli particeps fuit. Vol. II. P. III. O. 29. p. 69

Dos

A patre filia non est præstanda, si nullam promisit. Vol. IV. P. V. O. 127. p. 187

Dos promissa peti nequit, si nu-

ptia culpa promittentis licet, haud secutæ fuerint. Vol. I. P. I. O. 221. p. 459

Si ante nuptias datur, ejus dominium in sponsum non transfertur. Vol. I. P. I. O. 221. n. 7. p. 459

Secus, si sub modo vel causa fuerit data, quo casu conditio competit. *ibid.* n. 8.

Qualis differentia quoad Dotis constitutionem inter Jus Civile, & mores Germanorum. Vol. IV. P. V. O. 127. n. 3. seqq. p. 188

Vidua, quum iterum nubit, in dubio eandem Dotem secundo marito constituere præsumitur, quam primo intulit, si modo eandem, tempore secundi matrimonii, tantum adhuc in bonis habuisse, atque actu marito intulisse, constet. Vol. IV. P. VI. O. 411. p. 671

Ab uxore, quam maritus indotatam duxit, huic, durante matrimonio, ex bonis illatis, non est constituenda. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 100. n. 2. p. 505

Non potest peti a foemina, quæ sciens se ab eo stuprari passa est, cum quo matrimonium contrahere nequit. Vol. III. P. IV. O. 244. p. 626

A stupratore stuprata non est danda, si hæc pendente lite, cum alio matrimonium contraxe-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

traxerit. Vol. IV. P. V. O. 212. p. 340 Si stuprata, ante condemnationem stupratoris, moriatur, infans, illius nomine, Dotem petere nequit. Vol. IV. P. VI. O. 330. p. 541 Filiabus ex feudo non nisi in subsidium est data. Vol. IV. P. V. O. 91. p. 138 In Saxonia Electorali, ex feudo, non nisi in subsidium filiabus est præstanda. Vol. VII. S. ad P. V. O. 91. p. 600 Quantitas Dotis, ex feudo præstandæ, regulariter arbitrio domini directi determinari debet. Vol. IV. P. V. O. 92. p. 139 Ad quid in definienda Dotis quantitate sit respiciendum? ibid. n. 1. Dos & legitima a filiabus ex feudo simul peti non potest, sed illa in hanc imputari debet. Vol. I. P. II. O. 439. n. 4. p. 873 Ad Dotem probandam sola mariti debitoris confessio non sufficit, licet concreditores reliqui eodem probandi modo utantur. Vol. I. P. I. O. 341. p. 634. & Vol. VII. S. p. 297 In causa Dotis parentes testes sunt inhabiles. Vol. I. P. I. O. 291. p. 563. Probata Dotis illatione versio ejus	in feudum præsumitur. Vol. I. P. II. O. 432. p. 850. & Vol. VII. S. p. 346 Quando quis partem promissæ Dotis se accepisse in apocha fatetur, solutio in sortem, non in usuras cedit. Vol. I. P. I. O. 296. p. 567 Dos, etsi distinctis terminis debita, marito, tanquam heredi uxoris mobiliari, in Saxonia cedit, quamvis dies solutionis demum post hujus mortem venerit. Vol. IV. P. V. O. 93. p. 139 Non confertur, quando filia, eadem contenta, paternæ hereditati renunciat. Vol. III. P. IV. O. 218. p. 569. & Vol. VI. P. X. O. 338. p. 608 Viduæ, post electum dotalitium, defunctæ heredes frustra Dotem vel donationem propter nuptias petunt. Vol. V. P. VII. O. 51. p. III Etiam constante matrimonio, repeti potest, quando maritus ad inopiam vergit. Vol. VI. P. X. O. 261. p. 457 Dos, a patre constituta, ad eandem non redit, si filia relictis liberis mortua sit. Vol. IV. P. V. O. 115. p. 167 An Dos legata ad pias causas sit referenda? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 28. p. 16 Num Dos, indebite data, repeti possit?

possit? Vol. VII. S. ad P. I. O.
21. seqq. n. 227. p. 47

Dotales.

Dotales, qui nullas operas Domi-
nis jurisdictionalibus præstant,
castra eorum custodire haud
tenentur. Vol. VI. P. IX. O. 213.
p. 377

Dotalitium.

Quænam complectatur? Vol. V.
P. VII. O. 51. n. 2. p. III

Per secundas nuptias regulariter
haud amittitur. Vol. V. P. VII.
O. 144. p. 287

Statim per mortem extinguitur,
neque cœptus anni terminus
pro completo habetur. Vol.
V. P. VIII. O. 392. p. 658

A Vidua Nobili vel Illustri, etiam
post mariti obitum, dos inferri,
& Dotalitium peti potest. Vol.
V.. P. VIII. O. 329. p. 593

Dotalitium viduæ tamdiu consti-
tutum, donec ad secunda vota
transeat, biß sie ihren Wittwen-
Stuhl verrücket, per Sponsalia,
nuptiis haud secutis, non amit-
titur. Vol. V. P. VIII. O. 351. p.
615

Dotatio.

In Marchia ex feudo tantum est
subsidiaria. Vol. I. P. II. O. 439.
n. 4. p. 871. seq.

Duplicitas Vinculi.

In puniendo incestu, Duplicitatis
Vinculi, inter personas collate-
rales propinquas, nulla ratio
habetur. Vol. V. P. VIII. O. 368.
p. 630

E.

Ebrius.

NUm ad juramenti præstatio-
nem sit admitendus? Vol. III.
P. IV. O. 151. n. 68. seqq. p.
369

Ecclesia.

Eo casu, quo curatores ejus (die
Kirchen-Vorsteher) contra ipsius
commodum positive laborant,
pro indefensa habetur, adeo-
que tunc præscriptio contra
ipsam haud currit. Vol. I. P. I.
O. 196. p. 339

Fisco, contra ipsam agentî, docu-
menta edere non tenetur. Vol.
I. P. II. O. 496. n. 2. p. 968

An jure & privilegiis minorum
gaudeat, & illa semper sit am-
plectenda sententia, quæ Ec-
clesiæ faveat? Vol. VII. S. ad
P. I. O. 21. n. 335. seqq. p. 64

Primis religionis Christianæ se-
culis, longe alia erat Ecclesiæ
facies ab ea, quam postea laben-
tibus seculis induit. Vol. VII. S.
ad P. I. O. 21. n. 100. seqq. p. 27

Si Ecclesia res suas minori pretio
loca-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

locaverit, propter læsionem etiam non enormem restitui potest, & utrum hoc Ecclesiæ sit proficuum? *ibid.* n. 225. seqq. p. 48

Utrum vicinum ad vendendum compellere possit? *ibid.* n. 230. seq. p. 48

Num Ecclesiæ jurisdictioni seculari plane sint exemptæ? *ibid.* n. 315. seqq. p. 62

Edictalis Citatio.

Vid. *supr. Citatio Edictalis.*

Edictum D. Marci.

Pœna, Edicto D. Marci constituta, locum non habet, nisi propter invasionem rei alienæ. Vol. VII. S. ad P. I. O. 203. p. 214

Edictum Successorium.

In hereditatibus atque successione civili locum non habet. Vol. I. P. I. O. 310. p. 585

Editio.

Editio documentorum in termino productionis peti potest, nulla licet illius mentio in articulis probatorialibus facta sit. Vol. II. P. III. O. 88. p. 210

Ne quidem in processu summario irregulari ex §. 8. *Resol. Grav. de Ann. 1661.* simul Editio & recognitio documenti peti potest. Vol. V. P. VIII. O. 355. p. 619

Editio Documentorum.

Ab Ordinibus Provincialibus, qui contra membrum agunt, ab hoc jure non petitur. Vol. I. P. II. O. 496. p. 968

Quibus in causis fisco a reo fieri debeat? *ibid.* n. 1.

Editio & recognitio Documenti eodem libello peti nequit. Vol. VII. S. ad P. VIII. O. 355. p. 765

Sumtibus petentis fieri debet. Vol. III. P. IV. O. 192. n. 1. p. 510

Potest injungi heredi, ut ut eam testator prohibuerit. Vol. III. P. IV. O. 221. p. 574

In termino productionis adhuc peti potest. Vol. III. S. ad P. III. O. 88. p. 769

Effectus.

Non continuo cessat, impulsiva causa cessante. Vol. VI. P. X. O. 279. n. 3. p. 482

Effractio.

Quomodo in crimine furti comparata esse debeat, ut ob eam pœna suspendii irrogari possit? Vol. II. P. III. O. 161. n. 3. p. 475

Ehestens.

Quale temporis spatium in Saxonia hæc vox comprehendat? Vol. V. P. VII. O. 187. n. 1. seqq. p. 373. seq.

Einlassen.

Vox: Einlassen, petitioni recognitio-

gnitionis, in libello adjecta, indoli processus executivi haud repugnat. Vol. IV. P. VI. O. 388 p. 635

Electio.

Cui competat, si de pœnis, alternative dictatis, agatur. Vol. I. P. II. O. 461. n. 4. p. 925

Electio, utrum quis jurare, an iurandum referre velit, morte deferentis non amittitur, licet heredes ejus sint impuberes. Vol. I. P. II. O. 385. p. 728

Qui ad annuam præstationem alternative obligatus est, unius solutione, diuturno licet tempore facta, Electionem haud amittit. Vol. I. P. II. O. 461. p. 923

Nisi debitor in prohibitione creditoris acquieverit, & uniformiter debitum præstiterit. ibid. n. 3.

Aut verba contractus ad creditorem sint directa. ibid. n. 4. p. 924

Si quid a tutoribus vel curatoribus in processu fuerit neglectum, minoribus & pupillis Electio competit, utrum adversus istos experiri, an contra eorum factum restitutionem in integrum petere velint. Vol. I. P. I. O. 264. p. 516

Competit provocato ex *L. Diffa-*

mari §. C. de Ingen. manum. Utrum actionem principalem in foro diffamationis, an coram ordinario diffamati judicio movere velit. Vol. IV. P. V. O. 109. p. 161

Electoꝛ Saxonix.

Num in casu, quo absens Imperator est, a Vicario Imperii administratione excludatur? Vol. II. P. III. O. 116. n. 31. seqq. p. 281. seqq.

Eleemosynæ.

Qui in colligendis Eleemosynis falsum cum effectu admisit, regulariter fustigatione cum perpetua relegatione punitur. Vol. V. P. VIII. O. 281. p. 515

An ab invitis exigere possint? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 232. seqq. p. 48

Emancipatio.

An per solam a convictu paterno separationem virtualiter facta præsumatur? Vol. I. P. I. O. 9. p. 18. Vol. VII. S. p. 2. seqq.

An hodie adhuc sit in usu? ibid. n. 2. seqq.

Emenda Saxonica.

Emenda Jure Saxonico ob injustam incarcerationem statuta, etiam extendenda est ad illum casum, quando cuidam custodes

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

desunt oppositi. Vol. I. P. I. O.

7. n. 16. p. 15

Locum habet, siue quis publico, siue privato carcere fuerit iniuste detentus. *ibid.* n. 13

Emenda, Jure Saxonico, propter injustum carcerem statuta, ab usu haud recessit. Vol. II. P. III.

O. 15. p. 43

Propter injustam incarcerationem tam a Judice, quam a parte impetrante exigere potest. Vol.

III. S. ad P. I. O. 7. p. 634.

Quid sit? Vol. V. P. VII. O. 119. n. 2. p. 240

Non potest peti, quando specialis inquisitio reo dictata, & captura per sententiam approbata est. Vol. V. P. VII. O. 120. p. 241

Qui ad Emendam Saxoniam agit, damnorum restitutionem speciatim petere nequit. Vol.

V. P. VII. O. 119. p. 240

Ad Emendam Saxoniam non tenetur, qui iudicis arbitrio reliquit, utrum carcerem decernere vellet. Vol. V. P. VIII. O. 339. p. 608

Emolumenta.

Quicumque defunctum dementiae arguit, & ex hoc capite testamentum ejus impugnat, omnia Emolumenta, eodem relicta, perdit. Vol. I. P. I. O. 175. p. 276

Emphyteuta.

Num servitutem fundo emphyteutico imponere possit. Vol. I.

P. I. O. 223. n. 13. p. 466

Sine Domini consensu jus suum ne quidem titulo donationis in alium transferre potest. Vol. II.

P. III O. 235. p. 603

An exceptione casualis interitus ab integri canonis praestatione se liberare queat, si damnum

notabile, ut puta insignis sterilitas, in praedio emphyteuticario emerferit. Vol. III P. IV. O.

240. n. 145. seqq. p. 560 seq.

An, si propter bellum hostiumve incursionem fundum ingredi, & colere plane non potuerit? *ibid.* n. 152. seqq. p. 562

Emphyteutica Bona.

Vid. *supr. Bona Emphyteutica.*

Emtio Venditio.

Etiam fructuum futurorum & nondum existentium permissa est. Vol. I. P. I. O. 89. n. 3. p. 116

In Emptionibus sub hasta, statim atque licitanti bona debitoris addicta, solutumque ab eo, aut in iudicio depositum pretium, hypothecae extinguuntur. Vol. I. P. I. O. 268 p. 519. & Vol. VII. S. p. 243

Quan-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Quando Emtio nominis contra Legem Anasthasii facta esse intelligatur? Vol. I. P. I. O. 297. n. 1. p. 568

Ad Emtionem Venditionem, in scriptis celebrandam, expressa conventionem opus est. Vol. I. P. II. O. 384. p. 726

An in Emtione Venditione pretii usuræ ultra alterum tantum peti queant? Vol. II. P. III. O. I. n. 30. p. 12

Propter errorem accidentalem non rescinditur. Vol. III. P. IV. O. 200. p. 520

Bene tamen propter errorem substantialem. *ibid.* n. 1.

In Emtione Venditione, si poena conventionalis adjiciatur, legitimam usurarum quantitatem excedere licet. Vol. III. P. IV. O. 65. p. 211

An propter læsionem ultra dimidium rescindi possit, si a iudice confirmata, aut ejus decreto permessa fuerit. Vol. IV. P. V. O. 234. p. 365

An propter pretium, dicto tempore non solutum, resolvatur? Vol. IV. P. VI. O. 336. n. 1. seqq. p. 552

Quando per averfionem fieri dicatur? Vol. IV. P. VI. O. 447. n. 1. p. 715

Emtio Venditio, quatenus donationem intuitu pretii conti-

net, propter ingratitudinem emtoris rescindi potest. Vol. IV. P. V. O. 84. p. 130

Moribus hodiernis Emtio Venditio perfecta mutuo dissenfu rescinditur, quamvis res non amplius sit integra. Vol. IV. P. V. O. 133. p. 197

Emtionis Venditionis verba obscura tunc demum adversus venditorem interpretanda sunt, quando verus eorum sensus aliunde elici nullo modo potest. Vol. IV. P. V. O. 249. p. 426

Quando inter contrahentes convenit, ut Emtio iniretur, pro tali haberi debet, etsi res, quam, præter pecuniam, ab emtore dari, initio placuit, hanc superet. Vol. VI. P. IX. O. 60. p. 115
Vid. infr. Venditio.

Emtor.

Pœna Legis Anasthasianæ affligi non potest, quando venditor proprio motu ipsum rogavit, aut debitum certum & liquidum fuit. Vol. I. P. I. O. 181. p. 589

Pœnam Legis Anasthasianæ haud incurrit, si debitum in concursu creditorum, etsi prærogativa gaudeat, minori pretio emit. Vol. IV. P. VI. O. 283. p. 472

Ex pacto, quo venditor tributa in se recepit, actionem ad interesse consequitur. Vol. I. P. II. O. 389. p. 736

Emtione Venditione perfecta, omnes casus ferre tenetur. Vol. I. P. II. O. 427. n. 3. p. 839. & Vol. III. P. IV. O. 214. n. 70. seqq. p. 558. seq.

Nisi venditoris culpa præcesserit. ibid p 841

Qui per alium merces in certa taberna, pretio haud soluto, emit, tenetur etiam ratione illarum, quas hic ipso insciente accepit. Vol. I. P. I. O. 215. p. 430

Si res duobus vendita sit, ille Emtor est præferendus, cui prius res est tradita. Vol. I. P. II. O. 370. n. 1. p. 681

Emtor feudi, qui hoc consensu Domini directi emit, ipse, & heredes ejus feudi capaces, actionem habent contra Dominum, ut ipsos investiat; non vero etiam filiae hac actione gaudent. Vol. I. P. II. O. 441. n. 1. seqq. p. 887

Emtori priori actio revocatoria competit contra posteriorem, cui res tradita est, si sciens, jus ad rem priori competere, emerit. Vol. I. P. II. O. 370. p. 681. & Vol. II. P. III. O. 29. n. 7. p. 70.

In Saxonia ante resignationem judicalem Domini nec rei

vindicationem, nec actionem Paulianam habet, neque etiam hypothecam valide constituit.

Vol. II. P. III. O. 25. p. 55. seqq.

An solutionem pretii hoc solo obtentu, quod jus aliquod circa rem emtam ipsi a tertio in dubium vocatum sit, differre possit? Vol. II. P. III. O. 156. p. 466

Quando, omissa denunciatione litis, regressum adversus venditorem habeat? Vol. II. P. III. O. 166. p. 483

An Emtor prædii civitatis, sine solennibus legitimis ipsi venditi, fructus quoque percipientes restituere teneatur? Vol. II. P. III. O. 6. n. 5. p. 33

Si duobus res vendita, priori Emtori extrajudicialiter, posteriori vero judicialiter, mediante resignatione solenni, tradita sit, posterior Emtor contra priorem, qui rem possidet, experiri non potest. Vol. II. P. III. O. 25. n. 10. p. 56

Feudo, sine consensu Domini directi vendito, Emtor contra venditorem ad illud tradendum agere non potest. Vol. II. P. III. O. 151 n. 4. p. 447

Quod venditorem ad fidem de pretio habendam dolo induxerit, ex hoc solo non probatur, quod Emtor jam tempore

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- contractus non solvendo fuerit Vol. III. P. IV. O. 226. p. 586
- Si quis alteri rem vendiderit, contractu iurejurando confirmato, vendat vero deinde eandem alii, eique tradat, an hic posterior Emtor priori sit anteferendus. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 200. p. 390
- Emtor, qui rem venditam, propria autoritate, sine venditoris consensu, occupat, spolium committit. Vol. III. P. IV. O. 250. p. 628
- Quamvis statim die pretium non solverit, nihilominus tamen ex empto valide agit. Vol. IV. P. VI. O. 336. p. 552
- Adversus venditorem recte agit, etsi ex sua parte nondum impleverit contractum, si modo paratum se ad implendum ostendat. Vol. IV. P. VI. O. 337. p. 554
- Omissa litis denunciatione adversus venditorem regressum non habet. Vol. VII. S. ad P. I. O. 251. n. 4. p. 235
- Quamvis litem venditori haud denunciaverit, regressum tamen adversus eundem eo casu habet, quo jus evincentis probare potest. Vol. IV. P. VI. O. 405. p. 652
- Emtor hereditatis creditoribus respondere non tenetur. Vol. IV. P. V. O. 55. p. 79
- Emtor, cui exceptio simulationis adversus contractum competit, venditorem ex *L. Si Contendat. 28. ff. de fidejuss.* recte provocat. Vol. IV. P. V. O. 72. p. 115
- Emtor feudi, debitorum seu onerum feudalium nomine, quorum intuitu hypotheca constituta non est, haud tenetur. Vol. IV. P. V. O. 152. p. 231
- Emtor feudi, partem ejus, sine consensu Domini alienatam, revocare non potest. Vol. IV. P. V. O. 175. p. 275
- Si Emtor declaret, quod venditori praestationem evictionis remittere velit, hic ad testimonium dicendum admitti debet. Vol. IV. P. V. O. 181. p. 286
- Emtor, qui rem alienam a fisco emit, statim securus est. Vol. IV. P. VI. O. 360. p. 595
- Conductorem expellere potest, quamvis locator ipsi promiserit, quod rem alienare nolit. Vol. I. P. II. O. 360. p. 664
- Potest expellere conductorem, etiam ante finitum conductionis tempus. Vol. V. P. VII. O. 3. n. 35. p. 18
- Conductorem expellere potest, etsi in securitatem contractus ipsi hypotheca in fundo locato constituta fuerit. Vol. V. P. VII. O. 227. p. 426
- Itemque, quamvis conductor jam tem-

tempore emtionis in ipso Præ-
dio constitutus fuerit. Vol. I. P.
II. O. 470. p. 938

Pretium non tenetur prius solve-
re, quam venditor satisdet, si
evictio immineat. Vol. V. P.
VII. O. 50. p. III. & Vol. VII. S.
p. 700

Emtor, qui sine vi possessionem
fundi apprehendit, a colono
interdicto unde vi conveniri
non potest. Vol. V. P. VII. O. 3. p. 13

Quando eadem res duobus Em-
ptoribus a diversis non Domi-
nis est tradita, ille præfertur,
qui possidet; si neuter possi-
deat, is, qui prior accepit. Vol.
VI. P. IX. O. 79. p. 134

Emtor, qui pretium certo tem-
pore solvere promisit, non te-
netur ad usuras, esli fructus
prædii interim percipiat. Vol.
VI. P. IX. O. 170. p. 287

Emtor annuorum reddituum, non
potest exigere restitutionem
fortis. Vol. VI. P. IX. O. 186. n.
2. p. 319

Quando animal venditum post
triduum moritur, Emtor pro-
bare tenetur, vitium jam tem-
pore contractus adfuisse. Vol.
VI. P. X. O. 339. p. 610

Plures Emtores, qui diversis tem-
poribus merces in tabernis
emerunt, uno libello conjun-
gi, atque ita simul conveniri

non possunt. Vol. VI. P. X. O.
485. p. 866

An Emtor cum Ecclesia contra-
hens, probare teneatur, pecu-
niam in utilitatem Ecclesiæ esse
versam. Vol. VII. S. ad P. I.
O. 21. n. 337. seqq. p. 65

Sententia, contra venditorem la-
ta, certo respectu etiam Emtori
nocet. Vol. VII. S. ad P. IV. O.
127. n. 4. p. 519

Epilepsia.

Non est causa remittendi ulti-
mum supplicium, sed tamen
aliquando genus mortis tan-
tum mutatur. Vol. III. P. IV.
O. 15. p. 142

Epilepticus.

Quomodo in exequenda pœna
mortis cum Epileptico sit pro-
cedendum? Vol. II. P. III. O. 123.
p. 350

Epitaphium.

Propter Epitaphia, aliaque mo-
numenta, dolose remota, aut
corrupta, familiæ defuncti
actio injuriarum competit. Vol.
IV. P. VI. O. 419. p. 649

Equæ. (die Mutter- Pferde.)

Non ad res expeditorias, sed he-
reditarias pertinent. Vol. I.
P. I. O. 60. p. 77

Eques.

Num a Vicariis Imperii Equites fieri possint? Vol. II. P. III. O. 116. n. 403. p. 326.

Erben.

Voces : Erben, succediren, erblich verfallt werden, pactis dotalibus insertæ, character ultimæ voluntatis sunt. Vol. VII. S. ad P. I. O. 282. n. 1. p. 253. & n. 3. p. 255. seq.

Erbe = Geld.

Vid. supr. *Pecunia Hereditaria.*

Erb = Kretschmarn.

Vid. supr. *Caupones.*

Erbe / Erb = Lehn.

Verba : Zu rechten Erbe und Erb-Lehn, und wie rechter Erb-Güther Art, Recht und Gewohnheit ist, feudum mere hereditarium, regulariter indicant. Vol. III. S. ad P. I. O. 220. p. 721.

Non nisi feudum ratione modi succedendi hereditarium denotat. Vol. I. P. II. O. 490. p. 957

Erb / Leibes = Erben.

Denotant in successione feudali heredes feudi capaces masculini sexus Vol. I. P. II. O. 490. n. 4. p. 957. seq.

Erb = Portion übernehmen.

Hæc verba actualement immixtionem, vel aditionem hereditatis indicant. Vol. III. P. IV. O. 219. p. 570

Error.

Error in appellatione circa iudicem ad quem commissus, non impedit vim appellationis suspensivam. Vol. I. P. II. O. 460. n. 2 p. 922

Error circa personam injuriantem ab actione injuriarum non liberat. Vol. I. P. II. O. 486. p. 953

Error judicis, qui sententiam leutatione suspensam in sententionando pro re judicata habet, parti non nocet, & ideo huic contra hanc posteriorem sententiam beneficium leutationis competit. Vol. I. P. I. O. 32. p. 46

An error circa accidentalialia v. gr. divitias, commissus, sponsaliorum validitati obsit? Vol. II. P. III. O. 66. n. 1. seq. p. 161

An, si quis ex Errore aliquid jurato promittat, ex hac sua promissione teneatur? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 168. seqq. p. 383. seq.

Quisnam Error dicatur substantialis, quisnam accidentalis?

Vol.

Vol. III. P. IV. O. 200. n. 1. & 3.
p. 520

Error Calculi.

Propter Errorem Calculi etiam transactiones retractari queunt. Vol. V. P. VIII. O. 427. p. 702

Erweistlich.

Verbum: Erweistlich, in sententia, vel decreto, adhibitum, quandoque simplicem demonstrationem indicat. Vol. VI. P. X. O. 291. p. 506

Etliche.

Qui aliquot, Etliche, vecturas pacto in se recepit, regulariter non nisi ad duas tenetur. Vol. VI. P. X. O. 366. p. 651

Evictio.

Ad Evictionem præstandam quilibet convenire debet suum immediatum auctorem, non mediatum, seu eum, a quo res primitus descendit. Vol. I. P. I. O. 172. n. 5. p. 267

A coherede coheredi est præstanda. Vol. II. P. III. O. 135. n. 5. p. 404

Etiam in Transactione præstanda venit. ibid.

Quando emptio venditio per aversionem facta est, über Pausch und Bogen, Evictio,

intuitu rerum singularum, præstanda haud est. Vol. IV. P. VI. O. 447. p. 715

Si Evictio immineat, emptor pretium solvere non tenetur prius, quam venditor satisdet. Vol. V. P. VII. O. 50. p. III

Quando manifestum est, ad evictionem præstandam non teneri litis denuntiatus, denunciatus statim repelli debet. Vol. V. P. VIII. O. 376. p. 636

In donatione remuneratoria præstari debet. Vol. VI. P. IX. O. 151. p. 239

Quando res per Principem via juris evicta est, obligatio ad præstandam evictionem haud cessat. Vol. IV. P. XI. O. 184. p. 315

A præstatione Evictionis venditorem non liberat consensus & confirmatio Magistratus. Vol. VI. P. X. O. 281. p. 486

Examen Testium.

In processu ordinario nullum effectum habet, quando articuli ad danda interrogatoria adversæ parti communicati haud sunt. Vol. III. P. IV. O. 147. p. 352

Examen Testium ad perpetuam rei memoriam.

Ob appellationem interpositam non differtur. Vol. III. P. IV. O. 124. n. 1. seqq. p. 307

Examinans Testes.

Qui Testes, præsertim in causa criminali, Examinat, quantum fieri potest, illa ipsa verba, quibus usi sunt, ad Acta referre debet. Vol. IV. P. V. O. 163. p. 258

Exceptio.

Quibus Exceptionibus illa regula: quæ ad agendum temporalia sunt, ad effectum excipiendi sunt perpetua, applicari possit. Vol. I. P. I. O. 6. n. 4. p. 10

Exceptio, quæ noviter emerfit, post litis contestationem etiam & elapsum fatale reprobationis, admittenda, quamvis in altiori indagine consistat. Vol. I. P. I. O. 247. p. 496

In Saxonia Electorali, quando executive agitur, a reo Exceptiones intra tres hebdomadas, modo id simul in citatione ipsi injunctum fuerit, edere tenetur. Vol. I. P. I. O. 249. p. 499

Quales tantum Exceptiones in processu executivo admittantur. ibid. n. 1.

In processu executivo Exceptio in continenti liquida esse censetur, cujus veritas per instrumentum publicum Notarii

probat. Vol. I. P. I. O. 321. p. 606

Exceptiones altioris indaginis contra documentum gvarentigionatum oppositæ etiam in concursibus creditorum negligendæ ac in reconventionis iudicium rejiciendæ sunt. Vol. I. P. I. O. 308. p. 584. & O. 322. p. 607

Exceptio, quæ est de jure tertii, reo non prodest, multoque minus vim litis ingressum impediendi habet. Vol. I. P. II. O. 357. p. 658

Quænam Exceptiones ante litem contestatam cum effectu opponi possint? Vol. I. P. II. O. 357. n. 6. p. 659

Quando in processu executivo reo præter recognitionem etiam responsio ad libellum, *Intwort*, per rem judicatam injuncta est, Exceptiones altioris indaginis admittendæ sunt. Vol. I. P. II. O. 358. p. 661

Quando actor recognitionem documentorum petit, ex quibus fundamentum intentionis suæ liquido apparet, facta recognitione eorum, statim condemnatio sequitur, neque aliæ Exceptiones, quam quæ in continenti sunt liquidæ, admittuntur. Vol. I. P. II. O. 358. n. 4. p. 661

Super

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Super Exceptione in criminalibus iuramentum deferri potest. Vol. I. P. I. O. 163. p. 203

Exceptiones suas perdit reus, si ipsi super facto proprio delatum est iuramentum, is vero litem negative contestatur. Vol. I. P. I. O. 107. p. 146

Quomodo in casu, quo reus confessionem, semel jam ratificatam, revocat, ac Exceptione opposita impugnat, sit probanda? Vol. II. P. III. O. 145. n. 6. p. 427. seqq.

Num in causis cambialibus per Mandatum Elect. Saxon. de Ann. 1699. omnibus indistincte Exceptionibus via præclusa sit? Vol. II. P. III. O. 5. p. 20. & Vol. VII. S. p. 370

Exceptio, quæ in altiori indagine consistit, locum non habet, quando actor documentis garentigionatis nititur. Vol. II. P. III. O. 136. n. 2. p. 409

Exceptio, quæ cedenti obstat, confessionario quoque opponi potest. Vol. II. P. III. O. 209. n. 2. p. 558

Exceptio, quod contra mentem ac voluntatem subscribentis extensio documenti facta sit, cum altioris indaginis sit, in processu executivo non admittitur, sed in reconventionem

rejicitur. Vol. II. P. III. O. 229. n. 3. p. 592

Exceptiones speciales sub Exceptione non fundatæ intentionis non continentur. Vol. III. P. IV. O. 152. p. 460

Quando in contumaciam documenta pro recognitis habeantur, Exceptiones haud amittuntur. Vol. III. P. IV. O. 169. p. 482

An ab usu Exceptionum sit repellendus is, qui delatum sibi ab adversa parte iuramentum præstare recusat. Vol. III. S. ad P. I. O. 107. p. 654

In causis etiam cambialibus debitori per sententiam recte reservantur Exceptiones, post factam recognitionem opponendæ. Vol. IV. P. V. O. 116. p. 168

Exceptio, quæ in processu, five ordinario, five summario, in specie tali, opposita, sed in sententia, quæ vim rei judicatæ accepit, insuper habita, de novo per modum actionis, in iudicium deduci nequit. Vol. V. P. VII. O. 28. p. 81

Sola Conventio, de pecunia pro munere ecclesiastico solvenda, non semper sufficientem adversus Ministrum Ecclesiæ Exceptionem præbet. Vol. V. P. VII. O. 132. p. 255

Exce-

Exceptiones, quibus non attentis, cognitio in processu executivo iuncta est, ea secuta, amplius urgeri nequeunt. Vol. V. P. VIII. O. 352. p. 616

Adversus Exceptionem in continenti liquidam, actor replicam altioris indaginis, recte libello inferit. Vol. V. P. VIII. O. 354. p. 617.

Exceptiones, in processu ordinario, vel summario litis contestationi, vel responsioni subiectæ, sed a iudice neglectæ, per modum reconventionis, aut separati processus, in iudicium deduci nequeunt. Vol. V. P. VIII. O. 362. p. 626

Exceptio, etsi in continenti liquida sit, si demum post litis contestationem objiciatur, litis ingressum impedire nequit. Vol. VI. P. XI. O. 49. p. 105

In terris Anhaltinis, etiam in processu executivo, probationi Exceptionum per testes locus datur. Vol. VI. P. IX. O. 172. p. 291

Quales Exceptiones contra instrumentum guarentigionatum locum inveniant? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 233. p. 753

Exceptiones altioris indaginis.

Contra instrumentum guarenti-

gionatum, ne in iudicio quidem concursus est attendenda, sed in iudicium reconventionis rejicienda. Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 44. p. 272. & Vol. III. P. IV. O. 1. n. 122. seqq. p. 16. seqq. & ad P. II. O. 403. n. 5. p. 327

Excluduntur per remedium *L. fin. C. de Edict. D. Hadr. toll.* Vol. III. P. IV. O. 93. p. 267

Contra literas cambiales locum haud inveniunt. Vol. III. P. IV. O. 158. n. 6. p. 468

Exceptio Casualis Interitus.

Quibus casibus reo profit? Vol. III. P. IV. O. 214. n. 6. seqq. p. 546. seqq.

Utrum commodanti a commodatario opponi possit, si tempore periculi urgentis suarum quidem rerum rationem habuerit, commodatas vero neglexerit? *ibid.* n. 17. p. 548

Num opponi possit debitori a creditore pignore casu fortuito perempto? *ibid.* n. 18

Utrum a deponente depositario recte opponatur? *ibid.* n. 21

Quibus casibus frustra opponatur? *ib.* n. 80. seqq. p. 530. seqq.

Quatenus domino supervenienti & rem suam vindicanti a bonæ vel malæ fidei possessore recte

recte opponatur? ibid. n. 99.
seqq. p. 553. seqq.

Si pecunia alicui ad prædium
emendum data sit, ea lege, ut
non prius crediti nomine alter
obligatus esset, quam emissset,
pecunia vero ante emtionem
casu fortuito pereat, an is, qui
eandem suscepit, Exceptione
Casualis Interitus tutus sit?
Vol. III. P. IV. O. 214. n. 62. p.
546

Exceptio Compensationis.

Si ne quidem in termino execu-
tionis opposita fuerit, dein-
ceps frustra urgetur. Vol. I. P.
II. O. 409. p. 778

Ex libro mercatoris in processu
executivo probari non potest.
Vol. I. P. I. O. 42. n. 2. p. 57

In causa cambii cessionario in
foro Electorali Saxonico regu-
lariter opponi nequit. Vol. IV.
P. V. O. 108. p. 160

An Exceptio Compensationis,
quæ cedenti obstabat, indossa-
tario opponi possit? Vol. V. P.
VII. O. 130 n. 1. seqq. p. 253

Quando cessionarium debitor
pro suo creditore semel agno-
vit, Compensationis Exceptio-
nem, quæ ipsi adversus ceden-
tem competit, frustra eidem
objicit. Vol. V. P. VII. O. 182.
p. 363

A foemina Saxonica, ex cambio
indossato conventa, ex perso-
na cedentis frustra objicitur.
Vol. VI. P. X. O 490. p. 88r

An ratione dotis nondum acceptæ matri, geradam a genero petenti, ab hoc opponi possit.
Vol. VII. S. ad P. V. O. 134. n. 7.
p. 613

Vid. infr. *Compensatio.*

Exceptio Competentiæ.

Quid sit? Vol. VII. S. ad P. VII.
O. 85 n. 145. p. 733

Utrum Exceptionibus peremto-
riis, an dilatoriis sit annume-
randa? *ibid.* n. 146. *seqq.*

Quibus denegetur? ibid. n. 175.
seqq p. 738

Quem finem intendat ? ibid. n.
166. p. 737

Quando cum effectu opponi pos-
sit? ibid. n. 158. p. 735

Num Exceptioni Incompetentiæ
renunciari possit? ibid. n. 178.
p 739

Exceptio Connexitatis
Causarum.

Utrum Exceptioni Connexitatis
Causarum valide renunciari
possit. Vol. VII. S. ad P. I. O.
305. n. 94. seqq. p. 280

Exceptio Dilatoria.

Exceptiones Dilatoriæ non cen-
sentur per sententiam, qua reo
Bb injuncta

injuncta est responsio ad libellum, zur Einlassung und Antwort, eidem esse ademptæ, licet in priori termino comparuerit.

Vol. I. P. II. O. 401. p. 760

Exceptiones Dilatoriæ, litis contestatione per sententiam injuncta, amplius locum non habent. Vol. I. P. I. O. 346. n. 6. seq. 640

Si Exceptionibus Dilatoriis ab actore nondum satisfactum secundum sententiam, super litis contestatione latam, reo fatale oblationis ad jurandum non currit. Vol. I. P. I. O. 340. p. 632

Quomodo differant ab Exceptionibus peremptoriis? Vol. VII.

S. ad P. VII. O. 85. n. 150. p. 734

Exceptio Divisionis.

Sociis, cum extraneo contrahentibus, non competit. Vol. II. P. III. O. 79. p. 192

Regulariter etiam in cambiis locum habet. Vol. IV. P. VI. O. 372. p. 610

An competat procuratori, a Domino seu principali, ob culpam substituti, in negotio commisso, admissam, convento? Vol. VI. P. IX. O. 190. n. 3. p. 327. seq.

Exceptio Doli.

Exceptio Doli, tam generalis, quam specialis, ut vocant, cum exceptione non numeratæ pe-

cuniæ concurrat, adeoque post biennium amplius locum non habet. Vol. III. P. IV. O. 46. p. 180

Exceptio Doli specialis contra apocham seu quietantiam etiam post 30. dies cum effectu allegari potest. Vol. III. S. ad P. I. O. 6. p. 633

Conceditur emtori, adversus venditorem, pretium petentem, si pignus in re vendita constitutum, emtorem celavit. Vol. V. P. VIII. O. 443. p. 727

Exceptionis Doli renunciatio, quæ in ipso transactionis instrumento, aut ejus appendice, continetur, nullum effectum habet. Vol. VI. P. X. O. 285. p. 496

Exceptio Doli specialis.

Etiam elapso biennio locum habet. Vol. I. P. I. O. 6. n. 6. p. 13. seq.

Clausula transactionis super Exceptione Doli, si in ipso contractus instrumento contineatur, nullum effectum habet. Vol. I. P. I. O. 98. p. 132

Secus, si post contractum ex intervallo peculiari scriptura comprehendatur. ibid. n. 4.

Exceptio Dominii.

In Actione reivindicatoria in reprobatione adhuc locum invenit, quamvis eadem litis contestationi

stationi adjecta haud sit. Vol. IV.

P. V. O. 14. p. 25

A conductore locatori, qui pensionem ab illo petit, frustra obijcitur. Vol. VI. P. X. O. 387. p. 698

Exceptio Excussionis.

Num a tertio possessore rei specialiter oppignoratae actori opponi possit? Vol. I. P. I. O. 130 p. 179

Utrum, si a reo non fuerit opposita, illa a iudice ex officio suppleri possit? ibid. n. 23. p. 183. & Vol. VI. P. IX. O. 212. p. 376

Non datur illi, qui iudicatum, ad quod alter fuit condemnatus, solvere promisit. Vol. I. P. I. O. 29. n. 7. p. 44

Locum non habet in Ducatu Magdeburgico in casu specialis hypothecae, quamvis in subsidium generalis hypotheca constituta sit. Vol. III. P. IV. O. 116. p. 292

Vid. infr. *Beneficium Excussionis.*

Exceptio Fori Incompetentis.

Non datur diffamato, qui diffamantem coram ipsius ordinario iudice provocavit, si hic in hoc iudicio actionem principalem instituat. Vol. I. P. I. O. 211. n. 4. p. 424.

Exceptio Illegitimationis.

Ante litem contestatam opponi potest. Vol. I. P. II. O. 357. n. 6. p. 659

An in foro Saxonico ad eas Exceptiones pertineat, quae familiaria suspendunt. Vol. II. P. III. O. 19. p. 47. & O. 241. n. 3. p. 241

Exceptio Inadmissibilitatis.

Urgeri potest, etsi appellatio a iudice superiore recepta fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 262. p. 484

Adhuc locum habet, etsi iudex leutationem vel appellationem admiserit. Vol. VI. P. X. O. 267. p. 464

Exceptio Intentionis & Facti.

In reprobatione est admittenda quamvis litis contestationi annexa haud fuerit. Vol. IV. P. V. O. 106. p. 158

Exceptio Jurisjurandi.

In foro communi etiam ante litem contestatam locum invenit, licet non sit in continenti liquida. Vol. I. P. I. O. 43. n. 2. p. 57

Exceptio Laudationis.

Quomodo differat a litis denuntiatio-

ciatione? Vol. III. P. IV. O. 84.
n. 1. p. 249

Exceptio Legitimationis.

An quocunque processus tempore urgeri possit? Vol. II. P. III. O. 109. p. 240

Adhuc locum habet, quamvis super eadem, quod sufficienter facta sit, res iudicata adsit. Vol. IV. P. V. O. 24. p. 35

Unde anomala dicatur ibid. n. 3. seq.

Dispositio juris, quæ omnes Exceptiones in termino opponi iubet, non pertinet ad Exceptionem Legitimationis. Vol. IV. P. VI. O. 374. p. 611

Exceptio Liquidi.

Remoratur executionem. Vol. I. P. II. O. 439. n. 4. p. 873

Exceptio non adimpleti contractus, seu non secuti implementi.

In quovis processus genere actori obstat. Vol. I. P. I. O. 149. n. 2. p. 210

A quo sit probanda? ibid. n. 7. p. 211

Unde proficiscatur? ibid.

In processu executivo, super contractu literali instituto, allegari potest. Vol. II. P. III. O. 156. n. 4. p. 466. & O. 172. p. 494

Ex ipsa natura & substantia con-

tractus oritur. Vol. II. P. III. O. 172. n. 2. p. 496

Exceptio non adimpleti contractus, generatim objecta, in processu executivo haud attenditur. Vol. V. P. VII. O. 37. p. 92

Non excludit processum executivum, sed eum tantum differt. Vol. VII. S. ad P. I. O. 149. p. 163

Exceptio nondum instituti aut finiti petitorii.

Suspendit actionem ad mulctam ex inhibitione confirmata petendam. Vol. I. P. I. O. 218. p. 454

Non suspendit actionem fiscalem ad poenam inhibitionis, si factum per se illicitum fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 3. p. 3

Exceptio non factæ certiorationis.

Non datur illi, qui documenta, quo beneficia, quibus renunciat, explicantur, ipse subscripsit. Vol. I. P. I. O. 208. p. 415

Exceptio nondum finitæ Conventionis.

Actori non prodest, si ipse a lite desistat. Vol. III. P. IV. O. 1. n. 125. p. 17

Frustra ab actore reo, ipsum reconvenienti opponitur, si conventio coram iudice incompetente

petente mota, eoque reus ab instantia absolutus sit. ibid. n. 127

Num locum inveniatur, si reus, lite in conventionis iudicio contestata reconventionem proponat, atque actor ad eam respondeat, postea tamen poenitere velit? ibid. n. 136. p. 19

Exceptio non fundatæ intentionis.

Alias speciales Exceptiones haud includit. Vol. III. P. IV. O. 152. p. 460

Exceptio non numeratæ pecuniæ.

Elapso biennio, plane locum non habet. Vol. I. P. I. O. 6. p. 9. & Vol. II. P. III. O. 107. n. 5. p. 238

In processu cambiali opponi nequit. Vol. I. P. II. O. 403. p. 763. & Vol. VII. S. p. 322

Post triginta dies contra apocham, a creditore datam, amplius non admittitur. Vol. I. P. II. O. 355. n. 1. p. 654. & Vol. VI. P. X. O. 411. n. 1. p. 743

Exceptionem non numeratæ pecuniæ excludit renunciatio, in peculiari scheda facta. Vol. IV. P. V. O. 246. p. 409

An Ecclesiæ in infinitum com-

petat? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 340. seqq. p. 65

Exceptio non secuti implementi.

Non excluditur per sententiam de recognoscendo, in processu executivo, quamvis remedium suspensivum huius intuitu, adversus illum interpositum, fuerit rejectum. Vol. III. P. IV. O. 198. p. 517

Exceptio Ordinis seu Excussionis.

Etiam tertio hypothecæ specialis possessori conceditur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 130. p. 123

Exceptio pecuniæ ludo deperditæ.

Exceptio pecuniæ, ludo deperditæ, contra instrumentum garentigionatum opposita, apud Saxones in reconventionem rejicitur, nisi in continenti sit liquida. Vol. I. P. II. O. 402. p. 761

Secus, si exceptionem non numeratæ pecuniæ intra biennium cum eadem conjungat. ibid. n. 4

An effectum Juris cambialis suspendat? Vol. II. P. III. O. 100. p. 226

Exceptio Peremptoria.

Quando Exceptiones Peremptoriae

riæ sint opponendæ? Vol. I. P. I. O. 247. n. 1 seqq. p. 496. seqq. & Vol. V. P. VII. O. 116. n. 1. seq. p. 239

Exceptio plurium Coheredum.

Qui Exceptionem plurium Coheredum opponit, non tenetur probare, quod illi se hereditati immiscuerint, aut eandem adierint. Vol. VI. P. IX. O. 115. p. 176

Exceptio Præjudicialis seu Præjudicii.

Quomodo ab Exceptione præpostulationis sit distinguenda? remissive. Vol. III. P. IV. O. 9. n. 141. p. 19

Exceptio Præscriptionis.

Non minus Jure Civili, quam Saxonico, a iudice ex officio attendenda est. Vol. I. P. I. O. 294. 565. Vol. III. S. p. 735. Vol. II. P. III. O. 136. n. 2. p. 407. Vol. VI. P. IX. O. 5. n. 1. p. 5.

Adversus apocham creditoris, non minus mandatario solutionis, quam ipsi debitori, competit. Vol. I. P. II. O. 456. p. 915

Ad probandam Exceptionem Præscriptionis reus non admittitur, nisi eandem litis contestationi subjecerit. Vol. VI. P. IX. O. 5. p. 5.

Exceptio Præscriptionis Immemorialis.

An Exceptione Præscriptionis Immemorialis possessio bonorum mensalium & domanialium defendi possit? Vol. III. P. IV. O. 5. n. 128. seqq. p. 98

Exceptio præventionis & litis Pendentiæ.

Locum non habet, nisi citatio partibus actu insinuata sit. Vol. V. P. VIII. O. 361. p. 625

Exceptio Rati habitationis.

Exceptio Rati habitationis, in continenti liquida, actorem, qui rem mobilem in minorenni ætate, non valide alienatam repetit, a limine judicii repellit. Vol. VI. P. X. O. 452. p. 800

Exceptio Rei Judicatæ.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 607. p. 450

In foro communi ante litis contestationem admittitur, quamvis altioris indaginis sit, & illius probatio per testes fiat. Vol. I. P. I. O. 43. n. 2. p. 57

A creditore cambiali reconventioni frustra opponitur, quamvis, durante conventionem, ab eadem simpliciter absolutus fuerit. Vol. IV. P. V. O. 114. p. 165

Frustra opponitur actioni ex nova causa

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

va causa petendi remota instituta, five actio realis, five personalis fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 481. p. 773

Frustra opponitur reo, quando id, quod in iudicio conventionis solvit, per modum reconventionis repetit. Vol. VI. P. X. O. 460. p. 813

Exceptio Rei Vitiosæ.

Vim instrumenti guaranteectionati haud elidit, neque processum executivum impedit. Vol. V. P. VIII. O. 474. p. 789

Exceptio SCti Macedoniani.

Etiam adversus cambium manuale locum habet. Vol. IV. P. V. O. 239. p. 381. & O. 355. n. 1. seqq. p. 588

Non datur contra cambium filiosam., qui mercator est. Vol. IV. P. VI. O. 355. n. 4. seq. p. 588

Exceptio SCti Vellejani.

Competit matri, pro filio intercedenti, quamvis ejus, e carcere liberandi causa, debitum contractum fuerit. Vol. III. P. IV. O. 168. p. 481

Exceptio Simulationis.

Habet locum contra quodvis documentum, si modo liquido

probari possit. Vol. I. P. III. IV. O. 61. p. 199

Quando in processu executivo locum inveniat? ibid n. 4.

Contra literas cambiales locum non habet. Vol. VII. S. ad P. VI. O. 311. n. 3. p. 655

Exceptio Solutionis.

Si ne quidem in termino executionis opposita fuerit, deinceps frustra urgetur. Vol. I. P. II. O. 409. n. 2. p. 778

An Exceptio Solutionis, quæ cedenti obstabat, indossatario opponi queat? Vol. V. P. VII. O. 130. n. 1. seqq. p. 253

In Saxonia Electorali in cambio indossato adversus indossatarium, per modum reconventionis, in iudicium deduci nequit. Vol. VI. P. IX. O. 204. p. 364

In causa cambii cessionario in foro Electorali Saxonico regulariter opponi nequit. Vol. IV. P. V. O. 108. p. 160

Exceptio Spolii.

Competit creditori in bona debitoris immisso, & a debitore dejecto. Vol. V. P. VII. O. 86. p. 177

An opponi possit illi, qui alterius ædificium, contra inhibitionem, & operis novi nuntiationem exstructum, propria auto-

autoritate dejecit. Vol. VI. P. IX. O. 29. n. 1. seqq. p. 65. seqq.
 A reo actori frustra objicitur, quando jam ea neglecta, litem cum ipso continuavit. Vol. VI. P. IX. O. 217. p. 389
 Non potest opponi liberis spoliatoris, si ex proprio jure agant. Vol. VI. P. X. O. 356. p. 633
 Quando universitas commisit spolium, etiam singulis membris, quæ in illud consenserunt, Exceptio spoliæ opponi potest. Vol. VI. P. X. O. 257. p. 453
 Reus, actione spoliæ conventus, Exceptionem spoliæ, propter idem objectum, frustra opponit. Vol. VI. P. X. O. 357. p. 633
 Etiam in alia plane causa locum habet. Vol. III. P. IV. O. 25. p. 154
 In quocunque judicii actu opponi potest. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 25. p. 462
 Debet attendi, etsi inepti libelli exceptio eidem præmissa fuerit. Vol. VI. P. X. O. 345. p. 671
 Exceptionis spoliæ probatio intra quindecim dies facienda, sed non præcise absolvenda est. Vol. I. P. I. O. 350. p. 643
 In Exceptionis spoliæ probatione etiam interrogatoria admittuntur. Vol. I. P. I. O. 350. n. 7. & 8. p. 644

Super Exceptione spoliæ iurandum recte defertur. Vol. VI. P. IX. O. 35. p. 89

Exceptionis spoliæ probatæ effectus quis? Vol. I. P. I. O. 350. n. 10. p. 644

Executionem non suspendit, nisi in continenti liquida sit. Vol. III. P. IV. O. III. p. 287. & Vol. VII. S. p. 513

Exceptio Sub- & Obreptionis.

Exceptionem Sub- & Obreptionis contra rescriptum Principis opponere, aut circa ejus vim a Collegio Juridico se informari petere, non sunt facta illicita. Vol. I. P. I. O. 49. p. 63

Exceptio Suspecti Judicis.

Quomodo differat a juramento perhorrescentiæ? Vol. IV. P. V. O. 165. n. 1. p. 261

Exceptio Terminis Angusti.

Si Exceptio Terminis Angusti a reo comparente opponatur, neque sententiæ comminatoriæ, neque in expensas condemnatoriæ locus est, nisi integrum terminum saxonicum citatio complexa fuerit. Vol. I. P. I. O. 346. p. 639

Exceptio

Exceptio Testamenti.

Exceptio Testamenti, in quo a-
ctori, propter rationes in eo
adductas, minus legitima reli-
ctum est, litis ingressum impe-
dire nequit. Vol. VI. P. X. O.
337. p. 606

Exceptio Transactionis.

In foro communi ante litem con-
testatam locum habet, licet
non sit in continenti liquida.
Vol. I. P. I. O. 43. p. 57

Exceptio Tua non interest.

Omnem agentem repellit. Vol. I.
P. I. O. 203. n. 6. p. 364

**Exceptio Usurariæ pra-
vitatis.**

Locum non habet in termino ex-
ecutionis, nisi in continenti
liquida sit. Vol. VI. P. X. O. 328
p. 588.

In Saxonia Electorali in ipsa exe-
cutione adhuc locum habet.
Vol. I. P. II. O. 499. p. 971

An etiam adversus documentum
guarentigionatum locum inve-
niat? Vol. II. P. III. O. 201. p. 545

Exceptio Veritatis.

Non liberat reum ab actione in-
juriarum. Vol. I. P. I. O. 304. p. 576

Mitigat tamen pœnam ib. n. 1.

Utrum injuriantem a pœna libe-
ret? Vol. II. P. III. O. 31. n. 13. p. 75

Excessus.

An ob Excessum circa genitalia,
qui neque copulæ carnali, ne-
que generationi liberorum
impedimento est, sponsalia dis-
solvi queant. Vol. I. P. I. O. 25.
n. 7. seq. p. 35. seq.

In casu magni Excessus etiam au-
tori rixæ actio *L. Aquiliæ* datur.
Vol. II. P. III. O. 143. p. 420

An ob excessum magnum vel do-
losum, in defensione commis-
sum, quis ordinaria homicidii
pœna affici queat? Vol. II. P. III.
O. 150. n. 2. p. 439. seqq.

Excessus in actu licito admissus,
arbitrarie punitur. Vol. III. P.
IV. O. 117. p. 293

**Excessus, in defensione
commisus.**

Facit, ut provocatus provocanti
vulnerato teneatur ad interes-
se & expensas. Vol. I. P. I. O.
83. p. 104

Quis talis sit, ex circumstantiis
judice æstimatur. ibid. n. 5.

Excommunicatio.

Excommunicatio major non, nisi
omnibus admonitionis gradi-
bus frustra tentatis, & ubi de
pervicaci personæ malitia a-
perte constat, decerni debet.
Vol. V. P. VIII. O. 307. p. 556

Excommunicati.

Non possunt ad effectum litis contestationis libellum supplicem Summo Principi offerre. Vol. VII. S. ad. P. I. O. 145. n. 48. p. 150

Execrationes.

An loco juramenti sint habendæ? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 134. p. 379

Executio.

Quando debitor principalis excussus est, non statim Executio contra fidejussorem fieri potest, sed peculiaris actio contra ipsum instituenda est. Vol. I. P. II. O. 462. p. 926

In Executione sententiæ a conductore jus retentionis propter expensas, etiam illiquidas exerceri potest. Vol. I. P. I. O. 287. p. 558

Si vero expensæ illiquidæ ac altioris sunt indaginis, locator cum cautione audiendus est. ibid. n. 5.

Per interventionem impediri non potest, nisi sit incontinenti liquida. Vol. II. P. III. O. 179. p. 507

Num audiendus sit debitor, si ad impediendam Executionem tantum bonorum immobilium cessionem offerat. Vol. II. P. III. O. 223. p. 578

Propter Exceptionem spoli non

suspenditur, nisi illa in continenti liquida sit. Vol. III. P. IV. O. III. p. 287

Quando post Executionem animalia debitoris, in quæ illa facta est, casu fortuito pereunt, damnum non creditoris, sed debitoris est. Vol. III. P. IV. O. 70. p. 225

Spatium quatuordecim dierum ad Executionem in Saxonia sufficit, quoties species petitur, quam reus possidet, siue actio realis, siue personalis fuerit. Vol. V. P. VII. O. II. p. 49

Quis ordo in Executione facienda, sit servandus. Vol. VI. P. IX. O. 247. p. 442

Ex Recessu judiciali, apud Saxones, ad Executionem, sine prævia recognitione, agi potest. Vol. VI. P. X. O. 426. p. 766

Executivus Processus.

Vid. *infr. Processus Executivus.*

Executores Testamentorum.

Quinam constituentur? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 180. seqq. p. 40

Exemplum.

Exemplum literarum quibus Acta ad Juridicum Collegium transmittuntur, Actis inferi debet. Vol. V. P. VIII. O. 265. p. 489

Vid.

Vid. supr. *Copia Documenti.*

Exemplum Instrumenti.

Vid. supr. *Copia Instrumentorum.*

Exemptiones.

Exemptiones, per modum contractus ob causam & interueniente pacto datæ, vel obligatione aliqua reciproca, seu compensativa, vel mediante pecunia, seu pretio convento & soluto concessæ, sunt irrevocabiles. Vol. I. P. I. O. 170. n. 4. p. 249. seq.

Exheredatio.

Ex quibus causis fieri possit remissive. Vol. I. P. I. O. 312. n. 1. p. 587

Quibus in casibus Exheredatio, bona mente facta sustineatur?

Vol. I. P. I. O. 312. p. 587. & Vol. VII. S. ad P. IV. O. 83. n. 1. p. 489

Exheredationis iusta causa est, si filia matrem formalis cuiusdam doli arguat. Vol. I. P. II. O. 413. p. 786

Exheredatio etiam sine iusta causa valet, si filius consentiat. Vol. I. P. I. O. 312. n. 4. p. 588

Exheredationis liberorum causæ aliæ non admittendæ, quam quæ in Novell. 115. cap. 3. recensentur. Vol. III. P. IV. O. 141. p. 339

Invalida est, si pater filio legatum relinquat, eundemque a

reliqua hereditate excludat.

Vol. IV. P. V. O. 210. p. 337

An in testamento parentum inter liberos valide fieri possit?

Vol. IV. P. V. O. 211. p. 339

Exheredatus.

An incomputanda legitima numerari debeat? Vol. II. P. III. O. 82. p. 193

Exhibitio Reorum.

Exhibitio & remissio Reorum ad iudicem loci, ubi delictum commissum, Jure Romano erat necessitatis. Vol. I. P. II. O. 373. n. 1. p. 691

Hodie est voluntatis. ibid. n. 2.

In Saxonia vero non nisi tunc necessaria, quando in præfectura deliquerunt. ibid. n. 3.

Expeditoriæ Res.

Vid. infr. *Res Expeditoriæ.*

Expensæ.

Quotuplici jure debeantur. Vol. I. P. I. O. 337. n. 1. p. 626

Quando pauperi ad litem peragendam vel ab adversario, vel ex fisco sint suppeditandi. Vol. I. P. I. O. 226. n. 1. p. 476

Mutato ab actore libello, illorum quoque terminorum, in quibus ipse vicit ac sententiam pro se impetravit, expensæ reo sunt refundendæ. Vol. I. P. I. O. 15. p. 25

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Quando Expensæ litis in causa, quæ jura collegii concernit, ex fisco sint solvendæ. Vol. I. P. I. O. 51. n. 1. p. 65

Qui juramentum purgatorium præstitit, in expensas tum demum condemnandus est, si per factum aliquod illicitum causam inquisitioni dederit. Vol. I. P. II. O. 197. p. 342

Ab expensis processus inquisitorii, exceptis alimentis & sumptibus in sui defensionem factis, is, qui torturam sustinuit, absolvitur. Vol. I. P. I. O. 267. p. 518

Si plures litis consortes, ex quibus unus tantum rite citatus est, in termino omnes emanant, ille solus, adversario Expensas termini in solidum restituere tenetur. Vol. I. P. I. O. 331. p. 618

Quando per sententiam definitivam refusio sumptuum totius processus alicui injuncta est, vi hujus sententiæ victor futuras retardati processus Expensas, ob adhibita remedia suspensiva ac devolutiva petitas, sed inpronunciando præteritas, ab adversario haud consequitur. Vol. I. P. I. O. 337. p. 226. & Vol. VII. S. p. 296

Expensæ, in conventu seniorum Collegii erogatæ, ex fisco præ-

stantur, si observantia hujus rei adsit. Vol. I. P. I. O. 51. n. 5. p. 67

Expensas necessarias & utiles conductor a mercede deducere, aut actione conducti repetere, vel eo nomine jure retentionis uti potest. Vol. I. P. I. O. 287. n. 1. seq. p. 558. & Vol. VII. S. p. 256.

Expensæ in sententia quæ vim rei judicatæ accepit, præteritæ, non amplius debentur. Vol. I. P. I. O. 337. n. 4. p. 621.

Ab illo, qui in integrum restituitur, adversario sunt refundendæ. Vol. III. P. IV. O. 113. p. 288.

An ei, qui jusjurandum purgatorium præstitit, sunt refundendæ? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 428. p. 424. & Vol. III. S. ad P. I. O. 197. p. 706. & ibid. p. 792

Qui inprobatione pro exoneranda conscientia succumbit, non condemnatur in Expensas, si semiplene probaverit. Vol. III. P. IV. O. 50. p. 183

In Expensas condemnari nequit citatus ad certum terminum, ut jura sua deducat, etsi responsionem ad libellum prætermiserit. Vol. V. P. VII. O. 236. p. 438

Qui in rem alienam majores expensas fecit, quam dominus voluit, earum repetitionem non

non habet. Vol. V. P. VIII. O. 330. p. 594

Quando is, qui delictum adversus alterum denunciat, ad juratam denunciationis suæ confirmationem per sententiam admissus, sed postea ab eadem exclusus sit, ad Expensarum restitutionem haud tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 367. p. 629

A correo Expensæ inquisitionis, quibus alter causam dedit, non sunt refundendæ, etsi hic non solvendo sit. Vol. V. P. VIII. O. 456. p. 740

Eo casu, ubi iuramentum suppletorium præstatur, inter se compensari debent. Vol. VII. S. ad P. VI. O. 467. p. 678

Expensæ Defensionis.

Quænam Expensæ, defensionis causa factæ, intelligantur? Vol. VII. S. ad P. I. O. 197. n. 3. p. 201

Expensæ Funeris.

Vid. infr. *Sumtus Funeris.*

Expensæ Inquisitionis.

Num in foro Saxonico ab eo, cui poena corporis afflictiva, per sententiam dictata quidem, sed ex gratia Principis remissa est, sint restituendæ. Vol. II. P. III. O. 52. p. 118

Quatenus ab inquisito post præstitum iuramentum purgatorium fieri debeant? Vol. II. P.

III. O. 118. n. 5. p. 340. & O. 149. n. 1. p. 436

Qui torturam sustinuit, a restitutione Expensarum Inquisitionis, immunis est, exceptis alimentis, nec non sumtibus in defensionem factis. Vol. II. P. III. O. 51. p. 116. & O. 149. p. 436

In Saxonia quis ad Expensarum Inquisitionis restitutionem non tenetur, si poenam corporis afflictivam sustinuit. Vol. II. P. III. O. 52. n. 1. p. 118

Vid. infr. *Sumtus Inquisitionis.*

Expensæ Litis.

Quandoque a victore victo sunt restituendæ. Vol. II. P. III. O. 13. p. 41

Inter conjuges, etsi alter litigantium Consilium Prudentum præ se habeat, sunt compensandæ. Vol. II. P. III. O. 158. n. 7. p. 471. in fin.

Ob cognationem, inter actorem & reum intercedentem non compensantur. Vol. II. P. III. O. 179 n. 5. p. 508

Uti quoque, si iuramentum purgatorium fuerit præstitum. Vol. II. P. III. O. 212. n. 2. p. 564

Quicumque in aliorum creditorum concursu relatum sibi iusjurandum præstare recusat, tenetur ad Expensas, etsi intel-

ligat,

ligat, præstito licet jurejuran-
do, nihil se ex concursu con-
secuturum esse. Vol. IV. P. VI.

O. 350. p. 585

Quando ex pluribus Litis con-
fortibus unus litem deferit, te-
netur ad Expensas reliquis pro
rata restituendas, quamvis hi,
se ipsum indemnem servatu-
ros esse, promiserunt. Vol. IV.
P. VI. O. 408. p. 658

Quando consors litis pro se, &
cum cautione rati, pro absenti-
bus, jusjurandum super articu-
lis probatorialibus in termino
defert, atque adversarius ad
hos respondet, absentes Ex-
pensas termini refundere haud
tenentur. Vol. IV. P. VI. O. 426
p. 689

A Curatore litis frustra petuntur
Expensæ, intuitu operæ, circa
passum prioritatis inter credi-
tores, collocatæ. Vol. VI. P. IX.
O. 15. p. 25.

Quicumque liti renunciat, pro-
bato licet agendi fundamento,
& contra demonstratione ab
adversario deserta, Expensas
tamen ab hoc non recuperat.
Vol. VI. P. IX. O. 16. p. 26

Expensæ interrogatoriorum re-
gulariter a producto solvi de-
bent. Vol. VI. P. IX. O. 123. p. 183

Eo casu, quo actor plus petit,
quam ipsi debebatur, Expensæ

Litis inter se compensantur,
etsi reus totum debitum nega-
verit. Vol. VI. P. IX. O. 141. p. 213

Etiam Expensæ per sententiam
adjudicatæ sub cautione de ju-
dicato solvendo continentur.
Vol. VI. P. X. O. 159. p. 455

Et si is, qui torturam sustinuit,
propter aliud delictum, quod
statim initio confessus est, pu-
niatur, non tamen in omnes
Expensas condemnari potest
Vol. VI. P. X. O. 304. p. 533

Qui pœnam corporis afflictivam
sustinet, propter delictum, an-
te Mandatum Anno 1719. pro-
mulgatum, adhuc hodie, in Sa-
xonia, ab Expensarum refusi-
one immunis est. Vol. VI. P. X.
O. 440. p. 787

In judicio reconventionis ab a-
ctore, si immobilia non possi-
deat, Expensarum nomine ca-
veri debet. Vol. VI. P. X. O. 445.
p. 794

Vid. infr. *Sumtus Litis.*

Expilatæ Hereditatis Crimen.

Vid. supr. *Crimen Expilatæ Heredi-
tatis.*

Explicatio.

Contra quem sit facienda, quan-
do obscuritas aliqua in pacto
vel contractu occurrit. Vol. IV.
P. V. O. 249. n. 1. p. 426

Expo-

Expositio Infantum.

Quomodo puniatur? Vol. VII.
S. ad P. I. O. 278. p. 249. seq.

Extractus.

Extractum libri mercatorii reco-
gnoscere quis haud tenetur, sed
originale produci debet. Vol.
VI. P. X. O. 333. p. 598

Extractus, quem vulgo dicunt,
libri mercatorii, in imponen-
do arresto, sufficit. Vol. VI.
P. X. O. 431. n. 771

F.

Faber Clavorum (Nagel-
Schmidt.)

Non gaudet jure proëdriæ præ-
tore, quamvis simul sit
tribunus plebis, ein Viertels-
Meister. Vol. I. P. I. O. 176. n. 5.
p. 280

Facies.

Non prohibetur quis faciem præ-
dii sui mutare, quoties alter,
qui in eo jus servitutis consti-
tutum habet, nullum inde de-
trimentum sentit. Vol. II. P. III.
O. 204. p. 548

Facta Aliena.

Quænam dicantur? Vol. III. P.
IV. O. 151. n. 541. p. 442
Factorum alienorum iusta igno-
rantia est. Vol. III. P. IV. O.
204. n. 1. p. 552

Facta Occulta.

In causis, circa factum Occultum
versantibus, quicunque te-
stes, etiam alias inhabiles, au-
diri & examinari debent. Vol.
IV. P. V. O. 56. n. 2. p. 84

Facta Propria.

Quænam dicantur? Vol. III. P. IV.
O. 151. n. 539. p. 442

Factorum Propriorum ignoran-
tia regulariter non excusat, nec
præsumitur. Vol. III. P. IV. O.
204. n. 2. seqq. p. 532. & 533

Factio Testamenti.

Vid. infr. *Testamenti Factio.*

Factum.

Facti quæstio tamdiu suspenden-
da est, donec existentia statu-
ti, ex quo actio instituta, pro-
bata sit. Vol. I. P. II. O. 419.
p. 807

De propriis Factis quisque sci-
entiam, eamque non ex meris
præsumtionibus, sed sensibus
ipsis corporeis acquisitam ha-
bere censetur. Vol. I. P. II. O.
419. n. 5. p. 808

Factum cuique suum, non alteri
nocere debet. Vol. I. P. II. O.
427. n. 3. p. 839

Qui factum alterius promittit li-
beratur, si omnem ad hoc pro-
curandum diligentiam adhibu-
erit. Vol. VI. P. X. O. 311. p. 541

Facta

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Facta, in litis contestatione, a procuratore semel negata, ab hoc deinceps, sine speciali mandato, affirmari non possunt. Vol. VI. P. X. O. 483. p. 865

Aliquando Facti quæstio, incidenter occurrens, expediri potest, quamvis alias causa ad aliud forum pertineat. Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 101. seq. p. 281

Num ad Factum obligatus, præcise ad ejus præstationem compelli queat? ibid. n. 125. seqq. p. 285

Factum mariti circa usum fructum bonorum illatorum ab uxore, constante matrimonio, impugnari non potest. Vol. VII. S. ad P. IX. O. 206. p. 775

Factum Commune.

Quodnam dicatur? Vol. I. P. I. O. 214. n. 5. p. 429

Factum Illicitum.

Factum Illicitum haud est, si quis contra rescriptum Principis exceptionem sub & obreptionis opponat,, aut circa ejus vim a Collegio Juridico se informari petat. Vol. I. P. I. O. 49. p. 63

Factum Proprium.

Utrum pro Facto Proprio, an communi habendum sit, si quis,

parte adversa præsentente, aliquid dixerit, aut fecerit. Vol. I. P. I. O. 214. n. 2. seqq. p. 429

Facultas abolendi inquisitionem.

Facultas abolendi inquisitionem, certa mulcta præstita, magistratui inferiori haud competit. Vol. VI. P. X. O. 323. p. 570

Facultas Acceptandi.

Cui Facultas Acceptandi iusjurandum data est, concessa etiam censetur Facultas principalem ad juramentum præstandum offerendi. Vol. I. P. I. O. 127. n. 1. p. 176. & O. 140. n. 4. p. 200

Facultas Alienandi.

Jure Civili procuratori tum demum data esse censetur, si rerum negotiorumque utilitas & necessitas id exigat. Vol. I. P. I. O. 216. n. 14. p. 435

Libera Alienandi facultas non impeditur per arresta, in bonis debitoris invalide impetrata. Vol. IV. P. V. O. 44. p. 61

Libera feudum Alienandi Facultas, ex privilegio competens, jus protimiseos vel retractus non tollit. Vol. VI. P. IX. O. 127 p. 181

Facultas aliquid faciendi. Ejusmodi facultati, cujus exercitium

tium a mero arbitrio dependet, non aliter præscribitur, quam si quis actum talem exercere prohibeatur, in eaque prohibitione acquiescat. Vol. I. P. I. O. 353. n. 4. p. 650

Facultas Appellandi.

Facultas Appellandi ad Iudicium Camerae Imperialis, vel Aulicum propterea non cessat, quod per immemorabile tempus ad illud appellatum haud fit. Vol. I. P. II. O. 353. p. 649

Facultati Appellandi non præscribitur, nisi quis prohibitus acquieverit. ibid. n. 4. p. 650

Facultas Disponendi de residuo.

Facultas disponendi de residuo, uxori pactis dotalibus concessa, ad bona futura non pertinet. Vol. IV. P. VI. O. 270. p. 460

Facultas Juramentum deferendi.

Facultas Juramentum deferendi, mandato inserta, potestatem illud, semel delatum, revocandi non continet. Vol. IV. P. VI. O. 329. p. 540

Facultas Legitimandi.

Per comitivam non tribuitur, nisi in eadem speciatim expressa fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 30. p. 78

Facultas Substituendi.

Is, cui potestas iterum iterumque substituendi in mandato data est, non potest, vi hujus potestatis, substituto Facultatem ulterius substituendi, concedere. Vol. I. P. I. O. 242. p. 492

Facultas Testandi.

Non adimitur ob actus, imbecillitatem ingenii ac memoriae argumentantes, nisi sint tales, qui penitus iudicii rationisque usum excludunt. Vol. I. P. I. O. 174. p. 268

Per pactum non aufertur. Vol. I. P. I. O. 160. p. 223

Licet juramentum accedat. ibid. n. 4. seq.

Quod tamen Jure Canonico est servandum. ibid. n. 6.

Aufertur hodie per pacta successoria. ibid. n. 8. p. 224. & Vol. VII. S. ad P. I. O. 160 p. 171

Facultas Transfigendi.

Sub Facultate transfigendi in mandatis potestas iusjurandum deferendi haud continetur. Vol. III. P. IV. O. 53. p. 185

Falcidia.

Vid. infr. *Quarta Falcidia.*

Falsarius.

Falsarius, qui paucos minimi valoris nummos v. gr. quadrantes, obulos, fabricavit, regula-

gulariter extra ordinem puni-
tur. Vol VI. P. IX. O. 200. p. 359

Falsa Causa.

Heredis institutionem, aut lega-
tum non vitiat, nisi per mo-
dum conditionis adjecta sit.
Vol. IV. P. V. O. 162. p. 254

Falsæ Monetæ Crimen.

In Crimine Falsæ Monetæ sup-
plicium ignis non aliter locum
habet, quam si moneta impe-
rialis fuerit. Vol. III. P. IV. O.
180. p. 490

Falsum.

In registratura committi non in-
telligitur, quoties ex illa nul-
lum ad quenquam damnum
redundare potest. Vol. I. P. II.
O. 363. p. 669

Falsi criminis nemo est accusan-
dus, nisi indicis satis sit gra-
vatus. ibid. n. 3. p. 671

Falsum non est, cum ab uno al-
terove senatus membro, reli-
quis insciis, in re innoxia pu-
blicum sigillum adhibetur. Vol
V. P. VIII. O. 278. p. 509

Qui in colligendis eleemosynis
Falsum cum effectu admisit, re-
gulariter fustigatione cum per-
petua relegatione punitur.
Vol. V. P. VIII. O. 281. p. 515

Vid sup. *Crimen Falsi.*

Fama.

Quenam requirantur, ut ex Fa-
ma probatio defumi possit?
Vol. VI. P. X. O. 478. n. 4 p. 857

Familia.

Familia ad cuius usum certis per-
sonis per privilegium coquere
cerevisiam licet, non nisi eos
comprehendit, qui in ædibus
ac servitio privilegiati consti-
tuti sunt, ejusdemque victu
utuntur. Vol. I. P. I. O. 186. p. 319
Si de conservanda Familia agitur,
nulla foeminarum ratio haben-
da est. Vol. I. P. II. O. 406. n. 2.
p. 769

Familiaritas.

Num nimia Familiaritas, ac fre-
quens conversatio cum certis
& convictis magis indicium
præbeat ad probandum cor-
pus delicti in crimine. Vol. III.
P. IV. O. 4. n. 59. seq. p. 64

Familiæ erciscundæ Ju- dicium.

Vid. infr. *Judicium Familiæ erci-
scundæ.*

Famuli.

In Saxonia intuitu mercedis jure
prælationis gaudent, quamvis
non præcise in Domini con-
victu fuerint. Vol. II. P. III. O.
129. p. 380

Famuli clericorum mercede con-
ducti, idem forum sortiuntur,
quo

quo clerici gaudent. Vol. III.
P. IV. O. 12. p. 137.

Fatale.

Qui per Advocatum, qui simul
procurator est, litigat, contra
neglectum Fatale in subsidium
in integrum restituitur, licet
citationes non procuratori, sed
ipsi principali insinuatae sint.
Vol. I. P. I. O. 3. p. 3.

Fatalia privata autoritate non
sunt multiplicanda. Vol. I. P. I.
O. 102. n. 19. p. 140

Utrum Fatalia processus indistin-
cte numero causarum indivi-
duarum accenferi possint? Vol.
I. P. I. O. 112. n. 8. seqq. p. 157

Fatalia processus pauperi non
currere dicuntur. Vol. I. P. I.
O. 226. n. 3. p. 477

Quando reo super jure braxandi
convento, reprobatio per rem
judicatam servata est, Fatale ad
duos menses haud est adstri-
ctum Vol. III. P. IV. O. 119. p.
300.

In terris etiam Anhaltinis fatale
oblationis ad jurandum, sta-
tim ab eo tempore, quo sen-
tentia appellationis in rem ju-
dicatam transit, currit, etsi re-
missoriales nondum realiter
impetratae sint. Vol. III. P. IV.
O. 178. p. 488

In dubio praesumendum, Fatale,

quod vocant, in judicio ob-
servatum potius, quam negle-
ctum esse Vol. V. P. VIII. O.
422. p. 698

Adversus elapsam Fatale, eo ca-
su, ubi de re incertae aestima-
tionis lis est, statim non excus-
so prius Advocato, aut procu-
ratore, restitutioni in inte-
grum locus datur. Vol. VII. S.
ad P. I. O. 11. p. 3

Fatalia non indistincte pro causis
individuis habenda sunt, sed
objectum litis spectari oportet.
Vol. VII. S. ad P. I. O. 112.
p. 114

Contra elapsam Fatale, restitutio
saepius concedi potest, quoad
comminatio, bey Verlust des
Beneficii restitutionis in inte-
grum, sententiae vel decreto
adjecta fuerit. Vol. VII. S. ad P. I.
O. 319. p. 286

Fatali neglecto, laesio praesumi-
tur. Vol. VII. S. ad P. II. O. 391.
p. 318

A quonam tempore Fatale obla-
tionis ad jurandum sit compu-
tandum. Vol. VII. S. ad P. IV.
O. 151 n. 116. seqq. p. 545

Fatale oblationis ad jurandum ad
causas, ubi per modum simpli-
cis denunciationis proceditur,
Rügen- & Sacken, non pertinet.
Vol. VII. S. ad P. VI. O. 294.
p. 654

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Fatalia quamvis Lege definita,
Judex ex justa causa regulari-
ter prorogare valet. Vol. V.
P. VII. O. 216. p. 411 & Vol.
VII. S. p. 751

Circa adhæſionem appellationi,
vel leutationi, intuitu pro-
prij gravaminis, factam, eadem
utriusque fatalia observari de-
bent. Vol. V. P. VII. O. 223. p. 421

Fatale Oblationis.

Ad Fatale Oblationis adstrictum
non est jusjurandum, quod
nulla prævia probatione, vel
demonstratione, injungitur.
Vol. V. P. VII. O. 88. p. 180

Fatale Oblationis ad ju- randum.

Quando appellatio sine prævia
sententia per signaturam aut
rescriptum rejecta est, currit
Fatale Oblationis ad jurandum
ab elapso decendio post factam
rejectionis notificationem, aut
publicationem remissorialium.
Vol. I. P. I. O. 22. p. 31

Quid si, non expectata notifica-
tione, Oblatio ad jurandum fi-
at, nec deinceps intra octidu-
um a tempore notificationis
repetatur? ibid. n. 5. seqq.

Fatale octidui Oblationis ad jurandum.

Hodie ad causas injuriarum non

pertinet. Vol. IV. P. VI. O. 272.
p. 463

Non pertinet ad causas, ubi per
modum inquisitionis, vel sim-
plicis denunciationis, proce-
ditur. Vol. IV. P. VI. O. 294. p.
492.

Fatale Probationis.

A quonam tempore currere inci-
piat? Vol. I. P. I. O. 347. n. 1.
p. 640

Etiā diebus feriatis currit. Vol.
V. P. VIII. O. 349. p. 614

Quando partim aëtori probatio,
partim reo juramenti delati
præstatio per sententiam in-
juncta, & contra hanc solam a
reo leuteratio interposita est,
Fatale Probationis statim, la-
pso decendio currit. Vol. IV
P. V. O. 185. p. 294

Fatale Quaterdenæ Ar- resti renovandi.

Tam a die petiti, quam impetra-
ti arresti computari potest.
Vol. IV. P. VI. O. 281. p. 470

Fatale renovandi Arresti.

In foro communi regulariter de-
mum a tempore insinuatī De-
creti, quod concessum sit, cur-
rit. Vol. V. P. VII. O. 193. p. 381

Fatale Reprobationis.

In Fatale Reprobationis dies in-
finua-

sinuationis non imputatur.
Vol. VI. P. IX. O. 105. p. 166

Favor.

Quæ in favorem alicujus introducta, aut ad naturalia negotii pertinent, pactis immutari quidem possunt, sed illud exprimi debet. Vol. V. P. VII. O. 51. n. 6. p. 114

Utrum major sit favor liberorum an piarum causarum? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 170. seqq. p. 38

Feloniam.

Non solum expresse, sed etiam tacite remitti potest, puta, si Dominus non conquestus de Felonia moriatur. Vol. II. P. III. O. 208. n. 4. p. 556

Feloniam remissio, a Domino facta, semper, salvo jure quaesito tertii, intelligenda est. Vol. II. P. III. O. 208. p. 555

Potest committi, etsi nondum quis actu de feudo investitus fuerit, nec jusjurandum fidelitatis præstiterit. Vol. VI. P. IX. O. 13. p. 16

Quotuplici modo remittatur? Vol. VI. P. X. O. 263. n. 3. p. 459

Feloniam, in non petenda investitura renovatione admissa, censetur a Domino remissa, si a vasallo servitia feudalia acceperit. Vol. VI. P. X. O. 263. p. 459.

A poena Feloniam propter non petitam investituræ renovationem, ætas pupillaris excusat. Vol. VI. P. X. O. 415. p. 747

Fera.

In Saxonia Electorali Feram vulneratam in alienum fundum persequi non licet. Vol. V. P. VII. O. 67. p. 147

Feudum.

Non amittitur, si sine Domini consensu in agnatum simul investitum alienetur. Vol. I. P. II. O. 368. p. 677

Sine investitura nullo modo constitui potest. Vol. I. P. II. O. 441. n. 4. p. 891. seqq.

Si vi privilegii sine consensu Domini alienati permissum est, hoc salvo jure protimiseos intelligendum. Vol. I. P. I. O. 209. p. 417

Ob incestum, a vasallo commissum, non amittitur. Vol. I. P. I. O. 4. p. 4.

In dijudicanda Feudorum indole cum primis ad tenorem investituræ est respiciendum, indeque obligatio vasalli colligenda. Vol. I. P. I. O. 78. n. 2. p. 96

Naturalibus Feudi in genere sublati, tam internis, quam externis, res desinit esse feudalis, & in allodium mutatur. Vol. I. P. I. O. 220. n. 6. p. 457

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Feudi essentia mutata non intelligitur, nisi expressis verbis ab ea recedatur. *ibid.*

Feudum, a patre alienatum, a filio Jure Saxonico revocari nequit. Vol. I. P. I. O. 311. p. 586.

Quando Feudum sine Domini directi consensu in dotem datum est, hoc in dubio non de ipsa Feudi substantia, sed de commoditate percipiendi fructus accipiendum est. Vol. I. P. II. O. 431. p. 847

De Feudo tam antiquo, quam novo, a patre per ultimam voluntatem disponi, & illud uni ex filiis assignari potest. Vol. I. P. II. O. 451. p. 907

Feudi naturalia, quatenus per pactum non sunt mutata, salva integraque manent, & feudum communem Feudorum rationem retinet. Vol. I. P. I. O. 220. n. 4. p. 456

Quomodo conferatur? Vol. II. P. III. O. 116. n. 207. seqq. p. 302

An sine consensu Domini directi valide alienetur? Vol. II. P. III. O. 151. p. 447

In Feudo novo investituræ petitio ad certum tempus restricta non est. Vol. II. P. III. O. 89. p. 211

Quænam sint illa feuda, quorum investitura a Vicariis Imperii intra annum sub pœna amissi-

onis, peti debeat. Vol. II. P. III. O. 116. n. 202. seqq. p. 301. seq.

An Baronum ac Comitum Imperii Feuda a collatione & investitura Vicariorum Imperii sint exempta? *ibid.* n. 221. p. 304

Num tempore Caroli IV. per vexillum fuerint collati, *ibid.* n. 222. seqq.

Feudo, sine consensu Domini directi alienato, alter contrahentium, altero invito, donec consensus ex post facto sequatur, a contractu resilire non potest. Vol. II. P. III. O. 151. n. 3. p. 447

Vasallo a Domino, qui ipsum de illo investit, auferri nequit, etiamsi res alienata fuerit. Vol. III. P. IV. O. 138. p. 331

Prædium propterea, quod collectis & contributionibus obnoxium sit, qualitatem Feudi nobilis haud amittit. Vol. IV. P. V. O. 169. p. 266

Feudi nobilis possessor non est immunis a metatis, von Einkartierung, quæ juxta modum sexagenarum, nach denen Steuer- Schocken, quibus illud subiectum est, indicuntur. Vol. IV. P. V. O. 170. p. 268

Propter feloniam commissam ipso jure non amittitur. Vol. V. P. VII. O. 138. p. 271

Jure redimendi feudum, extraneo

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

neo venditum, hodieque in Saxonia Electorali, non nisi triginta annis, anno & die, præscribitur. Vol. V. P. VII. O. 12. p. 52

Feuda rustica & exigua propterea non amittuntur, quod renovatio investituræ justo tempore petita non fuerit. Vol. V. P. VII. O. 77. p. 163. & Vol. VII. S. p. 702

Regula Juris Saxonici, quod major dividat, minor eligat, etiam in Feudis locum habet. Vol. V. P. VII. O. 29. p. 251

Pars Feudi hodie, sine Domini consensu, a vasallo in emphyteusin dari potest. Vol. V. P. VII. O. 141. p. 280

Quando plures feudum pro indiviso possident, uno mortuo, reliqui, sine renovatione investituræ, succedunt. Vol. V. P. VII. O. 162. p. 316

Filium ex matrimonio, Jure Divino prohibito, natum proximus agnatus a Feudo recte excludit, etsi Principis dispensatio intervenerit. Vol. V. P. VII. O. 179. p. 357

In Feudo, pro se & heredibus utriusque sexus, filiis & filiabus, concessio, hæ non nisi in subsidium succedunt. Vol. V. P. VII. O. 230 p. 429

Feuda, in quibus feminae ad suc-

cessionem admittuntur, impropria sunt. ibid. n. 1.

Feudo ad agnatos, vel dominum devoluto, subfeudum exspirat. Vol. V. P. VIII. O. 464. p. 748

Etiam præscriptione sola, sine præcedente investitura, acquiri potest. Vol. VI. P. X. O. 263 n. 4. p. 460

Quando e duobus simultanee investitis unus in Feudi alienationem consensit, alter non, hic quoad illius partem, quam diu is, cum descendantibus vivit, Feudum revocare nequit. Vol. VI. P. IX. O. 232. p. 402

Qui actu nondum in Feudo succedit, Jure Feudali communi renovationem investituræ petere non tenetur, nisi aliud actum fuerit. Vol. VI. P. X. O. 413. p. 745

Feudum, ea lege alicui concessum, ut, ipso sine heredibus mortuo, ad ejus fratrem devolvi debeat, in hujus persona vetus, non novum esse, intelligitur. Vol. VI. P. X. O. 414. p. 746

Feudum Ecclesiasticum.

In præscribendo Feudo Ecclesiastico quadraginta anni requiruntur. Vol. I. P. I. O. 253. p. 508

An Feuda Ecclesiastica Majora a collatione Vicariorum Imperii exce-

excepta sint? Vol. II. P. III. O. 116. n. 206. seqq. p. 302

Quomodo conferantur. ib. n. 208

Unde Scepter-Lehn, dicantur? ib.

Feudum Hereditarium.

Quotuplex sit? Vol. I. P. II. O. 490. n. 1. p. 957

Infertur per verba investituræ: zu rechtem Erbe, Erb-Guth, oder Erb-Lehn. Vol. I. P. I. O. 220. p. 456. & O. 490. p. 957. & Vol. III. S. ad P. I. O. 220. p. 721

In quonam differat a feudo ex pacto & providentia? ibid. n. 2.

Feudum Rusticum.

In terris quoque Anhaltinis filio, nati minori, præterito primogenito, a patre valide relinquitur. Vol. III. P. IV. O. 122. p. 305.

Fideicommissarius.

Qui rogatus est post mortem restituere, quicquid ex hereditate superfuerit, quartam ejus partem Fideicommissario integram servare tenetur. Vol. I. P. II. O. 452. p. 908.

Fideicommissum.

Denotatur quoque per verbum: Zurückfallen, quoties substitutio directo jure valere nequit. Vol. I. P. I. O. 94. p. 124

Quomodo sine testibus, & non adhibitis solennitatibus relin-

qui possit. Vol. I. P. I. O. 324. n. 1. p. 610

Ob æs alienum testatoris licite alienatur. Vol. I. P. II. O. 422. n. 3. p. 822

Fideicommissum, filio relictum, ad nepotes quoque transit. Vol. I. P. I. O. 39. n. 4. p. 54

Fideicommissum, a patre liberis ea lege, ne ad supplementum legitimæ agant, relictum, mota hac actione, haud amittitur. Vol. I. P. I. O. 222. p. 460

Legato fundo ad utendum fruendum donec legatarius vixerit, sub onere fideicommissi ipsa proprietas legata censetur. Vol. I. P. I. O. 121. p. 168

Si Fideicommissio a patre pro se & liberis fuerit renunciatum, liberi hac renunciatione stare, & repudiata licet paterna hereditate, in Fideicommissio succedere non possunt. Vol. I. P. II. O. 422. n. 1. p. 816

De Fideicommissio, in diem vel sub conditione relicto, a liberis præter legitimam Trebellianica quoque detrahatur. Vol. I. P. II. O. 458. p. 919

Quod Jus ab illis ad quoscunque heredes transfertur. Vol. I. P. I. O. 195. n. 3. p. 128

Num coram paucioribus, quam quinque testibus relinqui possit. Vol. II. P. III. O. 2. n. 1. seq. p. 16

Num

REPERTORIUM WENHERIANVM.

Num heres, qui Fideicommissi vel legati præstationem sibi a defuncto injunctam esse fateatur, revocationem illius solo juramento suo probare possit?

Vol. II. P. III. O. 77. p. 186

Unde Fideicommissa ortum duxerint? Vol. III. P. IV. O. 7. n. 1. seqq. p. 102

Quibus incommodis Fideicommissa primis temporibus fuerint subjecta, & quibus remediis illis fuerit obviam itum? ibid. n. 4. seqq. p. 102. seq.

Fideicommissum, familiæ relictum, perpetuo durat, nec ad quartam generationem recte restringitur. Vol. III. P. IV. O. 135. p. 322

De bonis, Fideicommisso obnoxiiis, possessor, consentientibus omnibus, quorum interest, valide disponit, neque bona ita alienata a liberis ipsius revocari queunt. Vol. IV. P. VI. O. 384. p. 625

Verbum: *Geschäfte*, æque ad fideicommissa, atque ad legata quadrat. Vol. IV. P. VI. O. 422. p. 683

Quatenus pater liberos ultra legitimam heredes instituit, eosdem Fideicommisso, etiam intuitu legitimæ, gravare potest. Vol. IV. P. VI. O. 478. p. 761

Qui contra voluntatem defuncti

Fideicommissum Familiæ citra necessitatem alienat, jus suum regulariter amittit, & proximo in familia statim jus illud vindicandi competit. Vol. IV. P. VI. O. 484. p. 793

Quatenus Fideicommissi familiæ possessor sumtus litis, quos illius vindicandi causa impendit, ferre teneatur. ibid. n. 7. p. 797

An solo nutu relinqui possit? Vol. V. P. VII. O. 32. p. 85

Fideicommissum piæ causæ relictum, a detractioe quartæ Trebellianicæ immune est. Vol. V. P. VII. O. 92. n. 3. p. 185

In Fideicommisso familiæ sub conditione, vel in diem, relictum, proximitas non ex persona testatoris, sed novissime defuncti agnati æstimanda est. Vol. V. P. VII. O. 134. p. 261

Fideicommissi familiæ ratione possessor cavere tenetur, etsi nullum dissipationis periculum subsit. Vol. V. P. VII. O. 190. p. 378

Fideicommissum familiæ, propter æs alienum, valide alienatur. Vol. V. P. VII. O. 199. p. 390

Successio in fideicommisso familiæ in infinitum locum habet, quando de hac testatoris voluntate liquido constat. Vol. V. P. VIII. O. 256. p. 472

Ee

Fidei-

**Fideicommissum Uni-
versale.**

Etiam pacto constitui potest. Vol. IV. P. V. O. 8. p. 13.

Quid sit? ibid. n. 1.

Fidejussio.

An sub constituto debiti alieni subsit? Vol. I. P. I. O. 29. n. 2. p. 43

Fidejussio mulieris ne illo quidem casu efficax est, cum mariti e carcere liberandi causa facta est. Vol. I. P. I. O. 178. p. 283

An Fidejussio filii familias pro patre valida sit? Vol. II. P. III. O. 108. p. 239

Fidejussio ad certum tempus facta, hoc elapso, expirat; nisi vel debitor vel fidejussor, a creditore interpellatus fuerit. Vol. V. P. VII. O. 34. p. 90

Qui periculum in se recipit, & instrumento cautionis se subscripturum esse, declarat, hoc ipso, etiam sine scriptura, validam Fidejussionem contrahit. Vol. V. P. VII. O. 112. p. 234

Vid. infr. *Intercessio*.

Fidejussor.

Ut præstationi guarandæ accedat, opus haud est. Vol. I. P. I. O. 250. p. 500

Quamvis minimum creditori solverit, a debitore tamen per actionem cessam integrum de-

bitum recte petit. Vol. I. P. I. O. 297. p. 568

Quamvis per instrumentum garantigionatum fidem suam obstrinxerit, non tamen, excusso licet debitore principali, statim ad executionem contra eundem deveniri potest, sed is pro indole instituti processus prius audiendus est, Vol. I. P. II. O. 462. n. 1. seqq. p. 926

Ex instrumento obligationis, quo simul fidejussio continetur, nec non apocha a creditore data, debitorem executive convenire potest. Vol. I. P. II. O. 498. p. 970

Debitorem principalem in causa quæ ipsum (sc. Fidejussorem) quam talem concernit, testem producere non potest. Vol. I. P. II. O. 379. p. 708

Fidejussor, qui pro Principe, aut fisco, fidejussit, non gaudet beneficio ordinis. Vol. I. P. I. O. 152. p. 215

Fidejussor, qui pro debitore cambiali intercessit, jure cambii non tenetur. Vol. I. P. I. O. 172. n. 4. p. 266

Fidejussor, qui fidejussionem ad certum tempus expresse restrinxit, ultra id non tenetur, nisi intra illud debitor non solvendo esse coeperit. Vol. II. P. III. O. 107. p. 237

Fide-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Fidejussor, qui pro alio ratione reconventionis expensarum, intercedit, bona sua immobilia judicialiter oppignorare non tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 359. n. 2. p. 624. & 625

In fideicommissaria cautione præstanda non præcise opus est, ut Fidejussor beneficio ordinis renunciaret. Vol. VI. P. IX. O. 181. p. 308

An, & quousque, pro debitore, qui beneficio competentiae gaudet, solvere teneatur? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 104. seqq. p. 725

Fidejussor & principalis non possunt simul coram eodem iudice conveniri. Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 49. p. 273

Fides.

Habenda non est registraturis, ab actuariis, sine Scabinorum & Assessorum præsentia confectis. Vol. I. P. I. O. 1. p. 1.

In Saxonia non habetur actus a Notario conscriptis, nisi Iudicio, cui adhibitus, peculiari juramento fuerit obstrictus. Vol. I. P. I. O. 113. p. 158

Vel peculiari juramento veritatem actorum confirmet. ibid. n. 8. p. 158 & 159.

Jure Communi tamen ipsi plena fides tribuitur. ibid. n. 1. seq.

Fidem frangenti Fides quoque habenda non est. Vol. I. P. I. O. 149. n. 7. p. 211

Fides Bona.

Vid. supr. *Bona Fides.*

Fides Mala.

Vid. infr. *Mala Fides.*

Fiduciarius Heres.

Vid. infr. *Heres Fiduciarius.*

Filia.

Ex feudo est dotanda. Vol. I. P. II. O. 439. n. 4. p. 870

Dotem & legitimam simul petere nequit, sed dotem in legitimam imputare debet. ibid. p. 873

Jure Marchico ex feudo dotem tantum in subsidium accipit. ibid. p. 871

Filiae nullum jus succedendi in feudis habent, siue cum, siue sine Domini directi consensu emptæ sint, & licet pater nunquam de illis investitus fuerit. Vol. I. P. II. O. 441. p. 887

Filia, matrem formalis cujusdam doli arguens, ab hac exheredari potest. Vol. I. P. II. O. 413. p. 786

Filia vitiata a parentibus stupratori in matrimonium denegari potest. Vol. I. P. II. O. 421. n. 3. p. 812

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Num Filiæ, quæ in feudo non succedunt, ratione sumtuum, in funus patris impenforum, filiis in feudo succedentibus, ex bonis allodialibus pro rata teneantur. Vol. II. P. III. O. 138. n. 3. p. 413

Utrum in casu, quo testator ex liberis eos, qui malam vitam elegerint, ac familiæ maculam attraxerint, a successione repulsos esse voluit, Filia stuprum passa, ac postea a stupratore in matrimonium ducta, a successione sit repellenda? ibid. p. 413. in fin.

An jus, ex emtione geradæ marito semel quæsitum, per natiuitatem Filiæ extingvatur? Vol. II. P. III. O. 139. p. 414

Dotem conferre non tenetur, quando, eadem contenta, paternæ hereditati renunciat. Vol. III. P. IV. O. 218. p. 569 & Vol. VII. P. X. O. 338. p. 608

Qui filiam carnificis in matrimonium ducit, levis notæ maculam haud incurrit. Vol. III. P. IV. O. 107. p. 281

Filia Carnificis levis notæ macula non laborat. ibid. n. 2. seq. p. 281. seqq.

Qui Filiam carnificis, aut illum, qui eam in matrimonium duxit, levis notæ macula laborare dicit, actione injuriarum

conveniri potest. ibid. n. 3. p. 281. seqq.

An filia Nobilis, cui a patre legatum ad ornamenta & vestimenta relictum est, hoc petere possit, si post mortem patris a vilis conditionis homine stuprata, eidem nupserit. Vol. III. P. IV. O. 155. p. 463

Filiæ ex feudo non, nisi in subsidium, dotandæ sunt. Vol. IV. P. V. O. 91. p. 138. & Vol. VII. S. ad p. 600

Filia, quæ statuto id omne, quod ad eam elocandam, zur Luststatutung, impensum est, conferre jubetur, oneri collationis, etiam quoad sumtus nuptiales, obnoxia est. Vol. IV. P. V. O. 144. p. 219

Per Filiæ natiuitatem jus, marito ex emtione geradæ semel quæsitum, non extinguitur. Vol. IV. P. V. O. 183. n. 10. pag. 293.

Res geradicas suæ matris a noverca recte petit, etsi in hujus custodia reperiantur. Vol. V. P. VII. O. 96. p. 191.

In Subsidium ex feudo ali debet. Vol. V. P. VIII. O. 489. p. 831.

Post mortem patris, frustra possessionem bonorum, a vidua continuatam, occupat. Vol. VI. P. X. O. 341. p. 613

Dona-

Donationem geradæ Filia, eo tempore, quo illa facta est, jam nata, revocare nequit. Vol. VI. P. X. O. 371. p. 659
Vid. infr. *Liberi*.

Filius.

Propter solam a convictu paterno separationem non censetur a patre virtualiter emancipatus, sed ut peculiarem oeconomiam instituat, requiritur. Vol. I. P. I. O. 9. p. 18. & Vol. VII. S. p. 2.

Quotuplicibus ex capitibus ex Edicto Prætoris successorio bonorum possessionem petere possit. Vol. I. P. I. O. 310. n. 1. p. 585

Jure Saxonico tam Electorali, quam Communi, feudum, a patre alienatum, revocare nequit. Vol. I. P. I. O. 311. p. 586

Quando una cum patre chirographo subscripsit, S Ctum Macedonianum cessat, idemque pro dimidia parte obligatur. Vol. I. P. II. O. 453. p. 910

An præsumatur, hereditati parentum se immiscuisse, si ipsis iusta fecerit. Vol. I. P. I. O. 205. n. 94. seqq. p. 403

Filius, iuste exheredatus, alendus tamen est. Vol. I. P. I. O. 134. n. 4. p. 190

Filiusfamilias, quamvis pubes,

hodiernum testari nequit. Vol. I. P. I. O. 142. p. 202

Licet pater ejus hoc permittere velit. ibid. n. 2. seq.

Secus in bonis castrensibus, vel quasi talibus. ibid. n. 4.

Non etiam in bonis adventitiis irregularibus. ibid. seqq.

Filiusfamilias miles non potest uti exceptione S Ctum Macedoniani, licet in aliam, quam castrensem, causam se mutuo accepisse, probare velit. Vol. I. P. II. O. 474. p. 942

Filius naturalis ab avo paterno non, nisi in subsidium, & si mater inops sit, ali tenetur. Vol. I. P. I. O. 134. p. 190

An ob sordidum vitæ genus, quod pater exercet, ab officiis publicis excludi debeat? Vol. II. P. III. O. 250. p. 631

An Filii, in feudo succedentes, soli capiant, die Brau-Pfanne, Bier-Bottiche, und Bier-Fässer? Vol. II. P. III. O. 138. n. 3. p. 412

Filius ex incestu natus, in feudo non succedit. Vol. III. S. ad P. I. O. 4. n. 1. seq. p. 632

Potest tamen, ad effectum succedendi in feudo, rescripto Principis legitimari. ibid. n. 3.

Quæ tamen legitimatio tantum in legitimantis, non vero agnatorum præjudicium facta intelligitur. ibid. n. 4. p. 633

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Cum patre, in cuius potestate est constitutus, ne hodie quidem valide contrahit. Vol. IV. P. V.

O. 189. p. 298

Quantumvis improbis, corruptisque moribus sit, alimenta tamen ipsi a patre denegari haud queunt. Vol. IV. P. V. O. 200. p. 314

Ad beneficium S^Cti Macedoniani frustra provocat, si eidem mediante iurejurando, renuciaverit. Vol. IV. P. VI. O. 334.

p. 544

Filius sui juris, vivente licet patre, de bonis suis valide testatur. Vol. IV. P. V. O. 34. p. 48

Filiusfamilias, ex mutuo pecuniario, seu nummario valide haud obligatur. Vol. IV. P. V. O. 239 n. 1. seqq. p. 391

Filiusfamilias, qui mercator est, non gaudet adversus cambium S^Cto Macedoniano. Vol. IV. P. VI. O. 355. p. 588

In feudo novo, ante patris mortem, nullum jus quæsitum habet. Vol. V. P. VII. O. 52. n. 5. p. 119

Filii in feudo patris succedentes, allodium a feudo separare non possunt. Vol. V. P. VII. O. 52. n. 5. p. 120. & Vol. VII. S. ad P. VII. O. 231. p. 752

Quando simultanee investitus jus succedendi, quod ex præroga-

tiva gradus, præ remotiori agnato, habet, huic vendit, filius jure protimiseos non gaudet. Vol. V. P. VII. O. 122. p. 244

Filios ex matrimonio, Jure Divino prohibito, natos proximus agnatus a feudo recte excludit, etsi Principis Dispensatio intervenierit. Vol. V. P. VII. O. 179. p. 357

Vasalli circa feudum dispositionem Filii ejus impugnare nequeunt. Vol. V. P. VII. O. 231. p. 431

Filius, qui ex bonis patris vasalli certam pecuniæ quantitatem, loco portionis feudalis accipit, ejus facta præstare tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 299 p. 547

An Filius Principis ex sponsa nobili, vel inferioris dignitatis, cum qua postea matrimonium est consummatum, natus, pro legitimo & successionis in Ducatu capaci sit habendus? Vol. V. P. VIII. O. 466. n. 11. seqq. p. 760. seqq. & n. 17. p. 767. & n. 18. p. 778. seqq.

Potest a patre fideicommissio, etiam quoad legitimam, gravari, nisi hac sola contentus, reliquam hereditatem dimittere velit. Vol. VI. P. IX. O. 126. p. 185

Præstita cautione rati, adversus debitorem patris jure cambiali va-

li valide experitur. Vol. VI. P. IX. O. 216. p. 387

Filius civis Dresdensis Statutorum Dresdensium capax est, etsi jus civitatis ibi speciatim adeptus haud fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 114. p. 173

Quando Filius nominatim cum patre de feudo investitus est, illud, a patre alienatum, abstinendo ab ejus hereditate, a tertio revocare potest. Vol. VI. P. IX. O. 188. p. 322

Eo casu, quo Filius ipse a sponsalibus recedit, parentes nullum sui dissensus causam allegare tenentur. Vol. VI. P. X. O. 269. p. 466

A patre Filio arbitrium, de portione sua hereditaria ante certum ætatis annum disponendi, testamento adimi potest, quatenus plus ipsi, quam legitima, relinquatur. Vol. VI. P. X. O. 301. p. 529

Quando ex voluntate testatoris alicui, vel ejus Filiis, certa portio bonorum defertur, is de illa liberè disponit. Vol. VI. P. X. O. 313. p. 544

Filius, a patre conventus, ab hoc satisfactionem pro reconventionem & expensis exigere potest. Vol. VI. P. X. O. 346. p. 618

Filius, solemnia testamenti paterni impugnans & succum-

bens, portionem, sibi in isto relictam, non amittit. Vol. VII. S. ad P. I. O. 18. p. 10. seq.

Filius, qui vel exheredatus; vel emancipatus, vel ex minima hereditatis parte institutus est, aut etiam paterna abstinuit hereditate, beneficio competentiae gaudet. Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 66. seqq. p. 718

Quando Filio beneficium competentiae denegetur? ibid. n. 181. p. 740

Filius, Patri in Principatu succedens, contractibus, ab illo initis, stare tenetur. Vol. VII. S. ad P. X. O. 469. p. 785

Vid. *infr. Liberi.*

Filiusfamilias.

Num pro patre valide fidejubere possit? Vol. II. P. III. O. 108. p. 239

An ad pias causas testamentum facere possit? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 165. p. 38

Cum patre, in cujus potestate est adhuc constitutus, valide haud contrahit. Vol. VII. S. ad P. V. O. 189. p. 636

Fines.

In Finium discernendorum causis, etiam testes de auditu admittuntur. Vol. III. P. IV. O. 37. p. 721

In discernendis finibus, soli lapides,

pides, si certa signa non habeant, haudquaquam sufficiunt. Vol. VI. P. X. O. 438. p. 785

Fiscalis.

Fiscalis, qui ob factum illicitum ex officio aliquem accusat, & succumbit, injuriarum actione regulariter conveniri non potest. Vol. I. P. II. O. 364. p. 672

Nisi ejus evidens calumnia probari possit. ibid. n. 3.

Ad consequendam poenam, quam reus incurrit, non semper peculiari processu opus habet. Vol. IV. P. VI. O. 497. p. 838

Ut in causis denunciationum de prorogatione termini certior reddatur, opus haud est. Vol. V. P. VIII. O. 389. p. 653

Fiscalis Actio.

Vid. supr. *Actio Fiscalis.*

Fiscus.

Ratione mulctæ in concursu creditorum inter hypothecarios juxta tempus condemnationis in Saxonia collocatur. Vol. I. P. I. O. 67. p. 82

Secus Jure Civili, quo quoad poenas omnibus creditoribus, etiam nudis chyrographariis postponitur. ibid. n. 2. seqq.

Quando cum ecclesia litigat, editionem documentorum ab ipsa

exigere non potest. Vol. I. P. II. O. 496. n. 2. p. 968

Habet tacitam hypothecam in administratoris bonis omnibus, etiam extra territorium sitis. Vol. I. P. II. O. 418 n. 3. p. 806. seq.

Retinet tacitam generalem hypothecam in bonis administratoris, licet hic cautionem parata pecunia præstiterit. Vol. I. P. II. O. 418. p. 805

Fisco reus documenta edere tenetur. Vol. III. P. IV. O. 43. p. 177. & VII. S. p. 465

In causis pecuniariis a reo editionem documentorum petere potest. Vol. I. P. II. O. 496. n. 1. p. 968

Adversus Fiscum administratores ejus compensatione ex jure cesso uti non possunt. Vol. I. P. II. O. 377. p. 699

Cum retorquetur jus albinagii, bona nec proximis defuncti heredibus, nec Magistratui, merum imperium habenti, sed Fisco Principis cedunt. Vol. II. P. III. O. 18. p. 46

Contra Fiscum, lucrum captantem, est pronunciandum. Vol. II. P. III. O. 33. n. 4. p. 78

Contractum locationis conductionis propterea non statim impugnare potest, quod alius ex post facto majorem pensionem obtu-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

obtulerit. Vol. III. P. IV. O. 75. p. 234
 Si notabilem læsionem liquido probare queat, etiam locationis conductionis contractus ab eodem impugnari potest. Vol. VII. S. ad P. V. O. 75. p. 483
 Jus petendi mulctam, in temeratores juris cerevisiarii Lege statutam, non civitatibus, sed fisco competit. Vol. IV. P. V. O. 21. p. 33
 Si Fiscus rem alienam alteri, tanquam sibi propriam, vendat, emptor statim securus est. Vol. IV. P. VI. O. 360. p. 595
 Actione Pauliana opus non habet, si tacita hypotheca ipsi competat, in re alienata. Vol. V. P. VII. O. 2. n. 41. p. 12
 Adversus ea, quæ ab officialibus in ejus præjudicium gesta, vel neglecta sunt, in integrum restituitur. Vol. V. P. VII. O. 87. p. 178. & Vol. VII. S. p. 743
 Id privilegio habet, ut, bonis illius sub hasta venditis, novæ licitationi locus relinquatur, etsi jam emptori addicta sunt. Vol. V. P. VII. O. 190. n. 1. p. 183
 In bonis administratorum, derer Cinnehmer, præter tacitam hypothecam jus prælationis, intuitu postea quæsitorem, competit. Vol. VI. P. X. O. 442. p. 789

Quibus juribus & privilegiis gaudet, & quali procedendi forma utatur. Vol. VI. P. X. 471. n. 1. seqq. p. 836. seqq.

Adversus Fiscum compensationi locus haud est, nisi eadem statio debeat. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 104. p. 506

Vid. infr. *Jus Fisci.*

Fistulæ.

Etsi quis servitutem aquam ducendi habeat, Fistulas tamen ædibus fervientibus non aliter applicare debet, quam ne damnum inde oriatur. Vol. VI. P. IX. O. 209. p. 371

Fœmina.

In quibus negotiis in Judicio pro aliis admittatur? Vol. I. P. I. O. 135. n. 7. p. 192

In Saxonia sine curatore valide contrahere non potest. Vol. I. P. I. O. 161. n. 1. p. 224 & O. 206. n. 1. p. 411. & O. 260. n. 1. p. 511

Exceptiones ab hac regula. Vol. I. P. I. O. 161. n. 2. seqq. p. 224. & ibid. O. 506. n. 3. p. 411. & O. 260. n. 2. & 7. p. 512

In Saxonia etiam Fœmina Illustris, quæ jure territoriali non gaudet, sine curatore haud obligatur. Vol. V. P. VII. O. 82. p. 170

In favorem Fœminæ Saxonicae
 Ff subfi-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- subsistit contractus, quamvis sine curatore initus. Vol VI P. X. O. 410. p. 741
- Fœminæ contractus validus est, quamvis curatoris consensus demum ex postfacto succedat. Vol. I. P. I. O. 261. p. 512
- Quotuplici modo Scto Vellejano renunciaret? Vol. I. P. I. O. 262. n. 1. 513. seq.
- Quando paciscentes ad familiæ conservationem, ejusdemque utilitatem, ac dignitatem respexisse apparet, Fœminæ pacto haud comprehensæ intelliguntur. Vol. I. P. II. O. 406. p. 769
- Fœminæ in dubio cum masculis eodem jure censentur. ibid. n. 4. p. 770
- Fœmina per masculos, a successione exclusa, non simpliciter exclusa intelligitur, sed tamdiu tantum, quamdiu masculi exstant. ibid.
- Honestæ fœminæ juramentum calumniæ domi, absente licet adversario, hodiernum præstare queunt. Vol. I. P. I. O. 429. p. 843.
- Fœmina, quæ causam dotationis cum matrimoniali conjungit, hanc dimittendo non potest reo quoad exceptiones in causa dotationis præjudicare. Vol. I. P. I. O. 62. p. 79
- Fœmina, consiliis agnatorum adjuta, valide contrahit, quamvis curatorem non adhibeat. Vol. I. P. I. O. 206. n. 3. p. 411
- A successione feudi masculini plane pleneque excluditur. Vol. II. P. III. O. 87. n. 5. p. 209
- Regulariter ne quidem in feudo franco succedit. Vol. III. P. IV. O. 114. p. 289
- An fœmina, quæ dormientem & ignorantem se stuprum passam esse, contendit, quandoque ad juramentum admitti possit? Vol. II. P. III. O. 247. p. 625
- Fœmina, quæ adversus unum ex duobus stupratoribus, quorum uterque ratione temporis pater infantis esse potest, ad hunc alendum agit, intentionem suam, & quod reus præcise pater ejus sit, probare tenetur. Vol. III. P. IV. O. 133. p. 320
- Fœmina sciens ab eo stuprata, cum quo matrimonium contrahere nequit, dotem ab illo frustra petit. Vol. III. P. IV. O. 244. p. 626
- Cur Fœminæ, digitis sinistro pectore applicatis, jurent? remissive Vol. III. P. IV. O. 151. n. 146. p. 380
- In Saxonia res mobiles valide donat, etsi nullum curatorem adhibeat. Vol. IV. P. VI. O. 338. p. 556. & ibid. P. V. O. 226. p. 356
- An

An Fœmina soluta, cum donat geradam, curatorem adhibere teneatur? Vol. IV. P. VI. O. 357. n. 2. seqq. p. 591

Ad curam bonorum absentis etiam Fœminæ admittuntur. Vol. IV. P. V. O. 22. p. 34

Quando Fœmina, infanticidii rea, uterum celavit, & clam vivum partum enixa est, sed eum a se enecatum esse negat, non statim capitali supplicio locus est, sed prius remedio eruendæ veritatis utendum. Vol. IV. P. V. O. 29. p. 42

Fœminæ, quæ marito impotenti ignorans nupsit, adversus illum ad interesse, non vero injuriarum actio competit. Vol. IV. P. V. O. 99. p. 151

Fœmina, adulterii rea, quæ tormentis subjecta, illud commissum esse, negat, correum hoc ipso ab omni suspitione non liberat. Vol. IV. P. V. O. 193. p. 307

In Saxonia Electorali contra Fœminas rigor Juris Cambialis locum non habet, nisi sint mercatrices. Vol. IV. P. V. O. 217. p. 348

Fœmina, quæ probata paupertate, in una causa ad jura pauperum admissa est, postea etiam in aliis causis, contracto licet interim matrimonio, ius-

dem fruitur. Vol. IV. P. VI. O. 258. p. 449

Fœmina, quæ in judicio sine curatore comparet, frustra adversarii absentis contumaciam in Saxonica accusat. Vol. IV. P. VI. O. 291. p. 489

Si Fœmina, quam sanæ mentis haud fuisse constat, geradam alicui vendiderit, & emtor contendat, eo tempore, quo emptio celebrata sit, eandem mentis compotem non fuisse, cui onus probandi incumbat? Vol. IV. P. VI. O. 455. n. 1. seqq. p. 726.

Ab eo tempore, quo jura Nobilitatis consecuta est, iisdem fruitur, etsi desuper voluntatem suam haud declaraverit. Vol. V. P. VII. O. 221. p. 418

Fœmina Saxonica majorennis in bonis sui curatoris hypothecam tacitam non habet. Vol. V. P. VII. O. 66. p. 143

Num illam habeat, si bona sua administranda curatori tradat? ibid. n. 10. seqq. p. 147.

Quando Fœmina alienam obligationem in se novando suscepit, debitor non liberatur, sed pristina actione conveniri potest. Vol. V. P. VII. O. 89. p. 181

Fœmina, stuprum passa, quæ id violentum fuisse, sub tormentis asseverat, stupratorem ultra
Ff 2 jusju-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- jusjurandum purgatorium gravare nequit. Vol. V. P. VII. O. 244. p. 450.
- Fœmina, quæ ministerium in Aula, etsi per longum tempus, præstitit, forum originis hoc ipso amisisse haud censetur. Vol. V. P. VIII. O. 285. p. 519
- Fœmina majorennis Jure Saxónico in ultimis voluntatibus curatore opus non habet, nisi specialiter hoc alicubi introductum sit. Vol. V. P. VIII. O. 450. p. 735
- In actione matrimoniali, super concubitu superveniente, jusjurandum adversario recte deferret. Vol. VI. P. IX. O. 53. p. 109
- In casu necessitatis pro parentibus & liberis in Judicio admittitur. Vol. VI. P. IX. O. 81. p. 136
- Quando geradam coram Notario vendit, curator ejus testis loco esse nequit. Vol. VI. P. IX. O. 117. p. 180
- Etiam in Saxonia, ex contractu depositi, valide obligatur, etsi nullum curatorem adhibuerit. Vol. VI. P. IX. O. 175. p. 296
- Quatenus Fœminæ in feudis succedant? Vol. VI. P. IX. O. 19. n. 3. p. 45
- Si Fœmina demum ex intervallo, per vim se stuprum esse passam, asseveret, & juret, indicium hoc non per torturam, sed juramentum purgatorium, diluitur. Vol. VI. P. IX. O. 73. p. 130
- Quando Fœmina Saxonica majorennis certum negotium, consensu specialis curatoris, celebrat, obligatur, etsi curator in genere constitutus haud consenserit. Vol. VI. P. X. O. 290. p. 504
- Quando in pactis dotalibus Fœmina sibi libere disponendi facultatem de certis bonis stipulata est, maritus juri ususfructus in iisdem renunciasse, censetur. Vol. VI. P. X. O. 354. p. 632
- In foro etiam communifœminæ, intuitu, dotis, & illatorum, beneficio restitutionis in integrum gaudent. Vol. VI. P. X. O. 408. p. 737
- Si Fœmina, vim passa, stupratori nubat, loco poenæ capitalis, relegatio perpetua dictatur. Vol. VI. P. X. O. 459. p. 812
- Fœmina Saxonica, ex cambio indossato conventa, exceptionem compensationis, ex persona cedentis, frustra actori objicit. Vol. VI. P. X. O. 490. p. 881
- Vid. *infr. Mulier.*
- Forma a Lege præscripta.**
Præcise servanda est, eademque negle-

REPERTORIUM WENHERIANVM.

neglecta, negotium corrui, ac ipso jure nullum est. Vol. I. P. I. O. 26. n. 5. p. 38

Formalia Appellationis, vel Leutationis.

An materialibus necessario præmitti debeant in justificatione, vel prosecutione? Vol. IV. P. VI. O. 448. n. 1. seqq. p. 715.

Formula.

Formula juratæ diffessionis quomodo sit concipienda. Vol. I. P. I. O. 138. n. 5. seqq. p. 197. seqq.

Formula libelli actionis, ex *L. Diffamari* instituendæ. Vol. III. P. IV. O. 139. n. 4. p. 336

Formula antiqua jurandi apud Judæos in Saxonia. remissive Vol. III. P. IV. O. 151. n. 109. p. 375

Formulae plures juramentorum minus solennium, vel quæ loco eorum haberi solent, sub examen vocatæ. *ibid.* n. 119. seqq. p. 377. seq.

Formulae præstandi homagii. remissive. *ibid.* n. 284. p. 403

Formula juramenti compurgatorum. *ibid.* n. 422 & 424. p. 423

Formula Juramenti.

Formula Juramenti delati a Judice ad unius partis petitionem, altera non audita, mu-

tari non potest. Vol. VI. P. X. O. 268. p. 465

Formula Libelli Actionis.

Formula Libelli Actionis familiæ herciscundæ. Vol. IV. P. V. O. 248. n. 3. p. 425

Formula: In Mangelung meines Petschafts.

Formula: In Mangelung meines Petschafts, Mandatis adjici solita, sufficit, licet sigillatio mandati per rem judicatam injuncta sit. Vol. IV. P. V. O. 25. p. 37

Forum.

Forum mariti ab uxore tamdiu retinetur, quamdiu illa a marito quoad vinculum separata haud est. Vol. VI. P. X. O. 260. p. 456

Forum Competens.

Num locus impetrati arresti Forum Competens tribuat? Vol. II. P. III. O. 199. p. 542 & Vol. III. S. p. 784. seq.

Locus domicilii tamdiu Forum Competens reddit, quoad exemptio probetur. Vol. VI. P. X. O. 453. p. 802

An constituatur, citatione, in loco delicti reo statim inde discessuro, insinuata? Vol. IV. P. VI. O. 308. p. 514

Constituatur in Saxonia per homagium

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

magium vasalliticum, Vol. VII.
S. ad P. IV. O. 2. p. 416

Forum Contractus.

Quænam requirantur, ut Forum
Contractus sit fundatum? Vol.
VII. S. ad P. III. O. 199. p. 403

Effectu suo non gaudet, si quis
cum advena, statim discessuro,
fide de pretio habita, contra-
xerit. Vol. V. P. VIII. O. 304.
n. 1. seqq. p. 552

Si quis ad locum contractus ve-
niens arresto detineatur eo fi-
ne, ut ipsi citatio insinuari que-
at, Forum competens haud est,
etsi iusjurandum accesserit. Vol.
V. P. VIII. O. 305. p. 552

Forum Delicti.

In Foro Delicti processus inquisi-
torius adversus reum recte in-
stituitur, etsi is absens sit. Vol.
V. P. VIII. O. 380. p. 638

Forum Domicilii.

Hoc solum, quod quis alicubi do-
mum emit, ad Forum Domici-
lii haud sufficit. Vol. VI. P. IX.
O. 116. p. 178

Forum Privilegiatum.

Forum Privilegiatum, quo cleri-
ci gaudent, ad totam familiam,
adeoque etiam ad famulitium
eorum, pertinet. Vol. III. P. IV.
O. 12. p. 137

Foro Privilegiato hodie a cleri-
cis, invito Consistorio, nun-
quam valide renunciatur. Vol.
IV. P. VI. O. 340. p. 562

Num Foro Privilegiato libere re-
nunciari possit? Vol. VII. S.
ad P. VI. O. 334. p. 658

Fossa.

Concessio Fossæ in alieno prædio
regulariter, salva proprietate,
intelligi debet. Vol. II. P. III.
O. 203. p. 547

Franci.

Cur veteres Franci latus germa-
niæ occidentale ad Rhenum,
quod inter Galliam, & limitem
orientalem medium est, nolue-
rint esse liberum, sed imme-
diate Regno subjectum? Vol.
III. P. IV. O. 3. n. 39. p. 30.

Fratrer.

Si duo Fratres ad certam sum-
mam, sorori præstandam, se
obligaverint, eoque intuitu
feudum commune citra Domi-
ni directi consensum hypothe-
cæ subjecerint, an devoluto
post mortem alterius Fratris ad
alterum integro feudo hic de-
functi quoque ratam debiti sol-
vere obstrictus sit? Vol. I. P. II.
O. 495. n. 2. seqq. p. 965

Fratres simultanee investiti sibi
invicem non succedunt, nisi
uno, sine herede legitimo, de-
functo.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

functo. Vol. I. P. II. O. 423
n. 4. p. 824

Quando ex Fratris defuncti bonis legitimam petere queat? Vol. II. P. III. O. 67. n. 810. p. 164. 165.

Frater heredis instituti in testamento testis esse potest. Vol. III. P. IV. O. 230. n. 3. p. 592

Pro sorore arrestum, etiam absque cautione rati valide, petit. Vol. IV. P. VI. O. 284. p. 473.

Nomine Fratris, cum cautione rati, arrestum bonis debitoris valide imponit. Vol. IV. P. VI. O. 332. p. 542

Fratres querelam inofficiosi testamenti aliter non habent, quam si turpis persona ipsis prælata fuerit. Vol. IV. P. V. O. 35. p. 49

In terris Anhaltinis Fratres a successione ab intestato a parentibus excluduntur. Vol. IV. P. V. O. 40. p. 57

Dispositio *Decis. Elect. Saxon.* 87. ad eum quoque casum pertinet, ubi inter Fratres atque sorores super qualitate bonorum lis est. Vol. IV. P. VI. O. 498. p. 839

Quando in Saxonia plures Fratres de feudo conjunctim & pro indiviso investiti sunt, sibi invicem succedunt, quamvis non speciatim alter in alterius par-

te simultaneam investituram impetraverit. Vol. V. P. VII. O. 109. p. 224

Cum duo fratres simul de feudo investiuntur, unius stirpe deficiente, omnes, qui ex altero descendunt, non attentata gradus proximitate, eidem succedunt. Vol. VI. P. X. O. 376. p. 667

Quando inter Fratres convenit, ut, uno mortuo, ceteri succedere debeant, fratris prædefuncti filius a successione excludi haud debet. Vol. V. P. VIII. O. 447. p. 731

Qui cum defuncti Fratris vidua incestum commisit, eo casu, quo hæc cum marito, nunquam una caro facta est, temporali relegatione punitur. Vol. VI. P. X. O. 312. p. 543

In probatione illatorum Fratres quoque admittuntur. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 100. n. 3. p. 505

An Fratres inter se beneficio competentiae gaudeant? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 81. p. 720

Fructus.

Quid sint? Vol. III. P. IV. O. 7. n. 14. seqq. p. 103. seqq.

Quotuplices sint? *ibid.* n. 17. seqq. p. 104.

A liberis in Trebellianicam non impu-

imputantur. Vol. III. P. IV. O.
7. n. 49. p. 108.

Quænam *Fructuum* vocabulum in
latissima significatione sub se
comprehendat. Vol. VI. P. X.
O. 300 n. 1. p. 528

Quænam contineat in proprio,
eoque angustiori significatu.
ibid. n. 2.

An anepotibus quartæ Trebellia-
nicæ sint imputandi? ibid. n. 51.
seqq. p. 108. seqq.

Num Trebellianicæ quartæ sint
imputandi, si filius quidem fi-
deicommissio gravatus sit, here-
ditas non uni ex fratribus aut
sororibus, vel remotiori gra-
du conjuncto, vel prorsus ex-
traneo, restitui debeat? ibid.
n. 62. p. 110

Fructus percepti in Trebelliani-
cam regulariter imputari de-
bent. Vol. III. P. IV. O. 7. p. 102.
seqq.

Fructus ante aditam hereditatem
percepti, a fiduciario herede
sunt restituendi. ibid. n. 20 p.
104.

An Fructus post aditam heredi-
tatem, sed ante moram perce-
ptos, a fiduciario herede cum
ipsis bonis fiducicommissio gra-
vatis, sint restituendi? ibid. n.
24. seqq. p. 104.

Non intelliguntur, nisi deductis
omnibus impensis, quæ in eo-

rum perceptionem, & conser-
vationem factæ sunt. Vol. II.
P. III. O. 34. n. 3. p. 78

Fructus, qui sationem, aut aliam
ejus generis culturam non re-
quirunt, usufructuarii heredi-
bus, etiam in Saxonia, non ali-
ter cedunt, quam si, vivente
usufructuario, percepti sint.
Vol. IV. P. V. O. 95. p. 144

Fructus & usuræ legatorum regu-
lariter a tempore aditæ here-
ditatis debentur. Vol. IV. P. V.
O. 147. p. 223

Damnum intolerabile, cujus in-
tuitu, remissio pensionis colo-
no conceditur, de Fructibus,
non sola semente intelligi de-
bet. Vol. IV. P. V. O. 174 p. 274

Damnum, circa fructus jam per-
ceptos, emergens, coloni est,
etsi nondum trituri, atque
granariis illati fuerint. Vol. VII.
S. ad P. VI. O. 414. p. 668

Fructus, eo tempore, quo testa-
tor moritur, pendentes, una
cum fundo legatorio cedunt.
Vol. IV. P. VI. O. 290. p. 488

Si ex arborum ramis, in vicini
fundum propendentibus, Fru-
ctus in solum vicini ceciderint,
Jure Civili iidem, etiam tertia
die a domino arboris legi pos-
sunt. Vol. I. P. II. O. 426. n. 3.
p. 835

Secus Jure Saxonico, quo hi
Fructus

Fructus statim vicino acquiruntur. *ibid.* n. 3.

Num ab emtore prædii civitatis, sine legitimis solennitatibus ipsi venditi, Fructus quoque percipiendi sint restituendi? Vol. II. P. III. O. 6. n. 5. p. 33.

Res judicata de restitutione Fructuum deductis impensis an *Gaamen und Art-Lohn*, concepta, de omnibus indistincte sumtibus, qui in perceptionem & conservationem Fructuum facti sunt, intelligenda est. Vol. II. P. III. O. 34. p. 78.

Sub fructibus in re judicata, regulariter usuræ haud continentur. Vol. VI. P. X. O. 300. p. 528

Fructus illius anni, quo vasallus decessit, inter ejus heredes allodiales, & successores feudales aliter Jure Feudali, aliter Jure Saxonico dividuntur. Vol. V. P. VII. O. 13. p. 53. & Vol. VII. S. p. 698

Quinam Fructus in dimidium annum gratiæ, in das halbe Gnaden-Jahr, sint computandi? Vol. V. P. VII. O. 40. seqq. p. 94. seqq.

Quando pignus creditori cum pacto antichretico datum est, fructus licet incerti, in sortem imputari debent, ubi legitimum usurarum modum mul-

tum excedunt. Vol. V. P. VII. O. 115. p. 237

Fructus, qui ex pratis percipiuntur, pro incertis sunt habendi.

Vol. V. P. VII. O. 157. p. 312

Is, cui administratio bonorum, citra necessitatem reddendi rationes, testamento relicta, fructus haud suos facit, & acquirit. Vol. VI. P. X. O. 271. p. 469.

Fructus Consumti.

Nec hodie a bonæ fidei possessore sunt restituendi, quamvis inde locupletior sit factus. Vol. I. P. I. O. 318. p. 599

In heridatis petitione recte petuntur. *ibid.* n. 6. p. 600

Quinam in actionibus personalibus, & quinam in Rei vindicatione sint pro talibus habendi. *ibid.* n. 7. seqq.

Frumentum.

An comestibilium appellatione etiam illud Frumentum veniat, quod non in defuncti domo, sed alio in loco asservatur. Vol. II. P. III. O. 219. p. 572

Fugiens.

Qui timore justo Fugit, admonitus se carcere mancipatum iri, culpa & suspicione vacat. Vol. VI. P. X. O. 478. n. 4. p. 856

Fugitivus.

Bona rei Fugitivi annotata hodie

die non amplius fisco cedunt.
Vol. VI. P. IX. O. 51. p. 107

Fundus Dotalis.

Fundus, ex pecunia Dotali a marito, licet consensu uxoris emptus non nisi in subsidium, & quando maritus non solvendo existit, pro Dotali habetur.
Vol. I. P. I. O. 91. p. 121

Num Fundus Dotalis, a marito alienatus, constante matrimonio, ab uxore revocari queat?
Vol. I. P. II. O. 386. p. 731

A marito, ne quidem consentiente uxore, hodiernum regulariter alienari nequit. Vol. V. P. VIII. O. 437. p. 710

Vid. infr. *Prædium Dotale*.

Fundus Paraphernalis.

Ab uxore, consensu mariti, valide alienatur, & ne in Saxonia quidem, ad id peculiari curatore opus habet. Vol. V. P. VIII. O. 436. p. 710

Fur.

Utrum Fures apium & favorum quoque suspendi possint? Vol. II. P. III. O. 23. p. 50. seqq.

An hodie in Saxonia sit suspendendus, quamvis rem, furto substractam, restituerit. Vol. III. P. IV. O. 4. n. 123 p. 77. & O. 201. n. 7. p. 523. seqq. & O. 225 p. 580

Ob remissionem domini rei fur-

tivæ a pœna suspendii liberatur, quamvis singula, quæ admittit, furta pœnam fustigationis mereantur. Vol. III. P. IV. O. 212. p. 543

Hodie in Saxonia Electorali ex bonis Furis, etsi pœnam Corporis afflictivam sustineat, restitutio rei furtivæ, & sumtum inquisitionis fieri debet. Vol. IV. P. V. O. 16. p. 27

Ob confessionem ante responsionem ad articulos factam, a pœna ordinaria liberatur, etsi circumstantias quasdam, retinuerit. Vol. VI. P. IX. O. 131. p. 196

Furum Receptatores.

Vid. infr. *Receptatores Furum*.

Furiosus.

An Furiosus, qui ante furorem deliquit, in ipso furore pœna mortis affici possit? Vol. II. P. III. O. 123. n. 2. p. 352. in fin.

An ad juramenti præstationem sit admittendus? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 66. seq. p. 369

Furtum.

Num in furto qualificato pœna suspendii aliter locum non inveniat, quam si effractio vel ascensio violenta fuerit? Vol. II. P. III. O. 161. p. 475.

Ad pœnam capitalem non sufficit

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

cit quaecunque violentia in Furto commissa, sed seditiosa esse debet. Vol. II. P. III. O. 206. p. 551

Jure Saxonico in crimine Furti violenti, & cum effractione commissi, sola etiam gravis suspicio ad fustigationis poenam, & condemnationis ad opus publicum sufficit. Vol. III. P. IV. O. 4. n. 121. p. 76

In Furto violento & cum seditiosa effractione conjuncto, ne quidem formali inquisitione opus, sed sola responsio summaria sufficit. ibid. n. 125. p. 77

An Furtum apium aequae, ac aliud furtum, suspendio sit puniendum, si aestimatio earum debitam quantitatem attingat? Vol. III. S. ad P. III. O. 33. p. 778. seqq.

Furtum, a trituratoribus (denen Dreschern,) circa frumentum commissum, poena suspendii regulariter haud punitur. Vol. IV. P. V. O. 103. p. 155

Sola scientia Furti commissi, si hoc Magistratui revelatum haud sit, etiam in Saxonia Electorali regulariter extra poenam est. Vol. IV. P. VI. O. 269. p. 460

ExtraSaxoniam Electoralem propter tertium Furtum, etsi parvum sit, suspendii poena locum

habet. Vol. V. P. VIII. O. 283. p. 517

Qui privilegium alterius violat, hoc ipso Furti crimen haud incurrit. Vol. V. P. VIII. O. 472. p. 785

Furtum Domesticum.

Quodnam dicatur? Vol. IV. P. VI. O. 458. n. 1. p. 730

In Furto Domestico, a persona conjuncta admissio, etiam hodie in Saxonia Electorali poena ordinaria locum non habet. Vol. IV. P. VI. O. 458. p. 730

Furtum Violentum.

Pro Furto Violento hodie non reputatur, nisi quod vi armata commissum. Vol. VI. P. IX. O. 182. p. 308

Fustigatio.

Non semper infamiam infert. Vol. IV. P. V. O. 151. n. 1. p. 230

G.

Gabella.

Jus exigendi Gabellam, pro facultate vendendi in mercatu publico, ad Regalia pertinet. Vol. III. P. IV. O. 11. p. 134

Gabella emigrationis, a colono, qui alicubi praedia conduxit, & finito locationis conductionis contractu, in aliud territorium

Gg 2

disce-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

discedit, præstare non tenetur.

Vol. III. P. IV. O. 125. p. 307

In Gabella emigrationis juri re-
torsionis locus quoque est.

Vol. III. P. IV. O. 195. p. 515

**Gabella Detractionis, five
emigrationis, Abzugs-
Geld.**

Per se iniqua haud est. Vol. VII.

S. ad P. IV. O. 125. p. 514

Ab una specie bonorum ad ali-
am extendi nequit. Vol. V.
P. VII. O. 55. p. 128

Iis in locis, ubi statuto introdu-
cta est, vel usu invaluit, meri-
to præstatur. Vol. V. P. VII.
O. 174. p. 341

Immunitas a Gabella Detractio-
nis, intuitu dignitatis, compe-
tens, regulariter ad liberos non
transit. Vol. VI. P. X. O. 314.
p. 546

Vid. infr. *Jus Detractus.*

Garn.

Vid. infr. *Linum netum.*

Gemmarius.

Refarcire tenetur damnum quod
ex minus apta gemmæ in an-
nulo inclusionem venit. Vol. I.
P. II. O. 427. p. 838

Gener.

Id quod ipsi in subsidium pater-
num datum est, post mortem

uxoris restituere tenetur. Vol.

I. P. I. O. 66. n. 4. p. 82. & Vol.

IV. P. V. O. 62. p. 101

Pro focero cum cautione rati in
judicio comparere potest. Vol.
I. P. II. O. 381. n. 1. p. 722

In causa foceri ad dicendum te-
stimonium admittitur, etsi non
sit omni exceptione major.
Vol. IV. P. VI. O. 468 p. 744

In causa foceri, soluta affinitate,
ad testimonium dicendum co-
gi potest. Vol. V. P. VII. O.
31. n. 4. p. 85

Pro genero a focero volente te-
stimonium ferri potest, etsi is
testis omni exceptione major
haud sit. Vol. VII. S. ad P. V.
O. 225. p. 641

Genus Mortis.

In poenis infligendis propter epi-
lepsiam aliquando mutatur.
Vol. III. P. IV. O. 15. p. 142

Genus Monetæ.

Genus Monetæ, in qua solutio
pecuniæ, ex transactione de-
bitæ, facienda, juxta tempus,
quo illa inita est, exigere debet.
Vol. VI. P. IX. O. 152. p. 242

Gerada.

In Saxonia a muliere sine curato-
re liberis valide vendi potest.
Vol. I. P. I. O. 180. pag. 287.
Secus in donatione. ibid. n. 2.

Con-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- Consentiente cognata proxima,
per ultimam voluntatem re-
linqui potest. Vol. I. P. I. O.
174. n. 4. p. 270
- Gerada, ab uxore marito vendi-
ta qualitatem geradicam amit-
tit. Vol. I. P. I. O. 174. n. 4. p.
275.
- In Gerada filiarum, in patria po-
testate adhuc constitutarum,
patri quoque ususfructus com-
petit. Vol. I. P. I. O. 96. p. 129
- Num a tutore filiae, adhuc infan-
tis, patri valide vendatur?
Vol. II. P. III. O. 248. n. 4. p. 626
- Num in Geradae praescriptione
bona quoque fides requiratur?
Vol. II. P. III. O. 4. p. 19. seq.
- An ad clericum Gerada uxoris,
deficientibus filiabus, pertine-
at? Vol. II. P. III. O. 21. p. 49.
- Num Jus, ex emtione Geradae
marito semel quaesitum, per
nativitatem filiae extinguatur?
Vol. II. P. III. O. 139. p. 414
- Si forte Gerada propter reveren-
tiam patri debitam intra an-
num postulata haud est, etiam
postea, non obstante praescri-
ptione, a filia peti potest. Vol.
II P. III. O. 139. n. 3. p. 415
- Geradae venditio ita comparata
est, ut tacite & ex natura sua,
conditionem: nisi filia nasca-
tur, haud includat. *ibid.*
- Etiam proprio Judicio valide
vendi potest. Vol. III. P. IV.
O. 20. p. 150
- Exemplo hereditatis pro re uni-
versali habetur. Vol. III. P. IV.
O. 24. n. 4. p. 153
- Etiam in gerada vendita *L. 2. C. de
Resc. Vend.* locum invenit. Vol
III. P. IV. O. 22. p. 151
- Geradae venditio marito ab uxo-
re scienti viliori pretio facta,
non nisi hujus morte confir-
matur Vol. III. P. IV. O. 23. p. 152
- In dubio non tantum praesens,
sed & futura gerada vendita
esse censetur. Vol. III. P. IV.
O. 24. p. 153. & Vol. VII. S. p.
460
- Ex Gerada legitima in subsidium
suppleri debet. Vol. III. P. IV.
O. 175. p. 486
- Ex Gerada non nisi deficientibus
aliis bonis creditoribus here-
ditariis satis fieri debet. Vol. III.
P. IV. O. 189. n. 3. p. 504
- An Gerada vendita, omnes res
geradales, etiam quae post
venditionem mulieri acquisitae
sunt, emtori cedant? Vol. III.
S. ad P. IV. O. 20. p. 788. seqq.
- A matre in legitimam, quam ex
bonis mobilibus filiae defunctae
a genere petit, est imputanda.
Vol. IV. P. VI. O. 440. p. 707
- Ad geradam, quae proxime co-
gnatae defertur, istae tantum
oves pertinent, quae defunctae
mulie-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

mulieris propriæ fuerunt. Vol. IV. P. V. O. 134. p. 203

Gerada, quam uxor, reservato ad dies vitæ usufructu, marito vendidit, hoc defuncto, non ad uxorem redit, sed post usufructuariæ mortem mariti heredibus, sine discrimine sexus, restitui debet. Vol. IV. P. V. O. 183. p. 288

Geradæ venditio, rite facta, revocari non potest. *ibid.* n. 10. p. 292.

In definienda Gerada imprimis ad usum & consuetudinem respiciendum est. Vol. IV. P. V. O. 237. p. 376

Valida est extrajudicialis geradæ donatio, quamvis a foemina sine curatore facta. Vol. IV. P. VI O. 357. p. 590

Si non universa gerada, sed res quædam singulares Geradicæ a foemina extra iudicium, donentur, testium præsentia opus haud est. Vol. IV. P. VI. O. 362 p. 599

An Geradæ venditio, a matre, de qua constat, eam sanæ mentis haud esse, filio facta, sit valida? Vol. IV. P. VI. O. 455. n. 7. p. 726. seqq.

Quando statutum uxoris filiabus & nepotibus plenam Geradam addicit, cæteroqui autem, proximæ cognatæ non ni-

si dimidiam illius partem tradere, maritum ejusdemque filios jubet, cognatæ nunquam plus, quam dimidia, debetur. Vol. V. P. VI. O. 493. p. 829.

In dubio, quando maritus uxori, illatorum nomine, certam pecuniæ quantitatem testamento reddi jussit, non intelligitur inclusa Gerada. Vol. V. P. VII. O. 226. p. 424

Successio in Geradam fit secundum statuta Magistratus, qui inferiorem, non qui superiorem jurisdictionem habet. Vol. V. P. VIII. O. 314. p. 573

Quando coram notario a muliere venditur, curator ejus testis loco esse nequit. Vol. VI. P. IX. O. 117. p. 180

In legitimam filiarum imputatur. Vol. VI P. X. O. 310. p. 540

Verba: *Weibliche Gerechtigkeiten*, regulariter etiam Geradam includunt; etsi inter species commemoratas nulla ejus mentio facta. Vol. VI. P. X. O. 272. p. 471.

Geradæ venditio, ab uxore marito extrajudicialiter facta, subsistit, etsi notarius cum duobus testibus adhibitus non sit. Vol. VI. P. X. O. 370. p. 656

Geradæ donationem filia, eo tempore, quo illa facta est, jam nata,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

nata, revocare nequit. Vol. VI. P. X. O. 371. p. 659

Gerada donata ob supervenientiam liberorum revocari potest. ibid. n. 1.

Gerada, tam præsens, quam futura, marito ab uxore vendita, eas quoque res, quas ab ipso marito, post ejus mortem, sub nomine geradæ habitura est, comprehendit. Vol. VI. P. X. O. 381. p. 688

Geradæ nomine ab uxore, quæ eandem marito vendit, cautio est præstanda. Vol. VI. P. X. O. 382. p. 690

Defertur secundum statuta & consuetudinem loci, ubi defuncta habuit domicilium. Vol. VII. S. ad P. V. O. 134. n. 8. p. 614

Secundum statutum Islebienne, matri minor saltem gerada debetur. Vol. VII. S. ad P. V. O. 134. n. 1. p. 608. seqq.

Secundum statutum Islebienne in gerada minori per verba: Das beste paar Kleider, duæ solummodo vestes pretiosiores, v. g. Ein Unter- und Ober Leib-Rock, non vero duplex vestimentum, seu habitus muliebris totalis, cum omnibus suis requisitis, veluti Schürzen, Hemden, Brüstgen, Schauben, Haulben, &c. intelliguntur. ibid. n. 2. p. 609. seqq.

Num in statuto Islebienne de Gerada minori, per verba: Das beste paar Kleider, vestes festivæ, intelligantur? ibid. n. 3. p. 610

An, secundum dictum statutum, ad Geradam majorem etiam oves masculini generis, die Hammel und Böcke, nec non agni, die Lämmer, pertineant? ibid. n. 4. p. 611.

Quænam res geradiles maritus defunctus, uxoris cognatæ exhibere teneatur? ibid. n. 5. seqq.

An maritus, qui Geradæ nomine a matre uxoris defunctæ convenitur, contra eandem jure retentionis & compensationis, dotis nondum acceptæ ratione, uti possit? ibid. n. 7. p. 613

Bona Geradica non intelliguntur, nisi quæ in custodia mulieris sunt. Vol. VII. S. ad P. V. O. 237. n. 6. p. 650

In determinanda Gerada imprimis ad observantiam & consuetudinem respici debet. ibid. n. 7. p. 650

Gerichts-Verwalther.

Vid. supr. *Director Judicii.*

Germania.

Quomodo a quibusdam distinguatur. Vol. III. P. IV. O. 3. n. 24. p. 29

Cur

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Cur veteres Franci latus Germaniæ occidentale ad Rhenum, quod inter Galliam & limitem Orientalem medium est, noluerint esse liberum, sed immediate Regno subiectum? Vol. III. P. IV. O. 3. n. 39. p. 30

Gerontocomia.

An ad pias causas sit referenda? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 19. seqq. p. 15

Gradus.

In Gradibus, jure divino prohibitis, dispensationi locus haud est, etsi consanguinitas vel affinitas tantum ab uno latere sit. Vol. V. P. VII. O. III. p. 233

Gradus Doctoralis.

Si de jure præcedentiæ quæstio est, non ad solum Gradum Doctoralem, sed simul ad officium, quo quis fungitur, respiciendum est. Vol. III. P. IV. O. 236. p. 605

Gratia.

Nomen Gratiæ juri, per privilegium quæsito, nihil detrahit. Vol. VI. P. X. O. 377. p. 670

Gravamen.

Iustum Gravamen haud est, si iudex ad quem integra acta advocaverit, etsi tantum adversus unum sententiæ caput provo-

catum sit. Vol. VI. P. X. O. 499. p. 911

Geschäfte.

Verbum: Geschäfte, æque ad fideicommissa, atque ad legata quadrat. Vol. IV. P. VI. O. 422. p. 683

Gläser mit Olitäten und gebrannten Wassern.

An ad Geradam pertineant? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2 p. 376

Goldene Spitzen.

An ad geradam pertineant? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376

Guaranda.

Quomodo præstetur? Vol. I. P. I. O. 250. n. 3. p. 500

Potest præstari per procuratorem sine speciali mandato. ib. n. 4. Vol. IV. P. V. O. 7. n. 1. p. 13. & Vol. VII. S. p. 590

In quo processus genere præstari debeat? remissive. Vol. IV. P. V. O. 7. n. 1. p. 13

In processu executivo inutilis est. Vol. I. P. I. O. 126. n. 2. p. 175

Etiam in processu summario in specie sic dicto necessaria est. Vol. VII. S. ad P. I. O. 126. p. 120

Gvarandæ præstatio, si tantum verbis, non actu corporali facta sit, haud impedit juramenti delationem, licet circa eandem

dem a se acceptatam nihil re-
us desideraverit. Vol. I. P. I.
O. 58. p. 75

Quis sit Guarandæ præstitæ ef-
fectus, ibid. n. 1. & O. 126. n. 1.
p. 174. & Vol. IV. P. V. O. 7. n. 1.
p. 13

Guarandæ præstatio apud Saxo-
nes etiam in processu summa-
rio requiritur. Vol. I. P. I. O.
126. p. 174

Ut Guarandæ præstationi fidejuf-
sores aut pignora accedant, o-
pus haud est. Vol. I. P. I. O. 250.
p. 500

Quamdiu præstatio Guarandæ,
per rem judicatam injuncta,
nondum secuta est, contrade-
monstratio deserta cenferi ne-
quit, etsi demonstratio finita
sit, & reus semel iterumque
dilationem petierit. Vol. IV.
P. VI. O. 254. p. 443

H.

Haben/ behalten.

Hæc verba, pacta dotalia per
modum contractus esse inita,
inducant. Vol. III. S. ad P. I. O.
282. n. 4. p. 735. & Vol. VII. S.
p. 252

Verba: Haben, behalten, suffici-
ciunt, ut liberi a parentibus
heredes instituti intelligantur.
Vol. V. P. VII. O. 19. p. 70

Habitatio.

Per non usum haud amittitur.
Vol. VI. P. IX. O. 89. p. 146

Vid. infr. *Servitus Habitationis.*

Habitationis Servitus.

Per subhaftationem, secutamque
adjudicationem, haud extin-
guitur. Vol. VII. S. ad P. I. O.
268. n. 2. seqq. p. 244

Hæresis.

Hærescos criminis corpus delicti.
Vol. III. P. IV. O. 4. n. 31. seqq.
p. 59. seqq.

Hæreticus.

An Hæreticus, qui Magistratui
debitam obedientiam præstat,
tranquille vivit, nec hæresin
suam disseminat, sed tantum
rogatus sententiam suam dicit,
pœna quadam affici queat?
Vol. III. P. IV. O. 4. n. 45. seqq.
p. 61. seq.

Num Hæreticus, qui utut intus,
& in corde, se erroris sui con-
victum esse sentit, hoc tamen
ore profitetur, & hæresin di-
mittere pertinaciter detrectat,
coeteroquin autem a seditione
& propagandi erroris studio
alienus est, pœna aliqua plecti
possit. ibid. n. 53. seqq. p. 63

Si talis Hæreticus ex S. Scriptura
solide refutatus, atque error,

Hh

in quo

in quo hæret, ad oculum ipsi demonstratus sit, neque tamen is errorem agnoscere, & ad veritatem redire velit, an tunc malitia voluntatis, quæ poenam meretur, in apricum satis producta censeretur? ibid. n. 50. p. 62.

Non possunt ad effectum litis contestationis libellum supplicem summo principi offerre. Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 51. p. 151

Hand = Langer.

Vox: Hand = Langer, regulariter eos tantum significat, qui simplices operas manuales, quæ nullam peritiam, aut artem requirunt, præstant. Vol. VI. P. IX. O. 231. p. 401

Heergewetta.

Non comprehendit sub se equas. Vol. I. P. I. O. 60. p. 77

Solus usus defuncti, licet quotidianus, eidemque proprius, non efficit, ut res ad Heergewettam referatur. Vol. I. P. II. O. 476. p. 944

Quænam res ad Heergewettam pertineant? remissive. ibid. n. 2. seq.

A civibus, aut rusticis, non relinquitur, nisi alicubi speciatim ita receptum sit. Vol. IV.

P. VI. O. 432. p. 694 & Vol. VII. S. p. 670

Ex Heergewetta legitima in subsidium suppleri debet. Vol. III. P. IV. O. 175 p. 486

Heredis Institutio.

Falsa causa adjecta non vitatur, nisi per modum conditionis addita sit. Vol. IV. P. V. O. 162. p. 254

Heredis Institutio, solo nutu ad præcedentem alterius interrogationem, facta, valet. Vol. V. P. VII. O. 32. p. 85

Heredis Institutio Captatoria.

Quando conjuges in iisdem tabulis se invicem Hæredes scribunt, Institutio Captatoria esse non censetur. Vol. VI. P. X. O. 388. p. 699

Qualis Heredis institutio Captatoria dicatur? ibid. n. 3.

Hereditas.

Pactis dotalibus dari non potest, si testium numerus legitimus non adhibeatur. Vol. I. P. I. O. 282. n. 8. p. 551. seq.

Hereditas delata ab uxore, invito marito, repudiari potest. Vol. I. P. II. O. 454. p. 912

Deficientibus cognatis hodie num tota hereditas superstiti coniugi ex jure Prætorio deferatur.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

fertur. Vol. I. P. II. O. 485. p. 952
Hereditas a debitore tertio cessā,
a creditoribus retrahi potest.

Vol. I. P. I. O. 289. n. 10. p. 561
Secus, si tantum repudietur.
ibid. n. 1. seqq.

In Hereditatibus & successioni-
bus civilibus edictum successio-
rium locum non habet. Vol. I.
P. I. O. 310. p. 585

Regulariter in imperio Romano
extraneorum Hereditas cognat-
is denegari non solet. Vol. II.
P. III. O. 18. n. 3. p. 46

Nisi jure retorsionis adversus Gal-
los. ibid. n. 2.

Non aliter, quam cum onere,
transit. Vol. IV. P. V. O. 55. n. 3.
p. 80

Et si judicialiter divisa sit Heredi-
tas, nihilominus intuitu ejus,
quod indivisum mansit, per-
petuo agi potest. Vol. V. P.
VIII. O. 429. p. 704

Cum velut indigno aufertur, ho-
dientum fisco regulariter ce-
dit. Vol. VI. P. IX. O. 36. p. 92.
& Vol. VII. S. p. 770

In dividenda Hereditate paterna
vel materna liberis natu mino-
ribus, intuitu futuræ educatio-
nis nihil præcipui debetur.
Vol. VI. P. X. O. 486. p. 869

Ad investigandam qualitatem le-
gitimæ Hereditas mediante in-
ventario, vel jurata specifica-

tionem, indicanda est. Vol. III.
P. IV. O. 174. p. 486. & Vol.
VII. S. p. 568

Hereditatis Aditio.

Est facti, adeoque ab allegante
probanda. Vol. V. P. VII. O. 1.
n. 34. p. 6.

Vid. supr. *Aditio Hereditatis.*

Hereditatis Divisio.

Vid. supr. *Divisio Hereditatis.*

Hereditatis Expilatae Crimen.

Vid. supr. *Crimen Expilatae Heredi-
tatis.*

Hereditatis Petitio.

Locum non habet adversus eum
qui titulo singulari possidet.
Vol. VII. S. ad P. IV. O. 14. p.
455.

In Hereditatis Petitionis libello,
& hoc recte petitur, ut aliena-
tio rerum hereditariarum reo
interdicatur. Vol. IV. P. VI. O.
399. p. 647

Hereditatis Petitioni triginta an-
nis præscribitur, licet quis non
solum ab intestato, sed etiam
ex testamento succedendi jus
habet. Vol. I. P. I. O. 55. p. 72.
ibid. n. 1. & Vol. II. P. III. O. 69.
n. 1. p. 169

Hereditatis Petitionis præscri-
ptio sola extrajudiciali inter-
Hh 2 pella-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

pellatione interruptitur. Vol. IV. P. VI. O. 400. p. 647

Heres.

An, si necem defuncti occisi non vindicet, hereditate sibi relicta, excidat? Vol. I. P. I. O. 155. n. 1. seqq. p. 218. seqq.

In Saxonia, quamvis absque inventario hereditatem adierit, tamen ultra vires hereditatis, de quibus juratam specificationem edere paratus est, non tenetur. Vol. I. P. II. O. 440. p. 881

Ex solo titulo pro Herede, res in hereditate repertas usucapere nequit. Vol. I. P. II. O. 399. n. 8. seqq. p. 754. seqq.

Titulus pro Herede neque ad usucapiendum, neque ad actionem publicianam sufficit. Vol. VII. S. ad P. II. O. 399. p. 319

Num Heres defuncti occisi ex opulenta hereditate sumtus inquisitionis suppeditare teneatur? Vol. I. P. I. O. 156. p. 220. & Vol. VII. S. p. 170

Mentio heredum circa jura personalia, nec sua natura ad Heredes transitoria, non nisi de primi gradus Heredibus accipienda est. Vol. I. P. I. O. 271. p. 524

Quando in materia feudali Heredum fit mentio, solum masculi, feudi capaces, intelli-

guntur. Vol. I. P. II. O. 441. n. 4. p. 895

Heres Heredis, & ipse ad juratam specificationem tenetur. Vol. I. P. II. O. 493. p. 962. & Vol. VII. S. p. 359. & ibid. S. ad P. IV. O. 151. n. 86. p. 540

Ut Heredes focii in societatem ad certum tempus initam succedant, inter mercatores conveniri potest. Vol. I. P. I. O. 167. p. 235

Secus, Jure Civili, quamvis juramentum accesserit ibid. n. 1. seqq.

Quod tamen Jure Canonico est servandum. ibid. n. 3.

Si Heredibus feudalibus remissio actionis revocatoriae a Domino Directo facta, solis Heredibus feudalibus, non allodialibus hoc prodest. Vol. I. P. II. O. 441. n. 3. p. 888

Plus juris habere non potest, quam ipse defunctus habuit. Vol. II. P. III. O. 130. n. 4. p. 384

Uti in omne jus defuncti succedit, ita etiam onera hereditaria ferre tenetur. Vol. II. P. III. O. 133. n. 3. p. 394

Cum retorquetur jus albinagii, bona nec proximis defuncti Heredibus, nec Magistratui, merum imperium habenti, sed fisco Principis cedunt. Vol. II. P. III. O. 18. p. 46

An

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- An Heres, qui legati vel fidei-
commissi præstationem sibi a
defuncto relictam esse, fatetur,
revocationem illius solo suo
juramento probare possit? Vol.
II. P. III. O. 77. p. 186
- Quando majorennis est læsus,
Heres ejus, licet minorennis
sit, in integrum non restitui-
tur. Vol. II. P. III. O. 130. p. 383
- Electionem habet utrum inven-
tarium, an juratam specifica-
tionem edere velit. Vol. III.
P. IV. O. 192. n. 4. p. 511
- Ad editionem documentorum
compelli potest, utut testator
eam prohibuerit. Vol. III. P.
IV. O. 221. p. 574
- Utrum mortuo eo, cui juramen-
tum delatum est, Heres ejus ad
juramentum admitti debeat?
Ibid. n. 600. seqq. p. 449
- Heredi regulariter cura funeris
incumbit. Vol. III. P. IV. O. 176
p. 487
- Heredes viduæ maritum propter
adulterium, ea vivente, com-
missum, a successione in ejus
bonis excludere nequeunt, si
illa ignorans adulterium deces-
serit. Vol. III. P. IV. O. 208. p. 539
- Intra quantum temporis spatium
Heredes administratoris, ob
rationes redditas & retractan-
das, conveniri possint? Vol.
III. P. IV. O. 228. n. 4. p. 590
- Reo, ante condemnationem
mortuo, sumtus in inquisitio-
nem factos restituere non te-
netur. Vol. IV. P. V. O. 101.
p. 153. & Vol. VII. S. p. 601
- Heredibus usufructuarii etiam in
Saxonia, fructus, qui sationem,
aut aliam ejus generis cultu-
ram non requirunt, non aliter
cedunt, quam si vivente usu-
fructuario sint percepti. Vol.
IV. P. V. O. 95. p. 144
- Pecunia, in emtionem feudi ex
pacto impendenda, vasallo an-
te implementum mortuo, He-
redibus quidem allodialibus
cedit, sed hi promissario ad in-
teresse tenentur. Vol. IV. P. V.
O. 180. p. 284
- In testamento satis est, de perso-
na Heredis constare, quamvis
nomen ejus expressum haud
sit. Vol. IV. P. V. O. 235. p. 370
- Heredibus allodialibus inventa-
rium feudi, quod vocant, ce-
dit, nec semen ad seminandos
agros successoribus feudalibus
relinquere tenentur. Vol. IV.
P. VI. O. 297. p. 495
- Defuncti Pastoris Heredes, non
tenentur restituere ea, quæ ex
inventario, quod vocant, ec-
clesiastico casu perierunt. Vol.
IV. P. VI. O. 342. p. 566
- Heres rogatus a testatore, ut re-
stituat, quod ex hereditate su-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- pereſt, eandem uſque ad quartam partem imminuere poteſt. Vol. IV. P. VI. O. 393 p. 641
- Quotuplex olim fuerit? Vol. V. P. VII. O. 1. n. 6. ſeqq. p. 2.
- An adhuc hodie jure deliberandi gaudeat? ibid. n. 20. ſeqq. p. 3. ſeqq.
- Quem in finem Heredibus beneficium deliberandi ſit conſeſſum ibid. n. 34. p. 5.
- An ex delicto defuncti teneatur? Vol. IV. P. V. O. 101. n. 1 ſeqq. p. 153 & Vol. II. P. III. O. 115. n. 16. ſeq. p. 251
- An tenetur intuitu delicti, de quo criminaliter agitur, niſi ille ad mulctam, dum viveret, jam condemnatus ſit, vel ad Heredem aliquid ex delicto pervenerit? Vol. V. P. VII. O. 15. p. 64
- Quid interfuerit inter Heredem cum vel ſine cretione iſtitutum. Vol. V. P. VII. O. 1. n. 13. ſeqq. p. 2.
- Quomodo inter Heredes vaſalli allodiales, & ſucceſſores feudales, fructus illius anni, quo vaſallus deceſſit, ſint dividendi? Vol. V. P. VII. O. 13. n. 1. ſeqq. p. 53. ſeqq.
- Viduæ, poſt electum dotalitium, defunctæ Heredes fruſtra dotem, vel donationem propter nuptias petunt. Vol. V. P. VII. O. 51. p. 111
- In prædiis emphyteuticariis regulariter omnes Heredes, ſine diſcrimine, ſuccedunt. Vol. V. P. VII. O. 143. p. 286
- Ad Heredes allodiales pertinent arbores, ventorum violentia dejectæ, die Wind-Brüche. Vol. V. P. VIII. O. 432. p. 706
- Intuitu injuriæ, defuncto illatæ, deprecationem recte petit. Vol. VI. P. X. O. 342. p. 614
- Adverſus Heredes donatoris ex pacto donationis ad rem immobilem judicialiter tradendam, a donatario valide agitur, licet illud a judice confirmatum haud ſit. Vol. VI. P. IX. O. 1. n. 7. p. 2.
- Eſi Heredes examen teſtium diligenter haud urſerint, non tamen propterea pœnam deſertionis incurrunt. Vol. VI. P. X. O. 7. p. 6.
- Juramento in litem, etiam adverſus tutoris Heredes, poſt litem conteſtatam, locus eſt. Vol. VI. P. IX. O. 88. p. 144
- Pactum, quod Heredes, qui in communione manent, laudemium præſtare debeant, in Saxonia Electorali ad liberos haud pertinet. Vol. VI. P. IX. O. 91. p. 147
- Cum plures ſimpliciter ſcripti ſunt

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

funt Heredes, verbis conjuncti pro una persona reputantur, etsi eorum nomina speciatim expressa sint. Vol. VI. P. IX. O. 149. p. 230

Quando plures uniformiter instituti sunt heredes, nullis partibus adjectis, ex æquo hereditatem dividunt. Vol. VI. P. IX. O. 149. n. 1. & 6. p. 230. & 231

Heres, qui ex testamento succedit ad emolumenta, ab intestato debita, provocare nequit. Vol. VI. P. X. O. 280. p. 485

Quando de certa pecunia, inter Heredes allodiales, quibus vi pacti ex feudo illa debetur, dividenda agitur, proximitas intuitu paciscentium, non ultimum defuncti, æstimari debet. Vol. VI. P. X. O. 293. p. 511

Ex instrumento guarentigionato etiam adversus debitoris Heredem, executive agi potest. Vol. VI. P. X. O. 298. p. 526

Pensio, pro usu prædii urbani, distinctis terminis solvenda, inter usufructuariæ Heredes, & proprietarium, pro rata temporis, dividi debet, etsi unum locarium in singulos annos constitutum fuerit. Vol. VI. P. X. O. 368 p. 654

Quomodo differant Heres legatis, & Heres fideicommissio u-

niversalis, gravati. Vol. VI. P. X. O. 405. n. 1. seqq. p. 732

Utrum ad servitutem, a defuncto promissam, præstandam præcise teneatur, an vero præstatione æstimationis libere-
tur? Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 113. seqq. p. 283

An ad præstationem facti, a defuncto promissi, in solidum conventus, eo, quod actoris interest, pro rata præstito, liberetur? ibid. n. 124. seqq. p. 285.

In casu, quo defunctus ad jurandum se rite obtulit, de credulitate jurare non tenetur. Vol. I. P. I. O. 275. p. 529. vid. tamen. Vol. VI. P. X. O. 458. p. 811

Utrum & quousque ad juramentum admitti vel cogi possit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 228. seqq. p. 395. seq. & Vol. VII. S. p. 227

Num ad jusjurandum suppletorium de credulitate admitti queat? ibid. n. 40. seqq. p. 533

Utrum ad jusjurandum purgatorium de credulitate? ibid. n. 45. seqq. p. 534

Num de calumnia jurare teneatur? ibid. n. 53. seqq. p. 535

Utrum sit admittendus ad juramentum minorationis? ibid. n. 66. seqq. p. 537

An ad juramentum Zenonianum? ibid. n. 69. p. 538

Num juramentum paupertatis, 2 de-

a defuncto præstitum, reiterare teneatur? *ibid.* n. 91. p. 541.
 An ad hoc etiam sit admittendus, si bona, aliunde quæsit, possideat? *ibid.* n. 92
 An semper de credulitate tantum juret? *ibid.* n. 98. p. 542.
 Quænam requirantur, ut Heredibus in Saxonia Electorali juramentum credulitatis deferri possit? *ibid.* n. 16. p. 529
 An Heredi de facto alieno, puta defuncti, vel alterius prædecessoris, juramentum deferri possit? *ibid.* n. 10. p. 528
 Potest quidem alteri coheredi ratam suam cedere, in eamque transferre, sed non eo cum effectu, ut tunc cessionarius solus præstet juramentum credulitatis, & reliqui se subtrahere possint a præstatione, sed omnes Heredes jurare debent. *ibid.* n. 101. p. 543
 Si defunctus probationem pro exoneranda conscientia in sententia sibi reservatam, suscepit, ac intra fatale articulos probatoriales obtulerit, pendente vero probatione decedat, Heredes reassumendo litem, vel statim declarare poterunt, quod juramentum credulitatis jurare velint, vel pergere in probatione electa, in qua, si postmodum succum-

bant, ipsis regressus ad juramentum datur. *ibid.* n. 26. p. 531.

Si defunctus non plenarie, & ad obtinendam absolutoriam defenderit conscientiam suam, sed saltem judici, ad injungendum juramentum suppletorium, occasionem dederit, ipse vero negligat fatale occidui, & moriatur, an ejusdem Heredes ad præstationem juramenti, defuncto delati, adhuc de credulitate veniant admittendi? *ibid.* n. 31. seqq. p. 532.

Heredes, quibus juramentum credulitatis per sententiam injunctum, ad declinandam jurandi necessitatem confugere possunt. *ibid.* n. 34

An etiam tunc Heredi permilla sit facultas defendendi conscientiam probationibus, si defunctus statim, peracta litis contestatione, juramentum, sibi delatum, acceptaverit, antequam vero rite se obtulerit, moriatur. *ibid.* n. 38. p. 533

Si in causa inquisitionis delinquenti, alternative, vel multa certa pecuniaria, vel juramentum purgatorium injunctum, hic vero ejus præstationem neglexerit, vel plane recusaverit, Heres ejus, eo mortuo,

tuo, amplius ad ejus præstationem de credulitate confutgere nequit. *ibid.* n. 48. p. 534
 An contra Heredem debitoris ex instrumento guarentigionato processui executivo locus detur? *ibid.* n. 89. p. 541
 Num detractio quartæ Falcidiæ in testamento, ad pias causas facta, locum inveniat, & heres institutus legata integra præstare debeat? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 166. seqq. p. 38
 Liberi, licet in sola legitima succedant, revera tamen Heredes sunt, adeoque per omnia etiam jure Heredum censentur. Vol. VII. S. ad P. II. O. 407. n. 6. p. 330

Heres Fiduciarius.

Num fructus, post aditam hereditatem, sed ante moram, perceptos, restituere teneatur cum ipsis bonis, fideicommissa gravatis? Vol. III. P. IV. O. 7. n. 24. seqq. p. 104. seq.

Tenetur pro parte creditoribus hereditariis. Vol. VI. P. X. O. 405. p. 732

Homagium.

Quid? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 280. p. 403

Quotuplex sit? *ibid.* n. 281. seq.
 Ab omnibus, qui vel domicilium in territorio constituunt, vel

saltem bona in illo possident, est præstandum. Vol. III. P. IV. O. 2. n. 4. p. 23. & O. 151. n. 284. p. 403

An subditum constituat? *ibid.* n. 7.
 Homagii præstatio etiam in Saxonia indicium subjectionis est. Vol. III. P. IV. O. 2. p. 22. seqq. & Vol. VII. S. p. 416

Omne Homagium re vera personale est. *ibid.* n. 13. p. 24

Formulæ præstandi Homagii, remissive. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 284. p. 403

Quicumque bona, sub alicujus jurisdictione sita, possidet, ad Homagium præstandum compelli potest, quamvis alibi domicilium habeat. Vol. IV. P. V. O. 67. p. 107

Honorarium.

Ab Advocato in propria causa exigere non potest, nisi per modum damni & interesse id fiat. Vol. IV. P. VI. O. 279. p. 468

Honores.

Qui non ex propria, sed aliena administratione in subsidium Reipublicæ tenetur, propterea ab Honoribus arceri non debet. Vol. VI. P. X. O. 365. p. 649

Honorius Imperator.

Quem patrem habuerit? Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 12. p. 143

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Quo ætatis anno ad imperium pervenerit? ibid. p. 144

Quo anno fuerit mortuus, & quem successorem habuerit? ibid. n. 15

Homicida.

Num in casu, quo cadaveris occisi inspectio neglecta fuerit, a pœna capitali liberetur? Vol. II. P. III. O. 152. p. 449

Utrum pœna capitali affici debeat, licet mors non immediate ex vulnere inflicto secuta sit. Vol. II. P. III. O. 155. p. 459

Num Homicida provocatus ob quamvis injuriam a pœna capitali liberetur? Vol. II. P. III. O. 150. p. 437

Quando plures subito aliquem fustibus lethaliter percusserunt, regulariter omnes extra ordinem puniuntur. Vol. III. P. IV. O. 13. p. 137

Homicidium.

Est atrocissimum delictum, quo nihil horribilius, nihil abominabilius est. Vol. II. P. III. O. 150. n. 2 p. 437

In quibus casibus ordinarie non puniatur? ibid. p. 438. seqq.

Num in Crimine Homicidii præscriptionibus locus detur. Vol. II. P. III. O. 157. p. 467

Num in Homicidio commisso ad certitudinem corpus delicti e-

ruendam, & pœnam ordinariam infligendam, judicium medicorum de lethalitate vulneris imprimis requiratur. Vol. III. P. IV. O. 4. n. 102. seqq. p. 73.

Hoppius.

Notatur. Vol. VI. P. IX. O. 60. n. 6. seqq. p. 115

Hornius.

Notatur. Vol. V. P. VII. O. 12. n. 3. p. 52

Hospes.

Cauponam ex quasi contractu obligatum habet. Vol. V. P. VIII. O. 319. p. 577

Hospitalia.

An ad pias causas sint referenda? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 19. seqq. p. 15. & n. 131. seqq. p. 32
Sub Hospitaliorum titulo veniunt quoque die Invaliden-Häuser. ibid. n. 22. p. 15

Hüssner.

Quando litem in judicio exercent, singuli sunt citandi. Vol. V. P. VIII. O. 302. n. 2 seqq. p. 551

Hypotheca.

An extinguatur, si res obligata quoad materiam quidem superstes sit, sed forma ejus plane mutata. Vol. I. P. I. O. 246. n. 1. seqq. p. 496

In emptio-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

In emtionibus sub hasta, statim
atque licitanti bona debitoris
addicta, solutumque ab eo, aut
in iudicio depositum pretium
Hypothecæ extinguuntur. Vol.
I. P. I. O. 268. p. 519. Vol. VII.
S. p. 243. & Vol. III. P. IV. O.
105. p. 278

Ad Hypothecam, in feudo con-
stituendam, non sufficit nuda
confirmatio contractus, in quo
Hypothecæ constitutio con-
tinetur, sed simul in illa ex-
primendum, Dominum dire-
ctum sigillatim in Hypothecam
consentire. Vol. I. P. II. O. 467.
n. 1. p. 933

In foro Saxonico ante resignatio-
nem judicalem domini, em-
tor nec reivindicationem, nec
actionem Publicianam habet,
neque etiam Hypothecam va-
lide constituit. Vol. II. P. III.
O. 25. p. 55. seqq.

Per subhastationem rei omnes
Hypothecæ extinguuntur. Vol.
III. S. ad P. I. O. 268. p. 727

Singulas partes rei oppignoratæ
afficit. Vol. IV. P. V. O. 32. p. 46

Hypotheca in immobilibus con-
stituta, regulariter nomina a-
ctiva debitoris haud afficit. Vol.
IV. P. V. O. 30. p. 44

Hypothecæ alienatio a creditore
regulariter impediri nequit.
Vol. IV. P. VI. O. 473. p. 747

Intuitu pecuniæ Hypothecariæ,
nulla Hypotheca in fundo,
propter quem præstari debet,
competit. Vol. V. P. VII. O.
26. p. 80

In donatione propter nuptias u-
xoribus Hypotheca saltem spe-
cialis, non dominium, com-
petit. Vol. V. P. VII. O. 51. n. 6.
p. 115

Hypotheca in immobilibus, apud
Saxones non ab eo tempore,
quo constituta est, sed quo ju-
dicialis auctoritas accessit, præ-
rogativam tribuit. Vol. VI. P. X.
O. 430. p. 770

An Hypotheca, quæ Ecclesiæ in
bonis illorum, qui cum ipsa
contraxerunt, competit, alio-
rum hypothecis tempore pri-
oribus, sit anteferenda. Vol.
VII. S. ad P. I. O. 21. n. 349.
seqq. p. 67

Vid. *infr. Pignus.*

Hypotheca Extrajudi- cialis.

Ad consequendum jus prælatio-
nis, quod datum est ei, qui ad
emtionem domus, aliusve præ-
dii, pecuniam credidit, Hypo-
theca Extrajudicialis, etiam in
Saxonia, sufficit. Vol. V. P.
VII. O. 249. p. 459

In foro communi, a creditore,
ignorante debitore, in judicia-
lem

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

lem mutari nequit. Vol. VI.
P. IX. O. 70. p. 128

Hypotheca specialis.

In re constituta durat, quamvis
hæc in aliam formam sit muta-
ta. Vol. I. P. I. O. 246. p. 496

Hypotheca Tacita.

Competit liberis in bonis patris,
intuitu pecuniæ lustricæ, des
Paten-Geldes. Vol. I. P. I. O. 19.
p. 29

A quo tempore competat?
ibid. n. 3.

An fisco competat ratione mul-
ctarum? Vol. I. P. I. O. 67. p. 82

Domino rei ablatae in bonis furis
ratione damni ac interesse non
datur. Vol. I. P. I. O. 288. p. 559

Intuitu laudemii Domino non
competit. Vol. I. P. I. O. 328.
p. 614

Non tollitur per cautionem, ab
administratore fisci præstitam.
Vol. I. P. II. O. 418. p. 805

Competit fisco in omnibus ad-
ministratores bonis, etiam ex-
tra territorium sitis. Vol. I. P.
II. O. 418. n. 3. p. 806. seq.

Hypotheca Tacita, intuitu bo-
norum paraphernalium, uxori
competens, salva manet,
utut ex his postea mutuum
cum marito contrahat. Vol.
III. P. IV. O. 18. p. 146

Legatario in bonis testatoris, quæ

aliis legata sunt, non competit.
Vol. IV. P. V. O. 2. p. 3.

Piis causis in bonis debitoris se-
cundum Jus Commune non
competit. Vol. IV. P. V. O. 195.
p. 310

Fœminæ Saxonicae majorenni in
bonis sui curatoris non com-
petit. Vol. V. P. VII. O. 66. p. 143
An illi competat, si bona admi-
nistranda curator tradat? ibid.
n. 10. seqq. p. 147.

Hypothecarius.

Hypothecarius, qui jus reale, in
re vendita, prius obtinuit, quam
dominium illius in debitorem
translatum esset, in concursu
creditoribus debitoris, etiam
fisco, præferendus est. Vol. IV.
P. VI. O. 33. p. 542

I.

Ignis Supplicium.

In crimine falsæ monetæ non ali-
ter locum habet, quam si mo-
neta imperialis fuerit. Vol. III.
P. IV. O. 180. p. 490

Ignorantia Juris.

Culpam latam infert. Vol. II. P.
III. O. 6. n. 5. p. 33

Quandoque a poena liberat, si
nempe probabilis illius causa
ostendi possit. Vol. IV. P. V.
O. 50. p. 72

Proba-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Probabilis Ignorantia Juris, præfertim specialis & statutarii, excusat. Vol. VII. S. ad P. V. O. 50. p. 594

Illata.

In causa Illatorum parentes testes sunt inhabiles. Vol. I. P. I. O. 291. p. 563

Ad probanda Illata uxoris sola mariti debitoris confessio non sufficit, licet concreditores reliqui eodem probandi modo utantur. Vol. I. P. I. O. 341. p. 634. & Vol. VII. S. p. 297. & P. IV. O. 500. n. 3. p. 505

Illata Uxoris.

Ad probationem Illatorum etiam parentes, fratres, & sorores uxoris admittuntur. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 100. n. 3. p. 505
Vid. supr. *Bona Illata.*

Illatio.

A diversis fieri non debet. Vol. III. P. IV. O. 194. n. 3. p. 514

In actione de receptis, & Illatio rerum & damnum datum, ab actore probari debet. Vol. V. P. VIII. O. 323. p. 583

Illatio Dotis.

Probata Illatione Dotis, versio ejus in feudum præsumitur. Vol. VII. S. ad P. II. O. 432 p. 346

Imbecillitas.

Imbecillitas ingenii & memorię facultatem testandi non adimit. Vol. I. P. I. O. 174. p. 268

Imbecillitas Sexus.

Sufficiens causa restitutionis in integrum non est. Vol. IV. P. V. O. 59. n. 2. p. 93

Immissio.

Per Immissionem creditor fit possessor adeoque eidem a debitor dejecto, & actio, & exceptio spoli competit. Vol. V. P. VII. O. 86. p. 177

Immissio in possessionem bonorum.

An ex instrumento contractus, quod vitio visibili caret, peti possit? Vol. VI. P. X. O. 476. n. 1. seqq. p. 848

Immissio Seminis & Imprægnatio.

Ex concubitu confesso præsumitur. Vol. VI. P. X. O. 334. n. 1. seqq. p. 599. seq.

Immixtio.

In suo herede non præsumitur. Vol. V. P. VII. O. I. n. 34. p. 6.

Immixtio Hereditatis.

Ab allegante est probanda. Vol. III. P. IV. O. 229. p. 591. & Vol. VII. S. p. 588

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

An facta præsumatur ex verbis:
Erb. Portion übernehen. Vol.
III. P. IV. O. 219. p. 570

Immobilia.

Vid. supr. *Bona Immobilia.*

Immunitus.

Immunitates per modum contractus ob causam & interueniente pacto datæ, vel obligatione aliqua reciproca, seu compensativa, vel mediante pecunia, seu pretio convento & soluto concessæ, sunt irrevocabiles. Vol. I. P. I. O. 170. n. 4. p. 249. seq.

Qui Immunitatem ab omnibus collectis habet, ne quidem actione negotiorum gestorum tenetur, quoties ipsius & gerentis negotium necessario nexum est. Vol. I. P. I. O. 255. p. 506

Immunitas a servitiis facti est, ac ideo a vasallo probanda Vol. I. P. I. O. 77. n. 1 p. 94.

Immunitatis privilegium etiam ad ea bona, quorum usumfructum quis habet, extenditur. Vol. I. P. I. O. 10. p. 20.

Immunitas a muneribus, quæ communiter civibus incumbunt, a cive prætenfa, ab hoc probari debet. Vol. IV. P. VI. O. 450. p. 716

Immunitati ab operis præstandis non aliter præscribitur, quam

ab eo tempore, quo exactæ, sed denegatæ sunt. Vol. IV. P. VI. O. 464. n. 1. p. 735

Immunitas a Collectis & oneribus publicis.

In casibus extraordinariis, atque prorsus insolitis cessat. Vol. V. P. VIII. O. 477. p. 795

Acquiritur immemoriali tempore. Vol. VI. P. X. O. 265. p. 461
Adversus convices vero ordinaria præscriptione. Vol. VI. P. X. O. 419. p. 755

Immunitas a gabella detractionis.

Immunitas a gabella detractionis, intuitu dignitatis, competens, regulariter ad liberos non transit. Vol. VI. P. X. O. 314. p. 546.

Immunitas a tributis.

An præscriptione immemoriali acquiri possit? Vol. III. P. IV. O. 5. n. 123. seqq. p. 97. seq. & O. 246. p. 628

Impensæ.

Vid. supr. *Expensæ.*

Impensæ Funeris.

Quanam actione repetantur? Vol. III. P. IV. O. 177. n. 1. p. 488
Non possunt repeti, si majores fuerint erogatæ, quam defunctus voluit. ibid. n. 2. seq.

An, & quatenus ex feudo solvi debe-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

debeant? Vol. VI. P. IX. O.
135. n. 1. seqq. p. 205
Vid. infr. *Sumtus Funeris*.

Impensæ Fructuum.

A vidua, cui ususfructus a marito
legatus est, non sunt restituen-
dæ. Vol. IV. P. V. O. 94. p. 142

Impensæ, in medicamenta factæ.

Impensæ, durante uxoris morbo,
in medicamenta factæ a solo
marito sunt solvendæ. Vol. IV.
P. V. O. 142. p. 217

Imperans.

Quod Summus Imperans vult,
censentur omnes cives velle.
Vol. II. P. III. O. 115. n. 23. p. 253

Imperans terminum & citatio-
nem, qui terminum præfigi
petiit, & citationem impera-
vit, si emanferit, defectum no-
tificationis regulariter frustra
urget. Vol. IV. P. V. O. 167. p. 264

Imperator.

Quomodo jure primariarum pre-
cum in terris reformatæ &
mixtæ religionis uti debeat?
Vol. II. P. III. O. 116. n. 156. p.
296. & n. 182. p. 299

Ex quo fundamento sibi jus pa-
tronatus tribuere possit? ibid.
n. 158

Num ætate Caroli VI. & tempo-
re conditæ Aureæ Bullæ fa-

cultas alienandi bona Imperiî,
penes Imperatores fuerit? Vol.
II. P. III. O. 116. n. 265. seq. p. 309
An privilegium super non sol-
vendis decimis condere possit?
Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 212.
seqq. p. 45

Imperium.

An aliquem ad tempus æque ac
ad dies vitæ conferri possit.
Vol. II. P. III. O. 116. n. 10. p. 280.

Imperium Merum.

Imperium Merum habens in Sa-
xonia, etiam jure fisci suo mo-
do gaudet. Vol. I. P. I. O. 53. p. 70

Impium.

Quid Impium in piis causis dica-
tur? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n.
91. seqq. p. 26

Implementum Contractus.

Probari debet ab actore, qui ex
negotio bilaterali executive a-
gere vult. Vol. I. P. I. O. 149.
p. 209

Imploratio.

Imploratio, pro impetranda re-
stitutione in integrum, reci-
pienda est, etsi læsio cæteraque
ejus requisita, in continenti li-
quida haud sint. Vol. VI. P. X.
O. 467 p. 827

Impositio perpetui silentiî.

In actione ex *L. Si contendat* citra
ineptitudinem libelli peti pot-
est

est. Vol. I. P. II. O. 487. p. 953

Impotens.

Num matrimonium cum Impotente, si altera pars vitii gnara sit, permitti debeat? Vol. II. P. III. O. 39. p. 85

Ob solam conjugis assertionem, licet juratam, nec maritus pro impotente haberi, nec matrimonium pro nullo declarari debet. Vol. II. P. III. O. 56 p. 136

Impotentia Coeundi.

Num non solum Impotentia absoluta, sed quoque respectiva unius conjugis matrimonium nullum reddat? Vol. II. P. III. O. 174. p. 498

Quando de Impotentia Coeundi, siue absoluta, siue respectiva, aperte constat, conjuges separandi sunt, etsi ultro matrimonium continuare velint. Vol. VI. P. IX. O. 202. p. 360

Impotentia respectiva.

Ad divortium, ejusque processum sufficit. Vol. I. P. II. O. 392 p. 742

Imprecatio.

Quomodo Imprecationes in Principem, vel Magistratum admiffæ sint puniendæ? Vol. V. P. VII. O. 137. n. 6. p. 270

Impubes.

Quoties Impuberi delatum est in

judicio a parte adversa jusjurandum, hujus præstatio usque ad completum decimum octavum ætatis annum sine discrimine sexus suspenditur. Vol. I. P. I. O. 336. p. 624

Impugnans Testamentum.

Qui solennia tantum testamenti impugnat, & succumbit, portionem, sibi in eodem relictam, haud amittit. Vol. VII. S. ad P. I. O. 18 p. 10. seq.

Impugnans Testamentum patris, tanquam inofficiosum, adhuc hodie lucrum, ultra legitimam in eo sibi relictum, amittit. Vol. VI. P. IX. O. 161. p. 267

Inauditus.

Contra Inauditum sententia lata non transit in rem judicatam. Vol. I. P. I. O. 269. p. 521

Incarceratio.

Incarceratio personæ, inprimis honestioris, non nisi in gravi delicto, & ubi prægnantia indicia eandem premunt, regulariter locum habet. Vol. VI. P. X. O. 470. p. 834

Incarceratio Injusta.

Incarcerationis Injustæ poena Jure Saxonico statuta, etiam a privato, ad cujus instantiam quis in domo appositis custodibus detentus fuit, solvi debet. Vol. I. P. I. O. 7. p. 14

Inju-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Injustam Incarcerationem passus, actione de syndicatu, vel injuriarum contra judicem experiri potest. ibid. n. 1. & 8. seq.

Jure Saxonico tam a Judice, quam parte in singulam diem & noctem 40. grossos accipit. ibid. n. 11. seq. p. 15

Incarceratus.

Ea, quæ ab Incarcerato, licet jurato, promissa sunt, metu extorta præsumuntur, adeoque retractari queunt. Vol. IV. P. VI. O. 483. p. 781

Incendarius.

Aliquando, habita ratione circumstantiarum, non tantum extraordinaria, sed & simplici carceris poena, coerceri potest. Vol. IV. P. V. O. 250. p. 434

Quanam poena afficiatur Jure Civili? Vol. VI. P. IX. O. 12 n. 1. seqq. p. 14

Qui domum, licet ab aliis ædibus longissime remotam, incendit, ultimo supplicio punitur. Vol. VI. P. IX. O. 12. p. 14

Ad Incendiarium a poena capitali liberandum, non sufficit, quod minimum damnum dare voluerit, & contra ipsius intentionem flamma latius grassata sit. Vol. VI. P. IX. O. 176. p. 296

Incendium.

Non præsumitur culpa, sed casu fortuito ortum esse, adeoque illam allegans eandem probare tenetur. Vol. I. P. I. O. 200. p. 350. Vol. VII. S. p. 206. & Vol. III. P. IV. O. 214. n. 138. seqq. p. 559. seq.

Utrum is, in cujus ædibus incendium exortum, per quod alteri damnum illatum est, ad hoc reparandum compelli possit, si citra suam culpam id evenisse, probare nequeat. ibid. n. 1. seqq.

Incestus.

An Incestus, a vasallo commissus, sit causa amittendi feudi. Vol. I. P. I. O. 4. p. 4.

In crimine Incestus confiscationis bonorum poena sublata hodie non est. Vol. III. P. IV. O. 97. p. 270

In puniendo Incestu duplicitatis vinculi, inter personas collaterales propinquas, nulla ratio habetur. Vol. V. P. VIII. O. 368. p. 630

Poena Incestus, inter novercam & privignum, nullo adulterio concurrente, admissi, extra Saxoniam Electoralem arbitraria est. Vol. VI. P. X. O. 303. p. 532.

Incestus, cum defuncti fratris vidua commissus, eo casu, quo hæc cum marito nunquam una

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

caro facta est, temporali relegatione punitur. Vol. VI. P. X. O. 312. p. 543

Quomodo puniatur Incestus, cum sororis filia commissus? Vol. VII. S. ad P. I. O. 278. p. 248. seqq.

Incola.

Num Incolæ quoque statuti, quo successio in gerada viduo defertur, capaces sint? Vol. II. P. III. O. 17. p. 44. seq.

Quomodo Incolæ a civibus differant? remissive. Vol. II. P. III. O. 115. n. 91. p. 268

Incommoda.

Incommoda, quæ ex conjunctione utriusque muneris, & Consulis, & Actuarii, oriri solent, ad eam tollendam sufficiunt. Vol. V. P. VIII. O. 269. p. 495

Inculpatio.

Nuda Inculpatio focii criminis nullum idoneum indicium ad inquirendum facit. Vol. III. P. IV. O. 148. p. 354. & Vol. VII. S. p. 523

Sola inculpatio sceminae solutæ, quæ a marito se impregnatam dicit, sufficiens inquisitioni contra hunc instituendæ, aut purgatorio eidem dictando indicium non præbet. Vol. IV.

P. V. O. 117. p. 170. & Vol. VII. S. p. 602

Indebitum.

Indebitum, piæ causæ ex errore solutum, repeti non potest. Vol. I. P. I. O. 159. p. 222

Uti nec quod transactionis causa solutum. Vol. I. P. II. O. 354. p. 651

Exceptio hujus asserti. ibid. n. 2. Is, qui contendit, Indebitum a se solutum, regulariter hoc probare tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 263. p. 486

Indebiti Condictio.

Vid. supr. *Condictio Indebiti.*

Indicium.

Quænam Indicia dicantur, generalia? Vol. VI. P. X. O. 478. n. 4. p. 858

Indicium subjectionis est Homagii præstatio. Vol. III. P. IV. O. 2. p. 22. seqq.

Ex sola vicinia seu adjacentia bonorum, nullum Indicium Landsaffiatus nascitur. Vol. III. P. IV. O. 3. n. 121. p. 43

Indicia, quæ ad probandum corpus delicti in crimine magiæ a Dd. afferri solent. Vol. III. P. IV. O. 4. n. 59. seqq. p. 64. seq.

Si scemina demum ex intervallo, per vim se stuprum esse passam, asseveret, & juret Indicium hoc non per torturam, sed juramentum

mentum purgatorium, diluitur. Vol. VI. P. IX. O. 73. p. 130

Quænam Indicia ad specialem inquisitionem sufficere debeant, prudentis Judicis arbitrio æstimari debet. Vol. VI. P. X. O. 478. p. 853

Si plura eademque gravia Indicia concurrant, etsi nullum eorum plene probatum sit, tortura dictari potest. Vol. IV. P. VI. O. 451. p. 722

Indoles Feudi.

Dijudicanda est ex Investituræ tenore. Vol. I. P. I. O. 78. n. 2. p. 96

Indossamentum.

Quodnam dicatur? Vol. VI. P. X. O. 352. n. 1. p. 628

Ex Indossamento in bianco, quod vocant, juxta *Ordin. Camb. Lips.* adversus indossantem agi nequit. Vol. VI. P. X. O. 352. p. 628.

Indossatarius.

Si Indossatarius simplicis procuratoris loco est, *Mandatum Saxonicum Elect. de Cambiis de Ann. 1699.* locum haud invenit. Vol. V. P. VIII. O. 130. p. 253

Non obstante prædicto Mandato, reconventioni adversus Indossatarium locus est. Vol. V. P. VII. O. 131. p. 254

Infamia.

Non semper per relegationem infertur. Vol. IV. P. V. O. 151. p. 230

Nec semper per fustigationem. ibid. n. 1.

Qui intuitu delecti publici in contumaciam pro confesso & convicto habetur, Infamiam haud incurrit. Vol. V. P. VIII. O. 495. p. 847

Infamis.

An juramentum deferre possit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 489. seqq. p. 433. seq. & Vol. VI. P. IX. O. 224. p. 395

Infamis censeretur non debet is, qui torturam sustinuit. Vol. V. P. VIII. O. 311. p. 571

Infans.

Æque ac Infantia proximus ad juramenti præstationem non admittitur. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 71. p. 369

Si stuprata ante condemnationem stupratoris, moriatur, Infans, illius nomine, dotem petere nequit. Vol. IV. P. VI. O. 330. p. 541

Quando facultas eligendi Dominum, vel Abbatissam, conventionem ad certam familiam inter Evangelicos restricta est, nec Infans præteriri potest. Vol. V. P. VIII. O. 442. p. 722

Infantum Expositio.

Vid. supr. *Expositio Infantum.*

Infanticidium.

Vid. infr. *Rea Infanticidii.*

Inficiatio.

Inficiationis poenæ, in *L. ult. ff. d. Rei V.* statutæ hodiernum locus est. Vol. I. P. I. O. 150. p. 212.

Inficiationis poena, nulla Lege, sed solo usu forensi ut cunque suffulta, omnimodo restringi debet. Vol. VII. S. ad P. I. O. 107. p. III

Ingratitudo.

An sit sufficiens causa, revocandi illius, quod in præsidium paternum datum est. Vol. I. P. I. O. 66. p. 82

Ad causas Ingratitudinis, propter quam donatio inter vivos revocari potest, pertinet etiam conventionis adjectæ non fecutum implementum. Vol. V. P. VII. O. 45. p. 107

Super causis Ingratitudinis, propter quas donatio revocatur, iusjurandum deferri potest. Vol. V. P. VII. O. 46. p. 108

Inhabilitas.

Qui minorennitatem, atque adeo Inhabilitatem alteri obijcit, eandem probare debet. Vol. II. P. III. O. 53 p. 120

Si Inhabilitas ad copulam carnalem nullis se externis signis evidenter prodat, trium annorum tempus definitum est, intra quod conjuges exercendæ carnali copulæ operam dare debent, priusquam de divorcio inter eos suscipiendo agatur. Vol. II. P. III. O. 56. n. II. p. 137

Inhibitio.

Quando Inhibitio poenalis per sententiam pro parte solum confirmata est, poena nihilo fecius in solidum debetur. Vol. I. P. I. O. 272. p. 526

Inhibitio, per sententiam in vim simplicis citationis resoluta, non mutat possessorium summarissimum in ordinarium. Vol. I. P. II. O. 398 p. 753

Inhibitio poenalis nulla ac invalida est, quam simplex monitorium haud præcessit. Vol. I. P. II. O. 464. p. 928

Regulariter sunt prohibitæ. Vol. VII. S. ad P. I. O. 130. n. 2. p. 127

Inhibitus.

Non potest a petitorio repelli eo prætextu, quasi ob non solutam mulctam possessorium nondum sit finitum. Vol. I. P. I. O. 218. n. 2. p. 454

Inimi-

Inimicitia.

An & quatenus ob Inimicitiam irreconciliabilem sponsalia dissolvi possint? Vol. I. P. I. O. 25. n. 1. seq. p. 34

Propter inimicitiam irreconciliabilem sponsalia quandoque arbitrio Judicis rescindi possunt, licet concubitus accesserit, & res judicata de matrimonio consummando adsit. Vol. II. P. III. O. 10. p. 38. & O. 41. p. 100

Inimicitia testem in totum repellit. Vol. II. P. III. O. 57. n. 6. p. 144

Inimicus.

Testis habilis non est. Vol. IV. P. V. O. 56. n. 2. p. 83

Injuria.

Per conversationem familiarem remissa censetur, quamvis ille, qui eam passus est, animum remittendi abfuisse, jurare velit. Vol. I. P. I. O. 137. p. 196

Nisi conversatio, officii necessitate urgente, facta sit. ibid. n. 2.

Fieri intelligitur, quotiescunque in alterius contumeliam quodcunque factum suscipitur. Vol. II. P. III. O. 147. n. 2. p. 433

In Injuriarum causis adhuc hodie in foro Saxonico actio aestima-

toria, nec non defensio conscientiae per probationes locum habet. Vol. II. P. III. O. 126. p. 372

An in Saxonia post recentius de Duellis Edictum, An. 1712. promulgatum, in causis Injuriarum procurator sit admittendus? ibid. n. 10. seqq. p. 373

An quævis Injuria homicidam provocatum, a poena capitali liberet? Vol. II. P. III. O. 150. p. 437

Is, qui Injuriam, sive verbis vel factis illatam, propter christianam charitatem remittit, nullum famæ periculum incurrit. Vol. II. P. III. O. 187. n. 1. p. 521

Excipitur casus, ubi certum idemque famosum crimen alicui, præsertim opifici objiciatur? ibid. n. 2

Injuriae verbales, itemque reales leviores, ne quidem post *Mandatum Elect. Saxon. de Duellis An. 1712.* post anni lapsum vindicari queunt. Vol. IV. P. V. O. 186. pag. 295. & Vol. VII. S. p. 635

Propter Injurias illatas, etsi haud atroces sint, criminaliter agi potest. Vol. IV. P. VI. O. 486. p. 807

In causa Injuriarum, neque mandatis cum, vel sine clausula, neque juramento in litem locus est.

est. Vol. IV. P. VI. O. 487. p. 808
 Quanta pecuniæ summa, pro In-
 juria illata, actori adjudicari
 debeat, ab arbitrio judicis pen-
 det. Vol. IV. P. VI. O. 488. p. 813
 Injuria scripta puniri debet se-
 cundum Jura loci, ubi insinua-
 ta est. Vol. V. P. VII. O. 137.
 p. 269

Quomodo Injuria, in Principem,
 vel Magistratum commissa, pu-
 niri debeat? ibid. n. 6. p. 270
 Injuriae remissio ejus poenam non
 minuit Vol. V. P. VIII. O. 353.
 p. 617

In probandis Injuriis, etiam se-
 cundum Jus Lubecense, juri-
 jurando purgatorio locus est.
 Vol. VI. P. X. O. 437. p. 781

Injuria Realis.

Injuriae Reales, quarum coercitio
 ad inferiorem judicem perti-
 net, post anni lapsum æque
 ac verbales in Saxonia a judice
 ex officio puniri non possunt.
 Vol. I. P. I. O. 56. p. 73

Injuriants.

Dubium est, an hodie in Saxonia
 Electorali, Injurianti, ad sum-
 mariam responsionem citato,
 copia denunciationis, sine di-
 scrimine, denegari debeat?
 Vol. IV. P. V. O. 122. p. 179

Quomodo se a processu injuria-
 rum liberare possit? Vol. VI.

P. X. O. 350. n. 1. p. 624

A Judicio adversus Injuriantem,
 qui ibi deliquit, procedi ne-
 quit, nisi sub illo domicilium
 habeat, aut saltem immobilia
 possideat, vel deprehendatur.
 Vol. VI. P. X. O. 428. p. 768

Inquisitio.

Sine prægnantibus indiciis, aut
 sine mandato Superioris, vel
 responso Collegii Juridici con-
 tra aliquem non est instituen-
 da. Vol. I. P. I. O. 50. n. 3 p. 64
 Inquisitio in puncto stupri non
 interrumpit præscriptionem in
 puncto adulterii. Vol. I. P. I. O.
 24. p. 33

Quanto temporis spatio Inquisi-
 tioni ratione adulterii præscri-
 batur? ibid. n. 1. & O. 40. n. 1.
 seqq. p. 55

Inquisitionibus contumax pro
 confesso & convicto haberi ne-
 quit, nisi responsio ad articu-
 los in actis formatos per citati-
 onem integrum terminum Sa-
 xonicum complexam, ipsi in-
 juncta fuerit. Vol. I. P. I. O. 31.
 p. 45

Inquisitioni de adulterio dupli-
 cato, quod solum attentatum
 est, etiam in Saxonia quin-
 quennio præscribitur. Vol. I.
 P. I. O. 40. p. 55

Quamvis reus per juratam testi-
 um

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

um depositionem gravatus sit, defensio tamen pro avertenda inquisitione nihilominus eidem aliquando concedi debet. Vol. II. P. III. O. 57. p. 142

Inquisitio specialis famam minuit ac lædit. ibid. n. 6. p. 144

Ob specialem Inquisitionem, in qua quis heret, non semper, præsertim extra Saxoniam, ab officio suspendendus est. Vol. II. P. III. O. 58. p. 145

In omnibus delictis habet locum, per quæ publica salus ac tranquillitas directo violari potest. Vol. III. P. IV. O. 117. n. 5. p. 296

In furto violento, ac cum effractione seditiosa conjuncto in Saxonia formalis Inquisitio non requiritur, sed sufficit sola responsio summaria. Vol. III. P. IV. O. 4. n. 125. p. 77

Contra eum, qui perjurium commisit, recte instituitur, quamvis jusjurandum a parte delatum fuerit. Vol. IV. P. V. O. 141. p. 216

Inquisitioni, in causa stupri violenti, demum vicennio præscribitur. Vol. IV. P. VI. O. 412. p. 672

Quando specialis Inquisitio dictata, & captura per sententiam approbata est, emenda peti nequit. Vol. V. P. VII. O. 120. p. 241

Inquisitio specialis decerni potest in casu terminorum, in primis territorialium, motorum. Vol. V. P. VII. O. 172. n. 1. seqq. p. 335

Inquisitio ob usurariæ pravitatis crimen præjudicialis haud est, intuitu causæ civilis. Vol. V. P. VII. O. 177. p. 352

Quando graves circumstantiæ, doli exclusivæ, concurrunt, ad specialem Inquisitionem, ex capite expilatæ hereditatis, deveniendum haud est. Vol. VI. P. X. O. 288. p. 502

Facultas abolendi Inquisitionem, certa mulcta præstita, Magistratui inferiori haud competit. Vol. VI. P. X. O. 323. p. 570

Inquisitio Generalis.

Quænam usu fori Saxonici dicatur? Vol. III. S. ad P. IV. O. 225. n. 1. p. 797

Inquisitio Specialis.

Quænam usu fori Saxonici dicatur? Vol. III. S. ad P. IV. O. 225. p. 797

Inquisitus.

Quale spatium Inquisito concedi debeat, ut deinceps pro confesso & convicto haberi possit? Vol. I. P. I. O. 31. n. 1. seqq. p. 45.

An in foro Saxonico ad restitutionem expensarum inquisitionis

tionis teneatur, si poena corporis afflictiva per sententiam dictata quidem, sed ex gratia Principis remissa sit? Vol. II. P. III. O. 52. p. 118

Utrum ante, quam ad articulos inquisitionales responderit, cum defensione pro avertenda inquisitione sit audiendus. Vol. III. P. IV. O. 144. n. 1. seqq. O. 345

Non a solo actuario, sed adhibitis personis judicialibus, ex. gr. scabinis examinari debet, & si secus factum, denuo est examinandus. Vol. III. S. ad P. I. O. 1. p. 628. seqq.

Iniquum postulatum est, ut Inquisitus testes nominet, & copiam documentorum judici prius edat, quam defensio ipsi concessa & ab eodem suscepta fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 413. p. 673

Ineptum est, ab Inquisitione ratificationem expeti, quando is, se innocentem esse, in tormentis asseruit. Vol. V. P. VIII. O. 414. p. 690

Præstito purgatorio, etiam ab expensis absolvendus est, si causam culpabilem inquisitioni non dederit. Vol. VII. S. ad P. I. O. 197. n. 1. p. 200

Secus in Electoratu Saxoniae. ibid. n. 6. seqq. p. 203

Quid faciendum, si Inquisitus

tortus confessionem suam revocet, eamque tantum tormentorum magnitudine expressam dicat? Vol. VII. S. ad P. III. O. 125. p. 391

Vid. supr. *Delinquentes.* & infr. *Reus Criminis.*

Inscriptio Nominis in Catastro.

Non semper possessionem probat. Vol. VI. P. IX. O. 18. p. 34

Insidiæ.

Insidiæ, vitæ conjugis structæ, non sunt iusta divortii causa. Vol. III. P. IV. O. 6. p. 99. seqq. & Vol. VII. S. p. 454

Insignia.

Utrum durante interregno a Vicariis Imperii insignia nova tribui, vel vetera mutari atque augeri possint? Vol. II. P. III. O. 116. n. 410. p. 326

Insinuatio Citationis.

In Saxonia Electorali procuratori fieri nequit, nisi de illa recipienda specialis clausula mandato ejus inserta sit. Vol. I. P. I. O. 231. p. 480

Etiam die feriata fieri potest. Vol. I. P. I. O. 234. p. 485

Quomodo ad domum fiat? Vol. IV. P. VI. O. 435. n. 4. p. 696

Insinuatio Citationis, locatori facta,

cta, invalida est. Vol. IV. P. VI. O. 435. p. 696

Insinuatio Donationis.

An a Donatore in persona, ut loquuntur, fieri debeat? Vol. IV. P. V. O. 129. n. 5. p. 193. seq.

Insinuatio Donationis, præsertim omnium bonorum, non, nisi coram iudice competente, fieri debet. Vol. IV. P. V. O. 129. p. 192

Insinuatio Judicialis.

Quando uni plures donationes factæ sunt, quorum singulæ ultra 500. solidos haud sunt, etsi conjunctim sumtæ illam summam excedant, non tamen Judiciali Insinuatione opus est. Vol. V. P. VII. O. 95. p. 90

In Saxonia, si bona immobilia, ipsi iudici, sub quo sita sunt, oppignorentur, alia Judiciali Insinuatione opus haud est. Vol. V. P. VII. O. 248. p. 458.

Donatio, a Principe Apanagiato, conjugii facta, quatenus quingentos solidos excedit, absque Judiciali Insinuatione haud valet, etsi morte confirmata sit. Vol. V. P. VIII. O. 328. p. 591

Nec in foro Saxonico necessaria est, in donatione bonorum immobilium, quando valor quingentos solidos haud excedit Vol. VI. P. IX. O. 1. pag. 1.

Insinuatio ultimarum voluntatum coram quolibet iudice, etiam incompetente, fieri potest. Vol. VI. P. X. O. 316. n. 1. seqq. p. 547. seq.

An in terris Anhaltinis ad validitatem pactorum dotalium in omnibus, sine discrimine, casibus, necessaria sit. Vol. VII. S. ad. P. VI. O. 439. p. 670

Insinuatio Testamenti.

Non tantum coram quocunque Iudice, sed etiam quocunque loco fieri potest. Vol. I. P. I. O. 26. n. 5. p. 38

Inspectio Cadaveris.

An in casu homicidii commissi ita necessaria sit, ut, ea omiſſa, homicida pœna ordinaria puniri nequeat? Vol. II. P. III. O. 152. p. 449

Num, si ea a Medico vel chirurgo, absente iudice & actuario, sit facta, & vulnus lethale inventum fuerit, ob absentiam iudicis & actuarii, & quod ab hoc super ea registratura ad acta facta non fuerit, pœna ordinaria cesset? ibid. n. 3. p. 453. seqq.

Inspectio Ocularis.

Quocunque tempore processus peti potest, quamvis intra terminum saxonicum sub articulis

REPERTORIUM WENHERIANVM.

lis probatorialibus inducta fuerit. Vol. II. P. III. O. 28. p. 67. & O. 31. n. 13. p. 73. & Vol. III. P. IV. O. 37. n. 5. p. 171. & Vol. III. S. p. 762. seq.

Quomodo fieri debeat, ut vim probandi habeat? Vol. III. P. IV. O. 234. n. 2. p. 598

Inspectio Ocularis, parte aduersa non citata, suscepta, nullam vim probandi habet. Vol. III. P. IV. O. 234. p. 598

Instantia.

Quando in appellationis Instantia modus procedendi, in prima Instantia servatus, corrigitur, lis in secunda Instantia peragi debet. Vol. III. P. IV. O. 137. p. 329

Instantia Prima.

Vid. infr. *Prima Instantia.*

Institor.

Per quasi contractum non constituitur. Vol. IV. P. V. O. 238. p. 390

Institutio Heredis.

Ex verbis communibus in testamento adhibitis, in dubio directa Heredis Institutio colligi debet. Vol. II. P. III. O. 226. p. 584

Vid. supr. *Heredis Institutio.*

Institutio peculiaris Oeconomiae.

Utrum ad virtuales liberorum emancipationem necessario requiratur, an vero tantum sufficiat separatio a convictu paterno. Vol. VII. S. ad P. I. O. 9. p. 2. seq.

Instrumentum.

Instrumenta realiter producta, communia fiunt, adeoque invito adversario, qui illa recognoscere paratus est, revocari non possunt. Vol. I. P. I. O. 325 p. 611

Quando pro realiter productis habeantur? ibid. n. 4.

Ex quibus Instrumenti falsitas colligatur? Vol. I. P. II. O. 363. n. 3. p. 670

An Instrumenta, solo sigillo instructa, sint recognoscenda? Vol. I. P. II. O. 416. n. 1. seqq. p. 799

Ex Instrumento rationum contra senatum executive agi potest, quamvis sigillum publicum & consulis regentis subscriptio deficiat? Vol. I. P. II. O. 497. p. 969.

An ob nova Instrumenta reperta iuramentum retractari possit? Vol. I. P. I. O. 342. p. 635

Qui Instrumento sigillum apponit, in ejus contenta consentire videtur. Vol. I. P. II. O. 416. n. 3. p. 800

Pro

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Pro Instrumentis emtionis venditionis, & quod ea, quæ in illis continentur, vera sint, præsumtio militat. Vol. II. P. III. O. 134. n. 5. p. 398

Contra quodvis Instrumentum, publica licet autoritate munitum, contraria probatio locum habet. Vol. II. P. III. O. 135. p. 400

Pro quolibet Instrumento militat præsumtio veritatis & solennitatis. Vol. II. P. III. O. 135. n. 1. & 5. p. 400. seq.

Instrumento publico Principis licet autoritate atque sigillo munito, tamdiu solum creditur, donec probetur contrarium. ibid. n. 5. p. 402

Instrumentum super contractu bilaterali confectum, cui uterque contrahentium subscripsit, guaranteeionatum esse intelligitur, eoque processui executivo locum dat. Vol. II. P. III. O. 172. n. 2. p. 494. & Vol. III. S. ad P. III. O. 172. p. 783. seq.

Instrumenta authentica, quæ ad rem venditam pertinent, a venditore emtori regulariter tradi non debent. Vol. II. P. III. O. 210 p. 558

Utrum is, qui ordinaria actione pulsatus, ad declinandum iuramentum ipsi delatum, conscientiam per probationes ex-

onerare instituit, Instrumento, super contractu, de quo lis est, confecto, uti possit? Vol. III. P. IV. O. I. n. 116. seqq. p. 15. seq.

In foro Saxonico, omnia Instrumenta, etiam publica recognosci debent. Vol. IV. P. V. O. 75. p. 120

Si quis Instrumentum, incendio consumtum, aliove casu amissum, asserat, admittendus est, ut ejus tenorem, mediante juramento, indicet, si modo prius existentiam ejus demonstraverit. Vol. IV. P. VI. O. 352. p. 440

Ex Instrumento, quod super contractu, cum tutore inito, confectum, ab eoque subscriptum est, adversus pupillum executive agi potest. Vol. IV. P. VI. O. 386. p. 632

Instrumenta communia, ut & acta publica, etiam reus actori edere tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 401. p. 648

Instrumentum, a Notario confectum, nullam vim probandi habet, si partibus non rite prælectum fuerit. Vol. V. P. VII. O. 61. p. 138

Ex Instrumento obligationis, quod administrator universitatis super mutuo dedit, adversus hanc executive agi nequit. Vol. V. P. VIII. O. 282. p. 516

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Ex Instrumento depositi, in quo certa summa haud definita est, executive agi nequit. Vol. VI. P. X. O. 320. p. 561

Vid. supr. *Documenta.*

Instrumentum Guarentigionatum.

Quodnam dicatur? Vol. II. P. III. O. 198. n. 1. p. 540. & Vol. VII. S. ad P. II. O. 365. p. 302

Tale non est, quod ad aliud se refert Vol. I. P. II. O. 362. p. 668

Quomodo Instrumentum Guarentigionatum, ex quo processus executivus institui possit, comparatum esse debeat? ibid. n. 1 & O. 416. n. 3 p. 800. seq.

Instrumentum, quod non subscriptum, sed tantum sigillo munitum est, pro guarentigionato haberi, adeoque executive ex eo agi nequit. Vol. I. P. II. O. 416. p. 799

Contra Instrumentum Guarentigionatum exceptiones altioris indaginis, nequidem in concursu creditorum, attenduntur. Vol. I. P. I. O. 308. p. 584

Quales exceptiones contra Instrumentum Guarentigionatum locum inveniant? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 233. n. 4. p. 753

An contra Instrumentum Guarentigionatum exceptioni u-

furariae pravitatis locus detur? Vol. II. P. III. O. 101. p. 545

Instrumenti Guarentigionati vis per exceptionem rei vitiosae haud eliditur, neque processum executivum impedit. Vol. V. P. VIII. O. 474. p. 789

Ex Instrumento Guarentigionato etiam adversus debitoris heredem executive agi potest. Vol. VI. P. X. O. 298 p. 526

An ex Instrumento Guarentigionato ordinarie agi possit? Vol. VI. P. X. O. 360. n. 8. p. 638. seq.

Instrumentum Publicum.

Possessionem valide probat. Vol. I. P. I. O. 117. p. 163

Pro Instrumento Publico haberi non potest illud, quod a Magistratu, contractum celebrante, conditum est. Vol. I. P. II. O. 497. n. 1. p. 969

Instrumentum Referens.

Pro guarentigionato habetur, si tenor relati in eodem expresse repetatur. Vol. III. P. IV. O. 187. p. 498

Non facit locum processui executivo. Vol. VI. P. IX. O. 94. p. 149

Insula.

Hodieque regulariter, & nisi aliter in specie constitutum aut intro-

introducitur sit, vicinis possessoribus acquiritur. Vol. IV. P. V. O. 138. p. 210

Intercessio.

Intercessio mulieris, pro marito facta, etsi jurata, non aliter in Saxonia Electorali valet, quam si in iudicio facta sit. Vol. III. P. IV. O. 227. p. 589

Utrum ad Intercessionem puellæ, venia condemnato tribuenda sit, a solius Principis arbitrio pendet. Vol. VI. P. IX. O. 199. p. 357

In Saxonia etiam Electorali in adulterio duplicato, quod consummatum haud est, Intercessio conjugis innocentis a poena capitali liberat. Vol. VI. P. IX. O. 228. p. 398

Intercessio Conjugis.

An Intercessio & remissio Conjugis innocentis, in adulterio duplicato coniugi nocenti prodest? Vol. V. P. VIII. O. 385. n. 1. seqq. p. 585

Interdicta adipiscendæ atque recuperandæ possessionis.

Hodienum processu summario ventilantur. Vol. V. P. VII. O. 43. p. 104

Interdicta adipiscendæ atque recuperandæ possessionis cum iu-

dicio petitorio cumulari possunt. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 118. p. 513

Interdictum, ne quid in flumine publico fiat, &c.

Locum habet, quoties aquæ cursus cum incommodo accolarum mutatur. Vol. IV. P. V. O. 139. p. 213

Interdictum Quod Legatorum.

Non aliter locum habet, quam si intuitu Falcidiæ aut alias heredis interfit. Vol. III. P. IV. O. 173. p. 485

Interdictum Quorum Bonorum.

Contra quem datur? Vol. III. P. IV. O. 14. n. 1. seqq. p. 138

Utile Interdictum Quorum Bonorum locum habet adversus eum, qui titulo quidem singulari, sed demum post mortem defuncti acquisito, rem possidet. Vol. III. P. IV. O. 14. p. 138.

Quando quis in actione ex *L. ult. C. de Edict. D. Hadr. toll.* in possessione tamdiu defensus est, donec adversarius jus suum originarie deduxerit, hic interdicto *Quorum Bonorum*, uti nequit. Vol. V. P. VIII. O. 407. p. 686

**Interdictum Recuperandæ
Possessionis.**

In Interdicto Recuperandæ Possessionis annuam possessionem probari, opus haud est. Vol. IV. P. VI. O. 327. p. 536

In Interdicto adipiscendæ & Recuperandæ Possessionis etiam aliquando summarissime procedi potest Vol. IV. P. VI. O. 472. p. 747

**Interdictum Retinendæ
Possessionis.**

Interdictum Retinendæ vel recuperandæ Possessionis heredi ante apprehensam rerum hereditariarum possessionem non datur. Vol. I. P. I. O. 120. p. 167

An cum petitorio cumulari possit? Vol. III. P. IV. O. 118. n. 1. p. 296

Cum actione confessoria, in eodem libello, recte cumulatur. Vol. V. P. VII. O. 234. p. 436

Interdictum Salvianum.

Salubrius & expeditius est, actione Serviana & quasi Serviana. Vol. I. P. II. O. 477. n. 2. p. 945.

In Interdicto Salviano libellus ineptus est, quando possessio debitoris tempore constitutæ hy-

pothecæ in eodem haud est expressa. ibid. n. 5.

Interdictum Unde vi.

Ex causa justa & probabili etiam conductori datur. Vol. II. P. III. O. 218. n. 3. p. 590

Dimissa reivindicatione, institui potest. Vol. III. P. IV. O. 149. n. 3. p. 355

Competit locatori adversus colonum, qui emtorem, fundum ingredi volentem, citra justam causam haud admisit, non autem colono, contra emtorem, qui sine vi possessionem apprehendit. Vol. V. P. VII. O. 3. p. 13

Intra quantum temporis spatium in judicium deduci debeat? Vol. V. P. VII. O. 54. n. 1. p. 126

Interdictum Uti possidetis.

Competit etiam illi, qui ædes suas reficere, vel ædificare impeditur. Vol. I. P. I. O. 274. n. 4. p. 528

Non datur conductori. Vol. I. P. I. O. 87. n. 4. p. 108

An in Interdicto Uti possidetis ad qualitatem possessionis sit respiciendum? Vol. I. P. II. O. 434. n. 1. seqq. p. 852. seq.

In foro rei sitæ recte instituitur. Vol. III. P. IV. O. 197. p. 516

Actor a petitorio desistere, & Interdi-

terdicto: Uti possidetis, agere potest. Vol. IV. P. VI. O. 475. p. 752

Sustineri potest libellus in Interdicto: Uti possidetis, etsi verba, quæ spoliū & ablationem possessionis indicant, simul adhibita fuerint. Vol. VI. P. X. O. 385. p. 694

Interesse.

In delictis ordinatim & regulariter ob interesse privatum diutius agere licet, quam ob interesse publicum. Vol. I. P. I. O. 56. n. 7. p. 74

Si is, ad quem potior defensio rei pertinet, alium agere permittat, deinceps ob interesse suum amplius intervenire nequit. Vol. I. P. II. O. 473 p. 942

Quid sub se complectatur? Vol. II. P. III. O. 1. n. 2. p. 2

Num alterum tantum excedere possit? ibid. n. 5. seqq. p. 2. seqq. Differentia inter id, quod interest, & usuras. ibid. n. 12. p. 8.

Interesse moræ ob cognationem, inter actorem & reum intercedentem, non remittitur. Vol. II. P. III. O. 170. n. 5. p. 508

Num ab administratoribus publicorum reddituum de pecunia accepta Interesse moræ sit præstandum? Vol. II. P. III. O. 193. p. 531

Qui ob Interesse aliquod ex aliquo negotio lædi potest, ad idem citari, & super eo audiri debet. Vol. III. P. IV. O. 60. n. 5. p. 197

Ad interesse non tenetur is, qui alterius nomine sine speciali mandato transigit, etsi de rato caverit. Vol. IV. P. VI. O. 359. p. 593

Interitus Casualis.

Quis dicatur? Vol. III. P. IV. O. 214. n. 1. p. 545

Quomodo alias quoque dicatur? ibid. n. 5. p. 546

Vid. supr. *Exceptio Casualis Interitus.*

Interpellatio.

Quibus in casibus Interpellatio extrajudicialis ad interrompendam præscriptionem sufficiat? Vol. II. P. III. O. 164. p. 480. seq.

Interpretatio.

Quotuplex sit? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 73. seq. p. 719

In communi actu atque negotio ea Interpretatio amplectenda est, quæ efficit, ut quis sibi minus præjudicet. Vol. I. P. II. O. 495 n. 4. p. 967

In ambiguis & obscuris ea capienda est Interpretatio, ut alter contrahentium, quoad fieri pos-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ri possit, damno minus afficiatur, & in obscuris & ambiguis minimum est sequendum. Vol. I. P. I. O. 170. n. 4. p. 254. seq.

Semper illa Interpretatio est præferenda, quæ scopo testatoris magis convenit, & ad illum obtinendum facit. Vol. II. P. III. O. 128. n. 2. p. 380

Laxa Interpretatio, quæ in Principum beneficiis obtinet, locum non habet, quando hæc, mediante contractu, collata sunt. Vol. III. P. IV. O. 86. p. 254

Nulla Interpretatio privilegii certior est, quam quæ ab ipso concedente proficiscitur. Vol. III. P. IV. O. 117. n. 5. p. 294

Regulariter contra eum, qui sciens tacet, nec mentem satis declarat, facienda est. Vol. IV. P. V. O. 61. n. 2. p. 98

Contra quem sit facienda, si obscuritas aliqua in pacto vel contractu occurrat. Vol. IV. P. V. O. 294. n. 1. seq. p. 426

In obscuris ea Interpretatio capienda est, qua res ad terminos juris antiqui reducuntur. Vol. IV. P. V. O. 154. n. 4. p. 236. seq.

In dubio ita est facienda, ne eadem res dupli onere gravetur. Vol. VI. P. X. O. 474. p. 841

Fit contra vasallum, ubi Domini jus imminuitur. Vol. VII. S. ad P. II. O. 490. p. 357

Interpretatio Authentica.

Quæ dicatur? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 74. p. 719

Quando obtineat? ibid.

Interpretationes Authenticae Legum Saxonicarum.

Interpretatio Authentica Mandati Regii atque Electoralis Saxonici de Ann. 1719. eos, qui subditos Saxonicos vi doloque ad aliena castra sequenda extra territorium educunt, aut illis consilium, sive auxilium tantum præstant, respicientis. Vol. VI. P. IX. O. 142. n. 5. p. 219

Interpretatio Doctrinalis.

Quæ dicatur? Vol. VII. P. VII. O. 85. n. 75. p. 719

Quotuplex sit? ibid.

Interpretatio & Explicatio variorum textuum Juris, præsertim hinc inde obstantium.

L. ult. C. de Sentent. quæ pro eo, quod inter. Vol. II. P. III. O. 1. n. 7. p. 3. seq.

L. 2 §. 8. ff. de Eo, quod cert. loc. Vol. II. P. III. O. 1. n. 20. p. 8.

Rec. Imp. de An. 1600. in fin. Vol. II. P. III. O. 1. n. 26. p. 10

Rescript. Torgav. de Ann. 1583. Tit. von Bucher. ibid.

L. 13. pr. ff. de Act. Emt. Vend. ibid. n. 29. p. 11

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

L. 43. §. ult. ff de Act. Emt. Vend.
ibid. n. 33. seqq. p. 13. seqq.

Rec Imper. de Ann. 1641. § Nach-
dem auch die Stände. &c. 94.

Vol. II. P. III. O. 115. n. 67. p. 264.

Ord. Cameral. Part. 2. tit 22. ibid.
n. 68. seqq.

Recess. Imper. de Ann. 1570. §. 84.
ibid. n. 71. seq.

Instrument Pac. Art. 9. ibid. n.
78 p. 266

Mandat. Elect. Saxon. de dat 25.
April. An. 1623. Vol. II. P. III.
O. 144 p. 421 seq.

Constit. Elector. Sax. 10. Part. 4.
Vol. II. P. III. O. 150. n. 2. p. 444

Ordinat. Proc. Saxon. Tit. 39. §.
weil sichs aber auch ic. Vol. II.
P. III. O. 223. n. 1. seq. p. 578

Interrogatio.

Interrogatio testatoris testamen-
tum non vitiat. Vol. VII. S. ad
P. IX. O. 153. p. 773

Interrogatio ad Articulos.

Non demum, peracta jam tortu-
ra, fieri debet. Vol. VI. P. IX.
O. 248. 442

Interrogatio ad Articulos, quæ
non juxta præscripta legum
instituta est, pro non facta cen-
setur, ac nullum effectum ha-
bet. Vol. VI. P. IX. O. 131. n. 3.
seqq. p. 196. seqq

Interrogatoria.

Contra demonstrationem, (Be-

scheinigung) in articulos reda-
ctam, non admittuntur, nisi
adversarium ad hæc danda spe-
ciatim citari curaverit. Vol. I.
P. I. O. 128. p. 177 Vol. III S.
p. 657. & Vol. VII. S. p. 122

An in processu summario locum
inveniat? Vol. II. P. III. O. 170.
n. 2. p. 492

Num productus in termino pro-
ductionis contumax, cum In-
terrogatoriis suis in sequenti
termino sit audiendus, si te-
stes nondum examinati fue-
rint? Vol. II. P. III. O. 3. p. 19.

In processu summario non tene-
tur quis adversarii Interroga-
toria admittere, quamvis hunc
ad ea danda, judex expresse
citaverit. Vol. IV. P. V. O. 19.
p. 30

Integrum actori est, adversus ar-
ticulos reprobatorias rei In-
terrogatoria exhibere. Vol. IV.
P. V. O. 107. p. 159

Defensori, qui pro tortura a reo
avertenda laborat, Interroga-
toria ad quæ is examinandus
est, regulariter communicari
haud debent. Vol. IV. P. V.
O. 123. p. 183

Ad Interrogatoria criminosa te-
stis respondere non tenetur.
Vol. IV. P. VI. O. 295. p. 493

Non tenetur quis, suscepta con-
trademonstratione, Gegen-Be-
Mm
scheinig

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

scheinigung, adversarii Interrogatoria admittere, etsi hic prior in demonstratione eandem indulserit. Vol. VI. P. IX. O. 45. p. 101

Interrogatorium expensas productus regulariter solvere tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 123. p. 183

Ad Interrogatoria reus, torturæ subjectus, non ea durante, sed remissa, examinari debet. Vol. VI. P. IX. O. 249. p. 443

Interrogatoria, quæ respondentis turpitudinem continent, non sunt admittenda. Vol. VI. P. X. O. 417. n. 1. p. 752

Interruptio Præscriptionis.
Non fit per citationem, ab incompetente iudice emissam. Vol. I. P. I. O. 232. p. 482. & Vol. VII. S. p. 225

Interruptio Præscriptionis hereditatis petitionis fit sola extrajudiciali interpellatione. Vol. IV. P. VI. O. 400. p. 647

Interruptio Præscriptionis adversus debitorem nocet etiam fidejussori, etsi is beneficio executionis renunciaverit. Vol. V. P. VIII. O. 258 p. 476

Interveniens.

Interveniens accessorie litem in eo statu, in quo tempore interventionis est, suscipere te-

netur. Vol. III. S. ad P. II. O. 469. p. 758

Qui accessorie, intuitu alterius litigantium intervenit, pro eodem cum cautione rati, in iudicio admittitur. Vol. IV. P. VI. O. 261. p. 452

Qui principaliter in causa intervenit, pro reconventionem & expensis cavere tenetur. Vol. V. P. VII. O. 123. p. 244

Interventio.

Quotuplex fit? Vol. I. P. II. O. 469. n. 1. p. 937. & Vol. II. P. III. O. 179. p. 507. & Vol. V. P. VII. O. 176. p. 349

Locum non habet, si is, ad quem potior rei defensio pertinet, alium agere permittat, & deinceps ob interesse suum intervenire velit. Vol. I. P. II. O. 473 p. 942

Interventio, quæ principalis est, regulariter ceu causa præjudicialis ante omnia expedienda venit. Vol. I. P. II. O. 469. p. 937

Executionem impedire non potest, nisi sit in continenti liquida. Vol. II. P. III. O. 179 p. 507

In ipsa executione locum habere potest. Vol. V. P. VII. O. 176. p. 349

Interventio, licet sit principalis, coram eo foro, ubi lis pender, venti-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ventilari debet. Vol. V. P. VII.

O. 125. p. 247

Interufurium.

Quomodo fit computandum, & quis modus computandi fit optimus? Vol. I. P. I. O. 191. p. 330 seqq. & Vol. VII. S. p. 196

Utrum ab administratoribus publicorum reddituum de pecuniis acceptis, ac debito tempore in rationes non relatis, præstari debeat? Vol. II. P. III. O. 193. p. 531

Introductio Accisæ.

Vid. supr. *Accisa*.

Inventarium.

A patre, qui bona liberorum administrat, edi non debet. Vol. I. P. I. O. 92. p. 122. & Vol. II. P. III. O. 142. p. 419

Secus, si sit prodigus? ibid. n. 7. p. 122

Intuitu bonorum adventitiorum, quæ ad liberos emancipatos pertinent, a patre illis Inventarium, aut jurata specificatio, edi debet. Vol. V. P. VII. O. 18. p. 69

Ad investigandam quantitatem legitimæ hereditas, mediante Inventario, vel jurata specificatione, indicanda est. Vol. III. P. IV. O. 174. p. 486

Qui plus, quam legitimam ex te-

stamento accipit, remissionem Inventarii, aut juratæ specificationis, in eo factam, impugnare nequit. Vol. VI. P. IX. O. 159. p. 264

Confectio Inventarii, per Notarium facta, non semper a suspicionem & jurejurando liberat Vol. V. P. VII. O. 146. p. 290

An Inventarium, omiſſa legitima obſignatione & reſignatione confectum, ſit validum. Vol. II. P. III. O. 136. n. 2. p. 410

Sumtus, in Inventarii confectio- nem facti, ab eo, qui id fieri & edi petiit, ſunt reſtituendi. Vol. III. P. IV. O. 192. p. 510

Vid. supr. *Beneficium Inventarii*.

Inventarium Eccleſiaſti- Kirchen- oder Pfarr-In- ventarium.

Quid ſit? Vol. IV. P. VI. O. 342 n. 1. p. 566

Inventarium Prædii.

Inventarium, quod vocant, feudi heredibus allodialibus cedit, qui nec ſemen ad ſeminandos agros ſucceſſoribus feudalibus relinquere tenentur. Vol. IV. P. VI. O. 297. p. 495

Inventor.

Theſaurum, in ſolo proprio in-
inventum, hodiernum totum
Mm 2 acqui-

acquirat. Vol. V. P. VIII. O. 411
p. 688

Investiti simultanee.

Vid. infr. *Simultanee Investiti.*

Investitura.

Respectu Domini & vasalli latius
est interpretanda, nec ea, quæ
Jure Communi feudo insunt,
exclusa intelliguntur. Vol. I.
P. I. O. 78. n. 2. p. 98

In dijudicanda feudorum indole
cum primis ad tenorem Inve-
stituræ respiciendum, indeque
obligatio vasalli colligenda est.
ibid. p. 96

Num tantum ad feuda pertineat?
Vol. II. P. III. O. 25. n. 5. p. 56

Super quibus feudis a Vicariis
Imperii intra annum sub poena
amissionis peti debeat? Vol. II.
P. III. O. 116. n. 202. seqq. p. 301.
seq.

De feudo, licet sub hasta vendi-
to, prius fieri nequit, quam
debitor vasallus jus suum re-
signaverit. Vol. II. P. III. O. 232.
p. 597

Quid Jure Lubecensi locum In-
vestituræ obtineat? Vol. II. P.
III. O. 25. n. 6. p. 56

Investituræ petitio in feudo no-
vo ad certum tempus non est
adstricta. Vol. II. P. III. O. 89.
p. 211

Investituræ renovatio intra an-

num & diem peti debet. ibid.
n. 1.

A quonam Investituræ renovatio
peti debeat, si de Imperii vica-
riatu, inter aliquos lis sit? Vol.
II. P. III. O. 116. n. 196. p. 301

Sola Investitura, Belehnung, ad
probandam qualitatem feuda-
lem haud sufficit. Vol. VI. P. IX.
O. 100. p. 156

Investituræ Renovatio.

Vid. infr. *Renovatio Investituræ.*

Investitura Simultanea.

A satisfactione non liberat. Vol.
III. P. IV. O. 19. p. 149

Qualem effectum habeat? Vol.
III. P. IV. O. 163. n. 4. p. 475

Juris Investituræ Simultaneæ non
simpliciter, sed tantum in pa-
cipientium favorem, facta præ-
sumi debet. Vol. III. P. IV. O.
31. p. 164

Quando successio feudi ad simul-
taneæ investitos devoluta est,
alter alterum, ad simultaneam
Investituram in sua parte, re-
gulariter admittere haud tene-
tur. Vol. III. P. IV. O. 163. p.
473 & Vol. VII. S. p. 556

Ut Simultaneam alicui Investitu-
ram, petente vasallo, conce-
dat, Dominus directus regula-
riter cogi nequit. Vol. III. P.
IV. O. 240. p. 618

Quomodo acquiratur? Vol. VII.
S. ad

S. ad P. IV. O. 163. n. 3. p. 563.
& 566

Simultaneæ Investituræ apud Saxones peculiaris natura & indoles est, eademque sola agnatis jus succedendi in feudo tribuit, siue illud novum, siue antiquum, idemque hereditarium, aut ex pacto & providentia, uti loquuntur, fuerit. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 145. p. 520

Investitus.

An Investitus cum jurisdictione inferiore & superiore etiam jure venandi gaudeat? Vol. V. P. VII. O. 9. p. 45. seqq.

Invocatio.

An Invocatio diaboli pro legitimo magiæ indicio sit habendum. Vol. III. P. IV. O. 4. n. 69. p. 75.

Iratus.

An ad juramenti præstationem fit admittendus? Vol. III. P. IV. O. 151 n. 70. p. 369

Judæus.

Judæus, contra Christianum ex libro rationum (Handels-Buch) agens ad juramentum suppletorium haud admittitur. Vol. I. P. I. O. 193. p. 335. & Vol. VII. S. p. 198

An, si Judæus Christiano pecuniam mutuo dat, id inter eos tacite actum censeretur debeat, ut tantæ usuræ, quantas privilegium, Judæis concessum, permittit, præstentur. Vol. I. P. II. O. 417. p. 802.

An in causa contra Christianum a juramento purgatorio excludi debeat? Vol. II. P. III. O. 176. p. 502.

Ad juramentum suppletorium aliter non admittitur, quam si adsit probatio semiplena major. ibid. n. 2.

Si Christiano nomen contra Christianum cedat, poenæ privationis ad huc hodie extra Saxoniam Electoralem locus est. Vol. III. P. IV. O. 99. p. 271

Judex.

Quando acta & judicium repræsentet? Vol. I. P. I. O. 26. n. 5. p. 38.

In Saxonia injurias reales, quarum coercitio ad inferiorem jurisdictionem pertinet, post anni lapsum æque ac verbales ex officio punire nequit. Vol. I. P. I. O. 56. p. 73

Semper cavere debet, ne actum frustraneum, & qui omni effectu destituitur præsertim in juramentis, admittat. Vol. I. P. I. O. 69 n. 5. p. 84. & Vol. VII. S. p. 88

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Eo casu, quo actio injuriarum ad palinodiam mota est, ad formulam libelli non adstringitur, ut reum vel convictum juxta petitum actoris condemnet, sed reo aliquando in locum recantationis solennis simplicem deprecationem imponere potest. Vol. I. P. I. O. 109. n. 7. p. 151. seq.

Actus contentiosæ jurisdictionis eo in loco, in quem nullam jurisdictionem habet, exercere nequit. Vol. I. P. I. O. 118. p. 164

Utrum exceptionem excussionis, a reo contra actionem hypothecariam non oppositam, ex officio supplere possit? Vol. I. P. I. O. 130. n. 23. p. 183. & Vol. VI. P. IX. O. 212. p. 376

Quam rationem in decernendo processu, desertionis inire debeat, ne is deinceps, ex capite nullitatis impugnari atque everti possit? Vol. I. P. I. O. 204. n. 21. seqq. p. 370. & n. 136. p. 384. & Vol. III. P. IV. O. 134. n. 2. seqq. p. 320. seq.

Exceptionem præscriptionis ex officio attendere debet. Vol. I. P. I. O. 294. p. 565. Vol. II. P. III. O. 136. n. 2. p. 407. & Vol. VI. P. IX. O. 5. n. 1. p. 5.

Super maledictis in Principem recognoscere nequit, sed hæc ad ipsum Principem referenda

sunt. Vol. I. P. II. O. 483. p. 950. & Vol. III. S. p. 760. & Vol. VII. p. 355

Menstruum spatium ad apostolos redimendos in Saxonia præfigere debet. Vol. I. P. I. O. 13. n. 5. p. 24

In actu testandi præsens esse debet. Vol. I. P. I. O. 23. n. 1. seqq. p. 32.

Modum in processu ex *L. Diffamari* quam fieri potest, maxime restringere debet. Vol. I. P. I. O. 334. p. 621

Judex, aliquem injuste carceri mancipans, quomodo puniatur? Vol. I. P. I. O. 7. n. 1. seqq. p. 14. & Vol. II. P. III. O. 15. n. 1. p. 43

Judex, qui sine indicis inquisitorie contra aliquem ob delictum procedit, actione injuriarum conveniri potest. Vol. I. P. I. O. 50. p. 64

Judex, qui ad transigendum partes cogit, injuriarum actione conveniri potest. Vol. I. P. I. O. 225. p. 475

Judex conventionis super reconventionem cognoscere nequit, nisi etiam ratione causæ competens sit. Vol. I. P. I. O. 241. p. 491

Quando articuli probatoriales per sententiam, ceu impertinentes, rejecti sunt, Judex novum

vum terminum probatorium, altera parte invita, concedere nequit. Vol. I. P. I. O. 285. p. 556
 Judex inferior appellationem ad Superiorem, quamvis incompetentem, directam attendere tenetur. Vol. I. P. I. O. 301. n. 1. seqq. p. 573. seq.

An propter supervenientem cæcitatem ab officio, quod gerit, removeri possit? Vol. II. P. III. O. 31. p. 71

Utrum cæcus Judex constitui possit? Vol. II. P. III. O. 31. n. 1. seq. p. 71

Quid facere debeat, si reus, in locum torturæ semel iterumque perductus, delictum fateatur, postea vero semper illud revocet? Vol. II. P. III. O. 125. p. 360. seqq.

Potest Judex inferior ob collectas & contributiones bona debitorum immobilia hastæ subicere, licet nulla sententia vel speciale Principis rescriptum præcesserit. Vol. II. P. III. O. 49. n. 1. p. 146. & n. II. p. 147.

An Judex secularis super controversiis, ratione subfelliorum in templis exortis, cognoscere possit? Vol. II. P. III. O. 119 n. 2. p. 344

Quid facere debeat, si infanticidii rea, partum vixisse, confiteatur quidem, sed rationem sci-

entiæ talem, alleget, quæ nihil certi omnino inferat? Vol. III. P. IV. O. 4. n. 112. seqq. p. 74. seq.

An personale arrestum relaxare possit, si creditor, ad cujus instantiam debitor carceri mancipatus est, eundem alere recuset. Vol. III. P. IV. O. 129. p. 312

Utrum reo pro avertenda inquisitione defensio sit concedenda, ex indiciorum gravitate aestimare debet. Vol. III. P. IV. O. 144. p. 345

Causis, quæ tantum jura partium concernunt, non imploratus, se immiscere non debet. Vol. III. P. IV. O. 156. p. 464.

An Weergeldi solutionem ex officio, etiam parte non petente, decernere possit? Vol. III. P. IV. O. 242. p. 623.

Quid Judex, in crimen magiæ inquirens, observare debeat? Vol. III. P. IV. O. 4. n. 72 p. 66

Judex, qui ad nudam socii criminis inculpationem, contra inculpatum, in officio publico constitutū, per inquisitionem procedit, actione injuriarum conveniri potest. Vol. III. P. IV. O. 148 n. 4. p. 354. seq.

Quando puniatur Judex, qui contra juramentum præstitum non recte

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- recte judicat? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 274. p. 402
- Judici regulariter liberum est, ad quod Collegium Prudentum acta transmittere velit. Vol. III. P. IV. O. 233. p. 597
- Judex solus, sine adhibitione actuarii, testes examinare non potest. Vol. III. S. ad P. I. O. 1. n. 4. p. 629
- Ex probabili & justa causa sequestrum ex officio decernere potest. Vol. IV. P. V. O. 9. p. 18
- Defensionem non impedire, sed potius eam ex officio adjuvare debet. Vol. IV. P. V. O. 163. n. 4. p. 260
- Caveat, quæ in litteris, quibus sententiam in causa criminali a Collegio Juridico expetit, contra eum laborare, ejusque factum exaggerare videatur. Vol. IV. P. V. O. 164. p. 260
- Si incertus sit, utrum ex affectu melancholico homicidium perpetratum, tutissime facit, si executionem poenæ capitalis tamdiu suspendat, donec de delicto liquidius constet. Vol. IV. P. VI. O. 335. p. 548
- Inique postulat, ut inquisitus testes nominet, & copiam documentorum prius edat, quam defensio ipsi concessa, & ab eodem suscepta fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 413. p. 673
- Jurisdictione sua, propter abusum, non aliter privari solet, quam si comminatio præcesserit. Vol. IV. P. VI. O. 445. p. 713
- Potest in Saxon. Elect. leutertum, si in termino prosecutionis emanferit, non antegressa licet sententia, vel decreto, sub comminatione citare. Vol. IV. P. VI. O. 453. p. 723
- Toties spoliare dicitur, quoties aliquem juris ordine prætermisso, rebus suis carere cogit. Vol. IV. P. VI. O. 485. n. 3 p. 805
- Judices, qui putant, propter qualemcunque violentiam, in furto committendo adhibitam, responsinem rei ad articulos inquisitionales omitti posse, *Mandatum Elect. Saxon. Ann. 1719. d. 27. Julii* promulgatum, non recte intelligunt. Vol. IV. P. V. O. 1. p. 1.
- Judici, de iis, quæ coram ipso a partibus gesta sunt, attestanti, plena fides habetur. Vol. IV. P. V. O. 68. p. 109. & Vol. VII. S. p. 597
- Pro Judice præsumitur, quod recte officio suo functus sit. Vol. IV. P. V. O. 163. n. 4. p. 259
- De operis rusticorum, solis ædilitiis exceptis, ordinarius Judex cognoscit. Vol. IV. P. VI. O. 363. p. 600
- In operis novi nunciatione, etiam

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

etiam ante elapsum trimestre spatium, cautionem, a nunciato, oblatam, admittere, eidemque facultatem opus, de quo agitur, efficiendi dare potest. Vol. V. P. VII. O. 30. p. 82

In tortura dictanda, caute & circumspecte versari debet. Vol. V. P. VII. O. 139. n. 1. p. 272

Potest aliquando Advocatum, qui injuriis & verbis contumeliosis in suis scriptis usus est, sine prævía responsione, ohne Bernehmung, arbitrarie punire. Vol. V. P. VII. O. 207. p. 403

Fatalia, quamvis Lege definita, ex justa causa regulariter prorogare valet. Vol. V. P. VII. O. 216. p. 411. & Vol. VII. S. p. 751

In concursu creditorum nulli, reliquis invitis, regulariter prius satisfacere debet, quam lis de prioritare finita sit, etsi forte decretum de solvendo in rem judicatam transierit. Vol. V. P. VIII. O. 271. p. 500

Ea, quæ facti sunt, ex officio supplere nequit. Vol. V. P. VIII. O. 371. p. 632

Si Judex loci, ubi deprehensus est reus, huic poenam, infligat, ibi receptam, & a Juribus loci, ubi delictum admissum, diversum, an denuo adversus reum, ad infligendam poenam, quæ in loco delicti admissi obtinet,

procedi queat? Vol. V. P. VII. O. 41. n. 4. seqq. p. 100. seqq.

In Saxonia Electorali Judex inferior appellationes recipere tenetur, etsi nullus advocatus suum, tanquam concipientis, nomen iisdem subscripserit. Vol. V. P. VII. O. 74. p. 158

Judex, qui justo majores sportulas a litigantibus capit, furti reus haud est. Vol. V. P. VII. O. 189. p. 376

Quando appellatio apud Judicem superiorem nondum introducta, poena attentati ad Judicem inferiorem pertinet. Vol. V. P. VII. O. 209. p. 405

Judex, qui arrestum, sine justa causa, haud admittit, ad interesse, tenetur. Vol. V. P. VII. O. 220. p. 416

Quando uterque litigantium statim in primo termino rotulos testium ad Acta exhibet, Judex in possessorio summarissimo pronunciare potest, etsi ordinarium institutum fuerit. Vol. V. P. VII. O. 229. p. 428

Judex inferior, seu a quo, rejicere nequit appellationem, apud se interpositam, etsi in se admissibilis haud sit. Vol. V. P. VIII. O. 254. p. 467

Judici fas haud est, sententiam, pro reo in criminalibus latam, suppressere, & novam ab alio

Nn Colle-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- Collegio Juridico expetere. Vol. V. P. VIII. O. 267. pag. 491. vid. tamen Vol. VII. S. p. 760
- Adversus Judicem, male judicantem, actio de Syndicatu adhuc hodie in usu est.** Vol. V. P. VIII. O. 369. p. 630
- Potest admittere leutationem, etsi jam rejectam; modo a tempore notificationis nondum decennium elapsum sit.** Vol. VI. P. IX. O. 203. p. 363
- Potest compellere arbitrum, ut, laudum pronunciando, litem finiat.** Vol. VI. P. X. O. 447. p. 795
- Potest aliquando, etiam in Saxonia, suadentibus circumstantiis, heredi juramentum de credulitate imponere, etsi defunctus, post oblationem, adjurandum, decesserit.** Vol. VI. P. X. O. 458. p. 811
- Ad quænam attendere debet, si de persona in carceranda agitur?** Vol. VI. P. X. O. 470. n. 2. p. 835
- Judex, leutationem, vel appellationem, admittens, exceptioni inadmissibilitatis haud præjudicat.** Vol. VI. P. X. O. 267. n. 1. seqq. p. 464
- Judici fas haud est, formulam jurisjurandi delati, ad unius partis petitionem, altera non audita, mutare** Vol. VI. P. X. O. 268 p. 465
- An in domo sua privata de causa cognoscere, & jus dicere possit.** Vol. VII. S. ad P. I. O. 329. n. 2. p. 291
- Etiam cumulato petitorio cum possessorio, super solo possessorio pronunciare potest** Vol. VII. S. ad P. III. O. 204. p. 407.
- Instituto solo petitorio, super possessione judicare nequit.** ibid. p. 408
- Per simplex attestatum consuetudinem non probat.** Vol. VII. S. ad P. IV. O. 110 p. 511
- An in causis denunciationis, necessario terminum in rotationis præfigere, & sententiam, a Collegio quodam Juridico latam, non, nisi partibus præsentibus, resignare teneatur.** Vol. VII. S. ad P. V. O. 122. n. 3. p. 604. & n. 4. p. 606
- Vid. infr. Magistratus item Senatus.*
- ## Judex Ecclesiasticus.
- Definire debet in Saxonia Electorali modum sepeliendi melancholicum, qui violentas manus sibi intulit.** Vol. III. P. IV. O. 164. p. 477
- ## Judex Incompetens.
- Pro privato saltem habetur.** Vol. VII. S. ad P. I. O. 232. p. 226

Judex

Judex Inferior.

Regulariter jus commutandi pœnas, Legibus definitas, non habet. Vol. VII. S. ad P. VI. O. 365. p. 662

Judex Superior.

An causæ alias connexæ, consensu & compromisso partium conjunctim ventilari, &, prætermiffa prima instantia, Judex omnium Superior adiri possit? Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 8. p. 265

Judicati.

Quantum temporis spatium Judicatis detur? Vol. II. P. III. O. 24. n. 26. p. 54

Judicium.

Quot & quænam in Imperio Romano-Germanico dentur summa Judicia, quæ omnibus Imperii statibus & subditis jus reddunt. Vol. II. P. III. O. 116. n. 59 p. 285

Sub cujus nomine & sigillo judicium Camerae Imperialis tempore interregni jus reddat & processus expediat? ibid. n. 61. seqq.

Judicium Cæsaris Aulicum a solo Imperatore dependet. ibid. n. 72. p. 287

Defuncto Imperatore clauditur, Actaque obfignata usque eo,

donec novus, Imperator electus fuerit, seponuntur. ib. n. 72. seq.

Loco ejus, durante interregno quisque Vicarius peculiare judicium constituit. ibid. n. 74

Adversus injuriantem, qui ibi deliquit, procedi nequit, nisi sub illo domicilium habeat, aut saltem immobilia possideat, vel deprehendatur. Vol. VI. P. X. O. 428. p. 768

In eo Judicio, ubi semel motus concursus, omnium creditorum prætensiones ventilari debent. Vol. VI. P. X. O. 297. p. 524

Judicium Diffamatorium.

In judicio Diffamatorio actio principalis non præcise est, instituenda, sed electio diffamantis est, ubi experiri velit, nisi aliud per rem judicatam fuerit injunctum. Vol. I. P. I. O. 211. p. 424

Judicium Familiæ erciscundæ.

Regulariter non admittit juramentum in litem. Vol. I. P. I. O. 37. n. 2. p. 51. seq.

Ad quid Judicio Familiæ erciscundæ experiatur? ibid. n. 1.

In Judicio Familiæ erciscundæ, non nisi in subsidium decerni debet. Vol. V. P. VIII. O. 303. p. 551

Judicium Medicorum.

An Judicium Medicorum de lethali-
tate vulneris ad certitudi-
nem corporis delicti, in cri-
mine homicidii eruendam, &
pœnam ordinariam infligen-
dam necessario requiratur?
Vol. III. P. IV. O. 4. n. 102. seqq.
p. 73. & Vol. III. S. p. 792. seqq.

Judicium Petitorium.

Invito reo, coram alio Judice,
quam qui causam possessionis
terminavit, ventilari non pot-
est. Vol. I. P. I. O. 305. p. 578

Quando Judicium Petitorium
tumultuarie motum est, reus
tantisper in possessione defen-
di, actor autem ad id rectius
instituentum remitti potest.
Vol. VI. P. VI. O. 278. p. 467

Actor a Judicio Petitorio desiste-
re, & ex interdicto uti possi-
detis, agere potest. Vol. IV.
P. VI. O. 475. p. 752

Vid. *infr. Petitorium.*

Judicium Possessorium.

Quotuplex sit? Vol. V. P. VII
O. 43. n. 4. p. 106

An contra Principem locum in-
veniat? Vol. I. P. II. O. 366.
n. 1. seqq. p. 675.

Instituto Possessorio summarissi-
mo jura petitorii, non nisi co-
lorandæ possessionis causa, ad-

ducta esse censentur. Vol. III.
P. IV. O. 79. p. 240.

Quando Judicium Possessorium
cum petitorio cumulatur, vin-
cit actor, licet possessionem
non probaverit, si modo jus
probatum fuerit. Vol. III. P.
IV. O. 118. p. 296.

Quando de petitorio constat, fru-
stra de Possessorio disceptatur.
ibid. n. 5. p. 299

Censetur sententia in Possessorio
summarissimo lata, per quam
reus simpliciter ab actione, ad
hoc judicii genus directa, ab-
solutus est. Vol. III. S. ad P. II.
O. 387. p. 744.

In Possessorio summarissimo viti-
um possessionis haud attendi-
tur. Vol. III. S. ad P. II. O. 434.
P. 753

Non præcise coram eodem Judi-
cio, ubi petitorium pendet,
institui debet. Vol. V. P. VIII.
O. 401. p. 673

In Judicio Possessorio sustinetur
libellus, in quo actor turbatio-
nem, non ut factam, sed quæ
a reo, metuerda sit, allegat, si
hic in termino hujusmodi in-
tentionem fateatur. Vol. V.
P. VIII. O. 396. p. 661

Adversus Legem prohibitivam
locum non habet. Vol. VI. P.
IX. O. 42. p. 98

Vid. *infr. Possessorium* item *Posses-
sorium*

*sorium Ordinarium; nec non:
Possessorium Summarissimum.*

Judicium Possessorium Ordinarium.

In Judicio Possessorio Ordinario hodie solennis atque ordinarius procedendi modus attendi solet. Vol. V. P. VII. O. 44. p. 105

In Judicio Possessorio Ordinario is vincit, qui antiquiorem possessionem probat. Vol. VI. P. X. O. 461. p. 815

Judicium Possessorium Summarissimum.

In Judicio Possessorio Summarissimo universitati contra demonstratio concedi debet, etsi actor in primo statim termino possessionem suam, productis testium rotulis, probaverit. Vol. V. P. VIII. O. 387. p. 652

In Judicio Possessorio Summarissimo, aliquando libellus sustineri potest, etsi objectum litis in eo non adeo accurate designatum fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 419. p. 694

Potest aliquando in Judicio Possessorio Summarissimo subditus contra Principem defendi. Vol. V. P. VIII. O. 439. p. 718

In Judicio Possessorio Summarissimo non tenetur adversarius

documenta edere, quæ ad petitorium pertinent. Vol. V. P. VIII. O. 482. p. 800

Quomodo differat a Judicio Possessorio ordinario? Vol. VI. P. X. O. 461. n. 1. p. 815

Ad obtinendam in Possessorio Summarissimo victoriam unus testis jurati depositio non sufficit, nisi is omni exceptione major sit. Vol. VI. P. IX. O. 95. p. 150

Etiam in Judicio Possessorio Summarissimo, objectum litis accurate describi debet. Vol. VI. P. X. O. 372. p. 663

In Judicio Possessorio Summarissimo Remedia suspensiva regulariter locum non habent. Vol. II. P. III. O. 127. p. 376

Judicium Reconventionis.

Vid. infr. *Reconventio.*

Jura Intrinseca.

Per subhastationem, secutamque adjudicationem, haud extinguuntur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 268. n. 2. seqq. p. 244

Jura Ordinationis Cambialis Lipsiensis.

Ob hoc solum, quod lis super cambio Lipsiæ mota, sit, haud sunt attendenda. Vol. VII. S. ad P. II. O. 471. p. 353

Juramenti Delatio.

Vid. supr. *Delatio Juramenti.*

Juramentum.

In processu super malitiosa defertione instituto a reo actori deferri non potest. Vol. I. P. I. O. 59. p. 76

Ea forma est præstandum, qua delatum est. Vol. I. P. I. O. 69. n. 1. p. 84

Habetur pro deserto, quando ad illud præstandum Advocatus suum clientem, nomen ejus schedulæ subscribendo, obtulit, licet is mandatum acceptandi jusjurandum habuerit. Vol. I. P. I. O. 127 p. 176

Super exceptione etiam in criminalibus deferri potest. Vol. I. P. I. O. 143. p. 203

In causa testamenti, per vim, metumque extorti, recte deferretur. Vol. I. P. I. O. 192. p. 333 & Vol. VII. S. ad P. I. O. 192. p. 197.

Defectum ætatis supplet, & facit, ut minor pro majore habeatur. Vol. I. P. I. O. 217. n. 9. p. 452

In Saxonia pro præstito habetur, quando defunctus ad illud præstandum se rite obtulit; nec tali casu heredes, de credulitate jurare tenentur. Vol. I. P. I. O. 275. p. 529

An in actione ad palinodiam de-

ferri possit? Vol. I. P. I. O. 293. p. 565

Excluditur probatione vel demonstratione, per sententiam injuncta. Vol. I. P. II. O. 388. p. 736

Secus si hoc a Lege factum. ibid. n. 2.

Non est admittendum, si objectum, de quo delatum, per se non relevet. Vol. I. P. II. O. 494 n. 1. p. 963

Pro deserto non est habendum, si juraturus in oblatione ad jurandum, adversarium ad videndum jurari citari non petiit. Vol. I. P. I. O. 327 p. 613

Semper adversario præsentem præstari debet. Vol. I. P. II. O. 429. n. 1. p. 843

Præstatur ab universitate per tres quatuorve, qui optimam rei notitiam habent. Vol. I. P. I. O. 292 p. 564

Ex Juramenti formula circumstantiæ ineptæ ac irrevelantes etiam post rem judicatam a Judice ex officio e formula juramenti eliminari queunt. Vol. I. P. I. O. 69. p. 84

Is, cui potestas acceptandi Juramentum data est, pollet etiam facultate principalem ad illud præstandum offerendi. Vol. I. P. I. O. 127. n. 1. p. 176

Qui Juramentum, super facto famoso

moſo ſibi delatum, non exacto Juramento Calumniæ, præſtitit, actione injuriarum deferentem convenire nequit. Vol. I. P. I. O. 129 p. 179

Num Juramentum, quod pacto de non mutanda ultima voluntate, vel non mutando herede, accedit, obſtet, quo minus ultima voluntas aut heres mutari poſſit. Vol. I. P. I. O. 160. n. 5. ſeqq. p. 223. ſeqq

An Juramentum priori teſtamento adjectum, impediatur, quo minus hoc per poſterius infirmetur? Vol. I. P. I. O. 205. n. 62. ſeqq. p. 399. ſeqq.

Juramentum ſuper facto proprio, quamvis præſente altera parte geſto, delatum, referri non poteſt. Vol. I. P. I. O. 214. 429

Juramentum minoris negotium, quod alias ipſo jure nullum eſſet, ita confirmat, ut contra illud reſtitutio non concedatur. Vol. I. P. I. O. 217. p. 448

Ad eum effectum, ut Nobilis Dominus adverſus vaſallum ſubditum in Judiciſo feudali agat, non ſufficit Juramentum Actuarii generale. Vol. I. P. I. O. 229. p. 479

Quoties impuberi vel minori delatum eſt in Judiciſo hujus præſtatio uſque ad completum annum decimum octavum ſi-

ne diſtinctione ſexus ſuſpenditur. Vol. I. P. I. O. 336. p. 624

Juramentum ſive delatum, ſive relatum, ſive item calumniæ, ſive principale, non a ceſſionario, ſed a cedente eſt præſtandum. Vol. I. P. I. O. 338. p. 629

Quoties replica non eſt pars libelli, ab actore ſuper articulis elifivis poſt litem conteſtatam Juramentum recte deferri poteſt. Vol. I. P. II. O. 351 p. 647. & Vol. VII. S. ad P. II. O. 351. p. 299

Electio, utrum quis jurare, an Juramentum deferre velit, morte deferentis non amittitur, licet heredes ejus ſint impuberes. Vol. I. P. II. O. 385 p. 728

Juramentum etiam ſuper puncto per ſe irrelevanti, præſtari tunc oportet, quando totius cauſæ decifio ab eodem per modum transactionis ſuſpenſa eſt. Vol. I. P. II. O. 494. p. 963

Juramentum Actuarii generale non ſufficit ad eum effectum, ut Nobilis Dominus adverſus vaſallum ſubditum in Judiciſo feudali agere poſſit? Vol. I. P. I. O. 229. p. 479

Ad Juramenti præſtationem non admittitur is, qui jam id, ſuper quo delatum eſt Juramentum, judicialiter confeſſus eſt. Vol. I. P. II. O. 449. p. 904

Jura-

REPERTORIUM WENHERIANVM.

Juramentum delatum & præstitum, ob nova instrumenta re-
perta non retractatur. Vol. I.
P. I. O. 342. n. 1. p. 635

Si Juramentum reo delatum, su-
perfacto proprio, & reus litem
negative contestatur, tunc ex-
ceptiones suas perdit. Vol. I.
P. I. O. 107. p. 148

Ad Juramentum nomine pupil-
lorum præstandum, tutores
non admittuntur. Vol. I. P. I.
O. 336. n. 2. p. 624

Super replica, quæ libello est in-
serta, ab actore reo ante gua-
randam præstitam, vel litem
pure contestatam deferri de-
bet. Vol. II. P. III. O. 6. n. 5. p. 32

Super legitimatione ad causam
reo ab actore deferri nequit.
Vol. II. P. III. O. 54. p. 121

In omni causa, quando civiliter
agitur, deferri potest. *ibid.* n. 1.

Ne quidem parenti super illius
consensu contra matrimonium
deferri potest. Vol. II. P. III. O.
76. p. 185. & Vol. VII. S. ad P.
III. O. 76. p. 379

Jure Communi stupratori a stu-
prata super promissione ma-
trimonii æque ac super con-
cubitu, deferri potest. Vol. II.
P. III. O. 216. p. 569

Num in casu *L. ult. C. de Fideicom-*
miss. si legatum coram paucio-
ribus, quam quinque testibus

relictum fuerit, legatarius non
præcise Juramentum heredi
deferre teneatur, sed per testes
quoque probare queat? Vol.
II. P. III. O. 2. p. 16. seqq. &
Vol. VII. S. ad P. III. O. 2 p. 368

Ad excludendum beneficium re-
stitutionis in integrum sufficit
minoris juramentum, scripto
comprehensum. Vol. II. P. III.
O. 80. p. 192

An & quare Juramentum, tem-
pore interregni Vicariis Im-
perii electo, sit repetendum.
Vol. II. P. III. O. 116. n. 262. p.
308

An Fœmina, quæ dormientem &
ignorantem se stuprum passam
esse contendit, quandoque ad
Juramentum admitti possit?
Vol. II. P. III. O. 247. p. 625

Quomodo alias quoque dicatur?
Vol. III. P. IV. O. 151. n. 21. seqq.
p. 362

Quid sit? *ibid.* n. 24

Quotuplex sit. *ibid.* n. 268. p. 401

Etiam super exceptione spoli
deferri potest. Vol. III. P. IV.
O. 25. n. 3 p. 154

Super articulis reprobatorialibus,
probationi directo contrariis,
deferri nequit. Vol. III. P. IV.
O. 47. p. 181

Quando cum pluribus res est, qui
tanquam singuli consideran-
tur, etiam uni ex illis super
speci-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

speciali facto deferri potest. Vol. III. P. IV. O. 48. p. 181
 In uni vel alteri ex universitate vel collegio deferri queat? ibid. n. 1
 Est maximum litium expedien-
 darum remedium. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 2. p. 358
 An ab alio alius nomine præstari possit? ibid. n. 45. seqq. p. 366. seqq.
 Quotuplici modo præstetur? ibid. n. 142 p. 380
 Num in causis matrimonialibus deferri possit? ibid. n. 445. p. 426. & S. p. 644. seq.
 An reo criminis ab accusatore deferri queat? ibid. n. 528. seqq. p. 441
 Quibus referri possit? ibid. n. 562. seqq. p. 445. seq.
 Quotuplici modo acceptetur? ibid. n. 573. p. 446
 Ubi præstari debeat? ibid. n. 579. seqq. p. 447
 An etiam alio in Judicio, quam ubi lis pendet, præstari queat. ibid. n. 585. seqq. p. 448
 Num etiam ab alia, quam cui delatum est, persona præstari possit? ibid. n. 588. seqq.
 A quibus præstetur, si universitati delatum? ibid. n. 593. p. 449
 Quando, mortuo eo, cui delatum, pro præstito habeatur? ibid. n. 603. p. 450
 Ad huc in termino productionis

deferri potest, etsi in articulis delatio facta non fuerit. Vol. III. P. IV. O. 171. p. 483
 Deferri potest adversario super hora publicatæ sententiæ, si registratura circa eandem deficiat. Vol. III. P. IV. O. 213. 544
 Quando in causa non famosa alicui defertur, non præcise omnes circumstantias specificè exprimi oportet. Vol. III. P. IV. O. 239. p. 616
 Num etiam in causa famosa deferri queat? Vol. III. S. ad P. I. O. 192. p. 704. seq.
 An super consensu parentum in sponsalia liberorum deferri possit? Vol. III. S. ad P. III. O. 76. p. 768
 Sub facultate transigendi in mandatis potestas Jusjurandum deferendi haud continetur. Vol. III. P. IV. O. 53. p. 185
 Utrum Juramenta sint licita, nihilque iniquitatis involvant? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 4. seqq. p. 358. seqq.
 Unde Juramenta sint enata? ibid. n. 19. p. 361.
 An controversiæ circa materiam Juramentorum obviæ terminandæ veniant, ex Jure Canonico, an Civili, quando hæc duo Jura a se invicem discrepant. ibid. n. 20 p. 362
 Vocabulum Juramenti in Digestis
 Oo non

<p>non nisi binis vicibus occurrit.
 ibid. n. 23</p> <p>Juramenti definitiones variæ. ib.
 n. 24. seqq. p. 362. seqq.</p> <p>Quot sint Juramenti partes? ibid.
 n. 30. p. 364</p> <p>Juramentorum causa efficiens
 quæ & quotuplex sit? ibid. n. 36.
 seq. p. 365</p> <p>Juramentorum subjectum quod?
 ibid. n. 38</p> <p>Quænam in eo requirantur, qui
 Juramentum præstare vult?
 ibid. n. 40. seqq. p. 365. seq.</p> <p>Quinam a Juramento arceantur?
 ibid. n. 65. seqq. p. 369. seq.</p> <p>Objectum Juramentorum in qui-
 bus consistat? ibid. n. 82. seqq.
 p. 371</p> <p>An Juramentum super re illicita
 præstitum sit validum? ibid.
 n. 83. seqq.</p> <p>Num illa, quæ mero Jure Civili
 in vetitum iverunt, robur per
 Juramentum accipiant? ibid.
 n. 87. seqq.</p> <p>In quibus consistat forma Jura-
 mentorum? ibid. n. 102. p. 373</p> <p>Quid de Juramento, quod per
 sacram Scripturam & Evange-
 lium præstatur, sit habendum?
 ibid. n. 112. p. 375</p> <p>Juramentorum effectus quis ibid.
 n. 162 seqq. p. 382 & n. 605. seqq.
 p. 450 seq.</p> <p>Quid de Juramento, Gibeonitis</p> | <p>præstito sit habendum? ibid.
 n. 171. p. 384</p> <p>An Juramentum, per metum in-
 justam extortum, sit validum?
 ibid. n. 172 seqq. p. 384. seqq.</p> <p>Num omne Juramentum produ-
 cat obligationem, etiam civi-
 lem, ita ut, si jurans, promif-
 sis, se haud exsolvat, conveni-
 ri ad satisfaciendum juramen-
 to possit actione in foro civili
 intentata? Ibid. n. 181. p. 387</p> <p>Si quis Juramento confirmaverit
 negotium, in quo insigniter
 læsus est, an ob illam læsionem
 rescindi poterit contractus, ju-
 ramento non obstante? ibid.
 n. 201. seqq. p. 390. seq.</p> <p>Qualem actionem Juramentum
 præstitum vel remissum pro-
 ducat? ibid. n. 220. p. 393</p> <p>Quousque Juramenti vis stringat
 jurantis heredes? ibid. n. 228.
 seqq. p. 395. seqq.</p> <p>Juramentorum contraria quæ?
 ibid. n. 240. p. 397</p> <p>Utrum juramentum, a pupillo de-
 latum, ab altero vero præsti-
 tum, sit validum? ibid. n. 450.
 seqq. p. 427</p> <p>An Juramentum delatum quan-
 doque recusari possit? ibid. n.
 544 seqq. p. 443. seq.</p> <p>Num Juramentum susceptum sta-
 tim sit præstandum? ibid. n. 575.
 p. 446</p> |
|---|--|

Quo-

Quomodo Jure Saxonico circa Juramenti præstationem procedatur? ibid n 576. p 447

Quid circa Juramentum, pupillo delatum, obtineat? ibid. n. 597. seqq. p. 449

Utrum eo mortuo, cui juramentum delatum est, heres ejus ad Juramentum admitti debeat? ibid. n. 600. seqq. pag. 449. seq.

An Juramentum præstitum prætextu perjurii retractari possit? ibid. n. 610. seqq. p. 451. seq.

Quando Reo super concubitu & imprægnatione, quæ ex illo sequi potuit, Juramentum delatum est, & is illum fatetur, hanc vero negat, ad jurandum haud admittitur. Vol. III. P. IV. O. 245. p. 627

Contra registraturam judicialem, quam vocant, deferri potest, etsi partes eidem subscripserint. Vol. IV. P. V. O. 218. p. 349.

A reo super articulis reprobatorialibus deferri potest, quamvis hæc ipsi in sententia reservata haud sit. Vol. IV. P. VI. O. 263. p. 454

In causa stupri, ad evitandam pœnam publicam, locum habet, etsi, quoad interesse privatum, illud pro deserto de-

claratum fuerit. Vol IV. P. VI. O. 324. p. 533

Tutori in causa pupilli recte deferitur, si de facto ipsius proprio agatur. Vol. IV. P. VI. O. 431. p. 693

In alterius animam, invito adversario, præstari nequit. Vol. IV. P. VI. O. 465. p. 739

Et si omnes articuli probatoriales pro exoneranda conscientia formati, impertinentes sint, tamen regressus ad Juramentum datur. Vol IV. P. V. O. 66 p. 107

Quando dubium est, an Advocatus injuriandi, an reum defendendi animo aliquid scripserit, Juramentum decerni potest. Vol. IV. P. V. O. 104. p. 157

Nihil prohibet, quo minus in possessorio summarissimo super possessione vel quasi præsentanea adversario Juramentum deferri queat. Vol. IV. P. V. O. 229. p. 360. & Vol. VII. S. ad P. V. O. 229. p. 642.

An sit necessarium, ut Juramentum, quo subditi Domino sunt obstricti iisdem remittatur, si in causa Domini testimonium dicere debeant? Vol. IV. P. V. O. 245 n. 4. seqq. p. 408. seq.

In casu præstiti Juramenti sumtus litis inter se compensantur,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- etsi illud tantum super uno libelli capite delatum fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 467. p. 742
- Omne Juramentum sine supertugio est adimplendum. Vol. IV. P. VI. O. 483. n. 8. p. 790
- Potest deferri super causis ingratitudinis, propter quas donatio revocatur. Vol. V. P. VII. O. 46. p. 108
- Qui in foro Saxonico ad jurandum se intra octiduum obtulit, & adversarium citari rite petiit, non intelligitur deseruisse Juramentum, etsi terminus jurandi demum post elapsum spatium Saxonicum præfixus fuerit. Vol. V. P. VII. O. 35. p. 91. & ibid. O. 225. p. 423
- Ad Juramentum, nomine universitatis præstandum, inter alia illius membra etiam Syndicus admittitur. Vol. V. P. VII. O. 49. p. 110
- Qui librum mercatorium, mediante Juramento, confirmare jussus, hoc in termino definito non præstat, illud deseruisse censetur. Vol. V. P. VII. O. 79. p. 165
- Statuta Hamburgensia non impediunt, quo minus, etiam post litem contestatam, ab actore reo Juramentum deferri queat. Vol. V. P. VII. O. 83. p. 171
- Juramentum, quod nulla prævia probatione, vel demonstratione injungitur, ad fatale oblationis adstrictum haud est. Vol. V. P. VII. O. 88. p. 180
- Potest quis adversario deferre Juramentum, etsi nullum omnino indicium contra eundem militet. Vol. V. P. VII. O. 101. p. 201
- Juramentum, super factis alterius propriis delatum, referri nequit. Vol. V. P. VIII. O. 259. p. 478
- Juramento, etiam a parte parti delato locus haud est, quando manifesta perjurii indicia sese produnt. Vol. V. P. VIII. O. 377. p. 636
- Juramentum alteri delatum, ab eoque acceptatum, & per rem judicatam injunctum, adhuc revocari potest, si deferens, eum pejeraturum esse, liquido probare velit. Vol. V. P. VII. O. 416. p. 691
- Quando Juramentum delatum semel acceptatum est, illud revocari nequit. Vol. V. P. VIII. O. 444. n. 1. p. 729
- Non est admittendum Juramentum, artifici super pacto de opera rite, & ut fieri par est, præstanda delatum. Vol. V. P. VIII. O. 487. p. 799
- Super exceptione spolii recte deferitur.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

fertur. Vol. VI. P. IX. O. 35.
p. 89

In actione matrimoniali a foemina, super concubitu superveniente adversario recte deferretur. Vol. VI. P. IX. O. 53. p. 109.

Post 30. dierum lapsum, adversus apocham, ne quidem in Ducatu Magdeburgico deferri potest. Vol. VI. P. IX. O. 411. p. 743

Adversario ab infami recte deferretur. Vol. VI. P. IX. O. 224. p. 395. & P. X. O. 417. n. 4. p. 753

Etiam in causis famosis deferri potest. Vol. VI. P. X. O. 417. n. 4 p. 753

In concursu creditorum curatoris litis recte defertur. Vol. VI. P. X. O. 446. p. 794

Quando senex concubitum cum foemina fatetur, ad Juramentum, quod eam non impraegnaverit, haud admittitur. Vol. VI. P. X. O. 334. p. 599

Juramentum, semel acceptatum, regulariter amplius revocari nequit. Vol. VI. P. X. O. 394. p. 708

An heredi super facto alieno, puta defuncti, vel alterius praedeccessoris deferri possit? Vol. VII. S. ad P. IV. O. 151. n. 10. p. 528

In quibus casibus referri non pos-

sit. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 151. n. 22. seqq. p. 530

Jure communi & Imperii per procuratorem praestari potest, Jure Saxonico vero ab ipso principali est jurandum. ibid. n. 105. seqq. p. 543

An etiam eo casu pro praestito sit habendum, si quis se quidem legitimo tempore ad jurandum obtulerit, terminus quoque ad ejus actualem praestationem praefigatur, oriatur vero ratione formulae dubium, quod vel judicem convoveat ex officio prorogare terminum, vel partes provocent ad iudicium Prudentum, ac interea, antequam super formula pronunciatum, mors accadat? ibid. n. 129. p. 549

An Juramentum scriptum eodem modo obliget, ac Juramentum ore prolatum? Vol. VII. S. ad P. I. O. 217. n. 2. p. 219

An, & quousque, heres ad Juramentum admitti, vel cogi possit? Vol. VII. S. ad P. IV. O. 151. p. 527

Juramentum legale, a Judice, vel per sententiam, impositum, pro praestito non habetur, si juraturus ante terminum moriatur. ibid. n. 120. seqq. p. 546

An Juramentum, ad quod is, qui specificationem edidit, sese obtulit,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tulit, ante terminum vero mortuus est, pro præstito sit habendum? *ibid.* n. 125. seq. p. 548
Vid. *supr. Delatio Juramenti.*

Juramentum Appellationis.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 397. p. 420.

A quibus exigatur. *ibid.* n. 398. seq.

Jure Saxonico negligi solet. *ibid.* n. 400

Juramentum Assertorium.

Quid? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 295. p. 404

Quotuplex sit? *ibid.* n. 385. p. 418

Juramenti Assertorii species. *ibid.* n. 297. seqq. p. 404. seqq. & n. 386. seqq. p. 419. seqq.

Juramentum Calumniæ.

Quis ejus sit præcipuus effectus. Vol. I. P. I. O. 129. n. 1. p. 179

Hodie ab honestis foeminis domi, absente quoque adversario, præstari potest. Vol. I. P. II O. 429. p. 843

Quando suspicio adest, ne remedium suspensivum contra sententiam animo retardandi litem, interpositum sit, Juramentum Calumniæ speciale Advocato æque ac clienti imponi potest. Vol. II. P. III. O. 221. p. 575

Non semper a refusione expensarum liberat. Vol. IV. P. V. O. 228. p. 358

A Juramenti Calumniæ præstatione immunes sunt Principum, aliorumque statuum Imperii Consiliarii, si Dominorum suorum causam peragant. Vol. IV. P. VI O. 309. p. 515

Juramentum Calumniæ præstare non semper tenetur, qui cautionem de damno infecto exigat. Vol. V. P. VII. O. 69. p. 151.

Quotuplex sit? Vol. VII. S. ad P. P. IV. O. 551. n. 50 p. 535

An ab herede quoque præstandum? *ibid.* n. 53

Juramentum Calumniæ. Generale.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 652. p. 456

Quænam involvat? *ibid.* n. 653. p. 457

Unde originem duxerit? *ibid.* n. 654.

Quando sit præstandum? *ibid.* n. 655.

Quomodo sit petendum? *ibid.* n. 658.

A quibus sit præstandum? *ibid.* n. 659

Quinam ab illius præstatione sint immunes? *ibid.* n. 662. p. 458

In quibus causis præstetur? *ibid.* n. 663. seqq.

Utrum

Utrum ante, an post litis contestationem sit præstandum? ibid. n. 670. seq. p. 459

An etiam per procuratorem præstari possit? ibid. n. 672

Juramenti Calumniæ Generalis forma in quibus consistat? ib. O. 151. n. 667. seqq. p. 458

Juramenti Calumniæ Generalis finis quis sit? ibid. n. 674 p. 459.

Quid obtineat, si hujus Juramenti præstatio recusetur? ibid. n. 677. seqq. p. 459. seq.

Juramentum Calumniæ Generale a Judice ex officio, parte licet non petente, injungitur. Vol. V. P. VII. O. 460. p. 745

Juramentum Calumniæ Generale non tenetur præstare Advocatus, qui patrocinio suo renunciat, etsi jam in alia causa hujusmodi renunciationem in super habuerit, & propterea punitus fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 316. p. 575

Juramentum Calumniæ Speciale.

Juramentum Calumniæ Speciale, seu malitiæ, exigere potest, etsi nulla ejus in sententia mentio facta sit. Vol. V. P. VIII. O. 461. p. 746

Vid. infr. *Juramentum Calumniæ Malitiæ, seu Calumniæ Speciale.*

Juramentum Confœderationis & Pacificationis.

Quid? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 291. p. 404

Juramentum Credulitatis.

In quibus factis locum inveniat? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 541. p. 442

Quænam requirantur, ut in Saxonia Electorali heredibus Juramentum Credulitatis injungi queat? Vol. VII. S. ad P. IV. O. 157. n. 16. p. 529

Si defunctus non plenarie & ad obtinendam absolutoriam defenderit conscientiam suam, sed saltem judici ad injungendum juramentum suppletorium, occasionem dederit, ipse vero negligat fatale occidui, & moriatur, an heredes ad præstationem Juramenti, defuncto delati, adhuc de Credulitate veniant admittendi? ibid. n. 31. seqq. p. 532

Potest quidem heres cohereditatam suam cedere, in eumque transferre, sed non eo cum effectu, ut tunc cessionarius solus præstet Juramentum Credulitatis, & reliqui se subtrahere possint a præstatione, sed omnes omnino heredes jurare debent. ibid. n. 101. p. 543.

Jura-

Juramentum Dandorum.

Quale dicatur? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 396. p. 420

Juramentum Diffessionis.

Juramentum Diffessionis, aduersa parte non consentiente, coram Notario extra Iudicium præstitum, nullum effectum habet. Vol. I. P. II. O. 436. p. 855.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 403. p. 421

Quando locum inueniat? Vol. VII. S. ad P. IV. O. 151. n. 80. p. 539

Quando ab heredibus declinari possit? ibid.

Juramentum Domesticitatis.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 290. p. 404

Juramentum Editionis.

Absque indiciis, quod quis documentum possideat, a iudice injungi nequit. Vol. V. P. VII. O. 68. p. 149

Quando locum habeat? Vol. VII. S. ad P. IV. O. 151. n. 80. p. 539

Quando ab heredibus declinari possit? ibid.

Juramentum Electorum.

Quale Juramentum sit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 279. p. 403.

Juramentum Expenfarum.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 384. p. 418.

Juramentum Extrajudiciale.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 276. p. 402

Juramenti Extrajudicialis variae species. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 276. 279. 280. & 285 p. 402. seq.

Juramentum in jure præstitum.

Quodnam dicatur? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 475 p. 431

Juramentum in litem.

Permittitur coheredi aduersus coheredem, quoties hic in culpa est, quo minus juratam specificationem edere possit. Vol. I. P. I. O. 37. p. 51

Est remedium subsidiarium, & competit tantum, si ordinarium non datur. ibid. n. 2. p. 52

Unde ita vocetur? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 297. p. 404

Quid sit? ibid. n. 298. p. 405

An sit species Juramenti judicialis seu necessarii? ibid. n. 299. seq.

Quotuplex sit? ibid. n. 301. & Vol. VII. S. ad P. IV. O. 151. n. 70. p. 538.

A quo differat? ibid. n. 309. p. 407

Quomodo differat a Juramento ne-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

to necessario? ibid. num. 317.
 Cui deferatur? ibid. n. 318
 An mater pupilli ad Juramentum
 in litem sit admittenda? ibid.
 n. 325 seqq. p. 409. seq. & Vol.
 VII. S. ad P. IV. O. 151. n. 71.
 p. 538
 In causis injuriarum locum non
 invenit. Vol. IV. P. VI. O. 487.
 p. 808
 Medium coercendi eum, qui ra-
 tiones, aut juratam specifica-
 tionem, edere recusat, est Ju-
 ramentum in litem. Vol. V. P.
 VIII. O. 434. p. 708
 Locum habet adversus tutorem,
 qui inventarium facere negle-
 xit. Vol. VI. P. IX. O. 87. p. 143
 Etiam adversus tutoris heredes,
 post litem contestatam, locum
 invenit. Vol. VI. P. IX. O. 88.
 p. 144
 Juramentum, ipsi universitati de-
 latum, invito adversario, per
 Syndicum præstari nequit. Vol.
 VI. P. IX. O. 226. p. 396
 Num a tutore, aut matre pupilli,
 vel heredibus præstari possit?
 Vol. VII. S. ad P. IV. O. 151. n.
 71. seqq. p. 538

Juramentum in litem Affectionis.

In rebus fungibilibus locum non
 habet. Vol. III. P. IV. O. 123.
 p. 306

Quales res supponat? ibid. n. 3.
 Quomodo alias quoque vocetur?
 Vol. III. P. IV. O. 151. n. 301. p.
 405.
 Quid sit? ibid.
 An iniquitatis accusari possit?
 ibid. n. 302
 Quando locum habeat? ib. n. 303
 In quibus actionibus locum in-
 veniat? ibid. n. 331. seqq. p. 411.
 seqq.
 Non solum ob dolum, sed & la-
 tam culpam, rem non restitu-
 entis, deferri potest. ibid. n. 359.
 seqq. p. 415. & Vol. V. P. VIII.
 O. 476. p. 793
 Juramenti in litem Affectionis
 effectus ibid. n. 364. seqq. p. 416.
 Formula Juramenti in litem Affe-
 ctionis. ibid. n. 376. p. 417
 Juramentum in litem Affectionis
 hodiernum in usu est. Vol. V.
 P. VIII. O. 408 p. 686
Juramentum in litem Ve-
ritatis.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151.
 n. 371. p. 416
 An tale detur? ibid. n. 372. p. 417
 Quænam requirantur, ut locum
 habeat? ibid. n. 374
 In quibus actionibus locum in-
 veniat? ibid. n. 375
 Formula Juramenti in litem Ve-
 ritatis. remissive. ibid. n. 376.
 p. 417

Iuramentum Iudiciale.

Quodnam dicatur. Vol. III. P.

IV. O. 151. n. 433. & 434. p. 424. seqq. & n. 476. seq. p. 432

A quo deferatur? ibid. n. 479. & 485. p. 432. seq.

Quo tempore litis deferri debeat? ibid. n. 482. seqq.

An a procuratore deferri queat? ibid. n. 486. seqq. p. 433

Utrum ab infamo? ibid. n. 489. seqq.

Num a perjuro? ibid. n. 492. p. 434

Quibus deferri queat? ibid. n. 493. seqq. p. 434. seqq.

In quibus causis & actionibus deferri possit? ibid. n. 505. seqq. p. 436. seqq.

Adversus Iuramentum Iudiciale quæstio perjurii, quoad interesse privatum, locum non habet, nisi hoc in continenti probari possit. Vol. VI. P. IX. O. 147. p. 226

Iuramentum Iudicis.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 271. p. 401

Ubi in Jure sedem habeat? ibid.

Est necessario a Iudice præstandum, antequam officii sui partes suscipiat. ibid.

An a patribus Curiae sit præstandum. ibid. n. 272. p. 402

Iuramentum Litis Decisorium.

Quotuplex sit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 432. seqq. p. 424

Iuramentum Malitiæ, seu Calumniæ speciale.

(*End vor Gefährde.*)

Unde Iuramentum Calumniæ dicatur? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 387. p. 419

Quid sit? ibid. n. 388

A quo imponatur? ibid. n. 389

In quibus casibus exigi queat? ibid. n. 390. & n. 545. p. 443

Quibus imponi possit, vel non? ibid. n. 391. seqq.

Necessario est præstandum. ibid. n. 394. & n. 548. p. 443

Qui actionem, per sententiam sibi reservatam instituit, Iuramentum Malitiæ præstare haud tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 476. p. 753

Iuramentum Minorationis.

(*Minderungs-End.*)

Quo Jure sit introductum? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 378. p. 417

Quid sit? ibid. n. 379. p. 417. seq. A quo, & quando deferatur? ibid. n. 380. p. 418

An a reo præcise sit præstandum? ibid. n. 381

Num

Num locum inveniatur in actione injuriarum realium, ut si quis injuste in carcerem conjectus, aut manus ipsi inter rixas abscissa fuerit? *ibid.* n. 382

Juramenti Minorationis effectus quis? *ibid.* n. 383. p. 418

Quem in finem in foro Saxónico, sit introductum? Vol. VII.

S. ad P. IV. O. 151. n. 65. p. 537

An heredibus defuncti rei sit permittendum? *ibid.* n. 66. *seqq.*

Juramentum minus solenne.

Variae formulæ & species juramentorum minus solennium.

Vol. III. P. IV. O. 151. n. 117. *seqq.* p. 376. *seqq.*

Juramentum Mixtum

Quodnam dicatur? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 661. p. 456

Juramentum Necessarium.

Ob nova instrumenta retractus, licet adversarius in impositionem consenserit, aut ejus præstationem remiserit. Vol. I.

P. I. O. 342. p. 635

Quomodo differat a juramento delato? *ibid.* n. 1

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 434. p. 425

Juramentum Paupertatis.

Juramentum Paupertatis, quo salvandum fatale processus, di-

rigendum est ad id tempus, quo illud lapsum, adeoque læsio illata est. Vol. I. P. I. O. 226. p. 476

Juramentum Paupertatis in una causa præstitum, in alia causa repeti non debet. Vol. IV. P. VI. O. 258. n. 3 p. 449

An Juramentum Paupertatis, a defuncto præstitum, ab heredibus ejus denuo sit præstandum? Vol. VII. S. ad P. IV. O. 151. n. 91. p. 541

Quid si bona, aliunde quæsit, possideat? *ibid.* n. 92

Juramentum Perhorrescentiæ

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 117. n. 401. p. 420

Adhuc hodie usu servatur. *ibid.* n. 402

Toties locum habet., quoties justæ suspicionis causa allegari potest. Vol. IV. P. V. O. 165. p. 261

Quomodo differat ab exceptionem suspecti Judicis *ibid.* n. 1.

Qui ad Juramentum Perhorrescentiæ se offert, causas, cur Judicem pro suspecto habeat, probare non tenetur. Vol. V. P. VII. O. 84. p. 173

Juramentum Perhorrescentiæ, alterius nomine, citra speciale mandatum, præstitum, nullum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- lum effectum habet. Vol. VI. P. X. O. 295. p. 516
- Juramentum Promissorium.**
- Quid? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 269. p. 401
- Quotuplex sit? ibid. n. 270.
- Variae species Juramenti Promissorii. ibid. n. 271. 275. 276. 279. 279. 280. & 285
- Juramentum Protectionis.**
- Quid? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 292 p. 404
- Juramentum Purgatorium.**
- Est præstandum ab illo, qui adulterio vel stupro cum muliere suspectus est, priusquam matrimonium cum hujus filia ipsi permittatur. Vol. I. P. I. O. 45. p. 59
- Qui Juramentum Purgatorium præstitit, in expensas tum demum condemnandus est, si per factum aliquod illicitam causam inquisitioni dederit. Vol. I. P. I. O. 197. p. 342 & Vol. III. S. ad P. I. O. 197. p. 706. seq. & p. 792
- Quatenus inquisitum a restitutione expensarum inquisitionalium liberet? Vol. II. P. III. O. 118. n. 5. p. 340
- Num, eveniente casu, Judæo æque, ac Christiano dictari possit? Vol. II. P. III. O. 176. p. 502.
- Ubi sedem in Jure habeat? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 405. p. 421
- Quid sit? ibid.
- Quotuplex sit? ibid. n. 420. p. 423
- Quomodo alias quoque vocetur? ibid. n. 406. p. 421
- Quando locum inveniat? ibid. n. 407. seqq.
- In quibus causis exigi possit? ibid. n. 408
- An deferri possit illi ob matrimonium promissum, qui compressam a se foeminam fatetur? ibid. n. 409
- Defertur a Judice ex officio etiam parte non petente. ibid. n. 412. p. 422.
- Quibus deferatur? ibid. n. 414. seqq.
- Non potest referri, nec juramentum calumniæ ejus intuitu exigi? ibid. n. 426
- An liberet ab expensis? ibid. n. 428. & Vol. III. S. ad P. I. O. 197 p. 706. seq. & p. 792
- Num contrariæ probationi viam præcludat? ibid. n. 429
- Juramenti Purgatorii effectus quis? ibid. n. 427. seqq. p. 424
- In Juramento Purgatorio, super factis propriis injuncto, restrictio: quantum recordari liceat, meines Wissens, haud admititur. Vol. III. P. IV. O. 204 p. 532
- Quando in Saxonia Electorali Juramentum Purgatorium reo imponitur?

imponitur, simul in utrumque casum, sive illud præstet, sive non, definitive pronunciari debet. Vol. IV. P. VI. O. 251. p. 438.

In causa criminali, reo dictari potest, etsi nondum plenam pubertatem adeptus fuerit. Vol. V. P. VII. O. 210. p. 405

Potest aliquando, suadentibus circumstantiis, ubi reus, confessionem in tortura factam revocat, loco repetitionis tormentorum, simplex, Purgatorium Juramentum a Judice dictari. Vol. V. P. VII. O. 139. p. 272

Ad Juramentum Purgatorium aliquando suus heres intuitu immixtionis admittitur. Vol. V. P. VIII. O. 288. p. 525

Juramentum Purgatorium, quod non meretricio more vixerit, absque sufficientibus indiciis imponi haud debet uxori, cujus maritus adulter, ad liberandam se ab ultimo supplicio, hanc circumstantiam allegat. Vol. VI. P. IX. O. 140. p. 213

Ad Juramentum Purgatorium gravatur reus per denunciationem partis offensæ, jurejurando confirmatam. Vol. VI. P. IX. O. 221. p. 394

Sola assertio foeminae solutæ, quæ per vim se a marito compres-

sam dicit, jurejurando licet, aut tormentis confirmata non nisi indicium ad Juramentum Purgatorium facit. Vol. VI. P. IX. O. 250. p. 443

In probandis injuriis etiam secundum Jus Lubecense, Juramentum Purgatorium locum invenit. Vol. VI. P. X. O. 437 p. 781

An heredibus de credulitate injungi possit? Vol. VII. S. ad P. IV. O. 87. n. 45. seqq. p. 534

An denunciato statim, si denunciatus denunciationem suam juramento confirmaverit, aut per testes probaverit, sit imponendum? Vol. VII. S. ad P. V. O. 122. n. 3. p. 604. & n. 7. p. 607

Si in causa inquisitionis delinquenti alternative, vel multa pecuniaria, vel Juramentum Purgatorium injunctum, hic vero ejus præstationem neglexerit, vel plane recusaverit, heres ejus eo mortuo, amplius ad ejus præstationem confugere non potest. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 151. n. 48. p. 535.

Juramentum Regis vel Imperatoris Romanorum.

Quale Juramentum sit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 276. p. 402

Præstatur per modum conventionis. *ibid.* n. 277

Juramentum Relatum.

Una cum juramento calumniæ pro præstito habetur, si referens in termino jurandi eman-
ferit. Vol. I. P. II. O. 450. p. 905

Quicumque in aliorum credito-
rum concursu Relatum sibi Ju-
ramentum præstare recusat,
tenetur ad expensas, etsi in-
telligat, præstito licet Jura-
mento, nihil se ex concursu
consecuturum esse. Vol. IV.
P. VI. O. 350. p. 585

Habetur pro præstito, si is, cui
relatum, intra legitimum tem-
pus se ad jurandum obtulerit,
ante terminum vero juratori-
um mortuus sit. Vol. VII. S. ad
P. IV. O. 151. n. 127. seqq. p. 548

Juramentum Responden- dorum.

Quale dicatur? Vol. III. P. IV. O.
151. n. 396. p. 420

A juramento purgatorio non li-
berat. Vol. VI. P. IX. O. 169. p. 285

Juramentum Solenne.

Quomodo præstetur? Vol. III.
P. IV. O. 151. n. 144. seqq. p.
380. seq.

Juramentum Subjectionis.
Quid? Vol. III. P. IV. O. 151. n.
280. p. 403

Quomodo alias dicatur? *ibid.*

Quotuplex sit? *ibid.* n. 281. seq.

Juramentum Supple- torium.

Juramentum Suppletorium de
credulitate etiam in probanda
consuetudine locum habet.
Vol. I. P. I. O. 38. p. 53

An ad Juramentum Suppletori-
um sit admittendus reus si in
processu executivo actor li-
brum mercatorium a reo pro-
ductum, recognoverit? Vol. I.
P. I. O. 42. p. 56

Ad Juramentum Suppletorium
non admittitur Judæus, qui
contra Christianum ex libro
rationum (*Handels-Buch*) agit.
Vol. I. P. I. O. 193. p. 335.

Num in causis matrimonialibus
non decernatur, nisi adsit pro-
batio semiplena major? Vol.
II. P. III. O. 90. p. 213. & Vol.
III. S. ad P. III. O. 90. p. 729

Ad Juramentum Suppletorium
testes, etiam plures, de auditu
deponentes, regulariter non
sufficiunt. Vol. II. P. III. O.
118. p. 339

Ad Juramentum Suppletorium
Judæi non aliter sunt admit-
tendi, quam si adsit probatio
semiplena major. Vol. II. P.
III. O. 176. n. 2. p. 502

Quid

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151.
n. 619 p. 452

Cur etiam *necessarium dicatur?*
ibid. n. 620

A quo deferatur? ibid. n. 621. p.
453. & n. 634. seqq. p. 454. seqq.

Cui deferatur? ibid. n. 622.

An etiam de credulitate præsta-
re possit? ibid. n. 623

Quando deferri queat? ibid. n.
625. seqq. p. 454. seq.

Num post causæ conclusionem
adhuc deferri possit? ibid. n.
634. p. 454

In quibus causis locum inueniat,
vel non inueniat? ibid. n. 639.
seqq. p. 455

An recusari possit? ibid. n. 646.
p. 456

Utrum retractari queat? ibid. n.
648. seqq. p. 456

Num is, cui Juramentum Supple-
torium est delatum, juramen-
tum calumniæ exigere possit?
ibid. n. 645. p. 456

Juramenti Suppletorii præstiti
effectus ibid. n. 647. seqq.

Potest aliquando etiam ei deferri,
qui tantum de credulitate ju-
ratus est. Vol. IV. P. VI. O. 255.
p. 443

Juramentum Suppletorium de
credulitate non facile dictari
debet. Vol. V. P. VII. O. 97. p.
194.

Potest aliquando, si de Parentum

consensu in sponsalia non con-
stet, Juramento Suppletorio de
credulitate locus relinqui. Vol.
VI. P. IX. O. 82. p. 136

Potest aliquando, contra literam
contractus super intentione &
mente contrahentium, Jura-
mentum Suppletorium a Judi-
ce deferri. Vol. IV. P. IX. O.
183. p. 309.

An heredi de credulitate deferri
possit. Vol. VII. S. ad P. IV. O.
151. n. 40. seqq. p. 533

Eo casu, ubi Juramentum Sup-
pletorium præstatur, expensæ
inter se compensari debent.
Vol. VII. S. ad P. VI. O. 467.
p. 678

Juramentum Testium seu Testimoniale.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151.
n. 395. p. 420

Juramentum Tutorum.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151. n.
293. p. 404

Multis in locis tutoribus remit-
titur. ibid. n. 294

Juramentum Vasalliticum.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151.
n. 285. p. 403

Quomodo etiam alias dicatur?
ibid. n. 286

Ab omnibus vasallis est præstan-
dum

- dum etiam in feudo franco. ib. n. 288. p. 404
- Juramentum Veritatis.**
Quando & in quibus factis locum habeat? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 538. seq. p. 442
- Juramentum Voluntarium.**
Juramentum Voluntarium, quod extra Judicium præstatur, requirit delationem vel relationem, atque adeo consensum adversarii. Vol. I. P. II. O. 436. n. 2. p. 855
- Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 434. p. 424. seqq. & n. 441. p. 46
- Unde ita dicatur? ibid. n. 442. p. 426.
- In quibus causis locum inveniat? ibid. n. 444. seqq.
- A quibus deferri possit, vel non possit? ibid. n. 447. seqq. p. 427. seq.
- Necessario non est præstandum, sed libere recusatur. ibid. n. 458. p. 429
- Qualem actionem producat? ibid. n. 466. p. 430
- Deferens Juramentum Voluntarium de calumnia jurare non tenetur. ibid. n. 460. p. 429
- Quid operetur Juramentum Voluntarium præstitum? ibid. n. 461
- Juramentum Zenonianum.**
- Unde ita dictum. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 151. n. 68. p. 538
- Quibus deferatur. ibid.
- Quem in finem introductum. ibid.
- An ab heredibus quoque præstari possit? ibid. n. 69
- Iurans.**
Obligatur, quamvis fortasse cogitationibus secretis proposuerit sibi, quod obligari nolit. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 78. p. 370
- Quænam in Jurante requirantur? ibid. n. 40. seqq. p. 365. seqq.
- An Jurans per falsos Deos, seu Deastros obligetur? ibid. n. 104. seqq. p. 374. seq.
- Num is, qui deferente adversario, in actione, in qua inficiando lis crescit juravit, sibi deberi, convenire alterum præstito juramento, queat in duplum, aut in simplum tantummodo? ibid. n. 536. p. 442
- Qui jusjurandum super loculis depositis, sibi delatum præstitit, nova actione, intuitu rerum in illis contentarum, conveniri nequit. Vol. VI. P. X. O. 321. p. 565
- Iurata Diffessio.**
Vid. supr. *Diffessio Jurata.*
- Iurata Specificatio.**
Non liberatur a Jurati Specificatione,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tione, qui inventarium edidit, si hoc casu fortuito perierit. Vol. IV. P. VI. O. 404. p. 658
Vid. infr. *Specificatio Jurata.* it. supr. *Inventarium.*

Iura Particularia.

Quatenus interpretationem ex Jure Civili admittant? Vol. III. P. IV. O. I. n. 18. p. 3.

Jurisdictio.

De persona ad personam, vel de re ad rem quidem prorogari potest, non autem de loco ad locum. Vol. I. P. I. O. 329. n. 2. seqq. p. 614. seq.

Jurisdictio in solam personam ad ejus mobilia non pertinet. Vol. I. P. I. O. 110. p. 153.

Cum Jurisdictio solum in causis capitalibus, in *Peinlichen Fällen*, competit, has in hypothesis tales esse requiritur. Vol. I. P. I. O. 286. p. 557.

Jurisditionem proprio jure non habens, illam alteri mandare non potest. Vol. I. P. I. O. 23. n. 2. p. 32.

Jurisditionem non tanquam mandatam, sed quasi propriam hodie præfecti habent. Vol. I. P. I. O. 23. n. 5. p. 32.

Jurisdictio alterius Judicis hodie num expresse et tacite prorogari potest. Vol. II. P. III. O. 114. p. 247.

Illi, qui patrimoniali Jurisdictione gaudent, subditos suos, alibi litigantes, mandatis poenali-bus revocare possunt. *ibid.* n. 1.
An hodie prorogari possit? Vol. III. S. ad P. I. O. 329. n. 7. seqq. p. 740.

Hodie ordinaria præscriptione acquiritur. Vol. V. P. VIII. O. 286. p. 521.

An olim præscriptioni subjecta fuerit. *ibid.* n. 1. seqq.

Concessio Jurisdictionis, a Principe facta, regulariter Ecclesiasticam haud continet. Vol. VI. P. IX. O. 85. p. 142.

Quomodo differat Jurisdictio voluntaria a Jurisdictione contentiosa. Vol. VII. S. ad P. I. O. 329. n. 2. p. 289.

Jurisdictio Competens.

Per cautionem de se in Judicio sistendo a delinquente præstitum, Jurisdictionem competentem reddit, etsi tantum a sculteto & Scabinis accepta fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 52. p. 108.

Jurisdictio Inferior.

Ad Jurisdictionem Inferiorem pertinent percussiones, quæ sine effusione sanguinis fiunt, quocunque instrumento inflictæ fuerint. Vol. V. P. VII. O. 75. p. 160.

Ad Jurisdictionem Inferiorem
Qq contu-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

contusiones, unde nullum vulnus sequitur, pertinent. Vol. V. P. VIII. O. 405. p. 684

Jurisdictio Superior.

Cadavera tollere, Aufhebung derer Todten, est actus Superioris Jurisdictionis. Vol. IV. P. V. O. 121. p. 178.

Qui unum actum Superioris Jurisdictionis exercuit, eum totam occupasse intelligitur. Vol. VII. S. ad P. VI. O. 368. p. 663

Jurisdictio Voluntaria.

Hodienum in alieno territorio valide exercetur. Vol. V. P. VIII. O. 403. p. 679

Jus.

Aliud est Jus simplex, aliud Jus prohibendi, nec illud privilegio concessum hoc comprehendit, aut ab illo ad hoc argumentari licet. Vol. I. P. I. O. 88. n. 4. p. III

Omnia Jura regulariter per non usum amittuntur, quoties utendi facultas adfuit. Vol. I. P. II. O. 353. n. 4. p. 650

Quoties Jus non propter publicam, sed privatorum utilitatem introductum est, toties eidem libere renunciari potest. ibid.

Jus tertii ad excipiendum non prodest, nec ulla ratione ne-

cessitatem litem contestandi moratur. Vol. I. P. II. O. 357. n. 6. p. 660

Jura exorbitantia strictissime sunt interpretanda. Vol. I. P. I. O. 116. n. 6. p. 162. & O. 199. n. 6. p. 349

Jura Imperii, de Judæis constituta, salvo cujusque Principis & status Imperii Jure speciali, Ordinatione Provinciali & Privilegiis sunt intelligenda. Vol. I. P. II. O. 417. n. 3. p. 803

Juris futuri & quærendi læsio allegari non potest. Vol. I. P. I. O. 161. n. 5. p. 226

Resoluto Jure dantis, resolvitur Jus accipientis. Vol. II. P. III. O. 6. n. 5. p. 30

An Jus, exemptione geradæ marito semel quæsitum, per nativitatem filiae exringuatur? Vol. II. P. III. O. 139. p. 414

Jus, ex pacto de retrovendendo quæsitum, in liberos non transit, quando ad dies vitæ est restrictum. Vol. II. P. III. O. 140. p. 416

Jus, personæ cohærens, morte extinguitur, nec ad heredes transit. ibid. n. 5. p. 417

Jus, contemplatione & intuitu certæ personæ concessum, eam egredi & in alium transire nequit. Vol. II. P. III. O. 184. n. 2. p. 514

Regu-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Regulariter, & quoties neque Lex, neque pactum obstat, omne Jus, ex conventionem quaesitum, per cessionem in alium transferri potest. Vol. II. P. III. O. 185. n. 4. p. 518

An jus cauponam habendi includat Jus diversorii? Vol. II. P. III. O. 195. p. 534

Jus semel alicui quaesitum, ipsi invito auferri nequit. Vol. II. P. III. O. 208. n. 4. p. 556

Num solo temporis memoriam hominis excedentis, tractu, acquiri possit. Vol. III. P. IV. O. 5. n. 7. seqq. p. 78. seqq.

Jus exigendi gabellam, pro facultate vendendi in mercatu publico, ad Regalia pertinet. Vol. III. P. IV. O. II. p. 134

Juri liberis competenti, a patre, vi patriae potestatis valide renunciari non potest. Vol. III. P. IV. O. 32. p. 165

Jus opifices recipiendi in pagum balneatores includit. Vol. III. P. IV. O. 71. p. 226

Jus suum tueri nemo prohibetur, neque in eo tuendo vim atque injuriam inferre censetur. Vol. III. P. IV. O. 117. n. 5. p. 294

Quibus modis acquiratur? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 72. p. 719

Jus a vasallo, vel emphyteuta, ci-

tra domini directi consensum in feudo, vel praedio emphyteutico alicui concessum, emptorem haud stringit. Vol. VII. S. ad P. I. O. 223. n. 21. seqq. p. 224

Jus Accrescendi.

In quonam consistat fundamentum & ratio juris accrescendi. Vol. III. P. IV. O. 106. n. 1. p. 280. & O. 140. n. 2 p. 336

Quando locum non habeat? Vol. III. P. IV. O. 163. n. 4. p. 475

Sine conjunctione locum non habet. Vol. III. P. IV. O. 140. p. 336

Etiam in quantitatibus legatis locum habet. Vol. III. P. IV. O. 106. p. 280. & Vol. VII. S. ad P. IV. O. 106. p. 506

Locum non habet, quando singulis partes ejusdem rei legatae sunt. Vol. IV. P. V. O. 140. p. 214

Jus Agendi.

Competit ex transactione, licet illa nudo tantum pacto inita sit. Vol. VI. P. IX. O. 160. p. 265

Ob specialem persuasionem de contrahendo, Jus Agendi, ad damnum resarciendum competit. Vol. VI. P. IX. O. 225. p. 396

Jus Aggratiandi.

Cui competat. Vol. IV. P. V. O. 365. n. 1. seqq. p. 602

Ad poenam Jure Humano sancitam restringi debet, neque ad poenas Jure Divino Universali constitutas, pertinet. Vol. III. P. IV. O. 82. n. 1. seqq. p. 246

Jus Albinagii.

Cum retorquetur Jus Albinagii, bona nec proximis defuncti heredibus, nec Magistratui, merum Imperium habenti, sed fisco Principis cedunt. Vol. II. P. III. O. 18. p. 46

Jus Braxandi.

Per se non infert jus prohibendi, quo minus & alii eodem jure utantur. Vol. I. P. II. O. 359. p. 662

Jus Cambiale.

Non habet locum contra illum, qui pro debitore cambiali intercessit. Vol. I. P. I. O. 173. n. 4. p. 266

Jura Ordinationis Cambialis Lipsiensis ob hoc solum, quod lis super cambio Lipsiæ mota sit, attendenda haud sunt. Vol. I. P. II. O. 471. p. 939

Qui secundum Jus Cambiale Lipsiense se non obstrinxit, juxta illud conveniri nequit. ibid. n. 2

Num rigor Juris Cambialis etiam

adversus Clericos nostros obtineat? Vol. II. P. III. O. 7. n. 5. p. 34

Num effectus Juris Cambialis per exceptionem pecuniæ, ludo deperditæ, suspendatur? Vol. II. P. III. O. 100. p. 226

In Saxonia Electorali Juris Cambialis rigor contra foeminas locum non habet, nisi sint mercatrices. Vol. IV. P. V. O. 217. p. 348

Rigor Juris Cambialis regulariter et ubi aliud inspecie constitutum haud est, etiam ultra annum durat. Vol. IV. P. V. O. 244. p. 408

Jus Calcis fodiendæ.

Inter Regalia haud refertur. Vol. VI. P. X. O. 488. p. 873

Jus Canonicum.

Quoties a Jure Civili recedit, strictissime est interpretandum. Vol. I. P. I. O. 216. n. 63. p. 444

In causis testamentariis præfertur Civili. Vol. III. P. IV. O. 7. n. 63. p. 110

Quomodo sit interpretandum, si Jure Civili repugnet? ibid. n. 65. p. 111

Utrum ex Jure Canonico, an Civili controversiæ circa materiam juramentorum obviæ terminandæ veniant, si hæc duo Jura a se invicem discrepent. Vol.

Vol. III. P. IV. O. 151. n. 20.
p. 362

Quando aliud, circa prohibitiones nuptiarum non est constitutum, aut receptum, standum est Jure Canonico. Vol. VI. P. IX. O. 83. p. 137

Ius Civile.

Quando circa materiam reconvencionis a Jure Saxonico differat? Vol. I. P. I. O. 237. n. 1. seq. p. 487

Inter Jus Civile & Canonicum in dubio non est statuenda differentia: Vol. I. P. I. O. 183. n. 7. p. 301. & Vol. III. S. ad P. I. O. 183. n. 95. p. 687

Quomodo & quibus ex causis, circa materiam bona fide præscribentis, Jure Canonico sit correctum? Vol. III. S. ad P. I. O. 183. n. 71. seqq. p. 682. seqq.

Ius Cerevisiam coquendi.

Solo non usu amittitur, cum occasio eodem utendi adfuit. Vol. I. P. I. O. 108. p. 150

Inter regalia connumeratur, neminique competit, nisi cui hoc a Principe concessum. Vol. I. P. I. O. 359. n. 4. p. 663

Nobilibus tantum ad proprium & familia sua, non etiam ad opificum operariorumve aliorum usum est concessum. Vol. I. P. I. O. 186. n. 1. seqq. p. 319

Non infert jus prohibendi, quo minus & alii eodem Jure utantur. Vol. I. P. I. O. 359. p. 662

Jus Cerevisiam, ad propriæ familiæ usum coquendi, ad operarios in metallifodinis haud pertinet. Vol. V. P. VIII. O. 279. p. 511

A Domino Jurisdictionali regulariter nemini concedi potest. Vol. VI. P. X. O. 434. p. 774

Non complectitur quoque jus prohibendi, quo minus alii idem faciant. Vol. VI. P. X. O. 491. n. 1. seqq. p. 885. seqq.

Ius Cerevisiarium.

A privatis non aliter, quam ex Principis concessione, sive expressa, sive tacita, quæ ex immemoriali præscriptione colligitur, exerceri potest. Vol. V. P. VII. O. 29. n. 1. p. 82

Ius Cerevisiarium Cogendi.

Stricte est interpretandum. Vol. I. P. I. O. 201. n. 4. p. 356

Ius Cogendi.

Jus Cogendi Domino Jurisdictionali competens, ut subditi ea, quæ ad victum pertinent, primo omnium emenda offerre teneantur, ad avenam similesve res haud pertinet. Vol. V. P. VII. O. 150. p. 301

Jus Cogendi, ut subditi Domini molendino utantur, ab uno ad alterum molendinum extendi non potest. Vol. V. P. VII. O. 151. n. 1. seqq. p. 303. seqq.

Ius Collectandi.

Quomodo a jure subcollectandi differat? Vol. I. P. I. O. 171. n. 1. seqq. p. 257

Refertur ad jura Majestatis, seu regalia. ibid. n. 2.

Ius Commutandi Pœnas.

Jus Commutandi Pœnas, Legibus definitas, Magistratui inferiori non competit. Vol. VII. S. ad P. VI. O. 365. p. 662

Ius Compascui, (Koppel- Hütung.)

Regulariter solo jure familiaritatis nititur, eoque semper revocari potest. Vol. IV. P. VI. O. 356. p. 589

Quando Jus compascui ex jure servitutis competere, probandum est, articuli ad situm & commixtionem prædiorum directi haud quaquam impertinentes sunt. Vol. V. P. VII. O. 126. p. 248

Qui Jus compascui (Koppel-Weide,) jure familiaritatis tantum competere, ait, fundamentum intentionis suæ probare tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 358. p. 624

Ius Decimarum.

Ad præscribendum Ius Decimarum, cum titulus deficit, immemorabile tempus requiritur. Vol. V. P. VIII. O. 268. p. 494

Ius Deliberandi.

An adhuc hodie locum usumque habeat? Vol. V. P. VII. O. 1. n. 20. seqq. p. 3. seqq.

Quem in finem heredibus sit concessum? ibid. n. 34. p. 5.

Qualem effectum habeat? ibid. p. 6.

Ius Detractionis seu Detra- ctus.

Unde originem ducat? Vol. II. P. III. O. 70. n. 4. p. 171

Circa Jus Detractionis restrictiva semper interpretatio adhibenda est. Vol. II. P. III. O. 77. p. 190

In Ducatu Magdeburgico a jurisdictione dependet. Vol. IV. P. V. O. 53. p. 77

Ex capite vicinitatis locum non habet, nisi ubi consuetudine, vel statuto introductum est. Vol. IV. P. V. O. 64. p. 104

Statutum vel consuetudinem supponit. Vol. VII. S. ad V. O. 53. p. 596

Ius de rato cavendi.

Jus de rato cavendi, affinibus indultum, soluta affinitate expirat.

spirat. Vol. I. P. II. O. 381. p. 722.

**Ius eligendi Ministros
Ecclesiæ.**

Præscriptione quadraginta annorum acquiri potest. Vol. VI. P. IX. O. 255. n. 5. p. 256.

Ius Emphytevticarium.

A vasallo sine Domini consensu, in parte feudi, hodie concedi potest. Vol. V. P. VII. O. 141. p. 280

Jus Emphytevticarium a vasallo sine Domini consensu concessum, feudo adhuc devoluto, expirat. Vol. V. P. VII. O. 142. p. 283

**Ius erigendæ & exercendæ
cauponæ.**

Jus erigendæ & exercendæ cauponæ alicui ab universitate venditum, non obstat, quo minus membra ejus cerevisiam in mensura majore, *Bäßgen* *Biertel* oder *Sonnen-Weise*, vendere queant. Vol. IV. P. VI. O. 313. p. 518

**Ius exigendi a subditis sum-
tus, in inquisitionem factos.**

Possessio vel quasi exigendi a subditis sumtus, in inquisitionem factos, intuitu civium, eorumque liberorum, exercita, ad

extraneos extendi haud debet. Vol. IV. P. V. O. 54. p. 78

Ius exigendi operas.

Jus exigendi operas a subditis, in foro communi, præscriptione 10. annorum requiritur. Vol. VI. P. X. O. 492. p. 891.

Ius Fisci.

Quinam Jure Fisci gaudeant? Vol. IV. P. V. O. 138. n. 10. p. 212

Jure Fisci suo modo gaudet in Saxonia, qui merum imperium habet. Vol. I. P. I. O. 53. p. 70

Ius Franconicum.

Quid per hoc Jus intelligatur? Vol. II. P. III. O. 116. n. 38. seqq. p. 283.

Quale sit illud Jus Franconicum, cujus *Aurea Bulla* meminit? ib. n. 42. seqq.

Ius Gentium.

Num re vera detur? Vol. II. P. III. O. 115. p. 251. not. sub lit. h.

Ius Hypothecæ.

Invito creditore in aliam rem transferri nequit. Vol. IV. P. VI. O. 473. n. 3. p. 749

Vid. supr. *Hypotheca*.

Ius in re.

Per conductionem locationem non transfertur. Vol. I. P. I. O. 87. n. 4. p. 108

Jus

Ius Iustinianicum.

Juris Justiniani major est auctoritas inter Proceres Imperii, quam in causis privatorum. Vol. I. P. I. O. 65, n. 3. p. 81

Ius Lignandi.

Possessio simplex Lignandi non infert possessionem rei vel quasi juris prohibendi. Vol. I. P. I. O. n. p.

Ius offerendi.

Agnatis in feudo vi juris protimiseos adversus creditorem pignoratitium, ejusve emtorem competit. Vol. I. P. I. O. 326. p. 612

Ius pascendi.

Is, cujus prædio Jus pascendi in alieno competit, illius juris commoditatem alteri, ejusdemque prædio, regulariter concedere nequit. Vol. IV. P. VI. 385. p. 630

Possessio, vel quasi communis Juris pascendi, reliquis eidem renunciantibus, etiam ab uno universitatis membro continui potest. Vol. IV. P. VI. O. 442 n. 4. p. 710

Quando non nisi eo tempore, quo fruges collectæ, zu offenen Zeiten, competit, dominus incultum prædium ad culturam revocare non prohibetur. Vol.

V. P. VII. O. 57. pag. 133.

Quando Jus pascendi in alieno prædio ad certum ovium numerum restrictum est, agnos simul cum illis pascere ibi haud licet. Vol. V. P. VIII. O. 491. p. 833

Possessio vel quasi Jurispascendi per se non infert possessionem vel quasi juris prohibendi. Vol. IV. P. IX. O. 41. p. 97. & Vol. VII. S. ad P. I. O. 87. n. 1. p. 106. & ad P. IX O. 41. p. 770.

Cum Jus pascendi in alterius prædio alteri constitutum est, nec pascua utriusque pecoribus sufficiunt, Dominus prædii fervientis cedere tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 67. n. 1. seqq. p. 126

Jus Patronatus.

Regulariter per vocabulum: Pfarr-Lehn, indicatur. Vol. I. P. II. O. 466. p. 931

Nec non per vocabulum: Kirchen-Lehn. ibid. n. 4. p. 933

Ex quonam fundamento Imperatoribus tribui queat? Vol. II. P. III. O. 116 n. 158 p. 296

Quando Jus Patronatus, Imperatori competens, a Jure primariarum precum differat? ibid. n. 153. seqq.

An per præsentationem ad beneficia Ecclesiastica, Imperatori competentem intelligendum sit

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

fit Jus Patronatus speciale, an
jus primariarum precum? ibid.
n. 167. p. 298

Ius Personale.

Per pactum reddi potest in here-
des transitorium. Vol. II. P. III.
O. 140. n. 3 & 5. p. 416. seq.

An ad præscriptionem Jurium
personalium bona fides requi-
ratur? Vol. II. P. III. O. 73. n. 1.
p. 177. & O. 213. p. 564

Jura Personalia cessibilia non sunt,
sed personis inhærentia cum
illis extinguuntur. Vol. II. P. III.
O. 185. n. 4. p. 517

Ex promissione certarum præ-
stationum, etsi ex certo fundo,
tantum Jus Personale oritur.
Vol. VI. P. IX. O. 97. p. 151

Jus petendi mulctam.

Jus petendi mulctam, in temera-
tores juris cerevisiarii Lege sta-
tutam, non civitatibus, sed so-
lo fisco, competit. Vol. IV. P.
V. O. 21. p. 33

Jus pignoris.

Jus pignoris a bonæ fidei posses-
sore constitutum, intuitu veri
domini supervenientis, haud
valet. Vol. VI. P. IX. O. 102.
p. 163

Jus piscandi.

Possio vel quasi Juris piscandi non
involvit possessionem vel qua-

si juris prohibendi. Vol. VII.
S. ad P. I. O. 87. n. 5. p. 108

Jus Politia.

Quænam sub se comprehendat.
Vol. V. P. VII. O. 178. n. 3. p. 356
Etiam illis Magistratibus, qui ju-
risdictionem non habent, com-
petit. Vol. V. P. VII. O. 178. p.
355.

Jus Præcedentiæ.

Competit civi honoratioris con-
ditionis præ auriga, etsi hic jus
civitatis prior adeptus fuerit.
Vol. VI. P. IX. O. 148. p. 228

Jus Prælationis.

In Saxonia intuitu mercedis fa-
mulis competit, quamvis non
præcise in Domini convictu
fuerint. Vol. II. P. III. O. 129.
p. 380

Jus Prælationis, oneribus Sveci-
cis tributum, pertinet etiam
ad eos, qui Anno 1720. ad se-
minandos agros pecuniam cre-
diderunt. Vol. IV. P. VI. O. 320.
p. 528

Jus Prælationis consequitur, cre-
ditrix chirographaria, si debi-
tori, ante imposita arresta, &
obortum concursum, nubat.
Vol. IV. P. VI. O. 420. p. 680

Ad consequendum Jus Prælatio-
nis, quod datum est ei, qui ad
emptionem domus, aliusve præ-
Rr
di,

dii, pecuniam credidit, hypotheca extrajudicialis, etiam in Saxonia sufficit. Vol. V. P. VII.

O. 249. p. 459

Competit præter tacitam hypothecam, intuitu postea quæstorum, fisco in bonis administratorum, derer Einnehmen. Vol. VI. P. X. O. 442 p. 789

Is, qui ad solutionem pretii, cum jam res emta est, pecuniam credidit, nullum Jus Prælationis habet, etsi hypothecam sibi constitui curaverit. Vol. VII. S. ad P. V. O. 188 p. 636

Jus Prætorium.

Quatenus a Jure Civili deflectit, strictissime est interpretandum. Vol. I. P. I. O. 223. n. 16. p. 466

Jus Præcedentiæ.

Actus Possessorius Juris Præcedentiæ, contra unum ex numero Doctorum exercitus, reliquis non præjudicat. Vol. III. P. IV. O. 74. p. 232

Quando de Juræ Præcedentiæ quæstio est, non solum ad gradum, quem quis in superiori aliqua facultate adeptus est, sed simul ad officium, quo quis fungitur, attendi debet. Vol. III. P. IV. O. 236. p. 605

Jus primæ Licitationis.

Non tantum in Jure, sed in ipso

quoque pacto additionis in diem est, fundatum. Vol. II. P. III. O. 184. n. 2 p. 515

An valide cedi possit? Vol. II. P. III. O. 185. p. 517

Secundus licitator. Jure primæ Licitationis gaudet, quando primus deficit, & suo juri renunciat. Vol. II. P. III. O. 184. p. 513

Utrique competit, si duo simul, eodem tempore sint licitati. Vol. VI. P. X. O. 433. p. 773

Etiam in illo acquiritur, qui post proclamationem peractam, adhuc ante reditum & relationem nuntii, licitatus est. Vol. IV. P. V. O. 4. p. 9

Jus primarium precum.

An Vicariis Imperii comperat? Vol. II. P. III. O. 116. n. 149. seqq. p. 295. seqq.

Quid sit? ibid. n. 154. p. 296.

Num cum morte Imperatoris extinguatur? ibid. n. 172. seqq. p. 298

Utrum a coronatione pendeat, nec citra illam competat? ibid. n. 176. p. 299

Quomodo Jus primarium precum Imperatori competens, a Jure patronatus differat? ibid. n. 153. seqq. p. 269

Quomodo Jure primariarum precum

cum Imperator in terris reformatæ & mixtæ religionis uti debeat? remissive. ibid. n. 156. & n. 182. p. 299

Utrum per præsentationem ad beneficia Ecclesiastica, Imperatori competentem, intelligi debeat Jus primariarum precum, an Jus patronatus speciale? ibid. n. 167. p. 298

Jus Prohibendi

Cauponibus, denen Erb-Krehmarn, ex *Ordin. Provin. Sax. de An. 1555* regulariter non datur. Vol. I. P. I. O. 276. p. 530. & Vol. VII. S. ad P. I. O. 276. p. 246

Acquiratur vel privilegio, vel præscriptione. Vol. I. P. I. O. 359. n. 2. p. 662

Ad Juris Prohibendi possessionem vel quasi acquirendam non sufficiunt actus possessorii simplices, sed prohibitivi requiruntur. Vol. I. P. I. O. 87. p. 107. & Vol. III. S. ad P. I. O. 87. p. 652. seq. & Vol. VII. S. ad P. I. O. 87. n. 3. p. 107. & n. 6. p. 109. item S. ad P. IV. O. 57. n. 2. p. 469

Non statim Jus Prohibendi habet, qui jure braxandi gaudet. Vol. I. P. I. O. 359. p. 662

Qui non habet peculiare Jus prohibendi, alterum in exercitio rerum meræ facultatis impedi-

re nequit. Vol. II. P. III. O. 222. p. 576

Jus prohibendi, quo collegia opificum gaudent, quatenus libertatem emendi & vendendi restringit, in nundinis publicis regulariter cessat. Vol. III. P. IV. O. 199. p. 518

Jus Prohibendi, quo minus cerevisia vendatur, civitatibus ex *Ordin. Provinc. Sax. de Ann. 1555* competens, etiam ultra milliare se extendit. Vol. III. P. IV. O. 222. p. 577. & Vol. VII. S. ad P. IV. O. 222. p. 574.

Jus Prohibendi, quo minus alii in certo loco cerevisiam vendant, & cauponariam exercent, indefinite competens, durat, etsi numerus inhabitantium auctus fuerit. Vol. IV. P. IX. O. 233. p. 409

Jus Protimiseos.

Utrum competat Domino directo etiam illo casu, quo vassallis, ex privilegio, consuetudine, aut statuto facultas feudum, non expetito prius Domini consensu, alienandi concessa est. Vol. I. P. I. O. 209. p. 417

Ad effectum Jus Protimiseos exercendi illa etiam bona pro avitis habentur, quæ a liberorum redimentium avo proveniunt.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- nerunt. Vol. I. P. I. O. 151. p. 214. & Vol. VII. S. p. 163
- Qui Jus Protimiseos habet**, rem alienatam, ab emtore revocare potest, quando hic sciens, tale jus alteri competere, eandem emit. Vol. I. P. II. O. 425. p. 832. & Vol. VII. S. p. 336
- Jus Protimiseos legale in bonis censiticis non datur.** Vol. I. P. II. O. 428. p. 842
- Utrum conductoribus bonorum ecclesiasticorum competat?** Vol. II. P. III. O. 105. p. 234
- Est jus singulare**, nec ad alios, quam qui in jure expressi sunt casus extendi potest. ibid. n. 4. p. 235
- Hoc de forma & natura Juris Protimiseos est**, ut tantum sit annexum emtionis venditionis. Vol. II. P. III. O. 207. n. 4. p. 554.
- Non competit filio**, quando simultanee investitus jus succedendi, quod ex prærogativa gradus, præ remotiori agnato, habet, huic vendit, filius jure protimiseos non gaudet. Vol. V. P. VII. O. 122. p. 244
- Tunc demum competit Domino feudi**, quando nullus agnatus, aut simultanee investitus, concurrat. Vol. V. P. VIII. O. 275. p. 475
- Jus Protimiseos, in casum venditionis datum**, ad alienationis species non pertinet. Vol. V. P. VII. O. 76. p. 161
- Jus Protimiseos**, quod liberis in Saxonia Electorali competit, cessat, quando judicialis resignatio atque traditio facta est. Vol. V. P. VIII. O. 276. p. 507
- Competit conductori fundi publici.** Vol. VI. P. X. O. 403. p. 729.
- Libera feudum alienandi facultas**, ex privilegio competens Jus Protimiseos vel Retractus non tollit. Vol. VI. P. IX. O. 127. p. 188.
- Jus Protimiseos**, quo conductor rerum atque bonorum civitatis gaudet, non amittitur, etsi sciens, contractum cum alio celebrari, ad idem se ante hujus perfectionem non obtulerit. Vol. VI. P. X. O. 330. p. 593.

Ius Quæsitum.

- Jus contra liberos a muliere ex pacto hereditatis renunciativo Quæsitum**, ab hac illis sine curatore, etiam in Saxonia, remitti potest. Vol. I. P. I. O. 161. p. 224
- Jus, cognatis ex pactis dotalibus Quæsitum**, per testamentum conjugum reciprocum interverti illis haud potest. Vol. III. P. IV. O. 38. p. 172

Jus

Jus in aliqua Præfectura, pago, aut alia universitate, indefinite Quæsitum, non alteratur, aucto licet postea incolarum numero. Vol. III. P. IV. O. 45. p. 178

Ne quidem a Principe auferri solet. Vol. IV. P. V. O. 242. n. 1. p. 406

Jus, marito ex emtione geradæ semel Quæsitum, per natiuitatem filiae non extinguatur. Vol. IV. P. V. O. 183. n. 10. p. 293

Nomen Gratiae Juri, per privilegium Quæsito, nihil detrahit. Vol. VI. P. X. O. 377. p. 670

Jus Reale.

Per arrestum Juris Communis non acquiritur. Vol. V. P. VII. O. 204. p. 402

Jus Redimendi.

Juri Redimendi feudum, extraneo venditum hodieque in Saxonia Electorali non nisi triginta annis, anno & die præscribitur. Vol. V. P. VII. O. 12. p. 52

In Saxonia liberis venditoris Jus, bona avita Redimendi, etiam post annum competit. Vol. VI. P. X. O. 264. p. 460

Jus Regaliæ.

In quibus consistat? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 292. p. 57

Jus Reluitionis.

Non datur debitori eo casu, quo creditori plus licitanti fundus adjudicatus est. Vol. I. P. I. O. 281. p. 546. & Vol. III. S. p. 728. seqq.

Intra quantum temporis spatium sit exercendum? ibid. n. 1

Jus Reluendi bonum immobile sub hasta venditum, quod in foro Saxonico debitori competit, cessat, quando extraneus licitatus est. Vol. V. P. VIII. O. 291. p. 529

Qui Jus suum ex licitatione quæsitum admittit, Juri Reluitionis, seu Reluendi, hoc ipso non renunciat. Vol. V. P. VIII. O. 440. p. 719

Debitori apud Saxones, sine discrimine competit, quando creditor prædium ipsius sub hasta emit. Vol. VI. P. IX. O. 32. p. 82

Jus Removendi ab officio.

Quoad clericos in Marchia & Pomeranea, Patronis competit. Vol. III. P. IV. O. 44. p. 177

Cui alias inter Protestantes competit? ibid. n. 1.

Jus Retentionis.

A conductore etiam in ipsa executione sententiæ propter expensas

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

penfas etiam illiquidas, exerceri potest. Vol. I. P. I. O. 287. p. 558. & Vol. VII. S. p. 256

Competit post mortem uxoris marito in bonis ejus, donec ipsi intuitu eorum, quæ ex pactis dotalibus, licet non pure, sed in diem debentur, satisfactum sit. Vol. VI. P. X. O. 277. p. 478

Jus Retentionis Actorum in causis publicis, & ubi ex officio proceditur, locum non habet. Vol. VI. P. IX. O. 98. p. 152

Num, dotis nondum acceptæ ratione, contra matrem, gerendam a genero petentem, ab hoc valide exerceri possit? Vol. VII. S. ad P. V. O. 134 n. 7. p. 613

Ius Retorsionis.

Etiam in gabella emigrationis locum habet. Vol. III. P. IV. O. 195. p. 515

In literis moratoriis rite impetratis, locum non habet. Vol. IV. P. V. O. 139. p. 246

Ius Retractus.

Stricte est interpretandum, nec ultra casus, quorum mentio expresse facta, extendendum est. Vol. I. P. I. O. 298. n. 1. p. 569

Jus Retractus, in casum venditionis alicui legatum, ad alias

species alienationis, non pertinet. Vol. I. P. I. O. 298. p. 569

Juri Communi in bonis alienatis agnatis, qua talibus, seu ab solum consanguinitatis vinculum non competit. Vol. II. P. III. O. 162. p. 478

Bene tamen, si simul sint creditores, in concursu creditorum. ibid. n. 3

Jus Retractus, seu Protimiseos, quod liberis competit, cessat, si uni ex familia bonum avitum sit venditum. Vol. IV. P. V. O. 153. p. 233

Pluribus bonis, uno pretio venditis, sub quibus etiam avita continentur, horum intuitu seorsim Jus Retractus exerceri nequit. Vol. IV. P. V. O. 222. p. 353

Jus Saxonicum.

Quid per hoc intelligatur. Vol. II. P. III. O. 116. n. 37. p. 282

Jus Servitutis.

Non statim alteri acquiritur ex eo, quod quis in suo aliquid per longum tempus fecit. Vol. IV. P. VI. O. 321. & Vol. VII. S. p. 656

Jus simultaneæ investituræ.

In præjudicium ejus, qui de feudo

do simultanee investitus est, nemo alius jus simultaneæ investituræ consequi potest. Vol. V. P. VI. O. 155. p. 308

Jus Statutarium.

Stricte, & ita est interpretandum ut a Jure communi, quoad fieri possit, non recedatur. Vol. I. P. I. O. 282. n. 8 p. 550

Jus Subcollectandi.

Cuivis civitati, etiam municipali, competit. Vol. I. P. I. O. 171. p. 257

Quomodo a Jure collectandi differat? ibid n. i. seqq.

Jus Succedendi.

Nullum Jus Succedendi filiabus in feudis competit, siue cum, siue sine Domini directi consensu emra sint, & licet pater nunquam de illis investitus fuerit. Vol. I. P. II. O. 441. p. 887

Per legitimationem, Principis Rescripto, aut per Comitem Palatinum factam, non aliter tribuitur, quam si is, cui fit successio, consenserit. Vol. IV. P. VI. O. 318. q. 525

Non adimitur conjugii, etsi nocenti, per separationem quoad thorum & mensam factam. Vol. IV. P. VI. O. 325 p. 534

Qui loco successionis testamentariæ Jus succedendi ex statuto demum post litem contesta-

tam allegat, non auditur, nisi novum libellum edat, reoque omnes expensas refundat. Vol. V. P. VIII. O. 455. p. 740

Jus Venandi.

Ex sola investitura, de superiore & inferiore jurisdictione facta, non recte infertur. Vol. V. P. VII. O. 9 p. 45

Præscriptione immemoriali acquiri potest. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 5. n. i. p. 433

Jus vendendi Cerevisiam.

Qui contra Leg. Provinc. Sax. Jure Vendendi Cerevisiam utitur, in poenam centum aureorum incidit, quamvis hoc ipsi civitas permiserit. Vol. I. P. I. O. 277. p. 532

De loco ad locum transferri nequit. Vol. V. P. VII. O. 29. p. 82

Jus visitandi ecclesiam.

Jus visitandi ecclesiam matrem regulariter se non extendit ad filiam in alieno territorio sitam. Vol. IV. P. VI. O. 277. p. 467

Iustificatio Appellationis.

Quoad formalia non præcise in specie fieri debet sed relativa Iustificatio sufficit. Vol. IV. P. V. O. 17 p. 28

An in Iustificatione Appellationis,

nis, formalia matrimonialibus
necessario præmitti debeant?
Vol. IV. P. VI O. 448. n. 1.
seqq. p. 715

K.

Kauff gehet vor Miethe.

Ubi hoc proverbium sedem su-
am habeat? Vol. V. P. VII. O.
3. n. 21. p. 15

A quibus hæc sententia impu-
gnetur? ibid.

**Kirchen-oder Pfarr-In-
ventarium.**

Vid. supr. *Inventarium Ecclesiasti-
cum.*

Kirchen-Lehn.

Regulariter Jus Patronatus indi-
cat. Vol. I. P. II. O. 466. n. 5 p. 933

Kirchen-Vorsteher.

Si contra ecclesiæ commodum la-
borant, ipsa pro indefensa ha-
betur, nec contra ipsam præ-
scriptio currit. Vol. I. P. I. O.
196. p. 339

Koppel-Huthung.

Vid. supr. *Jus Compascui.*

Küchen-Geräthe.

An sub se contineat cochlearia,
quibus ad edendum uti sole-
mus. Vol. VI. P. IX. O. 26. p. 62

Kühr-Recht.

Ubi, & quando locum obtineat?
Vol. VI. P. IX. O. 239. n. 1. seqq.
p. 423

L.

Lana.

An Lana, ab ovibus nondum se-
parata, heredibus usufructua-
rii debeat? Vol. IV. P. V. O.
95 n. 4. p. 145

Læsio.

Læsio ultra dimidium, æque Ju-
re Saxonico, ac Jure Commu-
ni transactionem infirmat. Vol.
I. P. I. O. 177. p. 281

Læsio Juris futuri & quærendi al-
legari non potest. Vol. I. P. I.
O. 161. n. 5. p. 225

Læsio ultra dimidium in subha-
stationibus non attenditur.
Vol. II. P. III. O. 59 n. 11. p. 147.
& O. 132. n. 3. p. 390

Qui renunciat Remedio L. 2. C. de
Rescind. Vendit. nihilominus ne-
gotium ob læsionem enormis-
simam impugnare valet. Vol. II.
P. III. O. 131. p. 385

Ubi enormissima Læsio subest, o-
mnes clausulæ dolo adjectæ in-
telliguntur. ibid. n. 4. p. 387

Num ob solam Læsionem ex clau-
sula generali Prætoris restitu-
tio in integrum detur? Vol. II.
P. III. O. 212. p. 562

Qui ob interesse aliquod ex ne-
gotio

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

gotio quodam Lædi potest, ad idem citari, & super eo audiri debet. Vol. III. P. IV. O. 60. n. 5. p. 197

Quando pactis dotalibus peculiaris succedendi ratio definita est, portio statutaria evanescit, licet eidem expresse renunciatum haud sit, nec læsio ultra dimidium attenditur. Vol. III. P. IV. O. 80. p. 242

Si quis juramento confirmaverit, negotium, in quo insigniter læsus est, an ob illam læsionem rescindi poterit contractus, juramento non obstante. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 201. seqq. p. 390. seq.

Præsumitur, fatali neglecto. Vol. VII. S. ad P. II. O. 391. p. 318
Læsio ultra dimidium in transactionibus judicialibus, vel saltem judicialiter confirmatis, non attenditur. Vol. IV. P. VI. O. 474. p. 751

Læsio Enormissima.

Quæ dicatur. Vol. III. S. ad P. IV. O. 20. seqq. p. 786. seq.

An ob Enormissimam Læsionem venditio geradæ rescindi possit? ibid.

Laicus.

Æque ac clericus remedio *Can. Redimr. 3. caus. 3. qv. 1.* gaudet. Vol. I. P. I. O. 123. p. 171

Simul cum clerico coram Judicio Ecclesiastico conveniri potest, si clericus cum Laico causam communem obtineat. Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 24. p. 268

Quibus in casibus coram Judicio seculari causa sit tractanda? ibid. n. 26. seqq.

Landfassiatus.

Ex situ terrarum recte probatur. Vol. III. P. IV. O. 3. p. 26. seqq.
Quibus modis probetur? ibid. n. 8. seqq. p. 27

Ex sola adjacentia, seu vicinia non præsumitur. ib. n. 121. p. 43
Quo sensu Landfassiatus definitio periculosa dici queat? Vol. III. P. IV. O. 3. n. 2. seqq. p. 26

Landfassiatus præsumtio ex situ bonorum non cessat, licet ab alio in feudum recognoscantur. ibid. n. 172. p. 53.

Landfassius.

Est in subditorum numero. Vol. III. P. IV. O. 3. n. 7. p. 26
Omnium Landfassiorum conditio una & generali regula comprehendi, atque exacte repræsentari nequit. ibid. n. 4.

Quotuplices sint Landfassii in Saxonia? Vol. III. P. IV. O. 17. n. 1. p. 144

Lapides Finales.

In discernendis finibus soli Lapides, si certa signa non habent,
Ss ant,

ant, haud quaquam sufficiunt.
Vol. VI. P. X. O. 438. p. 783

Laß-Güther.

Esse censentur, quando pensio
quotannis non uniformiter
præstita est. Vol. I. P. I. O.
75. p. 92

Latitans.

Quomodo hodie contra Latitan-
tes procedi soleat? Vol. I. P.
II. O. 439. n. 2. seqq. p. 870

Laudemium.

Laudemii intuitu Domino hypo-
theca tacita non datur. Vol. I.
P. I. O. 328 p. 614

An Laudemii præstatio de casu ad
casum extendi possit? Vol. II.
P. III. O. 92. p. 215

Regulariter non debetur, nisi no-
vus possessor receptus, atque
investitus sit. Vol. IV. P. V. O.
96. p. 146

Non debetur, si investitura non-
dum facta, & possessio jam in
emtorem translata sit. Vol. IV.
P. VI. O. 456. p. 729

Quid sit? Vol. VI. P. IX. O. 9. n. 1.
p. 147

Quantam pretii partem comple-
ctatur? ibid. n. 2. seq.

Pactum, quod heredes, qui in
communione manent, Laude-
mium præstare debeant, in Sa-
xonia Electorali ad liberos

haud pertinet. Vol. VI. P. IX.
O. 9. p. 147

In Laudemio, quod in casum mor-
tis solvitur, determinando, pre-
tium temporis præsentis atten-
di debet. Vol. VI. P. IX. O. 92.
p. 148

Laudemium, quod in casum em-
tionis venditionis debetur, et-
iam tunc præstandum, ubi pa-
ctum retrovenditionis accessit.
Vol. VI. P. IX. O. 227. p. 397

Legatarius.

An in casu *L. ult. C. d. Fideicommiss.*
si legatum coram paucioribus
quam quinque testibus, reli-
ctum, non præcise juramen-
tum heredi deferre teneatur,
sed per testes quoque proba-
re possit? Vol. II. P. III. O. 2.
p. 16. seqq.

In testamento, in quo ipsi quid
legatum, habilis testis est. Vol.
II. P. III. O. 117. n. 3. p. 339

An rem sibi legatam propria au-
ctoritate occupare possit? Vol.
III. P. IV. O. 173 n. 1. seqq. p. 485

Non aliter rei vindicationem ha-
bet, quam si species, eademque
testatoris propria, ipsi legata
fuerit. Vol. III. P. IV. O. 237.
p. 610

Quas actiones alias habeat ad le-
gata sibi relicta consequenda?
ibid. n. 1.

Qualem

Qualem poenam incurrat Legatarius, qui rem, sibi legatam, ab herede jam possessam, propria autoritate & sine illius consensu, occupat. Vol. III. P. IV. O. 173. n. 1. p. 485

Legatarius, qui ante existentiam conditionis aut diei, sub qua ipsi quid relictum est, decedit, ad heredes nihil transfert. Vol. III. P. IV. O. 191. n. 6. p. 508

In bonis testatoris, quæ aliis legata sunt, tacitam hypothecam non habet. Vol. IV. P. V. O. 2. p. 3

In concursu, omnibus, etiam chyrographariis, creditoribus est postponendus, Vol. IV. P. V. O. 33. p. 47

Fructus, eo tempore, quo testator moritur, pendentes, una cum fundo recte petit. Vol. IV. P. VI. O. 290. p. 488

Quando rem, sibi legatam, & nondum ab herede possessam, privata autoritate occupat, jus suum haud amittit. Vol. V. P. VII. O. 38. p. 93

In nuncupativo etiam testamento, testis esse potest. Vol. VI. P. X. O. 318. p. 551

Legatum.

Quot testes requirat. Vol. I. P. I. O. 21. n. 1. seq. p. 30. & O. 300 n. 1. p. 571

Coram quot testibus adimi seu revocari possit? Vol. I. P. I. O. 300. p. 571

Quomodo sine testibus, nullisque adhibitis solennitatibus relinqui possit? Vol. I. P. I. O. 324. n. 1. p. 610

A quonam tempore legatarii fiat propria? Vol. I. P. I. O. 307. n. 1. seqq. p. 584

Potest a debitore repudiari. Vol. I. P. I. O. 289. n. 9. p. 561

Legato fundo ad utendum fruendum, donec legatarius vixerit, sub onere fideicommissi, ipsa proprietas legata censetur. Vol. I. P. I. O. 121. p. 168

An Legata, possessori hereditatis relicta, hic inter res hereditarias jurato indicare teneatur? Vol. I. P. I. O. 139. p. 198

Quicumque defunctum dementiæ arguit, & ex hoc capite testamentum ejus impugnat, omnia Legata, aliaque emolumenta, eodem relicta perdit. Vol. I. P. I. O. 175. p. 276

Legatum in testamento parentum inter liberos extraneo coram paucioribus quinque testibus relictum, non valet. Vol. I. P. I. O. 239. p. 489. & Vol. VII. S. p. 226

Si legatum evincatur, lis hereditatis ante litis contestationem

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- nem denunciari debet. Vol. I. P. I. O. 252. n. 2. seq. p. 501
- Legatum omnium bonorum mobilium non continet nomina & actiones. Vol. I. P. I. O. 284. p. 555
- Legatum, in testamento relictum per codicillos non mutatur, si constet, testatorem non fuisse integræ mentis. Vol. I. P. II. O. 438. n. 3. p. 859. seq.
- An coram paucioribus, quam quinque testibus, relinqui possit? Vol. II. P. III. O. 2. n. 1. seq. p. 16
- An a Principe in alium, eundemque magis necessarium usum, quam ad quem a testatore destinatum est, impendi ex justa causa possit? Vol. II. P. III. O. 244. p. 620
- Legata ex falsa causa relicta, non valent, si heres probare velit testatorem, si scivisset, falsam esse causam, illa haud relicturum fuisse. Vol. II. P. III. O. 40. n. 51. p. 94
- Utrum omissio prænominis legatarii, de cuius persona aliunde constat, Legatum vitiet? Vol. II. P. III. O. 218. p. 571
- Legata, ad pias causas relicta sine testibus, omnique alia solennitate valent. Vol. II. P. III. O. 245. p. 622
- Jure novo subsistit, etiamsi testamentum propter præteritionem liberorum sit nullum. Vol. III. P. IV. O. 132. p. 319
- Non amittitur ob id, quod filius testamentum paternum ratione solennium, aut facultatis disponendi de certis bonis impugnaverit. Vol. III. S. ad P. I. O. 18 p. 640
- Ad minimum coram duabus testibus revocari debet. Vol. III. S. ad P. I. O. 300. n. 3. seqq. p. 736. seq.
- Legatam ad ornamenta & vestimenta a patre Nobili filiae relictum, debetur, etiamsi hæc, post mortem ejus, a vilis conditionis homine vitiata, eidem nupserit. Vol. III. S. ad P. IV. O. 155. p. 463
- Legatum ad pias causas valet, licet coram uno teste saltem sit relictum. Vol. III. S. ad P. I. O. 21 p. 641
- Falsa causa adiecta non vitiatur, nisi per modum conditionis addita sint. Vol. IV. P. V. O. 162. p. 254
- An sit validum, si illud quis ipse sibi in testamento alterius adscripserit. Vol. IV. P. V. O. 202. p. 319. & O. 464. n. 1. seqq. p. 735
- Hoc solum, quod Judex in testamento executor constitutus est, competentiam fori in petendis

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tendis Legatis haud inducit.

Vol. IV. P. V. O. 102. p. 154

Legatorum usuræ & fructus regulariter a tempore aditæ hereditatis debentur. Vol. IV. P. V. O. 147. p. 223

Legatum, in testamento ita reli-
ctum, ut testator se ad certam
schedulam referat, validum est.

Vol. IV. P. V. O. 191. p. 302

Si pars bonorum legata sit, neque expressum, quota esse debeat, dimidia subintelligitur.

Vol. IV. P. V. O. 204. p. 325

Legatum, cuius præstationem pluribus heredibus testator in-
iunxit, a singulis non nisi pro
rata debetur. Vol. IV. P. V.
O. 289. p. 483

Legatum, pauperibus in genere,
relictum, illis debetur, qui eo
in loco sunt, ubi testator do-
micilium habuit. Vol. IV. P.
VI. O. 383. p. 624

Verbum: Geschäfte, æque ad fi-
deicommissa, atque ad Legata,
quadrat. Vol. IV. P. VI. O.
422. p. 683

Valet Legatum, quod uxor marito suo adscripsit, etsi is capita testamenti conceperit, ut vulgo loquuntur, seu in formam redegerit. Vol. IV. P. V. O. 202. n. 8. p. 321. & Vol. IV. P. VI. O. 464. p. 735

Ex Legatis, in diem relictis, ante

hujus existentiam, usuræ non
debentur. Vol. V. P. VII. O.
91. p. 184

Legatum, ut quis rem, post tertii mortem, certo pretio consequi debeat, expirat, si legatarius ante hunc moriatur. Vol. V. P. VII. O. 147. p. 293

Legatorum, in diem relictorum
usura, statim a lapsu diei cur-
runt. Vol. V. P. VII. O. 247.
p. 455

Cum velut indigno aufertur,
hodiernum fisco regulariter ce-
dit. Vol. VI. P. IX. O. 36. p. 92

Parocho non nisi quinque testi-
bus valide relinquitur. Vol.
VI. P. X. O. 363. p. 643

Falsa demonstratione legatarii
non vitatur. Vol. VI. P. X.
O. 443. p. 788

Legatum rei alienæ uxori debe-
tur, etsi testator, eam alienam
esse, ignoraverit. Vol. VI. P. IX.
O. 25. p. 62

Sub legato vasorum culinario-
rum non continentur, coch-
learia, quibus ad edendum uti
solemus. Vol. VI. P. IX. O. 26.
p. 62

Quando testator nomen, quod
alicui legavit, vivus exigit, Le-
gatum extinguatur. Vol. VI.
P. X. O. 307. p. 537

Legatum quantitatis de certo
nomine, si hoc deinceps non
Ss 3 inte-

integrum testator confectus fuerit, pro rata imminuitur. Vol. VI. P. X. O. 308. p. 538

Quando Legatum, sine adimendianimo, exactum est, aliudæque bonum legatario præstari, sufficit. Vol. VI. P. X. O. 309. p. 539

Legatum, in fraudem retractus relictum, non valet. Vol. VI. P. X. O. 319. p. 558

Sub Legato mobilium & immobilium nomina haud continentur. Vol. VI. P. X. O. 358. p. 635

Legata, piis causis relicta, valida sunt, etsi nulli testes adhibiti fuerint. Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. p. 11

Num Legatum pro anima piis causis sit annumerandum? ibid. n. 136. p. 32

Utrum Ministro Ecclesiæ liceat blanditiis Legatum in favorem Ecclesiæ elicere. Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 145. seqq. p. 35

Num Legata, ad pias causas relicta, in aliam causam, quam fuere destinata, converti possint? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 365. seqq. p. 71

Si Legatum coram paucioribus, quam quinque testibus relictum, legatarius non præcise iuramentum heredi deferre tenetur, sed probatio per te-

stes quoque & documenta, fieri potest. Vol. VII. S. ad P. III. O. 2. p. 368

Legatum ad pias causas.

Validum est, licet coram nullis testibus sit relictum. Vol. I. P. I. O. 21. p. 30

In privilegiato parentum inter liberos testamento valide relinquitur. Vol. V. P. VII. O. 58. p. 133

A detractio Falcidiæ immunis est. Vol. V. P. VII. O. 92. p. 185

Legatum Nominis.

Invalidum est, si verum debitum non subsit, etsi certa quantitas adjecta fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 341. p. 563

Legatum Viçtus (derer Viçtualien.)

Sub se quoque continet polentam, ac cerevisiam, licet ad usum familiæ haud fuerint destinatae. Vol. I. P. I. O. 74. p. 90

Legislator.

An Legislator civilis statuere possit, ut impedimentum, quod validitati certorum actuum iniecit, accedente iurejurando, cessare debeat? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 218. p. 393

Legitima.

Sine ulla conditione ac onere est relin-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

relinquenda. Vol. I. P. I. O. 95. n. 1. p. 126. & n. 3 p. 127 Exceptio ab hac regula. Vol. I. P. I. O. 222. n. 3. p. 462 Quantam bonorum parentum partem contineat? Vol. I. P. I. O. 95. p. 127 Ex ipsa bonorum substantia debetur. Vol. I. P. I. O. 185. p. 316. Quomodo sit computanda, si vidua, quæ portionem statutariam petit, concurrat? Vol. I. P. I. O. 190. n. 1. seqq. p. 327. & Vol. VII. S. p. 188 seqq. Quonam titulo in testamento sit relinquenda? Vol. I. P. II. O. 407. p. 772 Ex quibus parentum bonis debeatur? Vol. I. P. II. O. 441. n. 4. p. 897 Quomodo sit computanda, si bona allodialia cum feudalibus concurrant? Vol. I. P. II. O. 451. n. 5. p. 908 In Legitimæ liberorum præjudicium a patre nihil valide disponi potest. Vol. I. P. I. O. 95. p. 126 Jus Legitimam & quartam Trebellianicam de fideicommissio detrahendi a liberis ad quoscunque heredes transmittitur. ibid. n. 3 p. 128 Non valet dispositio patris, ut liberi æstimatione Legitimæ	contenti sint. Vol. I. P. I. O. 185. p. 316 In computanda liberorum Legitimæ æs alienum quidem defuncti, non autem portio statutaria conjugis deduci debet. Vol. I. P. I. O. 190. p. 327 In præjudicium liberorum Legitimæ, pater sua bona minoris taxare aut æstimare non potest. Vol. I. P. II. O. 442. p. 898 Si fideicommissum in diem vel sub conditione est remissum, præter Legitimam, Trebellianicam quoque liberi deducunt, Vol. I. P. II. O. 458. p. 919 Si Legitimæ onus vel conditio adjecta, pro adjecta non habetur. Vol. I. P. I. O. 95. n. 3. p. 127. & Vol. VII. S. p. 109. & ad P. IV. O. 83. n. 2. p. 493 Juxta quantitatem totius substantiæ bonorum, non deducta prius portione statutaria, æstimari debet. Vol. II. P. III. O. 47. p. III Quid sit? ibid. n. 14 p. 113 Liberis tanquam æs alienum debetur. ibid. p. 114 An collateralibus ex mobilibus defunctæ uxoris, quæ maritus apud Saxones consequitur, debeatur. Vol. II. P. III. O. 67. p. 163 Sine causa legibus probata, adimi aut imminui haud potest. Vol. II. P. III. O. 190. n. 1. p. 526

Qui

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Qui Legitimam accipit, creditoribus hereditariis æque ac alii heredes pro rata tenetur. Vol. II. P. III. O. 47. n. 7. p. III

Num in computanda Legitima exhæredati numerari debeant? Vol. II. P. III. O. 82. p. 193

In Legitimæ præjudicium jurata specificatio a testatore remitti non potest. Vol. II. P. III. O. 96. p. 221. & Vol. VII. S. p. 380

An obtestationes patris in testamento impediunt, quo minus liberi Legitimæ supplementum petere queant? Vol. II. P. III. O. 190. p. 526. Vol. VII. S. p. 400.

In præjudicium Legitimæ prælegatum relictum validum non est. Vol. II. P. III. O. 225. p. 581

An in Trebellianicam imputari debeat? Vol. III. P. IV. O. 7. n. 88. p. 116

In subsidium ex gerada & rebus expeditoriis suppleri debet. Vol. III. P. IV. O. 175. p. 486

Ex ipsa substantia bonorum debetur, adeoque filius, vel filia æstimatione Legitimæ contentus esse non tenetur. Vol. III. S. ad P. I. O. 185. p. 702 seq.

Ad investigandam quantitatem Legitimæ hereditas, mediante inventario, vel jurata specificatione indicanda est. Vol.

III. P. IV. O. 174. p. 486. & Vol. VII. S. p. 568

An & quousque Lege, vel statuto, adimi & tolli possit? Vol. III. P. IV. O. 66. n. 1. & 4. p. 215. & 216. Vol. IV. P. V. O. 200. n. 2. seqq. p. 314

An quandoque cum onere relinquere possit? Vol. IV. P. VI. O. 478 n. 1. seqq. p. 761. & 763. seqq.

Successio in bonis mobilibus uxoris, quæ marito Jure Saxónico debetur, intelligi debet, salva liberorum Legitima. Vol. IV. P. V. O. 199. p. 313

In Legitimam nomina incerta imputari haud debent. Vol. V. P. VII. O. 94. p. 189

Qui successioni, ab intestato sibi debitæ, renunciavit, adhuc Legitimam petere non prohibetur. Vol. V. P. VII. O. 107. p. 220. seqq.

Quando fratribus debeatur. Vol. VII. S. ad P. II. O. 407. n. 1. p. 328.

Quomodo parentibus, & liberis, & quomodo fratribus sit relinquenda? ibid. n. 2. seqq. & Vol. VI. P. IX. O. 99. p. 154

Qui plus, quam Legitimam, ex testamento accipit, remissionem inventarii, aut juratæ specificationis in eo factam, impugnare nequit. Vol. VI. P. IX. O. 159. p. 264

In

In Legitimam filiarum gerada imputatur. Vol. VI. P. X. O. 310. p. 540

Sicuti administratio bonorum non censetur patri, ne quidem in illis bonis, adempta, quæ ultra Legitimam, filio relicta, ita, quoad hæc aliter disponi, & curatorem specialem, qui eadem administret, constitui testamento potest. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 83. n. 3. p. 493

Legitima Nativitas.

Vid. infr. *Legitima Nativitas.*

Legitimatio ad causam.

Super Legitimatione ad causam ab actore reo iuramentum deferri nequit. Vol. II. P. III. O. 54. p. 121

Ad Legitimationem ad causam sola detentio documenti non sufficit. Vol. IV. P. V. O. 247. p. 409

Quando partem libelli constituit, ejus probatio separatim injungi haud solet. Vol. V. P. VIII. O. 486. p. 827

Quando Legitimatio ad causam pars libelli est, non prius, quam reliqua illius capita, probari debet. Vol. V. P. VIII. O. 454. p. 739

Legitimatio Liberorum.

Quantum Legitimatio, a Princi-

pe facta, liberis legitimatis tribuat? Vol. IV. P. V. O. 15. n. 6. seqq. p. 26

Legitimatio, Principis Rescripto, aut per Comitem Palatinum, facta, jus succedendi non aliter tribuit, quam si is, cui fit successio, consenserit. Vol. IV. P. VI. O. 318

Legitimationis Exceptio.

Vid. supr. *Exceptio Legitimationis.*

Legitimandi Facultas.

Vid. supr. *Facultas Legitimandi.*

Einwand/ so ungeschnitten.

Utrum ad ad geradam pertineat? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376

Levis notæ macula.

Personam non egreditur, nec ad liberos, alias honeste natos extendi debet. Vol. II. P. III. O. 250. n. 2. p. 631

In liberos non transit. Vol. III. P. IV. O. 107. n. seq. p. 281. seqq.

Levis notæ maculam haud incurrit, qui filiam carnificis in matrimonium ducit. Vol. III. P. IV. O. 107. p. 281

Levi macula notatus censer non debet is, qui torturam substituit.

nuit. Vol. V. P. VIII. O. 311.
p. 571

Leuteratio.

Universitati contra sententiam,
in possessorio summarissimo
latam, non conceditur. Vol.
I. P. I. O. 125. n. 1. p. 174

Toties locum habet, quoties sen-
tentia mutatur, quamvis pro-
pter idem gravamen jam sæ-
pius interposita fuerit. Vol. I.
P. I. O. 213 p. 427

Num contra sententiam, in pos-
sessorio summarissimo, latam,
locum inveniat. Vol. I. P. I. O.
85. p. 106. & P. II. O. 387. p. 733

Ufu fori Saxonici, pro inadmissi-
bili per sententiam haberi non
solet, si adversarius excipien-
do id non urgeat. Vol. I. P.
II. O. 387. n. 6. p. 733 seq.

Non est deserta, quando in ter-
mino prosecutionis uterque,
leuterans & leuteratus eman-
sit Vol. I. P. II. O. 500. p. 972
& Vol. III. S. p. 760

Non solum quoad formalia, sed
etiam materialia, in termino
prosecutionis sub pœna de-
sertionis est proseguenda. i-
bid. n. 1

Leuteratio Leuterationis est,
quæcunque ob idem grava-
men, licet ex diversa & nova
causa interposita sit. Vol. I. P.
I. O. 2. p. 2

Si Judex, cum super Leuteratio-
ne cognoscere deberet, ex er-
rore priorem sententiam pro
re judicata habuit, Leuteratio
contra posteriorem senti-
am interposita, admissibilis est.
Vol. I. P. I. O. 32 p. 46

Leuterationi quoad gravamen
commune adhuc in ipso ter-
mino adhærere licet, quamvis
illud in prosecutione leute-
rans omiserit. Vol. I. P. I. O.
41. p. 56

Leuteratio, cujus proseguendæ
terminum semel quis legitime
impetravit, pro deserta haberi
nequit, quamvis prorogatio-
ne facta leuterans alium termi-
num præfigi non petierit. Vol.
I. P. I. O. 102. p. 137

Propterea non est deserta, quod
leuterans non curavit, citatio-
nem concipi, & leuterato in-
sinuari. Vol. II. P. III. O. 26.
p. 66

Qui Leuterationis remedio con-
tra sententiam propter certa
gravamina usus est, ob aliud
gravamen commune Leute-
rationi, ab adversario interpo-
sitæ, adhærere non prohibe-
tur. Vol. II. P. III. O. 46.
p. 110

Regula, quod in possessorio sum-
marissimo Leuteratio locum
haud inveniat, in praxi re-
cepta

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

cepta est. Vol. II. P. III. O. 127.
n. 2. p. 376

Non est deserta, quando post
sententiam, super novo pro-
secutionis termino latam, leu-
terans, hunc præfigi, non de-
nuo intra spatium Saxonicum
petiit. Vol. III. P. IV. O. 120.
p. 302

Deserta non est, licet in die ter-
mini prosecutio ejus quoad
materialia non plene fuerit ab-
soluta. Vol. III. P. IV. O. 162.
p. 472

Non admittitur secunda Leute-
ratio, quando gravamen idem
est, licet nova illius causa su-
perveniat. Vol. III. P. IV. O.
94. p. 268

Deserta est Leuteratio, cujus
prosecutionem leuterans in
termino absque justa causa o-
mittit, quamvis adversus con-
tumaciæ accusationem appel-
laverit, & alium terminum præ-
figi petierit. Vol. III. P. IV. O.
202. p. 530

Deserta censetur Leuteratio, ad
cujus prosecutionem leuterans
propter expensas, ex re judi-
cata debitas, haud solutas ab
adversario, interposita forte
appellatione, non est admis-
sus. Vol. III. P. IV. O. 205.
p. 534

Quando Leutationi locus non

relinquitur, minor adhuc be-
neficio restitutionis in inte-
grum gaudet. Vol. III. P. IV.
O. 248. p. 631

In Saxonia Electorali, propter
omissam illius prosecutionem,
non est deserta, nisi citatio tri-
um hebdomadarum spatium
complexa fuerit. Vol. IV. P. V.
O. III. p. 162

Propter attentatum commissum,
deserta cenferi debet. Vol. IV.
P. V. O. 173. p. 273. & P. VI. O.
457. p. 729

Propterea deserta haud est, quod
formalium mentio demum
post materialia facta sit. Vol.
IV. P. VI. O. 448. p. 715

Petitio termini ad prosequen-
dam Leutationem necessa-
ria haud est, quando Judex
leuterantem prævenit. Vol.
IV. P. V. O. 145. p. 221. & Vol.
VII. S. n. i seq. p. 619

Admittitur Leuteratio, ab Ad-
vocato interposita, si modo
suum et clientis nomen sub-
scripserit. Vol. IV. P. V. O.
176. p. 280

Et si leuterans terminum prose-
quendæ Leutationis sæpius
prorogari curet, eoque causam
protrahat, illa tamen propter
ea deserta haud est. Vol. VI.
P. IX. O. 104. p. 164

Leuteratio, et si jam rejecta, a ju-
dice

dice admitti potest, modo a tempore notificationis nondum decendium elapsum sit.

Vol. VI. P. IX. O. 203. p. 363

Quando Actuarius Leutationem nomine universitatis, loco Advocati, prosequitur, hæc quidem in integrum restituitur, sed ille poenam incurrit. Vol. VI. P. X. O. 432. p. 772

Quando Leutationis prosecutio, per relationem ad schedulam Leutationis in scriptis facta, hæc quidem deserta est, sed Advocatus poenam non incurrit. Vol. VI. P. X. O. 435. p. 776

Propter non petitem, in ipsa Leutationis schedula, terminum ad prosecutionem, eadem, eventualis licet, in terris Anhaltinis deserta est. Vol. VI. P. X. O. 480. p. 862

Vid. infr. *Prosecutio Leutationis. It. Remedium Suspensivum.*

Leuteratio Leutationis.

Non permittitur; & quænam talis dicatur? Vol. I. P. I. O. 213. n. 1. seqq. p. 427

Leutationis Adhæfio.

Vid. supr. *Adhæfio Leutationis Leuteratus.*

Si in termino prosecutionis e-

manferit, ab ipso Iudice, non antegressa licet sententia, vel decreto, sub comminatione, in Saxonia Electorali citari potest. Vol. IV. P. VI. O. 453. p. 723

Quando in termino prosecutionis contumax est, nec ad leutationem respondet, non condemnatur in expensas, etsi comparuerit. Vol. V. P. VII. O. 206. p. 403

Lex.

Examinatur *L. ult. C. de Sentent. quæ pro eo, quod inter.* Vol. II. P. III. O. 1. n. 7. p. 3. seq.

Generalis Lex prohibitiva de non distrahendis prædiorum pertinentiis in Saxonia haud extat. Vol. II. P. III. O. 144. p. 421

A quonam tempore Lex nova, præsertim poenalis, hodie obligare incipiat. Vol. III. P. IV. O. 201. p. 522

Unde judicari possit, cuinam Lex in specie sit tribuenda, si plurium nomina isti præposita reperiantur? Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 10. p. 143

Lex publica prohibitiva præscriptionem immemoriam haud interrumpit. Vol. VII. S. ad P. IX. O. 220. p. 777

Vid. infr. *Textus Juris, præsertim hinc*

hinc inde obstantes, interpretati & explicati.

Lex Anastasiana.

Ut locum inueniat, quid requiratur. Vol. I. P. I. O. 181. n. 1. p. 289

Legis Anastasianæ poenæ locus haud est, quando venditor proprio motu emptorem rogavit, neque etiam in debitis liquidis & certis. Vol. I. P. I. O. 181. p. 289

Item, si emptio ex necessaria & probabili causa facta sit. Vol. I. P. I. O. 297. n. 2. p. 568

Legis Anastasianæ poenam haud incurrit, qui debitum in concursu creditorum, etsi prærogativa gaudeat, minori pretio emit Vol. IV. P. VI. O. 283. p. 472

Legis Anastasianæ poena quæ sit? ibid. n. 1. seqq.

An Legi Anastasianæ valide renunciatur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 181. p. 180

Si contra Legem Anastasianam cessio nominis minori pretio fiat, cui superfluum cedat. ibid. p. 181

Lex Commissoria.

Lex Commissoria, emptioni ventioni adjecta, effectum non habet, quando venditor rem tradere facto Principis impeditur. Vol. III. P. IV. O. 89. p. 260

Qui postea, quam Lex commissæ est, pecuniam, ejusque partem ab altero accipit, Legem Commissoriam amplius exercere nequit. Vol. IV. P. V. O. 3. p. 4. Effectum resolutivum non habet, nisi verbis directis concepta fuerit. Vol. V. P. VII. O. 228. p. 427

L. Hac Edictali 6. C. de Sec. nupt.

Locum non habet, quando quis tantundem, aut non multo minus ab intestato recepturus fuerat, quantum ex dispositione conjugis capit. Vol. V. P. VIII. O. 280. p. 513

Lex Julia de Vi Publica.

Quinam hac Lege teneantur. Vol. III. P. IV. O. 117. n. 5. p. 295

Lex Poenalis.

Supponit dolum atque proæresin in eo, qui in eam impegisse dicitur. Vol. III. P. IV. O. 117. n. 5. p. 295

L. I. C. Quando libell. Princ. dat. lit. contest. fac.

Verba hujus Legis, prouti sonant in Codic. repetitæ prælectionis. Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 3. p. 142

Verba illius, uti se in Codice Theodosiano habent. ibid. n. 4.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Quibus verbis in libris βασιλικῶν
exprimatur? ibid. n. 6. p. 143

Hujus Legis explicatio ibid. n. 8.
seqq. p. 143

Aquo fuerit lata? ibid. n. 8. seqq.
& n. 13. p. 144

Ad quem fuerit scripta? ibid. n.
16. p. 144.

An adhuc hodie in usu sit? ibid.
n. 103. seqq. p. 162

An dispositio *L. 1. C. Quando libell.
Princ. dat. lit. contest. fac.* etiam
ad Principes, & status nostri
Imperii quadrare possit? ibid.
n. 40. seq. p. 148

Num dispositio hujus *L. 1.* etiam
locum inveniat statim, ac re-
scriptum a Summo Principe est
impetratum, an vero requira-
tur, ut Judici sit insinuatum?
ibid. n. 69. seqq. p. 154

Lex Prohibitiva.

An præscriptionem immemoria-
lem admittat? Vol. III. P. IV.
O. 5. n. 87. seqq. p. 89. seqq.

Si Lex Prohibitiva casum privile-
gii, aut præscriptionis imme-
moralis excipiat, quo tempo-
re hæc adesse debeat, utrum
tempore legis latæ, an vero
tempore motæ litis. Vol. III.
P. IV. O. 5. n. 106. seqq. p. 94.
seq.

Adversus Legem Prohibitivam
possessorium locum non ha-

bet. Vol. VI. P. IX. O. 42. p. 98
Lex publica Prohibitiva præscri-
ptionem ordinariam, antea cœ-
ptam, interruptit. Vol. VI.
P. IX. O. 220. p. 392

Lex Publica.

Num interruptat præscriptio-
nem immemoriam? Vol. III.
P. IV. O. 5. n. 116. seqq. p. 96. seq.

Legem Publicam, qua Princeps
facultati lignandi, & arbores
cædendi, certos limites ponit,
privatus etiam adversus alte-
rum recte allegat. Vol. IV. P.
V. O. 20. p. 31

L. Sancimus 15 C. de Judic.

Locum non habet in casu, ubi re-
us ad sumtus litis, actori sup-
peditandos, condemnatus est.
Vol. V. P. VII. O. 24. p. 78

L. 2. C. de Resc. Vendit.

An etiam contra transactiones
locum inveniat. Vol. I. P. I. O.
177. p. 281

Num aliis, quam emtionis ven-
ditionis contractibus quoque
adhiberi possit? Vol. I. P. I. O.
302. n. 1. seqq. p. 574

Cessat contra apocham, quando
læsiō non in quantitate, sed
causa liberationis consistit. ibid.
n. 4. seqq.

Etiam in venditione geradæ lo-
cum invenit. Vol. III. P. IV. O.
22. p. 151

Locum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Locum non habet, quando pactis dotalibus, peculiaris succedendi ratio definita est, quo casu portio statutaria evanescit, licet eidem expresse renunciatum haud sit. Vol. III. P. IV. O. 80. p. 242

Cessat, quando quis, sciens verum rei pretium, eandem minoris vendit. Vol. IV. P. V. O. 84. n. 3. p. 130

Locum habet, etsi emptio venditio a Iudice confirmata, aut ejus decreto permessa fuerit. Vol. IV. P. V. O. 234. p. 365

Locum non habet in emtione venditione super re futura inita. Vol. IV. P. V. O. 249. p. 428. seq.

Quando competat? Vol. VI. P. IX. O. 191. n. 4. p. 331

Locum non invenit, quando futura successio alicui vendita. Vol. VI. P. X. O. 421. p. 759

Etiam ad alia, quam emtionis venditionis negotia, in quibus scilicet utrinque aliquid est præstandum, & læsionis consideratio locum habet, extenditur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 181. p. 179

In transactionibus, judicialiter confirmatis, locum haud invenit. Vol. VII. S. ad P. VI. O. 474. p. 679

L. 2. C. de Resc. Vendit. valide

renunciatur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 181. p. 180

L. 3. C. de Apoch. publ.

Non tantum in præstationibus publicis attenditur, sed etiam in causis privatorum locum invenit. Vol. IV. P. V. O. 220. p. 351

L. un. C. de Sentent. quæ pro eo, quod int. præfer.

Tantum ad casus, ubi de certa quantitate agitur, pertinet. Vol. VII. S. ad P. III. O. 1. n. 2. p. 366

L. un. C. Quando Imp. int. pupill.

Locum non habet, quando inter viduam & personam æque miserabilem de portione statutaria lis est. Vol. III. P. IV. O. 160. p. 470

L. Un. Si quis Imper. maledix.

Etiam ad Principes & Status Imperii est extendenda. Vol. VII. S. ad P. II. O. 483. n. 4. p. 356

L. ult. C. de Edict. D. Hadr. toll.

Locum non habet, quando in testamento judiciali defectus circa registraturam insinuationis occurrit. Vol. IV. P. V. O. 205. p. 326

Non habet locum, si producatur testa-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

testamentum judicale, ab ipso
Judice, ad Acta haud jurato,
scriptum. Vol. IV. P. VI. O.
312. p. 517

L. ult. ff. de R. V.

Adhuc hodie locum habet. Vol.
I. P. I. O. 150. p. 212

Libellus.

Formula Libelli actionis ex L. Dif-
famari instituendæ Vol. III. P.
IV. O. 139. n. 4. p. 336

In possessorio summarissimo ali-
quando sustineri potest, etsi
objectum litis in eo non adeo
accurate designatum fuerit.
Vol. V. P. VIII. O. 419. p. 694

Libellus, in actione reivindica-
toria, ineptus haud est, quan-
do rei, vel pretii restitutio pe-
titur. Vol. V. P. VIII. O. 266.
p. 490

Quando stuprata ad ducendam,
vel dotandam se, agit, satis est,
in Libello commixtionem car-
nalem exprimi, nec mentio
vel deflorationis, vel consum-
mationis requiritur. Vol. V.
P. VIII. O. 301. p. 549

Ineptus est libellus, in quo nul-
lum agentis interesse apparet.
Vol. V. P. VIII. O. 338. p. 607

In judicio possessorio sustinetur,
Libellus, in quo actor turba-
tionem, non ut factam, sed
quæ a reo metuenda sit, alle-

gat, si hic in termino hujusmo-
di intentionem fateatur. Vol.
V. P. VIII. O. 396. p. 661

Libellus restitutionis in inte-
grum haud admittendus est, si
læsio in eodem non specificè
expressa. Vol. V. P. VIII. O. 400.
p. 669

Non est rejiciendus simpliciter
Libellus, in quo ex documen-
to, quod conditionem conti-
net, executive actum est. Vol.
V. P. VIII. O. 465. p. 749

Sustineri potest libellus in inter-
dicto: Uti possideris, etsi verba,
quæ spoliū, & ablationem
possessionis indicant, simul ad-
hibita fuerint. Vol. VI. P. X.
O. 385. p. 694

Libellus in actione injuriarum,
propterea ineptus haud est,
quod pater se defensorio no-
mine, pro filiofamilias expe-
riri, dicat, Vol. VI. P. X. O. 406.
p. 734

Non admittendus est Libellus, in
quo actor, fundamenti loco,
allegat, quod reus in judicio
falsus sit, se ipsi domum sua
pecunia emere voluisse. Vol.
VI. P. X. O. 487. p. 870

Num etiam post litis contestatio-
nem & probationem, per sen-
tentiam injunctam mutari pos-
sit? Vol. VII. S. ad P. I. O. 141.
n. 1. p. 134. seq. & n. 2. p. 136.
seqq.

seqq. & n. 3. pag. 139. seqq.
Unde sit derivandus? Vol. VII.

S. ad P. I. O. 145. n. 22. p. 145
Quid in genere significet, quid
in specie? ibid. n. 23. seqq.

Libellus, Principi oblatus, ali-
quando effectum litis conte-
stationis habet. Vol. VII. S.
ad P. I. O. 145. n. 1. p. 142

Si Lex simpliciter de Libello
loquatur, de quali Libello sit
intelligenda? ibid. n. 25. p. 146

Libellus Actionis.

Post sententiam qua probatio a-
ctori injuncta est, in Saxonia
plane mutari non potest. Vol.
I. P. I. O. 141. p. 200

Quotuplici modo mutetur? ibid.
n. 1. & P. II. O. 443. n. 1. p. 899

Quoad causam petendi semper,
adeoque etiam post litem
contestatam, mutari potest.
Vol. I. P. II. O. 443. p. 899

An pro inepto sit habendus si
in eodem partim iuramentum
defertur, partim documentor-
um recognitio petitur? Vol.
I. P. I. O. 335. n. 5. p. 623

Uno Libello inepte junguntur
plures rei, quoties non omnia
facta illo comprehensa, singu-
los tangunt. Vol. I. P. I. O.
101. p. 136

An Libellus, in quo Actio inju-
riarum æstimatoria cum actio-

ne ad palinodiam conjunctim
instituta est, sustineri queat?
Vol. I. P. I. O. III. n. 2. seqq. p.
154. seq.

In interdicto salviano Libellus
ineptus est, quando possessio
debitoris tempore constitutæ
hypothecæ in eodem haud est
expressa. Vol. I. P. II. O. 477.
p. 945

Pro inepto habendus, si in eo
nulla idonea causa petendi re-
quiratur. Vol. II. P. III. O.
153. n. 4. p. 456

In libello actionum personalium
factum illud, ex quo obligatio
& actio nascitur, speciatim ex-
primendum est. Vol. II. P. III.
O. 153. n. 4. p. 456

Num in libello plures causas seu
media concludendi cumulare
prohibitum sit? Vol. II. P. III.
O. 154. p. 457

Solus Libellus, ad litis pendentia-
am inducendam non sufficit,
sed citatio adhuc requiritur.
Vol. II. P. III. O. 200. n. 2.
p. 543

Etiam post guarandam præsti-
tam in ipso termino declarari
potest. Vol. IV. P. V. O. 171.
p. 271

Ut clausulæ salutaris quandoque
sustineri potest, etsi recognitio
documenti inepte petita fue-
rit. Vol. IV. P. V. O. 177. p. 281

Uu

Vitia-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Vitiatur, causa petendi omiffa.
Vol. IV. P. V. O. 215. p. 343

In actione de spolio ineptus est,
fi nullam possessionis mentio-
nem contineat. Vol. IV. P.
VI. O. 179. p. 617

In arbitrio actoris est, utrum in
termino integrum Libellum,
fcripto exhibitum, repetere,
an ad eundem simpliciter se re-
ferre malit. Vol. IV. P. V. O.
143. p. 218

Rejicitur libellus, in quo super
diversis capitibus, citra specia-
lem eorundem determinatio-
nem, jusjurandum reo dela-
tum est. Vol. IV. P. VI. O. 267.
p. 458

Ineptus est processus executivi
Libellus, in quo simul editio
& recognitio documenti peti-
tur. Vol. IV. P. VI. O. 371.
p. 608

Sustineri potest arbitrio Judicis
Libellus, in quo simul reco-
gnitionem & responsionem
actor a reo petit. Vol. IV. P.
VI. O. 375. p. 612

Sustineri potest Libellus, in quo
super iis, quæ non potuerint
probari, jusjurandi delatio fa-
cta est, si hæc in termino sim-
pliciter, sine mentione proba-
tionis, repetita fuerit. Vol. IV.
P. VI. O. 378. p. 616

In Libello hereditatis petitionis

& hoc ab actore recte petitur,
ut alienatio rerum hereditaria-
rum reo interdicator. Vol. VI.
P. VI. O. 399. p. 647

An sufficiat in Libello actionis
negatoriae ab actore allegari,
rem suam esse? Vol. IV. P. VI.
O. 454 n. 3. seqq. p. 725. seq.

Libellus Alternativus.

In actione pypotheraria, contra
tertium possessorem instituta,
pro inepto habetur & rejicitur.
Vol. I. P. I. O. 236. p. 486

Libellus Ineptus.

Libellus ineptus est, in quo actor
Juris alicujus exercitium reo
propterea interdicti petit, quod
ipse hætenus solus in ejus pos-
sessione vel quasi fuerit. Vol.
III. P. IV. O. 57. p. 191. & Vol.
VII. S. p. 469

Talis est, quando in eodem do-
minium, ac simul possessio vel
quasi libertatis naturalis alle-
gatur. Vol. III. P. IV. O. 184. n.
6. p. 496

Libellus, super donatione forma-
tus, tanquam Ineptus rejicitur,
fi in eodem nulla acceptatio-
nis mentio facta sit. Vol. VI.
P. IX. O. 108. p. 168

In actione reali Libellus Ineptus
habetur, in quo possessio rei al-
legata haud est. Vol. VI. P. IX.
O. 119. p. 181

Libellus

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Libellus tanquam Ineptus rejicitur, in quo Magistratus a subditis, ut delinquentes custodiant, & sumtus inquisitionis refundant, nullo speciali fundamento allegato, postulat. Vol. VI. P. IX. O. 168 p. 284

Libellus, quo unus ex universitate modum convocandi eandem per campanam reo injungi petit, cum nihil ejus intersit, tanquam Ineptus rejicitur. Vol. VI. P. IX. O. 336. p. 603

Libellus est Ineptus, quando extranea persona ex testamento parentum inter liberos executive agit, si non in continenti testium præsentia appareat. Vol. VI. P. X. O. 359. p. 636

Libellus Ineptus est, in quo recognitio libri mercatorii petitur, & simul jusjurandum defertur. Vol. VI. P. X. O. 373. p. 663

Ineptus est Libellus, quo plures rei, ex diversis emtionibus mercium in tabernis, simul conveniuntur. Vol. VI. P. X. O. 485. p. 866

Libellus Reconventionis.

Eo casu, quo depositio judicati locum habet, Reconventionis Libellum ante terminum a Judice definitum edere, necesse haud est. Vol. I. P. I. O. 238. p. 488

Intra quantum temporis spatium offerri debeat eo in casu, ubi reus ad depositionem judicati confugit, & sic ante conventionem plene finitam, actorem suum reconvenire vult. Vol. III. P. IV. O. 1. n. 89. seqq. p. 12

Si in casu, ubi reus, Legis beneficio usus, judicatum deposuit, non simul & eodem tempore fuerit oblatus, an tunc reus, velut prætermisso fatali, a judicio repelli, & pecunia deposita actori, citra ulteriorem moram, ex solvi debeat? ibid. n. 93. seqq.

Libellus Supplex.

Quid sit? Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 26. p. 146

Quomodo secundum stylum curiæ rite concipiatur. ibid. n. 30. p. 147

A quibus summo Principi ad effectum litis contestationis offerri possit? ibid. n. 44. seqq. p. 150

An cum effectu litis contestationis etiam tunc offerri possit, quando adversario competit beneficium primæ instantiæ? ibid. n. 54. seqq. p. 151

In quibus actionibus cum effectu litis contestationis Principi offerri possit? ibid. n. 75. p. 155

In quibus actionibus hunc effectum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

dictum non producat? ibid. n. 78. p. 156

An Libellus Supplex, Camerae spirensi oblatus, effectum litis contestationis habere possit? ibid. n. 38. seq. p. 148

Num libellus supplex, Principi, vel statui nostri Imperii oblatus, dictum effectum producat? ibid. n. 40. seqq. p. 148

Quid Libellum Supplicem Imperatori aut Principi a persona habili oblatum, sequi debeat, ut effectum litis contestationis consequatur? ibid. n. 59. seqq. p. 152

Liberi.

Habent intuitu pecuniae lustricae, des Puthen- Geldes, tacitam hypothecam in bonis parentum. Vol. I. P. I. O. 19. p. 29

Ut & ratione bonorum matronum & adventitiorum. ibid. n. 1. seq.

A quo tempore illam habeant? ibid. n. 3

Jus detrahendi de fideicommissio legitimam & quartam Trebellianicam ad quoscunque heredes transfert. Vol. I. P. I. O. 95. n. 3. p. 128

Non possunt a patre per ultimam voluntatem compelli, ut sola aestimatione legitimae, aut re certa, ejus loco assignata,

contenti sint. Vol. I. P. I. O. 185. p. 316

Fideicommissum, ipsis a patre ea lege, ne ad supplementum legitimae agant, relictum mota hac actione, haud amittunt. Vol. I. P. I. O. 222. p. 460

Donationem simplicem in divisione hereditatis paternae conferre haud tenentur. Vol. I. P. I. O. 317. p. 592

An stare teneantur taxatione bonorum a parentibus facta? Vol. I. P. II. O. 442. n. 1. seqq. p. 898. seq. & Vol. VII. S. p. 350

Adversus parentes, ne volentes quidem ad testimonium sunt admittendi. Vol. I. P. II. O. 445. p. 901

Si a patre pro se & liberis suis renunciatum, hac renunciatione stare, et repudiata licet paternae hereditate, in fideicommissio succedere non possunt. Vol. I. P. II. O. 423. n. 1. p. 816

Quandoque etiam vinculo conjugii per divortium soluto, a matre sunt alendi. Vol. I. P. I. O. 134. n. 10. p. 191

Regulariter alias in subsidium tantum a matre sunt alendi. ibid. n. 9

Jure Saxonico bona avita a parentibus alienata, revocare, & jus protimiseos in illis exerceri

cere possunt. Vol. I. P. I. O. 151. n. 1. p. 214

Liberi rusticorum eo casu, quo operas suas extraneis mercede non locant, nec Domino jurisdictionis eas locare tenentur, licet parentes illis haud egeant. Vol. I. P. I. O. 44. p. 58

Quibus casibus Liberi subditorum a Domino jurisdictionis ad operas sibi locandas compelli possint? Vol. I. P. I. O. 44. n. 1. p. 58

Liberi fideicommisso in diem vel sub conditione relicto gravati, præter legitimam etiam Trebellianicam detrahere queunt. Vol. I. P. II. O. 45. 8. p. 919. & Vol. VII. S. ad P. II. O. 445. n. 6. p. 352

Liberi in patris potestate adhuc constituti, testamentum facere non possunt, quamvis puberes sint. Vol. I. P. I. O. 142. p. 202

A petenda parentum hereditate nonaginta denu[m] annis excluduntur. Vol. II. P. III. O. 69. p. 169. & Vol. VII. S. p. 377

Contra parentes sunt testes habiles, quando veritas aliter haberi nequit. Vol. II. P. III. O. 86. p. 205

An a patre super geradam aliaque bona, ipsis a matre relicta, specificationem juratam petere

queant? Vol. II. P. III. O. 142. n. 3. p. 419

An in casu, quo pater iis aliquid sub nomine legitimæ reliquit, neque id per heredem exsolvi jussit, in eo heredes instituti esse videantur? Vol. II. P. III. O. 226. p. 584

Non tenentur stare æstimatione bonorum a patre facta, quatenus in præjudicium legitimæ tendit. Vol. II. P. III. O. 243. p. 617

In Saxonia Liberi, a publice desponsatis nati, si forte mors copulæ sacerdotalis usum impediat, nihilominus legitimi censentur. Vol. II. P. III. O. 41. n. 5. p. 100

Num obtestationes patris in testamento impedian[tur], quo minus Liberi supplementum legitimæ petere queant? Vol. II. P. III. O. 190. p. 526

Fructus quartæ Trebellianicæ imputare non tenentur. Vol. III. P. IV. O. 7. n. 49. p. 108

Liberi carnificis levis notæ macula non laborant. Vol. III. P. IV. O. 107. n. 2. seq. p. 281. seqq.

An Liberi civium in urbibus a Magistratibus cogi possint, ut operas ipsis pro extraneo locent? Vol. III. P. IV. O. 193. p. 512

Liberi qui testamentum paternum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- num ratione solennium, vel facultatis disponendi de certis bonis impugnant, legata in illo testamento relicta, non amittunt. Vol. III. S. ad P. I. O. 18. p. 640
- An in testamento parentum inter liberos valide exheredari possint? Vol. IV. P. V. O. 211. n. 3. seqq. p. 339
- Adversus gesta cum parentibus ex capite metus in integrum restituuntur. Vol. IV. P. VI. O. 257. p. 448
- An bona, fideicommisso obnoxia, quæ a patre, consentientibus omnibus, quorum interest, alienata sunt, revocare queant? Vol. IV. P. VI. O. 384. p. 625
- Quatenus a patre ultra legitimam heredes instituuntur, iidem fideicommisso, etiam intuitu legitimæ, gravari possunt. Vol. IV. P. VI. O. 478. p. 761
- Liberi, qui propria bona habent, a patre invito alimenta poscere non possunt. Vol. IV. P. V. O. 73. p. 116
- Eo casu, quo vidua portionem statutariam eligit, legitimam liberi ex universa massa, inclusis viduæ bonis, accipiunt. Vol. IV. P. V. O. 148. p. 224
- Secus, si de parentum legitima agatur. ibid. n. 4. p. 226
- Liberi, in patris potestate constituti, cum hoc ne hodie quidem valide contrahunt. Vol. IV. P. V. O. 189. p. 298
- Si duo pluresve cum Liberis suis masculis, ut fieri solet, de feudo simultanee investiti fuerint, eorum Liberi non in capita, sed stirpes succedunt. Vol. IV. P. VI. O. 275. p. 465
- Liberi, etiam illegitimi a patre, statim a tempore nativitatis sunt alendi. Vol. IV. P. VI. O. 396. p. 644
- Ut a parentibus heredes instituti censeantur, sufficiunt verba: *Haben, Behalten.* Vol. V. P. VII. O. 19. p. 70
- Impugnare non valent testamentum a patre de feudo novo, cum Domini directi consensu, conditum, si legitimam salvam habeant. Vol. V. P. VII. O. 52. p. 116
- An subditorum liberos, qui opificii melius addiscendi causa peregrinantur, stringat dispositio. *Ordin. Provinc. Lusat. Sup. art. 3. §. Im Fall aber 2.* Vol. V. P. VII. O. 148. n. 2. seqq. p. 296.
- Statutum, de nepotibus disponens, quod jure repræsentationis succedere debeant, etiam de ulterioris gradus Liberis intelligi debet. Vol. V. P. VII. O. 169. p. 379

Contra

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- Contra negotium, a patre majoris gestum, Liberi minores non gaudent beneficio restitutionis in integrum. Vol. V. P. VIII. O. 275. p. 506
- In Saxonia Electorali a præstatione laudemii sunt immunes. Vol. VI. P. IX. O. 91. n. 4. p. 147
- In Saxonia Electorali, propter neglectum in sponsalibus parentum consensum, si dehortatio parentum & Liberorum pertinacia accesserit, usque ad dimidiam partem legitimæ exheredari queunt. Vol. VI. P. IX. O. 234. p. 413
- Jure retractus gentilitii gaudent, etsi bona propria non habeant. Vol. VI. P. X. O. 258. p. 454
- In præjudicium natalium eorum liberorum, qui jam nati sunt, ex postfacto nulla conditio matrimonio valide adjicitur. Vol. VI. P. IX. O. 19. p. 39
- Liberi, per divisionem bonorum, inter ipsos a parentibus factam, in legitima læsi, illam impugnare nequeunt, sed saltem ad implementum legitimæ agere possunt. Vol. VI. P. IX. O. 208. n. 1. seqq. p. 370
- In Saxonia Liberis venditoris jus bona avita redimendi, etiam post annum competit. Vol. VI. P. X. O. 264. p. 460
- Ad Liberos regulariter non transit immunitas a Gabella detractionis, intuitu dignitatis competens. Vol. VI. P. X. O. 314. p. 546.
- Testamentum parentum, in quo plures Liberi præteriti sunt, etiam ab uno, reliquis licet ab hereditate abstinentibus, impugnari potest. Vol. VI. P. X. O. 455. p. 805
- In dividenda hereditate paterna, vel materna, Liberis natu minoribus, intuitu futuræ educationis, nihil præcipui debetur. Vol. VI. P. X. O. 486. p. 869
- Licet in sola legitima succedant, revera tamen heredes sunt, adeoque etiam per omnia jure heredum censentur. Vol. VII. S. ad P. II. O. 407. n. 6. p. 330
- Eo casu, ubi in lite cum tertio versantur, ad probanda bona materna, juratam specificationem a patre petere non possunt. Vol. VII. S. ad P. II. O. 445. n. 4. p. 352
- In divisione parentum inter liberos necessario heredes institui non debent. Vol. VII. S. ad P. V. O. 236. p. 642
- Parentes, ad inopiam redactos, alere tenentur. Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 29. p. 711
- Gaudent beneficio competentiae contra parentes. ibid. n. 33
- Num major sit favor Liberorum quam

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

quam piarum caufarum. Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 17. seq. p. 38
Vid. *supr. Filius* & *infr. Partus*.

Liberi Adulterini.

An per Rescriptum Principis legitimari possint? Vol. IV. P. V. O. 15. n. 4. seq. p. 26

Liberi Adulterini, utut legitima-
ti, collateralibus a matre regu-
lariter haud succedunt. Vol. IV. P. V. O. 15. p. 26

Liberi ex adulterio, etiam cum
soluta, nati, neque parentibus,
neque collateralibus succe-
dunt. Vol. IV. P. VI. O. 317. p. 522.

Liberi Naturales.

Omnibus collateralibus ex parte
matris succedere possunt. Vol. IV. P. V. O. 15. n. 1. p. 26

Libertas.

Libertatis quasi possessio est facti,
adeoque ab allegante proban-
da. Vol. I. P. I. O. 274. p. 527

Libertas a Præstationibus.

Libertati a Præstationibus regu-
lariter sola intermissione ea-
rum præscribitur. Vol. IV. P. VI. O. 464. p. 735

Libertas Commenciorum.

Semper est promovenda. Vol. VI. P. IX. O. 8. n. 4. p. 10.

Libertas naturalis ædi- ficandi.

Recte restringitur, si publica uti-
litas id exigat. Vol. IV. P. VI. O. 346. p. 572

Liberti.

Num contra patronos beneficio
competentiæ gaudeant? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 45. p. 713. & n. 93 seqq. p. 723

Quando beneficio competentia
uti non possunt? *ibid.* n. 182. p. 740

Libri Mercatorum.

(Handels-Bücher.)

Quænam requirant, ut vim se-
miplenæ probationis habe-
ant? Vol. III. P. IV. O. 206. n. 2. p. 534

Ex Libris Mercatorum execu-
tive aginequit. Vol. III. P. IV. O. 206. p. 534

Qui Librum Mercatorium, me-
diante jurejurando confirmare
jussus, hoc in termino præfi-
nito non præstat, illud deferu-
isse censetur. Vol. V. P. VII. O. 79. p. 165

Libri Mercatorii extractum quis
recognoscere haud tenetur,
sed originale produci debet. Vol. VI. P. X. O. 333. p. 598

Secundum Statuta Hamburgensia
Liber Mercatorius, morte mer-
catoris confirmatus, plene pro-
bat. Vol. VI. P. X. O. 361. p. 640

Libri

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Libri Mercatorii extractus, quem vulgo dicunt, in imponendo arresto sufficit. Vol. VI. P. X. O. 431. p. 771

Ex libro Mercatorio extranea negotia probari nequeunt. Vol. VII. S. ad P. I. O. 82. p. 102

Qualem fidem habeat, & qualem probationem faciat? Vol. I. P. I. O. 82. n. 1. p. 102

Si Liber Mercatorius, a reo productus, in processu executivo ab actore recognoscatur, censetur hic ab eo processus genere recessisse, adeoque reus ad suppletorium admitti potest. Vol. I. P. I. O. 42. p. 56

Ex Libro Mercatorio mutuum, aliaque negotia extranea probari non possunt. Vol. I. P. I. O. 82. p. 102

Ex Libro Mercatorio in processu executivo exceptio compensationis probari non potest. Vol. I. P. I. O. 42. n. 2. p. 57

Si a Judæo ex Libro Mercatorio contra Christianum agatur, juramento suppletorio liber hic suppleri non potest. Vol. I. P. I. O. 193. p. 335

Juxta statuta Hamburgensia non soli Mercatorum Libri, sed & alii, jurejurando confirmati vim probandi habent. Vol. IV. P. V. O. 194. p. 307

Libri.

An Libri, quos foemina possedit, ad geradam pertineant. Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376

Licentiatus.

Beneficio competentiae gaudet. Vol. VI. P. IX. O. 218. p. 389

Licitatio.

Valida est Licitatio, quæ post proclamationem peractam, licet ante reditum atque relationem nuntii, facta est. Vol. IV. P. V. O. 4. p. 9

Pure fieri debet, neque nominis, quod ex concursu debetur, ratio habenda est. Vol. V. P. VIII. O. 253. n. 1. seq. p. 465

Tempore subhastationis elapso, regulariter nova Licitatio haud admittenda. Vol. V. P. V. O. 90. p. 183

Qui jus suum, ex Licitatione quæsitum, dimittit, juri relutionis hoc ipso non renuntiat. Vol. V. P. VIII. O. 440. p. 719

Vid. supr. *Jus prima Licitationis.*

Licitator.

Licitatori pertinentiæ cum ipso fundo sunt adjudicandæ, licet nulla earum in subhastatione mentio facta sit. Vol. I. P. I. O. 79. p. 99

Secundus Licitator jure primæ
Xx Licita-

Licitationis gaudet, quando primus deficit, & suo juri renunciat. Vol. II. P. III. O. 184 p. 513

Primus Licitator secundo præfertur, quando idem pretium offert. Vol. II. P. III. O. 186. p. 518

Non audiendus est Licitator, qui loco pretii, nomen, quo ipsi devinctus est debitor, offert, aut ejus intuitu, compensationem allegat. Vol. V. P. VIII. O. 253. p. 465

An pro lubitu poenitere possit? Vol. VI. P. IX. O. 353. n. 2. seqq. p. 629. seq.

Quando admittatur tertius Licitator in re communis dividenda? Vol. VI. P. X. O. 327. n. 2. p. 587

Cum duo simul, eodem tempore licitantur, utrique jus primæ Licitationis competit. Vol. VI. P. X. O. 433. p. 773

Linea Collateralis.

In Linea Collaterali fratrum nepotes jure repræsentationis ad successionem haud admittuntur, siue bona allodialia, siue feudalina sint. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 98. n. 1. p. 498. seqq.

Nisi in feudis vi simultaneæ investituræ succedant. ibid. n. 2. & 3. p. 500. seqq.

Linum.

An gerada sit connumerandum? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376. seqq.

Linum netum.

(Garn.)

An ad geradam pertineat? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376. seqq.

Liquidum.

Propter illiquidas prætensiones nullo modo retardari debet. Vol. II. P. III. O. 136. n. 2. p. 408

Lis.

Quando in appellationis instantia modus procedendi, in prima instantia servatus, corrigitur, Lis in secunda instantia peragi debet. Vol. III. P. IV. O. 137. p. 329

Quando Lis de re incertæ æstimationis est, Dominus ob culpam sui procuratoris statim, eoque excusso, in integrum restituitur. Vol. I. P. I. O. II. p. 21

Lis in possessorio summarissimo mota non habet effectum interrumpendæ præscriptionis, si possessor in eo vicerit. Vol. I. P. I. O. 330. p. 616

Literæ.

Literæ Friderici III. Electoris Saxoniae,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

xoniæ, quibus post Maximilia-
ni in Italiam discessum, Anno
1496. susceptam a se Vicaria-
tum Imperii publice significa-
vit. Vol. II. P. III. O. 116. n.
345. p. 318

Literæ Electoris Palatini, Caroli
Ludovici, tunc temporis Vi-
carii Imperii, quibus biblio-
polis interdixit, ne privilegia
ab Electore Bavarix expete-
rent ibid. n. 365. p. 321

Literæ, quibus in novissimo in-
terregno post excessum Jose-
phi I. Rom. Imperatoris Ann.
1711. Serenissimi Vicarii exer-
citium potestatis suæ publice
significarunt. ibid. n. 445. seq.
p. 331. 332. 333. & 334

Literarum, quibus Acta ad Col-
legium Juridicum transmit-
tuntur, exemplum Actis in-
feri debet. Vol. V. P. VIII. O.
265. p. 489

Literæ Cambiales.

Qui creditori cambiali solvit,
ad cedendas sibi Literas Cam-
biales post factam solutionem
agere nequit. Vol. I. P. I. O.
172. p. 258

Qui alteri Literas Cambiales ce-
dit, eidem Jure Cambii non
tenetur. Vol. I. P. I. O. 173.
p. 266

An ex Literis Cambialibus etiam

post annum perpetuo agi pos-
sit? Vol. II. P. III. O. 99.
p. 225

Exceptiones altioris indaginis
non admittunt. Vol. III. P. IV.
O. 158. n. 6. p. 468

Literas Cambiales dare, clericis
in Saxonia Electorali, sub pœ-
na suspensionis & remotionis
ab officio, interdictum est.
Vol. III. P. IV. O. 55. p. 188

Literæ Cambiales, quas fœmina
maritata sine mariti, & si quem
habet, specialis curatoris con-
sensu, dedit, sunt invalidæ.
Vol. III. P. IV. O. 188. n. 1.
seqq. p. 498. seqq.

In Literis Cambialibus, specia-
lem debendi causam exprimi,
necesse haud est. Vol. IV. P. VI.
O. 311. p. 517. & Vol. VII. S. ad P.
VI. O. 311. p. 655

Ex Literis Cambialibus, etiam in
Saxonia Electorali non aliter
6. pro 100. debentur, quam si
tantæ usuræ speciatim promif-
sæ fuerint. Vol. IV. P. VI. O.
428. p. 691

Literæ Cambiales, in parte essen-
tiali laceratæ, non sunt reco-
gnoscentiæ. Vol. VI. P. IX. O.
27. p. 63

Literæ Cambiales etiam manua-
les, haud expirant, etsi Lipsiæ
sint dati, si non & creditor

mercator fit. Vol. VI. P. X. O. 351. p. 625

An ex Literis Cambialibus, a fœmina datis, ad arrestum personale agi possit? Vol. VI. P. X. O. 490. n. 1. seqq. p. 881. seqq.

Literæ Investituræ. (Lehn-Brieffe.)

Stricte sunt interpretandæ. Vol. I. P. I. O. 78. n. 2. p. 79. seqq.

Ex Literis Investitutarum probatio contra tertium desumi nequit. Vol. I. P. I. O. 84. p. 105

In dijudicandis causis feudalibus ante omnia probe sunt inspiciendæ. Vol. III. P. IV. O. 62. n. 4. p. 204

Ex Literis Investituræ, Lehn-Brieffen, contra tertium executive agi nequit. Vol. V. P. VII. O. 191. p. 379

Quando plures proferuntur Literæ Investituræ, eæque inter se non concordant, tum antiquior & prima, neglecta posteriore, est inspicienda. Vol. VI. P. IX. O. 100. n. 5. p. 159

Literæ Moratoriæ seu Quinquennales.

Utrum a Vicariis Imperii concedi possint? Vol. II. P. III. O. 116. n. 374. p. 324

In Literis Moratoriis, rite impetratis, juri retorsionis locus haud est. Vol. IV. P. V. O. 159. p. 246

Literæ Reversales.

Simultanee investiti vasallo liberam de feudo disponendi facultatem, per Literas Reversales in ipsorum præjudicium valide concedunt. Vol. II. P. III. O. 87. p. 206

Literas Reversales Patronus a Candidato Ministerii valide haud exigit. Vol. V. P. VII. O. 39. p. 93

Litis Consortes.

Vid. supr. *Consortes Litis.*

Litis Contestatio.

Unde originem traxerit? Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 81. p. 157

Quid sit? ibid. n. 82

Est fundamentum domini litis. Vol. I. P. I. O. 230. n. 1. p. 480

Si reo sub poena confessi & convicti injuncta sit, hanc nonnisi ratione illius circumstantiæ, in qua sententiæ non paruit, incurrit. Vol. I. P. I. O. 97. p. 131

Litis Contestatio, quæ per sententiam pro insufficienti judicata est, delationem jurisjurandi in foro Saxonico haud exclu-

excludit. Vol. I. P. I. O. 145.
p. 205

Litis Contestatio casu, quo super
facto proprio iuramentum est
delatum, a reo negative facta,
efficit, ut reus exceptiones su-
as perdat. Vol. I. P. I. O. 107.
p. 148

Litis Contestatio, quamvis vitio-
sa sit, tamen actionem facit ad
heredes transitoriam. Vol. I.
P. I. O. 145. n. 5. p. 205

Non requiritur ad effectum pro-
rogationis jurisdictionis ratio-
ne reconventionis, sed sola ci-
tatio sufficit. Vol. III. P. IV.
O. 1. n. 126. p. 17

Per Litis Contestationem, incau-
te factam, fieri potest, ut recte
habeat sententia, quamvis li-
bello non omnino conformis
sit. Vol. III. P. IV. O. 207 p. 535

In Saxonia Electorali Litis Conte-
statio, Judici in scriptis exhibi-
ta, pro non facta habetur, etsi
Actuarius eandem, sua manu,
descriptam, ad Acta retulerit.
Vol. V. P. VI. O. 444. p. 712

Litis Contestatio, & similia, quæ
pars Actorum sunt, recogniti-
one non egent. Vol. V. P. VIII.
O. 341. p. 609

Periculofum est, eo casu, ubi Li-
tis Contestatio sub commina-
tione injuncta, primo termini
die, ea omiffa, septiduum sibi,

sub eventuali appellatione re-
servare. Vol. V. P. VIII. O. 377
p. 623

Quales effectus producat? ibid.
n. 84

Poena Litis Contestationis nega-
tivæ, eo casu, ubi super facto
proprio, jusjurandum delatum,
est exceptionum amiffio. Vol.
VII. S. ad P. I. O. 107. n. 6. p. 112

An omnes Litis Contestationis
effectus constitutioni *L. 1. C.
Quand. Libell. Princip. dat. lit.
cont. fac.* attribui possint? Vol.
VII. S. ad P. I. O. 145. n. 85. seqq.
p. 158. & n. 94. seqq. p. 160

Litis Denuncians.

Adversus auctorem regressum
non habet, si transactione aut
compromissione causam finit.
Vol. III. P. IV. O. 232. p. 595

Quando manifestum est, ad evi-
ctionem præstandam non te-
neri Litis Denunciatum, De-
nuncians statim repelli debet.
Vol. V. P. VIII. O. 376. p. 636

Non potest cogere autorem, ut
ipsum defendat, nisi autor hoc
speciatim promiserit. Vol. VII.
S. ad P. I. O. 251. p. 234

Litis Denunciatio.

Quando fieri debeat? Vol. I. P. I.
O. 252. n. 1. seqq. p. 501. seq.

Litis Denunciationis effectus
quis? Vol. I. P. I. O. 251. n. 1.

p. 500. & Vol. VII. S. n. 3 p. 235.

& ad P. III. O. 237. n. 2. p. 413

Litem auctori suo in appellatio-
nis demum instantia denunci-
are, periculosum est. Vol. I. P. I.
O. 252. p. 501

Quomodo differat ab exceptione
laudationis. Vol. III. P. IV. O.
84. n. 1. p. 249

Litis Denunciatio auctori facta
non impedit, quo minus reus
condemnari queat. Vol. III.
P. IV. O. 84. p. 249

Extra Saxoniam Electoralem, et-
iam privatis literis fieri potest.
Vol. V. P. VII. O. 14. p. 62

Quando pupillus, adversus nego-
tium, cum tertio gestum, se in
integrum restitui petit, hic re-
gulariter tutori ejus frustra Li-
tem denunciat. Vol. VI. P. IX.
O. 10. p. 12

Nisi proximus auctor jus suum
emptori cesserit, remotiori Lis
regulariter denunciari nequit.
Vol. VI. P. IX. O. 28. p. 64

Omissa Litis Denunciatione, re-
gressui adversus autorem locus
non datur. Vol. VII. S. ad P. I.
O. 251. n. 4. p. 235

Litis Dominium.

Vid. supr. *Dominium Litis.*

Litis Ingressus.

Quibusnam exceptionibus impe-
diatur. Vol. I. P. I. O. 43. n. 1.
seqq. p. 57

Litis Pendentia.

Sola protestatio in scriptis facta,
quamvis adversarius ad ean-
dem responderit, Litis Pen-
dentiam haud inducit. Vol. II.
P. III. O. 200. p. 543

Sola libelli oblatio non sufficit ad
inducendam Litis Pendentiam,
sed insuper adhuc requiritur
citatio. Vol. II. P. III. O. 200.
n. 2 p. 543

Inducitur per monitorium, e Cu-
ria Provinciali Saxonica, emis-
sum. Vol. IV. P. VI. O. 268.
p. 459

Non inducitur, nisi citatio parti-
bus actu insinuata fuerit. Vol.
V. P. VII. O. 361. p. 625

An inducatur per oblationem li-
belli supplicis, summo Princi-
pi factam. Vol. VII. S. ad P. I.
O. 145. n. 100. p. 161

Litis Renuntiatio.

Etiam post conclusionem in cau-
sa locum habet. Vol. VI. P. IX.
O. 93. p. 149

Locatio, Conductio.

Quando, & ad quodnam tempus
tacite renovata censeatur? Vol.
I. P. I. O. 16. n. 1. seqq. p. 26. &
O. 168. n. 1 seq. p. 240

Statim ab initio tacite contrahi
intelligitur, quando quis rem
certa mercede locari solitam

oc-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

occupavit Vol. I. P. I. O. 65. p. 83
Jus in re non transfert. Vol. I.

P. I. O. 87. n. 4. p. 108

Quando in Locatione Conductione id agitur, ut non eadem res, sed ejusdem generis reddatur, notissimi Locationis Conductionis termini transcenduntur, & quasi in creditum itur & mutuum contrahitur. Vol. I. P. I. O. 89. n. 3. p. 118

A fisco propterea non statim impugnari potest, quod aliis ex postfacto majorem pensionem obtulerit. Vol. III. P. IV. O. 75. p. 234

Quando convenit, ut Locatio prædii, ad tempus facta, tacite renovata censeretur debeat, si ante illius lapsum, neuter contradixerit, hoc non tantum in prima, sed & ulteriori renovatione valet. Vol. V. P. VII. O. 136. p. 267

Locatio Conductio etiam sine scriptura subsistit, quamvis, eandem scripto comprehendit, inter contrahentes convenit. Vol. V. P. VII. O. 188. p. 375

Locatio prædii ab usufructuario facta, ad annum gratiæ haudquaquam pertinet. Vol. VI. P. IX. O. 65. p. 124

Locatio bonorum paraphernalium, sine uxoris consensu a marito facta, ab illa frustra impu-

gnatur. Vol. VI. P. IX. O. 206 p. 367

A fisco impugnari potest, si notabilem læsionem liquido probare queat. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 65. p. 583

Locator.

Nunquam conductorem, cedere nolentem, privata autoritate expellere potest. Vol. I. P. I. O. 136. p. 193

Locatori, non conductori contractus obscurus nocere debet. Vol. I. P. I. O. 89. n. 3. p. 120

Hoc in primis conductori præstare tenetur, ut re locata uti possit. Vol. II. P. III. O. 172. n. 2. p. 496

Si possessionem fundi locati tertius, siue dolo siue negligentia coloni, occupet, hoc Locatori non præjudicat. Vol. IV. P. V. O. 80. p. 125

Potest interdicto unde vi convenire colonum, qui emptorem, fundum ingredi volentem, citra justam causam haud admisit. Vol. V. P. VII. O. 3. p. 13

A cautione pro reconventionem & expensis immunis est, quando ex causa locati cum conductore super re immobili litigat. Vol. V. P. VIII. O. 312. p. 572

Finito contractus tempore, eidem conductori rem porro locare

care non tenetur, etsi hoc ex odio fieri, probari oporteat. Vol. VI. P. X. O. 331. p. 596

Locatori, in contractu ultra dimidium læso, eundem rescindere, fas est. Vol. VI. P. X. O. 332. p. 597

An culpam conductoris probare teneatur, si damnum in ædibus conductis per ignem fuerit datum? Vol. VII. S. ad P. I. O. 200. n. 1. seqq. p. 206. seqq.

Conductori casum fortuitum, citra sui culpam contingentem, conductoriq; nocentem, præstare haud tenetur. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 89. n. 2. p. 496

Locus Contractus.

Forum competens non facit, si quis cum advena, statim discessuro, fide de pretio habita, contraxit. Vol. V. P. VIII. O. 304. n. 1. seqq. p. 552

Si quis ad Locum Contractus veniens arresto detineatur, eo fine, ut ipsi citatio insinuari queat, forum competens haud est, etsi iuramentum accesserit. Vol. V. P. VIII. O. 305. p. 552

Locus Domicilii.

Tam diu competens forum reddit, quoad exemptio probetur. Vol. VI. P. X. O. 353. p. 802

Lucrum.

Duplex Lucrum ex eadem causa

eodem tempore capere, iura prohibent. Vol. I. P. II. O. 458. n. 6. p. 920

Lucrum, quod socii ex lege contractus percipiunt, non nisi operarum ratione habita, regulariter debetur. Vol. II. P. III. O. 178. p. 505

Lucrum, quod uxor ex operis artificialibus seorsim capit, ipsi, non marito, etiam in Saxonia, cedit. Vol. VI. P. IX. O. 236. p. 417

Ludus.

Nemo ad ea solvenda, quæ Ludo perdita sunt, cogi potest. Vol. II. P. III. O. 100. n. 3. p. 227

Quod ludendo perditum est, hodiernum regulariter condici & repeti potest. Vol. VI. P. X. O. 214. p. 378

Ludimoderatores.

Res expeditorias non capiunt. Vol. V. P. VIII. O. 402. p. 677

In Saxonia, sine præscitu & consensu Superintendentis, vel Pastoris, regulariter vocari non debent. Vol. VI. P. X. O. 439. p. 784

Lusores.

Quanam exceptione se se tueri possint contra chyrographum, ob pecuniam, ludo perditam, datum. Vol. I. P. II. O. 402. n. 2. p. 761

a Lyncker.

Notatur. Vol. V. P. VIII. O. 425
n. 10. seq. p. 701

M.

Macula.

Utrum Macula illegitimæ nati-
vitatæ a Vicariis Imperii tolli
possit? Vol. II. P. III. O. 116.
n. 388. 325

Magia.

Magiæ corpus delicti in quonam
consistat? Vol. III. P. IV. O. 4.
n. 57. seqq. p. 93. seqq.

Utrum Magiæ indicium faciat
frequens conversatio & nimia
familiaritas, cum certis & con-
victis magis? ib. n. 59. seq. p. 64.

Aut, si cubili, domoque saga mo-
mento abfuerit, foribus occlu-
sis, quæ vesperi incubuerit le-
cto suo, ac postea in idem cu-
bile revertatur? ibid. n. 61. seq.

Vel si lamia oculos fascinet, in-
cantetque carmina? ibid. n. 63

Aut si illa flere, & lacrymare non
possit? ibid. n. 64. p. 65

Aut, si damnum hominibus vel
jumentis a saga sit datum? ibid.
n. 66. p. 65.

Aut si instrumentum obligatio-
nis, mutuique inter magum &
diabolum pacti, in scrinio ma-
gi reperiatur? ibid. n. 68. seq.

Ad quid circa Magiæ crimen in-
quirendum sit respiciendum?
ibid. n. 72. p. 66

Magister Postarum.

Ad damnum refarciendum tene-
tur, quoties vel minima ipsius
culpa concurrit. Vol. III. P.
IV. O. 238. p. 613

Magistratus.

Etiam illi Magistratus, qui juris-
dictione non gaudent, jus po-
liticæ habent. Vol. V. P. VII.
O. 178. p. 255

Nundinas hebdomadarias ~~Wo-~~
~~chen=Markt~~e, regulariter cujus-
vis loci Magistratus libere in-
stituit. Vol. V. P. VIII. O. 425.
p. 700

Magistratus, quum nundinas he-
bdomadarias instituit, novum
onus illis, qui ad mercatum ve-
niunt, imponere nequit. Vol. V.
P. VIII. O. 426. p. 701

An Notarium, qui ad actum, co-
ram se extrajudicialiter gestum,
curatorem & tutorem perso-
nis contrahentibus constituit,
ex capite turbatæ jurisdictio-
nis convenire possit? Vol. I.
P. I. O. 179. n. 4. p. 286

Magistratus, qui in Saxonia me-
rum imperium habet, jure fisci
suo modo gaudet. Vol. I. P. I.
O. 53. p. 70

An pecuniam hereditariam, quæ
Y y intra

intra quadraginta vel plures annos extracta non est, sibi vindicare possit. Vol. II. P. III. O. 213. p. 565

Cum retorquetur Jus albinagii, bona nec proximis defuncti heredibus, nec Magistratui, merum imperium habenti, sed fisco Principis cedunt. Vol. II. P. III. O. 18. p. 46

Num propter supervenientem cæcitatem quis ab officio Magistratus, quod gerit, removeri debeat? Vol. II. P. III. O. 31. p. 71

Magistratus auctoritas omnem fraudis & læsionis præsumptionem tollit, ac defectum, quo alias negotium laborat, supplet. Vol. II. P. III. O. 131. n. 4. p. 386

Quisque Magistratus, etiam municipalis, bona patrimonialia & sibi propria cum exclusione civium possidere potest. Vol. II. P. III. O. 134. p. 395

Magistratus, quatenus cum subditis contrahit, privati loco est, eodemque cum illo jure utitur. Vol. II. P. III. O. 228. p. 588

Curatorem, quem minor ipse sibi elegit, confirmare tenetur. Vol. III. S. ad P. I. O. 199. p. 707

Magistratus subditorum in urbe liberos ad operas, ipsi præ extraneo locandas, cogere ne-

quit. Vol. III. P. IV. O. 193 p. 512

Non præsumitur, sed ab allegante probare debet. Vol. IV. P. VI. O. 305. p. 511

Ordinationes de rebus ad politiam pertinentibus, suo arbitrio, non auditis subditis, mutare potest. Vol. VI. P. X. O. 390. p. 702

Transigendo cum reo, eundem ab inquisitione liberare nequit. Vol. VI. P. X. O. 418. p. 753

An Magistratus municipales valida statuta, sine Principis confirmatione, condere possint. Vol. VI. P. IX. O. 144. n. 1. seqq. p. 220. seq.

Magistratus inferior facultate abolendi inquisitionem, certa multa præstita, non gaudet. Vol. VI. P. X. O. 323. p. 570

Magistratui subselliorum ædificatio in templo, denegari non potest. Vol. VII. S. ad P. III. O. 119. n. 7. p. 390

Magistri.

Num beneficio competentiae gaudeant? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 141. p. 732

Majoratus.

Si Majoratui a patre pro se & filiis renunciatum sit, renunciatio illa his præjudicat, quamvis a pater-

paterna hereditate abstineant.

Vol. I. P. II. O. 422. p. 816

Majoratus feudo æquiparatur, & ab hoc ad illud recte argumetur. ibid. n. 3. p. 820

De Magistratu transigi potest, si Princeps interveniat. ib. p. 822

Majorennis.

Quando Majorennis est læsus, heres ejus, licet minorennis sit, in integrum non restituitur. Vol. II. P. III. O. 130. p. 383

Majores.

Majores focii non juvantur restitutione minorum, contra fatalia in causa dividua facta. Vol. I. P. I. O. 112. p. 156

Majores 25. annis.

Regula Juris Saxonici, quo major eligat, Minor dividat, etiam in feudis locum habet. Vol. V. P. VII. O. 129. p. 251

Mala fides.

Num Mala Fides superveniens obfit præscriptioni? Vol. I. P. I. O. 183. n. 1. seqq. p. 300

An superveniens Mala Fides, etiam completa usucapione, saltem in foro conscientie, efficiat, ut res pristino domino restituenda veniat? Vol. III. S. ad P. I. O. 183. n. 61. seqq. p. 681

Malæ fidei possessor.

Malæ fidei possessor est, qui aliquid contra Legum interdicta mercatur. Vol. II. P. III. O. 6. n. 5. p. 33

Quatenus domino supervenienti & rem suam vindicanti exceptionem casualis interitus recte opponat. Vol. III. P. IV. O. 214. n. 122. seqq. p. 556. seqq.

Maledicens.

Quomodo Maledicens per Sacramenta puniatur? Vol. I. P. II. O. 482. n. 1. p. 949

Maledicta.

Super Maledictis in Principem a Judice cognosci non potest, sed illa ad ipsum Principem referenda sunt. Vol. I. P. II. O. 483. p. 950. & Vol. III. S. p. 760

Maledictio.

Quando Maledictiones, in Principem, vel Magistratum admittæ, sint puniendæ? Vol. V. P. VII. O. 137. n. 5. p. 270

Malitia.

Species Malitiæ videtur, media, quæ ad certum finem ducunt, impedire sine aliquo impedi-entis emolumento. Vol. I. P. I. O. 27. n. 5. p. 41

Malitiosa Desertio.

Vid. supr. *Desertio Malitiosa.*

Malitiosus Desertor.

Vid. supr. *Desertor Malitiosus.*

Mandans.

An per mandatarium, fines mandati excedentem, obligetur?

Vol. II. P. III. O. 197. p. 537

An, si actione mandati contraria ad damnum, quod casu mandatario obvenit, refarciendum conveniatur, exceptionem casualis interitus opponere possit? Vol. III. P. IV. O. 214. n. 49. seqq. p. 544

Ante omnia substitutum procuratoris, qui in iudicio aliquid neglexit, excutere debet. Vol. VI. P. IX. O. 190. p. 325

Qualem actionem habeat contra substitutum procuratoris. ibid. n. 2. p. 326

Mandans, qui chartam blancam, ut vocant, alteri tradit, clausulas, in ejus extensione adjectas, agnoscere tenetur. Vol. VI. P. X. O. 296. p. 518

Si alicui mandet, ut tertio injuriam inferat, & mandatarius acceptum mandatum adimpleat, ac Mandans & mandatarius diversæ sint jurisdictionis, coram Superiore conveniri possunt. Vol. VI. S. ad P. I. O. 305. n. 33. p. 270

Eo casu, ubi Mandans literarum ignarus est, sufficit ipso volente, nomen ejus a Notario man-

dato subscribi, neque testibus opus est. Vol. VII. S. ad P. IX. O. 2. p. 770

Mandatarius.

An Mandatarius cum libera, & sine libera differant? Vol. I. P. I. O. 216. n. 1. seqq. p. 434. seq.

Fines a mandante præscriptos, diligenter & stricte observare, nec eosdem ullo modo excedere debet. Vol. II. P. III. O. 147. n. 2. p. 432

In dolo versatur, si sciens Mandatum excedat ac in propriam, non mandantis utilitatem, expleat. ibid.

Ad damnum refarciendum obstrictus est. ibid. p. 433

Negotium, ultra fines mandati susceptum Mandatario nullo modo prodesse potest. Vol. II. P. III. O. 147. n. 2. p. 433

Mandatarius, fines mandati excedens, mandantem non obligat. Vol. II. P. III. O. 197. p. 537

Utique tam mandanti, quam illi, cum quo contraxit, ad omne interesse tenetur. ibid. n. 3. p. 538

Mandatarius, qui habet potestatem transigendi, vi hujus contrademonstrationi renunciare nequit. Vol. VI. P. X. O. 367. p. 653

Vid. *infr. Procurator.*

Man-

**Mandata cum, vel sine
clausula.**

In causis injuriarum locum non
habent. Vol. IV. P. VI. O.
487. p. 808

In quibus casibus Mandatum si-
ne clausula locum inveniat?
ibid. n. 4. p. 811

In quibus casibus Mandatum cum
clausula decerni soleat? ibid.

**Mandata Electoralia Sa-
xonica.**

Mandatum Elect. Saxon. de Ann. 1719.
d. 27. Jul. non recte intelligunt
Judices, qui putant, propter
qualemcunque violentiam, in
furto committendo adhibi-
tam, responsionem rei ad ar-
ticulos inquisitionales omitti
posse. Vol. IV. P. V. O. I. p. 1

Mandatum Regium atque Ele-
ctorale Saxonicum de Anno
1619. de iis, qui subditos Saxo-
nicos, vi doloque ad aliena
castra sequenda extra territo-
rium educunt, aut his consi-
lium, sive auxilium præstite-
runt. Vol. VI P. IX. O. 142.
n. 3 p. 215

Interpretatio hujus mandati au-
thentica ibid n. 5. p. 219

Mandatum Regium, atque Ele-
ctorale Saxonicum, pro socie-
tates, quæ Männer-Weiber-

Wittwen = Jungfer = und Jung-
gesellen = Cassen anstellen, abro-
gantur & prohibentur. Vol.
VII. S. ad P. V. O. 224. p. 640

Mandatum.

Per solam dilationis petitionem,
a principali factam non cen-
setur tacite esse revocatum.
Vol. I. P. I. O. 106. p. 146

Extra Saxoniam satis est, Manda-
tum subscriptum a mandante
esse, licet subsignatum haud
sit. Vol. I. P. I. O. 244. p. 494.
& Vol. VII. S. p. 328

Quid circa hæc in Saxonia Ele-
ctorali juris? ibid. n. 1. seqq.

Num ad præstationem cautionis
pro reconventionem & expen-
sis, speciale mandatum requi-
ratur? Vol. II. P. III. O. 101.
p. 228

Mandatum generale ad alienan-
dum haud sufficit. Vol. II. P.
III. O. 242 p. 614

Mandatum Regium & Electorale
Saxonicum, de sepultura pro-
pricidarum de Ann. 1719. Vol.
III. P. IV. O. 164. n. 2 p. 477

Mandatum Regium & Electorale
Saxonicum de multa, vel pœ-
na carceris, in pœnam opera-
rum commutanda. Vol. III. P.
IV. O. 165. p. 478

Mandatum Regium & Electorale
Saxonicum de refundendis ex-
pensis,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

penfis, ab eo, qui iurjurandum purgatorium præstitit, de Ann. 1717. Vol. III. S. ad P. I. O. 197. p. 706

Mandatum Regium atque Electorale de Ann. 1716. quo in causis injuriarum actio æstimatoria, & defensio conscientiae per probationes abrogantur. Vol. III. S. ad P. III. O. 126. p. 772. seqq.

Quamvis Mandato sigillatio per rem judicatam injuncta sit, sufficit tamen illius loco, consveta formula: *In Mangelung meines Petschaffts.* Vol. IV. P. V. O. 25. p. 37

Hodie regulariter nec ante, nec post litem contestatam, invito domino, Mandato a procuratore renunciari potest. Vol. IV. P. VI. O. 345. p. 570

Mandatum Electorale Saxonicum de Cambiis, de
Ann. 1699.

Non pertinet ad eum casum, ubi indoffatarius simplicis procuratoris loco est. Vol. V. P. VII. O. 130. p. 253

Mandatum Electorale Saxonicum de Duellis.

An dispositio §. 25. *Mandati Electoralis Saxonici de Duellis* pertineat etiam ad rusticos, quo-

cunque modo se provocantes. Vol. V. P. VII. O. 164. p. 322

Mandatum Electorale Saxonicum de non distrahendis prædiorum pertinentiis.

Tantum ad bona, in Præfecturis sita, pertinet Vol. VII. S. ad P. III. O. 144. p. 395

Mandatum Elector Saxon. wegen geschwinder Exequirung derer Räuber und Diebe.

Non nisi post duos menses a tempore publicationis obligat. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 201. p. 572

Mandatum Extrajudiciale.
In Mandatis Extrajudicialibus clausula cum libera superflua est, nullumque effectum habet. Vol. I. P. I. O. 216. p. 433. & Vol. III. S. p. 714

Mandatum Generale.

Sufficit ad exhibitionem probatorialium, cum nominibus, & speciali designatione testium. Vol. III. P. IV. O. 9. n. 2. seq. p. 132. seq.

Mandatum Procuratorium.
Vitiatur appposito sigillo, quod implicitum nominis ductum continet. Vol. III. P. IV. O. 196. p. 515

Causam,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Causam, ad quam Procurator judicialis constituitur, generatim in Mandato exprimi, sufficit. Vol. V. P. VII. O. 36 p. 92

Mandatum prius per posterius revocatur, etsi mandatarius revocationis ignarus fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 488. p. 830

Sustinetur Mandatum, cui Notarius mandantis, literarum ignari, nomen subscripsit, etsi nullos testes adhibuerit. Vol. VI. P. IX. O. II. p. 12

Tacite non censetur revocatum, si principalis aliquid in scriptis ipse proponat, aut petat. Vol. VII. S. ad P. I. O. 106. p. III.

Mandatum Speciale.

Ad revocandam juramenti delationem opus est. Vol. I. P. I. O. 140. p. 199

Requiritur, ut citatio procuratori insinuari possit. Vol. I. P. I. O. 231. p. 480

Mandatum speciale ad productionem documentorum haud requiritur. Vol. IV. P. V. O. 105. p. 158

Quando Mandato speciali opus sit. ibid. n. I.

Mandato Speciali in probatione expedienda opus haud est. Vol. IV. P. VI. O. 424. p. 688

Ad hoc, ut quis Advocatum ex pluribus eligere queat, Speci-

ali Mandato opus est. Vol. IV. P. VI. O. 425 p. 688

Ad reassumptionem litis necessario requiritur. Vol. V. P. VII. O. 128. p. 250

Ad arresti renovationem Mandatum speciale non requiritur. Vol. VI. P. IX. O. 46. p. 102

Ad primam atque secundam dilationem petendam speciali Mandato opus haud est. Vol. VI. P. IX. O. 223. p. 395

Mandatum, in quo causa speciatim non est expressa, invalidum habetur. Vol. VI. P. X. O. 386 p. 696

Ad praestationem guarandæ Speciale Mandatum non requiritur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 7. p. 590

Mango gemmarum.

Refarcire tenetur damnum quod ex minus apta gemmæ annulo in exclusionem venit. Vol. I. P. II. O. 427. p. 838

Manfarius.

Manfarius partialis, Halff = Hüßner, regulariter non nisi dimidium ejus, quod Manfarius totalis, Gang = Hüßner, confert, ad ædificia ecclesiastica, sive exruenda, sive reparanda, conferre tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 242. p. 437

Marck = Geld.

Jus hanc pecuniam exigendi ad Rega-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Regalia pertinet. Vol. III. P. IV. O. II. p. 134

Maritus.

Num proventus, ex fodina cœrulei coloris dotali perceptos, jure dominii irrevocabiliter suos faciat? Vol. I. P. I. O. 28. p. 42

Utrum Proventus quoque metallicos? ibid. n. 1

Uxorem, quæ causam separationi quoad thorum & mensam dedit, & copulam cum alio exercuit, quamvis consummatio non accesserit, alere non tenetur. Vol. I. P. I. O. 47. n. 7. p. 61. seq.

Uxorem non nisi in subsidium sepelire tenetur. Vol. I. P. I. O. 73. p. 89

Uxorem ægrotam curare debet. ibid. n. 8. p. 90. & Vol. IV. P. V. O. 142. p. 217

Per solam æstimationem prædii in dotem dati, dominium irrevocabile non consequitur. Vol. I. P. I. O. 90. p. 120

In judicio non potest, nequidem una cum uxore actum, qui speciale mandatum requirit, expedire. Vol. I. P. I. O. 323. p. 607

Ab uxore, quam adulterii ream egit, actione injuriarum conveniri nequit. Vol. I. P. II. O. 376. p. 698

An Maritus ceu legitimus administrator bonorum paraphernalium suæ uxoris nomine ejus sine ulteriori legitimatione in judicio exigere, & debitorem solventem liberare queat? Vol. I. P. I. O. 258. n. 2. seqq. p. 509. seq.

Sola Mariti debitoris confessio ad probandam dotem ac illata uxoris non sufficit, licet cohæditores reliqui eodem probandi modo utantur. Vol. I. P. I. O. 341. p. 634. & Vol. VII. S. p. 297

Mariti consensus in bonis uxoris alienandis semper requiritur. Vol. I. P. I. O. 180. n. 5. p. 287

Marito invito ab uxore hereditas quæcunque repudiari potest. Vol. I. I. O. 454. p. 912

Sine Mariti consensu uxor pecuniam in emtionem bonorum immobilium impendere non potest. Vol. I. P. II. O. 455. p. 914

Maritus usufructuarius in utendo fruendo nullo modo turbari debet. Vol. I. P. II. O. 455. n. 2. p. 914

Maritus, uxori, recens ductæ, ab alio imprægnatæ, cohabitans, ei injuriam remittere censetur. Vol. I. P. I. O. 46. p. 59

An, quando in Saxonia uxoris bona omnia in immobilibus consistunt, vel saltem pauca mobilia

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- mobilia ab ea relicta sunt, ad ductum Juris Civilis in quarta admittendus sit. Vol. II. P. III. O. 30. p. 70
- In Saxonia defunctæ uxoris hæres mobiliaris est. ibid. n. 1. & O. 67. n. 5. & 10. p. 163. & 164. seq. & O. 71. n. 4. p. 173. seq.
- Parentibus tamen & liberis legitimam, si eam ex immobilibus bonis salvam non habeant, ex mobilibus supplere tenetur. Vol. II. P. III. O. 67. n. 6. & 10. p. 164
- Ob solam conjugis assertionem, licet juratam, nec pro impotente haberi, nec matrimonium pro nullo declarari debet. Vol. II. P. III. O. 56. p. 136
- An, si uxor propter adulterium fustigata, relegataque sit, Maritus, non nisi prævio processu, novas nuptias contrahere possit? Vol. II. P. III. O. 12. p. 41
- Num Maritus, ære alieno obrutus, in favorem liberorum, valide consentire possit, ut uxor ipsum testamento successione mobiliari excludat? Vol. II. P. III. O. 71. n. 4. p. 173
- Utrum jus, ex emtione geradæ, Marito semel quæsitum, per nativitatem filiæ extinguatur. Vol. II. P. III. O. 130. p. 414
- Uxori, in inquisitione hærenti, sumtus ad ipsius defensionem suppeditare tenetur. Vol. III. P. IV. O. 179. p. 489 & Vol. VII. S. p. 569
- Maritus, qui dotem ex pactis dotalibus læcratur, creditoribus hereditariis respondere tenetur. Vol. III. P. IV. O. 189. p. 503
- An Maritus adulter ab uxoris heredibus a successione in bonis defunctæ uxoris excludi possit? Vol. III. P. IV. O. 208. p. 539. seq.
- Durante lite super matrimonio, vel annullando, vel dissolvendo, maritus uxorem alere tenetur. Vol. IV. P. V. O. 81. p. 125
- Tanquam heres uxoris mobiliaris, dotem, etsi distinctis terminis debitam, in Saxonia accipit, quamvis dies solutionis demum post uxoris mortem venerit. Vol. IV. P. V. O. 93. p. 139
- Bonorum uxoris paraphernalium usumfructum ne hodie quidem in foro communi habet, nisi aliter convenerit. Vol. IV. P. V. O. 136. p. 206
- Juxta statutum Leisnicense, uxori, intuitu portionis statutarie, per ultimam voluntatem, præjudicare potest. Vol. IV. P. VI. O. 287. p. 474
- Vi præstitæ cautionis de rato, nomine uxoris, valide haud transigit, etsi judicialis auctoritas accesserit. Vol. IV. P. VI. O. 358. p. 592
- Partum constante matrimonio

REPERTORIUM WENHERIANVM.

- natum, pro suo alere tamdiu tenetur, donec, eum adulterinum esse, probaverit. Vol. IV. P. VI. O. 361. p. 598
- Ab** uxore, præsertim in Saxonia, testes produci nequit. Vol. IV. P. VI. O. 469. p. 745
- Quæ**, constante matrimonio, opera licet & industria uxoris acquiruntur, regulariter ad solum Maritum pertinent. Vol. IV. P. V. O. 23. p. 34
- Si** uxor cum Marito in uno instrumento, tanquam correa debendi, principaliter se obstringat, non obligatur, sed ea subducta, solus Maritus tenetur. Vol. IV. P. V. O. 46. p. 66. & Vol. IV. P. VI. O. 369. p. 606. Vol. VII. S. p. 665
- Maritus**, qui nomine uxoris sine speciali mandato transegit, non tenetur ad id, quod interest, etsi de rato caverit. Vol. IV. P. VI. O. 359. n. 4. p. 593
- Post** mortem uxoris in Saxonia acquirit pecuniam ex venditione rerum immobilium distinctis terminis debitam, siue dies solutionis venerit, siue non. Vol. V. P. VII. O. 23. p. 89
- Quando**, in occidendo adultero, excessum commisit, pœnæ extraordinariæ locus est. Vol. V. P. VII. O. 183. p. 365
- Num** uxori judicialiter valide donet? Vol. V. P. VIII. O. 390 n. 1. seqq. p. 653. seq.
- Hodienum**, consentiente licet uxore, fundum dotalem regulariter alienare nequit. Vol. V. P. VIII. O. 437. p. 710
- Quænam** requirantur, ut Maritus adulterum impune occidere possit? Vol. V. P. VII. O. 183. n. 1. seqq. p. 365. seq.
- In** dubio, quando Maritus uxori, illatorum nomine, certam pecuniæ quantitatem testamento reddi iussit, non intelligitur inclusa gerada. Vol. V. P. VII. O. 226. p. 424
- Marito** neque obest, neque prodest, quod uxor ipsius iudicio interfuerit. Vol. V. P. VIII. O. 255. n. 4. p. 470
- In** causa uxoris, unde usum fructum, aliudve, emolumentum sperat, est testis inhabilis. Vol. VI. P. IX. O. 69. p. 127
- Bona** uxoris paraphernalia, sine hujus consensu valide locat. Vol. VI. P. IX. O. 206. n. 1. seqq. p. 367
- Post** mortem uxoris, jus retentionis in bonis habet, donec ipsi intuitu eorum, quæ ex pactis dotalibus, licet non pure, sed in diem debentur, satisfactum sit. Vol. VI. P. X. O. 277. p. 478
- In** concursu creditorum, cum illata

lata uxoris probanda sunt, inhabilis testis est. Vol. VI. P. X. O. 427. p. 768

Maritus, qui cum uxore sua, quam cum alio rem habuisse præsумit, concumbit, adulterium remisisse censetur. Vol. VI. P. IX. O. 76. p. 132

Marito pauperi, arresto detento, ab uxore alimenta sunt præstanda. Vol. VI. P. IX. O. 185. p. 316

Quando in pactis dotalibus foemina libere disponendi facultatem de certis bonis stipulata est, Maritus juri ususfructus in iisdem renunciasse censetur. Vol. VI. P. X. O. 354. p. 632

In foro communi Maritus, qui cum foemina soluta rem habuit, regulariter, ubi aliud constitutum non est, arbitrarie puni-
tur. Vol. VI. P. X. O. 450. p. 798

Per solam foeminæ solutæ inculpationem ne quidem indicio aliquo oneratur. Vol. VII. S. ad P. V. O. 117. p. 602

Quasnam res geradiles a marito uxoris defunctæ cognatæ exhiberi debeant? Vol. VII. S. ad P. V. O. 134. n. 5. seq. p. 611

An contra socerum geradam petentem, exceptione compensationis & jure retentionis uti possit? Vol. VII. S. ad P. V. O. 134. n. 7. p. 613

Gaudet beneficio competentiae contra uxorem. Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 51. p. 714

Vid. supr. *Conjux.*

Masculi.

Cur erectis digitis jurent? remissive. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 146. p. 380

Mater.

Mortuo patre, liberos cum legitimis, tum illegitimis alere tenetur, si inops non sit. Vol. I. P. I. O. 134. n. 6. p. 190. seq.

In judicio cum cautione rati pro liberis non admittitur. Vol. I. P. I. O. 135. p. 192. & Vol. VII. S. p. 132

In Saxonia liberis sine curatore valide donat. Vol. I. P. I. O. 161. n. 5. p. 227

Mater, quæ a filia formalis cujusdam doli arguta est, illam ideo exheredare potest. Vol. I. P. II. O. 413. p. 786

Matri aliquando, divortio facto, injungi potest onus liberos alendi. Vol. I. P. I. O. 134. n. 10. p. 191

Utrum hodie usumfructum habeat in bonis adventitiis liberorum suorum? Vol. II. P. III. O. 141. n. 2. p. 417

An solius Matris, infantem a se in casu necessitatis baptizatum esse, jurato asserentis, testimo-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- nio fides sit habenda? Vol. II. P. III. O. 55. p. 121
- An Mater pupilli ad iuramentum in litem sit admittenda? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 325. seqq. p. 409. seq. & Vol. VII. S. n. 71. p. 538
- Mater, pro filio intercedens exceptione SCti Vellejani se tueri potest, quamvis ejus carcere liberandi causa, debitum contractum fuerit. Vol. III. P. IV. O. 168. p. 481
- Liberis pupillariter substituere non potest. Vol. IV. P. V. O. 157. p. 212
- In legitimam, quam ex bonis mobilibus filia defunctæ a genero petit, geradam imputare tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 440. p. 707
- Mater, quæ bona filii administrat, ex his eum aluisse, sumtusque in studia præstitisse, præsumitur. Vol. IV. P. V. O. 42. p. 59
- Quando secundo nupfit, donationem in liberos factam, non nisi ex tribus causis revocare potest. Vol. V. P. VII. O. 47. p. 108
- Liberorum hereditati, etiam in terris Elect. Saxon. sine jurejurando valide renunciat. Vol. V. P. VII. O. 63. p. 139
- Non tantum in bonis allodialibus, sed & feudalibus, libero-
- rum tutrix esse potest. Vol. V. P. VII. O. 65. p. 142
- Regulariter filii causam in iudicio, etsi de rato cavere velit, tractare nequit. Vol. VI. P. IX. O. 81. n. 1. p. 136
- Secundum statutum Islebienne minorem saltem geradam accipit. Vol. VII. S. ad P. V. O. 134. n. 2. p. 609
- Gaudet beneficio competentiae, quacunque etiam actione conveniatur. Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 27. seqq. p. 710
- Materialia Appellationis vel Leutationis.**
- Num in justificatione vel prosecutione formalibus necessario postponi debeant? Vol. IV. P. VI. O. 448. n. 1. seqq. p. 715
- Matrimonii Prohibitiones.**
- Vid. infr. *Prohibitiones Matrimonii.*
- Matrimonium.**
- Dissolvi etiam potest ob copulam carnalem, a conjugee cum alio exercitam, licet adulterium per immissionem seminis haud fuerit consummatum. Vol. I. P. I. O. 47. p. 61
- In linea recta secundi generis affinitatis omni jure prohibetur, nec dispensationi Principis locus est. Vol. I. P. I. O. 124. p. 172
- Differt a sponsalibus de præsen-

ti. Vol. I. P. I. O. 158. p. 221. seq.
 Quibus ex causis dissolvi possit?
 Vol. I. P. I. O. 204. n. 56. seqq.
 p. 373. seqq.

Cum defunctæ uxoris sororis filia ne quidem per dispensationem Principis contrahi potest. Vol. I. P. I. O. 278. p. 533. & Vol. IV. P. III. O. 103. p. 230

Cum consobrini vidua in Principatu Anhaltino illicitum est Vol. I. P. II. O. 361. p. 667

Ob impotentiam tum demum est dissolvendum, si conjuges per triennium copulæ carnali operam dederint, nec tamen opus matrimoniale perficere potuerint. Vol. I. P. II. O. 392. n. 1. p. 742

Dissolvi potest etiam ob impotentiam tantum respectivam. ibid. n. 3. seqq. p. 742. seqq.

Mitigat pœnam stupri commissi. Vol. I. P. I. O. 48. n. 2. p. 62

Ex una parte dissolvi non potest, sed si solutio fiat, hæc ab utraque parte fiat, necesse est. Vol. I. P. I. O. 104. n. 77. p. 377

Ei, qui de adulterio vel stupro cum muliere suspectus est, Matrimonium cum illius filia non aliter, quam prævio juramento purgatorio, permittitur. Vol. I. P. I. O. 45. p. 59

Matrimonium inter maritum defunctæ uxoris, & hujus nover-

cam prohibitum est. Vol. I. P. I. O. 124. n. 4. p. 172

Matrimonio soluto ex parte defunctæ, solutum censetur, etiam ex parte deferentis. Vol. I. P. I. O. 204. n. 42. p. 372

An non solum ob absolutam, sed & ob respectivam unius conjugis impotentiam nullum sit? Vol. II. P. III. O. 174. p. 498

An circa Matrimonium cum fratris defuncti vidua a Principe dispensari possit, si in priori Matrimonio commixtio sanguinis & seminis commixta haud fuerit? Vol. II. P. III. O. 20. p. 48

An Matrimonium cum impotente, si altera pars vitii gnara consentiat, permitti debeat? Vol. II. P. III. O. 39. p. 85

Matrimonium adulteri cum adultera simpliciter prohibitum est Jure Civili. Vol. II. P. III. O. 48. n. 1. p. 115

Quid Jure Canon. & hodierno circa hoc obtineat? ibid. n. 2. seqq.

Ob solam conjugis assertionem, licet juratam, nec maritus pro impotente haberi, nec Matrimonium pro nullo declarari debet. Vol. II. P. III. O. 56. p. 136

An contra Matrimonium parentibus super illorum consensu juramenti delatio locum in-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- veniat? Vol. II. P. III. O. 76. p. 185
- Ob infidias, vitæ conjugis stru-ctas, haud conceditur. Vol. III. P. IV. O. 6. p. 99. seqq. & Vol. VII. S. p. 454
- A Principe absque prævio pro-cessu, causæque cognitione dis-solvi non potest. Vol. III. P. IV. O. 58. p. 192. & Vol. VII. S. p. 469
- Ei, qui de stupro cum sponsæ ma-tris sorore suspectus est, Ma-trimonii consummatio prius non permittitur, quam is ju-ramentum purgatorium non præstiterit. Vol. III. S. ad P. I. O. 45. p. 643
- Non dissolvitur ob nativitatem illegitimam, in contrahendo matrimonio, dissimulatam. Vol. IV. P. V. O. 43. p. 60
- Circa matrimonium cum sorore ejus sceminae, quam quis a se vi-tiatam fassus est, dispensari non potest. Vol. IV. P. V. O. 31. p. 44
- Novum Matrimonium ante de-clarationem Judicis contrahi non potest, etiamsi adulteri-um, a conjuge commissum, no-torium sit. Vol. IV. P. V. O. 124. p. 184
- Inter defunctæ uxoris sororis u-nilateralis filiam, & viduum non est permissum, nec circa illud dispensari potest. Vol. V. P. VII. O. III. n. 4. p. 233
- An ob malitiosam desertionem quoad vinculum dissolvi pos-sit? Vol. V. P. VIII. O. 483. n. 22 p. 820
- Matrimonium Principis cum Vir-gine Nobili, nihil Domus splen-dori detrahit, eosdemque effe-ctus cum matrimonio, ubi par utriusque conditio est, regu-lariter habet. Vol. V. P. VIII. O. 466. p. 750
- Principes Imperii Protestantes Matrimonia sua non aliter, quam per sententiam, prævia causæ cognitione, latam, tuto dirimunt. Vol. V. P. VIII. O. 483. p. 802
- An cum impotente iniri possit? Vol. VI. P. IX. O. 102. n. 1. seqq. p. 360. seqq.
- In præjudicium natalium eorum liberorum, qui jam nati sunt, ex postfacto nulla conditio Matrimonio valide adjicitur. Vol. VI. P. IX. O. 10. p. 39
- Quando de impotentia coeundi, siue absoluta siue respectiva, aperte constat, conjuges sepa-randi, etsi ultro Matrimonium continuare velint. Vol. VI. P. IX. O. 202. p. 360
- Circa Matrimonium cum defun-ctæ uxoris sororis filia dispen-satio humana locum non ha-bet.

bet. Vol. VII. S. ad P. III. O.
103 p. 381

Matrimonium ad Morga-
naticam seu Morgen-
gabicam.

Quodnam ita dicatur? Vol. VI.
P. IX. O. 19. n. 1. p. 39

Medicus.

Cum ægroto de salute valide non
paciscitur. Vol. V. P. VII. O.
213. p. 408

Meines Wiffens.

Restrictio: *Meines Wiffens*, in ju-
ramento purgatorio, super
factis propriis injuncto, haud
admittitur. Vol. III. P. IV. O.
204. p. 532

Melancholicus.

Quomodo Melancholicus, qui
violentas sibi manus intulit,
sit sepeliendus, a Judice Eccle-
siastico, est definiendum. Vol.
III. P. IV. O. 164. p. 477

Meliorationes

Meliorationum usuræ prius non
debentur, quam ab eo tempo-
re, quo illæ ad liquidum per-
ductæ sunt. Vol. II. P. III. O.
122. p. 348

Meliorationes in rem alienam
factæ, qua impensas superant,
non juxta præsentem earum
æstimationem, sed quatenus

impensæ revera factæ, restitui
debent. Vol. V. P. VIII. O.

297. p. 543

Vox: *Meliorationum*, in senten-
tia usurpata, latius intelligenda
est. Vol. V. P. VIII. O. 335. p. 605

Membrum.

An uni vel alteri Membro uni-
versitatis vel collegii, si cum to-
to collegio aut universitate res
sit, juramentum deferri possit?
Vol. III. P. IV. O. 48. n. 1. seqq.
p. 181. seq.

Si causa communitatis ventile-
tur, cujus commodum ad sin-
gulos ex illa communitate per-
tinet, Membra ejus in posses-
sorio summarissimo idonei te-
stes haud sunt, neque, si ad-
missa fuerint, illorum deposi-
tionis ratio habenda est. Vol.
I. P. I. O. 115. p. 161

Quoties Membra collegii inter se
litigant, licet super causa & le-
gibus collegii, sumtus tamen
ex fisco haud suppeditantur.
Vol. I. P. I. O. 51. p. 65

Membra Universitatis vel
Collegii.

Membra Universitatis vel Colle-
gii singula non tenentur pro
debito universitatis vel colle-
gii, legitime contracto, nequi-
dem in subsidium. Vol. IV. P.
V. O. 11. p. 20

Jus erigendæ & exercendæ cauponæ, alicui ab universitate venditum non obstat, quo minus membra ejus cerevisiam in mensura majore, *Bäßgen-Bier* oder *Sonnen-Weise*, vendere queant? Vol. IV. P. VI. O. 313. p. 518

Quamvis omnia Universitatis Membra in judicio compareant, ipsis tamen, ut jura sua per syndicum proponant, injungi solet. Vol. IV. P. VI. O. 434. p. 695. & Vol. VI. P. IX. O. 106. p. 166

Possessio, vel quasi juris communis, reliquis eidem renunciantibus, etiam ab uno Universitatis Membro continuari potest. Vol. IV. P. VI. O. 442. p. 709

Bonis, ad Universitatem pertinentibus, singula illius Membra, non aliter uti queunt, quam ad quem usum illa destinata sunt. Vol. V. P. VII. O. 70. p. 151

Quando causa singulas ex universitate concernit, illius Membra ad testimonium haud admittuntur. Vol. V. P. VII. O. 121. p. 242

Falsum non committit unum alterumve Membrum Senatus, vel Universitatis, si, reliquis insciis, in re innoxia, publicum

figillum adhibeat. Vol. V. P. VIII. O. 278. p. 509

Quando singula Universitatis Membra se in solidum, beneficio divisionis renunciando, obligarunt, nihil ipsis prodest adjecta clausula, de debito, juxta modum sexagenarum, nach den Schocken, solvendo. Vol. V. P. VIII. O. 413. p. 689

Membra Senatus municipalis, haud convocata, non obligantur statuto, a reliquis facto. Vol. VI. P. IX. O. 145. p. 222

Membrum Senatus, quod ad liberam eligendi facultatem provocando impedit, non statim a voto & sessione propterea suspendi debet. Vol. VI. P. IX. O. 179. p. 303

Quando universitas commisit spolium, etiam singulis Membris, quæ in illud consenserunt, exceptio spolii opponi potest. Vol. VI. P. X. O. 257. p. 453

Et si objectum litis sit res universitatis, qua tali, communis, non tamen singula ejus Membra ad testimonium ferendum admittuntur, si hæc in subsidium teneri, appareat. Vol. VI. P. X. O. 369. p. 655

Membrum Collegii opificum, quod sine justa causa a Collegio exclusum est, contra hoc actione

actione injuriarum experiri potest. Vol. VI. P. X. O. 402. p. 726

Hoc solum, quod membrum Collegii per testes ad inquisitionem specialem gravatum sit, non sufficit, ut a Collegio opificum excludi, aut suspendi, queat. Vol. VI. P. X. O. 412 p. 744

Mens.

Quisque præsumitur integræ fænæque mentis esse. Vol. II. P. III. O. 84. n. 2. p. 201

Ex actibus externis de consensu, nec non de integritate Mentis iudicii que judicandum est ibid.

Mens & Intentio Contrahentium.

In discernendis Contractibus retrovenditionis, & pignorationis, imprimis mens & intentio contrahentium spectari debet. Vol. VI. P. IX. O. 138 p. 211

Mente captus.

Num in alienandis bonis immobilibus Mente captorum causa necessaria atque decretum requiratur? Vol. II. P. III. O. 93. p. 217

Mensulæ.

An omnes Mensulæ, in hypocauftis repertæ, ad geradam per-

tineant? Vol. III. P. V. O. 237. n. 2. p. 376. seqq.

Menfuratio.

Quomodo ratione milliaris sit facienda, & quot perticas contineat. Vol. I. P. I. O. 201. n. 1. seqq. p. 353

Menfuratio Milliaris, intra quod civitates ex *Ordin. Prov. Sax.* jus cogendi habent, a continentibus ædificiis incipienda est. Vol. I. P. I. O. 122. p. 170

Mentio residui rationum, Albrechnung.

Sufficientem debendi causam continet. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 186. p. 572

Mercator.

Mercatores variis singularibus iuribus gaudent. Vol. I. P. I. O. 167. n. 6. p. 238. seqq.

Si is, cujus opera quis in mercibus emendis, cum pretium non statim solverit, uti consuevit, deinceps ignorante domino ex eadem taberna alias merces accipiat, & cum iis aufugiat, an Mercator dominum ad pretium harum mercium solvendum convenire queat? Vol. I. P. I. O. 215. p. 430

In Mercatore mutatio nominis suspecta est, & intentionis fraudulentæ indicium. Vol. II. P. III. O. 63. p. 155

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Mercatores regulariter eodem cum aliis jure utuntur. Vol. II. P. III. O. 64. p. 157

Mercatoris etiam uxor, quando cum marito eidem instrumento subscribit, haud obligatur. Vol. VI. P. IX. O. 110. p. 169

Mercatura.

An & quatenus Nobilibus sit interdicta? Vol. VI. P. X. O. 327. n. 2. p. 585. seq.

Merces.

An conductori sit remittenda, si re conducta vel in totum, vel pro parte uti non potuerit. Vol. III. P. IV. O. 214. n. 132. seqq. p. 558. seq.

A creditore cambiali, qui ad arrestum personale adversus debitorem agit, custodibus non est solvenda. Vol. VI. P. IX. O. 129. p. 192

Qui per alium Merces in certa taberna, pretio haud soluto, emit, tenetur etiam ratione illarum, quas hic, ipso in sciente, accepit. Vol. I. P. I. O. 215. p. 430

Quod mutatum per Mandatum Regium ac Electorale Saxon. ibid. n. 4. p. 431

Merces Famulorum.

In concursu creditorum anteferruntur adhuc funerum impen-

sis. Vol. I. P. I. O. 100. n. 14. p. 135

Meretrix.

Unde ita dicta? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 140. p. 34

Utrum Meretricum privilegia ad pias causas sint referenda. ibid. seqq.

Metus.

Super Metu; & importunis sollicitationibus, in causa testamenti, jurisjurandi delationi locus datur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 192. p. 197

Mevius.

Notatur. Vol. V. P. VII. O. 15. n. 8. seqq. p. 65

Milch-Gefässe.

An ad geradam pertineant? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376. seqq.

Miles.

Miles filiusfamil. non potest uti exceptione SCti Macedoniani, licet in aliam, quam castrensem, causam se mutuo accepisse, probare velit. Vol. I. P. II. O. 474. p. 942

Si nihil in patria possideat, ibi domicilium habere intelligitur, ubi meret. Vol. V. P. VII. O. 108. p. 221

Quotuplex sit? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 69. p. 718

An

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

An beneficio competentiae gaudeat? ibid. n. 70. p. 719. & n. 98. p. 724

Quibus casibus beneficium hoc ipsi denegetur. ib. n. 188. p. 742

Milliare.

Quando in Jure provinciali aut statutorio Milliaris mentio fit, ejus quantitas ex vulgari geometrarum calculo aestimanda. Vol. I. P. I. O. 201. p. 353. & Vol. VII. S. p. 212

Unde mensuratio Milliaris incipienda sit, & quomodo fieri debeat? Vol. VII. S. ad P. I. O. 122. p. 119. seqq.

Minister Ecclesiae.

An cogi possit, ut ad sacram coenam admittat illum, qui uxoris suae defunctae sororis filiam in uxorem duxit, ac cum ea in matrimonio vivit. Vol. I. P. I. O. 278. n. 6. p. 534. seqq.

Non potest a parochianis operas ad agros suos pro mercede colendos exigere, nisi operas suas aliis locare velint. Vol. III. P. IV. O. 96. p. 269

Ministri Ecclesiae in Marchia & Pomerania a Patronis ab officio removeri possunt. Vol. III. P. IV. O. 44. p. 177

Aquo alibi removeantur? ib. n. 1. Ministro Ecclesiae secundum statuta loci, ubi commoratus est,

ratione bonorum mobilium succeditur. Vol. III. P. IV. O. 142. n. 5. p. 341

Male consulunt peccatorum conscientis, suoque officio abutuntur, si eos ad usum S. Coenae non prius, quam ecclesiasticam poenitentiam egerint, admittunt. Vol. IV. P. V. O. 187. p. 296

Præstationi jurisjurandi adhiberi possunt, etsi causa civilis sit. Vol. IV. P. VI. O. 480. p. 771

Sola Conventio, de pecunia promunere ecclesiastico solvenda, non semper sufficientem adversus Ministerium Ecclesiae exceptionem præbet. Vol. V. P. VII. O. 132. p. 255

An quis alieni Ministri Ecclesiae ministerio in usu S. Coenae uti possit? Vol. V. P. VII. O. 133. n. 1. seqq. p. 259

Utrum causæ, propter quas Minister Ecclesiae officio suo abire cupit, satis prægnantes sint, non Patronus, sed Consistorium, arbitrari debet. Vol. V. P. VII. O. 163. p. 318

Prudenter & circumspecte agere debent Ministri Ecclesiae, si in speciali parochianorum suorum delicta inquirent, ne hi periculum famæ hac via incurrant. Vol. V. P. VII. O. 186. p. 370

Non nisi ob gravem causam ab officio

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

officio removeri debet. Vol. VI. P. X. O. 399. p. 719
 Ministri Ecclesiæ, quatenus intuitu officii usumfructum bonorum habent, ad cautionem haud tenentur. Vol. VI. P. IX. O. 58. p. 113
 Num Ministro Ecclesiæ liceat blanditiis legatum in favorem Ecclesiæ elicere. Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 145. seqq. p. 35

Minor.

Si ipse idoneum curatorem sibi elegerit, is confirmandus hodie a Magistratu est, neque ipsi invito alius obtrudi potest. Vol. I. P. I. O. 199 p. 347. & Vol. III. S. p. 707
 Etiam si veniam ætatis impetraverit, non tamen quoad alienationem immobilium jura majorennum habet. Vol. I. P. I. O. 217. n. 9. p. 452
 Adversus fatale, licet secunda vice lapsus, in integrum restituitur. Vol. I. P. I. O. 319. p. 603 & Vol. III. S. p. 738
 Contra actus judiciales in causa matrimoniali in integrum restituitur. Vol. I. P. II. O. 395. p. 749
 Si curatores in processu quid neglexerint, Minores electionem habent, utrum adversus ipsos experiri, an contra eorum fa-

ctum in integrum restitui velint. Vol. I. P. I. O. 264. p. 516. & Vol. III. S. p. 725
 Quoties Minori delatum est in judicio a parte adversa jusjurandum, hujus præstatio, usque ad completum annum decimum octavum sine distinctione sexus suspenditur. Vol. I. P. I. O. 336. p. 624
 Quando a majorenni ad divisionem provocatur, bona ejus immobilia sine Magistratus decreto alienari possunt. Vol. N. P. III. O. 180. p. 508
 Ad excludendum beneficium restitutionis in integrum sufficit Minoris juramentum, scripto comprehensum. Vol. II. P. III. O. 80. p. 192
 Toties Minoribus est subveniendum, quoties de læsione constat. Vol. II. P. III. O. 130. n. 4. p. 384
 An ad juramentum in litem sit admittendus? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 237. p. 410
 Quando appellationi vel leutationi locus non relinquatur, adhuc beneficio restitutionis in integrum gaudet. Vol. III. P. IV. O. 248. p. 623
 Etiam contra rem judicatam restitutionem in integrum petere potest. Vol. III. P. IV. O. 248 n. 4. p. 623

Adver-

Adversus fatale neglectum in integrum restituitur, quamvis specialem læsionem haud probaverit. Vol. IV. P. V. O. 82. p. 128

Si dolo se majorem dixerit, beneficio restitutionis in integrum non gaudet. Vol. IV. P. V. O. 119. p. 173

Secus, si fraus adversarii concurrat. ibid. n. 2

Si Minor major factus quinquennio filuit, contractum, etiam ob defectum decreti, aliorumve solennium, alias nullum, impugnare non potest. Vol. IV. P. VI. O. 482. n. 8. p. 778

Ut nec, si major factus pretium acceperit. ibid.

Adversus neglectum fatale etiam contra Minorem in integrum restituitur. Vol. V. P. VIII. O. 379. p. 638

In ultimis voluntatibus curatore opus non habet, nisi hoc specialiter alicubi introductum sit. Vol. V. P. VIII. O. 450. p. 735

Minor tenetur ex negotio, jramento confirmato, licet alias ipso jure nullum esset. Vol. VII. S. ad P. I. O. 217. p. 218

Alienationem bonorum immobilium, a solo curatore factam, perpetuo impugnare potest, neque perscriptio quinquennalis, a tempore majorennita-

tis, ad hunc casum pertinet. Vol. VII. S. ad P. VI. O. 482. p. 681

Etiam Minoribus, qui curatores constitutos jam habent, curator ad certum actum ab isto Judice, coram quo actus peragendus, valide constituitur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 179. p. 176. seqq.

Si Minor a majore ad divisionem provocetur, subhastatione, aliisque solennitatibus opus haud est. Vol. VII. S. ad P. I. O. 248. p. 228

An Minores, etiam non excussis curatoribus, adversus elapsum fatale in judicio, in integrum sint restituendi. Vol. VII. S. ad P. I. O. 264. p. 241

Minorennitas.

Qui Minorennitatem, atque adeo inhabilitatem alteri objicit, eandem probare debet. Vol. II. P. III. O. 53. p. 120

Missæ.

Missarum origo. Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 121. p. 30

Missio ex primo Decreto.

Per Missionem ex primo & secundo Decreto contra absentes & contumaces hodiernum procedi potest. Vol. I. P. II. O. 439. p. 869

Millionis ex primo Decreto finis
& scopus quis? ibid. n. 1.

Mobilia.

Vid. supr. *Bona Mobilia*, & infr.
Res Mobiles.

**Moderamen inculpatæ
tutelæ.**

Ut locum inveniat, quænam re-
quirantur? Vol. V. P. VII. O.
104. n. 5. p. 212

Qui alterum sine Moderamine in-
culpatæ tutelæ occidit, a pœ-
na ordinaria regulariter haud
liberatur. Vol. V. P. VII. O.
104. p. 206

**Modus acquirendi per usu-
cipationem & præscri-
ptionem.**

An iniquitatis quid involvat?
Vol. III. S. ad P. I. O. 183. n. 4.
seqq. p. 670. seqq.

**Modus collectam reci-
piendi.**

Modus collectam, a Superiori in-
dictam, recipiendi, regulariter
a Magistratus inferioris arbi-
trio pendet. Vol. IV. P. V. O.
37. p. 52

Modus computandi.

Quomodo in computatione le-
gitimæ sit ineundus, si feuda &
allodiales res concurrant? Vol.
I. P. II. O. 451. n. 5. p. 968

Modus computandi in quantum
quis ex fructibus perceptis
locupletior sit factus. Vol. I.
P. I. O. 318. n. 13. p. 601

**Modus detrahendi Fal-
cidiam.**

Modus Falcidiam ab usufructu
legato detrahendi, in *L. 68. pr.
ad Leg. Falc.* propositus, hodie-
num in usu est. Vol. V. P. VII.
O. 10. p. 47. & Vol. VII. S.
p. 698

Modus Procedendi.

In Judicio possessorio ordinario
hodie solennis atque ordina-
rius procedendi Modus atten-
di solet. Vol. V. P. VII. O.
44. p. 105

Modus Sepeliendi.

Modus sepeliendi melancholi-
cum, qui violentas sibi manus
intulit, in Saxonia Electorali
a Judice Ecclesiastico defini-
tur. Vol. III. P. IV. O. 164.
p. 477

Molendinum.

In flumine publico a quovis fun-
di adjacentis domino regula-
riter extrui potest. Vol. I. P.
II. O. 382. p. 724

Jus cogendi, ut subditi Domini
Molendino utantur, de uno
ad aliud Molendinum, exten-
di non potest. Vol. V. P. VII.
O. 151

REPERTORIUM WENHERIANVM.

O. 151. n. 1. seqq. p. 303. seqq.
Cui libet liberum est, Molendi-
num in proprio fundo extru-
ere. Vol. VII. S. ad P. II. O. 382
p. 312

Moneta.

Moneta, tempore interregnorum
Anno 1612. 1619 & 1657. a Vi-
cario Saxone cusa describi-
tur. Vol. II. P. III. O. 116. n.
436. p. 330

Moneta Falsa.

Qui Falsam Monetam, a se fabri-
catam, alteri scienti vendit,
non ignis, sed gladii poena af-
ficitur. Vol. VI. P. IX. O. 68
p. 126

Poena ignis etiam illi plectendi
sunt, qui falsam Monetam cu-
dentibus auxilium opemque
praestant. Vol. VI. P. IX. O. 201.
p. 359

Moneta Minutior.

Quenam pro tali sit habenda?
Vol. IV. P. V. O. 209. n. 5. seqq.
p. 335

Monetae Valor.

Vid. infr. *Valor Monetae.*

Monitorium.

Quid sit? Vol. I. P. II. O. 464. n.
2. p. 928

Monitorium simplex inhibicio-
nem poenalem semper praec-
dere debet. ibid. p. 464

Monitorium e Curia Provinc. Sa-
xon. emissum, vim citationis
habet, eoque praeventio-
nem non operatur, si e judi-
cio emissum sit. Vol. VII. S. ad
P. VI. O. 268. p. 654

Quid huiusmodi Monitorio in-
jungi solet? ibid. n. 1.

Monitorium simplex praeventio-
nem non operatur, si e judi-
cio emissum sit. Vol. VII. S. ad
P. VI. O. 268. p. 654

Mora.

An efficiat, ut periculum rei non
traditae in morosum debitorem
transeat? Vol. III. P. IV. O. 214
n. 89. seqq. p. 552

Mores.

An pravi ac intolerabilis conju-
gis Mores per se malitiosam in-
ferant desertionem? Vol. II. P.
III. O. 158. p. 470

Morgengaba.

Quid sit? Vol. V. P. VIII. O. 337.
n. 1. p. 589

An etiam Illustri debeatur? ibid.
n. 2. seqq. p. 590

In Saxonia viduae Nobili debe-
tur, etsi dotalitio locus haud
sit. Vol. V. P. VIII. O. 418.
p. 693

Quenam contineat? ibid. n. 2.

Mors.

Quomodo Mors absentis praes-
umptive

fumtive probetur? Vol. V. P. VII. O. 240. n. 2. p. 444

Mors illius, qui se legitimo modo & tempore ad jurandum obtulit, loco jurisjurandi habetur. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 151. n. 7. p. 528

Mortis Mentio.

An Mortis Mentio, in donatione facta, donationem mortis causa efficiat? Vol. I. P. I. O. 35. n. 1. seqq. p. 49. seqq.

Motio Terminorum.

Terminorum, imprimis territorialium, Motio est factum, speciali inquisitione dignum. Vol. V. P. VII. O. 172. p. 335

Mulcta.

Quando, perseverante contumacia, diversæ Mulctæ præcepto Judicis, durch eine Aufsslage, dictatæ sunt, reus non in omnes, sed unam tantum, eandemque mediam, condemnari solet. Vol. V. P. VIII. O. 423 p. 699. Vid. infr. *Pana.*

Mulier.

Jus suum contra liberos ex pacto hereditatis renunciativo quæsitum illis sine curatore, etiam in Saxonia, remittere potest. Vol. I. P. I. O. 161. p. 224
Ne quidem pro marito e carcere

liberando, valide intercedit. Vol. I. P. I. O. 178. p. 283

In Saxonia sine curatore liberis geradam valide vendit. Vol. I. P. I. O. 180. p. 287

Non etiam donat. ibid. n. 2. seq. Ex fidejussione pro marito facta tenetur, si eandem post mortem ejus reiteraverit. Vol. I. P. I. O. 262. p. 513. seq. & Vol. III. S. p. 724

Quomodo pro aliis valide intercedat? ibid. n. 1. seqq.

Arrestum sine curatore impetrare potest. Vol. I. P. I. O. 260. n. 7. p. 512

Mulier, una cum agnatis sine curatore contrahens, valide haud obligatur. Vol. I. P. I. O. 206. p. 4^m

Quando Mulieri plures curatores intuitu sexus constituti sunt, unius etiam consensus in contrahendis negotiis sufficit. Vol. III. P. IV. O. 21. p. 151

Mulier Saxonica in dividenda hereditate paterna vel materna, coheredes suos valide liberare nequit, nisi præter mariti consensum, specialem curatorem adhibeat? Vol. III. P. IV. O. 248. p. 624

In Saxonia sine curatore cum liberis valide contrahit. Vol. VII. S. ad P. I. O. 180. p. 178

Uti & cum aliis de rebus mobilibus

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

libus. Vol. VII. S. ad P. I. O.

262. n. i. p. 239

Ex mutuo, licet curator obligationis instrumentum non subscripserit, executive conveniri potest. ibid. n. p. 240

Munus.

Quando pluribus idem Munus publicum pro indiviso injunctum est, eo, qui dolum vel culpam administrando commisit, non solvendo existente, reliqui in subsidium tenentur.

Vol. II. P. III. O. 36. p. 80

Incommoda, quæ ex conjunctione utriusque Muneris, & Consulis, & Actuarii, oriri solent, ad eam tollendam sufficiunt.

Vol. V. P. VIII. O. 269. p. 495

Mutatio.

Mutatio domini non facile præsumi, sed potius res ad pristinum statum rediisse censeretur debet. Vol. II. P. III. O. 134. n. 5. p. 398

Mutatio Confessionarii.

Non deneganda, si probabilis causa subest. Vol. VI. P. X. O. 463. p. 817

Mutatio Domicilii.

Ex hoc solo, quod quis in alio loco commorari coepit, non præsumitur. Vol. V. P. VII. O. 127. p. 250

Mutatio Libelli.

Quotuplici modo fiat, quousque illa sit permissa? Vol. I. P. I. O. 141. n. i. seqq. p. 200, seq. & O. 443. p. 899

An etiam post litis contestationem, & probationem, per sententiam injunctam, sit permissa. Vol. VII. S. ad P. I. O. 141. n. i. p. 134. seq. & n. 2. p. 136. seqq. it. n. 3. p. 139. seqq.

Mutatio Pœnarum.

Mutatio Pœnarum, quæ Legibus definitæ sunt, regulariter ad solum Principem, non ad Magistratum inferiorem, pertinet. Vol. IV. P. VI. O. 366. p. 602

Mutter = Pferde.

Vid. supr. *Eque.*

Mutus.

Mutus & serdus ad successionem feudalem, ne quidem in Lusatia superiori, admittitur. Vol. III. P. IV. O. 136. p. 326

Mutuum.

Ex libro mercatorio (dem Handels Buche,) probari non potest. Vol. I. P. I. O. 82. p. 102

Quid in Mutuo agi intelligatur? Vol. I. P. I. O. 89. n. 3. p. 118

Si in mutuo nummario monetæ mutatio contigerit, & pecunia
Bbb mutuo

mutuo data plus minusve tempore solutionis valeat, spectandum est tempus contractus. Vol. I. P. I. O. 169. n. 1. p. 240. & Vol. VII. S. p. 175

Quando Mutuum in causam necessariam acceptum est, SCto Macedoniano locus haud datur. Vol. III. P. IV. O. 167. p. 480

Cujus in Mutuo sit periculum, si pecunia seu res mutuo data, casu interierit. Vol. III. P. IV. O. 214. n. 60. seqq. p. 546

Num in alio, quam quo datum est, monetæ genere restitui queat? Vol. IV. P. V. O. 209. n. 1. seqq. p. 334 seqq.

Mutuum, thaleris Imperialibus, Reichs-Thalern, datum, in iisdem speciebus restitui debet, etsi vox: Reichs-Münze, circa solutionis promissionem adhibita fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 366. p. 603

Etiam in alio monetæ genere restitui potest, si aliter non fuerit conventum. Vol. V. P. VIII. O. 417. p. 692

Quando in Mutuo nummario monetæ genus non est expressum, sufficit, restitutionem in eo genere fieri, quod tempore contractus in usu fuit. Vol. V. P. VII. O. 218. p. 414

Quando in Mutuo nummario de genere monetæ quaestio incidit, tempus contractus attendi debet. Vol. VI. P. IX. O. 152. p. 242

N

Nach-Steuer.

Vid. supr. *Detractio, Detraclus.*

Nacht-Tisch.

An ad geradam pertineat? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376. seqq.

Nati.

In Saxonia ex publice desponsatis Nati, pro legitimis habentur. Vol. II. P. III. O. 41. n. 5. p. 100

Nativitas Illegitima.

Nativitas Illegitima, in contrahendo matrimonio, dissimulata, non est legitima ejus annullandi causa. Vol. IV. P. V. O. 43. p. 60

Nativitas Legitima.

Circa quaestionem de Legitima Nativitate, hodieque, tempus septimi mensis attendi debet. Vol. VII. S. ad P. I. O. 253. p. 167.

Naturales Liberi.

Ab avo paterno non nisi in subsidium, si mater inops est, sunt alendi. Vol. I. P. I. O. 134. p. 190

Nautæ.

Nautæ.

Quot & qualibus actionibus teneantur hospitibus ob damnum perpeſſum. Vol. I. P. II. O. 463. n. 1. ſeqq. p. 927. ſeq.

Neceſſitas.

Multa Neceſſitatis ac periculi intuitu permiſſa ſunt, quæ regulariter non conceduntur. Vol. I. P. I. O. 26 n. 5. p. 39

Neceſſitas Teſtimonii dicendi.

Quousque collateralibus remiſſa ſit? Vol. V. P. VIII. O. 385 n. 1. ſeqq. p. 651.

Negotium.

Quando in ſcriptis contractum dicatur? Vol. I. P. II. O. 384. n. 7. p. 727

Negotium ipſo jure nullum jramento minoris confirmatur, nec reſtitutio hoc caſu locum habet. Vol. I. P. I. O. 217. p. 448 & Vol. VII. S. p. 218

Negotium a muliere in foro Saxónico ſine curatore geſtum, valet, quando utile eidem eſt. Vol. I. P. I. O. 260. p. 511

Quoties placet, Negotium ſcriptura confici, non ante id pro perfectio habetur, quam ſi in ſcripturam redactum ſit. Vol. I. P. II. O. 384. n. 7. p. 727

In communi actu atque Negotio

ea interpretatio amplectenda eſt, quæ efficit, ut quis ſibi minus præjudicet. Vol. I. P. II. O. 495. n. 6. p. 967

Contra Negotium a patre majorrenni geſtum, liberi minores non gaudent beneficio reſtitutionis in integrum. Vol. V. P. VIII. O. 275 p. 506

Negotia extranea ex libero mercatorio probari nequeunt. Vol. VII. S. ad P. I. O. 82. p. 102

Negotium Bilaterale.

Ex negotio Bilaterali cum effectu executive agi non poteſt, niſi actor ex ſua parte implementum demonſtraverit. Vol. I. P. I. O. 149. p. 209

Negotium Extraneum.

Ex libero mercatorio (aus dem Handels-Buch,) probari non poteſt. Vol. I. P. I. O. 82 p. 102

Nepos.

Nepos ſpurius ab avo paterno non, niſi in ſubſidium, & quando mater ejus etiam inops eſt, alii debet. Vol. I. P. I. O. 134. p. 190

An in eo loco, ubi, deficientibus filiabus, filii ex ſtatuto ad ſucceſſionem geradicam admittuntur, vi hujus ſtatuti Nepotes quoque ſint admittendi? Vol. I. P. I. O. 144. p. 204

An fructus perceptos in quar-

- tam Trebellianicam imputare teneatur. Vol. III. P. IV. O. 7. n. 51. seqq. p. 108. seqq. & n. 112. seqq. p. 121. seqq.
- In linea collateralis fratrum Nepotes jure repræsentationis ad successionem haud admittuntur, siue bona allodialia, siue feudalia sint. Vol. III. P. IV. O. 98. p. 271. & Vol. VII. S. p. 498.
- Nisi in feudis vi simultaneæ investituræ succedant. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 98. n. 2. seq. p. 500. seqq.
- An Nepos, cum patruis vel avunculis, avo succedens, ex persona patris vel matris, conferre tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 499. p. 448. seqq. & Addit. ad O. 499. & 500. p. 857. seqq.
- Utrum Nepotes, cum aliis Nepotibus in successione concurrentes, ad onus collationis teneantur? Vol. IV. P. VI. O. 500. p. 855. seq. & Addit. ad O. 499. & 500. p. 857. seqq.
- Statutum, de Nepotibus disponens, quod jure repræsentationis avo succedere debeant, etiam de ulterius gradus liberis intelligi debet. Vol. V. P. VII. O. 169. p. 330
- Avo succedunt, etsi matris, ante ipsum defunctæ, quæ pro se & liberis, hereditati ejus renunciavit, heredes facti sint. Vol. VI. P. X. O. 494. p. 900
- Nepotes, avo succedentes, ad collationem tenentur, etsi patris heredes facti non sint. Vol. VII. S. ad P. VI. O. 500. p. 697
- Nepotes, contra avum, vel aviam, beneficio competentiae gaudent. Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 39. p. 712
- Niffel - Gerada.**
- Quænam ad Niffel - Geradam cognatorum Nobilium pertineant? Vol. VII. S. ad P. V. O. 134. n. 8. p. 613
- Nobilis.**
- Æque ac plebejus ad injurias, alteri illatas, revocandas consuetis solennibus & in propria persona revocare tenetur. Vol. I. P. I. O. 109. n. 3. seqq. p. 151
- Non potest mediante registratura, ab actuario suo confecta, partitionem in processu inhibitivo probare. Vol. I. P. I. O. 116. p. 161
- An vi privilegii juris braxandi, quod ipsi competit, possit quoque ad opificum aliorumque operariorum usum cerevisiam coquere. Vol. I. P. I. O. 186. n. 2. seqq. p. 319. seq.
- Ad eum effectum, ut Nobilis Dominus adversus vasallum subditum in Judicio feudali agat, non

non sufficit iuramentum Actu-
arii generale. Vol. I. P. I. O.
229. p. 479

Quando prædium suum uni ex
subditis locat, hujus conditio
propterea non mutatur, nec,
contractu finito, Nobilis hunc,
ut subditum, habere potest.
Vol. III. P. IV. O. 157. p. 465

Nobiles inferioris Lusatiæ sub-
ditis suis ne quidem oblata pe-
cunia, subjectionis vinculum
remittere tenentur. Vol. III.
P. IV. O. 157. n. 4. p. 466

Nec alium, quem subditus in
suum locum substituere vult,
recipere tenentur. ibid. n. 5.
p. 467

Nobilis, aut alius, qui in civitate
habitat, non prohibetur, quo-
minus cerevisiam, quam in
prædio suo rustico coxit, in
ipsa civitate cum sua familia
consumere possit. Vol. V. P.
VIII. O. 382. p. 641

Beneficio competentiae gaudent.
Vol. VI. P. IX. O. 124. p. 184. &
Vol. VII. S. n. 107. seqq. p. 725

Etsi creditores ejusdem condi-
tionis sint. Vol. VI. P. IX.
O. 125. p. 184

An & quatenus mercaturam ex-
ercere possint? Vol. VI. P. IX.
O. 327. n. 2. p. 585. seq.

An Nobilis, multa bona possi-
dens, quæ tamen non ex asse

qualitatem & conditionem do-
mini exprimunt, etiam favo-
re piæ causæ fruatur? Vol. VII.
S. ad P. I. O. 21. n. 134. seq.
p. 32

Quare Nobiles Gallis Gentils
homme vocitentur? remissive.
ibid. n. 129. p. 730

Quotuplices sint Nobiles? ibid.
n. 127. p. 729

Nobilitas.

Quotuplex sit? Vol. VII. S. ad
P. VII. O. 85. n. 126. p. 729

Quid sit Nobilitas Natalium. ibid.
n. 127

Nomen.

Potest ab Advocato schedulæ,
qua probatio Judici offertur,
Nomen principalis subscribi,
etsi, ne generali quidem man-
dato, Advocatus fuerit in-
structus. Vol. IV. P. VI. O.
424. p. 688

Ut a Scabinis Nomina registra-
turis judicialibus subscriban-
tur, necesse haud est. Vol. VI.
P. IX. O. 243. p. 439

An Nomen mutare liceat? Vol.
VI. P. X. O. 478. n. 4. p. 854

Nomen (Schuld-For- derung.)

Sub legato omnium bonorum
mobiliū non continetur.
Vol. I. P. I. O. 284. p. 555

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Nomina proprie nec ad res mobiles, nec ad immobiles referri possunt, sed classe aliqua tertia bonorum, mobilibus & immobilibus contradistincta, censentur. *ibid.* n. 1. & Vol. VI. P. X. O. 358. p. 635

Nomina incerta in legitimam imputari haud debent. Vol. V. P. VII. O. 94. p. 189

Quando testator Nomen, quod alicui legavit, vivus exigit, legatum extinguatur. Vol. VI. P. X. O. 307. p. 537

Legatum quantitatis de certo Nomine, si hoc deinceps non integrum testator consecutus fuerit, pro rata imminuitur. Vol. VI. P. X. O. 308. p. 538

Qui Nomen alteri vendit, bonitatem ejus non praestat, licet evictionis praestationem expresse promiserit. Vol. VI. P. X. O. 420. p. 756

Si nomen contra Legem Anastasianam minori pretio vendatur, cui superfluum cedat? Vol. VII. S. ad P. I. O. 181. p. 181

Unde Nominis pretium justum sit aestimandum? *ibid.* p. 182

Quanam requirantur, ut Nominis cessio impugnari possit? *ibid.*

Nomina Activa.

Regulariter non afficiuntur, hy-

potheca in immobilibus constituta. Vol. IV. P. V. O. 30. p. 44

Non numeratae pecuniae exceptio.

Vid. *supr.* *Exceptio non numerata pecuniae.*

Non - Usus.

Non - Usus privilegii tacitam renunciationem in se continet. Vol. I. P. I. O. 108 n. 2. p. 150

Nofocomia.

An ad pias causas sint referenda? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 19. *seqq.* p. 15

Notae Marginales.

Notae Marginales, instrumento adjectae, ejus fidei nihil detrahunt. Vol. VI. P. IX. O. 191. p. 328

Notarius.

An, si in judicio adhibeatur, peculiari juramento ad acta fideliter consignanda sit obstringendus, & utrum, hoc omisso, actis ab ipso conscriptis, nulla fides sit habenda? Vol. I. P. I. O. 113 p. 158

An ad eum actum, qui coram ipso extrajudicialiter geritur, curatorem valide constituit? Vol. I. P. I. O. 179. p. 284. & Vol. VII. S. p. 176

In

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

In testamento judiciali in vicem
actuarii adhiberi nequit. Vol.
I. P. I. O. 303. p. 576. & Vol. VII.
S. p. 257

Utrum Notarius, qui ad actum,
coram se extrajudicialiter ge-
stum curatorem & tutorem
personis contrahentibus con-
stituit, a Magistratu illius loci
ex capite turbatae jurisdictio-
nis conveniri & puniri possit?

Vol. I. P. I. O. 179 n. 4. p. 286

Utrum ad probandam inquisi-
tionem fides judicialis sufficiat,
nec opus sit, ut peculiaris No-
tarius adhibeatur? Vol. II. P.
III. O. 148. p. 434

Actuarii officio, non aliter, quam
peculiari jurejurando adstri-
ctus, rite fungitur. Vol. IV. P. V.
O. 168 p. 265

In ea causa, in qua officium suum
praestitit, Advocatus, aut pro-
curator esse nequit. Vol. V. P.
VII. O. 27. p. 81

Notarius, quænam in conficien-
do instrumento observare de-
beat? remissive. Vol. V. P.
VII. O. 61. n. 1. p. 138

Potest etiam nullis testibus adhi-
bitis, nomen mandantis, ipfi-
us rogatu, mandato subscribere.
Vol. VI. P. IX. O. II. n. 1.
seqq. p. 12. seq. & Vol. VII. S.
p. 770

Ut Notarius Directorem Judi-

cii jurejurando ad officium
recte obeundum obstringat,
scripta requisitio necessaria
haud est. Vol. VI. P. IX. O.
197. p. 350

Notarius Judicii.

Vid. supr. *Actuarius*.

Notificatio factæ cita- tionis.

Qui terminum præfigi petiit, at-
que citationem impetravit, si
emanferit, defectum Notifi-
cationis regulariter frustra ur-
get. Vol. IV. P. V. O. 167.
p. 264

Notitia.

Sola Notitia attestatorum, ali-
unde, quam ex eorum publi-
catione hausta reprobationem
per testes regulariter haud ex-
cludit. Vol. II. P. III. O. 27.
p. 66

Novatio.

Novatio haud est, nisi animus no-
vandi expressis verbis decla-
ratus sit? Vol. IV. P. V. O. 85.
p. 131

Num Novatio, ab uno correo-
rum credendi, seu stipulandi,
suscepta, reliquis noceat?
Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n.
90. seqq. p. 280

Novella IX.

An sit supposititia? Vol. III. S. ad
P. I.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

P. I. O. 183. n. 53. seqq. p. 680

Noverca.

Privigno nubere non potest.

Vol. I. P. I. O. 124. n. 1. p. 172

Ad novercam non pertinet statutum de matre conceptum.

Vol. I. P. II. O. 475. p. 943

Num beneficio competentiae gaudet contra privignos?

Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 32.

p. 711

Noxæ Deditio.

In Saxonia locum non habet, si dominus sciens ab animali suo damnum datum esse, illud receperit, sed hoc casu simpliciter ad damni restitutionem tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 56. n. 1. seqq. p. 112

Nullitas.

A Judice in processu non committitur, si inter partes litigaturas amicabilem compositionem non tentet. Vol. I. P. I. O. 224. n. 1. seqq. p. 474. seq.

Nullitas infanabilis haud est, si sententia ex falsa causa sit lata, quamvis illa causa in ipsa sententia expressa sit. Vol. I. P. I. O. 23. p. 47

Nullitate infanabili non laborat sententia, quam formula transactionis de sorte explicat, quæ ad solas usuras restringenda fuerat. Vol. VI. P. IX. O. 62. p. 118

Intra quantum temporis spatium Nullitatis deductio in iudicio fieri debeat? ibid. n. 1. seqq. & O. 171. n. 1. p. 290

Nullitatis Vitium.

Hoc ipso non committitur, quod denunciatus ad inrotationem Actorum citatus haud sit. Vol. V. P. VIII. O. 462. p. 746

Numellarum Pœna.

Introduci potest illis in locis, ubi finis pœnarum per relegationem aut carcerem obtinere nequit. Vol. I. P. II. O. 447. p. 902

In Pœna Numellarum ei, qui per Sacramenta maledixit, dictanda alium longe stylum Collegia Lipsiensia, alium Vitembergensia tenent. Vol. I. P. II. O. 482. p. 949

Quando eidem Collegia Vitembergensia prædicto in casu locum faciant? ibid. n. 2. p. 950

Nunciatio Novi Operis.

Amplius locum non habet, quando opus jam perfectum, atque ad finem perductum est. Vol. III. P. IV. O. 108. p. 284

Vid. infr. *Operis Novi Nunciatio.*

Nudinæ.

An a Vicariis Imperii Nudinæ solennes concedi queant? Vol.

Vol. II. P. III. O. 116. n. 376.
seqq. p. 324

Quotuplex sint? Vol. V. P. VIII.
O. 425. n. 1. p. 700

Nundinae Hebdomadariae. (*Wochen-Märkte.*)

Regulariter a cuiusque loci Ma-
gistratu libere instituuntur.
Vol. V. P. VIII. O. 425. p. 700

Nuptiae.

Nuptiae ob adulterium parti no-
centi per sententiam interdi-
ctae, eidem ab alio Principe in
suo territorio jure permittun-
tur. Vol. I. P. I. O. 61. p. 78. &
O. 204. n. 121. seqq. p. 383

Secundarum Nuptiarum poena,
Jure Civili constituta, in patre
cessat. Vol. I. P. I. O. 93. p. 123

Num a Principe, finito desertio-
nis processu, sententiaeque la-
ta, malitioso desertori novae
Nuptiae prius, quam conjux de-
serta alio viro nupserit, con-
cedi possint? Vol. I. P. I. O. 204.
p. 365

Fieri non potest, ut quisquam
ad alias Nuptias transeundi
potestatem prius habeat, quam
vinculo, quo priori conjugii
tenebatur, soluto. ibid. n. 51.
seqq. p. 373

Poenae secundarum Nuptiarum,
Jure Romano sancitae, hodie-

num extra Saxoniam usu ob-
tinent. Vol. II. P. III. O. 55. p.
132. & O. 120. n. 3. p. 344

Quicquid in eventum Nuptia-
rum promissum est, his non se-
cutis, haud debetur, etsi spon-
salia contracta fuerint. Vol. VI.
P. IX. O. 14. p. 24

Quando aliud, circa prohibitio-
nes Nuptiarum, non est con-
stitutum, aut receptum, stan-
dum est Jure Canonico. Vol.
VI. P. IX. O. 83. p. 137

Vid. supr. *Matrimonium.*

Nuptiae Secundae.

Nuptiarum Secundarum poena,
in *L. 6. C. de Secund. Nupt.* statu-
ta, hodiernum regulariter ces-
sat. Vol. III. S. ad P. III. O. 120.
n. 2. p. 771

O.

Objectum litis.

Etiam in possessorio summarissi-
mo, accurate describi debet.
Vol. VI. P. X. O. 372. p. 663

Oblatio Libelli.

Eo casu, ubi quis citationem im-
petrare nequit, etiam sola Li-
belli Oblatio, aut denunciatio,
praescriptionem interrumpit.
Vol. VI. P. IX. O. 219. p. 391

Oblatio ad jurandum.

Apud Saxones anticipari non
pot-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

potest. Vol. V. P. VIII. O. 360.
n. 1. p. 625. & Vol. VII. S. ad P.
IV. O. 151. n. 115. seqq. p. 544

Qualem effectum habeat, si is, qui
se obtulit, ante iurisdictioni
præstationem moriatur. Vol.
VII S. ad P. IV. O. 151. n. 112.
seqq. p. 544

Oblatio Rerum Venalium.

Quando rustici ea, quæ venalia
habent, Domino iurisdictiona-
li offerre tenentur, sufficit O-
blatio verbalis. Vol. I. P. I. O.
27. p. 40

Obligatio ad dotandum.

Cessat quando stuprata, penden-
te lite, cum alio matrimonium
contraxit. Vol. IV. P. V. O. 212
P. 340

Obligatio.

An hodie alteri per alterum ac-
quiri possit? Vol. I. P. I. O. 182
p. 291. & Vol. III. S. p. 663. &
Vol. VII. S. p. 182

In omni Obligatione alternativa
Juris unum membrum expref-
sum tacite & ipsa potestate Le-
gis alterum quoque includit.
Vol. I. P. I. O. 84. n. 1. p. 80

An subsit Obligatio ad præstan-
dum, si quis alteri fidem non
det de re tertio præstanda, sed
indefinite ac velut in aerem
v. gr. dicat, se centum Semprom-

nio daturum, eaque verba ex
præsentibus aliquis arripiat,
promissumque acceptare velit.
Vol. I. P. I. O. 182. n. 17. seqq.
p. 294

Obligatione alternativa obstri-
ctus, unius solutione, licet diu-
turno tempore facta, electio-
nem non amittit. Vol. I. P. II.
461. O. p. 923

Num ex simplici pacto de con-
trahendo efficax obligatio &
actio oriatur. Vol. II. P. III. O.
97. p. 222

Ex nudis tractatibus, quos vo-
cant sponsalitiis nulla Obliga-
tio oritur. Vol. III. P. IV. O.
30. p. 162

Jure Canonico ex omni juramens
to, quod sine æternæ saluti-
dispendio servari potest, vali-
da Obligatio nascitur. Vol. III.
P. IV. O. 151. n. 183. p. 387

Secus Jure Civili. ibid. n. 185

Obligatio ad præstandam evictionem.

Non cessat, quando res per Prin-
cipem via Juris evicta est. Vol.
VI. P. IX. O. 184 p. 315.

Obscuritas.

Cui Obscuritas in contractu no-
ceat? Vol. I. P. I. O. 89. n. 3
p. 120

Observantia.

Observantiæ probatio ad vigo-
rem

rem statutorum, rite conditorum, non requiritur, ne tum quidem, ubi illa expresse fuerit allegata. Vol. III. P. IV. O. 40. n. 2. p. 174

Ubi juris alicujus usus haud est, nisi qua observatur, in quavis materia Observantiæ probatio affirmanti incumbit. Vol. V. P. VII. O. 250. p. 460

Observantia Legis.

An ab eo, qui in Lege aliqua se fundat, sit probanda. Vol. I. P. I. O. 316. p. 590

Obtestationes.

An Obtestationes patris, testamento insertæ, impediunt, quominus liberi supplementum legitimæ petere possint? Vol. II. P. III. O. 190 p. 526. & Vol. VII. S. p. 400

Occidens.

Occidens alterum sine moderamine inculpatae tutelæ, a poena ordinaria regulariter haud liberatur. Vol. V. P. VII. O. 104. p. 206

Qui aggressorem fugientem persequitur, & Occidit, extra ordinem punitur. Vol. V. P. VIII. O. 496. p. 849

Oeconomia.

Utrum Oeconomiae peculiaris institutio necessario ad virtua-

lem liberorum emancipationem requiratur, an vero sola a convictu paterno separatio sufficiat? Vol. VII. S. ad P. I. O. 9. p. 2. seq.

Octiduum.

A quonam tempore Octiduum oblationis ad jurandum currere incipiat. Vol. I. P. I. O. 340. n. 6. p. 633

Octiduum, intra quod is, cui jusjurandum injunctum, se ad illud in Saxonia afferre debet, non pertinet ad causas, ubi per modum inquisitionis, vel simplicis denunciationis, proceditur. Vol. IV. P. VI. O. 294. p. 492

Ocularis Inspectio.

Vid. supr. *Inspectio Ocularis.*

Offerens se ad jurandum.

Qui in foro Saxonico ad jurandum se intra octiduum obtulit, & adversarium citari rite petiit, non intelligitur deseruisse jusjurandum, etsi terminus jurandi demum post elapsum spatium Saxonicum præfixus fuerit. Vol. V. P. VII. O. 31. p. 91

Qui ad jusjurandum perhorrescentiæ se offert, causas, cur Judicem pro suspecto habeat, probare non tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 84. p. 173

Officialis.

De damno eveniente non aliter
tenetur, quam si culpa vel ne-
gligentia ejus probari possit.
Vol. V. P. VIII. O. 438. p. 712

Officium.

Ab Officio non statim is suspen-
dendus est, qui in speciali in-
quisitione hæret, præsertim
extra Saxoniam. Vol. II. P. III.
O. 58. p. 145

Ab Officiis publicis filius ob for-
didum vitæ genus, quod pater
exercet, excludi non debet.
Vol. II. P. III. O. 250. p. 631

Officium Scabini etiam invito
obtrudi potest. Vol. III. P. IV.
O. 170. n. 1. seqq. p. 482

Omissio.

An Omissio prænominis legata-
rii, de cujus persona aliunde
constat, legatum vitiet? Vol.
II. P. III. O. 218. p. 571

Omissio Causæ Petendi.

Libellum vitiat. Vol. IV. P. V.
O. 219. p. 343

Onera.

Onera, intuitu pignoris, sub pa-
cto antichretico creditori tra-
dita, ab hoc exigere non possunt.
Vol. IV. P. V. O. 77. p. 122

Qui ad solutionem onerum Sue-
vicorum in Saxonia credidit,

orto concursu, omnibus aliis
creditoribus præfertur. Vol.
IV. P. VI. O. 319. p. 525

Onera rei, sub hasta venditæ, sta-
tim elapso subhastationis tem-
pore, ad licitatore pertinet,
etsi res nondum adjudicata, &
tradita fuerit. Vol. IV. P. VI.
O. 349. p. 584

Qui immunitatem ab Onere ex-
cubias agendi, & portas urbis
custodiendi, allegat, eandem
probare tenetur. Vol. IV. P. VI.
O. 450. p. 716

Onus muniendarum riparum vi-
cinis atque accolis incumbit.
Vol. IV. P. VI. O. 479. p. 766

Quis Onera, intuitu rei locatæ,
ferre teneatur Vol. V. P. VII.
O. 165. n. 1. seqq. p. 325

Onera Feudalia.

Quænam sint? Vol. II. P. III. O.
16. n. 2. p. 44

Onera Feudalia, quorum intuitu
hypotheca constituta non est,
emptor feudi solvere non tene-
tur. Vol. IV. P. V. O. 152. p. 231

Onera, prædiis inhærentia.

Ab uno prædio ad aliud non pos-
sunt transferri. Vol. VI. P. X.
O. 305. n. 2. p. 534

Onera Publica.

Per subhastationem non extin-
guuntur. Vol. I. P. I. O. 268,
n. 4. p. 519. seq.

Quan-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Quando Onera Publica, a subditis collecta, sine Domini jurisdictionalis culpa pereunt, ad eorum restitutionem haud tenetur. Vol. VI. P. X. O. 423. p. 761

Qui pro debitore Onera Publica fisco solvit, eodem cum hoc privilegio gaudet. Vol. VI. P. X. O. 443. p. 790

Onus Probandi.

In actione negatoria reo incumbit, quamvis in quasi possessione servitutis sit constitutus. Vol. I. P. I. O. 339. p.

Cui in actione negatoria incumbat, si reus in quasi possessione servitutis sit constitutus? Vol. III. P. IV. O. 3. n. 133 p. 45

Cui incumbat, si inter tutorem & pupillum lis sit suborta, quod ille pecuniam pupillarem otiosam reliquerit? Vol. III. S. ad P. II. O. 478. p. 758. seq.

Cui incumbat, si mulier, quam sanæ mentis alias haud fuisse, constat, geradam vendiderit, & emtor contendat, eo tempore, quo emptio celebrata est, eandem mentis compotem, atque dilucidis intervallis delirium distinctum fuisse? Vol. IV. P. VI. O. 455. n. 1. seqq. p. 726

Onus Sepeliendi.

Onus Sepeliendi uxorem marito

non nisi in subsidium incumbit. Vol. I. P. I. O. 73. p. 89

Operæ.

Operarum præstationes strictissime sunt intelligendæ, & quod iis non est expressum, id exceptum esse censetur. Vol. I. P. I. O. 27. n. 5. p. 41

A quo tempore Operarum præscriptio currere incipiat? Vol. I. P. I. O. 76. n. 1. seq. p. 94

Non intelliguntur in rerum natura esse prius, quam indicantur. Vol. II. P. III. O. 241. p. 613

An is, qui indefinite, & sine temporis mentione Operas promisit, quodocunque contractui renunciare, & vice versa ab altero pro lubitu dimitti possit? Vol. II. P. III. O. 133. p. 392

Contra Operas præscriptioni locus aliter non datur, quam si illæ indictæ fuerint? Vol. II. P. III. O. 241. p. 613. & Vol. VII. S. p. 93

In Operis præstandis, rusticis haud permittitur, ut duo pluresve jumenta sua in prædio Domini jungant. Vol. III. P. IV. O. 29. p. 161

Si Operæ ad quas Domino jurisdictionali subditi tenentur, propter pluviam aut alium casum fortuitum sunt abruptæ, eadem alio tempore, per residuum horarum spatium, con-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tinuari debent. Vol. III. P. IV.

O. 69. p. 223

Operæ ad agros Ministrorum Ecclesiæ pro mercede colendos a parochianis aliter exigere non possunt, quam si Operas aliis locare velint. Vol. III. P. IV.

O. 96. p. 269

In Saxonia Electorali quando quis ad mulctam, aut carceris pœnam, alternative condemnatus est, pro singulis diebus carceris ad triduum Operis addici potest. Vol. III. P. IV. O. 165

p. 478

Possessio, vel quasi juris exigendi Operas, contra singulos acquisita, toti universitati haud præjudicat, nisi generalis Operarum indictio præcesserit, & reliqua membra non contraxerint. Vol. III. P. IV. O. 217.

p. 568. & Vol. VII. S. p. 573

Num invitis subditis, in pecuniā, Dienst-Geld, commutari possint? Vol. IV. P. V. O. 28. p. 41

A rusticis Dominis Jurisdictionalibus, ad extruenda nova ædificia regulariter non sunt præstandæ. Vol. IV. P. V. O.

131. p. 195

De Operis rusticorum, solis ædilitiis exceptis, ordinarius Judex cognoscit. Vol. IV. P. VI.

O. 363. p. 600

Operæ ad unum prædii partem,

sub qualitate pertinentiæ, a rusticis præstitæ, efficiunt possessionem vel quasi etiam quoad alias illius partes homogeneas.

Vol. IV. P. VI. O. 368. p. 605

Immunitati ab Operis præstandis non aliter præscribitur, quam ab eo tempore, quo exactæ, sed denegatæ sunt. Vol. IV. P. VI. O.

464. n. i. p. 735

Propter Operas non præstitas, quas Dominus haud exegit, nulla satisfactio retro debetur.

Vol. V. P. VII. O. 171. p. 333

Possessio vel quasi intuitu Operarum, a subditis præstandarum, ad insolitas vel etiam diebus feriatis exigendas, extendi haud debet. Vol. V. P. VIII. O.

333. p. 602

Quando quis Operas alteri ad annum locavit, tacita earum reconductio ad idem tempus facta intelligitur. Vol. VI. P. IX.

O. 2. p. 3

Quando Dominus cum subditis pactum iniit, de certa pecunia, loco Operarum, quibus commode uti nequit, Dienst-Geld, præstanda, regressum ad illas præscriptio haud excludit. Vol.

VI. P. IX. O. 64. p. 120

Jus exigendi Operas a subditis, in foro communi, præscriptione decem annorum acquiritur. Vol. VI. P. X. O. 492. p. 891

Operis

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Quomodo Operis negative, seu
privative præscribatur. Vol.
VII. S. ad P. III. O. 76. n. 6.
p. 98

Operæ ædilitiæ, Bau-Dienste, a
subditis Dominis jurisdictiona-
libus sunt præstandæ, quamvis
ædificia invicem inclusa haud
sint. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 28.
p. 463

Operæ rusticorum, tanquam o-
diosæ, strictissime intelligi de-
bent. Vol. VII. S. ad P. VIII. O.
333. p. 764

Operis Novi Nunciatio.

In Operis Novi Nunciatione Ju-
dex, etiam ante elapsum trime-
stre spatium, cautionem, a nun-
ciato oblatam, admittere, ei-
demque facultatem opus, de
quo agitur, efficiendi dare pot-
est. Vol. V. P. VII. O. 30.
p. 82

Vid. supr. *Nunciatio Novi Operis.*

Operistæ.

Neque infames sunt, neque le-
vis notæ macula laborant. Vol.
V. P. VII. O. 184. p. 368. & Vol.
VII. S. p. 744

Opifices.

Jure prohibendi, quo gaudere
solent, non possunt, quatenus
libertatem emendi & venden-
di restringit, in nundinis pu-

blicis uti. Vol. III. P. IV. O. 199.
p. 518

Qui certo Opificum collegio, in
aliena civitate, etsi per longis-
simum tempus, se addixerunt,
separatim ab eo res suas &
proprium collegium, permissu
Principis condere non prohi-
bentur. Vol. VII. S. ad P. X. O.
O. 325. p. 781

An injuriam sibi, certo crimine
objecto, illatam vindicare te-
neatur? Vol. II. P. III. O. 187.
p. 521

Opificia.

Possunt esse distincta, licet iis-
dem instrumentis utantur.
Vol. II, P. III. O. 236. p. 605

Opificum Collegia.

Vid. supr. *Collegia Opificum.*

Opinio Communis.

Qualem auctoritatem habeat?
Vol. I. P. I. O. 201. n. 5. p. 355

Oppignoratio.

In effectu Juris pro venditione
habetur. Vol. I. P. I. O. 326. n. 3.
p. 612

Concessa libera administratione,
Oppignoratio bonorum con-
cessa haud videtur. Vol. II.
P. III. O. 37. n. 3. seq. p. 83. seq.

Oppignoratio Bonorum.

Oppignoratio judicialis Bono-
rum

rum immobilium in eo, qui pro reconventionem & expensis cavet, necessaria haud est. Vol. V. P. VIII. O. 359. p. 624

Oratio.

Oratio, a Dn. Autore, in memoriam D. Godofredi Svevi, J.Cti & Antecessoris Vitebergensis, habita. Vol. VII. S. ad P. III. Præf. n. 3. p. 786. seqq.

Ordinationes.

Ordinationes de rebus, ad politiam pertinentibus, Magistratus suo arbitrio, non auditis subditis, mutare potest. Vol. VI. P. X. O. 390. p. 702

Ordinatio Cambialis Lipsiensis.

Jura Ordinationis Cambialis Lipsiensis, ob hoc solum, quod lis super cambio Lipsiæ mota sit, haud sunt attendenda. Vol. VII. S. ad P. II. O. 471. p. 353

Ordinat. Monet. de A. 1559.

Etiam in Saxonia regulariter attendi debet. Vol. IV. P. V. O. 299. p. 334

Ordines Provinciales.

Quando contra membrum agunt, editionem documentorum ab eodem jure non petunt. Vol. I. P. II. O. 496. p. 968

Orphanatrophia.

An ad pias causas sint referenda? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 19. seqq. p. 5

Oves.

Num semper ad geradam pertineant? Vol. IV. P. V. O. 134. p. 203. & O. 237. n. 2. p. 376. seqq.

Quando dominus fundi pacto se obstrinxit, quod in eo nulla omnino pecora pascere velit, ne quidem hyberno tempore, Oves ibi pascere potest, in vito eo, cuius pascendi, indefinite concessum, ibidem competit. Vol. V. P. VIII. O. 492. p. 841

Utrum secundum statutum Islebienne etiam Oves masculini sexus, die Hämmer und Böcke, nec non agni, die Lämmer, ad geradam majorem pertineant? Vol. VII. S. ad P. V. O. 134. n. 4. p. 611

P.

Paciscens.

Qui super testamento, quod per posterius ruptum esse ignorat, paciscitur, non obligatur. Vol. VI. P. X. O. 283. p. 492

Pactum.

Pactum, quo quis casus fortuitos in se recepit, non etiam intelligendum est de rarissimis &

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

& improvisis. Vol. I. P. II. O. 420. n. 2. p. 810.

Pactum, quo quis facultate testandi se se abdicat, invalidum est. Vol. I. P. I. O. 160. p. 223.

An idem, si huic Pacto iusjurandum accesserit? Vol. I. P. I. O. 160. n. 5. p. 223.

Pactum, ut heredes socii in societatem, ad certum tempus initam, succedant, hodie inter mercatores validum est. Vol. I. P. I. O. 167. p. 235.

Si primo inter partes convenenerit, ne peteretur, postea autem, ut petere liceret, prius Pactum per posterius eliditur. Vol. I. P. I. O. 205. n. 55. seqq. p. 398.

Num Pactum familiae, quo alienatio certorum bonorum interdicta est, obest, quo minus bona illa valide alienari possint? Vol. I. P. I. O. 207. p. 413.

Utrum Pactis, quae inter simplices conventionum fines subsistunt, neque aliquod *συνάλλαγμα* complectuntur, vis quaedam obligandi secundum Jus Naturae insit? Vol. I. P. II. O. 380. n. 3. seqq. p. 710.

Ex Pacto, quo venditor tributa in se recepit, emptori actio ad interesse datur. Vol. I. P. II. O. 389. p. 736.

Pactum, quo quis certas praestationes in se recepit, ad casus insolitos, nisi etiam de his expresse actum sit, haud pertinet. Vol. I. P. II. O. 420. p. 810.

Pacto alteri per alterum obligatio hodie & actio acquiri potest. Vol. I. P. I. O. 182. n. 1. seqq. p. 291. seqq.

Pactum inter alios initum, tertium non obligat. Vol. I. P. I. O. 84. n. 4. p. 105.

Pactis hodie poenae conventionales valide adjici possunt. Vol. I. P. II. O. 459. n. 1. p. 921.

An Pactum simplex de contrahendo efficacem obligationem & Actionem producat? Vol. II. P. III. O. 97. p. 222.

Pactum simplex de contrahendo differt, a tractatibus. *ibid.* n. 1. seqq.

Cum persona pasciscente non commoriuntur, sed transeunt tam in possessorem universalem, quam singularem. Vol. IV. P. V. O. 183. n. 10. p. 292.

Pactum de futura hereditate valet, neque ex capite lésionis impugnari potest. Vol. IV. P. V. O. 59. p. 88.

Qui Pacto in se omnes actiones personales passivas, ut vocant, recepit, non tenetur de debito, intuitu cujus actio hypo-

Ddd

theca-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- thecaria movetur. Vol. IV. P. V. O. 70. p. III
- Pacta, quæ casuum criminalium mentionem faciunt, regulariter accipiendi sunt de illis, ubi de pœna corporis afflictiva agitur. Vol. IV. P. V. O. 203 p. 323
- Si contractui affecurationis adjectum sit Pactum, ut navis non aliter, quam cum præsidio, mit Convoy, navigare debeat, affecurator non prius de periculo tenetur, quam navis præsidio actu comitata vela facere cœperit. Vol. IV. P. VI. O. 300. p. 501
- Pactum de ineunda novatione, si altioris indaginis sit, frustra adversus documentum garantigionatum, per modum actionis, præveniendi in iudicium deducitur. Vol. IV. P. VI. O. 406 p. 653
- Pactum, quod heredes, qui in communione manent, laudemium præstare debeant, in Saxonia Electorali ad liberos haud pertinet. Vol. VI. P. IX. O. 91. p. 147
- Pactum, quo quis alteri defensionem promittit, tacitam clausulam: *Nisi Superior probibeat*, continere intelligitur. Vol. VI. P. IX. O. 158. p. 262
- Pacta, rebus sic stantibus, & in eodem statu manentibus, sunt intelligenda, Vol. VI. P. X. O. 279. n. 3. p. 483
- Cessante Pacti causa finali, cessat etiam ipsum Pactum. ibid.
- Pactum, quo id agitur, ut onera publica de uno prædio in aliud transferantur, intuitu fisci invalidum est. Vol. VI. P. X. O. 305. p. 534
- Pactum, ut subditi molendino Domini præcise utantur, ad id, quod tempore conventionis habuit, restringi debet. Vol. V. P. VII. O. 151. p. 303
- Pactum ægroti cum Medico de salute invalidum est. Vol. V. P. VII. O. 213 p. 408
- An Pactum de non petendo ab uno ex pluribus correis credendi, seu stipulandi, cum debitore initum, cæteris noceat. Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 89. p. 280
- Quando Pacto de non alienando clausula commissoria adjecta est, alienatio ipso jure nulla est, adeoque actio adversus tertium datur. Vol. VII. S. ad P. II. O. 372. p. 305
- Pactum de permutando hodie ad agendum efficax est, nec pœnitentiam admittit. Vol. VII. S. ad P. II. O. 380. p. 311
- An Pacta inter Principem & Status Provinciæ inita morte Principis

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

cipis expirent, nec Successorem obligent. Vol. VII. S. ad P. V. O. 161. p. 622

Vid. supr. *Conventio*.

Pactum Additionis in diem.

Subhastationibus publicis tacite inest. Vol. VI. P. X. O. 353. p. 629

Pactum Antichreticum.

Pactum Antichreticum, sub quo creditori pignus ad certum tempus traditum est, impedit, quo minus ante hujus lapsum debitum offerri possit. Vol. I. P. II. O. 411. p. 782

Pactum de non alienando.

An Pactum de non alienando, rei suæ traditioni adjectum, domini translationem impediat? Vol. I. P. II. O. 372. p. 685

Vid. infr. *Promissio de non alienando*.

Pactum de Retrovendendo.

An ad heredes sit transitorium? Vol. II. P. III. O. 140. p. 416

Ex pacto de retrovendendo, si contra illud fiat, adversus tertium possessorem agi nequit, nisi verbis directis conceptum fuerit. Vol. III. P. IV. O. 130. p. 315

Ex Pacto Retrovenditionis adversus tertium rei venditæ possessorem agi nequit. Vol. VI. P. IX. O. 24. p. 60

Actio ex Pacto de Retrovendendo, vel juris protimiseos, adversus tertium institui potest. Vol. VII. S. ad P. II. O. 425. p. 336

Vid. supr. *Actio ex Pacto de Retrovendendo*.

Pactum Donationis.

Ex Pacto Donationis, a Judice licet haud confirmato, adversus donatoris heredes, ad rem immobilem judicialiter tradendam, a donatario valide agitur. Vol. VI. P. IX. O. 1. n. 7. p. 2

Pacta Dotalia.

Ex verbis: Mit denen Kindern in gleiche Theilung gehen, intelliguntur per modum ultimæ voluntatis esse inita. Vol. I. P. I. O. 282 p. 547

An æqualia esse debeant tam ex parte mariti, quam ex parte uxoris. ibid. n. 8. p. 549. & 553

Sine consensu eorum, quibus ex illis jus quæsitum est, per testamentum mutari nequeunt. Vol. III. P. IV. O. 38. p. 172

Sunt valida, ut ut testandi facultatem adimant. Vol. III. S. ad P. I. O. 160. p. 659

In Principatu Anhaltino, sine confirmatione non valent. Vol. IV. P. VI. O. 439. p. 703. & Vol. VII. S. p. 670

Possunt tamen ex postfacto, Ddd 2 conju-

conjugē jam mortuo, confir-
mari ibid. n. 5. seqq. p. 705.

Subsistunt etsi sponsæ subscriptio
in illis desit. Vol. V. P. VIII. O.
346. p. 612

Effectus Pactorum Dotalium, ma-
trimonio haud secuto, regula-
riter expirat. Vol. V. P. VII.
O. 173. p. 339

Quando in Pactis Dotalibus fœ-
mina sibi libere disponendi fa-
cultatem de certis bonis stipu-
lata est, maritus juri usufru-
ctus in iisdem renunciaſſe cen-
setur. Vol. VI. P. X. O. 354.
p. 632

Quando Pacta Dotalia expresse
in vim contractus sunt inita,
verborum, quæ alias ultimam
voluntatem indicant, nulla ra-
tio haberi debet. Vol. VI. P. X.
O. 355. p. 632

Pacta Dotalia absque subscriptio-
ne partium non obligant,
quando id expresse actum esse,
apparet. Vol. VI. P. X. O. 396.
p. 711

In discernendis Pactis Dotalibus
utrum per modum contractus,
an ultimæ voluntatis inita sint,
imprimis ad verba attendi de-
bet. Vol. VII. S. ad P. I. O.
282. p. 252

Pactum Generale.

Ita est interpretandum, ut ad ea,

de quibus verosimile est, par-
tes cogitaſſe, restringatur. Vol.
I. P. II. O. 420. n. 1. p. 810

Pacta Hereditatis Re- nunciativa.

Etiam sine jurejurando hodie re-
gulariter valent. Vol. VII. S.
ad P. II. O. 430. p. 341

Pactum Liberatorium.

An hodie vim obligationem ci-
vilem ipso jure tollendi habe-
at? Vol. I. P. II. O. 380. n. 50.
seqq. p. 718. seq.

Pactum Nudum.

Quomodo differat a stipulatione.
Vol. I. P. II. O. 380. n. 43. p. 717

Qualem actionem hodie produ-
cat? ibid. n. 57. p. 719

An Pacta Nuda, sive seorsim ini-
ta, sive contractibus ex inter-
vallo adjecta, hodie efficax Jus
agendi tribuant? Vol. I. P. II.
O. 380. p. 709

Utrum Jure Romano Pactum Nu-
dum dederit? ibid. n. 62. seqq.
p. 720. seq.

Pacta Renunciativa.

Pacta hereditatis Renunciativa,
injurata licet, moribus Ger-
manorum valent. Vol. I. P. II.
O. 430. p. 844

Pacta Successoria.

Hodie valida sunt, quamvis liber-
tatem

tatem testandi adimant. Vol. I. P. I. O. 160. n. 8. p. 224. & Vol. VII. S. p. 171

Inter conjuges subsistunt, quantumvis liberis & parentibus præteritis, modo his præstetur legitima. Vol. I. P. II. O. 407. n. 2. p. 773

An Pacta Successoria de hereditate tertii sint valida? Vol. IV. P. V. O. 8. n. 7. p. 15. seq.

Moribus hodiernis indistincte valent, etsi facultatem testandi auferant. Vol. V. P. VII. O. 145. p. 288

Pagenstecherus.

Notatur. Vol. V. P. VII. O. 60. n. 4. seqq. p. 137

Palinodia.

Regulariter ab illo ipso, qui injuriam intulit, in persona, ut loquuntur, fieri debet. Vol. I. P. I. O. 30. n. 1. p. 44

Parentes.

In causis dotis & illatorum sunt testes inhabiles. Vol. I. P. I. O. 291. p. 563

Non censentur animum donandi habere, quando super iis, quæ in liberos conferunt, eorundem confessionem scriptam expetunt. Vol. I. P. II. O. 410. p. 780

In præjudicium legitimæ libero-

rum bona sua minoris æstimare vel taxare non possunt. Vol. I. P. II. O. 442. p. 898

Adversus liberos, ne volentes quidem, ad testimonium admittendi sunt. Vol. I. P. II. O. 445. p. 901. & Vol. VII. S. p. 351

Stupratori filiam, ab ipso vitiatam in matrimonium denegare possunt. Vol. I. P. II. O. 421. n. 3. p. 812

Contra Parentes, qui septimo mense partum ediderunt, præsumptio anticipati concubitus non militat, nec juramento purgatorio onerari, aut poena aliqua affligi possunt. Vol. I. P. I. O. 153. n. 1. seqq. p. 216. seq. & Vol. III. S. p. 658. item Vol. VII. S. n. 3. p. 168

Parentibus titulo institutionis bonorum legitima relinquenda est. Vol. I. P. II. O. 407. n. 1. p. 772

Sæpe magis de liberis suis solliciti sunt, quam de se ipsis, & malis, quæ metuunt, illis evenire posse, plus terrentur, quam propriis. Vol. II. P. III. O. 128. n. 2. p. 379

Num Parentibus super illius consensu contra matrimonium juramentum deferri queat? Vol. II. P. III. O. 76. p. 185

Parentes & liberi invicem adversus se ad testimonium admit-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tendi non sunt. Vol. II. P. III.

O. 86. n. 1. p. 205

Nisi veritas aliter haberi non possit? ibid. n. 2. seqq.

A præstatione juramenti calumniæ sunt immunes. Vol. III P. IV. O. 151. n. 391, p. 419

In causis matrimonialibus pro liberis testes habiles sunt. Vol. III. P. IV. O. 159. p. 469

In terris Anhaltinis fratres atque sorores defuncti a successione ab intestato excludunt. Vol. IV. P. V. O. 40. p. 57

In Saxonia Electorali liberos, propter neglectum ipsorum in sponfalibus consensum, si dehortatio illorum & liberorum pertinacia accesserit, usque ad dimidiam legitimæ partem exheredare possunt. Vol. VI. P. IX. O. 234. p. 413

Eo casu, quo filius ipse a sponfalibus recedit, Parentes nullam sui diffensus causam allegare tenentur. Vol. VI. P. X. O. 269. p. 466

In probatione illatorum, ad testimonium pro liberis dicendum admittuntur. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 100. n. 3. p. 505

Parentes, ad inopiam redacti, a liberis sunt alendi. Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 29. p. 711

Vid. supr. *Mater*, & infr. *Pater*.

Pares Curia.

An juramentum judicis jurare debeant. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 272. p. 402

Paritio.

Non potest a Nobili mediante registratura, ab actuario suo confecta, in processu inhibitivo probari. Vol. I. P. I. O. 116. p. 161

Parochiani.

Ad agros Ministrorum Ecclesiæ pro mercede colendos non aliter tenentur, quam si operas suas aliis locare velint. Vol. III. P. IV. O. 96. p. 269

Sumtus pro visitatione ecclesiæ regulariter tantum in subsidium præstant. Vol. IV. P. VI. O. 276 p. 466

Parochianis, neglecto Parocho ordinario, alium Confessionarium eligere, sine justa causa, permitti non solet. Vol. V. P. VII. O. 133. p. 259

Quid, quantumque Parochiani, in alieno territorio constituti, ad reficiendas ædes sacras aut ecclesiasticas contribuere debeant, deficiente lege & pacto, ex observantia imprimis dijudicari debet. Vol. V. P. VII. O. 140. p. 276

Parochi-

Parochus.

Si copulatio sacerdotalis in loco parœciæ sponsæ fiat alter Parochus honorarium frustra præ-tendit. Vol. V. P. VII. O. 71. p. 152

Parocho non nisi coram quin-que testibus legatum valide re-linquitur. Vol. VI. P. X. O. 363. p. 643

Parricidium.

An in Parricidii pœna ordinaria imponenda ratione corporis delicti sufficiat, si solus cada-veris adspectus fiat, sine sectio-ne, nec in eo violentia aut vul-nus lethale appareat? Vol. III. P. IV. O. 4. n. 22. seqq. p. 57. seqq.

Pars Bonorum.

Si Pars bonorum legata sit, ne-que expressum, quota esse de-beat, dimidia subintelligitur. Vol. V. P. VII. O. 204. p. 325

Pars Deserta.

Quænam probare teneatur, si su-per desertione agat Vol. V. P. VIII. O. 483. n. 20. p. 807

Partes Litigantes.

A Commissario Principis imme-diate, & sine ulla Judicis infe-rioris requisitione, citari pos-sunt. Vol. I. P. I. O. 233. p. 484

Si a Judice ad transigendum co-guntur, actione injuriarum il-lum convenire possunt. Vol. I. P. I. O. 225. p. 475

Qui per Advocatum, qui simul procurator est, litigat, contra neglectum fatale in subsidium in integrum restituitur, licet citationes non procuratori, sed ipsi principali insinuatae sint. Vol. I. P. I. O. 3. p. 3

In causis matrimonialibus, in pri-mo termino, quem vocant, ipsæ comparere tenentur, nec procurator admittitur. Vol. IV. P. V. O. 182. p. 287

Pars Nocens.

An Parti Nocenti, cui ob adulte-rium nuptiæ per sententiam sunt interdictæ, hæ ab alio Principe in suo territorio per-mitti possint? Vol. I. P. I. O. 61 p. 78

Partus.

Partus, septimo mense a die nu-ptiarum natus hodiernum le-gitimo tempor editus esse cen-setur. Vol. I. P. I. O. 153. p. 216. & Vol. III. S. p. 658 it. Vol. VII. S. n. 3. p. 168

Quonam tempore habeatur pro animato in utero materno. Vol. III. P. IV. O. 183. n. 4. p. 494

Quanam Poena afficiatur, qui Par-tum

tum per noxia medicamenta abegit? Vol. III. P. IV. O. 183. n. 1. seqq. p. 494

Partus, constante matrimonio natus, a marito pro suo tamdiu est alendus, donec, eum adulterinum esse, probaverit. Vol. IV. P. VI. O. 361. p. 598

Si plures cum foemina circa idem tempus rem habuisse, constet, Partus vulgo quaesitus intelligitur, eorumque nemo ad onus alendi tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 395. p. 643

Passus Prioritatis.

In concursibus creditorum ad officium curatoris litis non pertinet. Vol. VI. P. IX. O. 15. n. 2. seqq. p. 25. seq.

Pater.

Divisionem bonorum inter liberos a se factam, secuta licet traditione, revocare, & bona aliter dividere potest. Vol. I. P. I. O. 5. p. 8

A necessitate reddendi rationes quoad bona liberorum adventitia immunis est. Vol. I. P. I. O. 92. n. 4. p. 122

Si prodigus sit, & dissipatio bonorum liberorum metuatur, ad inventarii confectionem adigi, & bonorum administratio eidem adimi potest. ibid. n. 7.

A poena secundarum nuptiarum,

Jure Civili sancita, immunis est. Vol. I. P. I. O. 93. p. 123

In praedictum legitimae liberorum nihil valide disponit. Vol. I. P. I. O. 95. p. 126

Non potest, filio herede instituto, omnium bonorum usumfructum tertio alicui relinquere. ibid. n. 2

Habet usumfructum in geradicis quoque bonis liberorum, in ipsius potestate constitutorum. Vol. I. P. I. O. 96. p. 129

Non potest liberos per ultimam voluntatem compellere, ut sola aestimatione legitimae, aut re certa, ejus loco assignata, sint contenti. Vol. I. P. I. O. 185. p. 316

De feudo tam antiquo, quam novo testari & illud uni ex filiis assignare potest. Vol. I. P. II. O. 451. p. 907

Pater bona liberorum administrans, ad editionem solennis inventarii, vel loco ejus juratae specificationis non tenetur. Vol. I. P. I. O. 92. p. 122

Si Pater sponso certam dotem promittat, deinceps autem filia consensu ejus a sponsalibus resiliat, atque cum alio se conjungat, an sponsus adversus Patrem ad promissam quantitatem petendam experiri valeat?

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

leat? Vol. I. P. I. O. 221. n. 1. seqq.
p. 459
Si Pater majoratui pro se & filiis
renunciat, præjudicat hac re-
nunciatione filiis, quamvis a
paterna hereditate abstineant.
Vol. I. P. II. O. 422. p. 816
An in alienandis bonis immobi-
libus liberorum adventitiis de-
creto opus habeat? Vol. II. P.
III. O. 35. p. 79. & Vol. VII. S.
p. 372
Quas ob causas bona immobilia
liberorum alienare possit? Vol.
II. P. III. O. 35. n. 3. p. 80
An hodiernum usumfructum ha-
beat in bonis adventitiis libe-
rorum? Vol. II. P. III. O. 141.
p. 417
Num etiam in iis bonis, quæ fili-
us familias una cum ipso fratri
suo germano succedens ex il-
lius hereditate consequitur, aut
ipso dissentiente acquisivit?
ibid. n. 5. p. 418
An Pater bona liberorum mater-
na administrans ad editionem
inventarii vel juratæ specifica-
tionis teneatur? Vol. II. P. III.
O. 142 p. 419
Num a cautionis præstatione sit
immunis? ibid. n. 2.
In Patre fraudis suspicio cessat, &
de hujus pro liberis consilio
optime jura præsumunt. ib. n. 3.
Pater, qui filio suo eum in finem

a Magistratu tutorem petit, ut
cum illo contrahat, eundem
quoad hunc actum emancipare
censetur. Vol. II. P. III. O. 248
p. 626
An hodie posteaquam duplex de-
tractio secundum Jus Canoni-
cum locum habet, ut filius, cui
onus restituendi hereditariam
portionem incumbit, fructus
in quartam imputare debeat?
Vol. III. P. IV. O. 7. n. 126. p. 124
Num hodie testamento cavere
queat, ne filius Trebelliani-
cam omnino detrahat, sed le-
gitima contentus, reliqua bo-
na omnia, citra ulteriorem de-
tractionem restituat. ibid. n. 127.
seqq.
Vi Patriæ potestatis, bona libero-
rum immobilia, etiam propter
solam utilitatem, valide alie-
nat. Vol. III. P. IV. O. X. p. 133
Juri liberis competenti, vi patriæ
potestatis valide haud renun-
ciat. Vol. III. P. IV. O. 32. p. 165
Liberos, qui propria bona habe-
at, de suo alere haud tenetur.
Vol. IV. P. V. O. 73. p. 116
Dotem, quam ipse constituit, re-
petere non potest, si filia, re-
lictis liberis, mortua sit. Vol.
IV. P. V. O. 115. p. 167
Filiæ dotem, si nullam promisit,
præstare haud tenetur. Vol. IV.
V. O. 127. p. 187

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Tutori liberis a se constituto, necessitatem reddendi rationes testamento remittere potest.

Vol. IV. P. V. O. 155. p. 237

Cum filio, in ejus potestate constituto, ne hodie quidem valide contrahit.

Vol. IV. P. V. O. 189. p. 298. & Vol. VII. S. p. 636

Filio, alimenta denegare non potest, quamvis improbis, corruptisve moribus sit.

Vol. IV. P. V. O. 200. p. 314

Liberos, etiam illegitimos, statim a tempore nativitatis alere tenetur.

Vol. IV. P. VI. O. 396. p. 644

Quatenus liberos ultra legitimam heredes instituit, eosdem fideicommisso, etiam intuitu legitimæ gravare potest.

Vol. IV. P. VI. O. 478 p. 761

Intuitu bonorum adventitiorum, quæ ad liberos emancipatos pertinent, illis inventarium, aut juratam specificationem, edere tenetur.

Vol. V. P. VII. O. 18. p. 69

An circa feudum libere disponere possit?

Vol. V. P. VII. O. 57. n. 5. p. 116. seqq.

Potest filium fideicommisso, etiam quoad legitimam, gravare, nisi hac sola contentus, reliquam hereditatem dimittere velit.

Vol. VI. P. IX. O. 126. p. 185

Potest filio arbitrium de sua portione hereditaria ante certum ætatis annum disponendi, testamento adimere, quatenus plus ipsi, quam legitimam, relinquit.

Vol. VI. P. X. O. 301. p. 529

Si contra filium agat, a satisfactione immunis haud est.

Vol. VI. P. X. O. 346. p. 618

Ea, quæ filio subministrat, ex bonis ejus maternis, recte deducit.

Vol. VI. P. IX. O. 393. p. 707

Gaudet beneficio competentiae, quacunque etiam actione a liberis conveniatur.

Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 27. seqq. p. 710

Patri usus fructus ab avo, excepta legitima, valide adimitur.

Vol. VII. S. ad P. IV. O. 83 p. 488

Utrum Pater naturalis beneficio competentiae gaudeat?

Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 84. seqq. p. 721

Vid. supr. *Parentes.*

Pathen = Geld.

Vid. infr. *Pecunia Lustrica.*

Patria potestas.

**Effectus Patriæ Potestatis hodie-
num est ususfructus in bonis
adventitiis liberorum.**

Vol. II. P. III. O. 141. p. 417

Patro-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Patronus.

Immunis est a præstatione iuramenti calumniæ. Vol. III. P. IV.

O. 151. n. 391. p. 419

A Candidato Ministerii literas re-
versales valide haud exigit. Vol.
V. P. VII. O. 39. p. 93

Utrum causæ, propter quas Mi-
nister Ecclesiæ officio suo abi-
re cupit, satis prægnantes sint,
non Patronus, sed Consisto-
rium, arbitrari debet, Vol. V.
P. VII. O. 163. p. 318

Clausulas consvetas literis, qui-
bus Ministrum Ecclesiæ vocat,
recte inserit, quamvis talia con-
cernant, quæ alias juri patro-
natus non cohærent. Vol. VI.
P. IX. O. 398. p. 715

Quinam, Jure Romano, ita dicantur?
Vol. VII. S. ad P. VII. O.
85. n. 41. p. 712

An beneficio competentia gau-
deant? ibid. n. 42. p. 713

Patronus Ecclesiæ.

In Marchia & Pomerania jure cle-
ricos ab officio removendi gau-
det. Vol. III. P. IV. O. 44. p. 177

Pauper.

Contra elapsum fatale in inte-
grum restituitur, si paupertas
causam neglectui dederit. Vol.
II. P. III. O. 9 p. 37

Secus si procuratorem habeat,
adeoque defensus sit. ibid. n. 2.

Pauperi adversarius, cum quo ipsi
lis est, super bonis, quæ vel sua,
vel communia esse prætendit,
sumtus litis subministrare te-
netur. Vol. IV. P. V. O. 83. p. 129

Pecunia.

Ab uxore in emtionem bonorum
immobilium sine consensu ma-
riti impendi nequit. Vol. I. P. II.
O. 455. p. 914

Pecuniæ, mutuo datæ, restitutio,
ad certum annum per rem ju-
dicatam adstricta, fieri potest
etiam in moneta sequentibus
annis cusa, modo idem mone-
tæ modus fuerit. Vol. I. P. I. O.
169. p. 240

Pecunia, ad quam actori solven-
dam reus in processu executi-
vo per sententiam obstrictus
fuit, in reconventionem recte
condicatur. Vol. I. P. I. O. 240.
p. 490

An Pecunia, a debitore soluta ma-
gis in usuras, quam in sortem
soluta esse præsumatur? Vol. I.
P. I. O. 296. n. 1. seqq. p. 567

Si is, qui Pecuniam in feudum
convertere promisit, ante fa-
ctam de illa investituram mo-
riatur, Pecunia hæc non ad
feudales, sed allodiales heredes
pertinet. Vol. I. P. II. O. 492.
p. 960

Etiam in feudum dari potest.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Vol. II. P. III. O. 217. n. 1. p. 570
 Citra investituram feudalisi dici
 nequit. *ibid.* n. 3.
 In dubio præsumitur allodialis.
ibid. n. 4. p. 571
 An is, qui ad rem emendam Pecuniam credidit, & simul de hypotheca sibi prospexit, prælationis privilegio gaudeat, indistincte, five hypotheca judicialis, five extrajudicialis fuerit? Vol. II. P. III. O. 45. p. 109
 Utrum ille prælationis privilegio gaudeat, qui post jam initam emtionem Pecuniam ad pretium, de quo convenit, solvendum, credidit, & sibi hypothecam reservavit? *ibid.* n. 12. p. 110
 Nemo ad Pecuniam ludo deperditam, solvendam cogi potest. Vol. II. P. III. O. 100. n. 3. p. 227
 Ex conventionem, si investitura accedat, qualitatem feudalem accipit. Vol. III. P. IV. O. 62. p. 203
 Si Pecunia alicui ad prædium emendum data sit ea lege, ut non prius crediti nomine alter obligatus esset, quam emisset, Pecunia vero ante emtionem casu fortuito pereat, an is, qui eandem suscepit, exceptione casualis interitus tutus sit? Vol. III. P. IV. O. 214. n. 62. p. 546
 Pecunia, in emtionem feudi ex pacto impendenda, vasallo an-

te implementum mortuo, heredibus quidem allodialibus cedit, sed hi promissario ad interesse tenentur. Vol. IV. P. V. O. 180. p. 284
 Pecunia, ex venditione rerum immobilium distinctis terminis debita, rebus mobilibus annumeratur, adeoque in Saxonia post mortem uxoris marito cedit, five dies solutionis venerit, five non. Vol. V. P. VII. O. 33. p. 89
 Pecuniam, quæ in meliorationem feudi, vel ejus ab onere feudali liberationem, impensa est, successor feudalis restituere tenetur. Vol. V. P. VII. O. 81. p. 168
 Qui pecuniam in emtionem feudi impendere promisit, interim, dum occasio se offert, eandem fœnerari non prohibetur. Vol. V. P. VIII. O. 272. p. 501
 Quando de certa Pecunia, inter heredes allodiales, quibus vi pacti ex feudo illa debetur, dividenda agitur, proximitas intuitu paciscentium, non ultimum defuncti, æstimari debet. Vol. VI. P. X. O. 293. p. 511
 Quando Pecunia, a subditis collecta, sine Domini Jurisdictionalis, culpa perit, ad ejus restitutionem

stitutionem Dominus, aut subditi non tenentur. Vol. VI. P. X. O. 423. p. 761

In feudum dari potest. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 62. p. 471

Pecunia Dotalis.

Si Pecunia Dotali a marito fundus est comparatus, hic non nisi in subsidium, & marito non solvendo existente, pro dotali est habendus. Vol. I. P. I. O. 91. p. 121

Num prædium, Pecunia Dotali entum in subsidium pro dotali habeatur? Vol. II. P. III. O. 194. p. 533

Ad repetendam Pecuniam Dotalem uxori adversus tertium, cui illam maritus solvit, ne in subsidium quidem actio datur. Vol. IV. P. V. O. 49. p. 70

pecunia Feudalis.

Pecunia ex feudo redacta non est Feudalis. Vol. V. P. VII. O. 99. p. 199

Pecunia ad feudum emendum destinata, non est Feudalis, sed allodialis. Vol. V. P. VIII. O. 273. p. 503

Translatio Pecuniæ Feudalis, Lehns-Stammis, de uno feudo in aliud, sine consensu eorum, qui simultanee investiti sunt, fieri nequit. Vol. VI. P. IX. O. 166. p. 275

Pecunia Hereditaria.

An Pecuniæ Hereditariæ, quæ intra quadraginta vel plures annos exactæ non sunt, pro bonis vacantibus sint habendæ, ac Magistratui cedant. Vol. II. P. III. O. 213. n. 2. p. 564. seqq.

Quali privilegio in Saxonia Electorali gaudeat? Vol. V. P. VII. O. 25. n. 1. p. 79

Qualis Pecunia nomine Pecuniæ Hereditariæ veniat? ibid. n. 2.

Intuitu Pecuniæ Hereditariæ, nulla hypotheca in fundo, propter quem præstari debet, competit. Vol. V. P. VII. O. 26. p. 80

Pecunia Lustrica, (Parthen-Geld.)

Pecuniæ Lustricæ intuitu competit liberis in bonis paternis hypotheca tacita. Vol. I. P. I. O. 19. p. 29

A quo tempore illa competat? ibid. n. 3

Peinliche Fälle.

Vid. supr. *Casus Criminales.*

Peinliche Unkosten.

Quinam sub his comprehendantur. Vol. VI. P. IX. O. 22. n. 1. seqq. p. 53. seqq.

Pendentia Litis.

Vid. supr. *Litis Pendentia.*

Pensio.

Quando Pensio pro bonis non uniformiter quotannis præstita est, bona non emphyteutica, sed conducta, (Eas-Güther) esse censentur. Vol. I. P. I. O. 75. p. 92

Pensio, pro usu prædii urbani, distinctis terminis solvenda, inter usufructuariæ heredes, & proprietarium, pro rata temporis, dividi debet, etsi unum locarium in singulos annos constitutum fuerit. Vol. VI. P. X. O. 368. p. 654

Percussiones.

Percussiones, quæ sine effusione sanguinis fiunt, in Saxonia ad Jurisdictionem inferiorem pertinent, quocunque instrumento inflictæ fuerint. Vol. V. P. VII. O. 75. p. 160

Perditum Lusu.

Hodienum regulariter conduci & repeti potest. Vol. VI. P. IX. O. 214. p. 378

Perfidia.

Num unius partis Perfidia transactionem infirmet? Vol. II. P. III. O. 173. p. 497

Periculum.

Multa Periculi & necessitatis intuitu permilla sunt, quæ regu-

lariter non conceduntur. Vol.

I. P. I. O. 26. n. 5. p. 39

Qui periculum in se recipit, & instrumento cautionis se subscripturum esse, declarat, hoc ipso etiam sine scriptura validam fidejussionem contrahit. Vol. V. P. VII. O. 112. p. 234

Perjurium.

Suspicio Perjurii, ex sola vulgi opinione, aut prompta ad jurandum oblatione orta, causam sufficientem haud præbet, a juramenti injuncti præstatione quenquam repellendi. Vol. II. P. III. O. 95. p. 220

Quis Perjurii reus sit dicendus? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 241. p. 397

A crimine Perjurii non liberatur, qui poenæ, in crimen statutæ, se sponte subicit. ibid. n. 243. seq.

Adversus jusjurandum judiciale Perjurii quæstio, quod interesse privatum, locum non habet, nisi hoc in continenti probari possit. Vol. VI. P. IX. O. 147 p. 226

Perjurus.

Quanam poena afficiatur? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 246. seqq. p. 398. seq.

An juramentum deferre possit? ibid. n. 492. p. 434

Contra

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Contra eum, qui perjurium commisit, inquisitio recte instituitur, quamvis jusjurandum a parte delatum fuerit. Vol. IV. P. V. O. 141. p. 216

An Perjurus fiat is, qui incarceratus metu aliquid promisit, e carcere dimissus vero coram Notario & testibus adversus istam promissionem protestatus fuerit? Vol. IV. P. VI. O. 483. n. 8. p. 789. seqq.

Permutatio.

Si emtor cum pecunia rem initio promittat, utrum Permutatio, an emptio sit inita? Vol. VI. P. IX. O. 60. n. 1. seqq. p. 115

Etiam in Permutatione remedio *L. 2. C. de Resc. Vend.* locus datur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 181. p. 179

Persona.

An Personæ propter debitum alienum jure repressalium capi, & tantisper, donec justitia rite administrata fuerit, detineri possint. Vol. II. P. III. O. 115. n. 95. p. 268

Persona una eademque diversis qualitatibus prædita, pro diversa haberi, diversoque jure censerì potest. Vol. III. P. IV. O. 60. n. 5. p. 198

Persona, in primis honestior, non nisi in gravi delicto, & ubi præ-

gnantia indicia eandem præmunt, regulariter in carcerari debet. Vol. VI. P. X. O. 470. p. 834

Personæ Egregiæ.

Quid circa Personas Egregias ratione juramenti præstationis in Judiciis observetur. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 580. p. 447

Personæ Extraneæ.

Quæ talis dicatur respectu testamenti parentum inter liberos. Vol. IV. P. V. O. 154. n. 4. p. 236

Personæ Desponsatæ.

Quando inter Personas Desponsatas una pro altera, quæ adulterium commisit, intercedit, eidemque remittit, pœna tantum carceris dictatur. Vol. IV. P. VI. O. 463. p. 734

Personæ Miserabiles.

Quali privilegio gaudeant? Vol. III. P. IV. O. 160. n. 1. p. 470

Personæ Pauperes.

Quomodo Personis Pauperibus subveniatur in lite contra adversarios peragenda. Vol. I. P. I. O. 226. n. 1. p. 476

Personæ Privilegiatæ.

Non censentur exemptæ, si a Principe extra ordinem tributa imponuntur. Vol. III. P. IV. O. 60. p. 196

Persuasio-

Perfuafiones.

Simplices Perfuafiones validitati testamenti non obfunt. Vol. I. P. I O. 86. p. 106. & Vol. II. P. III. O. 84. n. 2. p. 200. & Vol. VII. S. p. 105.

An Perfuafiones dolosæ, nec non importunæ blanditiæ testamentum invalidum reddant? Vol. II. P. III. O. 84. p. 200

Specialis Perfuafio de contrahendo, jus agendi, ad damnum refarciendum, parit. Vol. VI. P. IX. O. 225. p. 396

Pertinentiæ.

Licitatori cum ipfo fundo adjudicandæ funt, licet nulla earum in fubhaftatione mentio facta fit. Vol. I. P. I. O. 79. p. 99

Quænam requirantur, ut tales dici poffint? ibid. n. 2. feq.

Ad repetendas prædiorum fuorum Pertinentias privati ex *Mandat. Elect. Saxon. de Ann. 1623. d. 25. April.* fundatam intentionem habent. Vol. I. P. I. O. 333. p. 621. & Vol. VII. S. p. 293

In Saxonia alienatio Pertinentiarum prædii generaliter prohibita non eft. Vol. II. P. III. O. 144. p. 421

Ex fola prædiorum coemtione qualitas Pertinentiæ colligi non poteft. Vol. VII. S. ad P. I. O. 79. p. 99

Uti nec ex ufu diututno. ibid. n. 3. p. 100

Petitio.

Petitio investituræ in feudo novo ad certum tempus non eft adftricta. Vol. II. P. III. O. 89. p. 211

Petitio Apostolorum.

Appellationis fatalibus connumeratur, ita, ut illa omiffa, appellatio pro deferta habeatur. Vol. III. P. IV. O. 102. n. 1. feqq. p. 274

Petitio Cautionis de non amplius turbando.

Non eft character instituti poffefforii ordinarii. Vol. I. P. I. O. 290. p. 562

Petitio Dilationis.

Sola Petitio Dilationis, a principali facta, tacitam revocationem mandati haud infert. Vol. I. P. I. O. 106. p. 146

Petitio Hereditatis.

Vid. *supr. Hereditatis Petitio.*

Petitio Termini.

Petitio Termini ad profequendam leutationem neceffaria haud eft, quando Judex leuterantem prævenit. Vol. IV. P. V. O. 145. p. 221.

Petito-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Petitorium.

Cum interdicto adipiscendæ, vel recuperandæ possessionis re-
cte cumulat. Vol. VII. S. ad
P. IV. O. 118. p. 513

Vid. supr. *Judicium Petitorium.*

Petitorium Judicium.

Instituto possessorio summarissi-
mo jura Petitorii, non nisi co-
lorandæ possessionis causa, ad-
ducta esse censentur. Vol. III.
P. IV. O. 79. p. 240

Quando de Petitorio constat, fru-
stra de Possessorio disceptatur.
Vol. III. P. IV. O. 118. n. 5. P.
299.

Petitorio Judicio agens, ab hoc
desistere, & possessorio reme-
dio uti potest. Vol. III. P. IV.
O. 149. p. 355

Petitum.

In provocatione *ex L. Si contendat.*
28. ff. de Fidejuss. eo dirigi debet,
ut exceptiones pro validis per-
sententiam judicentur. Vol. VI.
P. X. O. 315. p. 547

Petitum Alternativum.

In actione hypothecaria contra
terrium possessorem usu fori
pro merito habetur. Vol. I. P.
I. O. 236. p. 486

Exceptio hujus regulæ ibid. n. 6.
Sustinetur vi clausulæ salutaris.
Vol. I. P. I. O. 345. p. 638

Quomodo fieri debeat in libello
actionis *ex L. 2. C. de Resc. Vend.*
ibid. n. 8.

Pfarr-Lehn.

Regulariter nihil aliud quam jus
patronatus indicat. Vol. I. P.
II. O. 466. p. 931

Pfuscher.

Vocabulum Pfuscher, cum verita-
te adhibitum, non semper a-
ctioni injuriarum locum facit.
Vol. III. P. IV. O. 220. p. 572

Philippi.

Notatur. Vol. VI. P. X. O. 353. n. 3.
p. 629

Pia Causa.

Vid. supr. *Causa Pia.*

Pietatis singularis Re- spectus.

Vid. infr. *Respectus singularis Pie-
tatis.*

Pignoratio Pecorum.

Propterea non est illicita, quod
dominus fundum suum nulla
sepe munierit, etsi antehac cir-
cumseptus fuerit. Vol. V. P.
VIII. O. 306. p. 553

Pignoratus.

Quænam is, qui pro damnis da-
tis legitime Pignoratus est, præ-
stare teneatur. Vol. IV. P. VI.
O. 438. n. 1. p. 701

Fff

Pignus.

Pignus.

In re aliena constitui non potest.

Vol. I. P. I. O. 166. p. 234

Ut pignora aut fidejussores præstationi guarandæ accedant, opus haud est. Vol. I. P. I. O. 250. p. 500

Pignoris redditio tacitam remissionem juris pignoris infert.

Vol. I. P. II. O. 418. n. 3. p. 806

Quando Pignus creditori cum pacto antichretico datum est, fructus, licet incerti, in sortem imputari debent, ubi legitimum usurarum modum multum excedunt. Vol. V. P. VII. O. 115. p. 237

Pignus, in re aliena constitutum, convalescit, si postea debitor dominus illius fiat. Vol. V. P. VIII. O. 251. p. 462

Vid. supr. *Hypotheca*, it. *Jus Pignoris*.

Pignus Prætorium.

Quotuplex sit? Vol. V. P. VII. O. 86. n. 1. p. 177

Pœna.

Cui in Pœnis, alternative dictatis, electio competat? Vol. I. P. II. O. 461. n. 4. p. 925

Quando inhibitio pœnalis per sententiam pro parte solum confirmata est, Pœna nihilominus in solidum debetur. Vol. I. P. I. O. 272. p. 526

Qui contra *Legem Provinciam Saxoniam* jure vendendi cereviam utitur, in pœnam centum aureorum incidit, quamvis hoc ipsi civitas permiserit. Vol. I. P. I. O. 277. p. 532

In Pœnis infligendis ejus loci, ubi quis delictum admisit, ratio habenda, atque adeo secundum illius jura Pœna dictari debet. Vol. I. P. II. O. 404. n. 1. p. 765

Num ob diuturnitatem carceris sit mitiganda? Vol. II. P. III. O. 159. p. 472

Pœna, quæ pro eo, quod interest, vel quæ pro usuris promittitur, duplum excedere non debet. Vol. II. P. III. O. 1. n. 8. p. 5.

An Pœna rotæ in Saxonia locum habeat, quando quis ex elemosynarum arca quid surripuit? Vol. II. P. III. O. 8. p. 36

Num Pœna suspendii etiam in furibus opium ac favorum locum habeat? Vol. II. P. III. O. 23. p. 50. seq. & Vol. III. S. p. 778 seqq.

Pœnæ secundarum Nuptiarum, Jure Romano sancitæ, hodie num extra Saxoniam usu obtinent. Vol. II. P. III. O. 55. p. 132 & O. 120. n. 3. p. 344

In crimine veneficii Pœna capitalis locum habere potest, quam-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

quamvis longo post propinatum venenum tempore mors demum secuta sit, nec venenum simpliciter lethale fuerit.

Vol. II. P. III. O. 75. p. 179

Pœna confessi & convicti restringi debet ad illas libelli partes, ad quas litis contestatio debito modo facta haud est. Vol. II. P. III. O. 104. p. 232

Quomodo in exequenda Pœna mortis, contra delinquentem, qui epilepsia laborat, sit procedendum? Vol. II. P. III. O. 123 p. 350

Num Pœna mortis furioso, qui ante furorem delinquit, in ipso furore imponi queat? Vol. II. P. III. O. 123. n. 2. p. 352. in fin.

Pœna suspendii, Lege Saxonica in perfidos administratores constituta, non nisi tunc locum habet, quando illi fidelem administrationem, jurato promiserunt. Vol. II. P. III. O. 124. p. 355

Utrum ob quamvis injuriam in homicida provocato Pœna capitalis cesset? Vol. II. P. III. O. 150. p. 437

In quibus casibus Pœna homicidii ordinaria cesset? Vol. II. P. III. O. 150. n. 2. p. 438. seqq.

An Pœna capitalis in crimine homicidii locum habeat, si cada-
veris inspectio neglecta fuerit?

Vol. II. P. III. O. 152. pag. 449

An crimine homicidii Pœna mortis sit irroganda, licet mors non immediate ex vulnere inflicto secuta sit? Vol. II. P. III. O. 155. p. 459

An Pœna suspendii in furto qualificato non aliter locum habeat, quam si effractio vel ascensio violenta fuerit? Vol. II. P. III. O. 161. p. 475

In delictis carnis in Saxonia a Dicasteriis vel magistratu inferiori Pœna pecuniaria dictitari nequit. Vol. II. P. III. O. 182. p. 511

Ad Pœnam capitalem non sufficit quæcunque violentia, in furto commissa, sed seditiosa esse debet. Vol. II. P. III. O. 206. p. 551

In Pœnis præsertim capitalibus infligendis corporis delicti ratio imprimis haberi debet. Vol. III. P. IV. O. 4. p. 54. seqq.

Num ad Pœnam ordinariam infligendam, in crimine homicidii commisso, judicium Medicorum de vulneris lethalitate necessario requiratur. Vol. III. P. IV. O. 4. n. 102. seqq. p. 73

In Saxonio in crimine furti violenti & cum effractione commissi, sola etiam gravis suspicio ad fustigationis Pœnam & condemnationem ad opus pu-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- blicum sufficit. Vol. III. P. IV. O. 4. n. 121. p. 76
- Pœna capitis propter epilepsiam non remittitur, sed aliquando genus mortis tantum mutatur.** Vol. III. P. IV. O. 15. p. 142
- Pœna desertionis, propter non petitum leutationis prosequendæ terminum, cessat, quando superior remedium appellationis in leutationem convertit.** Vol. III. P. IV. O. 41. p. 142
- Pœna carceris in Mandato Regio de duellis & propria vindicta de Ann. 1722. §. 19. sancita, in clericis locum non habet.** Vol. III. P. IV. O. 44. p. 186
- Pœna confiscationis bonorum in crimine incestus hodie sublata non est.** Vol. III. P. IV. O. 97. p. 270
- Pœna privationis, si Judæus Christiano nomen contra Christianum cedat, adhuc hodie extra Saxoniam Electoralem locum habet.** Vol. III. P. IV. O. 99. p. 271.
- Pœna Perjurii quæ?** Vol. III. P. IV. O. 151. n. 246. seqq. p. 398. seq.
- In Saxonia Electorali quando quis ad mulctam, aut carceris pœnam alternative condemnatus est, pro singulis diebus carceris ad triduum operis addi-**
- ci potest.** Vol. III. P. IV. O. 165. p. 478
- Num Pœna contumaciæ sit exceptionum amissio?** Vol. III. P. IV. O. 169. n. 1. seqq. p. 482
- Quam Pœnam incurrat, legatarius, qui rem, sibi legatam, ab herede jam possessam, propria autoritate, & sine illius consensu, occupat.** Vol. III. P. IV. O. 173. n. 1. p. 485
- Pœna ignis in crimine falsæ monetæ non aliter locum habet, quam si moneta imperialis fuerit.** Vol. III. P. IV. O. 180. p. 490
- Cessat Pœna suspendii ob remissionem domini rei furtivæ, quamvis singula, quæ fur admisit, furta pœnam fustigationis merentur** Vol. III. P. IV. O. 212. p. 543
- Pœna secundarum nuptiarum in L. 6. C. de Sec. nupt. statuta, hodie regulariter cessat.** Vol. III. S. ad P. III. O. 126. n. 2. p. 771
- Quandocunque cessat ob ignorantiam juris, si nempe probabilis illius causa ostendi possit?** Vol. IV. P. V. O. 50. p. 72
- Pœna, sub qua editio documenti alicui injuncta est, commissâ dici nequit, si adversarius in termino ipse emanserit.** Vol. IV. P. V. O. 232. p. 364
- Qui in primo termino tutorium,**
vel

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

vel curatorium, Actis jam insertum, allegare negligit, Pœnam haud incurrit. Vol. IV. P. VI. O. 265. p. 456

Qui plus, intuitu quantitatis, petit, nullam hodie pœnam incurrit. Vol. IV. P. VI. O. 266. p. 457

Sola scientia furti commissi, si hoc Magistratui revelatum haud sit, etiam in Saxonia Electorali regulariter extra Pœnam est. Vol. IV. P. VI. O. 269. p. 460

Quæ sit Pœna adulterii, ab altero conjugum post separationem quoad thorum & mensam admissi? Vol. IV. P. VI. O. 306. p. 512

In furto domestico, a persona conjuncta admissio, etiam hodie in Saxonia Electorali Pœna ordinaria locum non habet. Vol. IV. P. VI. O. 458. p. 730

In Pœnas usurariæ pravitatis haud incidit, qui statim initio, tempore contracti mutui, non promissum honorarium, eine Discretion, creditori non petenti, solvit ac donat. Vol. IV. P. VI. O. 459. p. 731

Ad consequendam Pœnam, quam reus incurrit, fiscalis non semper peculiari actione opus habet. Vol. IV. P. VI. O. 497. p. 838

Pœna centum aureorum, aut decem pondo auri, propter vio-

latum sepulchrum, in foro hodie non præcise attendi solet. Vol. V. P. VII. O. 16. p. 166

In Pœna definienda attendi debent Jura illius loci, ubi delictum commissum, quocunque demum loco reus deprehendatur, & adversus eundem inquiratur. Vol. V. P. VII. O. 41. n. 1. p. 100

Circa Pœnam, Jure Divino universaliter sancitam, a Principe dispensari non potest. Vol. V. P. VII. O. 105. p. 216

Pœna corporis afflictiva, propter fictam confessionem, locum non habet, etsi comminatio, de ea infligenda, præcesserit. Vol. V. P. VII. O. 114. p. 236

Qualis Pœna constituta sit in eos subditos, qui sine Dominorum consensu discedunt. Vol. V. P. VII. O. 148. n. 1. p. 296

Quando appellatio apud Judicem superiorem nondum introducta est, pœna attentati ad Judicem inferiorem pertinet. Vol. V. P. VII. O. 209. p. 405

Quando in causa stupri coram Judice seculari simul concurrit matrimonii promissio, carceris Pœna ibi non ante executioni datur, quam super matrimonio lis in Consistorio ad finem perducta fuerit. Vol. V. VIII. O. 289. p. 527

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

A Poena capitali remissio innocentis conjugis in crimine adulterii duplicis, etiam in Saxonia Electorali, liberat, quando correi confessio haberi nequit. Vol. V. P. VIII. O. 325. p. 585

Per remissionem injuriæ ejus Poena non minuitur. Vol. V. P. VIII. O. 353. p. 617

Quando de delicto & Poena imponenda, agitur, illi, qui in officio, ex universitate succedunt, jurare haud tenentur. Vol. V. P. VIII. O. 409. p. 687

Poena adulterii, propter defectionem conjugis, mitigatur, & quandoque ultra relegationem temporalem haud ascendit. Vol. V. P. VIII. O. 457. p. 741

A Poena contumaciæ liberatur, reus absens, qui sub poena confessi & convicti edictaliter citatus, emanfit, si juret, citationem sibi haud innotuisse. Vol. V. P. VIII. O. 470. p. 782

Poena amissionis illius, quod alicui ultra legitimam in testamento relictum, adhuc hodie locum habet in eo, qui testamentum, patris tanquam inofficiosum impugnat. Vol. VI. P. IX. O. 161. p. 267

In Saxonia Electorali poena usurariæ pravitatis propter usuras, quincuncibus majores, ac-

ceptas, locum non habet, quando ad paucos dies vel menses pecunia mutuo data est. Vol. VI. P. X. O. 347. p. 619

Quæ sit Poena stupri violenti? Vol. VI. P. X. O. 459. n. 1. p. 812

Poena litis contestationis negativæ eo casu, ubi super facto proprio jusjurandum delatum, est exceptionum amissio. Vol. VII. S. ad P. I. O. 107. n. 6. p. 112

Poena, Edicto D. Marci constituta, locum non habet, nisi propter invasionem rei alienæ. Vol. VII. S. ad P. I. O. 203. p. 214

Dissensus, qui, intuitu Poena numellarum, inter Collegia Saxonica fuit, sublatus est a Potentissimo Poloniarum Rege per Rescriptum d. 4. Aug. 1712. emissum. Vol. VII. S. ad P. II. O. 483. n. 1. seqq. p. 354

Poena contumaciæ locum non habet, si Judex adversus eum, qui Principi maledixisse arguitur, sine prævia relatione ad Principem, procedat. Vol. VII. S. ad P. II. O. 483. n. 1. seqq. p. 355

Ad Poenam, in eos statutam, qui jus vendendi cerevisiam noviter usurpant, civitas minus recte agit. Vol. VII. S. ad P. V. O. 21. p. 591

Poena Adulterii.

In crimine adulterii regulariter ad

ad poenam mortis ordinariam perveniri nequit, nisi utriusque partis confessio concurrat. Vol. I. P. II. O. 489. p. 956

Pœna Anticipationis.

Pœna Anticipationis, in oblatione ad jurandum Jure Saxon. statuta, non pertinet ad oblationem probationis pro exoneranda conscientia. Vol. I. P. I. O. 219. p. 455

Pœna Arbitraria.

In foro communi regulariter, & ubi aliud constitutum non est, locum invenit in marito, qui cum foemina soluta rem habuit. Vol. VI. P. X. O. 450. p. 798

Pœnam Arbitrariam incurrit civis, qui Magistratui jusjurandum, mutato nomine præstat. Vol. VI. P. IX. O. 74. p. 130

Pœna Bigamiæ.

Utrum Pœna Bigamiæ ordinaria cesset, remissione a priori conjugæ facta? Vol. I. P. I. O. 133. p. 187. & O. 189. p. 321

Pœnæ Canonicae.

Quænam tales sint? remissive. Vol. IV. P. V. O. 10. n. 4. p. 20

Pœna Capitalis.

Nunquam in delinquentem statui potest, nisi præter ejus confessionem de corpore delicti

aliunde constet. Vol. I. P. II. O. 489. n. 1. p. 956

Extra Saxoniam Electoralem ob remissionem, a conjugæ factam, etiam in adulterio duplicato cessat. Vol. III. P. IV. O. 161. p. 471

In crimine procurati, per medicamenta noxia, abortus non aliter dictari debet, quam si constet, necem partus ex illis secutam esse. Vol. III. P. IV. O. 183. p. 494

An hodie in Saxonia in fure locum inveniat, licet rem, furto subtractam restituerit? Vol. III. P. IV. O. 4. n. 123. p. 77. & O. 201. n. 7. p. 523. seqq.

Pœna homicidii dolosi Capitalis non potest a Principe remitti, & in extraordinariam commutari. Vol. III. P. IV. O. 82. p. 246

Quando foemina, infanticidii rea uterum celavit, & clam vivum partum enixa est, sed eum a se enecatum esse negat, non statim capitali supplicio locus est, sed prius remedio eruendæ veritatis utendum. Vol. IV. P. V. O. 29. p. 42

Pœna Capitalis in crimen violatæ urphedæ statuta, cessat, si relegatus ex simplicitate reversus fuerit. Vol. IV. P. V. O. 52. p. 75

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Ad Poenam Capitalement, propter tertium furtum imponendam præcedens admonitio poenalis in foro communi requiritur. Vol. IV. P. V. O. 197. p. 311

Dubium est, an Poena, in §. 3. *Mand. de Duell. de Ann. 1712.* definita, etiam tunc locum habeat, quando Judex ejus conditionis est, ut inter personas, in §. 1. designatas, referri nequeat. Vol. IV. P. VI. O. 296. p. 494

Si incertus sit Judex, utrum ex affectu melancholico homicidium perpetratum, tutissimum fuerit, executionem Poenæ capitalis tam diu suspendi, donec de eo liquidius constet. Vol. IV. P. VI. O. 335. p. 548

Commutatio Poenarum, quæ Legibus definitæ sunt, regulariter ad solum Principem, non ad Magistratum inferiorem, pertinet. Vol. IV. P. VI. O. 365. p. 602

Qui injuste pignorationem fecit, non tenetur ad poenam trium solidorum Jure Saxónico Electorali constitutam. Vol. IV. P. VI. O. 438. p. 701

Locum habet in eo, qui domum, licet ab aliis ædibus remotam, incendit. Vol. VI. P. IX. O. 12. p. 14

In Saxonia Electorali in adulterio duplicato, quod consumma-

tum haud est, ob intercessionem conjugis innocentis a poena capitali liberat. Vol. VI. P. IX. O. 228. p. 398

Quando in crimine veneficii locum habeat? Vol. VI. P. X. O. 444. n. 13. seqq. p. 792

Ob remissionem conjugis in causa adulterii violenti non cessat. Vol. VI. P. X. O. 484. p. 866

In Poena Capitali, propter furtum, infligenda, verum rei pretium, non spes lucri futuri, attendi debet. Vol. VI. P. IX. O. 71. p. 129

Ad incendiarium, a Poena Capitali liberandum, non sufficit, quod minimum damnum dare voluerit, & contra ipsius intentionem flamma, latius grassata sit. Vol. VI. P. IX. O. 176. p. 296

Solutus, qui rem habuit cum uxore, a marito expulsa, regulariter Poenam capitalem haud incurrit. Vol. VI. P. X. O. 256. p. 453

In Poenis, præsertim Capitalibus, infligendis, corporis delicti ratio in primis haberi debet. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 4. p. 427

Pœna Cœlibatus.

An illa justa sit, & salva conscientia dictari queat? Vol. I. P. I. O. 204. n. 101. seqq. p. 380. seqq.
Poena

Pœna Confessi & Conuicti

Ut locum inueniat, quid requiratur? Vol. I. P. I. O. 343. p. 636

Quando in libello actor allegat, daß er vernehmen müssen, wie Beschlagter dieses, oder jenes, gethan, Pœnam Confessi & Conuicti reus non incurrit, etsi simpliciter, per verbum: *Nescit.* respondeat. Vol. VI P. IX. O. 61. p. 117

Pœna Conventionalis.

Pœna Conventionalis in casum, quo socius non coram arbitris, sed Magistratu litigaverit, statuta, non pertinet ad casum, quo ad dissolvendam penitus societatem agitur. Vol. I. P. II. O. 459. p. 921

Pœna Conventionalis, in emptione venditione adjecta, legitimam usurarum quantitatem excedere potest. Vol. III. P. IV. O. 65. p. 211

Pœna Conventionalis, in eum casum, si alteruter a contractu resilire voluerit, promissa, debetur, salvo contractu. Vol. VI. P. X. O. 251. p. 446

Pœna Corporis Afflictiva.

Qui Pœnam Corporis Afflictivam sustinet, propter delictum, ante *Mandatum Ann. 1719.* promulgatum, adhuc hodie, in

Saxonia, ab expensarum refusione immunis est. Vol. VI. P. X. O. 440. p. 787

Propter fictam confessionem locum haud inuenit. Vol. VII. S. ad P. VII. O. 72. p. 90

Pœna Desertionis.

Pœnam Desertionis haud quam incurrit, qui in oblatione ad jurandum adversarium sub formula: *ad videndum jurari.* citari non petiit. Vol. I. P. I. O. 327. p. 613

Pœna Desertionis propter omissionem in termino documentorum productionem non pertinet ad casum omissionis provocationis, ut reus ad articulos, super quibus iuramentum delatum est, se declaret. Vol. I. P. II. O. 394. p. 748

Etsi heredes examen testium diligenter haud urserint, non tamen propterea pœnam desertionis incurrunt. Vol. VI. P. IX. O. 7. p. 6.

Pœna D. Marci.

In Pœnam D. Marci hodiernum adhuc incidit is, qui alteri rem propria autoritate aufert. Vol. I. P. I. O. 203. p. 360

Pœna Dupli.

Pœna Dupli, in eos, qui legatum, piis causis relictum, inficiantur,
G g g aut

aut solvere differunt, adhuc hodie usu servatur. Vol. IV. P. VI. O. 367. n. 1. seqq. p. 604

Pœna Extraordinaria.

Regulariter locum habet, quando plures subito aliquem fustibus lethaliter percusserunt. Vol. III. P. IV. O. 13. p. 137

Pœnam tantum Extraordinariam incurrit ille, qui furi consilium, idemque instructorium dedit, nec de lucro participavit. Vol. VI. P. IX. O. 50. p. 106

Pœna Feloniæ.

A Pœna Feloniæ, propter non petitam investituræ renovationem, ætas pupillaris excusat. Vol. VI. P. X. O. 415. p. 747

Pœna gladii.

In Saxonia locum habet in eo, qui, dum complices sacrilegii committerent, excubias egit, atque de rebus ablatis participavit. Vol. VI. P. IX. O. 43. p. 99

Etiam apud Saxones, in soluto cessat, quando adultera meretricio more vivit. Vol. VI. P. IX. O. 77. p. 132

Qui falsam monetam a se fabricatam, alteri scienti vendit, non ignis, sed gladii pœna afficitur. Vol. VI. P. IX. O. 68. p. 126

Pœna Ignis.

Pœna Ignis etiam illi plectendi

sunt, qui falsam monetam cudentibus auxilium opemque præstant. Vol. VI. P. IX. O. 201. p. 359

Pœna incestus.

Pœna incestus, inter novercam & privignum, nullo adulterio concurrente, admissi, extra Saxoniam Electoralem, arbitraria est. Vol. VI. P. X. O. 303. p. 532

Pœna Inficiationis.

Pœnæ Inficiationis, in *L. ult. ff. de R. V. statutæ*, hodiernum locus est. Vol. I. P. I. O. 150. p. 212

Quenam requirantur, ut hæc Pœna locum inveniat? *ibid.* n. 3. seqq. p. 212. seq.

Pœna Inficiationis, nulla Lege, sed solo usu forensi utcunque suffulta, omni modo restringi debet. Vol. VII. S. ad P. I. O. 107 p. III

Pœna Injustæ Incarcerationis.

Pœna Injustæ Incarcerationis, Jure Saxonico statuta, etiam a privato, ad cujus instantiam quis domo appositis custodibus detentus fuit, solvi debet. Vol. I. P. I. O. 7 p. 14

Pœna Legis Anastasianæ.

Locum non habet, quando venditor

ditor proprio motu emptorem rogavit, neque etiam in debitis liquidis & certis. Vol. I. P. I. O. 181. p. 289

In quibus consistat? Vol. III. P. IV. O. 283 n. 1. seqq. p. 472

Cessat in eo, qui debitum in concursu creditorum, etsi prærogativa gaudeat, minori pretio emit. ibid. n. 6. seq.

Pœna Malitiôsæ Deser-tionis.

Qualis sit Jure Brandenburgico & Saxonico? Vol. I. P. I. O. 204. n. 115. p. 382.

Pœna Numellarum.

Illis in locis, ubi finis pœnarum per relegationem aut carcerem obtineri nequit, Numellarum aliave Pœna arbitraria pro qualitate delicti substitui potest. Vol. I. P. II. O. 447. p. 902

In Pœna Numellarum ei, qui per Sacramenta maledixit, dictanda longe alium stylum Collegia Lipsiensia, alium Vitebergen-sia tenent. Vol. I. P. II. O. 482. p. 949

Pœna Privationis.

In contractu censitico, propter moram, in solvendo censu commissam, locum non habet. Vol. VI. P. IX. O. 72. p. 129

Pœna privationis propter ven-ditionem sine Domini directi consensu factam in feudo alie-nabili locum habet. Vol. VI. P. IX. O. 80. p. 134

Pœna Rotæ.

An sit durior Pœna culei? Vol. VI. P. X. O. 444. n. 12. seqq. p. 792

Pœna Secundarum Nu-tiarum.

Pœna Secundarum Nuptiarum Jure Civili sancita, ad patrem non pertinet Vol. I. P. I. O. 93. p. 123

Pœna stupri.

Est carcer quatuordecim dierum. Vol. I. P. I. O. 24. n. 2. p. 33. & O. 48. n. 2. p. 62

Mitigatur tamen in honorem matrimonii. Vol. I. P. I. O. 48. n. 2. p. 62

Non prius dictanda est, quam passus matrimonialis finitus sit. Vol. I. P. I. O. 48. p. 62

Pœna supendii.

Regulariter locum non habet in furto, quod a trituratoribus circa frumentum commissum est. Vol. IV. P. V. O. 103. p. 155. Locum invenit in eo, qui res, ex ædibus furtim subductas, quarum valor quinque aureos, aut

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

in Saxonia Electorali hodie
12. Imperial. & 12. grossi. æquat,
alteri, foras expectanti, aspor-
tandas tradidit, etsi ipsius rata
infra istam quantitatem fuerit.
Vol. IV. P. VI. O. 460 p. 731
Hodie in Saxonia Electorali lo-
cum in receptatoribus furum
invenit, quamvis directo nihil
participaverint de furto. Vol.
IV. P. VI. O. 492 p. 823
Extra Saxoniam Electoralem pro-
pter tertium furtum, etsi par-
vum sit, locum habet. Vol.
V. P. VIII. O. 283. p. 517
In Poena suspendii, furi dictanda,
illius solum damni, quod is,
qui furtum passus est, non ve-
ro, quod tertius ex eo sensit,
ratio habetur. Vol. VI. P. IX.
O. 101. p. 162
In Electorali Saxonia Suspendii
Poenam incurrit, qui externos,
vi doloque subditos ad aliena
castra sequenda extra territo-
rium educentes, adjuvit, sive
consilium, sive auxilium tan-
tum præstiterit. Vol. VI. P. IX.
O. 142. p. 214

Pœna Usurariæ Pravi- tatis.

Propter solam stipulationem ma-
jorum usurarum, locum non
habet. Vol. I. P. I. O. 299.
p. 571

Pœna Usurariæ Pravitatis quæ?
ibid. n. 1

Pœnitentia.

An adhuc hodie in contractibus
innominatis locum inveniat?
Vol. I. P. II. O. 380. n. 44. seqq.
p. 717. seq.

An Pœnitentia furis & rei obla-
tæ restitutio, furem a Pœna
suspendii liberet? Vol. III. P.
IV. O. 225. p. 580. & S. p. 798.
seqq.

Si quis tertio promisit, se alteri
aliquid daturum, an tamdiu
Pœnitentiæ locus sit, quamdiu
alter promissionem tertio fa-
ctam non acceptaverit. Vol.
III. S. ad P. I. O. 182. n. 2. seqq.
p. 663. seqq.

An in subhaftationibus publicis
Pœnitentiæ locus sit, si ne-
mo, qui plus licitetur, adsit?
Vol. VI. P. X. O. 353. n. 2. seqq.
p. 629. seq.

Pœnitentia Ecclesiastica.

Pœnitentia Ecclesiastica, nec non
deprecationis publicæ usus ci-
tra peccatum omitti potest.
Vol. II. P. III O. 83. p. 195

Polenta.

Sub legato victus (derer Victuali-
en) quoque continetur, licet
ad usum familiæ haud fuerit de-
stinata. Vol. I. P. I. O. 74. p. 96

Quate-

Quatenus in foro Saxonico co-
mestibilibus (dem Mustheil) ac-
censeatur? ibid. n. 1

Policen-Sachen.

Summariter sunt tractandæ. Vol.
I. P. I. O. 70. p. 68

Poligraphus.

An Decurionibus civitatis, in
qua officio Poligraphi fungi-
tur, cedere teneatur. Vol. I.
P. I. O. 176. p. 278

Pons.

Qui Pontem privatum habet, a
vicinis, qui eadem uti cupi-
unt, ad ejus conservationem,
& reparationem, recte aliquid
exigit. Vol. IV. P. VI. O. 437.
p. 699

Portio Bonorum.

Quando ex voluntate testatoris
alicui, vel ejus filiis, certa Por-
tio Bonorum defertur, is de
illa libere disponit. Vol. VI
P. X. O. 313. p. 544

Portio Statutaria.

Portio Statutaria conjugis non
est deducenda in computanda
liberorum legitima. Vol. I. P.
I. O. 190. p. 327

An prius, quam ratio legitimæ
ineatur, a massa bonorum de-
duci debeat? Vol. II. P. III.
O. 47. p. III

Evanescit, quando pactis dotali-
bus peculiaris succedendi ra-
tio definita est, licet eidem ex-
presse renunciatum haud sit,
nec læsio ultra dimidium atten-
ditur. Vol. III. P. IV. O. 80.
p. 242

In Electoratu Saxonix, quando
Portio conjugis Statutaria Jure
locati definita est, facultas re-
petendi bona illata cessat. Vol.
III. P. IV. O. 101. p. 273

Amittitur, si conjux conjugem
malitiose deferat, etsi a conju-
ge deserta, dum viveret, pro-
cessus malitiosæ desertionis in-
stitutus haud fuerit. Vol. IV.
P. VI. O. 274. p. 464

Non amittitur propter crimen
expilatæ hereditatis admissum.
Vol. IV. P. VI. O. 491. p. 821

Juxta statutum Leisnicense a ma-
rito uxori, intuitu portionis
statutariæ per ultimam volun-
tatem præjudicari potest. Vol.
IV. P. V. O. 287. p. 474

Portio conjugis Statutaria intui-
tu immobilium, determinari
debet juxta statuta loci, ubi si-
ta sunt, etsi defunctus domici-
lium alibi habuerit. Vol. IV. P.
VI. O. 288. p. 480

Quomodo sit computanda? Vol.
VII. S. ad P. I. O. 190. n. 2. p.
195

Positiones.

Positiones criminosaæ admittenda sunt, si cardinem negotii, ex quo agitur, attingant. Vol. VI. P. X. O. 417. p. 752

Possessio.

Per instrumentum publicum valide probatur. Vol. I. P. I. O. 117. p. 163

Ipso jure in heredes non transit, sed actualis apprehensio requiritur. Vol. I. P. I. O. 120. n. 1. seqq. p. 167. seq.

Per epistolam tradi nequit. Vol. I. P. I. O. 117. n. 4. p. 163

Ad victoriam in possessorio summarissimo obtinendam, non præcise annua Possessio requiritur. Vol. I. P. I. O. 114. p. 160

Si quis a summarissimo possessorio judicio desistat, & ordinarium instituat, ex sola hac ejus tacita confessione citra testes Possessio probari potest a parte adversa. Vol. I. P. I. O. 117. n. 5. p. 163. seq.

An Possessio a venditore in fundo vendito sibi reservata, per subhastationem extinguatur? Vol. I. P. I. O. 268. n. 4. p. 520

Ad transferendam rei venditæ Possessionem sola ususfructus reservatio sufficit. Vol. I. P. I. O. 273. p. 526

Sola Possessio contra Principem nullum effectum habet. Vol. I. P. II. O. 366. p. 675. & Vol. VII. S. p. 304

Ex actu Possessorio antiquo præsentanea possessio vel quasi præsumitur. Vol. I. P. II. O. 433 p. 851

Possessionis quæstio, in causa criminis orta, præjudicialis est, & ante illam excuti & terminari debet. Vol. III. P. IV. O. 1. n. 142. p. 19

Num Possessio bonorum mensalium & dominalium exceptione præscriptionis immemorialis defendi possit? Vol. III. P. IV. O. 5. n. 128. seqq. p. 98

Ad acquirendam Possessionem adversus libertatem non sufficit unius prohibitio, sed alterius patientia accedere debet, atque ut is prohibitioni factæ acquiescat. Vol. III. P. IV. O. 118. n. 5. p. 297. & S. ad P. I. O. 87. p. 652

Possessio vel quasi juris exigendi operas, contra singulos acquisita, toti universitati haud præjudicat, nisi generalis operarum indictio præcesserit, & reliqua membra non contraxerint. Vol. III. P. IV. O. 217. p. 568. & Vol. VII. S. p. 573

Possessio vel quasi exigendi a subditis sumtus, in inquisitionem factos,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- factos, intuitu civium, eorum-
que liberorum, exercita, ad
extraneos extendi haud debet.
Vol. IV. P. V. O. 54. p. 78
- Si Possessionem fundi locati ter-
tius, five dolo, five negligentia
coloni, occupet, hoc locatori
non præjudicat. Vol. IV. P.
V. O. 80 p. 125
- In interdicto recuperandæ Pos-
sessionis annuam Possessionem
probari opus haud est. Vol.
IV. P. VI. O. 327. p. 536
- Operæ ad unam prædii partem,
sub qualitate pertinentiæ, a
rusticis præstitæ efficiunt Pos-
sessionem vel quasi etiam quo-
ad alias illius partes homo-
geneas. Vol. IV. P. VI. O. 368.
p. 605
- Possessio vel quasi servitutis a-
ctus, aut viæ, non involuit ser-
vitutem immunitatis a telo-
nio, quod transitoris solven-
dum est. Vol. IV. P. VI. O. 394.
p. 641
- Possessionis vitia quæ? Vol. IV.
P. VI. O. 436. n. 2. p. 697
- Possessio vel quasi juris commu-
nis, reliquis eidem renunci-
antibus, etiam ab uno univer-
sitatis membro continuari pot-
est. Vol. IV. P. VI. O. 442. p. 709
- Nemini sine causæ cognitione
extrajudicialiter auferri debet.
Vol. V. P. VII. O. 3 n. 35. p. 17
- In Possessione defendendus est is,
qui alterius contradictione &
protestatione non attenta, di-
versos actus exercuit. Vol. V.
P. VII. O. 113. p. 236
- In terris etiam Anhaltinis a vi-
dua Possessio, quam in mariti
bonis habuit, post ejus mor-
tem recte continuat. Vol. V.
P. VIII. O. 261. p. 481
- Possessio vel quasi, intuitu ope-
rarum, a subditis præstanda-
rum, ad insolitas, vel etiam
diebus feriatis exigendas, ex-
tendi haud debet. Vol. V. P.
VIII. O. 333. p. 602
- Non obstante judiciali inhibiti-
one, potest quis Possessionem
sibi competentem, continua-
re. Vol. V. P. VIII. O. 336.
p. 605
- Non semper probatur per inscri-
ptionem nominis in catastro.
Vol. VI. P. IX. O. 18 p. 34
- Ad probandum dominium in a-
ctione negatoria sola Possessio,
vel quasi alicujus juris non
sufficit. Vol. VI. P. IX. O. 33.
p. 84
- Possessio vel quasi juris pascendi
per se non infert Possessionem
vel quasi juris prohibendi. Vol.
VI. P. IX. O. 41. p. 97. & Vol.
VII. S. ad P. I. O. 87. n. 1 p. 106
- Uti nec simplex Possessio vel
quasi juris lignandi. Vol. VII.
S. p.

S. p. 770. & ad P. IX. O. 41.
p. 770

Possessionem fundi, ex lege conventionis, propria autoritate apprehendere licet, si alter haud resistat. Vol. VI. P. IX. O. 150. p. 234

Quando in actione hypothecaria Possessio ex parte rei non in continenti per documentum probari potest, ordinario processu utendum. Vol. VI. P. X. O. 255. p. 451

Etiam in subselliis templorum per reiteratum ac non prohibitum usum, acquiri potest. Vol. VII. S. ad P. III. O. 119. p. 385

Quales actus ad Possessionem vel quasi juris prohibendi requirantur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 87. n. 4. p. 107. & n. 6. p. 109. it. ad P. IV. O. 57. n. 2. p. 469

Possessio vel quasi juris piscandi non comprehendit possessionem vel quasi juris prohibendi. Vol. VII. S. ad P. I. O. 87. n. 5. p. 108

Possessio vel quasi libertatis facti est, adeoque ab allegante probari debet. Vol. VII. S. ad P. I. O. 274. p. 245

Nemo invitus regulariter Possessionis suæ titulum edere & indicare tenetur. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 43. p. 465

Possessio Momentanea.

Contra Principem non attenditur. Vol. III. P. IV. O. 194. n. 3. p. 513

Possessio Temporis Immemorialis.

Qualem præsumptionem producat, & an probationem in contrarium admittat? Vol. III. P. IV. O. 5. n. 26. seqq. p. 81. seq.

Possessio vel quasi Libertatis.

Facti est, adeoque ab allegante probanda. Vol. I. P. I. O. 274. p. 527

Possessionem vel quasi Libertatis allegans interdictum uti possidetis, vel actionem negatoriam instituisse præsumitur. ibid. n. 2. p. 528

Possessio vel quasi juris prohibendi.

Non acquiritur per actus possessorios simplices, sed requiruntur prohibitivi. Vol. I. P. I. O. 87. p. 107

Possessor.

Actione ex L. Diffamari conveniri non potest. Vol. I. P. I. O. 227. p. 477. & O. 309. p. 585

Ab onere probandi immunis est.

est. Vol. I. P. I. O. 309. n. 1.
p. 585

An tertius Possessor rei speciali-
ter oppignoratae exceptione
excussionis se tueri possit? Vol.
I. P. I. O. 130. p. 179

An Possessor hereditatis inter res
hereditarias legata sibi relicta
jurato indicare teneatur? Vol.
I. P. I. O. 139. p. 198

Possessor, qui negat, se rem pos-
sidere, si postea mendacii con-
vincatur, possessionem amittit,
quæ in adversarium transfer-
tur. Vol. I. P. I. O. 150. n. 1. p. 212

Quæ requirantur, ut hæc poena
locum inveniat? ibid. n. 3. seqq.
p. 212. seq.

An illi, qui actionem persona-
lem præscribunt, pro posses-
sionibus sint? Vol. I. P. I. O. 183.
n. 25. seqq. p. 304. seq.

An Possessor prædii, quod pri-
mum generaliter, deinde vero
cum inventario specialiter sub-
hastatum, ipsique adjudicatum,
aut ab hoc etiam tertio vendi-
tum est, rei vindicatione tene-
atur? Vol. I. P. I. O. 187. n. 2.
p. 320

An talis Possessor, si separationem
prædii ab inventario, pretio
boni viri arbitrato definiendo,
urgeat, sit audiendus? ibid. n. 3.
seqq. p. 321

An tertius Possessor actione hy-

pothecaria alternative conve-
niri possit? Vol. I. P. I. O. 236.
p. 486

An contra tertium Possessorem
ex jure protimiseos agi possit
ob solam notitiam hujus juris,
quam is tempore contractus
habuit. Vol. I. P. II. O. 425. n. 1.
seqq. p. 832

Si Possessor prædii intuitu ejus
certam præstationem promise-
rit, hoc contra singularem il-
lius successorem, tanquam ac-
tus possessorius, allegari ne-
quit. Vol. I. P. II. O. 444. p.
900.

In tuitu pretii residui etiam con-
tra tertium feudi Possesso-
rem actio datur. Vol. II. P. III.
O. 16. p. 44

An is, qui hætenus solus in pos-
sione vel quasi juris cujusdam
fuit, alium prohibere possit,
quo minus idem illud exerce-
at? Vol. III. P. IV. O. 57. n. 2.
p. 191

Possessor hypothecæ non gaudet
beneficio divisionis. Vol. III.
P. IV. O. 115. p. 289.

Tertius Possessor ex pacto de re-
trovendendo, si contra illud
fiat, conveniri nequit, nisi il-
lud verbis directis conceptum
fuerit. Vol. III. P. IV. O. 130.
p. 315. & Vol. VI. P. IX. O. 24.
p. 60

Hhh

Terti-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Tertius hypothecæ specialis Possessor, beneficio excussionis non gaudet, quando is sciens, rem pignori subjectam esse, eandem emit, neque curavit, ut ex pretio creditori satisfaceret. Vol. IV. P. V. O. 36. p. 50.

Quicumque bona, sub alicujus jurisdictione sita, possidet, ad homagium præstandum, compelli potest, quamvis alibi domicilium habeat? Vol. IV. P. V. O. 67. p. 107

Possessor feudi nobilis non est immunis a metatis, von Einkünfte, quæ juxta modum sexagenarum, nach denen Steuer- Schocken, quibus illud subiectum est, indicuntur. Vol. IV. P. V. O. 170. p. 268

De bonis fideicommissis obnoxiiis, Possessor consentientibus omnibus, quorum interest, valide disponit, neque bona ita alienata a liberis ipsius revocari queunt. Vol. IV. P. VI. O. 384. p. 625

Quatenus Possessor fideicommissi familiæ sumtus litis, quos illius vindicandi causa impendit, ferre teneatur? Vol. IV. P. VI. O. 484. n. 7. p. 797

Possessor bonorum immobilium a satisfactione pro reconventionem & expensis immunis est,

quamvis illa obærata sint. Vol. V. P. VII. O. 117. p. 239

Possessor fideicommissi familiæ cavere tenetur, etsi nullum dissipationis periculum subfit. Vol. V. P. VII. O. 190. p. 378

Si non expectata Judicis sententia condemnatoria, cum adversario transactionem, aut compromissum ineat, deinceps evictionis nomine agere nequit. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 232. n. 2. p. 588

Etiam tertius hypothecæ Possessor specialis beneficio ordinis, seu excussionis regulariter gaudet. Vol. VII. S. ad P. I. O. 130. p. 123

Possessor Bonæ Fidei.

Vid. supr. *Bonæ Fidei Possessor.*

Possessorium.

An cum petitorio cumulari possit? Vol. VII. S. ad P. IV. O. p. 513

Actor, qui petitorio experiri cœpit, eo dimisso, ad Possessorium confugere potest. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 149. p. 525

Vid. supr. *Judicium Possessorium.*

Possessorium Judicium.

Vid. supr. *Judicium Possessorium.*

Possessorium Ordinarium.

Insti-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Instituti Possessorii Ordinarii character non est petitio cautionis de non amplius turbando. Vol. I. P. I. O. 290. p. 562

Depositio testium de exercitio actuum, sive in Possessorio, eoque summario, aut Ordinario, sive in petitorio, partes versentur, specifica esse debet, generalis atque indefinita minus sufficit. Vol. VII. S. ad P. I. O. 119. p. 116

Cumulato cum Possessorio petitorio, super solo Possessorio a Judice pronunciari potest. Vol. VII. S. ad P. III. O. 204. p. 407

Instituto solo Petitorio, a Judice super Possessione, seu Possessorio judicari nequit. Vol. VII. S. ad P. III. O. 204. p. 408

Vid. supr. *Judicium Possessorium Ordinarium.*

Possessorium Summarissimum.

An interrumpat praescriptionem? Vol. I. P. I. O. 330. p. 616.

In Possessorio Summarissimo locus est remediis suspensivis contra sententiam interlocutoriam. Vol. I. P. I. O. 86. p. 106

Ad quid in Possessorio Summarissimo respiciatur, & quid Judicem in eo agere oporteat? Vol. I. P. I. O. 114. n. 1. seqq. p. 160

In Possessorio summarissimo depositio testium, quorum sigillatim interest, non attenditur. Vol. I. P. I. O. 115. p. 161

In Possessorio etiam summarissimo interlocutoriae sententiae de testibus iterato examinandis locus est. Vol. I. P. I. O. 119. p. 166

Quando inhibitio per sententiam in vim simplicis citationis resolvitur, Possessorium Summarissimum haud commutatur in ordinarium. Vol. I. P. II. O. 398. p. 753

Ad victoriam in Possessorio Summarissimo obtinendam sufficit unicus actus, quamvis causam liti dederit, modo ab ipsius adversarii facto dependeat, Vol. I. P. II. O. 400. p. 759

In Possessorio Summarissimo moribus Germanorum vitium possessionis haud attenditur. Vol. I. P. II. O. 434. p. 852. & Vol. VII. S. ad P. II. O. 434. p. 348

Locum non habet, quando cum Principe in regalium, vel immunitatis ab oneribus publicis, aut simili causa lis est. Vol. IV. P. V. O. 230. n. 1. seq. p. 361

Nihil prohibet, quo minus in possessorio Summarissimo super possessione vel quasi praesentanea adversario jusjurandum deferri

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ferri queat. Vol. IV. P. V. O. 229. p. 360. & Vol. VII. S. p. 642
Quando vassallus, cum jure lignandi investitus, super modo exercendi cum Domino litigat, etiam Summarissimo possessorio locus est. Vol. IV. P. V. O. 230. p. 361

Utrum in Possessorio summarissimo annua possessio probari debeat? Vol. IV. P. VI. O. 327. n. 1. seqq. p. 536

In Possessorio summarissimo locus non est remediis suspensivis. Vol. VII. S. ad P. I. O. 85. p. 140

Ad victoriam, in Possessorio Summarissimo, reportandam, annua possessio necessaria haud est. Vol. VII. S. ad P. I. O. 114. p. 116

Potentiores.

Quinam in materia cessionis dicantur? Vol. I. P. I. O. 283. n. 1. seqq. p. 554

Potentiori, quamvis non intuitu officii talis sit, valide cedi nequit. Vol. II. P. III. O. 209. p. 557

Potestas Juramentum deferendi.

In mandatis sub facultate transigendi haud continetur. Vol. III. P. IV. O. 33. p. 185

Potestas recipiendi citationes.

Potestas recipiendi citationes, quam foemina majorennis Saxonica cum Curatore huic ipsi dedit, nullum omnino effectum habet. Vol. VI. P. IX. O. 20. p. 46

Potestas Transigendi.

Qui habet Potestatem Transigendi, vi hujus contrademonstrationi renunciare nequit. Vol. VI. P. X. O. 367. p. 653

Præcedentia.

Vid. infr. *Proedria*.

Præceptores.

In Saxonia sine consensu & præscitu Superintendentis, vel Pastoris, regulariter vocari non debent. Vol. VI. P. X. O. 439. p. 784

Prædium.

Prædia rustica regulariter ad annum usque reconducta intelliguntur. Vol. II. P. III. O. 60. n. 4. p. 149. & n. 4. p. 150

Nisi non quovis anno, sed forte tantum triennio fructibus plene uti liceat? ibid. n. 3. & 4. p. 150

An Prædium pecunio dotali emptum, pro dotali in subsidium habeatur?

habeatur? Vol. II. P. III. O.

194. p. 533

Nemo prohibetur prædii sui faciem mutare, quoties alter, qui in eo jus servitutis constitutum habet, nullum inde detrimentum sentit. Vol. II. P. III. O.

204. p. 548. & Vol. VII. S. p. 406

Prædium propterea, quod collectis & contributionibus obnoxium sit, qualitatem feudi nobilis haud amittit. Vol. IV. P. V. O. 169. p. 266

Quando jus pascendi non nisi eo tempore, quo fruges collectæ sunt, zu offenen Zeiten, competit, a domino incultum Prædium ad culturam revocari potest. Vol. V. P. VII. O. 57. p. 133

Prædium, æstimato in dotem datum, in dubio venditionis gratia æstimatum censeatur. Vol. VI. P. X. O. 392. p. 705

Prædium Censiticum.

Quando id actum, ut omne jus in Prædio in alterum transfret, pro Censitico illud habetur, et si emphyteuseos expresse facta sit mentio. Vol. IV. P. V. O. 198 p. 312

Prædium Commune.

Non præcise adjudicari debet ei, qui fundum, eidem adjacentem, possidet. Vol. VI. P. X. O. 327. p. 583

Prædium Dotale.

Quando venditionis, & quando taxationis tantum gratia æstimatum censeatur, & quid ratione restitutionis utroque casu obtineat? Vol. I. P. I. O. 90. n. 4. seqq. p. 120. seq.

Prædii Dotalis alienatio, a marito constante matrimonio facta, est ipso jure nulla. Vol. I. P. II. O. 386. n. 1. 731

Nisi maritus potestas dominium irrevocabile acquirat? ibid. n. 2

Quando Prædii Dotalis dominium revocabile, quando irrevocabile in maritum translatum esse censeatur. Vol. I. P. I. O. 90. n. 1. seqq. p. 120. seq.

Vid. supr. *Fundus Dotalis*.

Prædium Emphytevticarium.

In Prædiis Emphytevticariis regulariter omnes heredes, sine discrimine, succedunt. Vol. V. P. VII. O. 143. p. 286

Prædo.

Pro Prædone non est habendus, qui dolo caret, quamvis injure erret. Vol. II. P. III. O. 6. n. 5. p. 33

Si quis Prædoni silentium jurato promiserit, non obligatur. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 167. p. 383

Hhh 3

Præfecti

Præfecti Militum.

Præfecti Militum, honeste dimissi, certo respectu privilegiatum forum sortiuntur. Vol. V. P. VII. O. 53. p. 122

An, Præfecti Militum, in civitate degentes, qui se Præfectos Militum quondam, & honeste dimissos esse dicunt, hoc probare teneantur? Vol. V. P. VII. O. 53. n. 1. p. 122. seqq.

An & quomodo ejusmodi Præfecti Militum, in civitate degentes, si citationem a Magistratu non recipiant, sed remittant, puniri possint? ibid. n. 2. p. 124. seq.

Num hujusmodi Præfecti Militum jurisdictioni Judicis oppidi, in quo degunt, sint subiecti, ac coram eodem se sistere teneantur? ibid. n. 3. p. 125. seq.

Præjudicialis Quæstio.

Vid. infr. *Quæstio Præjudicialis.*

Prælati.

An in causis ecclesiarum testes esse possint? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 183. seqq. & n. 192. seqq. p. 42

Prælationis privilegium.

Num is, qui ad emendam rem pecuniam credidit, & simul de

hypotheca sibi prospexit, Prælationis Privilegio gaudeat, indistincte, sive hypotheca judicialis sive extrajudicialis fuerit. Vol. II. P. III. O. 45. p. 109

Utrum is Prælationis Privilegio gaudeat, qui post jam initam emtionem, ad pretium, de quo convenit, solvendum pecuniam credidit, & hypothecam sibi reservavit? ibid. n. 12. p. 110

Vid. supr. *Jus Prælationis.* & infr. *Privilegium Prælationis.*

Prælectio.

Necessaria est ad donationem cœci, etsi inter vivos, & judicialiter fiat. Vol. V. P. VII. O. 149. p. 299

An Prælectio testamenti nuncupativi necessario requiratur? Vol. VI. P. X. O. 318. n. 4. p. 554. seqq.

Ad validitatem testamenti judicialis, quod scriptum Judici a literarum ignaro offertur, Prælectio ejus necessaria est. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 64. p. 477

Prælegatum.

Prælegata, in præjudicium legitimæ relicta, non valent. Vol. II. P. III. O. 225. p. 581

Prænomen.

Num omissio prænominis legatarii, de cujus persona aliunde constat,

stat, legatum vitiet. Vol. II.
P. III. O. 218. p. 571

Prærogativa.

Per hypothecam in immobilibus
apud Saxones, non ab eo tem-
pore, quo constituta est, sed
quo judicialis autoritas ac-
cessit, tribuitur. Vol. VI. P. X.
O. 430. p. 770

Præscriptio.

Ex eo solo non probatur, quod
rustici longissimo tempore o-
peras non præstiterint. Vol. I.
P. I. O. 76. p. 49

Utrum vitietur per superveni-
entem malam fidem. Vol. I.
P. I. O. 183. n. 1. seqq. p. 300

Num semper requirat possessio-
nem? ibid. n. 25. seqq. p. 304.
seq.

Contra ecclesiam non currit eo
casu, quo curatores ejus, die
Kirchen-Vorsteher, contra ipsi-
us commodum positive labo-
rant. Vol. I. P. I. O. 196

Per citationem, ab in competen-
te Judice emissam, non inter-
rumpitur. Vol. I. P. I. O. 232.
p. 482

Non minus Jure Civili, quam
Saxonico, ex officio attendi de-
bet. Vol. I. p. I. O. 290. p.
565.

Contra actionem ex pacto de re-

trovendo locum non ha-
bet. Vol. I. P. I. O. 313. p. 588

Per litem in possessorio summa-
rissimo motam, si possessor in
eo vicerit, non interrompi-
tur. Vol. I. P. I. O. 330.
p. 616

Non interruptitur citatione,
quæ ad partis instantiam haud
est emissæ. Vol. I. P. I. O. 472.
p. 941

Hodie interruptitur per citati-
onem, licet libellus sit vitio-
sus. Vol. I. P. I. 232. n. 2. seq.
p. 482

Præscriptio adulterii non inter-
rumpitur per inquisitionem,
super stupro factam. Vol. I.
P. I. O. 24. p. 33

Inter Principes ordinaria Præ-
scriptio locum invenit. Vol.
I. p. I. O. 65. p. 81

An Præscriptio actionum perfo-
nalia bonam fidem requirat?
Vol. I. P. I. O. 183. p. 300. &
Vol. III. S. p. 50. p. 678. & Vol.
VII. S. p. 185

Quot Jure Civili dentur Præscri-
ptionum genera? Vol. I. P. I.
O. 253. n. 1. p. 503

A quonam tempore Præscriptio
servitutis, *ne luminibus officia-*
tur, currere incipiat? Vol. I.
P. II. O. 375. p. 696

A quonam tempore Præscriptio
contra actionem communi di-
vidundo

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- vidundo currere incipiat? Vol. I. p. II. O. 423. p. 822
- Qualis Præscriptio in servitutibus præscribendis requiratur? Vol. I. P. II. O. 435. n. 1. seqq. p. 853
- Præscriptio operarum rusticarum non prius incipit, quam ab eo tempore, quo quis operas sibi indictas non præstitit, sed contradixit, & dominus acquievit. Vol. I. P. I. O. 76 n. 1. p. 94
- An ad Præscriptionem titulus pro herede sufficiat? Vol. I. P. II. O. 399. n. 3. seqq. p. 754. seq.
- Filio, durante patria potestate, non currit. Vol. II. P. III. O. 35. n. 2. p. 79
- Actionem ipso jure tollit. Vol. II. P. III. O. 136. n. 2. p. 407
- An in crimine homicidii locum inveniat? Vol. II. P. III. O. 157. p. 467
- Quibus in casibus per extrajudicialem interpellationem interrumpatur? Vol. II. P. III. O. 164. p. 480. seqq.
- Contra operas aliter locum non habet, quam si illæ indictæ sint. Vol. II. P. III. O. 241. p. 613. & Vol. VII. S. ad P. I. O. & P. III. O. 76. n. 6. p. 98
- Præscriptio geradæ absque bona fide haud procedit. Vol. II. P. III. O. 4. p. 19
- An Præscriptio servitutum bonam fidem requirat? Vol. II. P. III. O. 73. p. 177
- Num Præscriptio jurium & actionum personalium sine bona fide procedere possit? ibid. n. 1.
- Præscriptio servitutis negativæ incipit demum ab eo tempore, quo quis in alterius prohibitione acquievit. Vol. II. P. III. O. 81. p. 193
- An Præscriptio contra annuas præstationes bonam fidem requirat? Vol. II. P. III. O. 94. p. 218
- Præscriptio criminum quid? Vol. II. P. III. O. 157. n. 1. p. 467.
- Tempus belli tricennalis a Præscriptionibus simpliciter deduci debet. Vol. II. P. III. O. 240 p. 611
- Non valenti agere non currit. Vol. III. P. IV. O. 135. n. 3. p. 325
- Num iniquitas quid involvat? Vol. III. S. ad P. I. O. 183. n. 50. p. 678
- Quænam ad Præscriptionem requirantur? Vol. III. S. ad P. I. O. 183. n. 50. p. 678
- Utrum per Præscriptionem plenum, an solum utile dominium acquiratur. Vol. III. S. ad P. I. O. 183. n. 149. seqq. p. 700. seqq.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

In rebus meræ facultatis locum non invenit. Vol. IV. P. V. O. 71. p. 112

Per actus precario exercitos, haud inducitur. Vol. IV. P. VI. O. 436. p. 697

Præscriptio hereditatis petitionis, sola extra judiciali interpellatione interruptitur. Vol. IV. P. VI. O. 400. p. 647

Contra annuas præstationes currit, quamvis exactæ haud fuerint. Vol. V. P. VIII. O. 313. p. 573

Præscriptio actionis rescissoriæ, intuitu absentis, qui mortuus præsumitur, demum a lapsu septuaginta annorum ætatis currit. Vol. V. P. VII. O. 241. p. 446

Præscriptio, adversus debitorem interrupta, nocet etiam fidejussori, etsi is beneficio excussionis renunciaverit. Vol. V. P. VIII. O. 258. p. 476

Ad Præscriptionem juris decimarum, cum titulus deficit, immemorabile tempus requiritur. Vol. V. P. VIII. O. 268. p. 494

Præscriptionem immemorabilem minus probant testes, qui a majoribus se audivisse, depouunt, quod res, vel jus, de quo agitur, ad alterum pertineat. Vol. V. P. VIII. O. 343. p. 610

Quando Dominus cum subditis

factum iniit, de certa pecunia, loco operarum, quibus commodè uti nequit, Dienst-Geld, præstanda, regressum ad illas Præscriptio haud excludit. Vol. VI. P. IX. O. 64. p. 120

Præscriptio ordinaria, antea cœpta, interruptitur per Legem publicam prohibitivam. Vol. VI. P. IX. O. 220. p. 392

Utrum, elapso Præscriptionis tempore, illa rationum expunctarum capita, quæ in illis plane non relata, sed omnino prætermissa fuerant, urgeri queant? Vol. VII. S. ad P. IV. O. 228. p. 585

Præscriptio Annalis.

Etiam post Mandatum Elect. Saxon. de Duell. de Ann. 1722. in injuriis verbalibus, itemque realibus levioribus, adhuc locum habet. Vol. IV. P. V. O. 186. p. 295.

Utrum tunc contra literas cambiales locum inveniat, si illæ Lipsiæ datæ sunt. Vol. VI. P. X. O. 351. p. 625

Præscriptio Centenaria.

Ad alias, præter Romanam, ecclesias haud quaquam pertinet. Vol. IV. P. VI. O. 280. p. 469

Præscriptio Immemorialis.

Locum habet, quoties nulla alia
Iii admit-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- admittitur. Vol. I. P. I. O. 165 n. 1. p. 233
- Ad Præscriptionem Immemorialem non sufficit, quod nemo amplius superfit, qui initii meminert, sed ut nulla prorsus illius memoria extet, requiritur. Vol. I. P. I. O. 165. p. 233
- Quæ ratio temporis in Præscriptione Immemoriali ineunda sit? Vol. I. P. I. O. 165. n. 3. p. 233
- Quænam ad hanc Præscriptionem requirantur? Vol. II. P. III. O. 106. n. 3. p. 237
- An ad Præscriptionem Immemorialem tempus longissimum sufficiat? Vol. II. P. III. O. 106. p. 236
- Est modus non acquirendi, sed probandi legitimus titulus. Vol. III. P. IV. O. 5. p. 78 seqq.
- Ejus fundamentum in quonam sit constituendum? ibid. n. 16. p. 80
- An contra Legem prohibitivam locum inveniat? ibid. n. 87. seqq. p. 89. seqq.
- An contra regalia? ib. n. 93. seqq. p. 91. seqq. & Vol. VII. S. p. 433
- An ratione venationis *per Ordin. Prov. Sax. de Ann. 1482.* sit exclusa? ibid. n. 112. seqq. p. 96. & Vol. VII. S. p. 433
- An & quatenus per Legem publicam interrumpi possit? ibid. n. 116. seqq. p. 96. seq.
- Utrum ad immunitatem a tributis quoque pertineat? ibid. n. 123. seqq. p. 97. & O. 246 p. 628
- Quid de Præscriptione Immemoriali Jure Civili, vel Canonico cautum sit. Vol. I. P. I. O. 5. n. 38. seqq. p. 83 seqq.
- An Præscriptionis Immemorialis usus apud Romanos non nisi in rebus levioris momenti fuerit? ibid. n. 61. seqq. p. 86
- Quousque vis Præscriptionis Immemorialis valeat adversus Leges, atque Regalia Principum. ibid. n. 87. seqq. p. 89. seqq.
- Si Lex prohibitiva casum privilegii, aut Præscriptionis Immemorialis excipiat, quo tempore hæc adesse debet, utrum tempore Legis latæ, an vero tempore motæ litis? ibid. n. 106. seqq. p. 94 seq.
- Quando de Præscriptione immemoriali probanda agitur, etiam testes de auditu admittuntur. Vol. III. P. IV. O. 37. n. 3. p. 171
- An etiam contra Principem, ad acquirenda Regalia locum inveniat? Vol. IV. P. V. O. 20. n. 5. p. 31. seq.
- Etiam contra legem publicam locum invenit. Vol. VI. P. IX. O. 155. n. 5. p. 256. seq. & remissive & O. 220. n. 1 p. 392. & Vol. VII. S. p. 777

Quæ

Quæ talis dicatur? Vol. VI. P. IX.
O. 220. n. 3. p. 392

Qui Præscriptione immemoriali
nititur, non tenetur, probare
solennia, circa alienationem
rei alias necessaria. Vol. VI.
P. IX. O. 240. p. 425

Præscriptione Immemoriali ac-
quiruntur omnia illa, quæ ali-
as non præscriptibilia sunt. Vol.
VI P. X. O. 379. n. 9. p. 683

An etiam in bonis domanialibus
locum inueniat? Vol. VII. S. ad
P. IV. O. 5. p. 439

Præscriptio Immemorialis, & cen-
tenaria, bonam fidem non re-
quirit. Vol. VII. S. ad P. I. O.
183. p. 187

Quales testium depositiones in
probanda Præscriptione Im-
memoriali esse debeant? Vol.
VII. S. ad P. III. O. 106. p. 384

Præscriptio Longi Tem- poris.

Quomodo differat a Præscriptio-
ne Longissimi temporis? Vol.
I. P. I. O. 253 n. 1. p. 503

Præscriptione Longi Temporis
acquiruntur omnes servitutes,
licet sint discontinuæ Vol. I.
P. II. O. 435. p. 853

Præscriptio 40. Annorum.
In præscribendo feudo ecclesia-
stico requiritur. Vol. I. P. I. O.
253. p. 503

In quonam differat a Præscripti-
one longi temporis? ibid. n. 1.

Præscriptio Quinquennii.

Etiam in causa stupri, inter Ju-
dæum & foeminam Christianam
admissi, locum habet. Vol. IV.
P. VI. O. 417. p. 677

Præsentatio.

Utrum Præsentatio ad beneficia
Ecclesiastica Vicariis Imperii
vi juris primariarum precum,
an vi juris patronatus compe-
tat? Vol. II. P. III. O. 116. n. 150.
seqq. p. 295. seq.

An per Præsentationem ad bene-
ficia Ecclesiastica, Imperatori-
bus competentem, intelligi de-
beat jus primariarum precum,
an jus patronatus speciale? ib.
n. 167. p. 298

Præsentia.

Præsentia heredis testamentum
non vitiat. Vol. I. P. I. O. 174.
n. 4. p. 273

Etsi subscriptio Actuarii neces-
saria haud sit, ejus tamen præ-
sentia requiritur, quoties do-
natio mortis causa, aut alia ul-
tima voluntas, judicialiter in-
finuatur. Vol. VII. S. ad P. III.
O. 189. p. 399

Præsidium Paternum.

Ex capite ingratitudinis revocari
nequit. Vol. I. P. I. O. 66. p. 82

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Revera mutuum continet, & repeti potest. Vol. VII. S. ad P. I. O. 66. p. 85

Præstatio.

An in præstationibus annuis præscribendis bona fides requiratur? Vol. II. P. III. O. 94. p. 218

Præstatio Annua.

Qui ad Annuam Præstationem alternative obligatus est, unius solutione, diuturno tempore licet facta, electionem haud amittit. Vol. I. P. II. O. 461. p. 923

Præstatio Cautionis.

Præstatio Cautionis pro reconventionem & expensis etiam in causis matrimonialibus injungi potest. Vol. III. P. IV. O. 95. p. 268

Præstatio Cautionis pro reconventionem & expensis actori per sententiam injungitur, quamvis simul libellus, ut ineptus, rejiciatur. Vol. IV. P. V. O. 196. p. 310

Præstatio Cautionis de rato non admittenda, nisi cavens immobilia possideat? Vol. V. P. VII. O. 118. p. 240

Præstatio Evictionis.

A Præstatione Evictionis vendito-

rem non liberat consensus & confirmatio Magistratus. Vol. VI. P. X. O. 281. p. 486

Præstatio Gvarandæ.

Si tantum verbis non actu corporali facta sit, non impedit juramentum delationem, licet circa eandem a se acceptam nihil reus desideraverit. Vol. I. P. I. O. 58. p. 75

Apud Saxones etiam in processu Summarissimo requiritur. Vol. I. P. I. O. 126. p. 174

In processu executivo inutilis est ibid. n. 2. p. 175

Ut Præstationi Guarandæ in foro Saxonico usitata, fidejussor aut pignora accedant, opus haud est. Vol. I. P. I. O. 250. p. 500

Non requirit speciale mandatum Vol. IV. P. V. O. 7. p. 13. & Vol. VII. S. p. 590

Quamdiu Præstatio Gvarandæ, per rem judicatam injuncta, nondum secuta est, contra demonstratio deserta censi nequit, etsi demonstratio finita sit, & reus semel iterumque dilationem petierit. Vol. IV. P. V. O. 254. p. 443

Etiam in processu summano, in specie sic dicto, necessaria est. Vol. VII. S. ad P. I. O. 126. p. 120

Præ-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Præstatio Homagii.

Est indicium subjectionis. Vol. III. P. IV. O. 2. p. 22. seqq.

Præstatio Juramenti.

Non permittitur judicialiter confessio, licet ab adversario ipsi fuerit delatum. Vol. I. P. II. O. 449. p. 904.

Quoties impuberi aut minori delatum est in Judicio a parte adversa Juramentum, hujus Præstatio usque ad completum decimum octavum ætatis annum sine distinctione sexus suspenditur. Vol. I. P. I. O. 336. p. 624.

Suspicio perjurii, ex sola vulgi opinione, aut prompta ad jurandum oblatione orta, causam sufficientem haud præbet, a Juramenti Præstatione quæquam repellendi. Vol. II. P. III. O. 95. p. 220.

Quomodo in foro Saxonico circa eam procedatur? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 576. p. 447.

Ubi fieri debeat? ibid. n. 579. seqq.

Utrum etiam in alio Judicio, quam ubi lis pendet, fieri possit? ibid. n. 585. seqq. p. 448.

Præstationi Juramenti Minister Verbi Divini adhiberi potest, etsi causa civilis sit. Vol. IV. P. VI. O. 480. p. 771.

Præstationes Publicæ.

Libertati a Præstationibus Publicis regulariter sola intermissione earum præscribitur. Vol. IV. P. VI. O. 464. p. 735.

Præsumtio.

Præsumtio, quæ pro fide judiciali militat, veritate & probatione vincitur. Vol. I. P. I. O. 12. n. II. p. 23.

Veritate vincitur, neque alia ejus vis est, quam ut onus probandi in adversarium transferat. Vol. II. P. III. O. 134. n. 4. p. 396 & O. 135. n. 5. p. 402.

Ea Præsumtio semper præferri debet, quæ delicti est exclusiva. Vol. II. P. III. O. 63. n. 4. p. 156.

Pro instrumentis emtionis venditionis, & quod ea, quæ in iis continentur, vera sint, præsumtio militat. Vol. II. P. III. O. 134. n. 5. p. 398.

Semper pro Judice capienda est, quod legaliter processerit. Vol. III. S. ad P. I. O. 7. p. 637.

Quando hæc Præsumtio cesset? ibid. p. 638.

Qualis sit Præsumtio, quæ ex possessione temporis immemoralis oritur, & an probationem in contrarium admitat? Vol. III. P. IV. O. 5. n. 26. seqq. p. 81. seqq.

Illa semper Præsumtio capienda est,

est, quæ verisimilitudine & intentioni partium magis convenit. Vol. IV. I. V. O. 59.

n. 2. p. 91

Præsumtio pro Judice est, quod recte officio suo functus sit Vol. IV. P. V. O. 163 n. 4. p. 259

Præsumtio Juris & de Jure.

Per confessionem adversarii vel notorietatem facti elidi potest. Vol. II. P. III. O. 135. n. 5. p. 402

Præventio.

Inducitur per matrimonium e Curia Provinciali Saxonica emissum. Vol. IV. P. VI. O. 268. p. 459

Num inducatur per ablationem libelli supplicis, summo Principi factam? Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 100. p. 161

Non inducitur per monitorium simplex, si e Judicio inferiori emissum sit. Vol. VII. S. ad P. VI. O. 268. p. 654

Præventio Realis.

Præventio Realis per capturam personæ præfertur anteriori verbali. Vol. I. P. II. O. 373. n. 5. p. 693

Præventio, facta contra unum ex complicibus, non inducit præ-

ventionem contra reliquos. ibid.

Pravitas Usuraria.

In Saxonia is, qui pravitatis usurariæ convictus est. integram fortem amittit. Vol. II. P. III. O. 101 n. 4. p. 546

Vid. supr. *Exceptio Usurariæ pravitatis.* & infr. *Usuraria Pravitas.*

Pretium.

Intuitu Præti residui, des rückständigen Kauff-Geldes, etiam contra tertium feudi possessorem actio datur. Vol. II. P. III. O. 16. p. 44

Num ab emtore pretii solutio hoc solo obtentu, quod jus aliquod circa rem emtam, ipsi a tertio in dubium vocatum sit, differri possit? Vol. II. P. III. O. 156. p. 466

Qui sciens verum Rei pretium eam minoris vendit, remedio, *L. 2. C. de Rescind. Vendit.* uti nequit. Vol. II. P. III. O. 202. p. 546

In laudemio, quod in casum mortis solvitur, determinando, pretium temporis præsentis attendi debet. Vol. VI. P. IX. O. 92. p. 148

Idem Pretium quod alius bona fide offert,olvere tenetur is, qui retractum, sive gentilitium, sive

five conventionalem, exercet.

Vol. VI. P. IX. O. 165. p. 273

Ex quibus pretium iustum nominis sit æstimandum? Vol. VII.

S. ad P. I. O. 181. p. 182

Si evictio immineat, Pretium emtor solvere non tenetur prius, quam venditor satisfat.

Vol. VII. S. ad P. VII. O. 50.

p. 700

Prima Instantia.

Nemini inverti, aut auferri potest. Vol. VII. S. ad P. I. O.

145. n. 56. p. 151

Princeps.

An illi, cui ob adulterium in alio territorio nuptiæ sunt interdiciæ, has in suo territorio permittere possit? Vol. I. P. I. O.

61. p. 78

Privilegium titulo oneroso concessum, nullo modo imminuere potest. Vol. I. P. I. O. 88.

p. 110

Finito desertionis processu, sententiaque lata, malitioso desertori potestatem novas nuptias contrahendi facere potest prius, quam conjux deserta alii viro nupserit. Vol. I. P. I. O.

204. p. 365

Inter Principes Imperii tempus ordinariæ præscriptionis attenditur. Vol. I. P. I. O. 65.

p. 81

Princeps, cum subditis contrahens, loco privati est, nec pro lubitu a contractu recedere potest. Vol. I. P. I. O. 88. n. 1. seqq. p. 110

Contra Principem privatus solo jure possessionis se tueri non potest, Vol. I. P. II. O. 376. p. 675

Circa matrimonium cum fratris defuncti vidua dispensare non potest, licet commixtio sanguinis & feminis in priori matrimonio haud intervenerit. Vol. II. P. III. O. 20. p. 48

Num legata, in alios, eosdemque magis necessarios usus, quam ad quos a testatore destinata sunt, impendere ex iusta causa possit? Vol. II. P. III. O. 244. p. 620

Principes Imperii jure repressaliarum vi superioritatis territorialis gaudent. Vol. II. P. III. O. 115. n. 41. seqq. p. 257

Ne Princeps quidem contra tenorem testamenti agere, aut ultimæ voluntatis executionem impedire valet. Vol. II. P. III. O. 128. n. 2. p. 378

Principis Concessio semper salvo alterius jure intelligi debet. Vol. II. P. III. O. 208. n. 4. p. 556

Matrimonium absque prævio pro-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- processu, causæque cognitione, dissolvere nequit. Vol. III. P. IV. O. 58. p. 192. & Vol. VII. S. p. 469
- Quando extra ordinem tributa imponit, ne privilegiatæ quidem Personæ exemptæ censentur. Vol. III. P. IV. O. 60. p. 196
- Circa poenam, Jure divino universali sancitam, dispensare non potest. Vol. V. P. VII. O. 105. p. 216
- Conjugium Principis cum Virgine Nobili, nihil Domus splendori detrahit, eosdemque effectus cum matrimonio, ubi par utriusque conditio est, regulariter habet. Vol. V. P. VIII. O. 466. p. 750
- An juramentum relaxare possit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 256. seqq. p. 399 seq.
- An & in quantum filios incestuosos ad effectum succedendi in feudo legitimare possit? Vol. III. S. ad P. I. O. 4. n. 3 seqq. p. 632. seq.
- Principi fas haud est, poenam dolosi homicidii capitalem remittere, & in extraordinariam commutare. Vol. III. P. IV. O. 82. p. 246
- Etiam circa externum cultus Divini exercitium, sine justa causa, nihil facile innovare debet.
- Vol. IV. P. VI. O. 344. p. 567
- Principes Imperii Protestantes matrimonia sua non aliter, quam per sententiam, prævia causæ cognitione latam, tuto dirimunt. Vol. V. P. VIII. O. 483. p. 802
- Utrum ad intercessionem puellæ venia condemnato tribuenda sit, a solius Principis arbitrio pendet. Vol. VI. P. IX. O. 199. p. 357
- Quæ Princeps Statibus Provincialibus promittit, singulis profunt, neque uni ex subditis reliquorum renunciatio præjudicat. Vol. VI. P. X. O. 472. p. 838
- Num bona ecclesiæ in formam patrimonialium, aut feudalium redigere possit. Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 380. seqq. p. 73
- Princeps Summus.**
- Quis dicatur? Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 34. p. 147
- Principalis.**
- Per solam dilationis petitionem, ab ipso factam, mandatum tacite revocasse non censetur. Vol. I. P. I. O. 106. p. 146
- Ex negligentia procuratoris læsus, restituitur in integrum, si ille solvendo haud sit? Vol. III. S. ad P. II. O. 391. p. 746
- In Saxonia, etiam super facto manda-

mandatarii, ipse jurare tene-
tur. Vol. V. P. VIII. O. 490.
p. 832

Ante omnia substitutum procu-
ratoris, qui in judicio aliquid
neglexit, excutere debet. Vol.
VI. P. IX. O. 190. p. 325

Qualem actionem habeat contra
substitutum procuratoris. Vol
VI. P. IX. O. 190. n. 2. p. 326

Principia Juris.

Principium, quod major dividat,
minor eligat, tantum in casu
intestati valet. Vol. VI. P. IX.
O. 239. p. 423

Privatus.

Contra Principem solo jure pos-
sessionis non utitur. Vol. I.
P. II. O. 366. p. 675

Legem publicam, qua Princeps
facultate lignandi, & arbores
cædendi, certos limites ponit,
adversus alterum recte allegat.
Vol. IV. P. V. O. 20. p. 31

An contra Principem jure sum-
marissimi Possessorii uti possit?
Vol. V. P. VIII. O. 439. n. 1. seqq.
p. 718

Privignus.

Novercam in uxorem ducere
non potest. Vol. I. P. I. O.
124. n. 1. p. 172

Privilegium.

Tantum disponit, quantum lo-

quitur, nec ultra casus expres-
sos extendi debet. Vol. I. P. I.
O. 78. n. 4. p. 111

Vim suam ad alias personas,
quam quæ illo nominatim sunt
comprehensæ, haudquaquam
extendit, nec de persona ad
personam porrigendum venit.
ibid. p. 112

Ita est interpretandum, ne pri-
vilegiatus commodo, per illud
quæsito, excidat. ibid.

Ampliatur & declaratur per ra-
tionem & causam, propter
quam concessum est, atque a-
deo ratio potius attendi de-
bet, quam verba expressa. ibid.
p. 113

Differt ab actu meræ facultatis.
Vol. I. P. I. O. 108. n. 5. p. 150.
seq.

Privilegium titulo oneroso con-
cessum, a Principe nullo mo-
do imminui potest. Vol. I.
P. I. O. 88. p. 110. & ibid. n. 4.
p. 113. & O. 170. n. 4. p. 249.
seq.

Privilegium, quo vasallo sine Do-
mini directi consensu feudum
alienare permittitur, salvo ju-
re protimiseos eidem compe-
tente, intelligendum est. Vol.
I. P. I. O. 209. p. 417

Privilegium, quo majores ordi-
nariis usuræ permittuntur, de
casu, ubi per expressam con-
Kkk ventio-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- ventionem promissæ sunt, accipiendum est. Vol. I. P. II. O. 417. p. 802
- Privilegio renunciare censetur, qui eo non utitur.** Vol. I. P. I. O. 108. n. 2. p. 150
- An a Vicariis Imperii Privilegia concedi possint.** Vol. II. P. III. O. 116. n. 361. seqq. p. 321
- In præjudicium & injuriam alterius dari non debet, sed jus alterius per id quoquo modo salvum conservandum est.** Vol. III. P. IV. O. 117. n. 5. p. 394
- Vim atque effectum suum non extendit ad eos, qui præscriptione tuti sunt.** Vol. III. P. IV. O. 118. n. 5. p. 298
- Privilegium quod vasallo potestatem tribuit, pro arbitrio de feudo disponendi, etiam ad ultimas voluntates pertinet.** Vol. III. P. IV. O. 143. p. 343
- Privilegium *L. un. C. Quando Imp. int. pupill.* locum non habet quando inter viduam & personam æque miserabilem de portione statutaria lis est.** Vol. III. P. IV. O. 160. p. 470
- Propter necessitatem vel utilitatem publicam, a Principe revocari potest.** Vol. IV. P. V. O. 242. p. 399
- Privilegia, quæ libertatem commerciorum restringunt, stri-**
- ctissime interpretanda sunt.** Vol. IV. P. V. O. 47. p. 67
- Privilegium, heredibus datum, regulariter non ad solos descendentes pertinet.** Vol. V. P. VIII. O. 424. p. 690
- Qui privilegium alterius violat, hoc ipso furti crimen non incurrit.** Vol. V. P. VIII. O. 472. p. 785
- Privilegium vel statutum, quod generalem formam in omnibus ultimis voluntatibus observandam, præscribit, etiam ad testamenta parentum inter liberos pertinet.** Vol. V. P. VIII. O. 478. p. 795
- Indiget probatione.** Vol. VI. P. IX. O. 8. n. 4. p. 8
- Stricte est intelligendum, & semper salvo jure tertii concessum censetur.** *ibid.* p. 9
- Quotuplici modo a Principe concedatur.** Vol. VI. P. IX. O. 136. n. 1. p. 206
- An ob id, quod ex gratia profectum esse dicatur, pro lubitu revocari possit?** Vol. VI. P. X. O. 377. n. 1. seqq. p. 670
- Privilegia titulo oneroso quæsitæ, in dubio realia esse censentur.** Vol. VI. P. IX. O. 136. p. 206
- Qui pro debitore onera publica fisco solvit, eodem cum hoc**
Privile-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Privilegio gaudet. Vol. VI P. X. O. 443 p. 790

Num privilegia, a Principe statibus concessa morte principis expirent, nec successorem obligent. Vol. VII. S. ad P. V. O. 161. p. 622

Privilegium immunitatis ab oneribus.

Pertinet etiam ad ea bona, quorum quis solum usumfructum habet, licet nec proprietarii, nec bonorum conditio immunitatis sit. Vol. I. P. I. O. 10. p. 20

Privilegium immunitatis a collectis

In casibus extraordinariis atque prorsus insolitis cessat. Vol. V. P. VIII. O. 477. p. 795

Privilegia Piarum Causarum.

Unde ortum duxerint? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 124. seqq p. 31

Privilegia, quibus Piæ Causæ circa legata munitæ sunt. Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 154. seqq. p. 36

Privilegium Personale.

Concurrentibus aliis creditoribus competit venditori, intuitu residui pretii. Vol. VI. P. IX. O. 122. p. 183

Privilegium Prælationis.

Cessat, si quis ad solvendum pretium domus aliasve prædij jam empti pecuniam mutuo dederit, utut simul de hypotheca sibi prospexerit. Vol. IV. P. V. O. 188 p. 297

Jus reale non tribuit, nec cum hoc est confundendum. Vol. V. P. VII. O. 26. n. 1. seqq. p. 80

Cessat, quando quis ex postfacto ad solutionem pretii pecuniam credidit. Vol. V. P. VII. O. 158. p. 313

Privilegium Prælationis, pecuniæ hereditariæ, Erbe = Geld, concessum ad ea bona, pro quibus exsolvi debet, restringendum est. Vol. V. P. VII. O. 25. p. 79

Privilegium Prælationis, quod illis competit, qui jus reale in re vendita prius consecuti sunt, quam ejus dominium in emptorem transfiret, etiam ad tacitam hypothecam pertinet. Vol. V. P. VIII. O. 317. p. 576

Probatio.

Contra tertium ex literis investituræ desumi non potest. Vol. I. P. I. O. 84. p. 105

In quibus differat, a demonstratione. Vol. I. P. I. O. 128. n. 4. p. 177. & O. 212. n. 1. p. 425. &

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- Vol. II. P. III. Q. 170. p. 488.
 Vol. III. P. IV. O. 182. n. 1. 2. & 7.
 p. 492. & Vol. VII. S. p. 455. it.
 Vol. IV. P. V. O. 19. n. 1.
 p. 30
 In actione negatoria a reo fieri
 debet, quamvis in quasi posses-
 sione servitutis sit constitutus.
 Vol. I. P. I. O. 339. p. 630
 Fieri non potest per copias sim-
 plices, quamvis in archivo fue-
 rint repertæ. Vol. I. P. II. O.
 365. p. 673
 Plene fieri nequit contra produ-
 centem per unum testem. Vol.
 I. P. I. O. 194. p. 337
 An plena probatio fiat, si unus
 testis contra producentem de-
 ponat? Vol. I. P. I. O. 194. n.
 1. p. 337
 Probatio exceptionis spoli intra
 15. dies, etiam Jure Communi
 facienda, sed non præcise ab-
 solvenda est. Vol. I. P. I. O.
 350. p. 643
 Probatio per sententiam injun-
 cta, juramenti delationem ex-
 cludit. Vol. I. P. II. O. 388.
 p. 736
 Ut & libelli mutationem. Vol.
 I. P. I. O. 141. p. 200
 Probatio mutui ex libro merca-
 torio fieri non potest. Vol. I.
 P. I. O. 82. p. 102
 Utrum in actione negatoria reo
 incumbat, si jus, quod pro-
 bandum, quasi possideat? Vol.
 II. P. III. O. 168. p. 485
 Utrum in casu *L. fin. C. de Fidei-
 commiss.* si legatum, coram pau-
 cioribus, quam quinque testi-
 bus, relictum fuerit, legatarius
 non præcise juramentum he-
 redi deferre teneatur, sed Pro-
 batio per testes quoque fieri
 possit? Vol. II. P. III. O. 2. p. 16.
 & Vol. VII. S. p. 368
 Vox: Probatio, *Beweis*, in causis
 summaris indigitat demon-
 strationem, *Bescheinigung*, oder
Summarische Beybringung, Vol.
 II. P. III. O. 126. n. 24. p. 375
 Probatio, quæ per instrumenta
 fit, optima & expeditissima
 Probatio habetur. Vol. II. P.
 III. O. 135. n. 5. p. 402
 Qualis Probatio requiratur in ca-
 su, quo reus, confessionem su-
 am, semel jam ratificatam, re-
 vocat ac exceptione quadam
 impugnat? Vol. II. P. III. O. 145.
 n. 6. p. 427. seqq.
 An ad Probationem confessionis
 inquisiti fides judicialis suffici-
 at, nec opus sit, ut peculiaris
 Notarius adhibeatur? Vol. II.
 P. III. O. 148 p. 434
 Probatio in contrarium efficacior
 esse debet contra illud, quod
 verisimile est, Vol. II. P. III. O.
 155. n. 2. p. 462
 Quando actor in conditione in-
 debi-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

debiti omne id, quod solutum est, simpliciter indebitum dicit, Probatio regulariter ipsi, non reo, incumbit. Vol. II. P. III. O. 181. p. 510

Cui in actione negatoria sit iungenda, si reus in quasi possessione servitutis sit constitutus? Vol. III. P. IV. O. 3. n. 133. p. 45

Potest fieri absque speciali mandato. Vol. III. P. IV. O. 9. p. 132. & Vol. VII. S. p. 455

Cui incumbat, si deponens, depositario exceptionem casualis interitus objiciente, replicet, casum a præcedente culpa profluxisse. Vol. III. P. IV. O. 214. n. 33. seq. p. 550. & n. 88. pag. 551.

Non opus est, ut intra fatale, a Lege vel Iudice constitutum, penitus absolvatur, sed sufficit, si articuli cum nominibus testium & directorio, ac specificatione & copiis documentorum Iudici exhibeatur. Vol. III. P. IV. O. 241. n. 1. pag. 079

Probatio observantiæ ad vigorem statutorum rite conditorum, non requiritur, ne tum quidem, ubi illa expresse fuerit allegata. Vol. III. P. IV. O. 40. n. 2. p. 174

Ubi quæstio dominii principali-

ter occurrit, Probatio ejus accurata requiritur. Vol. III. P. IV. O. 223. n. 1. seq. p. 578

Utrum propterea deserta censeridebeat, quod is, cui illa incumbit, examen testium non diligenter urserit, a Iudicis arbitrio pendet. Vol. IV. P. VI. O. 376. p. 614

Si Probatio offeratur Iudici per hominem, qui nec mandatarius nec advocatus est, eadem pro deserta habetur, nisi principalis suo jussu id factum, jurejurando asseveret. Vol. IV. P. V. O. 243. p. 407

Schedulæ, qua Probatio Iudici offertur, Advocatus nomen principalis subscribere potest, etsi ne generali quidem mandato instructus fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 424. p. 688

Propterea non est deserta, quod productio testium demum post meridiem in termino facta sit. Vol. V. P. VII. O. 78. p. 164

Incumbit ei, qui contendit, indebitum a se solutum esse. Vol. V. P. VIII. O. 263. pag. 486

Etiam in foro Saxonico anticipari potest. Vol. V. P. VIII. O. 360. p. 625

Etsi probatio sub iactura beneficii

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- cii restitutionis in integrum
injuncta fuerit; terminus pro-
batorius tamen a Judice pro-
rogari potest. Vol. V. P. VII.
O. 62. p. 138
- Probationis fatale etiam diebus
feriatis currit. Vol. V. P. VIII.
O. 349. p. 614
- Verbum: ausführen, non minus
ad demonstrationem, quam
Probationem solennem qua-
drat. Vol. VI. P. IX. O. 39.
p. 94
- In terris Anhaltinis, etiam in
processu executivo, probatio
exceptionum per testes admit-
titur. Vol. VI. P. IX. O. 172.
p. 291
- Probatio per documenta in foro
Saxonico deserta esse intelli-
gitur, quando horum tenor
intra terminum probatorium
non sub certis articulis indu-
ctus seu expressus fuit. Vol.
VI. P. IX. O. 210. p. 373
- In secunda instantia novis Pro-
bationibus, in foro communi,
locus est, etsi terminus proba-
torius, a Judice prioris instan-
tiæ definitus, effluxerit. Vol.
VI. P. X. O. 404. p. 730
- Probatio solutionis, per conje-
cturas, in processu executivo
locum non habet. Vol. VI.
P. X. O. 454. p. 803
- Quænam requirantur, ut Proba-
tio ex fama præsumi possit?
Vol. VI. P. X. O. 477. n. 4.
p. 857
- An Probatio culpæ locatori in-
cumbat, si damnum in ædi-
bus conductis per incendium
datum fuerit? Vol. VII. S. ad
P. I. O. 200. n. 1. seq. p. 206. seqq.
- Quando per sententiam Proba-
tio, vel demonstratio actori
non injuncta, sed tantum re-
servata est, jurisjurandi dela-
tio exclusa non censetur. Vol.
VII. S. ad P. VI. O. 471. p. 679
- ## Probatio Contraria.
- An contra protocolium, ab a-
ctuario jurato in præsentia Ju-
dicis & Assessorum legitime
confectum admittatur. Vol. I.
P. I. O. 12. n. 1. seqq. p. 21. seq.
& Vol. VII. S. p. 4
- Contra quodvis instrumentum,
publica licet autoritate mu-
nitum, locum habet. Vol. II.
P. III. O. 135. p. 400
- In processu executivo post dif-
fessionem documenti juratam,
haud admittitur. Vol. III. P.
IV. O. 27. p. 157
- Locum invenit, licet partes ean-
dem subscripserint. Vol. VII.
S. ad P. I. O. 12. n. 2. & 4. p. 5
- Probatio

Probatio pro exoneranda conscientia.

Probationis pro exoneranda conscientia terminus a quo-
nam tempore currere inci-
piat? Vol. I. P. I. O. 347.
p. 640

Terminus probationis, pro exo-
neranda conscientia susceptæ,
incipit in foro Saxonico non
a die rei judicatæ, nec factæ
oblationis, sed ab octidui e-
lapsi tempore. Vol. II. P. III.
O. 42. p. 102

In causis injuriarum adhuc ho-
die in foro Saxonico actio æ-
stimatoria nec non Probatio
pro exoneranda conscientia
locum habet. Vol. II. P. III.
O. 126. p. 372

Intra quantum temporis spatium
offerri debet? Vol. III. P. IV. O.
151. n. 550. seqq. p. 444

Jurisjurandi delati præstationem
non plane excludit. ibid. n. 551

An indistincte sit permessa, licet
neque a Judice in sententia, ne-
que a parte fuerit reservata?
ibid. n. 557

Reprobationem adversarii non
admittit. ibid. n. 559. p. 445

Qui in Probatione pro exone-
randa conscientia succumbit,
non condemnatur in expen-

fas, si femiplene probaverit.
Vol. III. P. IV. O. 50. p. 183

A quo tempore terminus Saxo-
nicus, intra quem articuli Pro-
bationis pro exoneranda con-
scientia, sunt offerendi sit com-
putandus? Utrum a tempore
rei judicatæ, an vero a tempo-
re declarationis? Vol. III. P.
IV. O. 151. n. 554. seqq. p. 444

An heredi tunc etiam adhuc sit
permessa, si defunctus statim,
peracta litis contestatione, ju-
ramentum sibi delatum acce-
ptaverit, antequam vero rite
se obtulerit, moriatur. Vol.
VII. S. ad P. IV. O. 151. n. 38.
p. 533

Heredes, quibus juramentum
credulitatis per sententiam in-
junctum, ad declinandam ju-
randi necessitatem, confugere
possunt ad Probationem pro
exoneranda conscientia. Vol.
VII. S. ad P. IV. O. 151. n. 34.
p. 532

Processus.

Vitio nullitatis ideo non laborat,
quod Judex amicabilem com-
positionem omiserit. Vol.
I. P. I. O. 224. n. 3. p. 475

Ad Processus substantiam amica-
bilis compositio non pertinet.
Vol. I. P. I. O. 224. p. 474

Si Magistratus adversus eum, qui
Prin-

Principi maledixisse arguitur, procedat, totus Processus, etsi accusatorius sit, vitio nullitatis laborat. Vol. VII. S. ad P. II. O. 483. p. 355

Processus Banni.

Apud Saxones etiam contra juratum administratorem locum habet, quando sufficiens ad suspendii poenam quantitas in propriam utilitatem dolose ab eo conversa est. Vol. III. p. IV. O. 181. p. 492

Juxta indolem Processus Banni adhuc hodie pronunciari solet. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 181. p. 570

Processus Cambialis.

Exceptionem non numeratae pecuniae haud admittit. Vol. I. P. II. O. 403. p. 763

Propterea non cessat, quod documentum quodammodo sit laceratum. Vol. IV. P. VI. O. 407. p. 657

Processus Desertionis.

In Processu Desertionis a reo auctori juramentum deferri nequit. Vol. I. P. I. O. 59. p. 76

Quae ratio Judici in Processu Desertionis decernendo tenenda sit, ne is deinceps ex capite nullitatis impugnari atque everti possit. Vol. I. P. I. O.

204. n. 21. seqq. p. 370 & n. 136. seqq. p. 384

Processus Divortii.

Processus Divortii ex *Cap. 5. X. de Frigid. & Malef* illo etiam casu, quo impotentia tantum respectiva est, locum habet. Vol. I. P. II. O. 392. p. 742

Processus Executivus.

An quoque ob injurias illatas institui possit? Vol. I. P. I. O. 105. n. 11 seqq. p. 146

Ex negotio bilaterali cum effectu institui nequit, nisi actor ex sua parte implementum demonstraverit. Vol. I. P. I. O. 149. p. 209

Quales tantum Exceptiones admittat. Vol. I. P. I. O. 308. n. 1. p. 584

An ex documento, quod ad aliud sese refert, institui possit? Vol. I. P. II. O. 362. p. 668

Qualia documenta requirat, ut institui possit? Vol. I. P. II. O. 416. n. 3 p. 800. seq.

Ex instrumento, quod non subscriptum, sed tantum sigillo munitum est, executive agi nequit. Vol. I. P. II. O. 416. p. 799

In Processu Executivo jurisjurandi delatio ne quidem extra Saxoniam locum habet, nisi ubi hoc

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

hoc in specie permissum est. Vol. I. P. I. O. 36. p. 50

In Processu executivo jurata documentorum diffessio per comparisonem literarum, aut testium depositionem regulariter averti nequit. Vol. I. P. I. O. 104. p. 142

Sed quid si eum, qui ad juratam diffessionem sese offert, magnæ perjurii suspensiones urgeant ibid. n. 10. p. 144

In Processu Executivo reus exceptiones intra tres hebdomadas, modo id simul in citatione ipsi injunctum fuerit, e-dere tenetur. Vol. I. P. I. O. 249. p. 499

In Processu Executivo Exceptio in continenti liquida esse censetur, cujus veritas per instrumentum publicum Notarii probatur. Vol. I. P. I. O. 322. p. 606

Quomodo in Processu Executivo reo præter recognitionem etiam responsio ad libellum, Antwort, per rem judicatam injuncta est, exceptiones altioris indaginis admittendæ sunt. Vol. I. P. I. O. 358. p. 661

Si in Processu Executivo actor librum mercatorium, a reo productum, recognoscat, censetur ab eo Processus genere recessisse, adeoque reus ad sup-

pletorium admitti potest. Vol. I. P. I. O. 42. p. 56

Num oppositionem, exceptionis nondum adimpleti contractus admittat. Vol. II. P. III. O. 172. p. 494. & O. 156. n. 4. p. 466

An ex instrumento, super contractu bilaterali confecto, cui uterque contrahentium subscripsit, locum inveniat? Vol. II. P. III. O. 172. n. 2. p. 494. & Vol. VII. S. p. 783

An in processu Executivo jurata documentorum diffessio per comparisonem literarum, vel depositionem testium impediri possit? Vol. II. P. III. O. 98. p. 224

An in Processu Executivo depositiones testium admittantur? Vol. II. P. III. O. 198. p. 540.

In processu Executivo recognitio documentorum non divisim, sed plene quoad subscriptionem & contenta, fieri debet. Vol. II. P. III. O. 229. p. 591

An a debitore impediri possit repetendo chirographum, quem creditori dedit. Vol. III. P. IV. O. 1. n. 106. seqq. p. 14. seq.

Ex libro mercatorio institui non potest. Vol. III. P. IV. O. 206. p. 534

Qui in Processu Executivo ma-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- num ac sigillum recognoscit, ad diffessionem contentorum regulariter non admittitur. Vol. III. P. IV. O. 77. p. 237
- Locum non invenit, si charta blanca, quam vocant, aliter extensa fuerit, atque illius contenta inferunt. Vol. IV. P. VI. O. 260. p. 451
- Etiam locum habet, licet documentum quodammodo sit laceratum. Vol. IV. P. VI. O. 407. p. 657
- Aliquando etiam in Processu Executivo ad juratam diffessionem contentorum documenti admitti quis potest, etsi manum atq; sigillum recognoverit. Vol. IV. P. VI. O. 256. p. 446
- Vox: Einsassen, petitioni recognitionis, in libello adjecta, indoli Processus Executivi haud repugnat. Vol. IV. P. VI. O. 388. p. 635
- Ex literis investituræ, aus denen Lehn-Brieffen, contra tertium institui non potest. Vol. V. P. VII. O. 191. p. 379
- Per exceptionem rei vitiosæ non impeditur. Vol. V. P. VIII. O. 474. p. 789
- In Processu Executivo Exceptio non adimpleti contractus, generaliter objecta, haud attenditur. Vol. V. P. VII. O. 37. p. 92
- Etiam in Processu Executivo satisfactio pro reconventionem & expensis præstari debet. Vol. V. P. VII. O. 233 p. 435. & Vol. VII. S. p. 753
- Ut locum inveniat, quænam requirantur? Vol. VI. P. IX. O. 94. n. 1. p. 149
- Non excluditur per exceptionem non adimpleti contractus, sed tantum differtur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 149. p. 163
- Non potest institui ex copia, a Notario descripta, seu vidimata. Vol. VII. S. ad P. II. O. 365. p. 302
- An ex instrumento garentigionato contra debitoris heredem institui possit? Vol. VII. S. ad P. IV. O. 151. n. 89. p. 541
- Qualia instrumenta in Processu Executivo requirantur. Vol. VII. S. ad P. II. O. 365. p. 303
- Processus Inhibitivus.**
- Quomodo in Processu Inhibitivo procedatur? Vol. VI. P. IX. O. 3 n. 2. p. 3
- Processus ex L. Diffamari.**
- Est Summarius. Vol. I. P. I. O. 334 n. 1. seqq. p. 621. seq.
- Ad obtinendum Processum ex L. Diffama-

Diffamari per documenta vel testes diffamatio demonstranda est, nec jurisjurandi delatio locum habet. Vol. I. P. I. O. 228. p. 478

Modum procedendi in Processu ex L. Diffamari 5. C. de Ingen. manum. quam fieri potest, maxime restringi a Judice par est. Vol. I. P. I. O. 334. p. 621

Processus Inquisitorius.

Adversus reum in foro delicti recte instituitur, etsi is absens sit. Vol. V. P. VIII. O. 380. p. 638

Vid. supr. *Inquisitio*.

Processus Malitiosæ Desertionis.

A deserta contra desertorem institui potest, licet ab alio absente desertore, se imprægnari passa fuerit. Vol. III. P. IV. O. 35. n. 3. p. 169

Quænam requirantur ut decerni possit. Vol. III. P. IV. O. 134. n. 2. seqq. p. 320. seq.

Ad impetrandum Processum Malitiosæ Desertionis testimoniis castitatis opus haud est. Vol. III. P. IV. O. 35. p. 168

Ad impetrandum Malitiosæ Desertionis Processum sufficit conjugis, per annum vel dimidium, continuata absentia. Vol. III. P. IV. O. 134. p. 320

Processus Mandati sine clausula.

In quibus casibus locum inveniat. Vol. IV. P. VI. O. 487. n. 4. p. 811

Processus Ordinarius.

Regulariter Processu Ordinario causæ sunt ventilandæ, si speciatim aliud non sit constitutum, aut receptum. Vol. I. P. I. O. 70. n. 1. p. 86

In Processu Ordinario examen testium nullum effectum habet, quando articuli ad danda interrogatoria adversæ parti communicati haud sunt. Vol. III. P. IV. O. 147 p. 352

In Processu Ordinario non tenetur quis recognoscere attestata nuda, etsi, ipso absente, jurejurando confirmata sint. Vol. IV. P. VI. O. 310. p. 516

Hoc ipso in summarium mutatus haud esse censetur, quod tantum responsio ad libellum, Antwort, per rem judicatam injuncta. Vol. V. P. VIII. O. 459. p. 744

Qui metuit, ne debitor literas cambiales jurato diffiteatur, Processu Ordinario uti haud prohibetur. Vol. VI. P. X. O. 360. p. 637

Processus Possessorii Summarissimi.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Vid. supr. *Possessorium Summarissimum.*

Processus Summarius.

Etiam in actione injuriarum æstimatoria, invito licet reo, locum habet, adeoque actor recognitionem documentorum recte petit. Vol. I. P. I. O. 105. p. 145

Non semper consultum est, in Saxonia, Processum Summarium ex §. 8. *Resol. Gravam. de Ann. 1661.* institui. Vol. I. P. I. O. 335. p. 623

Quænam causæ Processu Summario sint tractandæ. Vol. I. P. I. O. 70. n. 2. seq. p. 86. seq.

Etiam in Processu Summario apud Saxones Guarandæ præstatio requiritur. Vol. I. P. I. O. 126. p. 174

Num interrogatoria admittat? Vol. II. P. III. O. 170. n. 2. p. 492

Processui Summario ex §. 8. *Resol. Gravam. de Ann. 1661.* locus haud est, quando vel unicum libelli caput ex documentis liquidum non est. Vol. III. P. IV. O. 39. p. 173 & Vol. III. S. p. 464

In Processu Summario non tenetur quis adversarii interrogatoria admittere, quamvis hunc, ad ea, danda, Judex expresse citaverit. Vol. IV. P. V. O. 19. p. 30

Processu Summario hodiernum interdicta adipiscendæ atque recuperandæ possessionis ventilantur. Vol. V. P. VII. O. 43. p. 104

In Processu Summario terminus productionis nullum fatale constituit. Vol. V. P. VIII. O. 294. p. 537

Ne quidem in Processu Summario irregulari ex §. 8. *Resol. Gravam. de Ann. 1661.* simul editio & recognitio documenti peti potest. Vol. V. P. VII. O. 355. p. 619

Quænam Processus Summarius ex §. 8. *Resol. Gravam. de Ann. 1661. tit. von Justitiens Sachen,* requirat. Vol. VI. P. X. O. 373. n. 1. p. 663. seq.

Procurator.

Quomodo differat ab Advocato? Vol. I. P. I. O. 230. n. 1. p. 480

An in causa injuriarum ad declarationem honoris, nomine injuriantis faciendam, quandoque sit admittendus. Vol. I. P. I. O. 30. n. 1. p. 44

Utrum in processu desertionis a parte malitiosi desertoris admittatur. Vol. I. P. I. O. 204. n. 40. p. 372

An, si cum libera datus, plus possit agere, eo, qui sine libera est consti-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- constitutus Vol. I. P. I. O. 216.
n. 12. seqq. p. 434 seqq.
- Vi potestatis iterum, iterumque
substituendi, in mandato sibi
concessæ, non potest substi-
tuto facultatem ulterius substi-
tuendi conferre. Vol. I. P. I.
O. 242. p. 492
- Procurator, cui potestas acce-
ptandi iuramentum data est,
pollet etiam facultate princi-
palem ad illud præstandum
offerendi. Vol. I. P. I. O. 127.
n. 1. p. 176. & O. 140. n. 4.
p. 200
- Procurator, cui data est facultas
deferendi aut acceptandi iura-
mentum, non æque delatio-
nem ejus semel factam revo-
care, aliamque probandi viam
eligere potest. Vol. I. P. I. O.
140. n. 2. p. 199
- Procurator, generali mandato
instructus, causas, speciale man-
datum requirentes, expedire
non potest. Vol. I. P. I. O. 216.
n. 8. p. 434
- Procuratori in Saxonia Electorali
insinuatio citationis fieri ne-
quit, nisi de illa recipienda
specialis clausula mandato e-
jus inserta sit. Vol. I. P. I. O.
231. p. 480
- Quando Procurator solvendo
non est dominus ex clausula
generali Prætoria in integrum
restituitur. Vol. I. P. II. O.
391. p. 740. & Vol. VII. S. p. 316
- An Procuratori citatio insinuari
possit? Vol. I. P. I. O. 231.
p. 480
- Procuratoris negligentia princi-
pali non nocet si res sit in-
certæ æstimationis. Vol. I. P. I.
O. 3. p. 3. & O. 11. p. 21
- Vel si Procurator non sit sol-
vendo. Vol. I. P. II. O. 391.
p. 740
- Num in Saxonia post recentius
de Duellis Edictum Ann. 1712. pro-
mulgatum in causis injuriarum
admitti possit. Vol. II. P. III.
O. 126. n. 10. p. 37
- An ad iuramentum præstandum
sit admittendus? Vol. III. P.
IV. O. 151. n. 45. seqq. p. 366.
seqq.
- Num iuramentum deferri possit?
ibid. n. 486. seqq. p. 433
- An jurare teneatur, iuramento
ipsi delato. ibid. n. 502. p. 436.
& n. 589. p. 448
- An, & quomodo iuramentum
calumniæ generale præstet.
ibid. n. 672. seq. p. 459
- Procurator sine speciali manda-
to ad reconventionem, ante
finitam conventionem re-
spondens, domino haud præ-
judicat. Vol. III. P. IV. O. 1.
n. 138. p. 19
- An procurator cum libera pote-
statem

REPERTORIUM WERNHERIANVM:

- statem habeat, bona principalis alienandi? Vol. III. S. ad P. I. O. 216. n. 2. p. 714 seqq.
- An in causis matrimonialibus admittatur? Vol. V. P. VII. O. 182. p. 287
- Hodie regulariter nec ante nec post litem contestatam, invito Domino, mandato renunciare potest. Vol. IV. P. VI. O. 345. p. 570
- Ut copias pro originalibus recognoscere queat, speciali mandato opus est, neque sola recognoscendi potestas, mandato adjecta sufficit. Vol. IV. P. VI. O. 380. p. 619
- In animam principalis, invito adversario, jurare non potest. Vol. IV. P. VI. O. 465. q. 739
- Notarius non potest esse Procurator in ea causa, in qua officium suum praestitit. Vol. V. P. VII. O. 27. p. 81
- Hodieque post litem contestatam, invito adversario, & absque praevia causae cognitione, alius Procurator a Domino constitui nequit. Vol. V. P. VII. O. 42. p. 103
- Jure Civili, post litem contestatam, Procuratori citatio recte insinuatur. Vol. V. P. VIII. O. 348. p. 613
- Num exceptione divisionis contra Dominum se se tueri possit, si substitutus in negotio sibi commissio, quid neglexit. Vol. VI. P. IX. O. 190. n. 3. p. 327. seq.
- In causis criminalibus non admittitur, sed personalis comparitio necessaria est. Vol. VI. P. IX. O. 198. p. 354
- Facta, in litis contestatione, semel a se negata, deinceps, sine speciali mandato, affirmare nequit. Vol. VI. P. X. O. 483. p. 865
- Si duo Procuratores in solidum constituti sunt, alter alterum haud excludit, etsi solus causam in aliquo termino tractaverit. Vol. VI. P. IX. O. 38. p. 94
- Quando plures Procuratores simpliciter, nec in solidum constituti sunt, nonnisi conjunctim in judicio admittuntur. Vol. VI. P. X. O. 348. p. 622
- Quomodo duo pluresve Procuratores caute constituantur? ibid. n. 5.
- Vid. supr. *Mandatarius.*
- Prodigus.**
- An ad juramenti praestationem sit admittendus? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 75. p. 370
- Quis talis dicatur? Vol. IV. P. V. O. 178. n. 1. p. 282
- Quamvis revera aliquis Prodigus sit, nisi tamen publice pro tali

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tali a Magistratu declaratus fuerit, valide se obligat. Vol. IV. P. V. O. 178. p. 282

Producens.

Contra Producentem, unus testis plene non probat. Vol. I. P. I. O. 194. p. 337

Productio Documentorum.

Speciale mandatum haud requirit. Vol. IV. P. V. O. 105. p. 158
Quousque Productioni Documentorum in processu locus sit. Vol. VI. P. IX. O. 210. n. 1. seqq. p. 373

Productio apochæ, a patre debitore filio datæ, solutionem in concursu creditorum haud probat. Vol. VI. P. X. O. 252. p. 449

Productus.

Quoties testes in termino Productionis vel emanent vel testimonium dicere detrectant, toties Productus in sequenti termino cum interrogatoriis admittendus est, licet in priori haud comparuerit. Vol. I. P. I. O. 348. p. 641

An Productus, in termino productionis contumax cum interrogatoriis suis in sequenti termino sit audiendus, si te-

stes nondum examinati fuerint. Vol. II. P. III. O. 3. p. 19

Regulariter expensas interrogatoriorum solvere tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 123. p. 183

Proedria seu Præcedentia.

Ad quid in causis Proedriæ seu Præcedentiæ præcipue sit respiciendum? Vol. II. P. III. O. 175. n. 3. p. 501

Professores.

An beneficio competentiae gaudeant? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 141. p. 732

Prohibitio.

Prohibitio Pœnalis, de non vendenda cerevisia, civitates, intuitu prædiorum, etsi noviter a Nobilibus emtorum, regulariter haud stringit. Vol. VI. P. IX. O. 17. p. 28

Quando aliud, circa Prohibitiones nuptiarum, non est constitutum, aut receptum, standum est Jure Canonico. Vol. VI. P. IX. O. 83. p. 137

Prohibitio Alienationis.

Qualem effectum habeat Prohibitio alienationis a Lege, ut testatore factam? Vol. I. P. II. O. 372. n. 2. seqq. p. 685. seqq.

Prohibitiones Matrimonii.

Prohibitiones Matrimonii, quæ in

in Jure Divino extant, non ad personas restringendæ, sed propter identitatem rationis, ad integros gradus pertinent. Vol. VII. S. ad P. I. O. 278. p. 248

Promissio.

Ante acceptationem promittentem non obligat. Vol. I. P. I. O. 182. n. 7. p. 292

Promissio de non revocando testamento, aut non mutando herede non obstat, quo minus testator voluntatem suam mutare queat? Vol. I. P. I. O. 160. n. 4. p. 223

An idem si hæc Promissio jurato sit facta? ibid. n. 5

Promissio, indefinite concepta, ad certi quid præstandum non obligat. Vol. I. P. II. O. 380. n. 7 p. 710

Promissio rei impossibilis jurejurando non convalidatur. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 165. p. 383

Si quis alicui rem promiserit simpliciter, deinde vero rursus alii jurato promittat, Promissio posterior invalida est. ibid. n. 166

Promissiones, etsi juratæ, quæ ab eo fiunt, qui vinculis detinentur, præsumuntur, metu extortæ, adeoque retractari queunt. Vol. IV. P. VI. O. 483 p. 781

Quicquid in eventum nuptiarum promissum est, his non secutis, haud debetur, etsi sponsalia, contracta fuerint. Vol. VI. P. IX. O. 14. p. 24

Ex promissione certarum Promissionum annuarum, etsi ex certo fundo, tantum jus personale oritur. Vol. VI. P. IX. O. 97. p. 151

Promissio de non alienando.

Promissio de non alienando, vel concedendo jure protimiseos, factam legitimam alienationem nullam non facit, sed promissorem tantum devincit, ut vel promissum adimpleat, vel interesse præstet. Vol. VII. S. ad P. III. O. 35. p. 374

Promissor.

An Promissor, qui tertio promittit, se alteri aliquid daturum, revocare promissionem tamdiu possit, quoad alter eandem acceptaverit. Vol. III. S. ad P. I. O. 182. n. 2. p. 663. seqq.

Qui factum alterius promittit, liberatur, si omnem, ad hoc procurandum, diligentiam adhibuerit. Vol. VI. P. X. O. 311. p. 541

Proprietarius.

An consensu usufructuarii fundo

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

do servitutem imponere pos-
sit? Vol. I. P. I. O. 223. n. 5. seq.
p. 465

Non solvit onera, sed usufru-
ctarius. Vol. I. P. I. O. 10. n.
1. p. 20

Pensio, pro usu prædii urbani,
distinctis terminis solvenda,
inter usufructuariæ heredes &
Proprietarium, pro rata tem-
poris, dividi debet, etsi unum
locarium in singulos annos
constitutum fuerit. Vol. VI. P.
X. O. 368. p. 654

Proprietas.

Legato fundo ad utendum fru-
endum donec legatarius vixe-
rit, sub onere fideicommissi,
ipsa Proprietas legata censetur.
Vol. I. P. I. O. 121. p. 168

Quæstio de Proprietate aliquan-
do moveri potest, licet con-
ventio super possessione non-
dum finita sit. Vol. III. P. IV.
O. 1. n. 144. p. 20

Per clausulam fideicommissariam
haud excluditur. Vol. V. P. VIII.
O. 479. p. 797

Prorogatio.

Tacita Prorogatio cujusque con-
tractus regulariter non nisi us-
que eo facta esse intelligitur,
donec alteruter contrahenti-
um suum dissensum declaret
Vol. I. P. I. O. 168. p. 240

In Saxonia Electorali Prorogatio
Termini petita non statim hoc
ipso, quod expresse haud de-
negata fuerit, pro concessa ha-
betur. Vol. I. P. II. O. 405. p.
766

Si Prorogatio ante terminum ela-
psum petita sit, & deinceps a
Judice concessa, non obesse vi-
detur, quamvis concessio de-
mum elapso termino secuta sit.
ibid. n. 5.

Prorogatio Jurisdictionis.

Ad effectum Prorogationis Juris-
dictionis ratione reconventio-
nis non requiritur litis conte-
statio, sed sola citatio sufficit.
Vol. III. P. IV. O. 1. n. 126. p. 17
Effectus Jurisdictionis Prorogati-
vus, quem reconventio habet,
non est necessitatis, sed liberæ
voluntatis. ibid. n. 146. p. 20

Prorogatio Termini.

Ut in causis denunciationum de
Prorogatione Termini, fiscalis
certior reddatur, opus haud
est. Vol. V. P. VIII. O. 389.
p. 653

Prosecutio Leutationis.

An statim in primo termini die,
etiam quoad materialia ad fi-
nem perducere sub pœna deser-
tionis Leutationis fieri de-
beat? Vol. III. P. IV. O. 162. n. 1.
seqq. p. 472

M m m

Prose.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Prosecutio Leutationis, ab uno ex litis confortibus facta, etiam alteri ad evitandam desertionis poenam, prodest. Vol. IV. P. V. O. 79. p. 124. & O. 429. p. 692

Quamvis Prosecutio Leutationis in termino rite facta sit, prior tamen sententia, in contumaciam leuterati emanentis, non aliter corrigi potest, quam si responsio ipsi sub comminatione solita injuncta fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 264. p. 455

An in prosecutione Leutationis formalia materialibus necessario praemitti debeant? Vol. IV. P. VI. O. 448. n. 1. seqq. p. 715

Quando Leutationis Prosecutio, per relationem ad schedulam leutationis, in scriptis facta, haec quidem deserta est, sed Advocatus poenam haud incurrit. Vol. VI. P. X. O. 435. p. 776

Protestatio.

Protestationis ea vis est, ut agentis jus illa sum conservet, atque in tuto collocet, efficiatque, ne ex actu illo, cui adjicitur, damnum aliquod ad protestantem redundet. Vol. I. P. I. O. 78 n. 2. p. 96

Sola Protestatio, in scriptis facta, quamvis adversarius ad ean-

dem responderit, litis pendentiam haud inducit. Vol. II. P. III. O. 200 p. 543

Protimiseos Jus.

Utrum competat Domino directo etiam illo casu, quo vassalis ex privilegio, consuetudine, aut statuto facultas feudum, non expetito prius Domini consensu, alienandi concessa est. Vol. I. P. I. O. 209. n. 1. p. 417

Ad effectum Jus Protimiseos exercendi illa etiam bona pro avitis habentur, quae a liberorum redimentium avo proveniunt. Vol. I. P. I. O. 151. p. 214

Qui Jus Protimiseos habet, rem alienatam ab emtore revocare potest, quando hic sciens, tale jus alteri competere, eandem emit. Vol. I. P. II. O. 425. p. 832

Jus Protimiseos legale in bonis censiticis non datur. Vol. I. P. II. O. 428 p. 842

Jus Protimiseos ex speciali conventionem quaesitum, stricte est interpretandum, nec ultra casus, quorum mentio expresse facta, extendendum est. Vol. I. P. I. O. 298. n. 1. p. 569

Vi Juris Protimiseos agnatis in feudo jus offerendi adversus creditorem pignoratitium ejusve

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

jusve emtorem competit. Vol. I. P. I. O. 326. p. 612

An ex Jure Protimiseos contra tertium possessorem agi possit? Vol. I. P. II. O. 425. n. 1. seqq. p. 832

Vid. supr. *Jus Protimiseos.*

Protocollum.

An contra Protocollum juramenti delatio locum inveniat? Vol. I. P. I. O. 12. p. 21. seq.

Protocolli judicialis exemplum, licet antiquum, regulariter vim probandi non habet. Vol. VI. P. IX. O. 162. p. 268

Protonotarius.

Registraturas præsentibus Scabinis & Assessioribus facere debet. Vol. I. P. I. O. 1. n. 1. p. 1. seqq.

Proventus.

An Proventus, ex fodina coerulei coloris dotali a marito percepti, eidem jure domini irrevocabiliter cedant? Vol. I. P. I. O. 28. p. 42

Proventus metallici fructuum nomine non veniunt, nec irrevocabiliter ad maritum pertinent. ibid. n. 1.

Provocans.

Vulnere accepto, regulariter ad expensas & interesse actionem nullam habet. Vol. I. P. I. O. 83.

n. 1. p. 104. & Vol. VII. p. 104

Provocans vulneratus actionem L. Aquiliæ ad expensas & interesse habet, quoties ex parte provocati insignis excessus apparet. Vol. I. P. I. O. 83. p. 104

Provocans, ex L. Si contendat citra ineptitudinem libelli impositionem perpetui silentii petit. Vol. I. P. II. O. 487. p. 953

Provocanti ob acceptum vulnus, ad damnum recuperandum actio denegatur. Vol. II. P. III. O. 14. n. 1. p. 42

Excipitur casus magni excessus a parte provocati. ibid. n. 2. p. 43

Provocatio ad divisionem.

Etiam extra judicialiter, imo in ipso contractu, qui cum extraneo celebratur, fieri potest. Vol. IV. P. VI O. 449 p. 716

Provocatio ex L. Diffamari. 5. C. de Ingen. Manum.

Num locum inveniat, si diffamatio probari non possit. Vol. II. P. III. O. 177. p. 504

Cum actione injuriarum recte cumulatur, quando diversa capita pro objectis habent. Vol. IV. P. V. O. 12. p. 23

Intentari potest coram quocunque Judice, quamvis intuitu utriusque incompetens sit.

Vol. IV. P. V. O. 109. n. 3.
p. 161

Durante lite, locum non habet
propter spolium, per modum
exceptionis objectum. Vol.
VI. P. X. O. 344 p. 616

Provocatio ex L. Si con-
tendat. 28. ff. de Fidejuss.

Datur quoque contra vendito-
rem emtori, cui exceptio simu-
lationis adversus contractum
competit. Vol. IV. P. V. O. 72. p. 115

In Provocatione ex *L. Si conten-*
dat. 28. ff. de Fidejuss. eo dirigi
petitum debet, ut exceptiones
pro validis per sententiam ju-
dicentur. Vol. VI. P. X. O. 315.
p. 547

Quid per Provocationem ex *L. Si*
contendat. 28. ff. de Fidejuss. pro-
vocans intendat. *ibid.* n. 1.
seqq.

Provocatus.

Provocatus ex *L. Diffamari*, non te-
netur actionem principalem in
Judicio diffamationis institue-
re, sed electionem habet, ubi
experiri velit, nisi aliud per
rem judicatam injunctum fue-
rit? Vol. I. P. I. O. 211. p. 424

Quantum regulæ, *quod ignoscen-*
dum sit ei, qui se ulcisci voluit Pro-
vocatus; in homicidio commis-
so fittribuendum. Vol. II. P.
III. O. 150. n. 2. p. 443

Provocatus ex L. 5. C. de
Ingen. Manum.

Quando se ad probationem of-
fert, eam semper præcise per
articulos peragere tenetur.
Vol. III. P. IV. O. 166. p. 479

Provocatus ex L. Diffa-
mari.

Electionem habet, utrum actio-
nem principalem in foro dif-
famationis, an coram ordina-
rio diffamati Judicio movere
velit. Vol. IV. P. V. O. 109. p. 161

Proximitas.

In fideicommissio familiæ sub
conditione, vel in diem reli-
cto, non ex persona testatoris,
sed novissime defuncti agnati,
æstimanda est. Vol. V. P. VII.
O. 134. p. 261

Proximitas Gradus.

In retrahendis bonis, ex capi-
te consanguinitatis, Proxi-
mitas, quæ est tempore con-
tractus, spectanda, nec eorum,
qui postea concepti sunt, ratio
habenda est. Vol. IV. P. VI. O.
418 p. 678

Quando de certa pecunia, inter
heredes allodiales, quibus vi
pacti ex feudo illa debetur, di-
videnda agitur, Proximitas in-
tuitu paciscentium, non ulti-
mum defuncti, æstimari de-
bet

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

bet. Vol. VI P. X. O. 293. p. 511

Pubertati Proximus.

An ad iuramenti præstationem sit admittendus. Vol. III. P. IV.

O. 151. n. 72. p. 369

Publicatio Novarum Legum.

Quomodo fieri debeat? Vol. III.

P. IV. O. 225. n. 5. p. 584

In Ducatu Magdeburgico transmissio sententiæ, partibus in vim publicati facta nullum effectum habet. Vol. III. P. IV.

O. 215. p. 563

Publicatio Sententiæ.

Non censetur rite facta, si tantum sententiæ copia parti petenti data sit. Vol. IV. P. VI. O. 392. p. 639

Quando utraque pars in termino Publicationis Sententiæ emanet, is pro circumducto habetur, etsi registratura in Actis de facta Publicatione reperiatur. Vol. IV. P. VI. O. 398. p. 646

Pupillus.

Licet ipse sine tutoris auctoritate non obligetur, in contractu tamen bilaterali, alterum tamdiu obligatum habet, donec tutoris declaratio, num stare promissis, an a contractu rece-

dere velit, superveniat. Vol. I.

P. I. O. 180. n. 7. p. 288

In Pupilli bonis mansisse intelliguntur, quæ illegitime alienata sunt, actionemque habet contra possessorem, sive is primus fuerit, sive secundus. Vol.

I. P. I. O. 217. n. 9. p. 451

Si tutores in processu aliquid neglexerint, Pupilli electionem habent, utrum adversus ipsos experiri, an contra eorum factum in integrum restitui velint. Vol. I. P. I. O. 264 p. 516

Toties Pupillis est subveniendum, quoties de læsione constat. Vol. II. P. III. O. 130. n. 4 p. 384

Usuras de pecunia vel usuris, quas tutor exegit, & in usus necessarias impendit, ab hoc petere non potest. Vol. III. P. IV. O. 59 n. 1. seqq. p. 194

An ad iuramentum in litem sit admittendus? Vol. III. P. IV.

O. 151 n. 320. seqq. p. 409. seq.

Num iuramentum deferre possit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 448. seqq. p. 427

Etiam contra rem judicatam restitutione in integrum gaudet. Vol. III. P. IV. O. 548. n. 4. p. 623

Si facto tutoris læsus est electionem habet, utrum adversus ipsum experiri, an contra eo-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

rum factum in integrum restitui velint. Vol. III. S. ad P. I. O. 264. p. 725

Pupillus, cujus bona socius, proprio nomine, societati intulit, adversus hanc non nisi hypothecariam actionem pro rata ipsius parte habet. Vol. III. P. IV. O. 67. p. 218

Utrum Pupillo juramentum deferri possit? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 494. p. 434

Quid hodie circa hanc quaestionem obtineat? ibid. n. 498. seqq. p. 435. & n. 597. seqq. p. 449

Si inter Pupillum & tutorem, quod hic pecuniam pupillarem otiosam reliquerit, cui onus probandi incumbat. Vol. III. S. ad P. II. O. 478. p. 758. seq.

Ex instrumento, quod super contractu, cum tutore inito, confectum, ab eoque subscriptum est, executive conveniri potest. Vol. IV. P. VI. O. 386. p. 632

Tenetur ex contractu tutoris, intuitu tutelae, inito, etsi versio in rem ejus probari nequeat. Vol. IV. P. VI. O. 387. p. 635

Adversus Pupillos tacita relocatio praedii frustra allegatur. Vol. V. P. VIII. O. 384. p. 648

In bonis vitrici, cui mater tutrix,

rationibus haud redditis, nec alio tutore petito, nupsit, tacitam hypothecam habet. Vol. VI. P. IX. O. 130. p. 193

Quando Pupillus, adversus negotium, cum tertio gestum, se in integrum, restitui petit, hic regulariter tutori ejus frustra litem denunciat. Vol. VI. P. IX. O. 10. p. 12

Alienationem bonorum immobilium, a solo tutore factam perpetuo impugnare potest, neque praescriptio quinquennalis, a tempore majorennitatis, ad hunc casum pertinet. Vol. VII. S. ad P. VI. O. 482. p. 681.

Q. Quaestio.

Quaestio facti tam diu suspendenda est, donec existentia statuti, ex quo actio instituta, probata sit. Vol. I. P. II. O. 419. p. 807

Quoties duae Quaestiones occurrunt, quarum una praejudicialis est, cognitio alterius non prius suscipienda, quam haec ventilata atque finita sit. Vol. I. P. II. O. 419. n. 1. p. 807

Quaestio praejudicialis causam principalem suspendit. Vol. I. P. II.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

P. II. O. 357. n. 6. p. 660. & O. 419.
n. 5. p. 808

Quæstio Facti.

Aliquando Quæstio Facti, incidenter occurrens, expediri potest, quamvis alias causa ad aliud forum pertineat. Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 101. seqq. p. 281

Quæstio Perjurii.

Adversus iuramentum judiciale, quoad interesse privatum, locum non habet, nisi hoc in continenti probari possit. Vol. VI. P. IX. O. 147. p. 226

Quæstio Possessionis.

Quæstio Possessionis, in causa criminis orta, præjudicialis est, & ante illam, excuti ac terminari debet. Vol. III. P. IV. O. 1. n. 142 p. 19

Quæstio Proprietatis.

Aliquando moveri potest, licet conventio super possessione nondum finita sit. Vol. III. P. IV. O. 1. n. 144. p. 20

Qualitas Domanialis.

Ad probandam Qualitatem Domanialem solus situs haud sufficit. Vol. V. P. VII. O. 202. p. 400

Qualitas Feudalis.

Non præsumitur, sed probanda

est. Vol. III. P. IV. O. 62. n. 1. seqq. p. 203

Quomodo probetur? ibid. n. 3.
Per solam investituram non probatur. Vol. V. P. VII. O. 100. p. 156

Qualitas malitiosi Decretoris.

Ex moratorio Rescripto probari nequit. Vol. VI. P. IX. O. 174. p. 294

Qualitas Pertinentiæ.

Ex sola prædiorum coemptione colligi non potest. Vol. VII. S. ad P. I. O. 79. p. 99

Uti nec ex usu diuturno. ibid. n. 3. p. 100

Qualitas Possessionis,

An in possessorio summarissimo sit spectanda? Vol. I. P. II. O. 434 n. 4. p. 853

Quantitas.

Cum eadem Quantitas in eadem scriptura bis eidem legata est, regulariter & nisi animum multiplicandi in testatore legatarius probaverit, tantum semel debetur. Vol. I. P. I. O. 202. p. 357

Legata eadem Quantitate in diversis scripturis, illa bis debetur. ibid. n. 3.

Quantitas, quam actor a reo petit, citra vitium obscuri & inepti

epti libelli dividi & in certos
numeros distribui potest. Vol.
II. P. III. O. 43 p. 104

Quando demonstrationis tantum
gratia adjecta censeatur. Vol.
VI. P. IX. O. 150. n. 6 p. 239

An etiam in Quantitatibus lega-
tis juri accrescendi locus sit?
Vol. VII. S. ad P. IV. O. 106.
p. 507

Quantitas Cautiois pro
reconventione & expensis.

Non præcisæ æqualis esse debet
summæ, in reconventionem
deducendæ. Vol. VII. S. ad P.
III. O. 102. p. 380

Quantitas Dotis.

Quantitas Dotis, ex feudo præ-
standæ, regulariter arbitrio
Domini directi terminari de-
bet. Vol. IV. P. V. O. 92. p. 139

Ad quid in definienda Dotis
Quantitate respiciendum sit?
ibid. n. 1.

Quantitas Legitimæ.

Ad indagandam Legitimæ Quan-
tatem, hereditas, mediante
inventario, aut jurata specifi-
catione, indicari debet. Vol.
VII. S. ad P. IV. O. 174. p. 568

Quantitas Milliaris.

Ex vulgari geometrarum calculo
est æstimanda. Vol. VII. S. ad
P. I. O. 201. p. 212

Quarta Falcidiæ.

A legatis, piæ causæ relictis, de-
trahi non potest. Vol. V. P. VII.
O. 92. p. 185

Modus, Quartam Falcidiam ab u-
su fructu legato detrahendi, in
L. 68. pr. ff. ad L. Falcid. propo-
situs, hodiernum in usu est. Vol.
V. P. VII. O. 10. p. 47. & Vol.
VII. S. p. 698

An detractio Quartæ Falcidiæ in
testamento, ad pias causas fa-
cto, locum inveniat, & heres
institutus legata integra præ-
stare debeat? Vol. VII. S. ad
P. I. O. 21. n. 166. seqq. p. 38.

Quarta Trebellianica.

Quartæ Trebellianicæ detractio
in fideicommissis, familiæ con-
servandæ causa relictis, & bo-
nis alienari prohibitis, locum
non habet. Vol. I. P. II. O. 422.
n. 3. p. 819

An præter legitimam Quarta
quoque Trebellianica deduci
possit? Vol. I. P. II. O. 458. n. 1.
seqq. p. 919

Unde ortum duxerit? Vol. III.
P. IV. O. 7 n. 1. seqq. p. 102. seq.
Sæpe exprimitur in Legibus per
Quartam Falcidiam, & unde id
factum? ibid. n. 2. seqq. p.
103.

In Quartam Trebellianicam fru-
ctus percepti regulariter im-
putari

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

putari debent. Vol. III. P. IV. O. 7. p. 102. seqq.

Utrum hodie Quartæ Trebellianicæ detractio a patre per testamentum prohiberi possit? ibid. n. 127. seqq. p. 124. seqq.

Eo in casu, quo liberi, fideicommissio in diem, vel sub conditione gravati sunt, præter legitimam, Quarta Trebellianica detrahitur. Vol. VII. S. ad P. II. O. 445. n. 6. p. 352

Quasi Possessio.

Quasi Possessio libertatis facti est, adeoque ab allegante probanda. Vol. I. P. I. O. 274. p. 527

Quaterdena.

An, quando unius alteriusve Quaterdenæ terminus in diem feriatum incidit, subhastatio interrumpatur. Vol. I. P. I. O. 80. p. 100

Trium Quaterdenarum tempus quo in Saxonia subhastationes fiunt, sine additamento trium dierum accipiendum est. Vol. I. P. I. O. 81. p. 101

Quaterdena, qua renovatio arresti in Saxonia fieri debet, tam a die petiti, quam impetrati arresti, computari potest. Vol. IV. P. VI. O. 281. p. 470

Querela Inofficiosi Testamenti.

Si per Querelam Inofficiosi Testamenti testamentum fuerit rescissum, victoria omnibus ab intestato successoris prodest, quamvis Querelam non habeant. Vol. I. P. I. O. 270. p. 522

Qui instituta Inofficiosi Testamenti Querela ad finem usque litis perseverat, suæque intentioni inhæret, omnia emolumenta, tali Testamento sibi destinata, amittit, eaque fisco vindicantur. Vol. I. P. I. O. 18. n. 1. p. 28

Secus, si quis tantum solennia ultimæ voluntatis, non vero iudicium paternum, impugnavit. ibid. n. 2

Aut si quis testamentum revocatum esse, patremque ab illa voluntate recessisse, contendit, atque in sua petitione succumbit. ibid. n. 3

Fratribus ac sororibus aliter non competit, quam si turpis persona ipsis prælata fuerit. Vol. IV. P. V. O. 35. p. 49

Querela Nullitatis.

Quamdiu duret contra sententiam ex falsa vel erronea causa latam. Vol. I. P. I. O. 33. n. 1. p. 47. & O. 34. n. 1. p. 48

Contra subhastationem minus recte factam per 30. annos datur. Vol. I. P. I. O. 187. n. 1. seqq. p. 320

Nnn

Jure

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Jure communi regulariter intra decendum in judicium deduci debet. Vol. II. P. III. O. III.

p. 243

Nisi nullitates sint insanabiles. ibid. n. 2

Potest cum beneficio restitutionis in integrum in eodem libello subordinate cumulari. P. IX O. 189. p. 324

Quinquennium.

Quinquennium, intra quod beneficium separationis bonorum peti potest, demum ex tempore aditæ hereditatis incipit. Vol. III. P. IV. O. 231. p. 594

R.

Rami Arborum.

Rami Arborum, in vicini fundum propendentes ad ipsum jure Domini pertinent, adeoque ab illo libere succidi queunt, siue prædium rusticum, siue urbanum fuerit. Vol. I. P. II. O. 426 p. 835

Secus Jure Civili, quo requiritur, ut arbores in vicini fundum radices egerint. ib. n. 1

Ratificatio.

Ineptum est, ab inquisito Ratificationem expeti, quando is,

se innocentem esse, in tormentis asseruit. Vol. V. P. VIII. O. 414. p. 690

Ratificatio confessionis, in tortura factæ, etiam post tertium diem fieri potest. Vol. VII. S. ad P. III. O. 50. p. 376

An Ratificatio confessionis, in tortura factæ, etiam ultra tertium diem differri queat? Vol. II. P. III. O. 50. p. 116

Ratihabitio.

In foro Saxonico post sententiam definitivam locum non habet, quando acta procuratoris ob mandati vitium impugnantur. Vol. I. P. I. O. 257. p. 508

Ratihabitio minoris jurata alienationem bonorum, alias invalidam, reddit validam. Vol. I. P. II. O. 415. p. 794

Ut contractus mulieris Saxonice valeat, sufficit, si curatoris Ratihabitio sequatur. Vol. IV. P. V. O. 45 p. 63

Rationes.

Ex Rationum instrumento contra Senatum executive agi potest, quamvis sigillum publicum & Consulis regentis subscriptio deficiat. Vol. I. P. II. O. 497. p. 969

Redditis semel Rationibus, non ulterius inquirendum, sed plena securitas quæsitæ esse intelligitur.

ligitur. Vol. II. P. III. O. 136.

n. 2. p. 406

Rationes administratorum civitatum, licet subscriptæ & expunctæ, intra decem annos, post mortem eorum retractari possunt Vol. III. P. IV. O. 218 p. 589

Intra quantum temporis spatium ob errorem calculi retractari queant? ibid. n. 2.

Medium coercendi eum, qui Rationes, aut juratam specificationem edere recusat, est iurandum in litem. Vol. V. P. VIII. O. 434. p. 708

Rationes, a Principe, ejusve procuratore, approbatæ, regulariter retractari non debent. Vol. VI. P. X. O. 466. p. 822

Utrum elapso præscriptionis tempore illa Rationum expunctarum capita, quæ in illas plane non relata, sed omnino prætermissa erant, urgeri queant? Vol. VII. S. ad P. IV. O. 228. p. 585

Rationes Decidendi.

An a Judice sententiæ necessario sint inferendæ vel adjiciendæ? Vol. III. P. IV. O. 172. n. 1. seqq. p. 484

Contra Rationes Decidendi, sententiæ additas, remedio suspensivo locus haud est. Vol. III. P. IV. O. 172. p. 484

Ratio Generalis.

Efficat, ut dispositio Legis extendatur ad casum, ad quem verba nequaquam quadrare videntur. Vol. I. P. I. O. 26. n. 5. p. 39

Rationum Redditio.

Tutori, liberis a patre constituto, ab hoc testamento remitti potest. Vol. IV. P. V. O. 155. p. 237

Rea Infanticidii.

Quid faciendum Judici, si Rea Infanticidii, partum vixisse, confiteatur quidem, sed rationem scientiæ talem alleget, quæ nihil certi omnino inferat? Vol. III. P. IV. O. 4. n. 112. seqq. p. 74. seq.

Reassumptio Litis.

Sine speciali mandato fieri nequit. Vol. V. P. VII. O. 128. p. 250

Recantatio Injuriarum.

Recantatio Injuriarum, per sententiam injuncta, a quovis, non spectata ejus conditione, solenniter facienda est. Vol. I. P. I. O. 109. p. 151

Recantationis Injuriarum formula. ibid. n. 9. p. 152

Receptatores Furum.

Etsi directo nihil participaverint
Nnn 2 de

de furto, tamen hodie in Saxonia Electorali suspendii poena afficiuntur. Vol. IV. P. VI. O. 492. p. 823. & Vol. VII. S. p. 684. seq.

Recessus.

Ex Recessu Judiciali, apud Saxones ad executionem, sine praevia recognitione, agi potest. Vol. VI. P. X. O. 42. p. 766

Recognitio.

Litis contestatio, & similia, quæ pars Actorum sunt, Recognitione non egent. Vol. V. P. VIII. O. 341. p. 609

Ne quidem in Processu Summario irregulari *ex § 8. Resol. Gram. de Ann. 1661.* simul editio & Recognitio peti potest. Vol. V. P. VIII. O. 355. p. 619

Quando Recognitio Instrumenti, a Notario confecti, per rem iudicatam iuncta est, hæc eum in modum, quod sit instrumentum, a falso Notario conditum, fieri nequit. Vol. V. P. VIII. O. 412. p. 689

Recognitio Documenti.

Etiam in actione injuriarum æstimatoria ab actore recte petitur. Vol. I. P. I. O. 105. p. 145

Recognitio Documenti, per rem iudicatam iuncta, tacite continet juratam diffessionem. Vol. I. P. I. O. 64. p. 80

In processu executivo non divisim, sed plene, quoad subscriptionem & contenta, fieri debet. Vol. II. P. III. O. 229 p. 591

Quamdiu sententia conditionalis, præstatione satisfactionis pro reconventionem & expensis, per eandem iuncta, nondum purificata est, vel unius etiam Documenti Recognitionem quis declinare potest. Vol. III. P. IV. O. 49. p. 182

Quando is, cui Recognitio Documentorum sub comminatione iuncta, eadem in termino, etsi nondum producta, recognoscit, pro contumace haberi nequit, utut adversarius postea productionem originalium faciat, eundemque non aliter quam refusus expensis, admitti petat. Vol. IV. P. VI. O. 421 p. 682

Editio & Recognitio Documenti eodem libello peti nequit. Vol. VII. S. ad P. VIII. O. 355. p. 765

Recognoscens manum atque sigillum.

Ad juratam contentorum diffessionem admitti non debet. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 77. p. 486

Reconductio.

Reconductio tacita in prædiis rusticis ad annum facta intelligitur, licet prima ad plures annos

nos in scriptis contracta fuerit. Vol. I. P. I. O. 16. p. 26

Reconductio in prædiis rusticis ad triennium fieri intelligitur, quoties breviori tempore fructus plene percipi non possunt.

Vo II. P. III. O. 60. p. 149

Quando quis operas alteri ad annum locavit, tacita earum Reconductio ad idem tempus facta intelligitur. Vol. VI. P. IX. O. 2. p. 3.

Reconveniens.

Reconventum ad suum Judicem, licet competens non sit, modo causa ejusmodi per modum conventionis apud eum tractari queat, trahere potest Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 71. p. 277

Reconventio.

In fraudem processus executivi anticipari non potest. Vol. I. P. I. O. 146. p. 206

In foro Saxonico nonnisi in causis connexis locum habet. Vol. I. P. I. O. 237. p. 487

Extra Saxoniam regulariter intra 30. annos locum habet. Vol. I. P. I. O. 238. n. 7. p. 488

Secundum principia Juris Civilis in causis executivis haud conceditur. Vol. I. P. I. O. 240. n. 1. p. 490

Quomodo circa Reconventionis materiam Jus Civile, & Saxo-

nicum inter se differant? Vol. I. P. I. O. 227. n. 1. seq. p. 487. & O. 240. n. 1. seq. p. 490

Eo casu, quo depositio judiciali locum habet, Reconventionis libellum ante terminum a Judice definitum edere, necesse haud est. Vol. I. P. I. O. 238. p. 488

Reconventionis effectus quis? Vol. I. P. I. O. 241. n. 1. p. 491

In Saxonia ante conventionem finitam locum haud invenit. Vol. II. P. III. O. 136. n. 2. p. 409

Jure Civili vero cum conventionne simultaneo processu ac una ventilatur. ibid. p. 410

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 1. n. 3. seq. p. 1. seq.

Quomodo alias quoque vocetur? ibid. n. 3

Potest etiam in alio incompetente Judicio, quam ubi conventio finita institui. ibid. n. 5. p. 2. & n. 23. p. 3. seq.

Habet effectum jurisdictionis prorogativum. ibid. n. 7. seqq. p. 2

Ante finitam conventionem, in foro etiam Saxonico, quandoque recte instituitur. ibid. n. 30. seqq. p. 4. seqq. & n. 82. seqq. p. 11

Quando Jure Civili in judicium deduci debeat? ibid. n. 20. seqq. p. 3. seq.

Intra quantum temporis spatium
N n n 3 insti-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

institui debeat eo in casu, ubi reus, ad depositionem iudicati confugit, & sic ante conventionem plene finitam actorem suum reconvenire vult. ibid. n. 89. seqq. p. 12

Interdum ipsam conventionem præcedit. ibid. n. 105. seqq. p. 14

Non præcise coram eo Iudice, coram quo Iudicium conventionis peractum est, est instituenda, sed etiam coram alio competente hoc fieri potest. ibid. n. 147. p. 21

Si in possessorio conventio sit mota, Reconventio quoad iudicium petitorium aliquando locum habere potest, quamvis prior lis super possessione nondum finita sit. ibid. n. 144. p. 20

Effectus jurisdictionis prorogativus, quem Reconventio habet non est necessitatis, sed liberæ voluntatis. ibid. n. 146

Utrum magis expediat causas conventionis & reconventionis, simul, an successive tractari? ibid. n. 149. seqq. p. 21. seq.

Jure Communi in causis executivis locum non habet. Vol. IV. P. V. O. 214 p. 342

Reconventioni a creditore cambiali res iudicatæ frustra opponitur, quamvis durante con-

ventionem, ab eadem simpliciter absolutus fuerit. Vol. IV. P. V. O. 114. p. 165

Non obstante *Mandat. Sax. Elect. de Cambiis de Ann. 1699.* Reconventioni ad indollatarium locus est. Vol. V. P. VII. O. 131. p. 254

In iudicio Reconventionis actor, si immobilia non possideat, expensarum nomine cavere tenetur. Vol. VI. P. X. O. 445. p. 794

In quibus rebus & actionibus locum inveniat? Vol. VII. S. ad P. I. O. 305 n. 70. p. 277

In foro etiam Saxonico, ante finitam conventionem, quandoque recte instituitur. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 1. p. 414.

Redditio Pignoris.

Tacitam remissionem nexus pignoratii involvit. Vol. I. P. II. O. 418. n. 3. p. 806

Redemptio Apostolorum.

Quando terminus Lege tradendis Apostolis statutus est, horum Redemptio, die Ablösung, non præcise intra eundem sub pœna desertionis fieri debet. Vol. I. P. I. O. 184. p. 315

Redire, Reverti.

Hæ voces in causa testamentaria pro verbis communibus habentur

bentur. Vol. I. P. I. O. 94. n. 1.
p. 124. & n. 4 p. 125

Reditus.

Ad quem Reditus vacantis Epi-
scopatus, donec alius eligatur,
spectent? Vol. VII. S. ad P. I.
O. 21. n. 290. seqq. p. 57

Reditus dimidii anni gratiæ, des halben Gnaden-Jahres.

Dubium est, quinam Reditus in
dimidium annum gratiæ, in das
halbe Gnaden-Jahr, computa-
ri debeant. Vol. V. P. VII. O. 40.
p. 94

In Reditibus dimidii anni gratiæ
vidua defuncti Parochi cum li-
beris in Saxonia Electorali in
capita succedit. Vol. IV. P. VI.
O. 343. p. 567

Reditus Annui.

Utrum intuitu debitoris, seu ven-
ditoris, redimibiles dicantur.
Vol. VI. P. IX. O. 186. n. 1. p. 319

Regulariter in eo monetæ gene-
re, in quo pretium solutum,
sunt præstandi. Vol. VI. P. IX.
O. 187. n. 2. p. 321.

Quando debitor est in mora sol-
vendi. Annuos Reditus, fors re-
peti potest. Vol. VI. P. IX. O.
186. p. 319

Referens Juramentum.

De calumnia jurare non tenetur.

Vol. III. P. IV. O. 151. n. 565.
p. 446

Refusio Expenfarum.

Refusione Expenfarum totius
processus, per sententiam de-
finitivam alicui inuncta, vi hu-
jus sententiæ victor futuras re-
tardati processus expensas ob
adhibita remedia suspensiva
vel devolutiva petitas, sed in
pronuntiando præteritas, ab
adversario haud consequitur.
Vol. I. P. I. O. 337. p. 626

Qui torturam sustinuit, a Refu-
sione Expenfarum inquisitio-
nis immunis est, exceptis ali-
mentis, nec non sumtibus, in
defensionem factis. Vol. II. P.
III. O. 51. p. 116

In Saxonia a Refusione damni &
expenfarum inquisitionum
immunes sunt, qui pœnam
corporis afflictivam sustinue-
runt. Vol. II. P. III. O. 52. p. 118

Is, cui Refusio Expenfarum per
rem judicatam inuncta est, ne-
quidem in alia causa prius,
quam illam præstiterit, admit-
tendus venit. Vol. IV. P. V. O.
146. p. 222

Refutatio.

Refutatio defensionis inquisi-
denuncianti regulariter haud
est permissa. Vol. IV. P. V. O.
100. 152

Refu-

Refutatio Feudi.

Quid sit? Vol. I. P. II. O. 368. n. 5. p. 679

Regalia.

An præscriptionem immemoriam admittant? Vol. III. P. IV. O. 5. n. 93. seqq. p. 91. seqq. & Vol. VII. S. p. 453

An per præscriptionem acquiri possint? Vol. IV. P. V. O. 20. n. 5. p. 31. seq.

Regimen Vicariatus.

Constituitur a Vicariis Imperii durante interregno in locum Iudicii Cæsaris Aulici. Vol. II. P. III. O. 116. n. 74. p. 287

Concurrentem cum Camera Imperiali jurisdictionem exercet. ibid. n. 75

Utrum tantum novas causas recipere, an vero etiam præteritas, seu quæ jam, vivente adhuc Imperatore, in Senatu ejus Aulico agitatae fuerunt, ad se trahere possit? ibid. n. 81. p. 288

Contra sententias, a Regimine Vicariatus latis appellationis remedio locus haud datur. ibid. n. 77. p. 287

Bene tamen supplicationis remedio. ibid. n. 78

Registraturæ.

Quando fidem habeant? Vol. I. P. II. O. 363. n. 3. p. 670

Registraturæ, ab actuariis sine Scabinorum præsentia confectæ, in foro Saxonico, plenam fidem non merentur, siue causa civilis, siue criminalis fuerit. Vol. I. P. I. O. 1. p. 1. & Vol. VII. S. p. 1

Num contra Registraturas judiciales jusjurandum deferri queat? Vol. I. P. I. O. 12. p. 21. & Vol. VII. S. p. 4

An quoque si partes Registraturam, seu protocolium subscripserunt. Vol. VII. S. n. 4. & 5. p. 5

Registraturæ, ab Actuario Nobilis confectæ, non sufficiunt ad probandam paritionem in processu inhibitivo. Vol. I. P. I. O. 116. p. 116. p. 161

Quoties ex Registratura nullum ad quenquam damnum redundare potest, toties falsum in ea committi haud intelligitur. Vol. I. P. II. O. 363. p. 669

Ut Registraturæ, a Superintendentibus conscriptæ, juramento eorum confirmantur, pro re nata injungi potest, Vol. I. P. II. O. 481. p. 949

Adversus Registraturam Judicialem jurata diffessionis locus est, quando actuarii subscriptio in illa

illa deest. Vol. III. P. IV. O.

52. p. 195

Registraturæ non aliter fidem merentur, quam si præsentibus personis judicialibus factæ sint. Vol. III. P. IV. O. 91. n. 4. p. 263. & S. p. 628. seqq.

Registraturæ Superintendentum vim semiplenæ probationis habent. Vol. III. S. ad P. II. O. 431. p. 759

Contra Registraturam iurijurandi delationi locus est, etsi partes eidem subscripserint. Vol. IV. P. V. O. 218. p. 349

Fides Registraturæ judicialis propterea non imminuitur, quod personæ judiciales, quæ adfuerunt, speciatim haud nominatæ sint. Vol. IV. P. VI. O. 259. p. 450

Registratura, de insinuatione citationis, ad domum, simpliciter facta, nullam vim probandi habet. Vol. V. P. VIII. O. 449 p. 734

Registraturæ quæ subditorum mentionem generaliter, nullis individuis expressis, faciunt, regulariter nullam probandi vim adversus illos habent. Vol. VI. P. IX. O. 211. p. 374

Ut Registraturis judicialibus nomina a Scabinis subscribantur, necesse haud est. Vol. VI. P. IX. O. 243. p. 439

In Utroque foro, tam communi, quam Saxonico, nullam fidem merentur Registraturæ, quæ non a jurato Actuario confectæ sunt. Vol. VI. P. X. O. 473. p. 840

Regressus.

Ad renunciata non datur. Vol. II. P. III. O. 6. n. 5. p. 28

Quando emtori, ommissa litis denunciatione, adversus venditorem datur. Vol. II. P. III. O. 166. p. 483

Non datur adversus auctorem, si transactione aut compromisso causa sit finita. Vol. III. P. IV. O. 232. p. 595. & Vol. VII. S. n. 1. p. 588

Etsi omnes articuli probatoriales, pro exoneranda conscientia formati, impertinentes sint, tamen Regressus ad iurjurandum datur. Vol. IV. P. V. O. 66. p. 107

Quamvis lis ab emtore venditori denunciata non sit, tamen Regressus adversus hunc eo casu datur, quo ab emtore jus evincens probari potest. Vol. IV. P. VI. O. 405. p. 652

Non datur reo adversus denunciantem, a quo ad effectum specialis inquisitionis gravatus est. Vol. V. P. VII. O. 56. p. 131

O o o

Datur

Datur, intuitu decimarum, colo-
no adversus locatorem, si hoc
onus tempore contractus re-
ticuerit. Vol. V. P. VII. O. 165
p. 325

Cessat, quando sponsalia, per se
invalida, contracta sunt. Vol.
VI. P. X. O. 270. p. 468

Omissa litis denunciatione, ad-
versus auctorem locum non
habet. Vol. VII S. ad P. I. O.
251. n. 4 p. 235

Si defunctus probationem, pro-
bationem pro exoneranda
conscientia in sententia sibi re-
servatam, suscepit, & intra
fatale definitum articulos pro-
batorias obtulerit, pendente
vero probatione decedat, he-
redes reassumendo litem vel
statim declarare poterunt,
quod juramentum credulitatis
jurare velint, vel pergere in
probatione electa, in qua si
succumbant, Regressus ad ju-
ramentum adhuc conceditur.
Vol. VII. S. ad P. IV. O. 151.
n. 26. p. 531

Regula.

Regula, quod major dividat, mi-
nor vero eligat, tantum in ca-
su intastati valet. Vol. VI. P.
IX. O. 239. p. 423

Regula Juris.

Regula Juris Saxonici, *quod major
dividat, minor eligat*, etiam in
feudis locum habet. Vol. V.
P. VII. O. 129. p. 251

Rei Vindicatio.

In foro Saxonico ante resignati-
onem judicalem domini, em-
tor nec Rei Vindicationem,
nec actionem Publicianam ha-
bet, neque etiam hypothecam
valide constituit. Vol. II. P.
III. O. 25. p. 55. seqq.

An cesset, re apud reum casu
pereunte. Vol. III. P. IV. O. 214
n. 99. seqq. p. 553 seq.

Non aliter legatario competit,
quam si species, eademque te-
statoris propria, ipsi legata fue-
rit. Vol. III. P. IV. O. 237. p. 610

In Rei Vindicatione exceptioni
dominii in reprobatione locus
est, quamvis eadem litis con-
testationi haud adjecta fuerit.
Vol. IV. P. V. O. 14. p. 25

Relationes Collegiorum
Juridicorum, authenticam in-
terpretationem Legum Sa-
xoniarum humillime
expetentium.

Relatio Scabinorum Lipsiensium,
qua interpretationem authen-
ticam *Mandati Regii & Electora-*
lis

lis Saxonici de Ann. 1716. eos, qui subditos Saxonicos, vi doloque ad aliena castra sequenda extra territorium educunt, vel educantibus consilium, sive auxilium præstant, respiciens, humillime expetunt. Vol. VI. P. IX. O. 142. n. 4. p. 217. seqq.

Relationes Facultatis Juridicæ Vitebergensis ad Potentissimum Poloniarum Regem.

Relatio de dubio, super Mandato von geschwinder Exequi-
rung derer Räuber und Diebe,
exorto. Vol. VII. S. ad P. VI.
O. 492. n. 3. p. 688

Relatio de alio dubio, super dicto Mandato exorto. *ibid.* n. 4. p. 694

Relatio Consistorii Ecclesiastici Vitebergensis ad Potentissimum Poloniarum Regem, de eo, quod clericis salarium illius anni quadrantis, in quo decedunt, integrum debeatur. Vol. VII. S. ad P. VIII. O. 406. p. 766

Relatio Juramenti.

Quibus in casibus non sit permiffa? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 564. seqq. p. 445. seqq. & Vol. VII. S. p. 530

Locum non habet, si Juramentum

super factis alterius propriis delatum. Vol. V. P. VIII. O. 259. p. 478

Relatio Nuncii.

Ad essentiam proclamationis aut subhastationis non pertinet. Vol. IV. P. V. O. 4. n. 4. p. 10

Relaxatio a Juramento.

An ullo in casu locum sibi vindicet? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 256. seqq. p. 399. seq.

Cui competat facultas Relexandi Juramentum Vol. III. P. IV. O. 151. n. 264. p. 401.

Relegatio.

Non semper infamiam infert. Vol. IV. P. V. O. 151. p. 230

Relegatione temporali punitur is, qui cum defuncti fratris vidua incestum commisit, si hæc cum marito nunquam una caro facta est. Vol. VI. P. X. O. 312. p. 543.

Non omnis Relegatio Academica promotioni in Ministerium Ecclesiæ impedimento est. Vol. VI. P. X. O. 424. p. 763

Si scæmina, vim passa, stupratoris nubat, loco poenæ capitalis, Relegatio perpetua dictatur. Vol. VI. P. X. O. 459. p. 812

Relegatus.

Si ex simplicitate reversus fuerit, cessat poena capitalis, in crimen

men violatæ urphedæ statuta.

Vol. IV. P. V. O. 52. p. 75

Religio.

Conditio de non mutanda Religione a testatore adjecta, de futuro, non præterito tempore intelligi debet. Vol. II. P. III. O. 128. p. 377

Quod Religionis favore ejusdemque intuitu dispositum est, maxime attendi, & religiose executioni mandari oportet. Vol. II. P. III. O. 128. n. 2. p. 379

Relocatio.

Tacita Relocatio prædii adversus pupillos frustra allegatur. Vol. V. P. VIII. O. 384. p. 648

Ad quot annos Relocatio tacita in prædiis rusticis facta intelligatur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 16. p. 5 seqq.

An Relocatio tacita etiam locum inveniat, si locationis conductionis contractus in scriptis fuerit initus. Vol. VII. S. ad P. I. O. 16. n. 2. p. 6. & 7.

Remedia.

Qui renunciat Remedio *L. 2. C. de Rescind. Vendit.* nihilofecius negotium ob læsionem enormissimam impugnare valet. Vol. II. P. III. O. 131. p. 385

Remedium *L. 2. C. de Rescind. Vendit.* locum habet, quamvis ille, qui

læsit, vel heres ejus, rem alienaverit. Vol. II. P. III. O. 131. n. 5. p. 387

Qui sciens verum rei pretium etiam minoris vendit, Remedio *L. 2. C. de Rescind. Vendit.* uti non potest. Vol. II. P. III. O. 202. p. 546. & Vol. IV. P. V. O. 84. n. 3. p. 130

Remedia Juris.

Remedium *Can. Redintegr. 3. caus. 3. qv. 1.* non minus laicis, quam clericis datur. Vol. I. P. I. O. 123. p. 171

An Remedium *L. 2. C. de Rescind. Vendit.* etiam contra transactiones locum inveniat? Vol. I. P. I. O. 177. n. 7. p. 282

An etiam in aliis contractibus, quam emtionibus venditionibus locum inveniat? Vol. I. P. I. O. 302. n. 1. seqq. p. 574

Cessat contra apocham, quando læsio non in quantitate, sed causa liberationis consistit. Vol. I. P. I. O. 302. n. 4. seqq. p. 574

Remedium ex *L. Diffamari* contra possessorem, haud datur. Vol. I. P. I. O. 227. p. 477. & O. 309. p. 585

Ut locum inveniat, per documenta vel testes diffamatio demonstranda est, nec juris iurandi delatio locum habet. Vol. I. P. I. O. 228. p. 478

Co-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Coram quocunque Judice intentari potest. Vol. I. P. I. O. 314. p. 589

Remedium *L. ult. de Fideicommiss.* per statutum, in qua certa forma mortis causa disponendi præscripta est non excluditur. Vol. I. P. I. O. 324. p. 610

Remedium *L. 2. C. de Rescind. Vend.* etiam in venditione gradæ locum habet. Vol. III. P. IV. O. 22. p. 151

Nec eidem locus est, quando pactis dotalibus peculiaris succedendi ratio definita est, quo casu portio statutaria evanescit, licet eidem expresse renunciatum haud sit. Vol. III. P. IV. O. 80. p. 242

Remedium *L. ult. C. de Edict. D. Hadr. toll.* omnes exceptiones altioris indaginis excludit. Vol. III. P. IV. O. 93. p. 267

Remedium ex *L. Diffamari §. C. de Ingen. manum.* cum Remedio *L. Si contendat 28. ff. de Fidejuss.* confundi non debet, & quomodo hæc duo Remedia inter se differant. Vol. III. P. IV. O. 139. p. 333

Remedium *L. un. C. Quand. Imp. int. pup.* locum non habet, quando inter viduam & personam æque miserabilem de portione statutaria lis est. Vol. III. P. IV. O. 160. p. 470

Qualia Remedia Juris contra il-

lum, qui rem alienam sciens a non domino emit, dentur. Vol. VII. S. ad P. III O. 119. n. 4. p. 389

Remedium *L. 2. de Rescind. Vend.*

Locum habet, etsi emptio venditio a Judice confirmata, aut ejus decreto permixta fuerit. Vol. IV. P. V. O. 234. p. 365

Cessat in emptione venditione super re futura inita. Vol. IV. P. V. O. 249. n. 2. p. 428.

Ad transactiones judiciales, vel saltem judicialiter confirmatas, non pertinet. Vol. IV. P. VI. O. 474. n. 1. seqq. p. 751

Quando competat? Vol. VI. P. IX. O. 191. n. 4. p. 331

Locum non habet, quando futura successio alicui vendita. Vol. VI. P. X. O. 421. p. 759

Etiam ad alia, quam emptio venditionis negat, in quibus scilicet utrinque aliquid præstandum est, & læsionis consideratio locum habet, extenditur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 181. p. 179

Remedium *L. Si contendat. 28. ff. de Fidejuss.*

Locum non habet adversus eum, qui instrumento guarantee legato innititur, si exceptiones sint altioris indaginis. Vol. VI. P. IX. O. 112. p. 172

**Remedium L. ult. C. de
Edict. D. Hadr. toll.**

Locum non habet, quando in te-
stamento judiciali defectus cir-
ca registraturam insinuationis
occurrit. Vol. IV. P. V. O. 205.
p. 326

Non habet locum, si producat
testamentum judiciale ab ipso
Judice, ad Acta haud jurato, scri-
ptum. Vol. IV. P. VI. O. 312 p. 517

Locum non habet adversus legi-
timum contradictorem. Vol.
VI. P. IX. O. 178. p. 301

Locum haud invenit in contra-
ctibus, etsi instrumenta, su-
per iisdem confecta, nullo vi-
sibili vitio laborent. Vol. VI.
P. X. O. 476. p. 848

In quavis ultima voluntate lo-
cum habet. Vol. V. P. VII. O.
102. p. 202

Remedium Supplicationis.

Adversus sententias, nisi ubi spe-
cialiter receptum est, locum
non habet. Vol. III. P. IV. O.
73. p. 229

Quando Jure Romano locum in-
veniat? *ibid.* n. 1.

Si unus ex pluribus litis confor-
tibus Remedio supplicationis
usus sit, hoc etiam reliquis
prodest. Vol. V. P. VII. O. 198.
p. 390

Remedia Suspensiva.

An in possessorio summarissimo
locum inveniant? Vol. I. P. I.
O. 85. p. 106 & O. 387. p. 733. &
Vol. VII. S. p. 104

In possessorio Summarissimo re-
gulariter locum habent. Vol.
II. P. III. O. 127. p. 376

Contra rationes decidendi, sen-
tentiae additas, locum non in-
veniunt. Vol. III. P. IV. O. 172.
p. 484

An post tres conformes senten-
tias sint admittenda? Vol. VII.
S. ad P. II. O. 391. p. 317. seqq.

Contra sententiam, in possessio-
rio summarissimo latam, locum
non habet. Vol. VII. S. ad P. II.
O. 387. p. 315

Remedium suspensivum, contra
sententiam, in possessorio sum-
marissimo latam, interpositum,
a Judice ex officio rejici, imo,
& ab hoc admissum, per sen-
tentiam deinceps, adversario
licet non monente, pro inad-
missibili haberi debet. Vol. VII.
P. II. O. 387. n. 3. p. 316

Remigius.

Quis fuerit Remigius, ad quem
*L. 8. C. Quand. Libell. Princip. Dat.
lit. conf. fac.* est scripta? Vol.
VII. S. ad P. I. O. 145. n. 16. seqq.
p. 144

Remis-

Remissio.

Remissio juratæ specificationis, a testatore in præjudicium legitimæ facta, coheredem ab ea edenda non liberat. Vol. II. P. III. O. 96. p. 221

An Remissio felonix, a Domino facta, semper salvo jure quæsito tertii, sit intelligenda? Vol. II. P. III. O. 208. p. 555

Remissio felonix non solum expresse, sed etiam tacite fieri potest, puta, si Dominus, non conquestus de felonix, moriatur ibid. n. 4. p. 556

Remissio Conjugis.

Qualem effectum habeat, in adulterio a conjugē commissio? Vol. II. P. III. O. 40. n. 5. seqq. p. 90

An in crimine bigamix quoque attendi debeat? Vol. II. P. III. O. 91. p. 214

An Remissio conjugis, sub conditione facta, hac deficiente, adulterum a pœna capitali liberare debeat? Vol. II. P. III. O. 40. p. 90

Remissio Criminis.

Quotupliciter fiat? Vol. VI. P. IX. O. 76. n. 1. p. 132

Quotupliciter fiat Remissio felonix? Vol. VI. P. X. O. 263. n. 3. p. 459

In causa adulterii violenti Remis-

sio conjugis reum a pœna capitali non liberat. Vol. VI. P. X. O. 484. p. 866

Remissio Debiti.

Valet, etsi a debitore acceptata haud sit. Vol. V. P. VIII O. 391. p. 657

Remissio Debiti inter conjuges valet, si morte remittentis confirmata sit. Vol. V. P. VII O. 100. p. 200

Remissio Delicti, seu Injurix, per illud sibi factæ.

Tacite facta esse censetur, si maritus uxori recens ductæ, quam ab alio imprægnatam esse suspicatur, cohabitaverit. Vol. I. P. I. O. 46. p. 59

Num Remissio prioris conjugis bigamum a pœna ordinaria liberet? Vol. I. P. I O. 133. p. 187. & O. 189. p. 321. & Vol. VII. S. p. 188 & Vol. III. S. p. 703

Remissio defuncti conjugis in adulterio puniendo præsumitur. Vol. I. P. II. O. 465. p. 930. & III. S. p. 754. seqq.

An Remissio conjugis, adulterio læsi, conjugi etiam in adulterio duplicato ad mitigationem pœnæ prodest. ibid. n. 1. seqq.

Extra Saxoniam Electoralem Remissio conjugis, etiam in adulterio duplicato, a pœna capitali

tali liberat. Vol. III. P. IV. O. 161. p. 471

Remissio domini rei furtivæ a pœna suspendii furem liberat, quamvis singula, quæ admisit, furta pœnam fustigationis mereantur. Vol. III. P. IV. O. 212. p. 543

Remissio innocentis conjugis, in adulterio duplici, etiam in Saxonia Electorali, a pœna capitali liberat, quando correi confessio haberi nequit. Vol. V. P. VIII. O. 325. p. 585

Remissio conjugis innocentis, in adulterio, ad pœnam mitigandam, in foro communi etiam soluto prodest. Vol. V. P. VIII. O. 445. p. 730

Remissio Injuriae.

Ejus pœnam non minuit. Vol. V. P. VIII. O. 353. p. 617

Remissio Inventarii, aut Juratae Specificationis.

Qui plus, quam legitimam, ex testamento accipit, Remissionem Inventarii, aut Juratae Specificationis, in eo factam, impugnare nequit. Vol. VI. P. IX. O. 159. p. 264

Remissio Pignoris.

Tacita Pignoris Remissio non

præsumitur ex nuda confirmatione a Magistratu, qui pignus in ista re habet, facta. Vol. I. P. I. O. 20. p. 29

Renovatio.

Renovatio investituræ intra annum & diem sub pœna privationis petere tenetur. Vol. II. P. III. O. 89. n. 1. p. 221

A quonam Renovatio investituræ sit petenda, si de vicariatu Imperii inter aliquos lis sit. Vol. II. P. III. O. 116. n. 196. p. 301.

Renovatio Arresti.

In foro communi fatale Renovationis Arresti regulariter decem a tempore insinuati Decreti, quod concessum sit, currit. Vol. V. P. VII. O. 193. p. 381.

Non requirit mandatum speciale. Vol. VI. P. IX. O. 46. p. 102

Renovatio Investituræ.

Quando ex pluribus agnatis, qui feudum pro indiviso possident, unus moritur, Investituræ Renovatione quoad reliquos opus haud est. Vol. IV. P. V. O. 231. p. 362. & Vol. V. P. VII. O. 162. p. 316

Intra quantum temporis spatium fieri debeat? Vol. V. P. VII. O. 77. n. 1. p. 163

Qui actu nondum in feudo succedit

cedit Jure Feudali Communi
Renovationem Investituræ pe-
tere non tenetur, nisi aliud ac-
tū fuerit. Vol. VI. P. X. O.
413. p. 745

Renovatio Locationis.

Quousque tacite facta cenfeatur?
Vol. V. P. VII. O. 136. n. 1. feqq.
p. 267

Quando convenit, ut Locatio
prædii, ad tempus facta, tacite
renovata cenferi debeat, si an-
te illius lapsum neuter contra-
dixerit, hoc non tantum in
prima, fed & ulteriori Reno-
vatione, valet. Vol. V. P. VII.
O. 136. p. 267

Renunciatio.

Si majoratui a patre pro fe & fi-
liis renunciatum fit, Renunci-
atio illa his præjudicat, quam-
vis a paterna hereditate absti-
neant. Vol. I. P. II. O. 422.
p. 816

Renunciatio tacita privilegii ex
eo inducitur, quod quis eo-
dem ufus non fit, cum tamen
potuerit. Vol. I. P. I. O. 108.
n. 2. p. 150

Nihil interest, utrum quis actum
plane non gesserit, an juri, per
eundem quæfiro, Renunciave-
rit? Vol. II. P. III. O. 184. n. 2.
p. 515

Renunciatio juris simultaneæ in-

vestituræ, non simpliciter, fed
tantum in pacifcentium favo-
rem facta, præfumi debet. Vol.
III. P. IV. O. 31. p. 164

Jurata S^Cti Vellejani Renuncia-
tio mulieris, pro marito inter-
cedentis, etiam in Saxonia Ele-
ctorali quoad bona parapher-
nalia valida est, quamvis ne-
que in Judicio fit facta, ne-
que Jusjurandum corporale
fuerit. Vol. IV. P. V. O. 126.
p. 186

Exceptionem non numeratæ pe-
cuniæ excludit Renunciatio, in
peculiari fchedula facta. Vol.
IV. P. V. O. 246. p. 409

An Renunciatio fideicommissi in-
ter eos, quorum interest libe-
re fieri, ita ut a liberis revoca-
ri non possit? Vol. IV. P. VI.
O. 384. n. 1. feqq. p. 625. feqq.
Utrum nudo confensu & pacto
fieri possit? ibid n. 5. p. 629 feq.

Renunciationes jurium non funt
præfumentæ. Vol. VI. P. IX. O.
18. n. 4. p. 37

Renunciatio litis, etiam post con-
clusionem in causa, locum ha-
bet. Vol. VI. P. IX. O. 93. p. 149

Renunciatio exceptionis doli,
quæ in ipso transactionis in-
strumento, aut ejus appendi-
ce continetur, nullum effectum
habet. Vol. VI. P. X. O. 285.
p. 496

Ppp

Renun-

Renunciatio jurata *SCii Vellejani*
& *Autb. si qua mulier.* in foro
communi valet, etsi iusjuran-
dum, non actu corporali, ne-
que in iudicio præstitum sit
Vol. VI. P. X. O. 429. p. 769

Quæ Princeps Statibus Provincia-
libus promittit, singulis pro-
sunt, neque uni ex subditis re-
liquorum Renunciatio præju-
dicat. Vol. VI. P. X. O. 472. p.
838

Repetitio.

Quid per Repetitionem torturæ
intelligatur. Vol. II. P. III. O.
125. n. 2. p. 366

Num in casu, quo tortura est re-
petenda, continuatio torturæ
jam antea factæ, pro actuali Re-
petitione sit habenda? *ibid.*

Replica.

Quotuplici modo in iudicium
deduci possit, & quid ratione
modi probandi intersit? Vol.
I. P. II. O. 151. n. 1. seqq. p. 647

Replica doli contra apocham et-
iam post triginta dies compe-
tit. Vol. I. P. II. O. 355. p. 654

Super Replica non recte forman-
tur articuli ab actore, si con-
scientiam probationibus de-
fendere vult. Vol. I. P. II. O.
352. p. 648

Quoties Replica non est pars li-

belli, actor super articulis eli-
sivis post litem contestatam ju-
ramentum recte defert Vol. I.
P. II. O. 351. p. 647. & Vol. VII.
S. p. 299

Haud admittitur, quamvis actor
exceptiones a reo objectas ne-
gaverit. Vol. III. P. IV. O. 211.
p. 542

Super Replica iuramentum ante
litem contestatam, vel litis
contestationem pure contesta-
tam deferri debet, si libello
fuerit inserta. Vol. II. P. III.
O. 6. n. 5. p. 32

Replica altioris indaginis adver-
sus exceptionem, in continen-
ti liquidam, libello inferi pot-
est. Vol. IV. P. VI. O. 326. p. 535.
& Vol. V. P. VIII. O. 354. p. 617

Replica Exceptionis Com- petentiæ.

Quid sit? Vol. VII. S. ad P. VII.
O. 85. n. 173. p. 738

Quotuplex sit? *ibid.* n. 174

Repressalia.

Inter Principes Imperii non pror-
sus illicitæ sunt. Vol. II. P. III.
O. 115. p. 249

Quid sit? *ibid.* n. 8. p. 249. seq.
Unde hæc vox originem ducat?
ibid. n. 10. p. 250

Quomodo Græcis dicantur? *ibid.*
n. 11

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

An rectius scribatur Repressaliæ?
ibid. n. 12.

Quomodo a pignorationibus differant? remissive ibid. in not. sub lit. b.

Quotuplices sint? ibid. n. 13.

Num iustum sit remedium? ibid. n. 14. seqq. p. 251. seqq.

An fundamentum in Jure Naturali habeant? ibid. n. 20. p. 252.

Apud quosnam gentes in usu fuerint? ibid. n. 39. p. 256.

Quomodo differant a clarigationibus apud Romanos usitatis? ibid. in not. lit. s.

An a quolibet Magistratu exerceri queant? ibid. in not. lit. y. p. 257.

Cur iis inter ejusdem Reipublicæ subditos locus non detur? ibid. n. 53. p. 261.

Quasnam ob causas exerceri queant? ibid. n. 80. seqq. p. 266. seqq.

Non aliter decerni debent, quam si læsi jus liquidum sit. ibid. n. 81. p. 266.

Esi læsio non modica. ibid. n. 82. p. 267.

Quibus concedi possint? ibid. n. 90. p. 268.

An in personis exerceri queant, ita, ut propter alienum debitum capi, & tantisper, donec justitia rite administrata fue-

rit, detineri possint? ibid. n. 95. seqq. p. 268.

Num & contra Rectorum civitatis bona locum inveniant? ibid. n. 105. seqq. p. 269. seqq.

Utrum saltem ad bona mobilia pertineant? ibid. n. 110. seqq. p. 270.

Qualem finem intendant? ibid. n. 114. & n. 124. p. 272.

An in proprium vasallum exerceri possint, quando simul subditus est in ea civitate, quæ læsionem intulit? ibid. n. 118. p. 271.

Ex quonam fonte quidam Repressaliarum jus Principibus denegent? ibid. n. 3. p. 249.

Repressaliarum jus Principibus Imperii vi superioritatis territorialis competit? ibid. n. 41. seqq. p. 257.

Repressaliarum usus inter germanos antiquissimus est. ibid. n. 55. seqq. p. 261. seqq.

Ac confirmatur textibus Juris Civilis & Canonici ibid. n. 57. seq. p. 262.

Nec non Exemplo recentiori. ibid. n. 59.

Repressaliis non aliter locus est, quam si de justitia denegata constet. ibid. n. 85. p. 267.

Quod probari ab allegante debet. ibid. n. 89.

Objectum Repressaliarum in
Ppp 2 quonam

quonam consistat? *ibid.* n. 94.
p. 268

Quis modus in Repressaliis exercendis observari debeat? *ibid.* n. 113. p. 270

Executio Repressaliarum per quem fieri debeat? *ibid.* n. 117. p. 271

Qui per Repressalias læditur, regressum contra civitatem suam habet. *ibid.* n. 130. p. 272

Quæ actio ipsi competat? *ibid.* n. 131

Reprobatio.

Sola notitia attestatorum aliunde, quam ex eorum publicatione, hausta, Reprobationem per testes regulariter non excludit. Vol. II. P. III. O. 27 p. 66

Intra fatale, quod a lege, vel Iudice est definitum, necessario absolvi non debet, sed sufficit, si eo durante, articuli cum nominibus testium & directorio, nec non specificatione & copiis documentorum Iudici exhibeantur. Vol. III. P. IV. O. 241. n. 1. p. 620

Quando reo super jure praxandi convento, Reprobatio per rem judicatam reservata est, fatale ad duos mensis haud est

adstrictum. Vol. III. P. IV. O. 119. p. 300

In Reprobatione exceptiones intentionis & facti sunt admitteendæ, quamvis litis contestationi haud annexæ fuerint. Vol. IV. P. V. O. 106. p. 158

Si Reprobatio offeratur Iudicio per hominem, qui nec mandatarius, nec Advocatus est, eadem pro deserta habetur, nisi principalis, suo jussu id factum, jurejurando adseveret. Vol. IV. P. V. O. 243. p. 407

In foro Saxonico deserta censetur Reprobatio, intra fatale haud exhibita, etsi reus, nulla ejusdem mentione facta, prorogationem termini ad procedendum zum Verfahren, super probatione petierit & impetraverit. Vol. V. P. VIII. O. 365. p. 628

Reprobatio deserta non est, quam quis Iudici exhibet, antequam actor id, quod ipsi intuitu exceptionum dilatoriarum injunctum est, præstiterit. Vol. VI. P. X. O. 75. p. 131

In Reprobationis fatale dies insinuationis non imputatur. Vol. VI. P. IX. O. 105. p. 166

Requisita.

Requisita alienationis immobilium, quæ ad pupillos minoresve

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

resve pertinent, necessaria
haud sunt, quando rescriptum
Principis intervenit. Vol. I. P.
I. O. 164. p. 232

Alienationis bonorum immobi-
lium minorum & pupillo-
rum. Vol. III. P. IV. O. 10.
n. 3 p. 133

His in alienandis bonis libero-
rum qui adhuc in patris
potestate sunt, opus non est,
sed sola iusta causa sufficit.
Vol. III. P. IV. O. 32. n. 1. p.
165. & n. 5. p. 166

Requisitio.

Ut Notarius Directorem Judici
jurejurando ad officium recte
obeundum, obstringat, scripta
Requisitio necessaria haud est.
Vol. VI. P. IX. O. 197. p. 350

Res.

An res a marito ex pecunia do-
tali comparatae, fiant dotales.
Vol. I. P. I. O. 91. n. 2. seqq.
p. 121

Res focii in societate particulari
per actualement demum traditio-
nem communicantur. Vol. I.
P. I. O. 103. p. 141

Res, contra ius protimiseos con-
ventionale alienatae ab eo, qui
sciens hoc pactum illas emit,
revocari possunt, quamvis Res
non a pacifcente, sed tertio
possessore acceperit. Vol. I.

P. I. O. 131. p. 183. & P. II. O.
425. p. 832

Quid obtineat, si eadem Res seu
species bina vice alicui in eo-
dem testamento relicta sit?
Vol. I. P. I. O. 202. p. 357

Si Res duobus sit vendita, quis
potior sit? Vol. I. P. II. O. 370.
n. 1. seq. p. 681

Si donatarius pactum adjectum
non servaverit, Res donata per
actionem ingrati etiam a ter-
tio possessore tunc revocari
potest, quando is scientiam
pacti habuit, adeoque doli par-
ticeps fuit. Vol. II. P. III. O.
29. p. 69

Non Res verbis, sed haec illis in-
servire, indeque dijudicari de-
bent. Vol. II. P. III. O. 129.
n. 2. p. 382

Re pecunia pupillari a tutore em-
ta, dominium ejus non tutori,
sed pupillo acquiritur, licet
tutor eam suo nomine eme-
rit. Vol. II. P. III. O. 134. n.
5. p. 398

Qui proprio nomine rem com-
parat, ejus dominus fit, quam-
vis pecunia aliena emerit. ibid.
p. 399

Qui sciens verum Rei pretium
eam minoris vendit, remedio
L. 2. C. de Resc. Vendit. uti ne-
quit. Vol. II. P. III. O. 202.
p. 546

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Res inter alios acta, alteri præjudicium offerre, ejusque conditionem deteriore reddere non potest. Vol. II. P. III. O. 208. n. 4. p. 556. & Vol. V. P. VII. O. 176. n. 5. p. 351

An solo temporis, memoriam hominis excedentis, tractu, acquiri possit? Vol. III. P. IV. O. 5. n. 7. seqq. p. 78. seqq.

Res una eademque, diversis qualitatibus prædita, pro diversa haberi, diversoque jure censeretur potest. Vol. III. P. IV. O. 60. n. 5. p. 198

Quanto temporis spatio Res, Coronæ competentes, præscriptione acquiri possint? Vol. IV. P. VI. O. 477. n. 3. p. 759

Nemo ad Rem suam alteri vendendam regulariter cogi potest, etsi is impensas eo animo, ut eandem emeret, in illam fecerit. Vol. V. P. VIII. O. 295. p. 538

Cum venditio ad quantitatem facta, ante adimensionem Res periculo venditoris jacet, nisi emptor in mora sit. Vol. V. P. VIII. O. 498. p. 852

Res, quæ ad usum proprium comparantur, regulariter & nisi aliud Lege expresse cautum, a vectigalibus immunes sunt. Vol. VI. P. X. O. 475. p. 844

Res Aliena.

Vendi quidem, non vero pignus in ea constitui potest. Vol. I. P. I. O. 166. p. 234

Quando domus ad coquendam cerevisiam comparata, cum omnibus pertinentiis venditur, Res Alienæ exceptæ intelliguntur. Vol. V. P. VII. O. 166. p. 326

Qui in Rem Alienam majores impensas fecit, quam dominus voluit, earum repetitionem non habet. Vol. V. P. VIII. O. 330. p. 594

Rei Alienæ legatum uxori debetur, etsi testator, eam alienam esse, ignoraverit. Vol. VI. P. IX. O. 25. p. 62

Res Allodialis.

Non infertur per verba investituræ: Zu rechtem Erbe, oder Erb-Guth, oder Erb-Lehn. Vol. I. P. I. O. 220. p. 456

Quævis Res regulariter Allodialis esse censetur. Vol. III. P. IV. O. 62. n. 2. p. 203 & Vol. VI. P. IX. O. 100. n. 1. seqq. p. 156. & Vol. VII. S. p. 772

Res Commodata.

Res defuncto Commodata, ab herede, qui eam in hereditate invenit, usucapi non potest. Vol. I. P. II. O. 399. n. 20. p. 757

Res

Res Communis.

A Communionem, invito socio, recedi quidem, sed pretium, quo Res uni adjudicanda, eo dissentiente, non aliter, quam per licitationem, determinari potest. Vol. IV. P. V. O. 240. p. 393

Quando Res Communis uni adjudicanda, præfertur is, qui majorem in ea partem habet. Vol. V. P. VIII. O. 300. p. 548. & Vol. VII. S. p. 651

Vid. supr. *Bona Communia.*

Res Ecclesiastica.

Quanto temporis spatio Rebus Ecclesiasticis præscribatur. Vol. III. P. IV. O. 210. n. 1. p. 542

Sustinetur hodie quandoque Rerum Ecclesiasticarum alienatio, etsi circa eandem requisita Juris Canonici non adeo stricte observata sint. Vol. VI. P. IX. O. 156. p. 259

Quænam ad alienationem Rerum Ecclesiasticarum requirantur? ibid. n. 1

An sint nullius? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 69. p. 22

An propter solam utilitatem alienari possint? Vol. II. P. III. O. 121. p. 346

Res Expeditoriæ.

Ad Res Expeditorias equæ, die

Mutter-Pferde, & libri non pertinent. Vol. I. P. I. O. 60. p. 77

Ex Rebus Expeditoriis legitima in subsidium suppleri debet. Vol. III. P. IV. O. 175. p. 486

Res Expeditorias ludimoderator non capit Vol. V. P. VIII. O. 402. p. 677

Res Fungibiles.

Non possunt esse objectum locationis conductionis. Vol. I. P. I. O. 89. n. 3. p. 118

Juramentum in litem affectionis non admittunt. Vol. III. P. IV. O. 123. p. 306

Res Furtiva.

Hodie in Saxonia est restituenda, licet fur pœna capitis, vel corporis afflictiva fuerit affectus. Vol. III. P. IV. O. 4. n. 123. p. 77.

Domino sine refusione sumtum inquisitionis, restitui debet. Vol. V. P. VIII. O. 430. p. 705

Jure Saxonico Res Furtiva, quæ apud furem vel prædonem, pœna affectum, reperta est, post annum & diem, si dominus non appareat, Judici cedit. Vol. V. P. VIII. O. 431. p. 706

Res Furtivæ illis, quibus ablatae sunt, absque prævia probatione, vel jurata ostensione domini, restitui debent. Vol. VI. P. IX. O. 78. p. 133

Res

Res Geradicæ.

Res, qualitatem Geradicam habentes, quæ defuncti mariti fuerunt, viduæ debentur, si in possessione ejus fuerint reperi-
tæ. Vol. I. P. II. O. 396 p. 750

Res, Geradicam qualitatem habentes a marito uxori valide donantur. ibid. n. 3.

Res Geradicæ suæ matris filia a noverca recte petit, etsi in hujus custodia reperiantur. Vol. V. P. VII. O. 96. p. 191

Vid. supr. *Gerada*.

Res hypothecæ subjecta.

An alienatio Rei, hypothecæ subjectæ, a creditore impediri possit? Vol. IV. P. VI. O. 473. p. 747

Res judicata.

Quousque obstet actori, qui reum actione rei vindicatoria convenit, hic vero, negato actoris dominio, & simul suo dominio allegato ab instituta actione absolutus, & per sententiam dominus rei declaratus est. Vol. V. P. VII. O. 7. n. 1. seqq. p. 28. seq.

Jus tantum facit inter easdem personas, quibus solis aut emolumentum, aut præjudicium solet irrogare. Vol. V. P. VII. O. 176. n. 5. p. 352

Firmissimum jus tribuit, & pro veritate accipitur. Vol. V. P. VII. O. 201. n. 4. p. 397

Ne quidem propter nova documenta rescindi debet. Vol. V. P. VIII. O. 290. p. 528

Quantum temporis spatium sit indultum, intra quod Rei Judicatæ satis fieri debeat? Vol. V. P. VII. O. II. n. 1. seqq. p. 49 seqq.

Rei Judicatæ usuræ, etiam ultra alterum tantum currunt? Vol. V. P. VIII. O. 309. p. 569

Rei Judicatæ usuræ præ aliis privilegiatæ sunt. Vol. V. P. VIII. O. 433. p. 708

Sub fructibus, in Re Judicata, regulariter usuræ haud continentur. Vol. VI. P. X. O. 300. p. 528

Adversus Rem Judicatam restitutio in integrum non incidenter, sed principaliter peti debet. Vol. VI. P. X. O. 362. p. 257

Non obstat, quo minus Judex ex officio circumstantias inutiles e formula jurisjurandi eliminare queat. Vol. VII. S. ad P. I. O. 69. p. 88

Res Judicata, de restitutione fructuum, deductis impensis, an *Gaamen und Art-Lohn*, concepta, de omnibus indistincte sumtibus, qui in perceptionem & conservationem fructuum facti

facti sunt, intelligenda est.
Vol. II. P. III. O. 34. p. 78
Rei Judicatæ autoritas tanta est,
ut pro veritate habeatur. Vol.
II. P. III. O. 231. n. 3 p. 595
Vid. supr. *Exceptio Rei Judicatæ*.

Res Legata.

Quando Res Legata, ab herede
nondum possessa a legatario
privata autoritate occupatur,
hic jus suum amittit. Vol. V.
P. VII. O. 38. p. 93

Res Lintæ.

Quando post mortem mariti a
vidua repetuntur, ipsi in eo-
dem statu, in quo sunt, non,
in quo tempore illationis fue-
runt, restituntur. Vol. IV. P.
V. O. 149. p. 227

Res Litigiosa.

Valet Rei Litigiosæ alienatio, si
alienans iudicium pati velit,
perinde etsi adhuc possideret.
Vol. IV. P. V. O. 184. p. 293

Res Locata.

Ab herede, qui eam in heredi-
tate invenit, usucapi non pot-
est. Vol. I. P. II. O. 399. n. 20.
p. 757

Res meræ facultatis.

Rebus meræ facultatis nullo tem-
pore præscribitur. Vol. IV. P. V.
O. 71. p. 112. & Vol. VI. P. IX. O.
155. n. 5. p. 257

Res Mobiles.

In Saxonia a muliere valide do-
nantur, etsi illa nullum curato-
rem adhibeat. Vol. IV. P. VI.
O. 338. p. 556

Rebus Mobilibus annumeratur
pecunia, ex venditione rerum
immobilium distinctis termi-
nis debita, adeoque in Saxonia
post mortem uxoris marito
cedit, five dies solutionis ve-
nerit, five non. Vol. V. P. VII.
O. 33. p. 89

Rebus Mobilibus annumerantur
arbores, ventorum violentia
dejectæ, & heredibus allodiali-
bus vasalli cedunt. Vol. V. P.
VIII. O. 432. p. 706

Vindicari possunt in foro loci, ubi
sitæ sunt, five possessor ibi do-
micilium habeat, five non, five
etiam ibi perpetuo mansuræ,
five in alium locum transferen-
dæ sint. Vol. II. P. III. O. 61.
p. 151

In feudum dari potest. Vol. VII.
S. ad P. I. O. 62. p. 471

Ad Res Mobiles, corpus pharma-
ceuticum, sine discrimine per-
tinet. Vol. VII. S. ad P. IX. O.
215. p. 776

Res Oppignorata.

Non potest usucapi ab herede,
qui eam in hereditate defuncti

invenit. Vol. I. P. II. O. 399.
n. 20. seqq. p. 757

Res Politicæ.

(Policey = Sachen.)

Processu summario sunt venti-
landæ. Vol. I. P. I. O. 70. p. 86

Res propter nuptias do- natæ.

Ab uxore, non nisi in subsidium,
marito ad inopiam vergente,
vindicare possunt. Vol. III. P.
IV. O. 191. p. 506

Res Religiosæ.

Quænam tales sint? Vol. VII. S.
ad P. I. O. 21. n. 9. seqq. p. 14

Res Sacræ.

Quomodo ratione alienationis a
Rebus Ecclesiasticis differant?
Vol. II. P. III. O. 121. n. 1. p. 346

Quænam dicantur? Vol. VII. S.
ad P. I. O. 21. n. 9. seqq. p. 14.

Res Sanctæ.

Quænam dicantur? Vol. VII. S. ad
P. I. O. 21. n. 9. seqq. p. 14

Res Vendita.

Quando eadem Res duobus em-
toribus a diversis non domi-
nis est vendita, ille præfer-
tur, qui possidet, si neuter pos-
sideat, is, qui prior accepit.
Vol. VI. P. IX. O. 79. p. 134

Quando Res Vendita per Prin-
cipem via Juris evicta est, ob-
ligatio ad præstandam evictio-
nem haud cessat. Vol. VI. P.
IX. O. 184. p. 315

Qui Rei, alteri Venditæ, domi-
nium ex postfacto consequi-
tur, eandem ab hoc vindicare
nequit. Vol. VI. P. IX. O. 222.
p. 394

Res Utenfiles.

Vid. infr. *Utensilia*.

Rescriptum.

Rescripta, rite publicata, post
lapsum decendii vim rei judi-
catæ habent. Vol. II. P. III.
O. 188. n. 1. p. 523

Rescripta decisiva, post lapsum
decendii, in rem judicatam
transeunt. Vol. III. P. IV. O.
194 p. 513

Quænam Rescripta dicantur de-
cisiva. ibid. n. 1

Rescriptum Regium atque Ele-
ctorale Saxonicum, avthenti-
cam interpretationem *Mandati
Regii & Elect. Saxon. wegen ge-
schwinder Exequirung derer
Räuber und Diebe, de Anno 1719.*
continens, ad Scabinatum Vi-
tebergensem 1720. datum. Vol.
III. P. IV. O. 225. n. 6. p. 585

Rescriptum Regium atque Ele-
ctorale Saxonicum ejusdem
tenoris ad Facultatem Juridi-
cam

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

cam Vitebergensem datum, 1
eodem anno. *ibid.* n. 7

Rescriptum Regium atque Ele-
ctorale Saxonicum, anno 1720.
ad Scabinatum Lipsiensem da-
tum ejusdem tenoris. Vol. III.
S. ad P. IV. O. 225. n. 2. p. 799

Rescriptum Regium atque Ele-
ctorale de anno 1709 Registra-
turis, Superintendentum vim
femiplenæ probationis con-
cedens. Vol. III. S. ad P. II.
O. 471. p. 759

Quid sit? Vol. VII. S. ad P. I. O.
145. n. 63 p. 153

Quotuplici modo a Principe e-
mittatur? *ibid.* n. 66

Quomodo concipiatur? *ibid.* n.
67. 68. p. 154

An ad producendum litis con-
testationis effectum, Judici de-
beat esse insinuatum, an vero
statim, quando sit impetratum,
ejusmodi effectum producat
ibid. n. 69. seqq.

An, si in causa communi plures
Imperatori preces obtulerunt,
in Rescripto vero unius tan-
tummodo ex sociis facta fue-
rit mentio, reliqui socii recte
sub ejusmodi Rescripto intel-
ligantur, eoque frui possint?
Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n.
101 seq. p. 161

Rescriptum Regium atque Ele-
ctorale Saxonicum, *d. 4. Aug.*

Ann. 1712. emissum quo dissen-
sus, qui, intuitu poenæ nume-
llarum, inter Collegia Saxonica
fuit, est sublatus. Vol. VII. S.
ad P. II. O. 482. p. 354

Rescripta Principum, quæ decisi-
va audiunt, atque prævia cau-
sæ cognitione emanarunt, par-
tibusque rite publicata sunt,
lapsu decendii a tempore pub-
licationis, vim rei judicatæ
consequuntur. Vol. VII. S. ad
P. III. O. 188. p. 399

Rescriptum Regium atque Ele-
ctorale Saxonicum, quo Poten-
tissimus Poloniarum Rex du-
bium, an copia denunciatio-
nis sit inferenda, sustulit. Vol.
VII. S. ad P. V. O. 122. p. 601

Rescriptum Regium atque Electo-
rale Saxonicum de mitiganda
furti poena, ob remissionem
domini, & restitutionem rei
furto detractæ. Vol. VII. S. ad
P. IV. O. 225. p. 583

Rescriptum Regium atque Ele-
ctorale Saxonicum, authenti-
cam interpretationem Manda-
ti, von geschwinder Exequirung
derer Räuber und Diebe, ratione
receptatorum furum, conti-
nens. Vol. VII. S. ad P. VI. O.
492. n. 5 p. 695

Rescriptum Regium atque Ele-
ctorale Saxonicum, quo initi-
um dimidii anni gratiæ, quo
cleri-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

clericorum viduæ gaudent, statim a tempore mortis computari jubetur. Vol. VII. S. ad P. VIII. O. 406. n. 2. p. 767

Rescriptum Moratorium.

Ex Rescripto Moratorio qualitas malitiosi decoctoris probari nequit. Vol. VI. P. IX. O. 174. p. 294

Rescripta Regia & Electoralia Saxonica.

Rescriptum Regium atque Electorale Saxonicum ad relationem Dnn. Scabinorum Lipsiensium, continens authenticam interpretationem Mandati, de iis, qui subditos Saxonicos vi doloque ad aliena castra sequenda extra territorium educunt, aut illis consilium, sive auxilium tantum præstant. Vol. VI. P. IX. O. 142. n. 5. p. 219

Rescripta Electoralia Saxonica de Ann. 1674. & 1675. rigorem cambialem, intuitu foeminarum, respicientia. Vol. VI. P. X. O. 490. n. 7. & 8. p. 881. seq.

Reservatio.

Sola ususfructus Reservatio ad transferendam rei venditæ possessionem atque dominium sufficit. Vol. I. P. I. O. 273. p. 526

Reservatio Ususfructus.

Sola Ususfructus Reservatio ad transferendam rei venditæ possessionem atque dominium sufficit. Vol. I. P. I. O. 273. p. 526

Residuum.

Propter Residuum rationum nullæ usuræ debentur, ne quidem inter mercatores, nisi promissæ fuerint, aut debitor sit in mora. Vol. I. P. I. O. 163. p. 230

Resignatio Judicialis.

Quid sit? Vol. II. P. III. O. 25. n. 3. p. 55

Quænam complectatur? ibid. n. 4

Jure Sax. Elect. ad transferendum dominium bonorum immobilium necessario requiritur. ibid. n. 2. & 7. seq. 56

In foro Saxonico ante Resignationem Judicialem dominii, emtor nec rei vindicationem, nec actionem Publicianam habet, neque etiam hypothecam valide constituit. Vol. II. P. III. O. 25. p. 55. seqq.

In foro Saxonico ad translationem dominii in rebus immobilibus, sine traditione judiciali, haud sufficit. Vol. III. P. IV. O. 51. p. 184

In foro Saxonico communi ad translationem dominii in rebus immobilibus regulariter necessaria-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

necessaria non est. Vol. IV. P. V. O. 39. n. 55

Resignatio Judicialis & traditio faciunt cessare retractum gentilitium, qui liberis in Saxonia Electorali competit. Vol. V. P. VIII. O. 276. p. 507

Respectus singularis Pietatis.

Quando adesse intelligatur. Vol. IV. P. V. O. 61. n. 2. p. 99

Responsio ad Libellum.

Superflua est Responsio ad ea Libelli capita, quæ jus constitutum continent. Vol. IV. P. V. O. 207. p. 330

Responsio rei ad articulos inquisitionales.

An propter qualemcunque violentiam, in furto committendo adhibitam, secundum *Mandatum Elect. Saxon. d. 27. Jul. Ann. 1719.* promulgatum, omitti possit? Vol. IV. P. V. O. 1. p. 1.

Restitutio.

Restitutio pecuniæ mutuo datæ, ad certum annum per rem judicatam adstricta fieri potest etiam in moneta sequentibus annis cusa, modo idem monetæ modus fuerit? Vol. I. P. I. O. 169. p. 240

Restitutio damnorum peti pot-

est, quamvis sententia, in possessorio summarissimo lata, nullam eorum mentionem fecerit. Vol. II. P. III. Q. 112. p. 245

An Restitutio rei ablatae, & poenitentia furis eum a poena suspendii liberet? Vol. III. P. IV. O. 225. p. 580. & S. p. 798

Restitutio mutui si aliter non convenerit, etiam in alio monetæ genere fieri potest. Vol. V. P. VIII. O. 417. p. 692

Restitutio in integrum.

Conceditur contra neglectum fatale in subsidium illi, qui per Advocatum, qui simul procurator est, litigat, licet citationes non procuratori, sed ipsi principali fuerint insinuatae. Vol. I. P. I. O. 3. p. 3.

Domino ob negligentiam a procuratore suo in Judicio admis- sam, non aliter datur, quam si hunc instituta mandati actione, quam si hunc instituta mandati actione, prius excusserit, eundemque non solvendo esse constet. Vol. I. P. I. O. 11. n. 1. seq. & O. 391. n. 8. p. 741

Nisi res, in iudicium deducta, sit incertæ æstimationis. Vol. I. P. I. O. 11. n. 3. p. 21

Non conceditur obrusticitatem. Vol. I. P. I. O. 52. p. 68. & Vol. VII. S. p. 644 Vol. VII. S. p. 83

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Universitati contra sententiam in
possessorio summarissimo la-
tam, competit. Vol. I. P. I. O.
125. p. 174

Minori contra negotium, jura-
mento confirmatum, non con-
ceditur. Vol. I. P. I. O. 217.
p. 448

Datur minori contra fatale, licet
secunda vice lapsus. Vol. I. P.
I. O. 319. p. 603. & Vol. VII. S.
p. 738

Contra actus judiciales in causa
matrimoniali minori concedi-
tur. Vol. I. P. II. O. 395. p. 749

Nec non contra negotium a tu-
tore gestum. Vol. I. P. I. O.
266 n. 1 p. 517

Competit pupillis & minoribus,
quorum tutores & curatores
in processu quid neglexerunt,
etiam his nondum excussis.
Vol. I. P. I. O. 264 p. 516

Conceditur illi, qui propter ad-
versam valetudinem, aut alium
casum fortuitum jure suo uti
non potuit. Vol. I. P. II. O. 390.
n. 1 p. 739

An communitati seu universitati
contra minorem detur? Vol. I.
P. I. O. 319. n. 6. seqq. p. 603. seq.

An minori contra minorem? ibid.
n. 7.

An eidem contra quietantiam, a
se judicialiter datam. Vol. I. P.
II. O. 355. n. 4. p. 655

Num a minore contra restitutio-
nem universitatis peti possit?
Vol. I. P. I. O. 319. n. 6. p. 603

Cessat in causis spiritualibus.
Vol. I. P. II. O. 395. n. 1. p. 749

Non conceditur ob cæcitatem.
Vol. I. P. II. O. 390 p. 739

An, si semel denegata fuerit,
amplius peti nequeat? Vol. I.
P. I. O. 319. n. 1 seq. p. 603

Restitutio minoris adversus fata-
le in causa dividua socio ma-
jori non prodest. Vol. I. P. I.
O. 112. p. 156

An contra lapsum fatalium ex
causa paupertatis locum inve-
niat? Vol. II. P. III. O. 9. p. 37

Num omnibus universitatibus in-
distincte competat? Vol. II. P.
III. O. 74 p. 178

An ex clausula generali Præto-
ris ob solam læsionem detur?
Vol. II. P. III. O. 212. p. 562

Ad excludendum beneficium
Restitutionis in integrum suf-
ficit minoris juramentum scri-
pto comprehensum. Vol. II. P.
III. O. 70. p. 192

In Restitutione in integrum in-
dulgenda, tempus, quo læsio
contigit, & an tum minoren-
nis quis fuerit, respiciendum
est. Vol. II. P. III. O. 130. n.
4. p. 384

Minori & pupillo etiam contra
rem judicatam conceditur.
Vol.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

<p>Vol. III. P. IV. O. 248. n. 4.
p. 623</p> <p>Qui in integrum restituitur, ad-
versario expensas refundere
tenetur. Vol. III. P. IV. O. 113.
p. 288</p> <p>Quando appellationi vel leute-
rationi locus non relinquatur,
adhuc beneficium Restitutio-
nis in integrum conceditur.
Vol. III. P. IV. O. 248. p. 623</p> <p>Adversus fatale neglectum mino-
ri conceditur, quamvis spe-
cialem læsionem haud proba-
verit. Vol. IV. P. V. O. 82. p.
128</p> <p>Non conceditur minori, qui do-
lose se majorem dixit. Vol. IV.
P. V. O. 119. p. 173</p> <p>Exceptio, si fraus adversarii con-
currat. ibid. n. 2</p> <p>Illi qui Reipublicæ causa abfuit,
& procuratorem reliquit, a
quo defendi potuit, prius non
conceditur, quam procurator
excussus sit. Vol. IV. P. V. O.
166. p. 263</p> <p>Liberis adversus gesta cum pa-
rentibus ex capite metus con-
ceditur. Vol. IV. P. V. O. 257.
p. 448</p> <p>Non aliter, quam prævia causæ
cognitione, concedi solet. Vol.
IV. P. VI. O. 466. p. 740</p> <p>An ob senectutem concedatur?
Vol. IV. P. VI. O. 470. p. 745</p> | <p>Adversus divisionem, a præsen-
tibus factam a coherede absen-
te & ignorante recte petitur,
etiamsi ipsi curator constitu-
tus fuerit. Vol. V. P. VII O.
20. p. 71</p> <p>Conceditur fisco adversus ea,
quæ ab officialibus in ejus præ-
judicium gesta, vel neglecta
sunt. Vol. V. P. VII. O. 87. p.
178. & Vol. VII. S. p. 743</p> <p>Etiam in causa stupri locum in-
venit. Vol. V. P. VII. O. 154.
p. 307</p> <p>Non tantum læso, sed & ejus suc-
cessori, siue universalis, siue
singularis fuerit, competit.
Vol. V. P. VII. O. 239. p. 442</p> <p>Non conceditur liberis minoreni-
bus, contra negotium a pa-
tre majorenni, gestum. Vol.
V. P. VIII. O. 275. p. 506</p> <p>Adversus ea, quæ ab Advocato
in judicio neglecta, clienti, ne
quidem in subsidium, concedi-
tur. Vol. V. P. VIII. O. 363.
p. 627</p> <p>Conceditur minori, etiam con-
tra minorem, adversus fatale
neglectum. Vol. V. P. VIII. O.
379. p. 638</p> <p>Qui Restitutionem in integrum,
ex capite absentia, petit, qua-
lis illa fuerit, probare debet.
Vol. V. P. VII O. 237. p. 439</p> <p>Adversus rem judicatam, quæ li-
tis</p> |
|---|--|

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tis ingressum impedit, non incidenter, sed principaliter, peti debet. Vol. VI. P. X. O. 362 p. 641
 Quando principaliter peti censetur? ibid, n. 1.
 Quando incidenter? ibid. n. 2.
 In foro etiam communi foeminis, intuitu dotis, & illatorum competit. Vol. VI. P. X. O. 408. p. 737
 Adversus delatum & praestitum iusjurandum judiciale locum non habet. Vol. VI. P. X. O. 496. p. 904
 Potest beneficium Restitutionis in integrum cum querela nullitatis in eodem libello, subordinate cumulari. Vol. VI. P. IX. O. 189. p. 324
 Quando negotium ipso jure non valet, Restitutioni in integrum locus haud relinquitur. ib. n. 1.
 Vera contumacia beneficium Restitutionis in integrum excludit. Vol. VI. P. X. O. 347. p. 664
 Imploratio pro impetranda Restitutione in integrum, recipienda est, etsi laesio, caeteraque ejus requisita, in continenti, liquida haud sint. Vol. VI. P. X. O. 467. p. 827
 Eo casu, ubi de re incertae aestimationis lis est, adversus elapsum fatale statim, non excusso prius Advocato, aut procuratore concedi debet. Vol. VII. S. ad P. I. O. II. p. 3.

Contra elapsum fatale saepius concedi potest, quoad comminatio, bey Verlust des beneficii Restitutionis in integrum, sententiae vel decreto adjecta fuerit. Vol. VII. S. ad P. I. O. 319. p. 286
 Contra denegatam Restitutionem locum non habet. ibid. n. 2. & 3.
 Conceditur in subsidium Domino, si procurator, vel advocatus solvendo non sit. Vol. VII. S. ad P. II. O. 391. p. 316
 Contra lapsum fatalium etiam collegiis conceditur, etsi nullam specialem laesionem probaverint. Vol. VII. S. ad P. V. O. 82. p. 598

Restitutio Pecuniae, mutuo acceptae.

Utrum in alio, quam quo pecunia data est, nummorum genere fieri possit? Vol. IV. P. V. O. 209. n. 1. seqq. p. 334. seqq.

Restitutio Rei Furtivae.

Hodie in Saxonia Electorali ex furis bonis fieri debet, quamvis ille poenam corporis afflictivam sustineat. Vol. IV. P. V. O. 16. p. 27

Restrictio.

Restrictio: quantum recordari liceat, meines Wissens, in iuramento purgatorio, super factis propriis injuncto, haud admittitur.

mittitur. Vol. III. P. IV. O.
204. p. 532

Retorsio.

Qui jure Retorsionis propter jus
singulare contra civitatem uti
cupit, nequaquam onerandus
est probatione, quod illa ante-
hac hoc jure contra ipsius con-
cives usa sit. Vol. II. P. III.
O. 32. p. 76

Vid sup. *Jus Retorsionis.*

Retractus.

Tempus annale, intra quod Re-
tractus feudalisi exerceri debet,
incipit a die scientiæ, rem tra-
ditam esse. Vol. VI. P. IX. O.
128 p. 190

Quando plures in jure Retractus
concurrunt, regulariter omnes
admittendi sunt. Vol. VI. P.
IX. O. 139. p. 212

Jus Retractus conventionale cui-
vis libere cedi potest. Vol. VI
P IX. O. 164 p. 270

Retractus gentilitius extraneo ce-
di nequit. ibid n. 2.

Qui Retractum sive gentilitium,
sive conventionalem, exercet,
pretium, quod alius bona fide
offert, solvere tenetur. Vol.
VI. P. IX. O. 165. p. 273. & O.
306. p. 536

Num jus Retractus, quod liberis
in bonis immobilibus avitis
competit, in pharmacopolio

locum inveniat? Vol. VI. P. IX.
O. 215. n. 6 p. 385 seq.

Retractus gentilitius liberis com-
petit, etsi bona propria non
habeant. Vol. VI. P. X. O. 258.
p. 454

In fraudem Retractus legatum va-
lide haud relinquitur. Vol. VI.
P. X. O. 319. p. 558

An in jure Retractus conventio-
nali, tertius, cui res vendita,
conveniri potest. ibid. n. 4. p.
558 seq.

An jus Retractus ex speciali con-
ventionem in casum venditionis
reservatum, impedit quoque
alienationem, quæ fit per testa-
menta, aliamve ultimam volun-
tem? ibid. p. 559. seqq.

Vid. sup. *Jus Protimiseos.* item *Jus
Retractus.*

Retractus Consanguini- tatis.

In retrahendis bonis, ex capite
consanguinitatis, proximitas,
quæ est tempore contractus,
spectanda, nec eorum, qui po-
stea, concepti sunt, ratio ha-
benda est. Vol. IV. P. VI. O. 418.
p. 678

Retractus Conventionalis.

Etiam in venditione sub hasta lo-
cum habet. Vol. IV. P. VI. O. 286
p. 474

R r r

Retra-

Retractus Gentilitius.

Retractus Gentilitius, qui liberis in Saxonia Electorali competit, cessat, quando judicialis resignatio atque traditio facta est.

Vol. V. P. VIII. O. 276. p. 507

In quibus bonis avitis locum inveniat? Vol. VII. S. ad P. II. O. 425. n. 6. p. 340

Retrovenditionis Pactum.

Vid. supr. *Pactum Retrovenditionis.*

Revocatio.

Utrum heres, qui legati vel fideicommissi pæstationem sibi a defuncto injunctam esse fateatur, Revocationem illius solo juramento suo probare possit?

Vol. II. P. III. O. 77. p. 186

Quid faciendum si inquisitus in locum torturæ semel iterumque productus delictum fateatur, & postea semper confessionem Revocet? Vol. II. P. III. O. 125. p. 360. seqq.

An Revocatio confessionis, in tortura factæ, in qua semel reus tempore ratificationis perseveravit, aut etiam spontaneæ, a pœna capitali liberet? Vol. II. P. III. O. 145. p. 422

Revocatio confessionis, sub tormentis factæ & legitime ratificatæ postea non attenditur, si

modo per instrumentum Notarii, aut alias liquido de illis constet. Vol. VI. P. IX. O. 44. p. 100

Revocatio Documentorum.

Post realem productionem, invito adversario, qui eadem recognoscere paratus est, fieri haud potest. Vol. I. P. I. O. 325. p. 611

Revocatio Feudi.

Revocatio Feudi, a patre alienati, neque Jure Saxonico Electorali, neque Communi, filio permittitur. Vol. I. P. I. O. 311. p. 586

Revocatio Juramenti.

Facultas Juramentum delatum revocandi, sub potestate Juramentum deferendi, mandato inserta haud continetur. Vol. IV. P. VI. O. 329. p. 540

Revocatio Juramenti delati.

Per hoc non excluditur, quod illud, cum reservatione relationis atque defensionis conscientiae per probationes acceptatum fuerit Vol. V. P. VIII. O. 444 p. 729

Revocatio Legatorum.

Coram quot testibus fieri possit?

fit? Vol. I. P. I. O. 300. p. 571. seq.

Revocatio Mandati.

Ex sola dilationis petitione, a principali facta non præsumitur. Vol. I. P. I. O. 106. p. 146

Revocatio Testamenti.

An præsumenda sit Revocatio Testamenti, clausula derogatoria muniti, posteriori testamento simpliciter condito? Vol. I. P. I. O. 205. n. 40. seqq. p. 396. seqq.

Reus.

In processu super malitiosa desertione instituto, actori iuramentum deferre non potest. Vol. I. P. I. O. 59 p. 76

An præstito purgatorio etiam expensarum intuitu absolvi debeat? Vol. I. P. I. O. 197. p. 342

Pecuniam, ad quam actori solvendam, in processu executivo per sententiam obstrictus fuit, in reconventionem recte condicit. Vol. I. P. I. O. 240. p. 490

In Saxonia Electorali, cum executive agitur, exceptiones intra tres hebdomadas, modo id simul in citatione ipsi injunctum fuerit, edere tenetur. Vol. I. P. I. O. 249. p. 499

In actione negatoria probare tenetur, quamvis in quasi pos-

sessione servitutis sit constitutus. Vol. I. P. I. O. 339. p. 630

Quando comparet, & exceptionem termini anjusti opponit, neque sententiæ comminatoriæ, neque in expensas condemnatoriæ locus est, nisi integrum terminum Saxonicum citatio complexa fuerit. Vol. I. P. I. O. 346 p. 630

An actore in termino emanente, ab instantia sit absolvendus. Vol. I. P. I. O. 349. n. 6. seqq. p. 642. seqq.

Actorem coram Judice conventionis reconvenire potest. Vol. I. P. I. O. 241. n. 1. p. 491

Quando actori egeno sumtus processus subministrare teneatur? Vol. I. P. I. O. 226. n. 1. p. 426

Si actor in processu executivo librum mercatorium, a reo productum recognoscat, censetur ab eo processus genere recessisse, adeoque Reus ad suppletorium admitti potest. Vol. I. P. I. O. 42. p. 56

Reus, cui litis contestatio sub poena confessi & convicti injuncta est, hanc non nisi ratione illius circumstantiæ, in qua sententiæ non paruit, incurrit. Vol. I. P. I. O. 97. p. 131

Plures Rei uno libello inepte junguntur, quoties non omnia
Rrr 2 facta,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

facta, illo comprehensa singulos tangunt. Vol. I. P. I. O. 101. p. 136

An Reus, qui eo casu, quo super facto proprio iuramentum delatum est, litem negative contestatur, exceptiones suas perdat? Vol. I. P. I. O. 107. p. 148

Utrum Reus, qui ad videndum jurare testes, & danda interrogatoria ad certam diei horam antemeridianam citatus fuit, post meridiem vero paulo ante horam quartam in Iudicio comparet, & petit, ut testium, qui interim examinati domum discesserunt, renovaretur examen super interrogatoriis, ab ipso oblatis, sit audiendus? Vol. I. P. I. O. 195. n. 1. seqq. p. 338 seq.

Non minus in criminali, quam civili causa, quoties Reus sub poena confessi & convicti citatur, in Saxonia integer terminus Saxonicus eidem concedendus est. Vol. I. P. I. O. 343. p. 636

Contra absentes & contumaces Reos hodiernum per missionem ex primo & secundo Decreto procedi potest. Vol. I. P. II. O. 439. p. 869

Si Reus, actione reali conventus, neget, se rem possidere, mendacii vero deinceps convinctur, possessionem in adversa-

rium transferre tenetur, quamvis dominium non probaverit. Vol. I. P. I. O. 150 n. 1. p. 212

An, Si Reus, sub poena confessi & convicti, item, ad recognoscendum documenta sub poena recogniti citatus, sed contumax fuerit, statim hunc in modum condemnari possit? Vol. I. P. I. O. 265. n. 1. p. 517

Quamvis per juratam testium depositionem gravatus sit, defensio tamen pro avertenda inquisitione nihilominus eidem aliquando concedi debet. Vol. II. P. III. O. 57. p. 142

Propter specialem inquisitionem in qua hæret, non semper, præsertim extra Saxoniam, ab officio suspendendus est. Vol. II. P. III. O. 58. p. 145

Num ob revocationem confessionis spontaneæ, vel in tortura factæ, in qua semel tempore ratificationis perseveravit, a poena capitali liberetur? Vol. II. P. III. O. 145. p. 422

An in actione negatoria jus suum probare teneatur, si illud quasi possideat? Vol. II. P. III. O. 168. p. 485

Ob cognationem cum actore intercedentem a præstatione interesse moræ ac refusione expensarum litis immunis haud est.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

est. Vol. II. P. III. O. 179. n. 5.
p. 508
Quando ob territionem verba-
lem a refusione expensarum
liberetur. Vol. II. P. III. O. 230.
p. 593
An actori ad replicam proban-
dam documenta edere tenea-
tur? Vol. II. P. III. O. 238. p. 609
Reo, super legitimatione ad cau-
sam, ab actore iuramentum de-
ferri nequit. Vol. II. P. III. O.
54. p. 121
Non titulus criminis quempiam
Reum facit, sed secuta senten-
tia condemnatoria. Vol. II. P.
III. O. 58. n. 4. p. 146
Quid faciendum sit Judici, si Re-
us in locum torturæ semel ite-
rumque productus delictum
fateatur, postea vero illud sem-
per revocet. Vol. II. P. III. O.
125. p. 360. seqq. & Vol. VII S
p. 391
Actor & Reus quoad probationes
ad paria judicari debent. Vol.
II. P. III. O. 198. n. 4. p. 541
Conventionione licet nondum fini-
ta, actorem reconvenire pot-
est, si hic ipse a lite desistat.
Vol. III. P. IV. O. 1. n. 125 p. 17.
Si in conventionis iudicio acto-
rem iudiciis, quæ ad inquiren-
dum ex capite falsi, sufficiunt,
onerare valeat, non tenetur
illius finem expectare, & tunc

demum reconvenire actorem,
sed ut confestim adversus acto-
rem, per modum inquisitionis,
procedi debeat, urgere potest.
Vol. III. P. IV. O. 1. n. 139. p. 19.
Regulariter ad editionem docu-
mentorum, actori faciendam,
non tenetur. Vol. III. P. IV. O.
43. n. 1. p. 177
Secus, si res ipsi sit cum fisco, ec-
clesiis, aut aliis piis causis.
ibid n 2 seqq.
In causa stupri, ubi de partu alen-
do agitur, responsionem ad li-
bellum propterea declinare
nequit, quod actrix jam cum
alio nuptias contraxerit. Vol.
III. P. IV. O. 72. p. 228
Actore capita libelli, a reo nega-
ta, & fundamentum actionis
haud probante absolvendus
est. Vol. III. P. IV. O. 118. n. 5.
p. 297 & ibid. S p. 650
Quibus casibus exceptionem ca-
sualis interitus actori oppone-
re possit? Vol. III. P. IV. O.
214. n. 6 seqq. p. 546. seqq.
Num ab usu exceptionum sit re-
pellendus, si iuramentum sibi
delatum præstare recuset?
Vol. III. S. ad P. I. O. 107. n. 2.
p. 654 seqq.
Si Reus, Legis beneficio usus,
Judicatum deposuerit, nec ta-
men simul, & eodem tempo-
re, libellum reconventionis
R r r 3 obtule-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

obtulerit, an tunc, velut prætermisso fatali, a iudicio repelli, & pecunia deposita actori, citra ulteriorem moram, exsolvi debeat? Vol. III. P. IV. O. 1. n. 93. seqq. p. 12 seq.

An Reus, qui ordinaria actione pulsatus, ad declinandum iuramentum ipsi delatum conscientiam per probationes exonerare instituit, instrumento super contractu, de quo lis est, confecto uti possit? ibid. n. 116 seqq. p. 15. seq.

Reus coram Iudice incompetente conventus & absolutus, statim actorem reconvenire potest. ibid. n. 127. p. 17

In Rei arbitrio est, utrum, post iudicium conventionis ad finem perductum, actorem coram eodem Iudice, an alio competente, reconvenire velit. ibid. n. 147. p. 21

Utrum actori, an Reo in actione negatoria onus probandi incumbat, si hic in quasi possessione servitutis sit constitutus? Vol. III. P. IV. O. 3. n. 133. p. 45

Utrum Reo pro avertenda inquisitione defensio permitti debeat, a Iudice ex indiciorum gravitate aestimari debet. Vol. III. P. IV. O. 144. p. 345

An Reus, qui exceptionem non

fundatae intentionis objecit, suscepta reprobatione, ejus virtute articulos ad exceptiones speciales, nominatim haud oppositas, dirigere queat? Vol. III. P. IV. O. 152. n. 2. p. 460

Num Reus, in actione, quod vi metusve causa, propter contumaciam in quadruplum condemnatus, si res intra judicati tempora citra possessoris culpam perierit, exceptione casualis interitus se defendere possit? Vol. III. P. IV. O. 214. p. 129. seqq. p. 557. seq.

Quando Reus, cui super concubitu & imprægnatione, quæ ex illa sequi potuit, iusjurandum ab actrice delatum est, eundem fatetur, hanc vero negat, ad jurandum haud admittitur. Vol. III. P. IV. O. 245. p. 627

Non condemnatur in expensas, quando major, quam debetur, summa in libello petita est. Vol. IV. P. V. O. 78. p. 123

In causa recte procedit, quamvis actor rei judicatae quoad exceptiones dilatorias nondum satisfecerit. Vol. IV. P. V. O. 118. p. 171

Super articulis reprobatorialibus iusjurandi delatione uti potest, quamvis hæc ipsi in sententia reservata haud sit. Vol. IV. P. VI. O. 263. p. 354

Actori

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Actori instrumenta communia, ut & Acta publica edere tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 401. p. 648

Regulariter non compellitur, actori documenta edere, ut illis ad fundandam actionem utatur. ibid. n. 1. seq.

Capita denunciationis Reo petenti ante summariam responsionem quandoque merito communicantur. Vol. IV. P. V. O. 112. p. 163

Quando iudicium petitorium tumultuarie motum est, Reus tantisper in possessione defendi, actor autem ad id rectius instituendum remitti potest. Vol. IV. P. VI. O. 278 p. 467

Reus, coram Iudice superiori, iudicio petitorio conventus, non prohibetur a Iudice inferiori petere, ut ipsum adversus turbationem actoris, in possessione defendat. Vol. IV. P. VI. O. 381. p. 619

Reus, qui actionem, per sententiam sibi reservatam, instituit, iuramentum malitiæ præstare haud tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 476. p. 753

Non habet regressum adversus denunciante, a quo, ad effectum specialis inquisitionis, gravatus est. Vol. V. P. VII. O. 56. p. 131

Reus in foro deprehensionis, etsi non secundum jura loci, ubi deliquit, punitus, regulariter in hoc denuo puniri nequit. Vol. V. P. VII. O. 41 p. 100

Reus in Saxonia Electorali hodie ad respondendum, zur Vernehmung, rite citatus, si tantum in scriptis responderit, pro confesso & convicto habetur, etsi personalis comparitio non expresse injuncta fuerit. Vol. V. P. VII. O. 59. p. 163

Potest aliquando, suadentibus circumstantiis, ubi Reus confessionem in tortura factam revocat, loco repetitionis tormentorum, simplex purgatorium iuramentum, a Iudice dictari. Vol. V. P. VII. O. 139. p. 272

Reo in causa criminali dictari potest iuramentum purgatorium, etsi nondum plenam pubertatem adeptus fuerit. Vol. V. P. VII. O. 210. p. 405

Potest condemnari Reus, qui in termino prorogato emanfit, etsi denuo integrum spatium Saxonicum eidem concessum haud sit. Vol. V. P. VIII. O. 315. p. 574

Reus, qui cum actore super Conventionione transigit, reconventioni renunciare haud quaquam censetur. Vol. V. P. VIII. O. 350. p. 614

Plures

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- Plures Rei debendi, ex diversis causis obligati, uno libello conveniri nequeunt, etsi hoc ad massam ususfructus constituendam fiat. Vol. V. P. VIII. O. 356. p. 621
- Adversus Reum processus inquisitorius in foro delicti recte instituitur, etsi is absens sit. Vol. V. P. VIII. O. 380. p. 638
- Ad condemnandum Reum haud sufficit confessio criminis extrajudicialis, licet plene probata sit. Vol. V. P. VIII. O. 395. p. 661
- Quando perseverante contumacia, diversae mulctae praecepto Judicis, durch eine Aufflage, dictatae sunt, Reus non in omnes, sed unam tantum, eandemque mediam, condemnari solet. Vol. V. P. VIII. O. 423. p. 699
- Reo, qui per intervalla non sanæ mentis est, tortura non facile dictari debet. Vol. V. P. VIII. O. 458 p. 742
- Reus absens, qui sub poena confessi & convicti edictaliter citatus emanfit, a poena contumaciae liberatur, si juret, citationem sibi haud innotuisse. Vol. V. P. VIII. O. 470. p. 782
- Ad probandam exceptionem praescriptionis non admittitur, nisi eandem litis contestationi subjecerit. Vol. VI. P. IX. O. 5 p. 5
- In causa civili regulariter hodie cavere non tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 90. p. 146
- Exceptionem spolii actori frustra objicit, quando jam, ea neglecta, litem cum ipso continuavit. Vol. VI. P. IX. O. 217. p. 389
- Per denunciationem partis offensa, jurejurando confirmatam, ad purgatorium gravatur. Vol. VI. P. IX. O. 221 p. 394
- Ea, quæ in litis contestatione negavit, postea revocata negatione, libere affirmare potest. Vol. VI. P. X. O. 380. p. 687
- Ob solam variationem sermonis, ad jusjurandum purgatorium, regulariter gravatur. Vol. VI. P. X. O. 395 p. 709
- Transigendo cum Magistratu ab inquisitione non liberatur. Vol. VI. P. X. O. 418 p. 753
- Quando Reus in actione negatoria fatetur, fundum, in quo jus aliquod prætendit, ab actore sub lege retrovenditionis possideri, ulterior demonstratio dominii necessaria haud est. Vol. VI. P. IX. O. 34. p. 86
- Quando in libello actor allegat, daß er vernehmen müssen, wie Beschlagter dieses oder jenes gethan, poenam confessi & convicti Reus non incurrit, etsi simpliciter

citer per verbum: *Nescit.* respondet. Vol. VI. P. IX. O. 61. p. 117.

Reus torturæ subiectus, non ea durante, sed remissa, ad interrogatoria examinari debet. Vol. VI. P. IX. O. 249. p. 443

Etsi Reus, qui torturam sustinuit, propter aliud delictum, quod statim initio confessus est, puniatur, non tamen in omnes expensas condemnari potest. Vol. VI. P. X. O. 304. p. 533

Reus, actione spoli conuentus, exceptionem spoli, propter idem objectum frustra opponit. Vol. VI. P. X. O. 357. p. 633

Reus, qui poenam corporis afflictivam sustinet propter delictum ante *Mandatum Anno 1719. promulgatum*, adhuc hodie, in Saxonia, ab expensarum refusione immunis est. Vol. VI. P. X. O. 440. p. 787

Quando Reus id, quod in Iudicio conventionis solvit, per modum reconventionis, repetit, frustra ipsi exceptio rei iudicatæ opponitur. Vol. VI. P. X. O. 460. p. 813

Plures Rei, ex diversis emtionebus mercium in tabernis uno libello conjungi, & ita simul conveniri haud possunt. Vol. VI. P. X. O. 485. p. 866

Præstito purgatorio, ab expen-

sis etiam absolvendus est, si causam culpabilem inquisitioni dederit. Vol. VII. S. ad P. I. O. 197. p. 200

Secus in Saxonia Electorali. ib. n. 6. seqq. p. 203

Reus Adulterii.

In casu adulterii violenti ob remissionem conjugis a poena capitali non liberatur. Vol. VI. P. X. O. 484. p. 866

Reus adulterii, sufficientibus indiciis oneratus, torturæ subijci potest, etsi socii criminis confessio haberi nequeat. Vol. VI. P. IX. O. 118. p. 180

Reus Criminis.

Quantumvis manifestum delictum videatur, non tamen, nisi auditus, aut prævia legitima citatione contumax, condemnari debet. Vol. I. P. I. O. 71. p. 88

Semper contra postremam Fiscalis deductionem audiendus est, antequam Acta ad sententiam ferendam transmittantur. Vol. I. P. II. O. 479. p. 947

Accusatori, a quo criminis commissi arguitur, super exceptione opposita iusjurandum deferre potest. Vol. I. P. I. O. 143. n. 1. seqq. p. 203

Reus, qui torturam sustinuit, ab expensis processus inquisitorii,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

exceptis alimentis & sumtibus, in sui defensionem factis, absoluitur. Vol. I. P. I. O. 267. p. 518
An Reus Criminis, cui poena criminalis dictata est, a restitutione rei & expensarum sit immunis? Vol. I. P. I. O. 295. p. 566
Rei Criminum nonnisi tunc in Saxonia sunt exhibendi, quando in Præfecturis deliquerunt. Vol. I. P. II. O. 373. p. 691
Reus gravioris Criminis sub poena confessi & convicti citatus, sed non comparens, si postea deprehendatur, & delictum fateri nolit, torturæ subjici potest. Vol. I. P. I. O. 72. n. 3. p. 89
Reus Criminis, qui juramentum purgatorium præstitit, tum deum in expensas condemnatur, si per factum aliquod illicitum inquisitioni causam dederit. Vol. I. P. I. O. 197. p. 342
Vid. supr. Delinquentes. it. Inquisitus.

Reus Fugitivus.

Rei Fugitivi bona annotata hodie non amplius fisco cedunt. Vol. VI. P. IX. O. 51. p. 107

Reus Perjurii.

Quis talis sit dicendus? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 241. p. 397

Rex Galliarum.

Vi juris albinagii seu advenati omnium peregrinorum, qui jus indigenatus sive rescriptum naturalisationis adepti non sunt, de mortuorum bona, ibi deprehensa, sibi vindicat. Vol. II. P. III. O. 18. n. 1. p. 46

Rhedarii.

Privati Rhedarii actione de receptis non tenentur. Vol. VI. P. IX. O. 229. p. 399. & Vol. VII. S. p. 779

Rheinischer Gold-Bulden.

Vid. supr. Aureus Rbenanus.

Rigor Cambialis.

An Rigor Juris Cambialis etiam adversus clericos nostrates locum inveniat? Vol. II. P. III. O. 7. p. 34

In Saxonia Electorali contra foeminas locum non habet, nisi sint mercatrices. Vol. IV. P. V. O. 217. p. 348

Regulariter, & ubi aliud in specie constitutum haud est, etiam ultra annum durat. Vol. IV. P. V. O. 244. p. 408

An etiam contra foeminas locum inveniat? Vol. VI. P. X. O. 490. n. 1. seqq. p. 881. seqq.

Ripa.

Riparum muniendarum onus vicinis

cinis atque accolis incumbit.
Vol. IV. P. VI. O. 79. p. 766

Rota.

Num Rotæ poena in Saxonia locum habeat, si quis ex eleemosynarum arca quid furripuerit? Vol. II. P. III. O. 8. p. 36

Rivinus.

Notatur. Vol. V. P. VII O. 206. n. 1. seqq. p. 403. & O. 215. n. 1. seqq. p. 410. & O. 315. n. 3. seqq. p. 574

Rogatio Testium.

Ad validitatem sponsaliorum haud requiritur. Vol. V. P. VIII. O. 345. p. 611

Rotuli Notariorum.

Rotulorum, qui a Notariis confecti sunt, regulariter nulla ratio in criminalibus habetur. Vol. VI. P. IX. O. 177. p. 300. & Vol. II. P. III. O. 146. p. 428

Rotulus Testium.

Rotuli Testium, in possessorio adhibiti, fidem in petitorio haud faciunt. Vol. I. P. II. O. 397. p. 752

Num in processu executivo admittantur? Vol. II. P. III. O. 198. p. 540

An Rotuli Testium, qui a Notario examinati sunt, hodie in

foro sint attendendi? Vol. III. P. IV. O. 42. n. 1. seqq. p. 176

In contumaciam pro recognito habetur, quando ejus recognitio per rem judicatam injuncta est. Vol. V. P. VII. O. 208. p. 404

Recte excipitur adversus Rotulum Testium, quod Dominus Jurisdictionalis ab Actuario suo Judicii, qui simul liberorum ipsius præceptor est, examinari curavit. Vol. V. P. VII. O. 219. p. 416

Quando uterque litigantium statim in primo termino Rotulos Testium ad Acta exhibet, Judex in possessorio summarissimo pronunciare potest, etsi ordinarium institutum fuerit. Vol. V. P. VII. O. 229. p. 428

Rubrica.

An Rubrica textus alicujus Juris generalior, quæ ulterius, quam ipsum nigrum se extendit, ad causæ alicujus decisionem applicari possit? Vol. III. P. IV. O. 201. n. 7. p. 526

Rustici.

Quando ea, quæ venalia habent, Domino Jurisdictionali offerre tenentur, sufficit, si eadem verbaliter tantum offerunt. Vol. I. P. I. O. 27. p. 40

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Quibus casibus Rusticorum liberi Domino jurisdictionali operas locare teneantur? Vol. I. P. I. O. 44. n. 1. p. 58

Quando operas, ad quas Domino jurisdictionali obstricti sunt, propter pluviam supervenientem, aut alium casum fortuitum, abrumpere coguntur, easdem alio tempore, per residuum horarum spatium, continuare debent. Vol. III. P. IV. O. 69. p. 223

Rusticis haud permittitur, ut in præstandis operis duo pluresve jumenta sua in præjudicium Domini jungant. Vol. III. P. IV. O. 29. p. 161

An a Domino jurisdictionali inviti adigi possint, ut, loco operarum, pecuniam, Dienst-Geld, præstent? Vol. IV. P. V. O. 28. p. 41

Dominis jurisdictionalibus, ad extruenda nova plane ædificia, operas præstare regulariter non tenentur. Vol. IV. P. V. O. 131. p. 195

Heergewettam non relinquunt, nisi alicubi speciatim ita receptum sit. Vol. IV. P. VI. O. 432 p. 694 & Vol. VII. S. p. 670

Dubium est, an dispositio §. 25. *Mandati Electoralis Saxonici de Duellis*, pertineat etiam ad rusticos, quocunque modo se

provocantes. Vol. V. P. VII. O. 164. p. 322

Rustici, qui aliquot, etliche, vecturas, pacto in se receperunt, regulariter non nisi ad duas tenentur. Vol. VI. P. X. O. 366. p. 651

Rusticitas.

Non est causa restitutionis in integrum. Vol. I. P. I. O. 52. p. 68. & Vol. III. S. p. 644. & Vol. VII. S. p. 83

S.

Saamen.

Res judicata de restitutione fructuum deductis impensis an Saamen und Art-Lohn, concepta, de omnibus indistincte sumtibus, qui in perceptionem et conservationem fructuum facti sunt, intelligenda est. Vol. II. P. III. O. 34. p. 78

Sacra Cœna.

An ab usu Sacræ Cœnæ sit repellendus, qui uxoris suæ defunctæ sororis filiam matrimonio sibi junxerit, ac cum ea in matrimonio vivat? Vol. I. P. I. O. 278. n. 6. p. 534. seqq.

Quomodo contra Sacræ Cœnæ contemtores sit procedendum?

dum? Vol. V. P. VIII. O. 307.
n. i. seqq. p. 556. seqq.

Sacrilegi.

Quanam poena in Saxonia affici-
antur? Vol. VI. P. IX. O. 43
n. i. seqq. p. 99

Sacrilegium.

Qui, dum complices Sacrilegium
committerent, excubias egit,
atque de rebus ablatis parti-
cipavit, in Saxonia gladii poe-
na afficitur. Vol. VI. P. IX.
O. 43. p. 99

Salarium.

Non omne Salarium publicum
a cautione pro reconventionem
& expensis liberat. Vol. V. P.
VII. O. 106. p. 220

Solutio Salarium liquidi, obtentu
exceptionum altioris indagi-
nis, differri nequit. Vol. V. P.
VIII. O. 399. p. 668

Clericis, similibusque personis,
Salarium illius anni quadran-
tis, in quo decedunt, integrum
debetur. Vol. V. P. VIII. O.
406. p. 685. & Vol. VII. S. p. 766

Ad certum Salarium, Syndico
universitatis, quod ex singulo-
rum bonis colligi oporteat,
constituendum, omnium con-
sensu opus est. Vol. VI. P. X.
O. 498. p. 908

Sanctæ Res.

Vid. supr. *Res Sanctæ.*

Sanctum.

Quodnam dicatur. Vol. VII S.
ad P. I. O. 21. n. ii. seqq. p. 14

Satisfactio Juratoria.

Vid. supr. *Cautio Juratoria.*

**Satisfactio pro reconven-
tione & expensis.**

Cautionem judicatum solvi sub
se non continet. Vol. III. P.
IV. O. i. n. 85. p. ii.

Non cessat ob simultaneam in-
vestituram. Vol. III. P. IV. O.
19. p. 149

An a Satisfactione pro recon-
ventionem & expensis actio rea-
lis intuitu rei immobilis com-
petens, liberet? Vol. III. P. IV.
O. 209. p. 541

Etiam in processu executivo præ-
stari debet. Vol. V. P. VII. O.
233. p. 435

Ab actore etiam in iudicio uni-
versali præstanda. Vol. V. P.
VIII. O. 453. p. 738

A Satisfactione pro reconventio-
nem & expensis omne salarium
liberat. Vol. V. P. VII. O. 106.
p. 220

A Satisfactione pro reconventio-
nem & expensis immunis est
possessor bonorum immobili-

um, quamvis obærata sint. Vol. V. P. VII. O. 117. p. 239
 Qui principaliter in causa inter-
 venit, pro reconventionem &
 expensis fatisdare tenetur. Vol.
 V. P. VII. O. 123. p. 244
 A Satisfatione pro reconventio-
 ne & expensis immunis est,
 quando ex causa locati cum
 conductore super re immobi-
 li litigat. Vol. V. P. VIII. O.
 312. p. 572
 Oppignoratio judicialis bono-
 rum immobilium in eo, qui
 pro reconventionem & expen-
 sis cavet, necessaria haud est.
 Vol. V. P. VIII. O. 359. p. 624
 Etiam a patre, si contra filium
 agat, est præstanda. Vol. VI.
 P. X. O. 346. p. 618
 Vid. supr. *Cautio pro reconventionem
 & expensis.*

Satisfactio.

Propter operas non præstittas,
 quas Dominus haud exegit.
 nulla Satisfactio retro debetur,
 Vol. V. P. VII. O. 171. p. 333

Scabini.

Scabinorum officium in quonam
 consistat? Vol. I. P. I. O. 26. n.
 2. p. 37. & n. 5. p. 38
 Scabinis & Judici plena fides est
 habenda, si de iis, quæ coram
 ipsis acta sunt, testantur. Vol.
 I. P. I. O. 12. n. 11. p. 23

In Scabinorum numero non est
 actarius. Vol. I. P. I. O. 26.
 n. 2. p. 37

Ut nomina sua registraturis judi-
 cialibus subscribant, necesse
 haud est. Vol. VI. P. IX. O.
 243. p. 439

Scabinorum præsentia in regi-
 straturis conficiendis, ut illæ
 plenam fidem mereantur, et-
 iam in Præfecturis, denem Mem-
 tern, necessario requiritur.
 Vol. VII. S. ad P. I. O. 1. p. 1

Scepter = Lehn.

Unde ita dicatur? Vol. II. P. III.
 O. 116. n. 208. p. 302

Quomodo conferatur? ibid.

Schedula Lustratoria.

(Muster = Rolle.)

Ad Schedulas Lustratorias recur-
 ri solet, dubio exorto, quis, &
 quot equis delectu facto com-
 parere teneatur, & quisque va-
 fallus totidem, quot in Sche-
 dulis istis deprehenduntur, ser-
 vire obligatus esse præsumitur.
 Vol. I. P. I. O. 78. n. 2. p. 97

Schilterus.

Notatur. Vol. V. P. VIII. O. 255.
 n. 2. seqq. p. 469. & O. 437. n. 6.
 seqq. p. 711

Scholarchæ.

Num beneficio competentia gau-
 deant?

deant? Vol. VII. S. ad P. VII.
O. 85. n. 141. p. 732

Schrifftsaffii.

Quinam dicantur? Vol. III. P. IV.
O. 17. n. 1. p. 144 seq.

Scientia.

Sola Scientia furti commiffi, fi
hoc Magistratui revelatum
haud fit, etiam in Saxonia Ele-
ctorali regulariter extra pœ-
nam eft. Vol. IV. P. VI. O. 269.
p. 460

Scrinia.

An omnia Scrinia ad Geradam
pertineant? Vol. IV. P. V. O.
237. n. 2. p. 376

Scriptura Interlinearis.

An Scriptura Interlinearis, aut ad
marginem adjecta, documen-
tum fufpectum reddat? Vol. VI.
P. IX. O. 191. n. 1. feqq. p. 328.
feqq.

Sectio Cadaveris.

Ad investigandum corpus deli-
cti in crimine homicidii, a Me-
dico, vel chirurgo fieri debet.
Vol. VII. S. ad P. IV. O. 4. n.
6. p. 431

Secundæ Nuptiæ.

Vid. infr. *Nuptiæ Secunda.*

Semen.

Semen ad Seminandos agros he-

redes allodiales fuccefforibus
feudalibus relinquere non te-
nentur. Vol. IV. P. VI. O. 297.
P. 495

Senator.

Recte admittitur ut eorum Sena-
tu aut Prætorio, clientum jura
proponat. Vol. I. P. I. O. 8. p. 16

Senatus.

Ex instrumento rationum execu-
tive conveniri potest, quamvis
figillum publicum & Consulis
regentis fubfcriptio deficiat.
Vol. I. P. II. O. 497. p. 969

Si fit citandus, cui citatio fit in-
finuanda? Vol. I. P. I. O. 231. n. 7.
p. 482

Quando Senatus cum Tribunis
plebis, intuitu debiti commu-
nis, a civitate contracti conve-
nitur, condemnationi pro di-
midia parte locus eft. Vol. IV.
P. V. O. 13. p. 24

Vid. fupr. *Judex*: item: *Magistra-
tus.*

SCtum Macedonianum.

Quando filius familias una cum
patre chirographo fubfcripfit,
SCtum Macedonianum ceflat,
idemque pro dimidia parte ob-
ligatur. Vol. I. P. II. O. 453.
p. 910

Ceflat quoque, fi filius familias
patre confentiente, mutuam
pecu-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

pecuniam acceperit. ib. n. 6. p. 911
Locum non invenit, si mutuum
in causam necessariam acce-
ptum est. Vol. III. P. IV. O.
167. p. 480

Obstat, quo minus filiusfam. ex
mutuo valide obligetur. Vol.
IV. P. V. O. 239. n. 1. seqq. p. 391
An adhuc hodie sit in usu? ibid.
n. 4. seqq. & O. 334. n. 7. p. 546.
seq.

Ad SCti Macedoniani beneficium
a filiofamil. frustra provocatur,
si eidem, mediante jurejurando,
renunciaverit. Vol. IV. P. VI.
O. 334. p. 544

Adversus cambium SCto Mace-
doniano non gaudet filiusfa-
miliās, qui mercator est. Vol.
IV. P. VI. O. 355. p. 588

SCtum Vellejanum.

Quotupliciter eidem a mulieri-
bus renunciatur? Vol. I. P. I. O.
262. n. 1. p. 513

Subvenit matri, intercedenti pro
filio, quamvis, ejus a carcere
liberandi causa, debitum con-
tractum fuerit. Vol. III. P. IV.
O. 168. p. 481

Cessat in uxore, quæ solutionem
sumtum, in defensionem ma-
riti factorum, in se recepit Vol.
IV. P. V. O. 223. p. 355

SCti Vellejani jurata renunciatio
mulieris, pro marito interce-

dentis, etiam in Saxonia Ele-
ctorali quoad bona parapher-
nalia valida est, quamvis neque
jusjurandum corporale fuerit.
Vol. IV. P. V O. 126. p. 186. &
Vol. VI. P. X. O. 429. p. 769

Senectus.

Sola Senectus non est causa resti-
tutionis in integrum. Vol. IV.
P. VI. O. 470. p. 745

Senes.

An valetudinariis veniant accen-
fendi? Vol. III. P. IV. O. 151. n.
582. p. 448

Num extra locum Judicii ad ju-
ramenti præstationem sint ad-
mittendi? ibid.

Senex.

Quando concubitum cum foemi-
na fatetur, ad jusjurandum,
quod eam non imprægnaverit,
haud admittitur. Vol. VI. P. X.
O. 334. p. 599

Senex qui ad puerilem statum
reductus est, testamentum con-
dere non potest. Vol. I. P. II.
O. 438. n. 4. p. 866

Vid infr. *Sexagenarius.*

Sententia.

Non censetur ex falsa & erronea
causa lata, quando Judex pro-
bationem, quæ nullius momen-
ti est, pro sufficienti habuit.
Vol. I. P. I. O. 34. p. 48

Qua-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Qualem effectum habeat sententia in processu desertionis lata? Vol. I. P. I. O. 204. n. 34. seqq. p. 371

Intra quantum temporis spatium Sententia, ex falsa causa lata, ob vitium nullitatis impugnari possit? Vol. I. P. I. O. 33. n. 1. seqq. p. 47. & O. 34. n. 1. p. 48

Contra Sententiam, in possessorio summarissimo latam, universitati competit beneficium restitutionis in integrum. Vol. I. P. I. O. 125. p. 174

Per Sententiam, qua inhibitio poenalis confirmatur, fisco non statim jus quaeritur, ut deinceps ad multam inhibitione comprehensam, cum effectu fiscalis experiri queat, sed potest inhibitus exceptione iudicii petitorii nondum finiti sese tueri. Vol. I. P. I. O. 218. n. 1. p. 454

Sententia, contra non auditum lata, haud transit in rem iudicatam. Vol. I. P. I. O. 269. p. 521

Sola Sententia, per quam poena criminalis reo dictata est, eundem a restitutione rei, expensarumque non liberat. Vol. I. P. I. O. 295. p. 566

In foro Saxonico effectus Sententiae super eventuali litis contestatione latae tamdiu in suspenso manet, donec ab a-

ratione exceptionum dilatori-
arum injunctum est. Vol. I. P. I. O. 340. p. 632 & Vol. III. P. IV. O. 49. n. 1. p. 182

An Sententia in causa dubia, super qua a Iudice iuramentum est delatum, lata, in rem iudicatam transeat? Vol. I. P. I. O. 342. n. 4. seqq. p. 635

Utrum Sententia, in possessorio summarissimo lata, remedia suspensiva admittat? Vol. I. P. I. O. 85. p. 106. & O. 387. p. 733. & Vol. VII. S. p. 315

Sententia, quae reo injungit responsionem ad libellum, die *Einlassung und Antwort*, non adimit eidem exceptiones dilatorias, licet is in priori termino comparuerit. Vol. I. P. II. O. 401. p. 760

Si Sententia ex falsa causa sit lata, nullitas insanabilis haud est, quamvis illa causa in ipsa sententia expressa sit. Vol. I. P. I. O. 33. p. 47

Post Sententiam, qua probatio actori iuncta est, libellus in Saxonia plane mutari nequit. Vol. I. P. I. O. 141. p. 200

Sententia, quae per facti evidentiam elidi potest, nunquam in rem iudicatam transire intelligitur. Vol. II. P. III. O. 28. n. 2. p. 68. & n. 9. p. 69

An Sententia, quae in rem iudicatam

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- catam transiit, ob instrumenta noviter reperta, sit rescindenda? Vol. II. P. III. O. 211. p. 560
- Quando Sententia reformatoria in secunda instantia lata est, causa ibi peragi debet, quamvis novi libelli editio simul iuncta fuerit.** Vol. II. P. III. O. 246. p. 623
- Semper iusta & legitima esse censetur, donec probetur contrarium.** Vol. III. S. ad P. I. O. 7. p. 637
- Censetur in possessorio summarissimo lata, quando per eam reus simpliciter ab actione, ad hoc iudicii genus directa, absolutus est.** Vol. III. S. ad P. II. O. 387. p. 744
- Quamdiu sententia conditionalis praestatione satisfactionis pro reconventionem & expensis, per eandem iuncta, nondum purificata est, vel unius etiam documentum recognitionem quis declinare potest, quantumvis reliqua iam recognoverit.** Vol. III. P. IV. O. 49. p. 182
- Adversus Sententias supplicationis remedio, nisi ubi specialiter receptum est, locus hodie non datur.** Vol. IV. P. V. O. 73. p. 229
- Sententia, inter alios lata, tertio regulariter, nec prodesse, nec obesse debet.** Vol. III. P. IV. O. 127. p. 310. & Vol. VII. S. p. 516. & ad O. 163. n. 3. p. 565
- Sententia, contra ius in hypothese lata, transit in rem iudicatam.** Vol. III. P. IV. O. 158. p. 467.
- Sententia de recognoscendo documento, in processu executivo, exceptionem non secuti implementi haud excludit, quamvis remedium suspensivum, huius intuitu, adversus illam interpositum, rejectum fuerit.** Vol. III. P. IV. O. 198. p. 517
- Per litis contestationem, incaute factam, fieri potest, ut recte habeat Sententia, quamvis libello non omnino conformis sit.** Vol. III. P. IV. O. 207. p. 535
- Super hora publicatae Sententiae adversario iuramentum deferri potest, si registratura circa eandem deficiat.** Vol. III. P. IV. O. 213. p. 544
- In Ducatu Magdeburgico transmissio Sententiae, partibus in vim publicata facta, nullum effectum habet.** Vol. III. P. IV. O. 215. p. 563
- Non intelligitur rite publicata, si ejus tantum copia parti sit data.** Vol. IV. P. VI. O. 392. p. 639
- Sententia, adversus quam intuitu unius membri leuteratio interposita**

posita est, nulla generali clausula subiecta, quoad reliqua capita in rem iudicatam transit.

Vol. IV. P. V. O. 130 p. 194

Qui a Sententia, adversus se lata, provocavit, non tenetur in prima instantia, coram Commissariis, respondere. Vol. IV. P. V. O. 206. p. 329

Quamvis prosecutio leuterationis in termino rite facta sit, prior tamen Sententia, in contumaciam leuterati emanentis, non aliter corrigi potest, quam si responsio ipsis sub comminatione solita iuncta fuerit.

Vol. IV. P. VI. O. 264. p. 455

Adversus Sententiam absolutoriam in causa inquisitionis latam, denunciatis, si ejus inter sit, remedio suspensivo uti potest.

Vol. IV. P. VI. O. 302. p. 506

Sententia, quæ rite publicata haud est, in rem iudicatam non transit, etsi alterutra pars ejus notitiam aliunde consecuta fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 303 p. 508

Verba Sententiæ: *würde er beybringen, &c. &c.* delationem iurijurandi haud excludunt. Vol. IV. P. VI. O. 471. p. 746

Quæ sit vis & effectus Sententiæ, qua reus, qui actione rei vindicatoria conventus, non solum actoris dominium negavit, sed simul suum quoque dominium

asseruit, dominus rei est declaratus? Vol. V. P. VII. O. 7. n. 2. seqq. p. 28 seqq.

Quando reus in foro Saxonico in termino comparet, atque defectum integri spatii Saxonici urget, neque comminatoriæ, neque in expensas condemnatoriæ Sententiæ locus est, etsi citatio tres hebdomadas complexa fuerit. Vol. V. P. VII. O. 64. p. 141

Sententia pro reo in criminalibus lata, a Judice non supprimi, nec nova ab alio Collegio Juridico expeti debet. Vol. V. P. VIII. O. 267. p. 491

Sententiæ, quæ in reum superstitionis fertur, addi solet admonitio, partim per Ministrum Verbi Divini facienda. Vol. V. P. VIII. O. 284. p. 518

Quando quis in foro Saxonico sub comminatione citatus est, ut ad accusationem contumaciæ, propter neglectum fatale, respondeat, Sententia super desertione non fertur, nisi citatio integrum spatium Saxo-complexa fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 404. p. 684

In foro Saxonico Sententia conditionalis esse censetur, in qua actori intuitu exceptionis dilatoriæ aliquid iunctum, etsi verba, quod id ante omnia fie-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- ri debeat, eidem inferta haud sint. Vol. V. P. VIII. O. 452. p. 738
- Ei**, qui adversus Sententiam, qua pro confesso & convicto declaratus est, in integrum restituitur, defensio, pro avertenda inquisitione, deficientibus aliis indiciis, denegari nequit. Vol. V. P. VIII. O. 471. p. 784
- In** causa propria ferre Sententiam nemini fas est. Vol. V. P. VIII. O. 484. p. 824
- Potest** aliquando in causis matrimonialibus ad unam quoque, alteramve citationem edictalem Definitiva Sententia ferri. Vol. V. P. VII. O. 211. p. 406
- Contra** Jus Commune in thesi lata esse intelligitur, cui ratio, quod exceptiones, quæ cedenti obstant, adversus cessionarium locum non habeant, inferta est. Vol. VI. P. X. O. 340. p. 612
- Sententia**, ad solam contumaciæ accusationem, altero non audito, lata, ex hoc capite frustra impugnatur, si hic ne ex postfacto quidem aliquid afferat, quod ad purgandam contumaciam valeat. Vol. VI. P. IX. O. 54. p. 110
- Nullitate** insanabili non laborat Sententia, quum formulam transactionis de sorte explicat, quæ ad solas usuras restringen-
- da fuerat. Vol. VI. P. IX. O. 62. p. 118
- Sententia**, contra rem judicatam lata, vitio nullitatis insanabilis haud laborat. Vol. VI. P. IX. O. 171. p. 290
- Sententia**, per quam sponsalia, cum jactura arrhæ, dissoluta sunt, hujus intuitu, in rem judicatam transit. Vol. VI. P. X. O. 273. p. 472
- Sententia**, contra matrimonium lata, non ita vires rei judicatæ adipiscitur, quin, etiam elapso decennio, ex justa causa rescindi & enervari possit. ibid. n. 1.
- Sententia**, contra rem judicatam lata, ipso jure nulla est. Vol. VI. P. X. O. 299. p. 527
- Quando** plura Sententiæ membra sunt, & in scheda leute-rationis æque, ac in ejus prosecutione, tantum unius alteriusve mentio facta, quoad reliqua, in rem judicatam transit, etsi verba generalia: aus diesen und andern Ursachen, adhibita fuerint. Vol. VI. P. X. O. 302. p. 531
- Sententia**, errorem calculi continens, est nulla. Vol. VI. P. X. O. 466. n. 4. p. 824
- Num** in causis denunciationis, non nisi partibus præsentibus a Judice sit resignanda? Vol. VII. S. ad P. V. O. 122. n. 3. p. 604. & n. 4. p. 606

Semen-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Sententia contra autorem lata, certo respectu etiam successori singulari nocet. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 127. n. 4. p. 517

Sententia Comminatoria.

In Saxonia Elect. locum non habet, nisi citatio, trium hebdomadarum spatium complexa, præcesserit. Vol. I. P. I. O. 99. p. 133

Reum non obligat prius, quam eidem actor ratione exceptionum dilatoriarum satisfecerit.

Vol. I. P. I. O. 340. n. 2. p. 633

Quando reus comparet, & exceptionem termini angusti opponit, neque Sententiæ Comminatoriæ locus est, nisi integrum terminum Saxonicum citatio complexa fuerit. Vol. I. P. I. O. 346. p. 639

Sententia Definitiva.

In possessorio summarissimo remedia suspensiva non admittit. Vol. I. P. I. O. 85. n. 1. seqq. p. 106

Sententia Interlocutoria.

In possessorio summarissimo remedia suspensiva admittit. Vol. I. P. I. O. 85. p. 106

Etiam in possessorio summarissimo Interlocutoriæ Sententiæ de testibus iterato examinandis locus est. Vol. I. P. I. O. 119. p. 166

A Sententia Interlocutoria quæ damnum irreparabile continet, etiam Jure Civili appellare fas est. Vol. VI. P. IX. O. 349. p. 623

Sententiæ Publicatio.

Vid. supr. *Publicatio Sententiæ.*

Senex.

Senex, qui ad puerilem statum redactus est, testamentum condere non potest. Vol. I. P. II. O. 438. n. 4. p. 866

Separatio a convictu paterno.

Utrum sola sufficiat ad emancipationem virtuales, an insuper adhuc ad eandem requiratur, ut peculiaris œconomia instituat. Vol. VII. S. ad P. I. O. 9. p. 2 seq.

Separatio Bonorum.

Intra quantum temporis spatium peti debeat? Vol. III. P. IV. O. 231. p. 594

Vid. supr. *Beneficium Separationis Bonorum.*

Separatio quoad thorum & mensam.

Separatio quoad thorum ad mensam, Magistratus autoritate facta, conjugum, etsi nocenti, jus succedendi non adimit. Vol. IV. P. VI. O. 325. p. 534

Septiduum.

An in inferioribus Saxoniae Judi-
ciis sit permittendum? Vol. II.
P. III. O. 171. p. 493

Periculosum est, eo casu, ubi litis
contestatio sub comminatione
injuncta, primo termini die, ea
omissa, Septiduum sibi, sub e-
ventuali appellatione, refer-
vare. Vol. V. P. VIII. O. 357.
p. 623

Sepulchri Violatio.

Vid. infr. *Violatio Sepulchri.*

Sequestrum.

A Judice sine justa & sufficienti
causa valide decerni nequit.
Vol. II. P. III. O. 231. p. 594. &
Vol. IV. P. V. O. 9. p. 18. &
Vol. VII. S. ad P. III. O. 231. p.
408

Quibus in casibus locum inveni-
at? Vol. VII. S. ad P. III. O. 231.
n. 2. p. 412

Sequestrum Judiciale.

Regulariter prohibitum est. Vol.
IV. P. V. O. 9. n. 1. p. 18

Servi.

Non possunt ad effectum litis
contestationis libellum suppli-
cem summo Principi offerre.
Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n.
46. p. 150

Servitia.

Sunt a vasallo præstanda, licet in
literis investituræ eorum nul-
la facta sit mentio. Vol. I. P. I.
O. 78 n. 2. p. 98

Servitia non minus pagana, quam
militaria ex ipsa feudi natura a
vasallo sunt præstanda. Vol. I.
P. I. O. 77 p. 94

Servitia militaria non aliter præ-
standa veniunt, quam ubi pe-
riculum Domino directo im-
minet. Vol. I. P. I. O. 79. n. 2.
p. 97

Quomodo Servitiis a Vasallo præ-
scribatur? Vol. I. P. I. O. 76.
n. 1. & O. 77. n. 6. p. 94

Servitus.

Non solum voluntate Domini
expressa, sed etiam tacita, quæ
in præscriptione subest, acqui-
ritur. Vol. I. P. I. O. 203. n. 6.
p. 363

An a proprietario consensu usu-
fructuarii fundo imponi queat?
Vol. I. P. I. O. 223. n. 5. p. 465

Per subhastationem fundi non
extinguitur. Vol. I. P. I. O. 268.
n. 4. p. 519. seq. & Vol. VII. S.
n. 2. seq. p. 244

Jure Civili a nemine constitui
potest, nisi qui dominium ple-
num, nullaque sui parte immi-
nutum fundi, in quo Servitus
est constituenda, habeat. Vol. I.
P. I. O. 223. n. 3. seqq. p. 464

Potest

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Potest acquiri a superficiario.

Vol. I. P. I. O. 223. n. 19. p. 467

Si quis Servitutem viæ, nulli certo loco adstrictam, habeat, ex cuius vago usu dominus fervientis prædii nimis grave damnum sentiat, potest eidem etiam invito certus locus assignari, modo sic usus servitutis deterior haud reddatur. Vol. I. P. I. O. 203. p. 362

Servitus, a vasallo alteri citra Domini directi consensum concessa, vera Servitus non est, nec ipsum feudum afficit, sed tantum obligationem personalem complectitur. Vol. I. P. I. O. 223. p. 463

Omnes Servitutes prædiales longi temporis præscriptione acquiruntur, licet sint discontinuæ. Vol. I. P. II. O. 435. p. 853

Semper rem alienam præsupponit. Vol. II. P. III. O. 203 n. 2. p. 547

Quando in alterius prædio sit constituta? ibid. n. 3. p. 548

An in præscribendis Servitutibus bona fides requiratur? Vol. II. P. III. O. 73 p. 177

Servitutis negativæ præscriptio demum ab eo tempore incipit, quo quis in alterius prohibitione acquievit. Vol. II. P. III. O. 81. p. 193

Nemo prohibetur faciem prædii

fui mutare, quoties alter, qui in eo jus Servitutis habet, nullum inde detrimentum habet.

Vol. II. P. III. O. 204. p. 548

Ex hoc solo, quod quis in suo aliquid per longum tempus fecit, non statim alteri acquiritur. Vol. IV. P. VI. O. 321. p. 530. & Vol. VII. S. p. 656

Servitus Servitutis constitui non potest. Vol. IV. P. VI. O. 385. n. 2. p. 630

An commoditas Servitute utendi, alterius personæ aut prædio concedi possit? ibid. n. 3. seqq. p. 632

Servitutes reales sine prædio dominante seorsim nec vendi, nec locari possunt. Vol. V. P. VII. O. 151. n. 3. p. 304

Actio ad petendam Servitutem promissam longo tempore præscribitur. Vol. V. P. VIII. O. 344. p. 611. & O. 468. p. 781

Servitus confusione extincta, alienatione rei haud reviviscit. Vol. V. P. VIII. O. 468. p. 781

Dominus prædii fervientis liberum servitutis usum nullo modo impedire potest. Vol. V. P. VIII. O. 499. p. 854

Dominus prædii fervientis impedimentum, circa usum Servitutis, citra suam culpam, a tertio injectum, remove haud tene-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tenetur Vol. VI. P. IX. O. 133.

p. 202

Servitus realis, per interitum domus non extinguitur. Vol. VI.

P. IX. O. 230. p. 401

Quanto temporis spatio Servitutibus præscribatur? Vol. VI.

P. X. O. 492. n. 1. p. 891

Num Servitus, feudo citra Domini directi consensum a vassallo imposita, tertio, in quem feudum deinceps per alienationem translatum est, noceat?

Vol. VII. S. ad P. I. O. 223. p. 220

Utrum Servitus, quam defunctus promisit, ab herede præcise sit præstanda, an vero præstatione æstimationis liberetur? Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 13. seqq. p. 283

Servitus Actus.

Possessio, vel quasi Servitutis Actus, aut viæ, non involvit Servitutem immunitatis a telonio, quod transitoris solvendum est. Vol. IV. P. VI. O. 394. p. 641

Servitus aquam ducendi.

Et si quis Servitutem aquam ducendi habeat, fistulas tamen ædibus fervientibus non aliter applicare debet, quam ne damnum inde oriatur. Vol. VI. P. IX. O. 209. p. 371

Qui Servitutem aquam ducendi

alteri concessit, suis sumtibus reficere tenetur locum, unde illa ducitur. Vol. VI. P. X. O. 407 p. 735

Servitus Habitationis.

Per non usum haud amittitur. Vol. VI. P. IX. O. 89. p. 146.

Servitus Luminum.

Vel alienum, vel communem parietem supponit Vol. VI. P. X. O. 500. p. 912

Servitus, ne luminibus officiatur.

A quonam tempore Servitutis, ne luminibus officiatur, præscriptio currere incipiat? Vol. I. P. II. O. 375. p. 696

Quomodo differat a Servitute altius non tollendi? Vol. VI. P. X. O. 282. n. 1. seqq. p. 487. & n. 8. p. 488. seq.

In quibus consistat? ibid. n. 8. p. 489. seq.

Qui Servitutem, ne luminibus officiatur, constitutam habet, prohibere potest vicinum, quo minus altius ædificando luminaria ipsius obscuret. Vol. VI. P. X. O. 282. p. 487

Servitus Usus.

Quomodo ratione locationis a Servitute habitationis differat? Vol. II. P. III. O. 137. n. 1. p. 411

Sexa-

Sexagenarius.

Juvenem uxorem ducere non prohibetur, imo & cogi potest, si fidem de matrimonio legitimo dederit, vel ad sponsalia clandestina concubitus accesserit. Vol. VI. P. X. O. 335. p. 601

Vid. supr. *Senex.*

Sexus Imbecillitas.

Vid. supr. *Imbecillitas Sexus.*

Sigillum.

Eundem cum subscriptione effectum habet, & qui illud apponit, in contenta instrumenti consentire intelligitur. Vol. I. P. II. O. 416. n. 3. p. 800

Sigillum quod implicatum nominis ductum continet, in Saxonia Electorali mandato apponi non potest. Vol. III. P. IV. O. 196. n. 3. seqq. p. 515. seq.

Sigillatio Mandati.

Quamvis per rem judicatam injecta sit, sufficit tamen illius loco consveta formula: *In Mangelung meines Pethschaffts*, Vol. IV. P. V. O. 25. p. 37

Silentium.

Silentium & tacita approbatio debitoris creditoribus, qui bona illius occuparunt, præjudicare non potest. Vol. II. P. III. O. 59. n. II. p. 149. & O. 132. n. 3. p. 391

Si quis prædoni silentium jurato promiserit, non obligatur. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 167. p. 383

Similia.

Similium idem jus ac judicium esse solet, & quod in uno Similium constitutum est, ad alterum quoque recte applicari videtur. Vol. I. P. I. O. 38 n. 3. p. 42

Simoniam.

An venditio Canoniatuum ad Simoniam referri possit? Vol. VII S. ad P. I. O. 21. n. 279. seq. p. 54

Simultanea Investitura.

Vid. supr. *Investitura Simultanea.*

Simultanee Investiti.

An Simultanee investiti vasallo liberam de feudo disponendi facultatem per literas reversales in ipsorum præjudicium valide concedant? Vol. II. P. III. O. 87. p. 206

In Saxonia regulariter omnes Simultanee investiti, sine graduum prærogativa, æqualiter succedunt. Vol. III. P. IV. O. 145. p. 348

Quando successio feudi ad Simultanee investitos devoluta est alter alterum ad simultaneam investituram in sua parte regulariter admittere haud tenetur.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

netur. Vol. III. P. IV. O. 163.
& Vol. VII. S. p. 556

Simultanee investitus, qui in hypothecam consensit, deficiente licet consensu Domini, debitum ex fructibus feudi ad se devoluti, etiam extra Saxoniam Electoralem solvere tenetur. Vol. IV. P. V. O. 125. p. 185

Si duo pluresve cum liberis suis masculis, ut fieri solet, de feudo simultanee investiti fuerint, eorum liberi non in capita, sed stirpes succedunt. Vol. IV. P. VI. O. 275. p. 465

Quando Simultanee Investitus jus succedendi, quod ex prærogativa gradus præ remotiori agnato habet, huic vendit, filius jure protimiseos non gaudet. Vol. V. P. VII. O. 122. p. 244

In præjudicium ejus, qui de feudo Simultanee investitus est, nemo alius jus simultanee investituræ consequi potest. Vol. V. P. VII. O. 155. p. 308

Cogi non possunt, ut consentiant, in translationem pecuniæ feudalis, Lehn-Etammis, de uno feudo in aliud. Vol. VI. P. IX. O. 166. p. 275

Quando e duobus Simultanee investitis unus in feudi alienationem consensit, alter non, hic quoad illius partem, quam diu is cum descendantibus vivit,

feudum revocare nequit. Vol. VI. P. IX. O. 232 p. 402

Singularia.

Quænam Singularia obtineant, si de eo, qui carcere detinetur, liberando agatur. Vol. I. P. I. O. 178. n. 1. seq. p. 283

Singuli.

Non debent, quod universitas debet. Vol. II. P. III. O. 115. n. 19. p. 252

Situs.

Solus Situs ad probandam qualitatem domanialem haud sufficit. Vol. V. P. VII. O. 202. p. 400

Situs Terrarum.

Num Landsassiatum inferat, seu probet. Vol. III. P. IV. O. 3. p. 26. seqq.

Sise = Geld.

An sub sumtibus criminalibus, peinlichen Unkosten, comprehendatur? Vol. VI. P. IX. O. 22. n. 1. seqq. p. 53. seqq.

Socer.

An id, quod genero in subsidium paternum, väterlichen Hülfe, dedit, ex capite ingratitudinis revocare possit. Vol. I. P. I. O. 66. p. 82

In ea causa, ubi gener plures litis consortes habet, ad testimonium dicendum cogi potest. Vol. I. P. I. O. 148 p. 209

Pro

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Pro genero cum cautione rati in
Judicio admittitur. Vol. I. P. II.

O. 381. n. 1 p. 722

Quando Socer qui genero do-
tem debet, in ejus utilitatem
pecuniam impendit, animo
compensandi id factum præ-
sumitur. Vol. IV. P. V. O. 61. p. 98

In causa generali, ad dicendum
testimonium admittitur, etsi
non sit omni exceptione ma-
jor. Vol. IV. P. VI. O. 468. p. 744

In causa generi, soluta affinitate,
ad testimonium dicendum co-
gi potest. Vol. V. P. VII. O. 31.
n. 4. p. 85

Pro genero, si velit, testimonium
ferre potest, etsi testis omni
exceptione major haud sit. Vol.
VII. S. ad P. V. O. 225. p. 641

Utrum beneficio competentiae
gaudeat? Vol. VII. S. ad P. VII.
O. 75. n. 55. p. 715

Societas.

An pactum valide iniri possit, ut
Societas heredes quoque strin-
gere debeat? Vol. I. P. I. O. 167.
n. 1. p. 235

Societas, quæ usurariam pravita-
tem sapit, citra Principis con-
sensum, valide iniri nequit.
Vol. IV. P. V. O. 224. p. 355

Quomodo differat Societas, stri-
cte dicta, a rerum communio-
ne? Vol. VI. P. X. O. 326. n. 1.
seqq. p. 577. seqq.

Societas Particularis.

In Societate Particulari res focii
per actualement demum traditio-
nem communicantur. Vol. I.
P. I. O. 103. p. 141

Socius.

Quamdiu Socii in communione
manent, divisionis facultas nul-
la temporis præscriptione tol-
litur. Vol. I. P. II. O. 423. n. II.
p. 822

Socii cum extraneo contrahen-
tes, beneficio divisionis non
gaudent. Vol. II. P. III. O. 79.
p. 192

Lucrum, quod Socii ex lege con-
tractus percipiunt, non, nisi
operarum ratione habita, regu-
lariter debetur. Vol. II. P. III.
O. 178. p. 505

De casuali interitu respondere
non tenetur. Vol. III. P. IV. O.
214. n. 35. p. 551

Consentaneum est Legibus, ut
Socii, cum extraneo contra-
hentes, beneficio divisionis
gaudeant? Vol. III. P. IV. O.
16. p. 143. & Vol. VII. S. p.
458

Quid de illo casu sit habendum,
quo unus Sociorum tantum
pecuniam contulit, alter vero
non nisi operas præstitit, an da-
mnum casu fortuito in pecu-
nia vel re contingens sit com-
mune?

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

mune? Vol. III. P. IV. O. 214.
n. 36. seqq. p. 551. seq.

In possessione, vel quasi, rem
communem ad certum usum
applicandi, ab altero Socio tur-
bari non debet. Vol. V. P. VII.
O. 200. p. 393

Ex contractu, ab uno Sociorum
proprio nomine inito, alter
Socius non obligatur, nec ex-
inde conveniri potest. Vol. V.
P. VII. O. 175. n. 3. p. 347. seq.

Valet inter Socios conventio, ut
unus lucri sit particeps, neque
tamen de damno teneatur?

Vol. V. P. VIII. O. 494. p. 846

Si conventio desit, rem commu-
nem solus administrare haud
tenetur. Vol. VI. P. X. O. 326.
p. 577

An Socii inter se beneficio com-
petentiæ gaudeant? Vol. VII. S.
ad P. VII. O. 85. n. 57. p. 716

Quando Socii beneficio compe-
tentiæ non gaudeant? ibid. n.
186. p. 741

Socius Criminis.

Socii Criminis nuda inculpatio
nullum idoneum indicium ad
inquirendum facit. Vol. III. P.
IV. O. 148. p. 354. & Vol. VII.
S. p. 523

Socrus.

Ad testimonium dicendum vo-
lens admitti debet, etsi non sit

omni exceptione major. Vol.
IV. P. V. O. 225. p. 356

Solennia.

Solennia, quæ alias in alienatione
bonorum immobilium pupil-
lorum & minorum sunt adhi-
benda, necessaria non sunt,
quando rescriptum Principis
intervenit. Vol. I. P. I. O. 164. p. 232

Quænam Solennia in venditione
bonorum civitatis immobili-
um requirantur. Vol. II. P. III.
O. 6. n. 5. p. 30. seqq.

Solennia, circa alienatio- nem rei necessaria.

Qui præscriptione immemoriali
nititur, non tenetur probare
Solennia, circa alienationem
rei alias necessaria. Vol. VI. P.
IX. O. 240. 425

Solennitas Legalis.

Ad quartam dilationem impe-
trandam, eo casu necessaria
haud est, quando hæc integrum
spatium Saxonicum non com-
plectitur. Vol. IV. P. V. O. 27.
p. 39

In simplici demonstratione, ad
impetrandam dilationem ter-
tiam, nulla Solennitate Legali
opus est. Vol. VI. P. IX. O. 180.
p. 307

Solicitationes Importunæ. Super Solicitationibus Importu- nis,

nis, & metu, jurisjurandi delationi, in causa testamenti, locus datur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 192. p. 197

Solidi.

Quomodo in crimine furti ad poenam suspendii irrogandam sint æstimandi. Vol. II. P. III. O. 161. n. 3. p. 476 seq.

Solvens.

Utrum is, qui pro alio solvit, & creditori satisfecit, adversus eundem ad cedendam sibi contra debitorem actionem experiri possit? Vol. I. P. I. O. 172. n. 1. seqq. p. 258. seq.

Qui pro debitore onera publica fisco solvit, eodem cum hoc privilegio gaudet. Vol. VI. P. X. O. 443. p. 790

Qui solvit sciens, se non debere, solutum non repetit. Vol. VI. P. X. O. 479. n. 4. p. 861. seq.

Solvendo esse.

Quisque præsumitur solvendo esse, donec contrarium probeatur. Vol. III. P. IV. O. 243. p. 624

Solutio.

Solutio debiti, quod mulier una cum marito contraxit, ab illa post hujus mortem denuo valide promittitur. Vol. I. P. I. O. 262. p. 513. & Vol. VII. S. p. 237

Solutio debiti, quæ ex beneplacito debitoris pendet, ab heredibus demum cum effectu peti potest. Vol. II. P. III. O. 113. p. 246

An Solutio pretii ab emtore hoc solo obtentu, quod jus aliquod circa rem emtam ipsi a tertio in dubium vocatum sit, differri possit? Vol. II. P. III. O. 156. p. 466

Semper in causam duriores facta præsumitur. Vol. IV. P. V. O. 61. n. 2. p. 100

Qui ostendit, se tribus proximis annis Solvisse, retro etiam Solvisse præsumitur, quoad contrarium probari nequit. Vol. V. P. VIII. O. 287. p. 524

In concursu creditorum non probatur per productionem apochæ, a patre debitore filio datæ. Vol. VI. P. X. O. 252. p. 449

In processu executivo, per conjecturas, probari non potest. Vol. VI. P. X. O. 454. p. 803

Quod Solutio in usuras facta sit, in dubio a creditore probandum haud est. Vol. VI. P. IX. O. 69. p. 150

Genus monetæ, in qua solutio pecuniæ, ex transactione debita, facienda, juxta tempus, quo illa inita est, exigere debet. Vol. VI. P. IX. O. 152. p. 242

An Solutio particularis a creditore

tore sit admittenda? Vol. VII.
S. ad P. I. O. 305. n. 105. seq. p.
282

Solutum.

Quod falsa opinione Solutumpi-
etatis causa, an repeti possit?
Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 227.
seqq. p. 47

Solutus.

Solutus, qui rem habuit cum uxore,
a marito expulsa, regulari-
ter capitis pœnam haud incur-
rit. Vol. VI. P. X. O. 256. p. 453

Soror.

Utrum ex mobilibus defunctæ u-
xoris, quæ maritus apud Sa-
xones consequitur, Sororibus
legitima debeatur. Vol. II. P.
III. O. 67. p. 163

Sororis heredis maritus in testa-
mento recte testis adhibetur.
Vol. III. P. IV. O. 230. n. 3. p.
592

Querelam inofficiosi testamenti
aliter non habent, quam si tur-
pis persona ipsis fuerit præla-
ta. Vol. IV. P. V. O. 35. p. 49

In terris Anhaltinis a successione
ab intestato a parentibus ex-
cluduntur. Vol. IV. P. V. O.
40. p. 57

Sors.

Num pecunia, a debitore credi-
tori soluta, magis in sortem,

quam usuras soluta præsuma-
tur? Vol. I. P. I. O. 296. p. 567

Qui Sortem cum abolitione chi-
rographi debitori remittit, usu-
ras quoque remisisse censetur.
Vol. I. P. II. O. 488. p. 954

Quando debitor est in mora sol-
vendi annuos redditus, Sors re-
peti potest. Vol. VI. P. IX. O.
186. p. 319

Propter usurariam pravitatem, in
Saxonia Electorali, tota Sors
amittitur. Vol. VII. S. ad P. VI.
O. 459 n. 1. p. 676

Spatium.

Spatium quatuordecim dierum
ad executionem in Saxonia E-
lectorali sufficit, quoties Spe-
cies petitur, quam reus possi-
det, five actio realis, five per-
sonalis fuerit. Vol. V. P. VII.
O. II. p. 49

Species.

Si eadem Species bina vice alicui
in eodem testamento relicta sit,
eadem non nisi semel debetur.
Vol. I. P. I. O. 292. n. 1. p. 357

Specificatio Jurata.

A testatore in fraudem legitimæ
remitti nequit. Vol. I. P. I. O. 17.
p. 27

A patre, qui bona liberorum ad-
ministrat, edi non debet. Vol.
I. P. I. O. 92. p. 122

Nisi

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Nisi sit prodigus. *ibid.* n. 7.
An etiam ab heredis herede exigi possit. Vol. I. P. II. O. 493. p. 962. & Vol. VII. S. p. 359. & ad P. IV. O. 151. n. 86. p. 540

A coherede quoque est edenda, neque ab illa liberat remissio testatoris, in præjudicium legitimæ facta. Vol. II. P. III. O. 96. p. 221 & Vol. VII. S. p. 380

A patre, bona liberorum materna administrante, illis non est edenda. Vol. II. P. III. O. 142. p. 419

Ad investigandam quantitatem legitimæ hereditas, mediante inventario, vel Jurata Specificatione edenda est. Vol. III. P. IV. O. 174. p. 486

Qualem effectum habeat? Vol. V. P. VII. O. 1. n. 19. p. 3.

Medium coercendi eum, qui Juratam Specificationem edere recusat, est iusjurandum in litem. Vol. V. P. VIII. O. 434. p. 708

Eo casu, ubi liberi in lite cum tertio versantur, ab his a patre peti non potest. Vol. VII. S. ad P. II. O. 445 n. 4. p. 352

Vid. *supr. Jurata Specificatio.*

Specificatio Privata.

Ad Specificationem Privatam, articulo probatorio annexam,

adversarius respondere haud tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 403. p. 650

Specula.

Num omnia Specula ad geradam pertineant? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376. *seqq.*

Spoliatus.

Etiam a Judice Spoliatus restitui debet. Vol. II. P. III. O. 228. p. 588

Spolium.

Committitur ab emtore, qui rem venditam, propria autoritate, venditoris consensu, occupat. Vol. III. P. IV. O. 250. p. 628

Hodie, etiam post annum, ex quo commissum est, urgeri potest. Vol. V. P. VII. O. 54. p. 126

Spolium non committit, qui pecuniam ab altero, cum alia minuta permutandam accepit, eo-que invito, retinuit. Vol. V. P. VIII. O. 318. p. 576

Qui ædificium alterius propria autoritate dejicit, Spolium committit, etsi contra inhibitionem, & operis novi nunciationem, illud extructum, fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 29. p. 65

Quando ab universitate Spolium est commissum, etiam singulis membris, qui in illud consenserunt,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ferunt, exceptio Spolii opponi potest. Vol. VI. P. X. O. 257. p. 453

Propter spolium per modum exceptionis objectum, durante lite provocatio ex *L. Diffamari* locum non habet. Vol. VI. P. X. O. 344. p. 616

Vid. supr. *Exceptio Spolii*.

Sponsa.

In favorabilibus uxoris nomine venit. Vol. II. P. III. O. 33. n. 3. p. 77

Sponsa, vel sponsus cum alio se commiscens, hodie quasi adulterium committit, & quomodo puniatur. Vol. IV. P. VI. O. 463. n. 1. seqq. p. 734. seq.

Sponsalia.

An ob attentatam anticipationem concubitus dissolvi possint? Vol. I. P. I. O. 25. p. 34

An & quatenus ob inimicitiam irreconciliabilem? ibid. n. 1. seq.

Num propter excessum circa genitalia, qui neque generationi liberorum, neque copulae carnali impedimento est? ibid. n. 7. seq. p. 35. seq.

Utrum etiam tunc invalida declarari possint, quando consensus unius partis dolo alterius circa accidentalia elicitus est? Vol. II. P. III. O. 66. p. 161

An ob errorem circa accidentalia v. gr. divitias, commissum, pro invalidis declarari queant? ibid. n. 2. seq.

Num Sponsalia, quibus concubitus accessit, & de quibus consummandis res judicata adest, quandoque propter inimicitiam arbitrio Judicis rescindi queant? Vol. II. P. III. O. 10. p. 38. & O. 41. p. 100

An in Saxonia Electorali valida sint sponsalia, literis contracta, quibus duo testes simul subscripserunt. Vol. II. P. III. O. 11. p. 39. seqq.

In Saxonia Electorali, si parentes non sint amplius in vivis, duorum testium praesentia ad formam Sponsaliorum opus est, citra quam ceu clandestina nullam vim effectumve habent. ibid. n. 2

In sponsalibus contractis tacite subintelligenda clausula: *Si res in eodem statu permanserit*. Vol. II. P. III. O. 234. p. 601

Possunt aliquando, si inimicitia irreconciliabilis liquido appareat, invita altera parte dissolvi, etsi jam de matrimonio consummando res judicata adest. Vol. VII. S. ad P. III. O. 41. p. 765. seqq.

Iusta causa a Sponsalibus recedendi est, si sponsus facultatem

tem, quam præ se tulit, alendi familiam non habeat. Vol. III. P. IV. O. 224. p. 579

Sponsalia, propter patris consensum deficientem nulla, haud convalescunt, si is ex postfacto, ubi filia jam ab illis recesserit, consentiat. Vol. IV. P. VI. O. 461. p. 732

Ad validitatem Sponsaliorum haud requiritur testium rogatio. Vol. V. P. VIII. O. 345. p. 611

Valida sunt Sponsalia, ab uxore, post commissum a marito adulterium, inita, etsi copula carnalis ante sententiam declaratoriam accesserit. Vol. V. P. VIII. O. 451. p. 736

Eo casu, quo filius ipse a Sponsalibus recedit, parentes nullam sui dissensus causam allegare tenentur. Vol. VI. P. X. O. 269. p. 466

Quando Sponsalia per se invalida contracta sunt, regressus cessat. Vol. VI. P. X. O. 270. p. 468

In Ducatu Pomeraniæ Sponsalia, sine curatoris consensu contracta, ipso jure invalida sunt. Vol. VI. P. X. O. 324. p. 573

Sponsalia Clandestina.

Accedente concubitu, vitiatores obligant, quamvis adhuc in patria potestate sit constitutus.)

Vol. I. P. II. O. 421. pag 812
Non vero vitiata. ibid. n. 3.
Alias regulariter nullum effectum habent. ibid. n. 1.

Vim ac robur per concubitum accipiunt, quamvis, eundem citra affectum matrimonialem intervenisse constet. Vol. II. P. III. O. 40. n. 84. p. 97

Si ad Sponsalia clandestina concubitus accesserit, vitiata non cogitur stupratori nubere. Vol. II. P. III. O. 22. p. 50. & Vol. VII. S. p. 761

An, & quatenus, per subsequenter copulam carnalem convalescant. Vol. VII. S. ad P. II. O. 421. p. 332

Sponsalia de præfenti.

Differunt a matrimonio. Vol. I. P. I. O. 158. p. 221. seq.

Sponsus.

Si pater Sponso certam dotem promittat, deinceps autem filia consensu ejus a sponsalibus resiliat, atque cum alio se jungat, an Sponsus adversus patrem ad promissam quantitatem petendam, experiri possit? Vol. I. P. I. O. 221. n. 1. seqq. p. 459

Sponso, de stupro cum sponsæ matris sorore suspecto, matrimonii consummatio prius, quam juramento se purgaverit,

rit, haud conceditur. Vol. III.

S. ad ad P. I. O. 45. p. 643

Sponsus & sponsa valide sibi donant, etsi sponsalia de praesentibus contraxerint. Vol. IV. P. V.

O. 208. p. 332

Si in casu adulterii commissi Sponsus pro sponsa, aut vice versa pro Sponso intercedit, eidemque remittit, poena tantum carceris dictatur. Vol. IV. P. VI. O. 463. n. 1. seqq. p. 754. seq.

Spurius.

Ab avo paterno non nisi in subsidium, & quando mater ejus etiam inops est, alendus est Vol. I. P. I. O. 134. p. 190

Stabularii.

Quot & quibus actionibus hospitibus teneantur ob damnum illis illatum. Vol. I. P. II. O. 463. n. 1. seqq. p. 927. seq.

Stand-Geld.

Jus ejusmodi pecuniam exigendi, ad Regalia pertinet Vol. III. P. IV. O. II. p. 134

Status.

Status rei primævus in præjudicium tertii immutari nequit. Vol. II. P. III. O. 134 n. 5. p. 397

Status Imperii.

Quotuplices sint Status Imperii,

de quorum medietate, vel immedietate quæritur. Vol. III. P. IV. O. 3. n. 158 p. 49

Status Provinciales.

Status Provinciales, qui in Comitibus Provincialibus, etsi per longissimum tempus pallio induti comparuerunt, a Constitutibus suis regulariter prohiberi nequeunt, quo minus deinceps pallium cum gladio commutent. Vol. VI. P. IX. O. 21. p. 47

Statutum.

Stricte est explicandum, & ita interpretandum, ut quoad fieri possit, non recedatur a Jure Communi. Vol. I. P. I. O. 282. n. 8. p. 550

Statutum, quod in eum casum, quo filia deficiunt, ad successionem geradicam filios admittit, etiam ad nepotes pertinet. Vol. I. P. I. O. 144. p. 204

Statutum, quo vasallo sine Domini directi consensu feudum alienare permittitur, salvo jure protimiseos eidem competente, intelligendum est. Vol. I. P. I. O. 209. p. 417

Statutum in quo certa forma mortis causa disponendi præscripta est, remedium *L. ult. C. de Fidecommis* haud excludit. Vol. I. P. I. O. 324. 610

Statu-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Statutum, de matre conceptum, ad novercam haud pertinet. Vol. I. P. II. O. 475. p. 943

Si ex Statuto agatur, ejus existentia ante omnia est probanda. Vol. I. P. II. O. 419. p. 807

Si ex Statuto in Saxonia conjux succedere vult, bona sua conferre tenetur, quamvis collationis onus statutum non expresse requirat. Vol. I. P. I. O. 263. p. 514

An Statutum, quo successio in gerada viduo defertur, etiam ad incolas pertineat? Vol. II. P. III. O. 17. p. 44 seq.

Statutum, quod contra Jus Commune est, sine Principis confirmatione non valet. Vol. II. P. III. O. 224. p. 580

Quando Statuta civitatum municipalium administrationem bonorum civitatis concernunt, confirmatione non egent. ib. n. 1.

Derogat Juri Communi, semperque ita accipi debet, ut aliquid operetur. Vol. III. P. IV. O. 66. n. 4. p. 215

Statuta, rite condita obligant, etsi illorum observantia probari nequeat. Vol. III. P. IV. O. 40. p. 174

Statutum, quod conjugi superstiti hæreditatem defert, intelligi debet de casu, ubi defun-

ctus neque liberos, neque parentes reliquit. Vol. III. P. IV. O. 66. p. 215

Quando uxoris filiabus & neptibus plenam geradam addicit, cæteroqui autem proximæ cognatæ non nisi dimidiam illius partem tradere, maritum ejusque filios jubet, cognatæ nunquam plus, quam dimidia debetur. Vol. IV. P. VI. O. 493 p. 829

Statutum, quod conferendi necessitatem inter liberos tollit, ab iniquitatis nota vix liberari potest. Vol. IV. P. V. O. 150. p. 228

Statuta Hamburgensia non impediunt, quo minus actor, etiam post litem contestatam, reo jusjurandum deferre queat. Vol. V. P. VII. O. 83. p. 171

Statutum, quod conjugi superstiti certam portionem omnium bonorum assignat, extra Saxoniam Electoralem regulariter sine onere collationis intelligi debet. Vol. V. P. VII. O. 110. p. 226

Statutum de nepotibus disponens, quod jure repræsentationis avo succedere debeant, etiam de ulterioris gradus liberis intelligi debet. Vol. V. P. VII. O. 169. p. 330

Ejus, quod in uno alterove Statuto-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

torum capite de certo hominum genere cautum est, personæ diversi generis [capaces non sunt, etsi per subscriptionem Statutorum participes reddantur. Vol. V. P. VII O. 185. p. 369

Statutum, vel privilegium, quod generalem formam, in omnibus ultimis voluntatibus observandam, præscribit, etiam ad testamenta parentum inter liberos pertinet. Vol. V. P. VIII. O. 478. p. 795

Statutorum Dresdensium capax est civis filius, etsi jus civitatis ibi speciatim adeptus haud fuerit. Vol. VI. P. IX O. 114. p. 173

Statutum rite conditum, attendi debet, etsi causa ejus impulsiva applicari nequeat. Vol. VI. P. IX. O. 137. p. 208

Statuta, a Decurionibus civitatum municipalium condita, absque Principis confirmatione, inter ipsos valent, si modo Legibus publicis non adversentur. Vol. VI. P. IX. O. 144 p. 220

Statutum, a Senatu municipali conditum, membra illius, haud convocata, nequaquam obligat. Vol. VI. P. IX. O. 145. p. 222

Quænam requirantur, ut Statuta municipalia vim obligandi habeant? ibid. n. 1.

Valent Statuta, quantumvis naturalem libertatem restringant. Vol. VI. P. IX. O. 146. p. 224

Stipulatio.

Quomodo differat a pacto nudo. Vol. I. P. II O. 380 n. 43. p. 717

An in dubio præsumendum, potius Stipulationem, quam pactum nudum intervenisse. Vol. I. P. II. O. 380. n. 40 p. 717

Stipulatio, alii facta, valida est, modo rati habeatur a tertio, antequam utriusque stipulantium consensu revocetur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 182. n. 2. p. 183. & n. 3. seq. p. 184

Studiosus.

An in casu, quo Academiae in Studiosos jurisdictio saltem inferior competit, causæ vero capitales, die *Peinliche Fälle*, Judici Seculari ac Præfecto loci commissæ sunt, Studiosus, qui homicidii peracti reus agitur, statim ipsi, nulla indiciorum ratione habita, tradendus sit? Vol. I. P. I. O. 286. p. 557

Stuhl-Kappen / so noch nicht aufs Gestelle gebracht.

An ad geradam pertineant? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376. seqq.

Struvius.

Notatur. Vol. VI. P. IX. O. 258. n. 1. seqq. p. 454

Stry-

Stryckius.

Notatur. Vol. V. P. VII. O. 45.
n. 3. seqq. p. 107. & O. 475. n. 12.
seqq. p. 791. seq.

Stuprata.

In foro communi super promissione matrimonii æque, ac super concubitu, iuramentum deferre potest. Vol. II. P. III. O. 216. p. 569

Non cogitur stupratori nubere, etiam si concubitu sponsalia clandestina præcesserint. Vol. III. S. ad P. III. O. 22. p. 761

Stuprata, quæ post stuprum passum, cum alio nuptias contraxit, contra stupratorem ut vel ipsam ducat, vel dotet agere non potest, bene tamen, ut partum alat. Vol. III. P. IV. O. 72 n. 1 seqq. p. 228

Stuprata, quæ adversus unum ex duobus stupratoribus, quorum uterque ratione temporis pater infantis esse potest, ad hunc alendum agit, intentionem suam, & quod reus præcise pater ejus sit probare tenetur. Vol. III. P. IV. O. 133 p. 320

Stuprata ab eo, cum quo matrimonium contrahere nequit, dotem ab illo frustra petit. Vol. III. P. IV. O. 244. p. 626

Stuprata, quæ dum lis pendet

nubit, frustra deinceps a Stupratore dotem expetit. Vol. IV. P. V. O. 212. n. 5. seqq. p. 340

Qui ab alio Stupratam uxorem duxit, a collegio opificum non excludi, imo nec a Consulatu removeri potest. Vol. V. P. VII. O. 170. p. 332

Stuprata, quæ stuprum violentum fuisse, sub tormentis asseverat, stupratorem ultra jurandum purgatorium gravare nequit. Vol. V. P. VII. O. 244. p. 450

Quando Stuprata ad ducendam, vel dotandam se, agit, satis est in libello commixtionem carnalem exprimi, nec mentio vel deflorationis, vel consummationis requiritur. Vol. V. P. VIII. O. 301. p. 549

Stuprator.

Stuprator, qui concubitu cum scemina fatetur, sed plures cum ea rem habuisse excipit, ad alimenta infanti, durante lite, præstanda tenetur, si modo ex eo concubitu infans legitime nasci potuerit. Vol. I. P. I. O. 63. p. 80

Sumtus legitimationis per Comitum Palatinum proli suppeditare non tenetur. Vol. II. P. III. O. 49 p. 115

Stuprator, qui concubitus cum
fœmina, quæ ab ipso partum
se concepisse contendit, lar-
gitur, pro ejus patre tantis per
habetur, donec contrarium
probaverit. Vol. IV. P. VI. O.
395 n. 1. seqq. p. 643

Secus, si ostenderit, circa idem
tempus aliis etiam eandem
fœminam corporis sui co-
piam fecisse. ibid. n. 6. seqq.

Fœminam, etsi jam ab alio an-
tea vitata fuerit, vel ducere,
vel dotare tenetur. Vol. V.
P. VII. O. 135. p. 266

Si Fœminam, vi stupratam, uxo-
rem ducat, loco pœnæ capi-
talis, relegatio perpetua dicta-
tur. Vol. VI. P. X. O. 459. n. 1.
p. 812

Vitiatam, quæ simul clanculum
fidem de matrimonio dedit,
ad hoc consumandum adigere
non potest, licet ipse eo casu
cogi possit. Vol. VII. S. ad P.
III. O. 22. p. 371

Num beneficio competentiae
gaudeat? Vol. VII. S. ad P. VII.
O. 85. n. 84. seqq. p. 721

Stuprum.

Quomodo in Saxonia puniatur
Vol. I. P. I. O. 48. n. 2. p. 62

Inquisitioni in causa Stupri vio-
lenti demum vicennio præscri-
bitur. Vol. IV. P. VI. O. 412. p. 672

Quanto temporis spatio Stupro
Simplici præscribatur? ibid.
n. 1

Etiam Stupro, inter Judæum &
fœminam Christianam admis-
so, quinquennio præscribitur.
Vol. IV. P. VI. O. 417 p. 677

Quomodo puniatur Stuprum, in-
ter Judæum & fœminam Chri-
stianam admissum? ibid. n. 1.
seqq. p. 67. seq.

Quando in causa Stupri coram Ju-
dice seculari simul concurrat
matrimonii promissio, carce-
ris pœna ibi non antea execu-
tioni datur, quam super ma-
trimonio lis in Consistorio ad
finem perducta fuerit. Vol.
V. P. VIII. O. 289. p. 527

Stuprum Violentum.

Quanam pœna coerceatur? Vol.
VI. P. X. O. 459. n. 1. p. 812

Subcollectandi Jus.

Vid. supr. *Jus Subcollectandi.*

Subditus.

An per homagium fiat? Vol. III.
P. IV. O. 2. n. 7. p. 23

A Domino jurisdictionis regu-
lariter cogi potest, ut officium
Scabini suscipiat. Vol. III. P. IV.
O. 170. p. 482

Subditi Dominis Jurisdictionali-
bus operas ædilitias, Bau-
Dienste, præstare tenentur,
quamvis

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- quamvis ædificia invicem inclusa haud sint. Vol. III. P. IV. O. 28 p. 158. & Vol. VII. S. p. 463
- Subditis haud permittitur, ut in præstandis operis duo pluresve juramenta sua in præjudicium Domini jungant. Vol. III. P. IV. O. 29. p. 161
- Quando Subditi operas Domino Jurisdictionali obstricti sunt, propter pluviam supervenientem, aut alium casum fortuitum, abrumpere coguntur, easdem alio tempore, per residuum horarum spatium, continuare debent. Vol. III. P. IV. O. 69. p. 223
- Quando Nobilis prædium suum uni ex Subditis locat, hujus conditio propterea non mutatur. Vol. III. P. IV. O. 157. p. 465
- Subditi Nobilium inferioris Lusatiae nequidem oblata pecunia Nobilem adigere possunt, ut vinculum subjectionis ipsis remittat. ibid. n. 4. p. 466
- Nec substitutionem alius Subditi in suum locum invito Domino obtrudi possunt. ibid. n. 5. p. 467
- In causa Domini ad testimonium admittitur, non tamen testis omni exceptione major est. Vol. IV. P. V. O. 245. p. 408
- Subditi, sub Præfecturis, unter denen Aemtern, constituti, a Consistoriis Electoralibus Saxonis immediate citari possunt. Vol. IV. P. VI. O. 451. p. 717
- Potest aliquando in possessorio summarissimo adversus Principem defendi. Vol. V. P. VIII. O. 439. p. 718
- Cogi non possunt, ut testimonium adversus Dominum dicant. Vol. VI. P. IX. O. 59 p. 114
- Non ultra se obligare valent, quam Princeps, atque Superior, permittit. Vol. VI. P. IX. O. 158. n. 1. p. 262
- Subditi, qui restitutionem sumptuum criminalium, der Weinlichen Unkosten, pacto in se receperunt, tenentur etiam de illis, qui inquisitionem facti sunt. Vol. VI. P. IX. O. 22. p. 53
- In Electorali Saxonia suspendii poenam incurrit, qui externos, vi doloque Subditos ad aliena castra sequenda, extra territorium educentes, adjuvit, sive auxilium tantum præstitit. Vol. VI. P. IX. O. 142. p. 214
- Subditi, qui aliquot, etliche, vecturas, pacto in se receperunt, regulariter nonnisi ad duas tenentur. Vol. VI. P. X. O. 366. p. 651

Subfeu-

Subfeudum.

Potentiori dari non potest. Vol. I. P. I. O. 78. n. 2. p. 99

Ad eum modum, quo feudum habet vasallus, etiam restricta est Subfeudi, quod ab illo feudo dependet, eique subalternatur, constitutio. ibid.

Expirat, feudo ad agnatos, vel Dominum devoluto. Vol. V. P. VIII O. 464. p. 748

Subhastatio.

Intra quantum temporis spatium fieri debeat? Vol. I. P. I. O. 81. n. 1. seqq. p. 101

Ipso jure nulla ac invalida est, quando generaliter solum prædium, deinde idem cum inventario specialiter subhastatum est. Vol. I. P. I. O. 187. p. 320

An in venditione bonorum pupilli, vel minoris sit necessaria? Vol. I. P. I. O. 210. p. 422. & O. 217. n. 9. p. 450. & O. 415. n. 3 p. 795

Subhastatio, quæ scriptis fit, interruptu diei feriati non interruptitur. Vol. I. P. I. O. 80. p. 100. & Vol. VII. S. p. 101

Subhastatio, quæ fit per proclama publicum, interruptitur, quando unius alteriusve quaterdenæ terminus in diem feriatum incidit. ibid. n. 1. seq.

Subhastationis tempus, Jure Sa-

xonico definitum, citra vitium nullitatis anticipari, vel prorogari non potest. Vol. I. P. I. O. 154. p. 217

Tempus trium quaterdenarum, quo in Saxonia Subhastationes fiunt, sine additamento trium dierum accipiendum est. Vol. I. P. I. O. 81. p. 101

An propter non factam debitori denunciationem vitio nullitatis laboret? Vol. II. P. III. O. 132. p. 389. & Vol. VII. S. p. 393

Frustra impugnatur a debitore, qui semel in Rescriptis quæ illam confirmarunt, acquievit. Vol. II. P. III. O. 188 p. 523

Num ad alienationem bonorum immobilium pupillorum, vel minorum necessario requiratur? Vol. II. P. III. O. 227. p. 587

An Subhastatio nullitatis vitio laboret, quæ propter onera publica, non citato debitore, facta est. Vol. II. P. III. O. 59. p. 146

Ad Subhastationem præstitus ac consensus creditorum nusquam in Jure requiritur. Vol. II. P. III. O. 59. n. 11. p. 148

In Subhastationibus læsio ultra dimidium non attenditur. ibid. & O. 132. n. 3 p. 390

Per Subhastationem omnes hypothecæ

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

pothecæ extingvuntur. Vol. III. S. ad P. I. O. 268. p. 726

Non requiritur, si coheredes de pretio rei convenire non possunt, sed sufficit sola taxatio judicialis. Vol. IV. P. VI. O. 289. n. 2. p. 486

Subhastatio generalis statim, atque emtor se offert, & licitatur, sistitur, etsi trium quaterdenarum tempus nondum effluxerit. Vol. IV. P. VI. O. 397. p. 644

Subhastatio invalida est, quando specialis cum generali, intuitu objecti, non prorsus convenit. Vol. IV. P. VI. O. 443. p. 711

In dividendis inter coheredes bonis communibus regulariter locum non habet. Vol. VI. P. IX. O. 244. p. 440

Adversus Subhastationem creditores defectum citationis debitoris frustra urgent, quando is eandem rati habuit. Vol. VI. P. IX. O. 163. p. 269

Subhastationibus publicis pactum additionis in diem tacite inest. Vol. VI. P. X. O. 353. p. 629

Subhastatione, aliisque solennitatibus opus haud est, quando majorennis minorem ad divisionem provocat. Vol. VII. S. ad P. I. O. 248. p. 228

Subhastatio Bonorum.

An prærequirat eorundem taxa-

tionem? Vol. V. P. VII. O. 180. n. 1. seqq. p. 360

Ne quidem propter læsionem ultra dimidium impugnari potest. Vol. V. P. VIII. O. 277. n. 1. p. 508. seq.

In judicio familiæ herciscundæ non nisi in subsidium decerni debet. Vol. V. P. VIII. O. 303. p. 551

Subjectio.

Subjectionis indicium est homagii præstatio. Vol. III. P. IV. O. 2. p. 22. seqq.

Qui domicilium sub alicujus jurisdictione constituit subiectionem sive jurato, sive stipulata manu saltem, si exigatur, profiteri tenetur. Vol. VI. P. X. O. 401. p. 723

Subinfeudatio.

Quatenus in præjudicium Domini directi fit, haud subsistit. Vol. III. P. IV. O. 249. p. 626

Sublatio Cadaverum.

(*Aufhebung der Todten.*)

Est actus jurisdictionis superioris. Vol. IV. P. V. O. 221. p. 178

Subscribens.

Subscribens documento, in quo continetur, ipsum una cum socio distincta debita contraxisse, eorumque intuitu feudum

Yyy

commu-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

commune oppignorasse, is in oppignorationem focii consensisse haud quaquam censetur. Vol. I. P. II. O. 495 p. 964
Subscribens documento, in omnia, quæ in illo continentur, consentire intelligitur. Vol. IV. P. V. O. 133. n. 6. p. 199

Subscriptio.

An Subscriptio actuarii in testamento judiciali necessario requiratur. Vol. II. P. III. O. 189. n. 1. p. 525

Ex Subscriptionem consensus arguitur, præsertim si sigillum etiam adjectum fuerit. Vol. II. P. III. O. 197. n. 4. p. 539

An in processu executivo a contentis documenti separari, & solum recognosci possit, contentorum vero diffessio permilla sit. Vol. III. P. IV. O. 77. n. 1. seqq. p. 237

An Subscriptio juramenti virtutem veri juramenti habeat? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 138. p. 379

Subscriptio sponsæ ad essentiam & validitatem pactorum dotantium haud requiritur. Vol. V. P. VIII. O. 346. p. 612

In divisione patris inter liberos holographa necessaria non est. Vol. VI. P. IX. O. 207. p. 368

Subscriptio testium in instrumentis Notariorum necessaria haud est. Vol. VI. P. IX. O. 57. p. 112

Etsi Subscriptio Actuarii necessaria haud sit, ejus tamen præsentia tequirirur, quoties donatio mortis causa, aut alia ultima voluntas, judicialiter insinuatur. Vol. VII. S. ad P. III. O. 189. p. 399

Subsellia Templorum.

Regulariter non sunt in privatorum commercio. Vol. II. P. III. O. 119. p. 341

An & quatenus propter discessum jus ad Subsellia Templorum amittatur? ibid. n. 3. p. 343

Num cognitio controversiarum, super Subsellis Templorum exortarum, præsertim si saltem super possessione eorum sint, ad Judicem Secularem pertineant? ibid. p. 344

De Subsellis Templorum dispositio testamentaria invalida est. Vol. IV. P. VI. O. 462. p. 733

Subsellia in Templo ad pertinentias referri queunt, etsi ante brevissimum tempus extracta fuerint. Vol. VI. P. X. O. 384. p. 692

Etiam in Subsellis Templorum possessio

possessio acquiri potest. Vol. VII. S. ad P. III. O. 119. n. 1. p. 385
 Subselliorum ædificatio in templo Magistratui illius loci denegari non potest. ibid. n. 7. p. 390

Subsidium Paternum, (väterliche Hülffe.)

Ex capite ingratitudinis revocari non potest. Vol. I. P. I. O. 66. p. 82
 Quod in Subsidium Paternum, (zur väterlichen Hülffe,) genero datum, mortua uxore, restitui debet, nisi aliter convenerit. Vol. IV. P. V. O. 62. p. 101

Substitutio.

Verbum *Substitutionis*, in testamento adhibitum, in dubio potius directam, quam fideicommissariam, indicat. Vol. VI. P. IX. O. 241. p. 434

Substitutio Fideicommissoria.

Substitutio Fideicommissoria, descendentibus in casum mortis facta, semper tacitam clausulam continet: Si sine liberis decesserit. Vol. I. P. I. O. 39. p. 54

Substitutio, verbis directis facta post pubertatem non transit in Fideicommissoriam, sed evanescit. Vol. I. P. I. O. 306. p. 580

Quoties Substitutio directo jure valere nequit, verbum: Zurückfallen, fideicommissum notat. Vol. I. P. I. O. 94. p. 124

Substitutio Pupillaris.

Quicumque liberos in potestate non habet, is, ne hodie quidem, illis pupillariter substituere potest. Vol. IV. P. V. O. 157. p. 242

Post pubertatem, nequidem jure fideicommissi valet. Vol. V. P. VII. O. 98. p. 196

Substitutus.

Quando Substitutus procuratoris aliquid in judicio neglexit, ille ante omnia excutiendus est. Vol. VI. P. IX. O. 190. p. 325

Subvasallus.

In præstandis a vasallo Domino directo servitiis militaribus, vasallo opem & auxilium ferre tenetur. Vol. I. P. I. O. 78. p. 95

Æque idoneus esse debet, ad serviendum, ac ipse vasallus. ibid. n. 2. p. 98

Succediren.

Voces: Succediren, Erben, Erblich verfalet werden, pactis dotalibus insertæ, character ultimæ voluntatis sunt. Vol. VII. S. ad P. I. O. 282. n. 1. p. 253

Y y 2

Successio.

Succeffio.

In Succeffione ab inteftato proximus effe præfuitur, qui fe cognatum defuncti effe probat. Vol. I. P. II. O. 448. p. 903

In Succeffione civili fuccefforium edictum locum non habet. Vol. I. P. I. O. 310. p. 585

In mobilibus fit fecundum jura loci, ubi defunctus domicilium habet. Vol. II. P. III. O. 237. p. 607

In immobilibus æftimatur fecundum ftatuta iftius loci, ubi fita funt. ibid. n. 2. & Vol. IV. P. VI. O. 288. n. 1. p. 480. & n. 6. p. 481. feq.

Num ad Succeffionem conjugum ex Edicto: Unde Vir & Uxor, thalami confenfio requiratur? Vol. III. P. IV. O. 33. p. 77

Si defunctus nullo certo in loco fedem fortunarum fuarum conftituerit, quoad fucceffionem in rebus mobilibus locus originis fpectatur. Vol. II. P. III. O. 237. n. 4. p. 607

Succeffio in mobilia fit fecundum ftatuta civitatis, ubi defunctus domicilium habuit, & civis fuit, licet eodem in loco aliud, etiam fuperius, forum fortitus fuerit. Vol. III. P. IV. O. 142. p. 341

Succeffio in bonis mobilibus u-

xoris, quæ marito Jure Saxo- nico debetur, intelligi debet, falva liberorum legitima. Vol. IV. P. V. O. 199. p. 313

Qui Succeffioni ab inteftato, fibi debitæ, renunciavit, adhuc legitimam petere non prohibetur. Vol. V. P. VII. O. 107. p. 220

Succeffio in fideicommiſſo familiæ in infinitum locum habet, quando de hac teftatoris voluntate liquido conftat. Vol. V. P. VIII. O. 256. p. 472

Succeffio in geradam fit fecundum Statuta Magiftratus, qui inferiorem, non qui fuperiorem, jurisdictionem habet Vol. V. P. VIII. O. 314. p. 573

Quatenus Succeffio fœminarum in feudis locum inveniat? Vol. VI. P. IX. O. 19. n. 3. p. 45

Succeffio ab inteftato.

Qualis differentia fit quoad Succeffionem ab inteftato inter Jus Civile & Saxonicum, fi quis moriatur, relictis parentibus, & collateralibus. Vol. IV. P. V. O. 40. n. 1. feqq. P. 57

Succeffor.

Succeffor in Principatu contravenire non poteft contractibus antecefforis, nec revocare immunitates ab antecefforibus ob caufam

- causam & per titulum onerosum subditis concessas, five is in hereditate, five solum in Principatu succedat. Vol. I. P. I. O. 170. n. 4. p. 250
- Successor singularis tenetur stare locatione auctoris sui. Vol. I. P. II. O. 470. n. 1. seqq. p. 938
- Quoties in comparationem feudi quis maximam bonorum suorum partem impendit, Successores ejus feudales illis, qui per hoc læsi sunt, tenentur. Vol. I. P. II. O. 495. n. 6. p. 966
- Successor Singularis nullam ab antecessore suo dependentiam habet, nec ejus personam repræsentat. Vol. I. P. II. O. 495. n. 8. p. 968
- Successor in Principatu regulariter stare tenetur iis, quæ Antecessor, qua Princeps, seu ut caput Reipubl. gessit. Vol. IV. P. V. O. 161. p. 249. & Vol. VII. S. p. 622
- Secundum Jus Commune, successores feudales debita, pro quibus feudum, ipsorum consensu, oppignoratam est, non nisi in subsidium, ubi allodium deficit,olvere tenentur. Vol. IV. P. VI. O. 299. p. 499
- An Successor Illustris facta Antecessoris ratihabere & præstare teneatur? Vol. VI. P. X. O. 377. n. 7. p. 676
- Successor Feudalis, etiam in Saxonia, heredibus, intuitu meliorationum, tenetur, solis ædificiis exceptis. Vol. VI. P. X. O. 378. p. 678
- Qui actu nondum in feudo succedit, Jure Feudali Communi renovationem investituræ petere non tenetur, nisi aliud actum fuerit. Vol. VI. P. X. O. 413. p. 745
- Contractus, a Principe, qua tali, celebratos, Successor regulariter rescindere nequit, etsi ejus heres factus non sit. Vol. VI. P. X. O. 469. p. 831
- An æs alienum, ab antecessore in feudo contractum,olvere teneatur? Vol. VII. S. ad P. V. O. 161. n. 4. p. 628. seqq.
- Successores Feudales.**
- Pecuniam, quæ in meliorationem feudi, vel ejus ab onere feudali liberationem impensa est, restituere tenetur. Vol. V. P. VII. O. 81. p. 168
- Quomodo inter Successores Feudales, & heredes allodiales, fructus illius anni, quo vasallus decessit, sint dividendi? Vol. V. P. VII. O. 13. n. 1. seqq. p. 53. seqq.
- Augmentum salarii, Ministro a Princi-

Principe promissum, Successor in Feudo Imperii solvere tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 398 p. 665

Successor in officio.

Ad reassumendam litem recte citatur. Vol. V. P. VIII. O. 383 p. 647

Successorium Edictum.

Vid. supr. *Edictum Successorium.*

Svevus.

D. Godofredi Svevi, Antecessoris Vitebergensis vita, & fata Vol. VII. S. ad P. III. præf. p. 786. seqq.

Sufficienter.

Quid nondum Sufficienter tortum esse significet? Vol. II. P. III. O. 125. n. 2. p. 365 in fin.

Summus Princeps.

Vid. supr. *Princeps Summus.*

Sumtus.

Quoties membra collegii inter se litigant, licet super causa & iuribus collegii, sumtus tamen ex fisco haud suppeditantur. Vol. I. P. I. O. 51. p. 65

Res iudicata de restitutione fructuum deductis impensis an Saamen- und Art-Lohn, concepta, de omnibus indistincte Sumtibus, qui in perceptionem & conservationem fru-

ctuum facti sunt, intelligenda est. Vol. II. P. III. O. 34 p. 78

Sumtus legitimationis per Comitem Palatinum a Stupratore proli non suppeditandi. Vol. II. P. III. O. 49. p. 115

Num Sumtus funeris ex omnibus defuncti bonis tam feudalibus, quam allodialibus, adeoque tam a filiis, quam filiabus sint suppeditandi. Vol. II. P. III. O. 138. n. 3. p. 413

Qui in funus defuncti maiores. Sumtus, quam is voluit, facit, eorum repetitionem non habet. Vol. III. P. IV. O. 177. p. 488

Uxori, in inquisitione hærenti, Sumtus ad ipsius defensionem a marito sunt suppeditandi. Vol. III. P. IV. O. 179. p. 489. Sumtus, in confectionem inventarii facti, ab eo, qui id fieri & edi petiit, restituendi sunt. Vol. III. P. IV. O. 192. p. 510

Unde Sumtus, ad ædificia ecclesiastica extruenda, vel reparanda, sint desumendi? Vol. VI. P. IX. O. 242. n. 1. seq. p. 437

Vid. supr. *Expense.*

Sumtus Criminales.

Quinam tales dicantur? Vol. VI. P. IX. O. 22. n. 1. p. 53. & n. 7. p. 55. seqq.

Sumtus Curationis.

A Domino servo ægrotanti ex æqui-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

æquitate & lege charitatis subministrari debent. Vol. VI. P. IX. O. 107. p. 167

Sumtus Defensionis.

A reo sunt ferendi, licet intuitu expensarum fuerit absolutus. Vol. I. P. I. O. 197 n. 8. p. 343
Vid. supr. *Expensæ Defensionis*.

Sumtus Educationis.

Num liberis impuberibus, a reliquis jam adultis, præcipui sint relinquendi? Vol. VI. P. X. O. 486. n. 1. seqq. p. 869

Sumtus Funeris.

An in concursu creditorum collectas & contributiones præcedant? Vol. I. P. I. O. 100. p. 134

A marito tantum in subsidium sunt solvendi, si uxor nihil relinquat, nec pater solvendo sit. Vol. I. P. I. O. 73 n. 1. seqq. p. 89

A marito, cum heredibus uxoris concurrente, pro rata sunt suppeditandi, si dos apud ipsum remaneat. ibid. n. 4.

Non ex feudo, sed allodio, si hoc sufficiat, suppeditandi. Vol. IV. P. VI. O. 297. n. 5. p. 497

Sumtus haud immodici, in Funus vassalli facti, in subsidium ex feudo solvi debent. Vol. VI. P. IX. O. 135. p. 205

Sumtus Inquisitionis.

An ab herede ex defuncti occisi opulenta hereditate sint suppeditandi? Vol. I. P. I. O. 156. p. 220. & Vol. VII. S. p. 170

Hodie in Saxonia Electorali ex bonis furis restitui debent, licet ille poenam corporis afflictivam sustineat. Vol. IV. P. V. O. 16. p. 27

Reo ante condemnationem mortuo, ab herede Sumtus, in Inquisitionem facti, non sunt restituendi. Vol. IV. P. V. O. 101. p. 153. & Vol. VII. S. p. 601

Qui torturam sustinuit, hodie-
num etiam post *Mandatum Reg. & Elect. Saxon. de Anno 1717.* a restitutione Sumtuum Inquisitionis immunis est. Vol. IV. P. V. O. 192. p. 306

In Saxonia Electorali hodie, qui ad iurjurandum purgatorium gravatus est, ad Sumtus Inquisitionis tenetur, etsi illud non causam principalem, sed tantum indicium concernat. Vol. IV. P. VI. O. 331. p. 541

A marito uxori, in Inquisitione hærenti, Sumtus ad ipsius defensionem sunt suppeditandi. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 169. p. 569

Sumtus Itineris.

Testi præcise prænumerari non debent,

debent. Vol. VII. S. ad P. VI. O.
370. p. 666

Sumtus Litis.

Pauperi ab adversario, cum quo
ipso lis est, super bonis, quæ vel
sua, vel communia esse præ-
tendit, sunt subministrandi.
Vol. IV. P. V. O. 83. p. 129

In casu præstiti juramenti inter
se compensantur, etsi illud tan-
tum super uni libelli capite
delatum fuerit. Vol. IV. P. VI.
O. 467. p. 742

Is, cui refusio expensarum seu
Sumtuum Litis per rem judi-
catam injuncta est, ne quidem
in alia causa prius, quam illam
præstiterit, admittendus venit.
Vol. IV. P. V. O. 146. p. 222

Quatenus possessor fideicommissi
familie Sumtus Litis, quos il-
lius vindicandi causa impen-
dit, ferre teneatur? Vol. IV.
P. VI. O. 484. n. 7. p. 797

Vid. supr. *Expensæ Litis*.

Sumtus Nuptiales.

An &, quando sint, conferendi?
Vol. IV. P. V. O. 144. p. 219. &
O. 241. p. 395

Sumtus Peregrinationis.

Sub Sumtibus Studiorum conti-
nentur, adeoque conferendi
non sunt. Vol. I. P. II. O. 424.
p. 829

Sumtus Studiorum.

Non sunt conferendi. Vol. I. P.
II. O. 424. n. 1. p. 829

Sumtus Visitationis Ec- clesiæ.

A parochianis regulariter tantum
in subsidium præstantur, ne-
que præscriptionem admit-
tunt. Vol. IV. P. VI O. 276. p.
466

Quomodo alias vocentur? ibid.
n. 1.

Superficiarius.

Servitutem constituere non pot-
est. Vol. I. P. I. O. 223. n. 12. seqq.
p. 466

Bene tamen acquirere. ibid.
n. 19. p. 467

Superintendentes.

Ut registraturas suas, mediante
juramento confirmant, pro re
nata adigi possunt. Vol. I. P. II.
O. 481. p. 949

Superfluum.

Si cessio nominis contra Legem
Anastasianam minori pretio fi-
at, cui Superfluum cedat? Vol.
VII. S. ad P. I. O. 181. p. 181

Supervenientia Libe- rorum.

Per supervenientiam Liberorum
donatio inter vivos revoca-
tur.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tur. Vol. VII. S. ad P. X. O. 371.
p. 783

Supplementum.

Utrum obtestationes, a patre testamento insertæ, impediunt, quo minus liberi Supplementum legitimæ petere possint? Vol. II. P. III. O. 190 p. 526

Supplicatio.

Num contra sententias a Regimine Vicariatus latas, locum inveniat? Vol. II. P. III. O. 116. n. 78. p. 287

Utrum super Supplicationis, contra sententiam a Regimine Vicariatus latam, interpositæ iustitiæ & gravaminibus ipse Vicarius cognoscere possit? ibid. n. 79

Sola adversarii Supplicatio non impedit, quo minus alter contra eum, qui supplex factus, iudicio experiri valeat. Vol. III. P. IV. O. 1. n. 129 p. 17

Adversus Sententias Supplicationis remedio, nisi ubi specialiter receptum est, locus hodie non datur. Vol. III. P. IV. O. 73. p. 229

Sola Supplicatio, pro impetrandâ Commissione, sine libello, Principi exhibita, effectum litis contestationis non habet.

Vol. VI. P. X. O. 456. p. 806

A quibus Summo Principi ad ef-

fectum litis contestationis offerri possit? Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 44. seqq. p. 150

In quibus actionibus cum effectum litis contestationis Principi offerri queat? ibid. n. 75. p. 155

In quibus actionibus effectum hunc non producat. ibid. n. 78. p. 156

Contra Sententiam in possessorio summarissimo latam, locum non habet. Vol. VII. S. ad P. II. O. 387 p. 315

Num Supplicatio Camerae Spiren- si oblata, effectum litis contestationis habeat? Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 38. seq. p. 148

Utrum Supplicatio, Principi, vel Statui nostri Imperii oblata, dictum effectum producat? ibid. n. 40. seqq.

Quid Supplicationem, Imperatori aut Principi, a persona habili, oblatam, sequi debeat, ut effectum litis contestationis consequatur. ibid. n. 59. seqq. p. 152

Supplicium Capitale.

Vid. supr. *Pœna Capitalis.*

Supplicium Ultimum.

Vid. infr. *Ultimum Supplicium.*

Surdus.

Surdus & mutus ad successionem feudalem, ne quidem in Lus-

Zzz

tia su-

tia superiori, admittitur. Vol. III. P. IV. O. 136. p. 326

Surrogatum.

Sapit naturam ejus, in cujus locum succedit, eodemque cum illo jure censetur. Vol. II. P. III. O. 129. n. 2. p. 382

Suspectus.

Ei, qui de adulterio vel stupro cum muliere Suspectus est, matrimonium cum illius filia non aliter, quam prævio juramento purgatorio, permittitur. Vol. I. P. I. O. 45. p. 59

Suspecti de Perjurio.

Utrum ad juramenti præstationem sint admittendi? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 76. p. 370

Suspendium.

An Suspendii poena etiam in furibus apium & favorum locum inveniatur? Vol. II. P. III. O. 23. p. 50. seq.

Suspendii Poena.

Vid. supr. *Pœna Suspendii*.

Suspensio ab officio.

Jure Civili inquisitionem specialem tunc demum regulariter comitatur, quando hæc concernit delictum in officio, ejusdemque administratione commissum. Vol. II. P. III. O. 58. n. 1. p. 145 & n. 4. p. 146

Non statim, pendente accusatione contra administratorem, si-ve privatum locum habet. Vol. V. P. VII. O. 168. p. 329

Suspicio.

Suspicio perjurii, ex sola vulgi opinione, aut prompta ad jurandum oblatione orta, causam sufficientem haud præbet, a juramenti injuncti præstatione quenquam repellendi. Vol. II. P. III. O. 95. p. 220

Suspicio fraudis in patre cessat, ac de hujus pro liberis consilio Jura optime præsumunt. Vol. II. P. III. O. 142. n. 3. p. 419

Jure Saxonico in crimine furti violenti, & cum effractione commissi, sola etiam gravis suspicio ad fustigationis poenam, & condemnationem ad opus publicum sufficit. Vol. III. P. IV. O. 4. n. 121. p. 76

Suus Hæres.

Aliquando ad juramentum purgatorium, intuitu immixtionis, admittitur. Vol. V. P. VIII. O. 288. p. 525

Syndicus.

Syndicus universitatis, convocatis rite omnibus, & duabus ad minimum tertiis præsentibus, per majora constitui debet. Vol. IV. P. V. O. 18. p. 29

Syndi-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Syndici constitutio, tempore invasionis Svecicæ facta, sustineri potest, etsi singula universitatis membra convocata haud sint. Vol. IV. P. V. O. 97 p. 146

Plurium Syndicorum constitutio censetur semper cum clausula, *Samt und sonders*, facta esse, etsi illa expressa haud sit. Vol. IV. P. V. O. 160. p. 248

Cautionem de non amplius turbando, nomine universitatis, recte præstat, si speciali mandato instructus sit. Vol. V. P. VIII. O. 364. p. 627

Ad iurjurandum, nomine universitatis præstandum, inter alia illius membra, etiam Syndicus admittitur. Vol. V. P. VII. O. 49. p. 110

Quamvis singula universitatis seu Collegii membra in Iudicio compareant, ipsis tamen necessitas Syndicum constituendi injungitur. Vol. VI. P. IX. O. 106. p. 166

Syndicus, qui non simul membrum universitatis est, Advocati munus coram Iudicio, ubi certus Advocatorum numerus est, his invitis obire nequit. Vol. VI. P. X. O. 497. p. 905

T.

Taberna.

Taberna instructa a cautione pro reconventionem & expensis liberat. Vol. VI. P. IX. O. 113. p. 173

Tapeßereyen in Wochen- und Gast-Stuben.

Utrum ad geradam pertineant? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376. seqq.

Taxatio.

Taxatio bonorum, a patre facta, non valet, quatenus in præjudicium legitimæ vergit. Vol. I. P. II. O. 442. p. 898. & Vol. VII. S. p. 350

Quando Taxationis gratia æstimatio prædii dotalis facta esse dicatur? Vol. I. P. I. O. 90. n. 6. p. 121

Taxatio bonorum immobilium, quæ sub hasta venduntur, in Saxonia Electorali, ante subhastationem, fieri non debet. Vol. V. P. VII. O. 180. p. 360

Tempus.

Tempus trium quaterdenarum, quo in Saxonia subhastationes fiunt, sine additamento trium dierum accipiendum est. Vol. I. P. I. O. 81. p. 101

Quodnam sit legitimum tempus nativitatis. Vol. I. P. I. O. 153. n. 1. p. 216

Tempus subhastationis, Jure Saxoni-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

xonico definitum, citra viti-
um nullitatis, anticipari nequit.

Vol. I. P. I. O. 154. p. 217

Tempus introducendæ appella-
tionis quodnam sit? Vol. I. P. I.

O. 13. n. 3. seqq. p. 23. seq.

Quantum temporis spatium ju-
dicatis detur? Vol. II. P. III. O.

24. n. 26. p. 54

Num Tempus longissimum ad
præscriptionem immemoria-

lem sufficiat? Vol. II. P. III. O.
106. p. 236

Quale Temporis spatium per
Tempus immemoriale intelli-

gatur? ibid. n. 1.

Tempus, lege definitum, semper
sub hac limitatione, nisi aliter

convenerit, accipiendum est.
Vol. II. P. III. O. 136. n. 2 p. 407

Tempus Annale.

Tempus Annale, intra quod re-
tractus feudalis exerceri debet,

incipit currere a die scientiæ,
rem traditam esse. Vol. VI. P.

IX. O. 128 p. 190

Tempus Contractus.

Attendi debet in mutuo numma-
rio, transactione, similibusque

negotiis, quando de genere
monetæ quæstio incidit. Vol.

VI. P. IX. O. 152 n. 1. seqq. p.
242

Tempus Immemoriale.

Quodnam Tempus in materia

præscriptionum tale dicatur?

Vol. I. P. I. O. 165. n. 3. seqq. p.
233

Quare ita dicatur? Vol. III. P. IV.
O. 5. n. 31 seq. p. 82

Requiritur ad præscribendum
jus decimarum, cum titulus

deficiat. Vol. V. P. VIII. O. 268.
p. 494

Quænam ad probandum Tem-
pus Immemoriale requiran-

tur? Vol. VI. P. X. O. 379. n.
7. p. 677

Terminus. (Gränze.)

Terminorum, imprimis territo-
rialium, motio est factum spe-

ciali inquisitione dignum.

Vol. V. P. VII. O. 172 p. 335

Terminus.

Quid obtineat, si Terminus in
citatione definitus, in diem fe-

riatum forte incidat? Vol. I. P.
I. O. 235. p. 485

Si is, qui provocat ex *L. Diffama-*
ri, petat, ut diffamans actionem

intra duplicatum Terminum
Saxonicum instituat aut pro-

bet, huic invito brevior Ter-
minus definiri nequit. Vol. I.

P. I. O. 315. p. 589

Quando pro Terminio certa diei
hora in citatione expressa est,

qui post eam, nondum tamen
elapsodie, comparuit, pro con-

tumace

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tumace haberi nequit. Vol. I.
P. I. O. 195. p. 338

Terminus probationis, pro exoneranda conscientia susceptæ, incipit in foro Saxonico non a die rei judicatæ, nec factæ obligationis, sed ab octidui elapsi tempore. Vol. II. P. III. O. 42 p. 102

Qui Terminum præfigi petiit, atque citationem impetravit, si emanferit, defectum notificationis regulariter frustra urget. Vol. IV. P. V. O. 167 p. 264

Quando utraque pars in termino publicandæ sententiæ emanet, is pro circumducto habetur, etsi registratura in Actis de facta publicatione reperiatur. Vol. IV. P. VI. O. 398. p. 646

Terminus ad diem, *in L. 2. C. de Fer.* exceptum præfixus, nullius loco habetur. Vol. V. P. VII. O. 205. p. 402

Terminus, demonstrationi per sententiam definitus, perinde ut in probatione, de momento in momentum currit. Vol. VI. P. IX. O. 109. p. 168

Terminus probatorius vel demonstrativus, de momento in momentum currit. Vol. VI. P. X. O. 451. p. 799

Terminus demonstrationi præfinitus, non pertinet ad contrademonstrationem. Vol.

VII. S. ad P. I. O. 212. pag. 218
In termino executionis exceptioni spolii aliter locus non datur, quam si in continenti liquida sit. Vol. VII. S. ad P. IV. O. III. p. 513

Utrum in causis denunciationis ante transmissionem Actorum Terminus inrotationis a Judice necessario sit præfigendus? Vol. VII. S. ad P. V. O. 122. n 3 p. 604. & n 4 p. 606

Terminus Peremptorius.

Terminus Peremptorius, Rescripto Principis definitus, non prius, quam a tempore elapsi post insinuationem decendii, currere incipit. Vol. III. P. IV. O. 56. p. 189

Terminus Peremptorius probationi, five Lege, five a Judice, definitus, inchoative, non consummative intelligi debet. Vol. III. P. IV. O. 241. p. 620

Terminus Probatorius.

Terminus Probatorius, a Lege in eum casum, da einer angesprochen würde, definitus, non incipit currere, nisi a tempore, quo sententia, per quam probatio injuncta, vires rei judicatæ accepit. Vol. I. P. I. O. 198. p. 344

Quando Articuli probatoriales per sententiam ceu impertinentes

nentes, rejecti sunt, a Judice novus Terminus Probatorius, altera parte invita, concedi nequit. Vol. I. P. I. O. 285. p. 556
 Est peremptorius, quamvis comminatio: *Bei Verlust*, expresse adjecta haud sit. Vol. IV. P. V. O. 76. p. 121
 In Saxonia Electorali in casu, quo appellatio rejecta est, demum a tempore decendii, post publicationem rescripti rejectionis, elapsi, currit. Vol. IV. P. VI. O. 293 p. 491
 Etiam Jure Communi demum ab eo tempore currit, quo quis appellationi, adversus sententiam interpositae, renunciavit. Vol. V. P. VII. O. 212. p. 408
 Etsi probatio, vel demonstratio, sub jactura beneficii restitutionis in integrum injuncta fuerit, Terminus Probatorius tamen a Judice prorogari potest. Vol. V. P. VII. O. 62. p. 138

Terminus Productionis.

In demonstratione & contrademonstratione peremptorius haud est, quamvis utraque ad spatium Saxonicum in sententia, vel decreto, adstricta fuerit. Vol. IV. P. V. O. 172. p. 272

In Processu summario nullum

fatale constituit. Vol. V. P. VIII. O. 294. p. 537

Terminus Prosecutionis Leutationis.

Petitio Termini ad proseguendam Leutationem necessaria haud est, quando Judex leuterantem praevenit. Vol. IV. P. V. O. 145 p. 221

Terminus Saxonicus.

An ad subhaftationem requiratur? Vol. I. P. I. O. 81. n. 1. seqq. p. 101. seq.

Non minus in criminali, quam civili causa, quoties reus sub poena confessi & convicti citatur, in Saxonia integer Terminus Saxonicus eidem concedendus est. Vol. I. P. I. O. 343. p. 636

Quando reus comparet, & exceptionem termini angusti opponit, neque sententiae comminatoriae, neque in expensas condemnatoriae locus est, nisi integrum terminum Saxonicum citatio complexa fuerit. Vol. I. P. I. O. 346. p. 639

A quonam tempore Terminus Saxonicus pro conscientia per probationes exoneranda currere incipiat? Vol. I. P. I. O. 347. p. 640

Quantum temporis spatium contineat?

tineat? Vol. II. P. III. O. 24
n. 26. p. 54. & Vol. V. P. VII.
O. 187. n. 2. p. 374

Terræ.

Quænam Terræ mediatae, quæ-
nam immediatae dicantur? Vol.
III. P. IV. O. 3. n. 35. seqq. p.
29 seq.

Territio.

Quando Territio verbalis reum
a refusione expensarum libe-
ret? Vol. II. P. III. O. 230.
p. 593

Territorium

Quænam Territoria clausa, quæ-
nam non clausa, & unde ita
dicantur? Vol. III. P. IV.
O. 3. n. 14. seqq. p. 27. seqq. &
n. 56. seqq. p. 33. seqq. & n. 75.
seqq. p. 36 seqq.

Unde distinctio Territorium in
clausa, & non clausa, nota sit?
ibid. n. 83 p. 37

Territorium distinctio in clausa
& non clausa impugnatur va-
riis rationibus, quibus respon-
detur. ibid. n. 85. seqq. p. 37.
seqq.

An, quicquid est in Territorio,
præsumendum quoque sit de
Territorio esse? & quæ hujus
regulæ sit utilitas? ibid. n. 116.
seqq. p. 43. seqq.

Quid per *in* Territorio esse

intelligiatur? ibid. n. 120

Tertius.

Num in jure retractus conven-
tionali Tertius, cui res vendi-
ta est, conveniri possit? Vol.
VI. P. X. O. 319. n. 4. p. 558.
seqq.

Testamentum.

Ob simplices persuasiones ac
blanditias non infirmatur.
Vol. I. P. I. O. 86. p. 106. & Vol.
VII. S. p. 105

Secus, si blanditiæ sint impor-
tunæ & immodicæ, vel et-
iam cum dolo conjunctæ.

Vol. I. P. II. O. 408. p. 775. &
Vol. II. P. III. O. 84. p. 200

A liberrima voluntate proficisci
debet. ibid. n. 2

An hodie a filiofamilias, qui pu-
bes est, condi possit? Vol. I.
P. I. O. 142. p. 202. seq.

Ob id, quod heres in ipso actu
testandi præsens fuerit, non
vitiatur. Vol. I. P. I. O. 174. n.
4 p. 273

Quicumque defunctum demen-
tientiæ arguit, & ex hoc ca-
pite Testamentum ejus impu-
gnat, omnia emolumenta, eo-
dem relicta amittit. Vol. I. P. I.
O. 175. p. 276

Testamentum prius rumpitur
per posterius, licet clausula
derogatoria, priori adjecta,
expresse

- expresse revocata non sit. Vol. I. P. I. O. 205. p. 391
- Utrum prius Testamentum, iuramento munitum, per posterius infirmetur? Vol. I. P. I. O. 205. n. 62. seqq. p. 399 seqq
- Testamentum posterius præferatur priori, clausula derogatoria munito, quamvis ne generalissimis quidem verbis clausulæ præcedentis derogatoriæ in eo mentio facta sit. ibid. n. 134 seqq. p. 407
- Per posterius Testamentum, simpliciter conditum, prius rumpitur, siue clausula derogatoria huic adjecta, concepta sit per verba generalia, siue per specialia in hunc sensum: *No-lo Testamentum sequens valere, nisi contineat talem clausulam.* ibid. n. 142. seqq. p. 408
- Testamentum prius, clausula derogatoria munitum, infirmatur per posterius simpliciter factum, etiamsi inter utrumque decennium ^{n. 145} effluxerit. ibid. n. 145
- Prius Testamentum per posterius rumpitur, quamvis hoc non sit apud acta conditum. ibid. n. 154 seqq. p. 409
- Prius Testamentum, clausula derogatoria munitum, per posterius infirmatur, quamvis huic iuramentum non accesserit. ibid. n. 159. seqq. p. 409. seq.
- Testamentum posterius præferatur priori, quamvis nulla alia de mutata testatoris voluntate conjectura concurrat. ibid. n. 164. seq. p. 410.
- Rumpitur posteriori Testamento prius, quum huic adjecta clausula derogatoria non implicatis & insolitis verbis concepta fuerit. ibid. n. 165
- Testamentum clausula derogatoria firmatum, non tollitur per posterius simpliciter conditum, quoties clausulæ revocatio vel lege, vel consuetudine exigitur. ibid. n. 168 p. 410 seq.
- Testamento per querelam inofficiosi rescisso, victoria omnibus ab intestato successuris, quamvis querelam non habeant, prodest. Vol. I. P. I. O. 270. p. 522
- Testamentum parentum, in quo liberi sunt præteriti, non sustinetur per clausulam: *Omni meliori modo.* Vol. I. P. I. O. 279. p. 542
- Testamentum, in quo pater liberis legitimam titulo singulari relinquit, ipso jure nullum est. Vol. I. P. II. O. 407. p. 772
- An Testamentum, in quo liberi injuste exheredati sunt, vi clausulæ

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- fulæ codicillaris sustineatur? Vol. I. P. II. O. 414. p. 788
- Testamento non derogatur per codicillos, si eo tempore, quo conditi sunt, defunctum integræ mentis non fuisse, per validas conjecturas probari possit. Vol. I. P. II. O. 438. p. 859
- In causa Testamenti, per vim metumque extorti, iusjurandum recte defertur. Vol. I. P. I. O. 192. p. 333
- Testamentum condendi facultas per pactum auferri nequit. Vol. I. P. I. O. 160. p. 223
- Demum a tempore mortis suam perfectionem accipit. Vol. II. P. III. O. 128. n. 2. p. 379
- Ob contractum, separatim initum, ipsique adjectum, non vitiatur. Vol. II. P. III. O. 163. n. 3. p. 479
- Quodcunque Testamentum, non ex libera voluntate, sed a molestiis se liberandi & quietis recuperandæ animo factum est, pro invalido habetur. Vol. II. P. III. O. 84. n. 2. p. 202
- Quænam ad Testamentum Judiciale requirantur? ibid. p. 203. seq.
- An in Testamento, tempore pestis condito, etiam apud Saxones sufficiant testes habiles, licet non sint omni exceptione maiores? Vol. II. P. III. O. 117. p. 337
- Regula: Contractu Testamentum vitiari, saltem ad Testamentum nuncupativum est restringendum. Vol. II. P. III. O. 163. n. 2. p. 479
- An Testamentum, coram unico Senatore & Actuario conditum, vel oblatum, sit validum? Vol. II. P. III. O. 191. p. 527
- Testamentum, ob præteritionem nullum, vi clausulæ codicillaris sustinetur. Vol. III. S. ad P. I. O. 279. p. 728
- Contractu interveniente, interruptur & vitiatur. Vol. IV. P. V. O. 38. p. 54
- Testamentum a filio sui juris de bonis suis, vivente patre, vel matre conditum, validum est. Vol. IV. P. V. O. 34. p. 48
- In Testamento satis est, de persona heredis constare, quamvis nomen ejus expressum haud sit. Vol. IV. P. V. O. 235. p. 370
- Testamentum coram actuario & Scabinis, a Judice ad testatorem missis, factum validum est. Vol. IV. P. VI. O. 304. n. 7. p. 510. seq.
- Testamentum a patre, de feudo novo, cum Domini directi consensu, conditum, a liberis

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- non potest impugnari, si legitimam salvam habeant. Vol. V. P. VII. O. 52 p. 116
- Qui Testamentum, cognito ejus tenore, semel agnovit, illud impugnare non valet, etsi vires hereditatis ignoraverit. Vol. V. P. VII. O. 242. p. 448
- Testamentum, illegitime licet conditum subsistit, quando heredes ab intestato successuri, id semel approbarunt. Vol. V. P. VII. O. 245. p. 451
- An Testamentum Principis cœci, quod ipsi prælectum haud est, sit nullum? Vol. V. P. VIII. O. 466. n. 11. p. 763. seq.
- Coram quolibet Judice, etiam incompetente, insinuari potest. Vol. VI. P. X. O. 316. n. 1. seqq. p. 547. seq.
- Testamentum, ad alterius interrogationem conditum, non valet, nisi hic prius ex ipso voluntatem ejus, libere expositam perceperit. Vol. VI. P. IX. O. 153. p. 244
- Testamentum, quo conjux conjugem heredem scribit, absque solennibus haud valet. Vol. VI. P. IX. O. 157. p. 261
- Qui Testamentum patris, tanquam inofficiosum impugnat, adhuc hodie lucrum, ultra legitimam in eo sibi relictum, amittit. Vol. VI. P. IX. O. 161. p. 267
- Testamentum ratione voluntatis imperfectum, ne quidem inter liberos valet. Vol. VI. P. IX. O. 195. p. 338
- Testamentum ante militiam non jure conditum, convalescit, si miles postea in expeditione constitutus, eo standum esse declaret. Vol. VI. P. IX. O. 196. p. 345
- Testamentum coram Parocho & duobus testibus conditum, in Saxonia Electorali non valet. Vol. VI. P. IX. O. 245 p. 440
- Qui ex Testamento succedit, ad emolumenta, ab intestato debita, provocare nequit. Vol. VI. P. X. O. 280. p. 485
- Qui super Testamento, quod per posterius ruptum esse ignorat, paciscitur, non obligatur. Vol. VI. P. X. O. 283. p. 492
- Testamentum, Sculteto & Scabinis insinuatum, tanquam judiciale non valet. Vol. VI. P. X. O. 316. p. 547
- Testamentum Paternum, in quo plures liberi præteriti sunt, etiam ab uno, reliquis licet ab hereditate abstinentibus, impugnari potest. Vol. VI. P. X. O. 455. p. 805
- Non vitatur per interrogationem testatoris, quid & quantum

tum alicui relinquere velit.
Vol. VII. S. ad P. IX. O. 153.
p. 773

Pro vitiis Testamenti visibilibus
haberi non debent, nisi quæ
sensu corporeo percipiuntur.
Vol. VII. S. ad P. IV. O. 93.
p. 497

Vid. infr. *Ultima Voluntas.*

Testamentum ad pias causas.

Subsistit, quamvis nulli testes
sint adhiberi. Vol. IV. P. VI. O.
255. n. 9. seq. p. 445

Testamentum Conjugum Reciprocum.

In præjudicium cognatorum, qui-
bus ex pactis dotalibus, jus quæ-
situm est, non valet sine ho-
rum consensu. Vol. III. P. IV.
O. 38. p. 172

Testamenti Factio.

Per pacta aut statuta hodie vel
vel restringi, vel plane adimi
potest. Vol. III. P. IV. O. 38. n.
1. seqq. p. 172. seq. & O. 40. n.
2. p. 175

Testamentum inter li- beros.

An ad sui substantiam testes re-
quirat? Vol. I. P. I. O. 239. n. 1.
seqq. p. 489

Testamentum Judiciale.

An contra Testamentum Judi-
ciale probatio contrarii sit ad-
mittenda? Vol. I. P. I. O. 12. n.
II. p. 22. seq.

Testamentum Judiciale, coram
Actuario & duobus Scabinis
extra locum Judicii conditum,
subsistit, licet ipse Præfectus
seu Judex præsens non fuerit.
Vol. I. P. I. O. 23. p. 32

Quando facultas recipiendi Te-
stamenti Actuario a Judice
speciatim commissâ est, sufficit
ad Testamenti Judicialis sub-
sistentiam præter ipsum uni-
us Scabini præsentia. Vol. I. P.
I. O. 26. p. 37

Cur in Testamentis Judicialibus
nullis testibus opus sit? ibid.
n. 5. p. 38

In Testamento Judiciali Notari-
us in vicem actuarii adhiberi
non potest. Vol. I. P. I. O. 303.
p. 576. & Vol. II. P. III. O. 189.
n. 1. p. 525

Non valet, nisi certum sit, ejus
tenorem testatori cognitum
esse. Vol. III. P. IV. O. 64. p.
209

Ab ipso testatore Judici insinua-
ri debet. ibid. n. 2

Literarum ignaro prælegi a Judi-
ce debet prius, quam ad Acta
Aaa a 2 repo-

reponatur. ibid. n. 4. & Vol. VII. S. p. 477

Subsistit, etsi Cancellariæ sigillum & subscriptio Directoris deficiat. Vol. V. P. VII. O. 161. p. 315

Testamentum Nuncupativum.

Testamentum Nuncupativum judicialiter confectum, valet, quamvis Actuarii subscriptio deficiat. Vol. II. P. III. O. 189. p. 525

Testamentum Nuncupativum a Notario in instrumentum redactum, vim nuncupativi Testamenti retinet. Vol. III. P. IV. O. 103. p. 274

An ad sui substantiam inter alia quoque requirat prælectionem? Vol. VI. P. X. O. 318. n. 4. p. 554. seqq.

In Nuncupativo etiam Testamento legatarius testis esse potest. Vol. VI. P. X. O. 318. p. 551

Testamentum Parentum inter liberos.

In Testamento Parentum inter liberos patri ususfructus, in bonis adventitiis liberorum usque ad legitimam valide adimitur, sed administrationem,

bonorum retinet. Vol. III. P. IV. O. 83. p. 248

Cum nuda divisione paterna confundi non debet. Vol. IV. P. V. O. 236. n. 1. seqq. p. 373

In Testamento Parentum inter liberos, ne quidem hodie testibus opus est. Vol. IV. P. V. O. 154. p. 234. & Vol. VII. S. p. 620

In Testamento Parentum inter liberos condito nemo ex his valide exheredari potest. Vol. IV. P. V. O. 211. p. 339

Non valet, si liberi in eodem heredes non sunt scripti. Vol. V. P. VII. O. 19. n. 1. p. 70

In privilegiato Parentum inter liberos Testamento, legatum piæ causæ valide relinquitur. Vol. V. P. VII. O. 58. p. 133

Testamentum Parentum inter liberos, in quo Persona extranea heres instituta est, non sustinetur vi clausulæ codicillaris tacitæ, jure fideicommissi. Vol. VI. P. IX. O. 40. p. 95

In Testamento Parentum inter liberos nuncupativo testibus non, nisi probationis causa, opus est. Vol. VI. P. X. O. 465. p. 821

Quomodo differat a divisione parentum inter liberos. Vol. VII. S. ad P. V. O. 236. n. 4. p. 646

Testamen-

Testamentum Paternum.

Qui Testamentum Paternum ex capite subsecutæ revocationis impugnat, propterea, licet succumbat, nullam hereditariæ portionis diminutionem patitur. Vol. I. P. I. O. 18. p. 28

Testamentum Privilegiatum.

Absque solennibus subsistit, etsi testator illud in solennem formam redigere apud animum constituerit. Vol. IV. P. V. O. 248. p. 418

Testamentum Reciprocum.

An altero testantium invito, aut ignorante mutari queat? Vol. VI. P. X. O. 388 n. 5 p. 700. seq.

Si Testamentum Reciprocum inter conjuges fiat, superstes, altero defuncto, illud, quoad futuram ipsius successionem, regulariter mutare potest. Vol. VII. S. ad P. II. O. 378. p. 308

Testamentum Rusticum.

In Testamento Rustico quinque testes necessarii sunt, quando septem haberi non possunt. Vol. III. P. IV. O. 121. p. 303

Testamentum, tempore pestis conditum.

Ut Testamentum coram duobus testibus tempore pestis conditum, valeat, requiritur, ut ipse testator hoc morbo laboret, vel saltem domus ejus lue infecta sit. Vol. IV. P. V. O. 74. p. 118

Testandi Facultas.

Vid. supr. *Facultas Testandi.*

Testator.

In fraudem legitimæ juratam specificationem remittere non potest. Vol. I. P. I. O. 17. p. 27

In Testatore nihil aliud, quam mentis integritas exigitur. Vol. I. P. I. O. 174. n. 2. seqq. p. 268. seqq.

Quoties voluntatem suam, & veram animi sententiam ipso facto declarat, alia declaratione opus haud est. Vol. II. P. III. O. 128 n. 2. p. 380

Usufructuario cautionem remittere nequit. Vol. V. P. VII. O. 93. p. 186

Quando Testator nomen, quod alicui legavit, vivus exigit, legatum extinguitur. Vol. VI. P. X. O. 307. p. 537

In præjudicium legitimæ, juratam bonorum specificationem viduæ remittere non potest. Vol. VII. S. ad P. III. O. 96. p. 380

Testimonium.

In ea causa, ubi gener plures litis
Aaa a 3 confor-

confortes habet, a focero detrectari nequit. Vol. I. P. I. O. 148. n. 3. p. 209

Num solius matris, infantem a se in casu necessitatis baptizatum esse, jurato asserentis, Testimonio fides sit habenda. Vol. II. P. III. O. 55. p. 121

Ad Impetrandum malitiosæ desertionis processum, Testimonia castitatis necessaria haud sunt. Vol. III. P. IV. O. 35. p. 168

Testimonium uxoris, pro defensione mariti, in criminalibus admittitur. Vol. III. P. IV. O. 153 p. 461

Testimonium Actuarii, de iis, quæ in Judicio gesta sunt, ex aliquo intervallo datum, non majorem probandi vim habet, quam si ab alio teste perhibitum esset. Vol. V. P. VIII. O. 428 p. 703

A focero volente pro genero ferri potest, etsi ille testis omni exceptione major haud sit. Vol. VII. S. ad P. V. O. 225. p. 641

Testimonium parentum pro liberis nullam omnino vim probandi habet. Vol. VII. S. ad P. II. O. 445. p. 351

Exceptio est in probatione illatorum. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 100. n. 3. p. 505

Testimonii dicendi necessitas.

Vid. supr. *Necessitas Testimonii dicendi.*

Testis.

A Commissario Principis immediate, & sine ulla Judicis inferioris requisitione, citari potest. Vol. I. P. I. O. 233. p. 484

Quot Testes ad legatum relinquendum requirantur. Vol. I. P. I. O. 21. n. 1. seqq. p. 30

Per Testium depositionem, aut comparationem literarum in processu executivo jurata documentorum diffessio regulariter averti non potest. Vol. I. P. I. O. 104. p. 142

Nisi eum, qui ad juratam se offert diffessionem, magnæ perjurii suspensiones urgent. ibid. n. 10. seqq. p. 144

Unus Testis contra producentem haud plene probat. Vol. I. P. I. O. 194. p. 337

Ad Contractuum validitatem Testes ut interveniant, necesse non est. Vol. I. P. I. O. 282. n. 8. p. 549

Testes habiles non sunt parentes in causa dotis & illatorum. Vol. I. P. I. O. 291. p. 563

Testes realiter producti citra partis adversæ consensum revocari

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- cari haud possunt. Vol. I. P. I. O. 335. n. 1. p. 611
- Testis idoneus non est in causa emtoris venditor, qui ad evictionem præstandam est obligatus. Vol. I. P. II. O. 371. p. 684
- Testis inhabilis est debitor principalis in causa, quæ fidejussorem, quæ talem, concernit Vol. I. P. II. O. 379. p. 708
- Testes contra liberos pater & mater, ne volentes quidem, esse possunt. Vol. I. P. II. O. 445. p. 901
- Testi, in uno mendaci, in aliis parum creditur. Vol. II. P. III. O. 55. n. 11. p. 126
- Testes habiles sunt liberi contra parentes, quando veritas aliter haberi non potest. Vol. II. P. III. O. 86. p. 205
- Num in Testamento, tempore pestis condito, etiam apud Saxones, sufficiant testes habiles, quamvis non sint omni exceptione majores. Vol. II. P. III. O. 117. p. 337
- Testes etiam, plures, de auditu deponentes, regulariter ad iuramentum suppletorium non sufficiunt. Vol. II. P. III. O. 118. p. 339
- An, & in quantum Testes inhabiles pro defensione reorum sint admittend? Vol. II. P. III. O. 145. n. 5. p. 426
- Quot testes in testamento rustici requirantur? Vol. III. P. IV. O. 121. n. 1. seqq. p. 303. seq.
- Testes a falso iudice sine adhibitione actuarii, vel a falso actuario, personis judicialibus non adhibitis, examinari non possunt, sed talis examinatio nulla est. Vol. III. S. ad P. I. O. 1. n. 4. p. 629
- Ad articulos vel interrogatoria criminosa respondere haud tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 295. p. 493
- Propterea, quod ipsi necessarii ad iter ingrediendum sumtus nondum suppeditati sint, testimonium regulariter declinare haud valet. Vol. IV. P. VI. O. 370 p. 607 & Vol. VII. S. p. 666
- Testes alias inhabiles admittuntur, quando veritas aliter haberi nequit. Vol. IV. P. V. O. 56. p. 82
- Inimicus testis habilis non est. ibid n 2 p. 83
- Testes sine ratione deponentes, regulariter haud probant. Vol. IV. P. V. O. 65 p. 105
- Testibus, de delicto deponentibus, præsertim si causa capitalis sit, non habetur fides, nisi tempus, quo illud commissum, cum omnibus circumstantiis specificè designent. Vol. IV. P. V. O. 170. p. 173

Testis

Testis pro cliente non potest esse Advocatus in causa, in qua patrocinium præstitit, licet officium deposuerit. Vol. IV. P. VI. O. 292. p. 490

Testium præsentia opus est, quando non universa gerada, sed res quædam singulares geradicæ, a fœmina extra iudicium donantur. Vol. IV. P. VI. O. 362. p. 599

Testes in propria causa ne quidem tunc, ubi veritas aliter haberi nequit, admittendi sunt. Vol. IV. P. VI. O. 416. p. 677

Post elapsum terminum probatorium, alii Testes, quam ante nominati sunt, ex eo capite, quod noviter reperti sint, haud admittuntur. Vol. V. P. VII. O. 222. p. 421

Per unius Testis injuratum depositionem regulariter mors absentis probari nequit. Vol. V. P. VII. O. 240. p. 444

Præscriptionem immemoriam minus probant Testes, qui a maioribus se audivisse, deponunt, quod res, vel jus, de quo agitur, ad alterum pertineat. Vol. V. P. VIII. O. 343. p. 610

Sufficit, in termino productionis Testes relative nominari. Vol. V. P. VIII. O. 372. p. 633

Testis, qui nullam dicti sui rationem reddit, fidem haud me-

retur. Vol. V. P. VIII. O. 410. p. 687. & Vol. VII. S. p. 767

In causa pignorationis non prorsus inhabilis testis est, qui eandem jussu Magistratus sui suscepit. Vol. V. P. VIII. O. 493. p. 844

Ob variationem suspectus fit, et si, cum priorem depositionem faceret, in rem præsentem deductus haud fuerit. Vol. VI. P. X. O. 289. p. 503

An Testis esse possit maritus in causa uxoris, unde usumfructum, aliudve emolumentum spectat. Vol. VI. P. IX. O. 69. p. 127

Testis esse non potest curator in venditione geradæ, coram Notario a muliere facta. Vol. VI. P. IX. O. 117. p. 180

In locum unius Testis defuncti plures substitui queunt. Vol. VI. P. IX. O. 121. p. 182

Testis inhabilis est maritus in concursu creditorum, cum uxoris illata probanda sunt. Vol. VI. P. X. O. 427. p. 768

Eo casu, quo Notarius jussu mandantis, literarum ignari, nomen ejus mandato subscribit, Testibus opus haud est. Vol. VII. S. ad P. IX. O. 2. p. 770

Testium Depositio.

Vid. supr. *Depositio Testium.*

Testis

Testis de auditu.

In causis controversis regulariter haud admittitur. Vol. III. P. IV. O. 37. n. 1. p. 171

Secus in causis discernendorum finium, aut ubi de probanda consuetudine, vel praescriptione immemoriali agitur. ibid. n. 3. seqq.

Testis Domesticus.

Ad testimonium perhibendum admittitur, si negotium domesticum sit. Vol. IV. P. VI. O. 273 p. 463

Textus Juris, praesertim hinc inde obstantes, interpretati & explicati.

L. 14. C. de Sent. et interloc. Vol. III. P. IV. O. 1. n. 9. p. 2

Ordin. Proc. Saxon. Tit. 6. in fin. ibid. n. 30. seqq. p. 4. seqq.

L. 31. C. Liber. caus. ibid. n. 58. seqq. p. 7 seq.

L. 10. C. de Injur. ibid. n. 66. p. 9

L. 1. C. de Ordin. cognit. ibid.

Ordin. Proc. Sax. Tit. 6. Es wäre denn ibid. n. 94. seqq. p. 12. seqq.

L. 1. ff. de Aqu. et aqu. plu. arc. Vol. III. P. IV. O. 5. n. 39. seq. p. 83

L. 2. eod. tit. ibid. n. 42

Cap. 26. X. de V. S. ibid. n. 83. seqq. p. 88. seq.

Recess. Imp. de an. 1548. §. 56. et 59. ibid. n. 103. p. 94

Cap. Raynutius. 16. et Cap. Raynaldus 18. X. de Testam. Vol. III. P. IV. O. 7. n. 66. seqq. p. 111. seqq.

Novell. 39. ibid. n. 76. seqq. p. 114. seqq.

L. 6. C. ad. Sct. Trebell. ibid. n. 113. seqq. p. 121. seqq.

Matth. 4. vers. 34. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 9. seqq. p. 359. seqq.

Jacob. 5. vers. 12. ibid.

Cap. penult. X. de Jurej. ibid. n. 44. p. 366

L. fin. ff. de Lib. caus. et L. 7. pr. ff. de Oper. libert. ibid. n. 186. p. 387. seq.

L. 41. C. de Transact. Auth. Sacramenta puberum et L. 1. C. Si advers. vend. ibid. n. 190. seqq. p. 388. seq.

L. 26. §. ult. ff. de Jurejur. ibid. n. 223. p. 394.

L. 30. pr. ff. eod. ibid. n. 224

L. 33. pr. ff. ad L. Aquil. ibid. n. 304. p. 406

L. 8. ff. de in lit. jur. ibid. n. 306.

L. 5. C. de Reb. cred. ibid. n. 324

L. 3. §. 2. ff. Commodat. ibid. n. 351. p. 413

L. 4. C. de Act. emt. ibid. n. 353 p. 414

L. 5. §. ult. ff. de in lit. jur. ib. n. 356. p. 415

L. 2. ff. de in lit. jur. ibid. n. 362

L. 34. §. 4. ff. de Jurejur. ibid. n. 362. p. 419

L. 34 §. 6. ff. de Jurejur. ibid. n. 443. p. 426

L. 7. ff. de Jurej. ibid. n. 463. p. 429

Bbb b

L. 4.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

<i>L. 4. pr. ff. de in lit. jur.</i> ibid. n. 495. p. 434 <i>L. 34. § 2 ff. de Jurejur.</i> ibid. n. 496 <i>Aurb. Sacramenta Puberum. C. Si advers. vend.</i> ibid. n. 497. p. 435 <i>L. 3. §. 1. ff. de Jurejur.</i> ibid. n. 505. seqq. p. 436. seqq. <i>L. 21. §. 4. C. de Reb. cred. & jurej.</i> ibid. n. 592. p. 449 <i>L. fin. C. Ad L. Jul. Repetund.</i> ibid. n. 601. p. 450 <i>§. 3. 7. Quib. mod. recontrah. oblig.</i> Vol. III. P. IV. O. 214. n. 25. p. 549 <i>L. 25. §. 4. ff. Pro. Soc.</i> ibid. n. 37. p. 551. seq. & n. 52. p. 545 <i>L. 19. §. 1. ff. eod.</i> ibid. n. 39. seq. p. 552 <i>L. 1. C. Pro. Soc.</i> ibid. n. 46. p. 544 <i>L. 1. & 2. ff. eod.</i> ibid. n. 47 <i>L. 51. §. 5. ff. de Furt.</i> ibid. n. 53. p. 545 <i>L. 4. ff. de Reb. cred.</i> ibid. n. 65. p. 547 <i>L. 25. §. 2. ff. Sol. matrim. L. 47. §. ult. ff. de Legat. 1. & L. 5. §. ult. ff. de condict. caus. dat.</i> ibid. n. 92. seqq. p. 552. seq. <i>Aurb. Perpetua. C. de B. Eccles.</i> ibid. n. 146. & 150. p. 560. & 561 <i>Cap. ult. X. de Prescript.</i> Vol. III. P. IV. S. ad P. I. O. 183. p. 670. seqq. <i>L. 55. ff. de O. & A.</i> ibid. n. 46. p. 678 <i>Novell. 9.</i> ibid. n. 53. p. 680 <i>Matth. V. v. 32.</i> Vol. III. P. IV. O.	S ad P. I. O. 204. n. 5. seqq. p. 708 seqq. <i>I. ad Corinth. VII. v. 15.</i> ibid. <i>L. 60. §. 4. ff. Mandat.</i> Vol. III. P. IV. S. ad P. I. O. 216. n. 37. seqq. p. 718 <i>L. ult. C. Unde lib.</i> Vol. IV. P. VI. O. 499. n. 38. seqq. p. 852. seqq. & Resp. ad §. 14 p. 914 <i>L. 6. C. de Collat.</i> Vol. IV. P. VI. O. 500. n. 7 seqq. p. 856. & Resp. ad §. 3. p. 883 <i>L. 2. pr. §. 1. 2. & 9. ff. de Collat. Ad. dit. ad. obs. 499. & 500. §. 3. p. 858. & Resp. ad d. §. 3. p. 880</i> <i>L. 19. C. de Collat.</i> ibid. §. 9. p. 864 <i>Novell. 118. cap. 1.</i> ibid. §. 11. p. 865. & Resp. ad §. 7. p. 896 <i>L. 7. ff. de Collat.</i> ibid. §. 12. p. 866. §. 15. p. 872. & Resp. ad d. §. 12. p. 909 <i>L. un. §. 4. C. de Caduc. toll.</i> ibid. §. 13. p. 866 <i>L. 17. C. de Collat.</i> Resp. ad §. 6. p. 888 & 893 <i>L. 1. §. 1. ff. de Collat.</i> Resp. ad §. 6. p. 891. seq. <i>L. 12. C. de Collat.</i> Resp. ad §. 6. p. 892 <i>L. 12. C. de Vi ad vi arm.</i> Vol. V. P. VII. O. 3. n. 4. p. 13 <i>L. 18. ff. de Vi & vi arm.</i> ibid. n. 14. seqq. p. 14 <i>L. 42. ff. de Liberal. caus.</i> Vol. V. P. VII. O. 7. n. 21. seqq. p. 30. seq. <i>L. 14.</i>

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

L. 14. ff. de Probat. ibid. n. 25. seqq. p. 31 seq.

§. 1. 7. de Act. ibid. n. 30. seqq. p. 32

L. 15. C. de R. V. ib. n. 32. seqq. p. 32

Cap. 5. X. de Foro compet. ibid. n. 38. seqq. p. 33

L. 6. ff. de Publ. in rem. act. ibid. n. 82. seqq. p. 38

L. 3. pr. ff. de Usur. Vol. V. P. VII. O. n. n. 6. p. 50

L. 7. C. de Locat. Vol. V. P. VII. O. 34. n. 6. p. 90

Constit. Elect. Sax. 12. Part. 2. Vol. V. P. VII. O. 35. n. 1. seqq. p. 91

L. 41. ff. de pignor. act. Vol. V. P. VIII. O. 251. n. 4. seq. p. 462

Ordin. Proc. Sax. tit. 2. §. Und die- weil. Vol. V. P. VIII. O. 370. n. 1. seq. p. 632

L. 11. ff. de Probat. & L. 1. §. 13. ff. de Magistr. conven. Vol. V. P. VIII. O. 438. n. 5. p. 717

2. Feud. 9. Vol. V. P. VIII. O. 464. n. 3. p. 748

Land-N. L. 1. art. 52. & art. 34. Vol. VI. P. IX. O. 1. n. 2. seqq. p. 1

Ordin. Process. Saxon. Tit. 11. Vol. VI. P. IX. O. 35. n. 5. seqq. p. 89 seqq.

L. 3. C. de Pignor. Vol. VI. P. IX. O. 150. n. 1. seqq. p. 234

Recess. Imper. de Ann. 1654. §. zureis- chend. 174. Vol. VI. P. X. O. 253. n. 3. seqq. p. 449

L. 5. ff. de Ann. leg. Vol. VI. P. X. O. 368. n. 6. seqq. p. 654

Constit. Elect. Saxon. 14. Part. 2. Vol. VI. P. X. O. 370. n. 1. seqq. p. 656

Declar. Ordin. Proc. Magdeb. tit. 29. §. 2. Vol. VI. P. X. O. 411. n. 2. seqq. p. 743

Novell. 80. C. 2. Vol. VI. P. X. O. 481. n. 5. p. 864

L. un. C. de Præb. salar. Vol. VI. P. X. O. 498. n. 3. p. 908

Nov. 112. Cap. 1. Vol. VII. S. ad P. I. O. 130. n. 2. p. 128

L. 1. C. Quand. Libell. Princip. dat lit. contest. fac. Vol. VII. S. ad P. I. O. 145. n. 3. seqq. p. 142. seqq.

Cap. 59. X. de Appellat. ibid. n. 74 p. 155

L. 2. C. de Annal. Except. ibid. n. 79. p. 156

L. 2. C. de Consort. ejusd. lit. Vol. VII. S. ad P. I. O. 305. n. 83. seq. p. 279

L. 31. §. 1. ff. de Novat. & deleg. ibid. n. 91. seqq. p. 288

L. 27. pr. ff. de Pact. ibid.

P. 2. Const. Elect. 46. Vol. VII. S. ad P. V. O. 91. n. 3. seq. p. 600

L. 16. ff. de Re jud. & L. 63. ff. Pro soc. Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 58. p. 716

Thalerus.

Quantum valeat secundum mo-
dum imperialem, nach dem
Reichs-Fuß, ante annum 1667.
Bbb b 2 quan-

quantum secundum modum
Zinnensem, & quantum secundum
modum Lipsiensem. Vol.
I. P. I. O. 169. n. 5. p. 241

Thesaurus.

Thesaurus in coemeterio inven-
tus, hodiernum pro parte di-
midia ecclesiae & pro altera di-
midia inventori cedit. Vol. IV.
P. VI. O. 322. p. 530

Thesaurus in solo proprio in-
ventus, hodiernum inventori
totus cedit. Vol. V. P. VIII.
O. 411. p. 688

Thomafius.

Notatur. Vol. V. P. VII. O. 1.
n. 21. seqq. p. 3. seqq. & O. 3.
n. 24. seqq. p. 15. & O. 8. n. 8.
seqq. p. 44. & O. 16. n. 1. seqq.
p. 66. & O. 369. n. 7. seqq. p.
631. & O. 408. n. 2. seqq. p. 686.
seq. & O. 437. n. 8. seqq. p. 711

Titius.

Notatur. Vol. V. P. VII. O. 2.
n. 23. seqq. p. 8. n. 34. seqq.
p. 9. & O. 10. n. 3. seqq. p. 47.
seqq. & O. 319. n. 1. seqq. p.
577. & O. 321. n. 5. seqq. p. 579.
seqq. & O. 437. n. 11. seqq. p.
711. seq. & Vol. VI. P. IX. O.
60. n. 2. seqq. p. 115. & O. 353.
n. 4. p. 629

Titulus.

An a privato, cum Principe liti-

gante, sit edendus. Vol. I. P.
II. O. 366. n. 4. p. 675. seq.

In actione Publiciana non suffi-
cit Titulus pro herede, sed in-
super Titulus defuncti specia-
lis ab actore probari debet.
Vol. I. P. II. O. 399. p. 753. &
Vol. III. S. p. 748. seq.

Titulus pro legato, ad actionem
Publicianam non sufficit, ibid.
n. 25. p. 757

Titulus Possessionis.

Nemo invitus regulariter Titu-
lum Possessionis suae edere &
indicare tenetur. Vol. VII. S.
ad P. IV. O. 43. p. 465

Titulus pro herede.

Neque ad usucapiendum, neque
ad actionem Publicianam suffi-
cit. Vol. VII. S. ad P. II. O. 399.
p.

Tonsor.

Jure proedriae gaudet praefabro
clavorum, ein Nagel Schmidt,
quamvis hic sit simul tribunus
plebis, ein Viertels Meister. Vol.
I. P. I. O. 176. n. 5. p. 280

Tortura.

Ad Torturam indicium facit fi-
cta confessio in delictis capita-
libus. Vol. I. P. I. O. 72. p. 89

Qui Torturam sustinuit, ab ex-
pensis processus inquisitorii,
exceptis

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

exceptis alimentis & sumtibus, in sui defensionem factis, absoluitur. Vol. I. P. I. O. 267. p. 518. & Vol. II. P. III. O. 51. p. 116. & O. 149. p. 436 & Vol. IV. P. V. O. 192. p. 306

Quid per Torturæ repetitionem intelligatur? Vol. II. P. III. O. 125. n. 2. p. 366

An in casu, quo Tortura est repetenda, continuatio Torturæ, antea jam factæ, pro repetitione actuali sit habenda? Vol. II. P. III. O. 125. p. 366

Non semper repeti debet propter revocationem confessionis, in tormentis factæ. Vol. IV. P. VI. O. 307. p. 512

Potest dictari, si plura, æademque gravia indicia concurrant, etsi nullum eorum plene probatum sit. Vol. IV. P. VI. O. 452. p. 722

Ultra tres vices non temere repeti debet. Vol. V. P. VIII. O. 292. p. 533

Reo, qui per intervalla non sanæ mentis est, non facile dictari debet. Vol. V. P. VIII. O. 458. p. 742

In Tortura dictanda caute & circumspicte Judex versari debet. Vol. V. P. VII. O. 139. n. 1. p. 272

Qui Torturam sustinuit, nec infamis, nec levi macula natatus,

cenferi debet. Vol. V. P. VIII. O. 311. p. 571

In atrocissimis etiam delictis, ultra tres vices, haud dictatur. Vol. VI. P. X. O. 457. p. 808
Etsi is, qui Torturam sustinuit, propter aliud delictum, quod statim initio confessus est, puniatur, non tamen in omnes expensas condemnari potest. Vol. VI. P. X. O. 304. p. 533

Tortus.

Quid faciendum, Si Tortus confessionem suam revocet, eamque tantum tormentorum magnitudine expressam dicat? Vol. VII. S. ad P. III. O. 125. p. 391

Tractatus.

Differunt a pacto simplici de contrahendo. Vol. II. P. III. O. 97. n. 1. seq. p. 222

Ex nudis Tractatibus, quos vocant, sponsalitiis nulla obligatio oritur. Vol. III. P. IV. O. 30. p. 162

Traditio.

An Traditio actualis requiratur, ut res in societate fiat communis. Vol. I. P. I. O. 103. p. 141

Etiam in Saxonia necessatio ad transferendum Dominium requiritur, nec sola resignatio judicialis, & investitura sufficiunt.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

unt. Vol. III. P. IV. O. 51. n. 2. seqq. p. 184

Sufficienter facta esse intelligitur, quando donator omnium bonorum administrationem sibi reservat. Vol. V. P. VII. O. 124 p. 245

Traditio & resignatio judicialis faciunt cessare retractum gentilitium, qui liberis in Saxonia Electorali competit. Vol. V. P. VIII. O. 276. p. 507

Transactio.

In causis matrimonialibus locum non invenit. Vol. I. P. I. O. 59. n. 3. seqq. p. 76

Non tantum in Saxonia Electorali, sed etiam in foro communi ob læsionem ultra dimidium rescinditur. Vol. I. P. I. O. 177. p. 281

Transactio super exceptione doli nullum effectum habet, si ejus in ipso contractu mentio fiat. Vol. I. P. I. O. 98. p. 132

Secus si peculiari scriptura comprehendatur. ibid n. 4

Transactio super his, quæ ex causa ludi debentur, valida haud est. Vol. I. P. II. O. 402. n. 5. p. 762

Transactio super rebus fideicommissariis licita est, si ante lites Princeps interveniat. Vol. I. P. II. O. 422. n. 3. p. 822

An unius partis perfidia infirmetur? Vol. II. P. III. O. 173. p. 497

In Transactione alter alteri ad evictionem præstandam tenetur. Vol. II. P. III. O. 135. n. 5. p. 404

Est stricti juris, & ad incogitata non extenditur. Vol. III. P. IV. O. 63. n. 1. & 3. p. 205. & 206

Transactio de hereditate, generaliter inita, omnes obligationes & actiones includit. Vol. III. P. IV. O. 63 p. 205

Quicquid ex Transactione, dissolvendi matrimonii causa, inita, præstitum est, repeti nequit. Vol. III. P. IV. O. 78. p. 238

Qui Transactione aut compromisso causam finit, adversus auctorem regressum non habet. Vol. III. P. IV. O. 232 p. 595. & Vol. VII. S. p. 588

Valida est Transactio, ut remissa usurarum parte, de residuis aliæ usuræ præstari debeant. Vol. IV. P. V. O. 6. p. 12

Transactio judicialis, vel saltem judicialiter confirmata, non rescinditur propter læsionem ultra dimidium. Vol. IV. P. VI. O. 474. p. 751. & Vol. VII. S. p. 679

Qui Transactionem impugnat, ante

ante omnia ea, quæ per illam accepit, restituere teneatur. Vol. IV. P. VI. O. 489. p. 815

An Transactio a tutore nomine pupilli valide iniri queat? Vol. V. P. VII. O. 156. n. 1. seqq. p. 309. seq.

Transactio super relictis in testamento, valet, si modo tenor ejus cognitus fuerit, etsi tabulis non præcise inspectis. Vol. V. P. VII. O. 243. p. 449

Propter errorem calculi etiam Transactiones retractari queunt. Vol. V. P. VIII. O. 427. p. 702

Qualem actionem, vel exceptionem producat? Vol. VI. P. IX. O. 160. n. 1. seqq. p. 265

Stricte intelligi debet, etsi clausula generalis eidem adjecta fuerit. Vol. VI. P. X. O. 286. p. 498

Quando in Transactione de genere monetæ quæstio incidit, tempus contractus attendi debet. Vol. VI. P. IX. O. 152. p. 242

Transactio nudo licet pacto inita, jus agendi producit. Vol. VI. P. IX. O. 160. p. 265

Transactio, inter Magistratum & reum inita, hunc ab inquisitione non liberat. Vol. VI. P. X. O. 418. p. 753

De alimentis futuris, per divisionem paternam inter liberos relictis, inita Transactio regulariter invalida est. Vol. VI. P. X. O. 493. p. 897

De alimentis præteritis Transactio valide initur. ibid. n. 1

Quænam Transactiones judicialiter confirmatæ dicantur? Vol. VII. S. ad P. VI. O. 474. p. 680

Vid. supr. *Exceptio Transactionis.*

Transfigens.

Qui alterius nomine sine speciali mandato transfigit, non tenetur ad id, quod interest, etsi de rato caverit. Vol. IV. P. VI. O. 359. p. 593

Translatio.

Translatio pecuniæ feudalæ, Lehn-~~Stamm~~Stamm, de uno feudo in aliud, sine consensu eorum, qui simultanee investiti sunt, fieri nequit. Vol. VI. P. IX. O. 166. p. 275

Translatio onerum, ab uno prædio ad aliud, invalida est. Vol. VI. P. X. O. 305. p. 534

Translatio Dominii.

Non impetitur per pactum de non alienando, rei suæ traditioni adjectum, sed sola actio ad interesse datur. Vol. I. P. II. O. 372. p. 685

In

In foro Saxonico communi
Translatio Domini in rebus
immobilibus resignationem ju-
dicialem regulariter non re-
quirit. Vol. IV. P. V. O. 39 p. 55

Transmissio Actorum ad Collegium Juridicum.

In causis, quæ inter Dominum
Jurisdictionalem & subditos
coram proprio ejus Judicio
ventilantur, necessaria haud
est Vol. IV. P. V. O. 219. p. 350

Transmissio sententiæ in vim publicati.

In Ducatu Magdeburgico nullum
effectum habet. Vol. III. P. IV.
O. 215 p. 563

Tribuni Civitatis.

Sine mandato reliquos cives ob-
ligare, aut bona eorum aliena-
re nequeunt. Vol. II. P. III.
O. 37. n. 3. p. 84

Tributa.

Quando a Principe extra ordi-
nem imponuntur, ne privile-
giatæ quidem personæ exem-
tæ censentur. Vol. III. P. IV.
O. 60. p. 196

Trituratores, (Trescher.)

Regulariter ob furtum, circa fru-
mentum commissum, pœna su-
spendii plecti non possunt.

Vol. IV. P. V. O. 103. p. 155

Tutor.

Si pecuniam pupillarem otiosam
reliquerit, usuras non aliter
præstare tenetur, quam si pu-
pillus probet, quod debito-
rem idoneum, aut prædia ve-
nalia invenire potuerit. Vol.
I P. II. O. 478. p. 946. & Vol.
VII. S. p. 758. seq.

Si Tutores, in processu aliquid
neglexerint, pupillis electio
competit, utrum adversus ipsos
experiri, an contra eorum fa-
ctum in integrum restitui ve-
lint. Vol. I. P. I. O. 264. p. 516

Tutor, rem ex pecunia pupilla-
ri emens, non sibi, sed pupil-
lo dominium acquirit, quam-
vis proprio nomine emerit.
Vol. II. P. III. O. 134. n. 5. p.
398

Tenetur de debitis, quæ justo
tempore non exegit, ut de-
bitores solvendi sint. Vol. III.
P. IV. O. 33. p. 166

Non tenetur ad usuras de pecu-
nia pupillari, quam in usus
necessarios impendit. Vol. III.
P. IV. O. 59. p. 194

Hodie, ante confirmationem Ma-
gistratus, tutelæ nomine haud
tenetur. Vol. IV. P. V. O. 113.
p. 164

Si, finita tutela, curator minoris
esse

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- esse velit, peculiari & nova confirmatione Magistratus opus non habet. Vol. IV. P. VI. O. 389. p. 636. & Vol. VII. S. p. 667
- Tutori, liberis a patre constituto, ab hoc necessitas reddendi rationes testamento remitti potest. Vol. IV. P. V. O. 155. p. 237
- Tutor, qui pecunia pupillari in propriam utilitatem usus est, ad usuras centesimas præstandas etiam hodie adhuc tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 316. n. 4. p. 521
- Tutori iusjurandum in causa pupilli recte defertur, si de facto ipsius proprio agatur. Vol. IV. P. VI. O. 431. p. 693
- In causa pupilli testimonium perhibere non cogitur, imo, nec volens, admittitur. Vol. V. P. VII. O. 17. p. 68. & Vol. VII. S. p. 700
- Ad usuras usurarum, quas ipse pupillo debet, tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 397. p. 662
- Tutores nomine pupillorum valide haud transigunt, nisi eorum jus valde incertum sit. Vol. V. P. VII. O. 156. p. 309
- In Saxonia Electorali hodiernum Tutori legitimo, sub aliena jurisdictione constituto, bona pupilli absque sufficienti cautione, haud extraduntur. Vol. V. P. VII. O. 246. p. 453
- Dispositio Nov. 72. c. 5. non pertinet ad casum, ubi cessio nominis adversus pupillum, Tutoris uxori facta est. Vol. V. P. VIII. O. 473. p. 786
- Cautionem juratoriam pro pupillo præstare haud tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 66. p. 125
- De administratione antecessoris sui non aliter tenetur, quam quatenus in rationibus, ab eo exigendis, negligentiam admittit. Vol. VI. P. X. O. 364 p. 646
- Adversus Tutorem, qui inventarium facere neglexit, iuramento in litem locus est. Vol. VI. P. IX. O. 87. p. 143
- Juramento in litem etiam adversus tutoris heredes, post litem contestatam, locus est. Vol. VI. P. IX. O. 88. p. 144
- Utrum nomine pupilli iuramentum in litem præstare possit? Vol. VII. S. ad P. IV. O. 151. n. 71. p. 538
- Tutor Testamentarius.**
- An hodie teneatur, si non petierit confirmationem, eoque pupillus læsus sit? Vol. IV. P. V. O. 113. n. 7. seqq. p. 164
- Ne hodie quidem a cautione immunis

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

munis est. Vol. IV. P. V. O. 156.

p. 239

Quando unus ex Testamentariis Tutoribus mortuus est, non præcise alius in ejus locum constituendus. Vol. IV. P. VI. O. 390. p. 637

Tutorium.

Qui in primo termino Tutorium Actis jam insertum allegare negligit, mulctam haud incurrit. Vol. V. P. VII. O. 265. p. 456

V.

Valetudinarii.

Quid circa Valetudinarios ratione juramenti præstationis in Judiciis observetur? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 581. p. 447

An Valetudinariis etiam fenestæ sint accendi? ibid. n. 182. p. 448

Valor.

Quomodo Valor quinque aureorum in materia furti, in Saxonia commissi, sit computandus? Vol. III. P. IV. O. 4. n. 122. p. 77

Valor aurei Rhenani, eines Rheinischen Gold = Guldens, in Saxonia Electorali hodie est unus Thaleri, 22. gross. & 6. numm.

Vol. IV. P. VI. O. 446. p. 713

Valor Monetæ.

In restituendo mutuo, si Valor Monetæ fuerit mutatus, ad tempus contractus respici debet. Vol. VII. S ad P. I. O. 169. p. 175

Valvasini.

Æque idonei ad serviendum esse debent, ac ipsi vasalli. Vol. I. P. I. O. 78. n. 2 p. 98

Variatio.

Testem suspectum reddit, etsi, cum priorem depositionem faceret, in rem præsentem deductus haud fuerit. Vol. VI. P. X. O. 289. p. 503

Sola Variatio sermonis reum, ad jusjurandum purgatorium regulariter gravat. Vol. VI. P. X. O. 395. p. 709

Vasa Cerevisiaria.

Num ad solos filios, in feudo succedentes pertineant? Vol. II. P. III. O. 138. n. 3. p. 412

Vasa Culinaria.

Sub legato Vasorum Culinariorum non continentur cochlearia, quibus ad edendum uti solemus. Vol. VI. P. IX. O. 26. p. 62

Vasallus.

Propter incestum feudo privari nequit. Vol. I. P. I. O. 4. p. 4

Non

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Non minus ad pagana, quam militaria servitia ex ipsa feudi natura obstrictus est. Vol. I. P. I.

O. 77. p. 94

In præstandis Domino directo servitiis militaribus a subvasallo suo opem atque auxilium recte exegit. Vol. I. P. I. O. 78. p. 95

Si alteri citra Domini directi consensum servitutem in feudo concedat, hæc vera servitus non est, nec feudum afficit, sed tantum obligationem personalem producit. Vol. I. P. I. O. 223. p. 463. & Vol. VII. S. p. 220

De fructibus tam perceptis, quam adhuc nascituris libere disponit. Vol. I. P. II. O. 431. n. 1. seqq. p. 847

Feudum vel integrum, vel pro parte, si nihil in fraudem interdictæ omnimodo alienationis fiat, non modo in subfeudum, sed & in emphyteusin dare potest. Vol. II. P. III. O. 6. n. 5. p. 29

Simultanee investiti Vasallo liberam de feudi disponendi facultatem per literas reversales in ipsorum præjudicium valide concedunt. Vol. II. P. III. O. 87. p. 206

Vasallus, vel actu inter vivos, vel ultima voluntate jus feudi

translaturus, consensu Domini directi & agnatorum seu simultanee investitorum opus habet. ibid. n. 5 p. 208

Non potest exigere a Domino directo juramentum calumniæ, nec Dominus directus a Vasallo. Vol. III. P. IV. O. 151. n. 393. p. 419

Vasallus, cui vi privilegii facultas de feudo pro arbitrio disponendi competit, de eo tam inter vivos, quam per ultimam voluntatem disponere potest. Vol. III. P. IV. O. 143. p. 343

Domino ad collectas tenetur, quando hoc consuetudine, aliove legitimo modo, introductum est. Vol. IV. P. V. O. 60. p. 94

Quando Vasallus, cum jure lignandi investitus, super modo exercendi cum Domino litigat, etiam summarissimo possessorio locus est. Vol. IV. P. V. O. 230. p. 361

Vasallus, sub poena amissionis feudi, ad summariam responsionem, zur Bernehmung, citatus, eandem non incurrit, si compareat, & mediante scripto Judici exhibito, respondeat. Vol. IV. P. VI. O. 262. p. 452

In Saxonia Electorali permissum est Vasallo, novum feudum ac-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

quirenti, intra sex annorum spatium, simultanee investientes præsentare. Vol. IV. P. VI. O. 494. p. 833

An & quatenus circa feudum disponere possit? Vol. V. P. VII. O. 52. n. 5. p. 116. seqq.

Propter feloniam commissam, feudum non ipso jure amittit. Vol. V. P. VII. O. 138. p. 271. & O. 298. p. 545

Partem feudi, sine Domini consensu, in emphyteusin dare, hodie non prohibetur. Vol. V. P. VII. O. 141. p. 280

Vi privilegii de feudo sine consensu Domini alienando, illud in foeminam regulariter transferre nequit. Vol. V. P. VIII. O. 467. p. 781

Vasalli circa feudum dispositionem filiis ejus impugnare nequeunt. Vol. V. P. VII. O. 231. p. 431

Feloniam committere potest, et si nondum actu de feudo investitus fuerit, nec iurjurandum fidelitatis præstiterit. Vol. VI. P. IX. O. 13. p. 16

An Dominum feudi, in casu supervenientis inopiæ alere teneatur? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 89. p. 722

Num contra Dominum beneficio competentia gaudeat? ibid. n. 90. seqq.

Sine prævia causæ cognitione & sententia feudo privari nequit. Vol. VII. S. ad P. VIII. O. 298. p. 762

Vasallus, per ultimam voluntatem de feudo disponens, Domino directo haud nocet, licet illud consensu simultanee investitorum fecerit. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 163. n. 3. p. 565

Vectigal.

A Vectigalibus immunes sunt res, quæ ad usum proprium comparantur, nisi aliud Lege expresse cautum. Vol. VI. P. X. O. 475. p. 844

Venatio.

An in Saxonia ita privatis sit interdicta, ut ne quidem præscriptione immemoriali jus venandi acquiri possit? Vol. III. P. IV. O. 5. n. 112. seqq. p. 96

Venatio a Principe concessa, in dubio ad minorem restringi debet. Vol. IV. P. V. O. 58. p. 86

Quatenus Jure Saxonico sit restricta? Vol. V. P. VII. O. 67. n. 6. seqq. p. 148. seq.

Venditio.

Delatio in solutum locum Venditionis obtinet, imo ipsa Venditio est. Vol. I. P. I. O. 298 n. 3. p. 569

Venditio geradæ ita comparata non

- non est, ut tacite & natura sua conditionem: *Si filia nascatur*, includat. Vol. II. P. III. O. 139. n. 3 p. 415
- L. un. C. de Vendit. rer. Fisc.* ad solam Venditionem bonorum, quæ fisco cum privatis communia sunt, restringi debet. Vol. II. P. III. O. 220. p. 573
- An Venditio geradæ inter patrem & filiam infantem adhuc, cui tutorem pater petiit, sit valida? Vol. II. P. III. O. 248. n. 4. p. 626. seqq.
- Venditio geradæ, etiam coram proprio iudicio, valide peragitur. Vol. III. P. IV. O. 20. p. 150
- Etiam Venditio geradæ ex *L. 2. C. de Resc. Vend.* rescindi potest. Vol. III. P. IV. O. 22. p. 151
- Venditio geradæ, marito ab uxore sciente viliori pretio facta, nonnisi hujus morte confirmatur. Vol. III. P. IV. O. 23. p. 152
- Si quis alteri rem vendiderit, contractu jurejurando confirmato, vendat vero deinde eam alio, eique tradat, an posterior Venditio priori sit anteferenda? Vol. III. P. IV. O. 151. n. 200. p. 390
- An Venditio geradæ, a matre, de qua constat, eandem mentis compotem haud esse, filio facta, sit valida? Vol. IV. P. VI. O. 455. n. 7. seq. p. 726. seqq.
- Venditio, etsi sub hasta facta, propter dolum everti potest. Vol. V. P. VIII. O. 277. p. 508
- Nemo ad venditionem rei suæ regulariter cogi potest, etsi emturus impensas eo animo, ut eandem emeret, in illum fecerit. Vol. V. P. VIII. O. 295. p. 538
- Cum Venditio ad quantitatem facta, ante adimensionem res periculo venditoris jacet, nisi emtor in mora sit. Vol. V. P. VIII. O. 498. p. 852
- Venditio geradæ, ab uxore marito extrajudicialiter facta, subsistit, etsi Notarius cum duobus testibus adhibitus non sit. Vol. VI. P. X. O. 370. p. 656
- Venditio feudi, propter neglectum agnatorum consensum, per se invalida haud est. Vol. VI. P. X. O. 425. p. 765
- Utrum Venditio Canoniatuum ad Simoniam referri possit? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 279. seq. p. 54
- Vid. supr. *Emtio Venditio.*
- ## Venditor.
- An onera fundi venditi in se suscipere possit? Vol. I. P. II. O. 389. n. 1. seqq. p. 736. seqq.
- Venditor, cui lis ab emtore denunciata

- nunciata est, defendere eum haud tenetur, nisi id speciatim promiserit. Vol. I. P. I. O. 251. p. 500. & Vol. VII. S. p. 234
- Venditor ad evictionem præstandam obligatus, in causa emtoris est testis inhabilis. Vol. I. P. II. O. 371. p. 684
- Evictionis periculum ex stipulatione ultra duplum subire non tenetur. Vol. II. P. III. O. I. n. 8. p. 5
- An emtori instrumenta authentica, quæ ad rem venditam pertinent, tradere teneatur. Vol. II. P. III. O. 210. p. 558
- Ab emtore, cui exceptio simulationis adversus contractum competit, ex *L. Si Contendat. 28. ff. de Fidejuss.* recte provocat. Vol. IV. P. V. O. 72. p. 115
- In causa emtoris regulariter testis inhabilis est. Vol. IV. P. V. O. 181. n. 1. p. 286
- Venditor, qui fide de pretio habita, cum emtore contraxit, neque dominium vel hypothecam sibi reservavit, non nisi personali privilegio, intuitu pretii residui gaudet. Vol. IV. P. V. O. 41. p. 58
- Nihil impedit, quo minus Venditor mulieris, quæ rem emit, curator esse queat, ad actum quo possessionem apprehendit Vol. IV. P. V. O. 90. p. 137
- Si emtor declaret, quod Venditori præstationem evictionis remittere velit, hic ad testimonium dicendum admitti debet. Vol. IV. P. V. O. 181. p. 286
- Venditor cui evictionis præstatio remissa est, nihilominus ad pretii refusionem tenetur, nisi aliud expresse pactum fuerit. Vol. IV. P. V. O. 213. p. 341
- Adversus Venditorem, pretium tenentem, qui pignus, in re vendita constitutum, emtorem celavit, huic exceptio doli competit. Vol. V. P. VIII. O. 443. p. 727
- Intuitu residui pretii, concurrentibus aliis creditoribus, privilegio personali gaudet. Vol. VI. P. IX. O. 122 p. 183
- Non liberatur a præstatione evictionis, licet contractui consensus & confirmatio Magistratus accesserit. Vol. VI. P. X. O. 281. p. 486
- Venditor nominis bonitatem ejus non præstat, licet evictionis præstationem expresse promiserit. Vol. VI. P. X. O. 470. p. 756
- Eo casu ubi emtor declarat, se adversus ipsum ad præstandam evictionem agere nolle, a testimonio dicendo repelli nequit. Vol. VII. S. ad P. II. O. 371. p. 304

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Ex facto Principis, non tenetur ad evictionem. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 89. p. 494

Veneficium.

In crimine Veneficii poena capitalis locum habere potest, quamvis longo post propinatum venenum tempore mors demum secuta sit, nec simpliciter lethale fuerit. Vol. II. P. III. O. 75. p. 179

Vid. supr. *Crimen Veneficii*.

Venenum.

Venenum coniugi propinatum, non est iusta causa matrimonii dissolvendi. Vol. III. P. IV. O. 6. p. 99. seqq.

Venia.

Utrum ad intercessionem puellæ Venia condemnato tribuenda sit, a solius Principis arbitrio pendet. Vol. VI. P. IX. O. 199. p. 357

Venia Ætatis.

Non tribuit potestatem alienandi bona immobilia. Vol. I. P. I. O. 217. n. 9 p. 452

Verba.

Cum effectu atque ita sunt accipienda, ut aliquid operentur. Vol. I. P. I. O. 27. n. 5. p. 41

Verba dubia, quæ varium signi-

ficatum habent, in eum, qui aptior est, intelligi debent, atque ad id semper respiciendum, ne verba ita capiantur, ut negotium elusorium reddatur. ibid.

Ita semper sunt interpretanda, ut aliquid operentur, nec sint superflua. Vol. II. P. III. O. 207. p. 554

Verba, quibus testes in depositionibus suis utuntur, non captari, nec tam ex propria & nativa significatione sua quam ex vulgari usu loquendi, æstimari debent. Vol. II. P. III. O. 196. p. 535

Ex Verbis communibus in testamento adhibitis, in dubio directa heredis institutio colligi debet. Vol. II. P. III. O. 226. p. 584

Quænam Verba, in causa testamentaria, Communia dicantur? ibid. n. 1

Verba: in Mangelung meines Petschafftes, mandato adjecta, sufficiunt, quamvis sigillatio mandati per rem iudicatam sit iuncta. Vol. IV. P. V. O. 25. p. 37

Qui testes, præsertim in causa criminali, examinat, illa ipsa Verba, quibus usi sunt, ad Acta referre debet. Vol. IV. P. V. O. 163. p. 258

Verbum: Einlassen, petitioni recognitionis

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- cognitionis in libello adjecta, indoli processus executivi haud repugnat. Vol. IV. P. VI. O. 388. p. 635
- Verbum: *Geschäfte*, æque ad fideicommissa, atque ad legata quadrat. Vol. IV. P. VI. O. 422. p. 683
- Verba sententiæ: *Würde er beybringen*, delationem iurjurandi haud excludunt. Vol. IV. P. VI. O. 471. p. 746
- Verba: *Haben, Behalten*, sufficiunt, ut liberi a parentibus heredes instituti intelligantur. Vol. V. P. VII. O. 19. p. 70
- Verbum: *Vel*, non semper disjungit, sed etiam conjungit. Vol. V. P. VII. O. 103. n. 4. p. 206
- Verba: *In andere Wege begeben*, quæ in Ordin. Provinc. Lusat. Sup. art. 3. §. *In Fall aber*, 2. habentur, ad eos tantum, qui alibi domicilium constituunt, referri debet. Vol. V. P. VII. O. 148 p. 296
- Quantum temporis spatium vocabulum *Chestens*, comprehendat. Vol. V. P. VII. O. 187. n. 1. seqq. p. 373
- Verba: *Das Guth anzunehmen capable*, dispositioni de feudo hereditario adjecta, in dubio in favorem filii impuberis, cum filia majorenni concurrentis, de habilitate, non ad administrandum, sed pretium solvendum capi debent. Vol. V. P. VII. O. 232. p. 432
- Verbum, *Meliorationum*, in sententia usurpatum, latius intelligendum. Vol. V. P. VIII. O. 335. p. 605
- Verba conventionis: *Zu seiner Fortun brauchen*, ad illud tempus, ubi quis studiorum causa in Academia degit, haud quamquam pertinent. Vol. VI. P. IX. O. 173. p. 292
- Verbum: *Handlanger*, regulariter eos tantum significat, qui simplices operas manuaras, quæ nullam peritiam, aut artem requirunt, præstant. Vol. VI. P. IX. O. 231. p. 401
- Verbum, *Substitutionis*, in testamento adhibitum, in dubio potius directam, quam fideicommissariam inducit. Vol. VI. P. IX. O. 241. p. 434
- Verba: *Weibliche Gerechtigkeiten*, regulariter etiam geradam includunt, etsi inter species memoratas nulla ejus mentio facta. Vol. VI. P. X. O. 272. p. 47
- Verbum: *Erweißlich*, in sententia vel decreto, adhibitum, quandoque simplicem demonstrationem indicat? Vol. VI. P. X. O. 291. p. 506

Verba

Verba Obscura.

Verba Obscura emtionis venditionis tunc demum adversus venditorem interpretanda sunt, quando verus eorum sensus aliunde elici nullo modo potest. Vol. IV. P. V. O. 249. p. 426.

Verbis Coniuncti.

Cum plures simpliciter scripti sunt heredes, Verbis Coniuncti pro una persona reputantur, etsi eorum nomina speciatim expressa sint. Vol. VI. P. IX. O. 149. p. 230.

Vid. supr. *Coniuncti Verbis.*

Verbleiben.

Voces: Verbleiben, Behalten, Haben, pactis dotalibus insertæ, hæc per modum contractus inita esse indicant. Vol. VII. S. ad P. I. O. 282. p. 252. seq.

Veritas.

Veritas convicii objecti ab actione injuriarum non liberat. Vol. I. P. I. O. 304. p. 576. & Vol. II. P. III. O. 31. n. 13. p. 75. & Vol. III. P. IV. O. 229. n. 1. p. 572.

Veritas & probatio contrarii vincit præsumptionem, quæ pro fide judiciali militat. Vol. I. P. I. O. 12. n. 11. p. 22. seq.

Si Veritas aliter haberi non pos-

sit, etiam testes alias inhabiles, v. gr. liberi adversus parentes, ad testimonium dicendum admittuntur. Vol. II. P. III. O. 86. p. 205. seq.

Veritas, contrariis probationibus in lucem protracta vincit præsumptionem. Vol. II. P. III. O. 135. n. 5. p. 402.

Versio in rem.

A creditore, qui contra universitatem ex mutuo ab administratore accepto agit, est probanda, licet huic exceptioni administrator in instrumento obligationis renunciaverit. Vol. I. P. II. O. 162. p. 227.

Probata illatione dotis, Versio ejus in feudum præsumitur. Vol. I. P. II. O. 432. p. 850. & Vol. VII. S. p. 346.

Vestes.

Secundum Statutum Islebienne in gerada minori per duas Vestes pretiosiores, das beste paar Kleider, tantum intelligitur ein Unter- und Ober-Leib-Rock, non etiam duplex vestimentum, seu habitus muliebris totalis, cum omnibus suis requisitis, v. gr. Schürken, Hemden, Brüstchen, Schauben, Hauben, &c. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 134. n. 2. p. 609. seq.

An in Statuto Islebiensi de gerada

rada minori per verba: das beste paar Kleider, vestes festivæ intelligantur? ibid. n. 3. p. 610

Überzüge / welche auff die Stühle aptiret.

Num ad geradam pertineant? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376

Vicariatus.

Quousque uterque se se extendat? Vol. II. P. III. O. 116. n. 36. p. 282. seq.

Utrum Vicariatus jus hodie restrictum sit censendum, ideo, quod Juris Franconici, vel Saxonici usus nonnullis in locis passim exoleverit? ibid. n. 51. p. 284

Si de Vicariatu inter aliquos lis sit, a quo renovatio investituræ peti debeat? ibid. n. 196. p. 301

Utrum Vicariatus Saxonicus ad Electoralem vel Ducalem Dignitatem, an vero ad Archimareschellæ munus, sit referendus? ibid. n. 339. seqq. p. 317. seqq.

An Vicariatus significatio per litteras jam olim ante annum 1612. in usu fuerit? ibid. n. 347. p. 319

Vid supr. *Regimen Vicariatus.*

Vicarii Imperii.

Regulariter eandem cum Impe-

ratore potestatem exercent. Vol. II. P. III. O. 116. p. 279

Quinam in Imperio Romano-Germanico sint. ibid. n. 16. p. 280

Num demum per Auream Bullam sint constituti. ibid. n. 17. seqq. p. 280. seqq.

An potestatem habeant judicia exercendi. ibid. n. 58 p. 285

Durante interregno loco Judicii Cæsareo-Aulici peculiaria Judicia constituunt. ibid. n. 74. p. 287

Utrum super feudorum regalium causis cognoscere possint. ibid. 85. seqq. p. 288. seqq.

Si ipsi conveniendi sint, ubi judicium fortiantur? ibid. n. 154. seqq. p. 295. seq.

Jure ac potestate colligendi redditus ac proventus Imperii gaudent. ibid. n. 184. p. 299

Quos non in proprios, sed Imperii usus impendere tenentur. ibid. n. 185

Quænam hoc jus complectatur. ibid. n. 186. p. 300

Quæ ex collectis redditibus residua sunt, electo novo Imperatori, deductis Impensis, pro Imperio factis, restituere tenentur. ibid. n. 191

Gaudet quoque potestate investiendi de feudis. ibid. n. 192

An a civitatibus Imperii novum jusjuran-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

jusjurandum tempore inter-
regni exigere queant. *ibid.* n.
255. *seqq.* p. 308
Num aliis, quam quæ Aurea Bul-
la expresse ipsis tributa sunt,
juribus gaudeant? *ibid.* n. 308.
seqq. p. 313. *seq.*
An tantum illis juribus gaude-
unt, quæ per usum & obser-
vantiam stabilita receptaque
probari possint. *ibid.* n. 351.
seqq. p. 319. *seq.*
Num privilegia concedere que-
ant? *ibid.* n. 361. *seqq.* p. 321
Utrum jure confirmandi Acade-
mias gaudeant? *ibid.* n. 367.
seqq. p. 323
An literas moratorias seu quin-
quennales concedere possint.
ibid. n. 374. p. 324
Num solemnes nundinas con-
cedere queant? *ibid.* n. 376.
seqq.
Utrum jus civitatis dare, & in nu-
merum civitatum Imperialium
recipere possint. *ibid.* n. 384
An facultate in protectionem
recipiendi gaudeant? *ibid.*
n. 385
Num maculam illegitimæ nati-
vitatæ tollere queant? *ibid.* n.
388. p. 325
An Jus Nobilitatis recte conce-
dant? *ibid.* n. 401. p. 326
Utrum Equitem facere possint?
ibid. n. 403

An Barones & Comites? *ibid.*
n. 406

Num insignia nova tribuere, vel
vetera mutare, atque augere
durante interregno queant?
ibid. n. 410

An Comites Palatinos creare
possint? *ibid.* n. 411. p. 327

Utrum jure convocandi Ordines
Imperii, & cum illis leges u-
niversales, ac Recessus con-
dendi gaudeant? *ibid.* n. 416

An non nisi consulto Electore
Moguntino Comitibus indicere
possint? *ibid.* n. 431. p. 330

Num monetam Imperialem cu-
dere queant? *ibid.* n. 435

Utrum facultatem ejusmodi mo-
netam fabricandi in suis distri-
ctibus aliis concedere possint.
ibid. n. 439. p. 331

Quomodo Vicarii, per legem fun-
damentalem designati diffe-
rant ab iis, per quos populus,
durante interregno summæ
potestatis jura quandoque ad-
ministrat. *ibid.* n. 13. p. 280

An Vicariorum potestas, non so-
lum Imperio vacante, sed et-
iam eo casu, quo absens Im-
perator est, sese exferat? *ibid.*
n. 27. *seqq.* p. 281. *seq.*

Num hoc ultimo casu Elector
Saxon. excludatur. *ibid.* n.
27. *seqq.* p. 281. *seq.*

Quousque Vicariorum potestas
Ddd d 2 sese

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

fese extendat. ibid. n. 54. seqq. p. 284. seqq.

Supplicationis remedio contra sententiam, a Regimine Vicariatus latam, interposita, ipsi Vicarii super illius iustitia & gravaminibus cognoscunt? ib. n. 79. p. 287

Quænam causæ ad Vicariorum cognitionem pertineant? ibid. n. 84. p. 288

Utrum Vicariis Imperii præsentatio ad beneficia Ecclesiastica vi juris primariarum precum, an vi juris patronatus competat? ibid. n. 150. p. 295. seq.

Cur ea, quæ a Vicariis Imperii gesta sunt, ab electo novo Imperatore, ratihaberi soleant. ibid. n. 261. seq. p. 308

Vicariis Imperii omne genus alienationis seu obligationis rerum imperialium interdicta est, & utrum hac restrictione opus fuerit? ibid. n. 263. seqq. p. 309

An Vicarios obligent Capitulationes Imperatorum? ibid. n. 287. seqq. p. 311

Num Vicariorum Imperii potestas sit mandata? ibid. n. 323. seqq. p. 315

Utrum Saxo Vicarius, eodem ordine ac dignitate cum Vicario Palatino concurrat? ibid. n. 332. seqq. p. 316. seqq.

Quomodo Vicariorum literæ, quibus Vicariatum susceptum significant, a statibus Imperii in ditionibus suis publicentur. ibid. n. 349. p. 319

Vice-Domini.

Quinam fuerint? Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 318. p. 62

Vicinus.

Ramos ex Vicini prædio in suum propendentes, libere succidere potest, si prædium sit rusticum, siue urbanum. Vol. I. P. II. O. 426. p. 835

Si quis fundum, confinibus undique prædiis cinctum, habeat, Vicinum, mediante Iudice, cogere potest, ut ipsi æquis conditionibus aditum concedat. Vol. IV. P. V. O. 57. p. 85

Qui pontem privatam habet, a Vicinis, qui eadem uti cupiunt, ad ejus conservationem & reparationem recte aliquid exigit. Vol. IV. P. VI. O. 437. p. 699

Vicini onus muniendæ ripæ, penes quam prædia possident, defugere non possunt. Vol. IV. P. VI. O. 479. n. 1. seqq. p. 766. seqq.

Potest ab eo, qui servitutem, ne luminibus officiatur, sibi constitutam habet, prohibere, quominus altius ædificando, luminibus ipsi-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

na ipsius obscuret. Vol. VI. P. X. O. 282. p. 487

Victor.

Quando per sententiam definitivam refusio sumtuum totius processus alicui injecta est, vi hujus sententiæ Victor futuras retardati processus expensas, ob adhibita remedia suspensiva & devolutiva, petitas, sed in pronunciando præteritas ab adversario haud consequitur. Vol. I. P. II. O. 337. p. 626. & Vol. VII. S. p. 296

Ad expensas litis victo restituendas quandoque tenetur. Vol. II. P. III. O. 13 p. 41

Victoria.

Ad obtinendam in possessorio summarissimo Victoriam, unus testis jurati depositio non sufficit, nisi is omni exceptione major sit. Vol. VI. P. IX. O. 95. p. 150

Ad Victoriam, in possessorio summarissimo reportandam, annua possessio necessaria haud est. Vol. VII. S. ad P. I. O. 114. p. 116

Victualia.

Non nisi Canonicis residentibus debentur. Vol. I. P. I. O. 468. n. 1. p. 936

Sub legato Victus, (Victualien,) polenta etiam ac cerevisia, licet ad usum familiæ haud de-

stinata, continentur. Vol. I. P. I. O. 74. p. 90

Quænam verbo victus & victualien, comprehendantur. ibid. n. 3. p. 291

Vidua.

Si solutionem debiti simul cum marito contracti, post mortem ejus denuo promisit, *avib. Si qua mulier*, se tueri non potest. Vol. I. P. I. O. 262. p. 513. & Vol. III. S. p. 724. & Vol. VII. S. p. 237

Lucratur res, qualitatem geradicarn habentes, quæ defuncti mariti fuerunt, modo illæ in possessione ejusdem fuerint repertæ. Vol. I. P. II. O. 396. p. 650

Vidua tonsoris gaudet jure proëdriæ prævidua fabri clavorum, eines Nagel-Schmidts, qui simul tribunus plebis, ein Bierthels-Meister, fuit. Vol. I. P. I. O. 179. n. 5. p. 280

Vidua, quæ portionem statutariam accepit, propter debitum a marito contractum conveniri nequit. Vol. I. P. I. O. 370. p. 605. Vol. VII. S. p. 739

Viduæ, quæ jure retentionis in mariti bonis gaudet, eorum simultanea administratio cum herede permitti potest. Vol. I. P. II. O. 480. p. 948

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Quando post mortem mariti res linteas, aliaque utensilia repetit, hæc ipsi in eodem statu, in quo sunt, non, in quo tempore illationis fuerunt, restituntur. Vol. IV. P. V. O. 149. p. 227

Oneri collationis haud est obnoxia, quando partem hereditatis, in testamento sibi relictam, capit. Vol. IV. P. V. O. 158. p. 245

Vidua, cui ususfructus a marito legatus est, impensas fructuum restituere haud tenetur. Vol. IV. P. V. O. 94. p. 142

Eo casu, quo vidua portionem statutariam eligit, legitimam liberi ex universa massa, inclusis Viduæ bonis, accipiunt. Vol. IV. P. V. O. 148. p. 224

Secus, si de parentum legitima agatur. ibid n 4. p. 226

Vidua, quæ probata paupertate, in una causa ad jura pauperum admissa est, postea etiam in aliis causis, contracto licet matrimonio constituere iisdem fruitur. Vol. IV. P. VI. O. 258. p. 449

In redditibus anni gratiæ vidua defuncti Parochi cum liberis in Saxonia Electorali in capita succedit. Vol. IV. P. VI. O. 343 p. 567

Vidua, quum iterum nubit, in

dubio eandem dotem secundo matrimonio constituere præsumitur, quam primo intulit, si modo eandem tempore secundi matrimonii tantum adhuc in bonis habuisse, atque actu marito intulisse, constat. Vol. IV. P. VI. O. 411. p. 671

Dotalitium, per secundas nuptias, regulariter haud amittit. Vol. V. P. VII. O. 144. p. 287

In terris etiam Anhaltinis Vidua possessionem quam in mariti bonis habuit, post ejus mortem recte continuat. Vol. V. P. VIII. O. 261. p. 481

Dotalitium, tam diu constitutum donec ad secunda vota transeat, biß sie ihren Wittwen-Stuhl verrücket, per sponsalia, nuptiis haud secutis, non amittit. Vol. V. P. VIII. O. 351. p. 615

Viduæ, post electum dotalitium, defunctæ heredes frustra dotem, vel donationem propter nuptias petunt. Vol. V. P. VIII. O. 51. p. 111

Etiam Vidua Illustris morgengabam petere potest, si eidem speciatim promissa sit. Vol. V. P. VIII. O. 327. p. 589

Vidua Nobilis vel Illustris, etiam post mariti obitum dotem inferre, & dotalium petere potest. Vol. V. P. VIII. O. 329. p. 593

Vidua,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Vidua, quæ defuncti mariti debita solvit, id animo adeundi hereditatem fecisse censetur.

Vol. V. P. VIII. O. 375. n. 635

Vidua, a marito heres scripta, sibi non præjudicat, quando in concursu creditorum illata repetit. Vol. V. P. VIII. O. 415. p. 690

In Saxonia Viduæ Nobili morgengaba & cibaria domestica debentur, etsi dotalitio locus haud sit. Vol. V. P. VIII. O. 418. p. 693

Vidua debitoris a creditore, ad litem reassumendam propterea provocari nequit, quod illa res quasdam hereditarias alienaverit. Vol. VI. P. IX. O. 134. p. 203

Viduæ in præjudicium legitimæ juratam specificationem testator remittere non potest. Vol. VII. S. ad P. III. O. 96 p. 380

Vid. supr. *Conjux.* & infr. *Uxor.*

Vinculum Matrimonii.

An adhuc duret, sententia super dolosa conjugis desertione lata, & libertate ad alia vota transeundi deserto concessa. Vol. I. P. I. O. 204 n. 4. seqq. p. 365

Vinum Adustum (Brandtwein.)

Facultas Vinum Adustum præ-

parandi absque Magistratus consensu exerceri nequit. Vol. III. P. IV. O. 34 p. 167

Violatio Sepulchri.

An inter crimina extraordinaria recte referatur? Vol. V. P. VII. O. 16. n. 1. seqq. p. 66

Quanam poena coerceatur? ibid. n. 4. seqq. p. 66 seqq.

Quotupliciter ob sepulchri Violationem agi queat? Vol. V. P. VII. O. 16. n. 3. p. 66

Violentia.

Ad poenam capitalem non sufficit quæcunque violentia, in furto commissa, sed seditiosa esse debet. Vol. II. P. III. O. 206. p. 551

Visitatio Ecclesiæ.

Vid. supr. *Jus Visitandi Ecclesiam.* item *Summus Visitationis Ecclesiastica.*

Vita ante acta.

Ad excusandum plurimum momenti habet. Vol. IV. P. V. O. 56. n. 2. p. 83

Vitiata.

Si ad sponsalia clandestina concubitus accesserit, Vitiata non cogitur stupratori nubere. Vol. II. P. III. O. 22. p. 50. & Vol. III. S. p. 761

Qui foeminam ab alio Vitiatam uxorem

uxorem duxit, a collegio opificum non excludendus, imo nec a consulatu removendus est. Vol. V. P. VII. O. 170. p. 332

Vitiata, quæ dum lis pendet, alteri nubit, frustra deinceps a stupratore dotem expetit. Vol. IV. P. V. O. 212. n. 5. seqq. p. 340

Non statim pro infamia juris laborante, aut pro meretrice est habenda. Vol. VII. S. ad P. II. O. 421. p. 335

Licet simul clanculum fidem de matrimonio dederit, ad hoc consumandum adigi nequit. Vol. VII. S. ad P. III. O. 22. p. 371

Vitium Citationis.

Per comparitionem procuratoris non purgatur. Vol. IV. P. VI. O. 364. p. 601

Purgantur per comparitionem si illa citatus non urgent. Vol. VII. S. ad P. I. O. 346. p. 298

Vitium Nullitatis.

Hoc ipso non committitur, quod denunciatus ad inrotationem Actorum citatus haud sit. Vol. V. P. VIII. O. 462. p. 746

Vitium Possessionis.

In possessorio summarissimo moribus Germanorum haud at-

tenditur. Vol. I. P. II. O. 434. p. 952. & Vol. III. S. p. 754. & Vol. VII. S. p. 348

Quot imprimis sint? Vol. IV. P. VI. O. 436. p. 2. p. 697

Vitium Visibile.

Quale in testamento dicatur? Vol. VI. P. X. O. 318. n. 5. p. 557

Vitia Testamenti.

Pro Vitiis testamenti Visibilibus haberi non debent, nisi quæ sensu corporeo percipiuntur. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 93. p. 497

Vitricus.

An beneficio competentiae gaudeat? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 32. p. 711

Ultimum Supplicium.

Propter epilepsiam non remittitur, sed aliquando genus mortis tantum mutatur. Vol. III. P. IV. O. 15. p. 142

Ultima Voluntas.

Ultimæ Voluntates sunt potius adjuvandæ, quam coarctandæ. Vol. I. P. I. O. 29. n. 5. p. 40

Ultima Voluntas de rebus immobilibus, non pertinet ad bona feudalia, post conditum testamentum comparata. Vol. VI. P. X. O. 411. p. 739

Etsi subscriptio Actuarii necessaria

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ria haud fit, ejus tamen præs-
sentia requiritur, quoties do-
natio mortis causa, aut alia Ul-
tima Voluntas, judicialiter in-
finuatur. Vol. VII. S. ad P. III.
189. p. 399

Vid. supr. *Testamentum.*

Unitas Actus.

Etiam in codicillis est necessari-
um requisitum. Vol. III. P. VI.
O. 230. p. 592

Universitas.

Contra sententiam in possessorio
summarissimo latam, in inte-
grum restitui potest Vol. I. P. I.
O. 125. p. 174

An & quatenus ex mutuo oblige-
tur. Vol. I. P. I. O. 162. n. 1. seqq.
p. 227. seq.

Per tres quatuorve, qui opti-
mam rei notitiam habent, ju-
rat. Vol. I. P. I. O. 292. 564

An Universitates indistincte be-
neficio restitutionis in inte-
grum gaudeant? Vol. II. P. III.
O. 74. p. 176. & Vol. V. P. VII.
O. 85. p. 176

Quod Universitas debet, singuli
non debent. Vol. II. P. III. O.
115. n. 19. p. 252

Per quos præstet juramentum si-
bi delatum? Vol. III. P. IV. O.
151. n. 593. seqq. p. 449

Possessio vel quasi juris exigendi
operas, contra singulos acqui-

sita, toti universitati haud præ-
judicat, nisi generalis opera-
rum indictio præcesserit, & re-
liqua membra non contradi-
xerint. Vol. III. P. IV. O. 217.
p. 568

An, si lis cum tota Universitate
sit, uni vel alteri membro jus-
jurandum deferri possit? Vol.
III. P. IV. O. 48. n. 1. seqq. p.
181. seq.

Pro Universitatis debito, legiti-
me contracto, non tenentur
singula membra, ne quidem in
subsidium. Vol. IV. P. V. O.
11. p. 20

Quanam cautela uti debeant, qui
cum Universitate contrahere
volunt, ut plenam securitatem
consequantur. ibid. n. 7. p. 21

Quando scit, & patitur, membrum
aliquod, qua tale, actum pos-
sessorium exercens, pignora-
tum esse, possessionem vel qua-
si juris prohibendi alteri con-
cedere censetur. Vol. V. P.
VII. O. 224. p. 422

Quando in legitima impedi-
ta condemnata est, exceptiones
suas adversus actionem compe-
tentes, per modum restitutio-
nis in integrum deducere pot-
est. Vol. V. P. VIII. O. 264 p. 487

Universitas, culpa Syndici læsa,
electionem habet, utrum ad-
versus hunc agere potest, an
E e e e restitu-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- restitutionem petere malit. Vol. V. P. VII. O. 73. p. 157
- Quando** causa singulos ex Universitate concernit, illius membra ad testimonium haud admittuntur. Vol. V. P. VII. O. 121. p. 242
- Ex** instrumento obligationis, quod Administrator Universitatis super mutuo dedit, adversus hanc executive agi nequit. Vol. V. P. VIII. O. 282. p. 516
- Nomine** Universitatis, cautionem de non amplius turbando Syndicus, speciali mandato instructus recte præstat. Vol. V. P. VIII. O. 364. p. 627
- Universitati** contrademonstratio in possessorio summarissimo concedi debet, etsi actor in primo statim termino possessionem suam productis testium rotulis, probaverit. Vol. V. P. VIII. O. 387. p. 652
- Quando** de delicto & poena imponenda agitur, illi, qui in officio, ex Universitate succedunt jurare haud tenentur. Vol. V. P. VIII. O. 409. p. 687
- Quando** singula Universitatis membra se infolidum, beneficio divisionis renunciando, obligarunt, nihil ipsis prodest, adjecta clausula, de debito, juxta modum sexagenarum, nach denen Schoffen, solvendo. Vol. V. P. VIII. O. 413. p. 689
- Jusjurandum**, sibi delatum, invito adversario per Syndicum præstare nequit. Vol. VI. P. IX. O. 216. p. 396
- Contra** veram contumaciam in integrum non restituitur. Vol. VI. P. X. O. 374. n. 2. p. 664
- Post** litem contestatam actionem sua natura perpetuam intra 44. annos continuare potest. Vol. VI. P. X. O. 436. p. 777
- Non** aliter in Judicio agit, aut se defendit, quam per Syndicum. Vol. VI. P. X. O. 481. n. 1. p. 864
- Quamvis** singula Universitatis membra in Judicio compareant, ipsis tamen necessitas Syndicum constituendi injungitur. Vol. VI. P. IX. O. 106. p. 166
- Quando** Universitas commisit spolium, etiam singulis membris, quæ in illud consenserunt, exceptio spolii opponi potest. Vol. VI. P. IX. O. 257. p. 453
- Etsi** objectum litis, sit res Toti Universitati, qua tali, communis, non tamen singuli ad testimonium ferendum admittuntur, si hos in subsidium teneri

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

neri appareat. Vol. VI. P. X. O. 369. p. 665

Quando Actuarius loco Advocati leutationem, nomine Universitatis, prosequitur, hæc quidem in integrum restituitur, sed ille pœnam incurrit. Vol. VI. P. X. O. 432. p. 772

Universitas etsi parva sit, in causis judicialibus, Syndicum constituere tenetur. Vol. VI. P. X. O. 481. p. 464

Universitates in pagis, Dorff-Ge-meinden, etsi jure coquendi cerevisiam gaudeant, neminem tamen, quo minus idem faciat, regulariter prohibere queunt. Vol. VI. P. X. O. 491. p. 885

Utrum etiam non excussis Syndicis, adversus elapsum fatale in Judicio, in integrum restituantur. Vol. VII. S. ad P. I. O. 264. n. 1. p. 241

An Universitates beneficio competentiae gaudeant? Vol. VII. S. ad P. VII. O. 85. n. 99. seqq. p. 724

Vocatio.

Qualis Vocatio Ministri Ecclesiae legitima censeatur? Vol. VI. P. IX. O. 155. n. 5. p. 254

An Vocatio Ludimoderatoris, Præceptoris, aut Custodis dissentiente Superintendente vel

Pastore, a Patrono facta, sit irrita? Vol. VI. P. X. O. 439. n. 4. p. 785

Voces.

Voces: Redire, Reverti, zurück-fallen, in causa testamentaria pro communibus, tam directis, quam obliquis habentur. Vol. I. P. I. O. 94. n. 1. p. 125. & n. 4. ibid.

Vox: Darthun, utrum probationem, an nudam demonstrationem designet? Vol. I. P. I. O. 212. n. 10. p. 427

Voces: Zurechtem Erbe, Erb-Guth, oder Erb-Lehn, literis investituræ insertæ non inferunt rem allodiam, sed feudum hereditarium. Vol. I. P. I. O. 220. p. 456

Voces: Mit denen Kindern in gleiche Theilung gehen, pactis dotalibus insertæ, indignant, eadem per modum ultimæ voluntatis esse contracta. Vol. I. P. I. O. 282. p. 547

Quænam Voces, in pactis dotalibus adhibitæ ad contractus, quænam ad ultimas voluntates sint referendæ? ibid. n. 3. seqq.

Num Voces: *ad videndum jurari*, in oblatione ad jurandum per verba æquipollentia adimpleri possint? Vol. I. P. I. O. 327. n. 1. seqq. p. 613

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Vox: *Hoff*, non solum prædium urbanum, sed etiam rusticum, & agros denotat. Vol. I. P. II. O. 426. n. 4. p. 835. & n. 5. p. 836. seq.

Voce: *Psarr-Lehn*, regulariter nihil aliud, quam jus patronatus indicatur. Vol. I. P. II. O. 466. p. 931

Quod etiam fit per Vocem: *Kirchen-Lehn*, ibid. n. 5. p. 933

Vox: *Erb-Lehn*, regulariter non nisi feudum ratione modi succedendi hereditatem denotat. Vol. I. P. II. O. 490. p. 957

Vocum quarundam significationes.

Vox: *Conveniendi* quid denotet? Vol. III. P. IV. O. 1. n. 2 p. 1

Voluntas.

Voluntas defuncti pro lege servari debet, &, dura licet, tamen præcise sequenda est. Vol. II. P. III. O. 128 n. 2. p. 378

Votum.

Votum negativum, quo plebs in Ecclesia, circa constitutionem gaudet, non usu amitti potest. Vol. VI. P. IX. O. 155. p. 252

Votum, rem viliori pretio emendi.

Per se illicitum haud est. Vol. VI. P. X. O. 422. p. 760

Urbs.

Quomodo a civitate differat? Vol. I. P. I. O. 122 n. 5. p. 170

Usuarius.

An ædes locare possit, quas ipse simul non inhabitat. Vol. II. P. III. O. 371. p. 411

Usucapio.

Utrum iniquitatis quid involvat? Vol. III. S. ad P. I. O. 183. n. 4. seqq. p. 670

Quænam ad usucapionem requirantur? Vol. III. S. ad P. I. O. 183. n. 50. p. 678

Titulus pro herede neque ad Usucapiendum, neque ad Actionem Publicianam sufficit. Vol. VII. S. ad P. II. O. 399. p. 319

Usufructuarius.

Tributa tam ordinaria, quam extraordinaria de bonis, quorum Ususfructus ipsi concessus solvere tenetur. Vol. I. P. I. O. 10. n. 1. p. 20

Nullum jus in re, vel possessionem, in alium transferre potest. Vol. I. P. I. O. 273. n. 5. p. 527

An Usufructuarius, qui privilegio immunitatis ab oneribus gaudet, etiam illorum bonorum intuitu, quorum saltem usumfructum habet, hoc privilegio se tueri possit? Vol. I. P. I. O. 10 p. 20

Quomodo differat a creditore, cui pignus cum pacto antichre-
itico

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tico traditum est. Vol. IV. P. V. O. 77. n. 6. p. 123

Usufructuarii heredibus, etiam in Saxonia, fructus qui sationem aut aliam ejus generis culturam non requirunt, non aliter cedunt, quam si vivente Usufructuario percepti sint. Vol. IV. P. V. O. 95. p. 144

Quomodo mortuo Usufructuario, apud Saxones, in divisione pensionis inter ejus heredes & proprietarium procedatur. Vol. VI. P. IX. O. 368. n. 1. seqq. p. 654

Usuraria pravitas.

Quomodo puniatur? Vol. I. P. I. O. 299. n. 1. p. 571

In Saxonia Electorali adhuc in ipsa executione opponi potest. Vol. I. P. II. O. 499. p. 971.

Usurariae Pravitatis poenae locus non est, propter solam stipulationem majorum usurarum. Vol. I. P. I. O. 299. p. 571

In Saxonia Electorali poena Usurariae Pravitatis, propter usuras quincuncibus majores acceptas locum non habet, quando ad paucos dies vel menses pecunia mutuo data est. Vol. VI. P. X. O. 347. p. 619

In Usurariae Pravitatis poenas haud incidit, qui statim initio tempore contracti mutui, non

promissum honorarium, eine Discretion, creditori non petenti solvit, ac donat. Vol. IV. P. VI. O. 459. p. 731

Propter Usurariam Pravitatem in Saxonia Electorali tota fors amittitur. Vol. VII. S. ad P. VI. O. 459. p. 676

Vid. supr. *Pravitas Usuraria & Exceptio Usurariae Pravitatis.*

Usurae.

Quibus ex causis sint praestandae? Vol. I. P. I. O. 163. n. 1. p. 230. & Vol. VII. S. p. 172

De pecunia pupillari, quam tutor otiosam reliquit, ab hoc non aliter sunt praestandae, quam si pupillus probet, quod debitorem idoneum, aut praedia venalia invenire potuerit. Vol. I. P. II. O. 478. p. 946

Propter residuum rationum nulla Usurae, nequidem inter mercatores debentur, nisi promissae fuerint, aut debitor sit in mora. Vol. I. P. I. O. 163. p. 230

Quando per privilegium majores ordinariis Usurae permittuntur, hoc de casu, ubi per expressam conventionem promissae sunt, accipiendum est. Vol. I. P. II. O. 417. p. 802

Sorte debitori cum abolitione chirographi remissa, Usurae
Eee e 3

quoque

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- quoque remissæ censentur. Vol. I. P. II. O. 488. p. 954
- Utrum per modum interesse ultra alterum tantum exigi possit? Vol. II. P. III. O. I. p. I. Vol. VII. S. p. 361
- Quid sint? ibid. n. 2
- An ultra alterum tantum currant? ibid. n. 3. p. 2
- Differentia inter Usuras, & id, quod interest. ibid. n. 12. p. 6.
- Unde Usuræ centesimæ ortum traxerint. ibid. n. 17. p. 7
- Num in emtione venditione Usuræ pretii ultra alterum tantum recte petantur. ibid. n. 30. p. 12
- In concursu creditorum ab eo tempore, quo sententia designationis seu locationis vim rei judicatæ nacta est, etiam Usuræ ex mutuo in eadem classe cum ipsa forte exsolvi debent. Vol. II. P. III. O. 44 p. 107
- In Saxonia orto creditorum concursu Usurarum, quæ ex mutuo debentur, solutio prius locum non invenit, quam omnibus creditoribus de sorte sit satisfactum. ibid. n. 1
- Usuræ meliorationum non prius debentur, quam ab eo tempore, quo hæ ad liquidum perductæ sunt. Vol. II. P. III. O. 122. p. 348
- Usuræ de pecunia pupillari, quæ a tutore in necessarios usus impensa est, ab hoc pupillo non sunt præstandæ. Vol. III. P. IV. O. 59. p. 194
- Legitima Usurarum quantitas in pœna conventionali, emtioni venditioni adjecta, excedi potest. Vol. III. P. IV. O. 65. p. 211
- Usurarum cursus non definit, si debitor, qui creditore absente, solutionem differt, pecunia usus haud sit. Vol. III. P. IV. O. 109. p. 285
- Usuræ Usurarum exigi non possunt, quamdiu persona debitoris haud mutatur. Vol. IV. P. V. O. 6. n. 1. p. 12
- Exceptio hujus regulæ. ibid. n. 2. seqq.
- Quam primum persona debitoris mutatur, Usuræ fortis naturam induunt. Vol. IV. P. V. O. 86. p. 133. & Vol. VII. S. p. 599
- Usuræ & fructus legatorum regulariter a tempore aditæ hereditatis debentur. Vol. IV. P. V. O. 147. p. 223
- Quicquid ultra quincunces usuras a debitore solutum est, creditor hodie in sortem imputare tenetur. Vol. IV. P. V. O. 201. p. 316
- Quantæ Usuræ Jure Romano, & quantæ

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- quantæ hodie sint permissæ?
ibid. n. 1. seqq. p. 316. seq.
- Qui pecunia apud se deposita, utitur, ad Usuras tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 347. p. 575
- Quando creditor, accipiens sortem protestatus est de Usuris, deinceps eas petere non prohibetur. ibid. n. 4. p. 580
- In concursu creditorum Usuræ contributionum Svevicarum in eadem cum illis classe locantur. Vol. IV. P. VI. O. 348. p. 584
- Usuræ, solo Judicis officio debitæ, & in sententia omissæ, amplius peti nequeunt. Vol. IV. P. VI. O. 377. p. 615
- Usuræ ex mora a creditore seorsim peti non possunt, si sortem, citra protestationem, a debitore acceperit. Vol. IV. P. VI. O. 391. p. 638
- Usuræ pretii, propter merces tabernarias Kraam-Baaren, demum a tempore interpellationis judicialis debentur. Vol. IV. P. VI. O. 427. p. 691
- Ex literis cambialibus etiam in Saxonia Electorali non aliter 6. pro 100. debentur, quam si tantæ Usuræ speciatim promissæ fuerint. Vol. IV. P. VI. O. 428. p. 691
- Ex legatis in diem relictis, ante hujus existentiam non debentur. Vol. V. P. VII. O. 91. p. 184
- In foro Saxonico, concurrentibus creditoribus, omni demum sorte soluta, præstantur, etsi hypotheca super illis æque ac super ipsa sorte, in bonis allodialibus constituta fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 463. p. 747
- Quando nullum tempus solutioni dictum, Usuræ demum a tempore interpellationis judicialis debentur. Vol. V. P. VII. O. 159. p. 313
- Usuræ legatorum, in diem relictorum, statim a lapsu diei currunt. Vol. V. P. VII. O. 247. p. 455
- Usuræ rei judicatæ etiam ultra alterum tantum currunt. Vol. V. P. VIII. O. 309. p. 569
- Majores, quam quincunces Usuræ regulariter illicitæ habentur, etsi conventio, qua illæ promissæ, judiciali autoritate munita sit. Vol. V. P. VIII. O. 420. p. 695
- Usuræ rei judicatæ præ aliis privilegiatæ sunt. Vol. V. P. VIII. O. 432. p. 708
- In dubio de eodem genere monetæ intelliguntur, in quo fors data est. Vol. VI. P. IX. O. 187. p. 321
- Sub fructibus, in re judicata, regula-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

gulariter haud continentur.

Vol. VI. P. X. O. 300. p. 528

A tempore rei judicatae hodie-
num Usurae centesimae debentur. Vol. VI. P. X. O. 253.
p. 449

Usurae rei judicatae, etiam in con-
cursu creditorum, ultra alte-
rum tantum debentur. Vol.
VI. P. X. O. 278. p. 480

Usurae Centesimae.

Hodie non omnino abrogatae
sunt. Vol. IV. P. VI. O. 316.
p. 520

Ufus.

Solus Ufus defuncti, licet quoti-
dianus, eidemque proprius,
non efficit, ut res ad Heerge-
wettam referatur. Vol. I. P. II.
O. 476. p. 944

Ufus diuturnus pertinentiae qua-
litate haud tribuit. Vol. VII.
S. ad P. I. O. 78. n. 3. p. 100
Vid. supr. *Servitutis Ufus*.

Ufusfructus.

Competit patri in geradicis quo-
que bonis liberorum, in ipsi-
us potestate constitutorum.
Vol. I. P. I. O. 96. p. 129

Ufusfructus, heredibus quoque
relictus, ad primi gradus tan-
tum heredes pertinet. Vol. I.
P. I. O. 271. n. 2. p. 254

Quid juris, si v. gr. Cajo proprie-

tas fundi, Titio vero & ejus
heredibus Ususfructus legatus
sit? ibid. n. 3. seqq.

Ufusfructus omnium bonorum
a patre tertio relinqui non pot-
est, a filio herede instituto. Vol.
I. P. I. O. 95. n. 2. p. 126

Sola Ususfructus reservatio ad
transferendam rei venditae
possessionem atque dominium
sufficit. Vol. I. P. I. O. 273. p.
526.

An patri competat in bonis ad-
ventitiis liberorum? Vol. II.
P. III. O. 141. p. 417

Num matri quoque? ibid. n. 2.

Utrum patri in istis bonis, quae
filiusfamil. una cum ipso fratri
suo germano succedens, ex il-
lius hereditate consequitur, aut
quae dissentiente patre acqui-
sit. ibid. n. 5. p. 418

Ufusfructus, patri in bonis libe-
rorum adventitiis competens,
effectus est patriae potestatis.
ibid.

Nec quoad legitimam per ul-
timam voluntatem, aliamve
dispositionem, invito patri a-
dimi potest. ibid.

In Saxonia tamen hodiernum per
virtualem emancipationem
plane evanescit. ibid.

In bonis adventitiis liberorum,
in testamento parentum inter
liberos, patri valide adimitur,
qui

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

qui tamen administrationem bonorum retinet? Vol. III. P. IV. O. 83. p. 248

Ufusfructus bonorum uxoris paraphernalium, ne hodie quidem, marito in foro communi competit, nisi aliter fuerit conventum. Vol. IV. P. V. O. 136. p. 206

Is, cui Ususfructus, etiam omnium bonorum legatus est, ad æs alienum solvendum haud tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 167. p. 278

Patri ab avo, excepta legitima, valide adimitur. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 83. p. 488

Vulnus.

Paria sunt, ex Vulnere decedere, aut ex infirmitate ab ea causata. Vol. II. P. III. O. 152. n. 2. p. 452

Vulneratus.

Si illico h. e. intra triduum mortuus fuerit, ipsa natura quodammodo ostendit, ipsum esse mortuum ex vulnere, ita, ut ne tunc quærendum sit de negligentia Vulnerati, vel Imperitia Medici. Vol. II. P. III. O. 152. n. 2. p. 451

Utenfilia.

Quando post mortem mariti a vi-
dua repetuntur, ipsi in eodem
statu, in quo sunt, non in quo

tempore illationis fuerunt, restituantur. Vol. IV. P. V. O. 149 p. 227

Uxor.

Per actum inter vivos alienandi mobilia sua, & quæ mobilium nomine habentur, nequit præjudicare marito in successione mobiliari. Vol. I. P. I. O. 95. n. 3. p. 129

Ex intercessione pro marito non tenetur, quamvis hæc iterata fuerit. Vol. I. P. I. O. 242. n. 2. seqq. p. 514

Cum marito, qui ejus curator non est, actorem, vel potius procuratorem constituere non potest. Vol. I. P. I. O. 323. n. 9. p. 608

An, si maritus, aut alius curator, in judicio aliquid majoris momenti, sine speciali mandato, gesserit, v. gr. juramentum detulerit, an hoc in ejus commodum valeat, ita, ut, re non amplius integra, v. c. post litem contestatam, si velit, rati habere possit? ibid. n. 10. seqq. p. 609

Maritum, qui eam adulterii ream egit, actione injuriarum convenire nequit. Vol. I. P. II. O. 379. p. 698

An fundum dotalem, a marito alienatum, constante matrimonio
Fff f

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- monio, revocare possit. Vol. I. P. II. O. 389. p. 731
- Quamcunque hereditatem sibi delatam, invito marito, repudiare potest. Vol. I. P. II. O. 454. p. 912
- Sine consensu mariti pecuniam in emtionem bonorum immobilium impendere nequit. Vol. I. P. II. O. 455. p. 914
- Per solam mariti debitoris confessionem dotem ac illata probare non potest, licet creditores reliqui eodem probandi modo utantur. Vol. I. P. I. O. 341. p. 634
- In præjudicium mariti, ratione successionis mobiliaris, petitioni legitimæ, seu quartæ Trebellianicæ, renunciare nequit. Vol. I. P. I. O. 95. n. 3. p. 129
- Potest procuratoris munere fungi, si maritus carcere detineatur. Vol. I. P. I. O. 178. n. 2. p. 283
- Non tenetur ex intercessione pro marito, quamvis illa ejus e carcere liberandi causa facta sit. Vol. I. P. I. O. 178. p. 283
- Uxoris recens ductæ, a marito, qui eam ab alio imprægnatam esse, suspicatur, injuria tacita remissa censetur, si eidem cohabitaverit. Vol. I. P. I. O. 46. p. 59
- Num maritum, ære alieno obrutum, eo consentiente, testamento, successionem mobiliari valide excludat? Vol. II. P. III. O. 71. n. 3. seq. p. 173
- An in Saxonia marito, in præjudicium portionis statutarie testanti, absque curatore consentire possit? Vol. II. P. III. O. 167. p. 484. & Vol. VII. S. p. 396
- Pro marito in ejus utilitatem valide in Judicio transigit. Vol. III. P. IV. O. 126. p. 309
- Regulariter a testimonio, pro marito dicendo, repellitur. Vol. III. P. IV. O. 153. n. 1. p. 461
- In Saxonia, sine mariti, & si quem habeat, specialis curatoris consensu, ex literis cambialibus haud obligatur. Vol. III. P. IV. O. 188. p. 498
- Rem propter nuptias donatam, non, nisi in subsidium, marito ad inopiam vergente, vindicare potest. Vol. III. P. IV. O. 191. p. 506
- Quale jus habeat circa rem propter nuptias donatam? Vol. III. P. IV. O. 191. n. 2. & 6. p. 506. 508. & 509
- In quibus negotiis, præter mariti consensum, adhuc specialis curatoris consensu opus habeat?

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

beat? Vol. III. P. IV. O. 248.
n. 2. seqq. p. 624
Num venditionem geradæ, mari-
to factam, ex capite læsionis
enormissimæ, rescindere pos-
sit? Vol. III. S. Add. P. IV. O. 20.
& seqq. p. 886. seq.
Uxor, cujus bona focius, proprio
nomine, focietati intulit, ad-
versus hanc, non, nisi hypothe-
cariam actionem, pro rata ipsi-
us parte, habet. Vol. III. P. IV.
O. 67. p. 218
Uxoris testimonium, pro defen-
sione mariti, in criminalibus
admittitur. Vol. III. P. IV. O.
153. p. 461
Uxor in inquisitione hærens,
sumtus ad sui defensionem a
marito exigere potest. Vol. III.
P. IV. O. 179. p. 489
Si cum marito in uno instrumen-
to, tanquam correa debendi,
principaliter se obstringit, non
obligatur, sed ea subducta, so-
lus maritus tenetur. Vol. IV.
P. V. O. 46. p. 66. & Vol. IV.
P. VI. O. 369. p. 606. Vol. VII. S.
p. 665
Ad repetendum pecuniam dota-
lem adversus tertium, cui il-
lam maritus solvit, ne in sub-
sidium quidem actionem ha-
bet. Vol. IV. P. V. O. 49. p.
70
Durante lite super matrimonio,

vel annullando, vel dissolven-
do, a marito est alenda. Vol.
IV. P. V. O. 81. p. 125
Quotuplicia bona habeat? Vol.
IV. P. V. O. 136. n. 1. p. 206.
& Vol. VI. P. X. O. 354. n. 1. p.
632
Defuncto marito, geradam, quam,
reservato sibi ad dies vitæ usu-
fructu, eidem vendidit, haud
lucratur, sed post usufructua-
riæ mortem mariti heredibus,
sine discrimine sexus, restitui
debet. Vol. IV. P. V. O. 183.
p. 288
Maritum, præsertim in Saxonia,
testem producere nequit. Vol.
IV. P. VI. O. 469. p. 745
Ad testimonium pro marito di-
cendum admitti non debet.
Vol. IV. P. VI. O. 469. n. 1.
seqq. p. 745
Uxor adultera, etiamsi crimen
manifestum sit, ante declara-
tionem Judicis, repudiari, a-
liudve matrimonium contra-
hi nequit. Vol. IV. P. V. O.
124. p. 184
Uxoris pro marito interceden-
tis renunciatio SCti Velleja-
ni jurata, etiam in Saxonia E-
lectorali, quoad bona para-
phernalia valida est, quamvis
neque in Judicio sit facta, ne-
que jusjurandum corporale
fuerit.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- fuerit. Vol. IV. P. V. O. 162. p. 126
- Uxor, quæ solutionem sumtum, in defensionem mariti factorum, in se recepit, non adjuvatur SCto Vellejano. Vol. IV. P. V. O. 223. p. 355
- In præjudicium mariti, sine ejus consensu, æs alienum contrahere, aut executionem pati nequit. Vol. V. P. VII. O. 175. p. 342
- Pro marito in judicio haud admittitur. Vol. V. P. VII. O. 214. p. 409
- In foro Saxonico sine curatore, specialiter constituto, plane non admittitur in Judicio, etsi cum marito compareat. Vol. V. P. VII. O. 217. p. 413
- An Marito judicialiter valide donet? Vol. V. P. VIII. O. 390. p. 653. seqq.
- Fundum paraphernalem consensu mariti, valide alienat, & ne in Saxonia quidem, ad id peculiari curatore opus habet. Vol. V. P. VIII. O. 436. p. 710
- Qui uxorem ex stupro natam ducit, propterea a collegio opificum excludi nequit. Vol. V. P. VII. O. 22. p. 73
- In donationibus propter nuptias Uxores hypothecam saltem specialem, non dominium, habent. Vol. V. P. VII. O. 51. n. 6. p. 115
- In foro communi, orto creditorum concursu, debitoris Uxor, intuitu donationis propter nuptias, inter hypothecarios refertur. Vol. V. P. VIII. O. 334. p. 603
- Maritum pauperem, arresto detentum, alere tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 185. p. 316
- Pro marito, etiam domi, coram personis judicialibus, valide intercedit. Vol. VI. P. IX. O. 194. p. 337
- Locationem bonorum suorum paraphernalium, sine ipsius consensu a marito factam, frustra impugnat. Vol. VI. P. IX. O. 206. p. 367. & Vol. VII. S. p. 775
- An corpus pharmaceuticum in præjudicium mariti, liberis vel inter vivos, vel mortis causa, relinquere possit? Vol. VI. P. IX. O. 215. n. 5. p. 384
- Intuitu alimentorum in bonis mariti nullam tacitam hypothecam habet. Vol. VI. P. IX. O. 37. p. 419
- Quamdiu a marito, quoad vinculum, haud soluta est, ejus forum retinet. Vol. VI. P. X. O. 260. p. 456
- Dotem etiam constante matrimonio

monio repetere potest, quando maritus ad inopiam vergit. Vol. VI. P. X. O. 261. p. 457

Post mortem mariti pretium pro gerada, eidem vendita, solutum, inter cætera illata, ab ejus heredibus recte repetit. Vol. VI. P. X. O. 383. p. 691

Uxori debetur legatum rei alienæ, etsi testator, eam alienam esse, ignoraverit. Vol. VI. P. IX. O. 25. p. 62

Mercatoris etiam uxor, quando cum marito eodem instrumento subscribit, haud obligatur. Vol. VI. P. IX. O. 110. p. 169

Lucrum, quod uxor ex operis artificialibus seorsim capit, ipsi, non marito, etiam in Saxonia cedit. Vol. VI. P. IX. O. 236. p. 417

Uxor, quæ marito geradam, reservato usufructu vendidit, eo nomine cavere tenetur. Vol. VI. P. X. O. 382. p. 690

Uxor, quæ marito dotem non promisit, durante matrimonio, ex bonis illatis dotem constituere non tenetur. Vol. VII. S. ad P. IV. O. 100. n. 2. p. 505

W.

**Wächter = Lohn / oder
Wacht = Geld.**

An sub sumtibus criminalibus comprehendatur. Vol. VI. P. X. O. 22. n. 1. seqq. p. 53. seqq.

Wagen / darauß die Verstorbene gefahren.

An geradæ sit connumerandus? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376. seqq.

Wasch = Kessel.

Num ad geradam pertineat? Vol. IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376. seqq.

Weibliche Gerechtigkeiten.

Hæ voces regulariter geradam includunt, etsi inter species commemoratas nulla ejus mentio facta. Vol. VI. P. X. O. 272. p. 471

Weergeldum.

Quid sit? Vol. III. P. IV. O. 242. n. 1. p. 623

Quantam pecuniæ summam contineat? ibid. n. 2

An a Judice ex officio, etiam parte non

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

te non petente, decerni possit?
ibid. n. 3

Wind = Brüche.

Rebus mobilibus annumerantur,
& hæredibus allodialibus va-
falli cedunt? Vol. V. P. VIII.
O. 432. p. 706

X.

Xenodochia.

An ad pias causas sint referenda?
Vol. VII. S. ad P. I. O. 21. n. 19.
seqq. p. 15

Z.

Zieglerus.

Notatur. Vol. V. P. VII. O. 25.
n. 7. seqq. p. 80

Ziehe = Geld.

An liberis impuberibus ab illis,

qui jam adulti sunt, præcipua
reliquenda sit? Vol. VI. P. X.
O. 486. n. 1. seqq. p. 869. seq.

Zu seiner Fortun brau- chen.

An hæc verba ad illud tempus,
ubi quis studiorum causa in A-
cademia degit, pertineant?
Vol. VI. P. IX. O. 173. p. 292

Zurückfallen.

Hæc vox fideicommissum notat,
quoties substitutio directo ju-
re valere nequit. Vol. I. P. I.
O. 94. p. 124

Zwillig / so unange- schnitten.

Num ad geradam pertineat? Vol.
IV. P. V. O. 237. n. 2. p. 376.
seqq.

T A N T U M.

REPERTORII
WERNHERIANI
PARS SECVNDA
SIVE
ALTER INDEX GENERALIS
OBSERVATIONVM FORENSIVM
RVBRICAS
JVXTA PANDECTARVM ORDINEM
EXHIBENS

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Lib. I. Tit. I.

De Justitia & Jure.

Tit. II.

De Origine Juris, & Omnium Magistratum, & Successione Prudentum.

Quando de jure præcedentiæ quæstio est, non ad solum gradum, quem quis in superiori aliqua Facultate adeptus est, sed simul ad officium, quo quis fungitur, attendi debet. Vol. III. P. IV. O. 236. p. 605

Tit. III.

De Legibus, Senatusque Consultis, & Longa Consuetudine.

Dubium est, a quo tempore lex nova, præsertim poenalis, hodie obliget. Vol. III. P. IV. O. 201. p. 522

Nemo, qui in lege aliqua se fundat, ejus obseruantiam probare tenetur, ne tum quidem, cum ad hanc speciatim provocabit. Vol. I. P. I. O. 316. p. 590

Consuetudo frustra opponitur, quando actus, quibus inualuit, non præcise casum, de quo agitur, concernunt. Vol. IV. P. V. O. 135. p. 204

Quando consuetudo Legi scriptæ e diametro repugnat, ad eam introducendam actus judicia-

les requiruntur. Vol. VI. P. IX.

O. 193. p. 333

Consuetudo, quæ alicubi inter rusticos inualuit, ut illius, qui poenam a cæteris dictatam soluere recusat, domus, objecta fossa, claudi, eidemque cum familia, & pecoribus suis, egrediendi facultas adimi possit, irrationabilis est, eoque non toleranda. Vol. III. P. IV. O. 92. p. 264

Ubi juris alicujus usus haud est, nisi qua obseruatur, in quaui materia obseruantia probatio affirmanti incumbit. Vol. V. P. VII. O. 250. p. 460

Consuetudo per simplex attestatum Judicis haud probatur. Vol. III. P. IV. O. 110. p. 286

Juramentum suppletorium de credulitate, etiam in probanda consuetudine, locum habet. Vol. I. P. I. O. 38. p. 53

Qui in Comitibus Prouincialibus, etsi per longissimum tempus, pallio induti comparuerunt, a Con-Statibus suis regulariter prohiberi nequeunt, quo minus deinceps pallium cum gladio commutent. Vol. VI. P. IX. O. 21. p. 47

Tit. IV.

De Constitutionibus Principum.

Rescripta decisiva, post lapsum decen-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

decendii, in rem iudicatam transeunt. Vol. III. P. IV. O.

194. p. 513

Principes, etiam circa externum cultus Diuini exercitium, sine iusta causa, nihil facile inno- uare solent. Vol. IV. P. VI. O. 344. p. 567

Successor in Principatu regulari- ter stare tenetur iis, quæ ante- cessor, qua Princeps, seu Ca- put Reipubl. gessit. Vol. IV. P. V. O. 161. p. 249

Privilegia titulo oneroso quæsitæ, in dubio realia esse censentur. Vol. VI. P. IX. O. 136. p. 206.

Priuilegium heredibus datum, re- gulariter non ad solos descen- dentes pertinet. Vol. V. P. VIII. O. 424. p. 699

— Nomen Gratiæ juri, per priuile- gium quæsito, nihil detrahit. Vol. VI. P. X. O. 377. p. 670

= Quando leuteratus in termino prosecutionis contumax est, nec ad leutationem respon- det, non condemnatur in ex- pensas, etsi comparuerit. Vol. V. P. VII. O. 206. p. 403

Mentio heredum circa jura per- sonalia, nec sua natura ad hæ- redes transitoria, non nisi de primi gradus heredibus acci- pienda est. Vol. I. P. I. O. 271 p. 524

Laxa interpretatio, quæ in Prin-

cipum beneficiis obtinet, lo- cum non habet, quando hæc mediante contractu collata sunt. Vol. III. P. IV. O. 86. p. 254

Priuilegia, quæ libertatem com- merciorum restringunt, stri- ctissime interpretanda sunt. Vol. IV. P. V. O. 47. p. 69

Qui priuilegium alterius uiolat, hoc ipso furti crimen haud in- currit. Vol. V. P. VIII. O. 472. p. 785

Votum negatiuum, quo plebs in ecclesia, circa constitutionem Ministrorum gaudet, non usu amitti potest. Vol. VI. P. IX. O. 155. p. 252

Priuilegia, propter necessitatem, uel utilitatem publicam, a Prin- cipe reuocari queunt. Vol. IV. P. V. O. 242. p. 399

Princeps priuilegium, titulo one- roso concessum, nullo modo imminuere potest. Vol. I. P. I. O. 88. p. 110

Dominus Jurisdictionalis jus co- quendi & uendendi cereuifi- am regulariter nemini conce- dere potest. Vol. VI. P. X. O. 434. p. 774

Familia ad cuius usum certis per- sonis per priuilegium coquere cereuifi- am licet, non nisi eos comprehendit, qui in ædibus ac seruitio priuilegiati consti-

Bbb bb

tuti

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ruti sunt, ejusdemque uictu utuntur. Vol. I. P. I. O. 186. p. 319.

Jus cereuisiam ad propriam familiæ usum coquendi, ad operarios in metallifodinis haud pertinet. Vol. V. P. VIII. O. 279. p. 511

Jus coquendi cereuisiam solo non-ufu amittitur, cum occasio eodem utendi adfuit. Vol. I. P. I. O. 108. p. 150

Statutum, rite conditum, attendi debet, etsi causa ejus impulsiva applicari nequeat. Vol. VI. P. IX. O. 137. p. 208

Statuta rite condita obligant, etsi illorum obseruantia probari nequeat. Vol. III. P. IV. O. 40. p. 174

Statutum, quod contra jus Commune est, sine Principis confirmatione non ualeat. Vol. II. P. III. O. 224. p. 580

Statuta, a decurionibus ciuitatum municipalium condita, absque Principis confirmatione, inter ipsos ualent, si modo Legibus publicis non aduersentur. Vol. VI. P. IX. O. 144. p. 220

Statutum, a Senatu municipali conditum, membra illius, haud conuocata, nequaquam obligat. Vol. VI. P. IX. O. 145 p. 222

Valent Statuta, quantumuis na-

turalem libertatem restringant. Vol. VI. P. IX. O. 146. p. 224.

Ejus quod in uno alteroue statutorum capite de certo hominum genere cautum est, personæ diuersi generis capaces non fiunt, etsi per subscriptionem statutorum participes reddantur. Vol. V. P. VII. O. 185. p. 369

Statutorum Dresdensium capax est ciuis filius, etsi jus ciuitatis ibi speciatim adeptus haud fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 114. p. 173

Statutum de matre conceptum ad nouercam haud pertinet. Vol. I. P. II. O. 475. p. 943

Quæstio facti tamdiu suspendenda est, donec existentia statuti, ex qua actio instituta, probata sit. Vol. I. P. II. O. 419. p. 807

Tit. V.

De Statu Hominum.

Si majoratui a patre pro se & filiis renunciatum sit, renunciatio illa his præjudicat, quamvis a paterna hereditate abstineant. Vol. I. P. II. O. 422. p. 816

Quando paciscentes ad familiæ conseruationem, ejusdemque utilitatem, ac dignitatem respexisse apparet, foeminæ pacto

cto haud comprehensæ intel-
liguntur. Vol. I. P. II. O. 406.
p. 769

Quando Nobilis prædium suum
uni ex subditis locat, hujus
conditio propterea non mu-
tatur. Vol. III. P. IV. O. 147.
p. 465

Tit. VI.

De His, qui sui vel alieni
Juris sunt.

Pater cum filio, in ejus potesta-
te constituto, ne hodie qui-
dem, valide contrahit. Vol.
IV. P. V. O. 189. p. 298

Pater liberos, qui propria bona
habent, de suo alere haud te-
netur. Vol. IV. P. V. O. 73.
p. 116

Effectus patriæ potestatis hodie-
num est ususfructus in bonis
adventitiis liberorum. Vol. II.
P. III. O. 141. p. 417

X Pater, vi patriæ potestatis, bona
liberorum immobilia, etiam
propter solam utilitatem, vali-
de alienat. Vol. III. P. IV. O.
10. p. 133

Pater juri liberis competenti, vi
patriæ potestatis, valide haud
renunciat. Vol. III. P. IV. O.
32 p. 165

Pater bona liberorum admini-

strans, ad editionem solennis
inventarii, vel loco ejus, jura-
tæ specificationis, non tenetur.
Vol. I. P. I. O. 92. p. 122

Maritus uxori, in inquisitione
hærenti, sumtus ad ipsius de-
fensionem suppeditare tene-
tur. Vol. III. P. IV. O. 179.
p. 489

Quæ, constante matrimonio, o-
pera licet & industria uxoris,
acquiruntur, regulariter ad so-
lum maritum pertinent. Vol.
IV. P. V. O. 23. p. 34

Durante lite super matrimonio,
vel annullando, vel dissolven-
do, maritus uxorem alere te-
netur. Vol. IV. P. V. O. 81.
p. 125

Partus, septimo mense a die nu-
ptiarum natus, hodiernum legi-
timo tempore editus esse cen-
setur. Vol. I. P. I. O. 153. p. 216.

Legitimandi facultatem Comiti-
va non tribuit, nisi in ea-
dem expressa speciatim fu-
erit. Vol. VI. P. IX. O. 30.
p. 78

Stuprator sumtus legitimationis
per Comitem Palatinum pro-
li suppeditare haud tenetur.
Vol. II. P. III. O. 49. p. 115

Legitimatio Principis Rescripto,
aut per Comitem Palatinum
facta, jus succedendi non ali-
Bbb bb 2 ter

ter tribuit, quam si is, cui fit
successio, consenserit. Vol. IV.
P. VI. O. 318. p. 523

In præjudicium natalium eorum
liberorum, qui jam nati sunt,
ex postfacto nulla conditio
matrimonii valide adjicitur.
Vol. VI. P. IX. O. 19. p. 39

— Filium ex matrimonio, Jure Di-
vino prohibito natum, proxi-
mus agnatus a feudo recte ex-
cludit, etsi Principis dispensa-
tio intervenierit. Vol. V. P.
VII. O. 179. p. 357

Tit. VII.

De Adoptione & Eman-
cipatione, & aliis modis, qui-
bus patria potestas
solvitur.

Pater, qui filio suo eum in finem
a Magistratu tutorem petit, ut
cum illo contrahat, eundem,
quoad hunc actum, emancipe-
re censetur. Vol. II. P. III. O.
248. p. 626

Filius, propter solam a convictu
paterno separationem, non
censetur a patre virtualiter e-
mancipatus, sed, ut peculia-
rem œconomiam instituat, re-
quiritur. Vol. I. P. I. O. 9.
p. 18

Tit. VIII.

De Divisione rerum, &
qualitate.

Bonis ad universitatem pertinen-
tibus, singula illius membra
non aliter uti queunt, quam
ad quem usum illa destinata
sunt. Vol. V. P. VII. O. 70.
p. 151

Res Ecclesiasticæ propter solam
utilitatem alienari queunt.
Vol. II. P. III. O. 121. p. 346

Bona Ecclesiastica, ex causa evi-
dentis utilitatis alienata, revo-
cari nequeunt. Vol. IV. P. VI.
O. 477. p. 754

Sustinetur quandoque hodie re-
rum ecclesiasticarum alienatio,
etsi circa eandem requisita Ju-
ris Canonici non adeo stricte
observata sint. Vol. VI. P. IX.
O. 156. p. 259

Subsellia templorum regulariter
non sunt in privatorum com-
mercio. Vol. II. P. III. O. 119.
p. 341

Dispositio testamentaria de sub-
sellis templorum invalida est.
Vol. IV. P. VI. O. 462. p. 733

Subsellia in templo, ad pertinen-
tias, referri queunt, etsi ante
brevissimum tempus exstructa
fuerint. Vol. VI. P. X. O.
384. p. 692

Sola conventio, de pecunia pro
munere

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

munere ecclesiastico solvenda, non semper sufficientem adversus Ministrum Ecclesiæ exceptionem præbet. Vol. V. P. VII. O. 132. p. 255

Patronus a Candidato Ministerii literas reversales valide haud exigit. Vol. V. P. VII. O. 39. p. 93

— Dubium est, quinam redditus in dimidium annum gratiæ, in das halbe Gnaden-Jahr, computari debeant? Vol. V. P. VII. O. 49. p. 94

Pecunia, ex venditione rerum immobilium, distinctis terminis, debita, rebus mobilibus annumeratur, adeoque in Saxonia post mortem uxoris marito cedit, siue dies solutionis venerit, siue non. Vol. V. P. VII. O. 33. p. 89

Arbores, ventorum violentia dejectæ, Wind-Brüche, rebus mobilibus annumerantur, & heredibus allodialibus vasalli cedunt. Vol. V. P. VIII. O. 432. p. 706

Corpus pharmaceuticum, Apothecker Waaren, sine discrimine pharmacopoliorum, ad res mobiles refertur. Vol. VI. P. IX. O. 115. p. 384

Sub legato mobilium & immobilium nomina haud continentur. Vol. VI. P. X. O. 358 p. 635

Mobilia, ad perpetuum fundi usum destinata, ad successores feudales transeunt. Vol. II. P. III. O. 138. p. 412

Dispositio de Reditibus annuis, quæ habetur in Rec. Imper. de Anno 1600. §. Ferner. ad irre- dimibiles non minus, quam redimibiles, pertinet. Vol. II. P. III. O. 72. p. 176

Quando debitor est in mora solvendi annuos redditus, fors repeti potest. Vol. VI. P. IX. O. 186. p. 319

Dispositio Dec. Elect. Saxon. 37. ad eum quoque casum pertinet, ubi inter fratres super qualitate bonorum lis est. Vol. IV. P. VI. O. 498. p. 839

Pecunia, ad feudum emendum destinata, non est feudalisis, sed allodialis. Vol. V. P. VIII. O. 273. p. 503

Solus situs ad probandam qualitatem domanialem haud sufficit. Vol. V. P. VII. O. 202. p. 402

Bona Majoratus, seu colonaria, Mayer-Güther, non sunt ejusdem generis. Vol. V. P. VII. O. 195 p. 384

Bona domanialia, quæ nullo casu alienari queunt, in Germania non dantur. Vol. VI. P. X. O. 379. p. 679

Bbb bb 3

Tit.

Tit. IX.

De Senatoribus.

Membrum Senatus, quod liberam eligendi facultatem provocando impedit, non statim a voto & sessione propterea suspendi debet. Vol. VI. P. IX. O. 179. p. 303

Tit. X.

De Officio Consulis.

Incommoda, quæ ex conjunctione utriusque muneris & Consulis & Actuarii, oriri solent, ad eam tollendam sufficiunt. Vol. V. P. VIII. O. 269. p. 495

Tit. XI.

De Officio Præfecti Prætorio.

Serenissimi Sacri Romani Imperii Vicarii regulariter eandem cum Imperatore potestatem excercunt. Vol. II. P. III. O. 116. p. 279

Tit. XII.

De Officio Præfecti Urbi.

Tit. XIII.

De Officio Quæstoris.

Tit. XIV.

De Officio Prætorum.

Quando recognitio instrumenti a Notario confecti, per rem judicatam injecta est, hæc eum in modum, quod sit instrumentum a falso Notario conditum, fieri nequit. Vol. V. P. VIII. O. 412. p. 689

Tit. XV.

De Officio Præfecti Vigilum.

Tit. XVI.

De Officio Proconsulis & Legati.

Tit. XVII.

De Officio Præfecti Augustalis.

Tit. XVIII.

De Officio Præsidis.

Tit. XIX.

De Officio Procuratoris Cæsaris vel Rationalis.

Tit. XX.

De Officio Juridici.

Tit.

Tit. XXI.

De Officio ejus, cui mandata Jurisdictio.

Ut Notarius Directorem Judicii jurejurando ad officium recte obeundum obstringat, scripta requisitio necessaria haud est. Vol. VI. P. IX. O. 197. p. 350

Commissarius terminos suæ commissionis excessisse haud censetur, quando inhibitionem, ne opus, lite pendente, fiat, emittit. Vol. VI. P. X. O. 274. p. 473

— Commissarius, hodie impeditus, vices suas alteri, & hic tertio, Con-Commissario, recte committit, etsi a Principe conjunctim dati sint. Vol. VI. P. X. O. 375. p. 665

Commissarius Principis partes litigantes, ac testes, sine ulla Judicis inferioris requisitione, citare potest. Vol. I. P. I. O. 233. p. 484

— Sola supplicatio, pro impetrandâ commissione, sine libello, Principi exhibita, effectum litis contestationis non habet. Vol. VI. P. X. O. 456. p. 806

Adjunctio Commissarii, fit sumtibus petentis. Vol. VI. P. IX. O. 6. p. 5

Commissarius, finita commissio-

ne, etiam ad unius partis instantiam testimonium perhibere tenetur. Vol. I. P. I. O. 301. p. 573

Pro contumace haberi non potest, qui, a Commissario citatus, emanet, si is nullo actuario instructus fuerit. Vol. V. P. VII. O. 72. p. 155

Tit. XXII.

De Officio Assessorum.

Subditus a Domino jurisdictionali regulariter cogi potest, ut officium Scabini suscipiat. Vol. III. P. IV. O. 170. p. 482

Senator recte admittitur, ut coram Senatu aut Prætorio clientum iura proponat. Vol. I. P. I. O. 8. p. 16

Testamentum Judiciale, coram Actuario et duobus Scabinis extra locum judicii conditum, subsistit, licet ipse præfectus seu Judex præsens non fuerit. Vol. I. P. I. O. 23. p. 32.

Quando facultas recipiendi testamenta Actuario a Judice speciatim commissa est, sufficit præter ipsum unius Scabini præsentia. Vol. I. P. I. O. 26. p. 37

Nunquam Acta ad sententiam ferendam transmittenda sunt, nisi reus contra postremam
Fiscalis

- Fiscalis deductionem auditus fuerit. Vol. I. P. II. O. 479. p. 947
- Judici regulariter liberum est, ad quod Collegium Pradentum acta transmittere velit. Vol. III. P. IV. O. 233. p. 597
- Caveat Judex, ne in literis, quibus sententiam in causa criminali a Collegio Juridico expectit, contra reum laborare, eiusque factum exaggerare videatur. Vol. IV. P. V. O. 164. p. 260
- Literarum, quibus acta ad Juridicum Collegium transmittuntur, exemplum actis inferi debet. Vol. V. P. VIII. O. 265. p. 489
- Lib. II. Tit. I.
De Jurisdictione.
- Jurisdictione hodie ordinaria prescriptione acquiritur. Vol. V. P. VIII. O. 286 p. 521
- Actus voluntariæ jurisdictionis, qui nullam causæ cognitionem requirunt, hodiernum in alieno territorio valide exercentur. Vol. IV. P. VI. O. 314. p. 519. & Vol. V. P. VIII. O. 403. p. 679
- Confirmationes contractuum regulariter a quolibet Magistratu licite petuntur. Vol. VI. P. X. O. 276. p. 476
- Actus contentiosæ jurisdictionis, ne quidem consensu partium, extra territorium jus dicentis exerceri possunt. Vol. I. P. I. O. 329 p. 614
- Judex actus contentiosæ jurisdictionis eo in loco, in quem nullam jurisdictionem habet, exercere nequit Vol. I. P. I. O. 118 p. 164
- De operis rusticorum, folis ædilitiis exceptis, ordinarius Judex cognoscit. Vol. IV. P. VI. O. 363 p. 600
- Cautio, de se in judicio sistendo, a delinquente præstita, jurisdictionem competentem reddit, etsi tantum a Sculteto acceptata fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 52. p. 108
- Jus politiæ etiam illis Magistratibus, qui jurisdictionem non habent, competit. Vol. V. P. P. VII. O. 178. p. 355
- Jurisdictione alterius Judicis hodiernum expresse & tacite prorogari potest. Vol. II. P. III. O. 114 p. 247
- Jurisdictione in solam personam ad ejus mobilia non pertinet Vol. I. P. I. O. 110 p. 151
- Conductor prædii, quatenus in eo delinquit, locatoris jurisdictioni

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- ctioni subicitur. Vol. IV. P. VI. O. 323. p. 532
- Concessio jurisdictionis, a Principe facta, regulariter ecclesiasticam haud continet. Vol. VI. P. IX. O. 85. p. 142
- In Marchia & Pomeranea jus clericos ab officio removendi, Patronis competit. Vol. III. P. IV. O. 44. p. 177
- Utrum causæ, propter quas Minister Ecclesiæ officio suo abire cupit, satis prægnantes sint; non Patronus, sed Consistorium, arbitrari debet. Vol. V. P. VIII. O. 103. p. 318
- Consistoria Electoralia Saxonica subditos, sub præfecturis, inter denen Aemtern, constitutos, immediate citant. Vol. IV. P. VI. O. 451. p. 717
- Percussiones, quæ sine effusione sanguinis fiunt, in Saxonia ad jurisdictionem inferiorem pertinent, quocunque instrumento inflictæ fuerint. Vol. V. P. VII. O. 75. p. 160
- Contusiones, unde nullum vulnus sequitur, ad causas inferioris jurisdictionis pertinent. Vol. V. P. VIII. O. 405. p. 684
- In Saxonia Judex injurias reales, quarum coercitio ad inferiorem jurisdictionem pertinet, post anni lapsum, æque ac verbales, ex officio punire nequit. Vol. I. P. I. O. 56. p. 73
- Facultas abolendi inquisitionem, certa multa præstita, Magistratui inferiori haud competit. Vol. VI. P. X. O. 323. p. 570
- Cum Jurisdictio solum in causis capitalibus, in peinlichen Fällen, competit, has in hypothese tales esse, requiritur. Vol. I. P. I. O. 286. p. 557
- Cadavera tollere, Aufhebung der Todten, est actus jurisdictionis superioris. Vol. IV. P. V. O. 121. p. 178
- Ex sola investitura, de superiore & inferiore jurisdictione facta, jus venandi non recte infertur. Vol. V. P. VII. O. 9. p. 45
- Serenissimi Sacri Romani Imperii Vicarii regulariter eandem cum Imperatore potestatem exercent. Vol. II. P. III. O. 116. p. 279
- Ad effectum, ut Nobilis Dominus adversus vasallum subditum in Judicio feudali agat, non sufficit juramentum Actuarii generale. Vol. I. P. I. O. 229. p. 479
- In causa propria nemini sententiam ferre fas est. Vol. V. P. VIII. O. 484. p. 824
- Judex propter abusum, jurisdictione sua non aliter priuari solet, quam si comminatio præcesserit.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

præcesserit. Vol. IV. P. VI. O. 445. p. 713

Valor aurei Rhenani, Eines Römischen Gold = Guldens, in Saxoniam Electorali hodie est unius thaleri, 22. gross. 6. numm. Vol. IV. P. VI. O. 446. p. 713

Qui in iuste pignorationem fecit, non tenetur ad poenam trium solidorum, Jurid. Saxon. Elect. constitutam. Vol. IV. P. VI. O. 438. p. 701

Quando facultas eligendi Dominum, vel Abbatissam, conventionione ad certam familiam inter Evangelicos restricta est, nec infans præteriri potest. Vol. V. P. VIII. O. 442. p. 722

Dominus Jurisdictionalis jus coquendi & vendendi cerevisiam, regulariter nemini concedere potest. Vol. VI. P. X. O. 434. p. 774

Qui domicilium sub alicujus jurisdictione constituit, subjectionem, sive jurato, sive stipulata manu saltem, si exigatur, profiteri tenetur. Vol. VI. P. X. O. 401. p. 723

Ut actuarius præsentibus subditis, juret, in Saxonia Electorali necessum haud est, nisi ad eum effectum, ut Dominus Jurisdictionalis subditos, coram proprio judicio convenire

queat Vol. IV. P. VI. O. 304 p. 509

In causis, quæ intra Dominum Jurisdictionalem & subditos, coram proprio Judicio, ventilantur, transmissio Actorum ad Collegium Juridicum necessaria haud est. Vol. IV. P. V. O. 219. p. 350

In Ducatu Magdeburgico jus detractus a jurisdictione dependet. Vol. IV. P. V. O. 53. p. 77

Subditus a Domino Jurisdictionali regulariter cogi potest, ut officium Scabini suscipiat. Vol. III. P. IV. O. 170. p. 482

Venditio geradæ, etiam coram proprio judicio, valide peragitur. Vol. III. P. IV. O. 20. p. 150

In dubio potius Amtsassica, quam Schriftsassica, conditio præsumitur. Vol. III. P. IV. O. 17. p. 144

Landsassatus ex situ terrarum recte probatur. Vol. III. P. IV. O. 3. p. 26

Senator recte admittitur, ut coram Senatu aut Prætorio clientum jura proponat. Vol. I. P. I. O. 8. p. 16

Tit. II.

Quod quisque juris in alterum statuit, ut ipse eodem jure utatur.

Repressa

Repressalia inter Principes Imperii non prorsus illicitæ sunt.

Vol. II. P. III. O. 115. p. 249

Qui jure retorsionis propter jus singulare contra civitatem uti cupit, nequaquam onerandus est probationibus, quod illa antea hoc jure contra ipsius concives usa sit. Vol. II. P. III.

O. 32. p. 76

Juri retorsionis, etiam in gabel-la emigrationis locus est. Vol.

III P. IV. O. 195. p. 515

In literis moratoriis, rite impetratis, juri retorsionis locus haud est. Vol. IV. P. V. O.

159. p. 246

Tit. III.

Si quis Jusdicenti non obtemperaverit.

Contra absentes & contumaces reos hodiernum per missionem ex primo & secundo Decreto procedi potest. Vol. I. P. II.

O. 439 p. 869

Quando perseverante contumacia, diversæ mulctæ præcepto Judicis, durch eine Aufstage, dictatæ sunt, reus non in omnes, sed unam tantum, eandemque mediam, condemnari solet.

Vol. V. P. VIII. O. 423. p. 699

Vera contumacia beneficium restitutionis in integrum excludit. Vol. VI. P. X. O. 374. p. 664

Tit. IV.

De in Jus vocando.

Ad investigandos eos, qui de familia sunt, cui fideicommissum relictum, edictalis citatio adhiberi potest. Vol. II. P. III. O. 192. p. 529

Reus absens, qui sub pœna confessi & convicti edictaliter citatus, emanfit, a pœna contumaciæ liberatur, si juret, citationem sibi haud innotuisse. Vol. V. P. VIII. O. 470. p. 782

Potest aliquando in causis matrimonialibus ad unam quoque alteramve citationem edictalem definitiva sententia fieri. Vol. V. P. VII. O. 211 p. 406

Edictalis citatio locum non habet, quando constat, quo loco citandus degat. Vol. V. P. VIII. O. 366. p. 629

Qui cavit, pro reo judicio sisti, citationem recipere, eamque huic insinuare haud tenetur. Vol. I. P. I. O. 344. p. 637

Commissarius Principis partes litigantes, ac testes, sine ulla Judicis inferioris requisitione, citare potest. Vol. I. P. I. O. 233. p. 484

Consistoria Electoralia Saxonica subditos, sub Præfecturis, unter denen Aemtern, constitutos immediate

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- mediate citant. Vol. IV. P. VI. O. 451. p. 717
- Quantumvis manifestum delictum videatur, nemo tamen, nisi auditus, aut præviam legitimam citatione contumax, condemnari debet. Vol. I. P. I. O. 71. p. 88
- Successor in officio ad reassumendam litem recte citatur. Vol. V. P. VIII. O. 383. p. 647
- Defectum citationis debitoris adversus subhastationem frustra creditores urgent, quando is eandem rati habuit. Vol. VI. P. IX. O. 163. p. 269
- Sententiæ comminatoriæ in Saxonia Elect. locus non est, nisi citatio trium hebdomadarum spatium complexa præcesserit. Vol. I. P. I. O. 99. p. 133
- Quando certa diei hora pro termino in citatione expressa est, qui post eam, nondum tamen elapso die, comparuit, pro contumace haberi nequit. Vol. I. P. I. O. 195. p. 338
- In Saxonia Electorali leuteratio, propter omissam illius prosecutionem non est deserta, nisi citatio trium hebdomadarum spatium complexa fuerit. Vol. IV. P. V. O. III. p. 162
- Quando reus in foro Saxonico in termino compareret, atque defectum integri spatii Saxonici urget, neque comminatoriæ neque in expensas condemnatoriæ sententiæ locus est, etsi citatio tres hebdomades complexa fuerit. Vol. V. P. VII. O. 64. p. 141
- Terminus ad diem, in L. 2. C. de Fer. exceptum, præfixus, nullius loco habetur. Vol. V. P. VII. O. 205 p. 402
- Citatus ad diem feriatum impune emanere potest. Vol. I. P. I. O. 235. p. 485
- Ut in causis denunciationum fiscalis, de prorogatione termini, certior reddatur, opus haud est. Vol. V. P. VIII. O. 389. p. 653
- Quando quis in foro Saxonico sub comminatione citatus est, ut ad accusationem contumaciæ, propter neglectum fatale, respondeat, sententia super desertione non fertur, nisi citatio integrum spatium Saxonicum complexa fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 404. p. 684
- Citatus contumax censeri nequit, quando nondum elapso die, etsi post horam pomeridianam quartam in iudicio compareat. Vol. VI. P. IX. O. 103. p. 164
- Quando reus compareret, & exceptionem termini angustii opponit, neque sententiæ comminatoriæ, neque in expensas conde-

condemnatoriæ locus est, nisi integrum terminum Saxonieum citatio complexa fuerit. Vol. I. P. I. O. 346. p. 639

Non minus in criminali, quam civili causa, quoties reus sub poena confessi & convicti citatur, in Saxonia integer terminus Saxonicus eidem concedendus est. Vol. I. P. I. O. 343. p. 636

Condemnari potest reus, qui in termino prorogato emanfit, et si denuo integrum spatium Saxonicum eidem concessum haud sit. Vol. V. P. VIII. O. 315. p. 574

Dubium est, an hodie in Saxonia Electorali injurianti ad summariam responsionem citato, copia denunciationis, sine discrimine, denegari debeat. Vol. IV. P. V. O. 122. p. 179

Contumax non est, qui a Commissariis, sine expressione loci, ubi comparendum, citatus emanfit. Vol. IV. P. VI. O. 298. p. 497

Pro contumace haberi non potest, qui a Commissario citatus, emanet, si is nullo Actuario instructus fuerit. Vol. V. P. VII. O. 72, p. 155

Vitium Citationis, per comparisonem procuratoris, non pur-

gatur. Vol. IV. P. VI. O. 364. p. 601

Quando citatio ad publicandam sententiam procuratori, speciale mandatum ad id non habenti, insinuata est, hoc Domino non præjudicat, etsi procurator in termino comparuerit. Vol. V. P. VII. O. 152. p. 305

Insinuatio citationis, locatori facta, invalida est. Vol. IV. P. VI. O. 435. p. 696

Citationem in loco delicti, reo insinuatam esse, sufficit, etsi is statim inde diceffurus fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 308. p. 514

Si domesticus citationem recipere nolit, eandem, in ejus conspectu, deponi sufficit. Vol. IV. P. VI. O. 285. p. 475

Etsi quis fateatur, se citationem accepisse, nisi tamen simul de tempore et loco insinuationis constet, in contumaciam pronunciari nequit. Vol. IV. P. V. O. 233. p. 365

Citatus pro contumace haberi nequit, quando de loco insinuata citationis non constat. Vol. IV. P. V. O. 110. p. 162

Qui in termino, a se impetrato, de quo certior factus haud est, emanfit, non semper pro contumace haberi debet. Vol. IV. P. V. O. 227. p. 358

Qui terminum præfigi petiit, atque

- que citationem impetravit, si emanferit, defectum notificationis regulariter frustra urget. Vol. IV. P. V. O. 167. p. 264
- Jure Civili, post litem contestatam, citatio procuratori recte insinuatur. Vol. V. P. VIII. O. 346. p. 613
- Registratura, de insinuatione citationis, ad domum, simpliciter facta, nullam vim probandi habet. Vol. V. P. VIII. O. 449. p. 734
- Dies insinuationis non imputatur in fatale reprobationis. Vol. VI. P. IX. O. 105. p. 166
- In Saxonia Electorali insinuatio citationis procuratori fieri nequit, nisi de illa recipienda specialis clausula mandato ejus inserta sit. Vol. I. P. I. O. 231. p. 480
- Citatio, diebus feriatis insinuata, valet. Vol. I. P. I. O. 234. p. 485
- Contra absentes & contumaces reos hodiernum per missionem ex primo & secundo Decreto procedi potest. Vol. I. P. II. O. 459. p. 869
- Clerici intuitu excessuum, quos commisisse, arguuntur, si contumaces sint, sub poena canonica citari queunt. Vol. IV. P. V. O. 10. p. 19
- Pœna, sub qua editio documenti alicui injuncta est, commissa dici nequit, si adversarius in termino ipse emanferit. Vol. IV. P. V. O. 232. p. 364
- Vasallus, sub poena amissionis feudi ad summariam responsionem, jur Bernehmung, citatus, eandem non incurrit si compareat, & mediante scripto, Judici exhibito, respondeat. Vol. IV. P. VI. O. 262. p. 452
- Fœmina, quæ in judicio sine curatore comparet, frustra adversarii absentis contumaciam in Saxonia accusat. Vol. IV. P. VI. O. 291. p. 489
- In Saxonia Electorali hodie ad respondendum, jur Bernehmung, rite citatus, si tantum in scriptis responderit, pro confesso & convicto habetur, etsi personalis comparitio non expresse injuncta fuerit. Vol. V. P. VII. O. 59. p. 136
- Si leuteratus in termino prosecutionis emanferit, ab ipso Judice, non antegressa licet sententia, vel decreto, sub comminatione, in Saxonia Electorali citari potest. Vol. IV. P. VI. O. 453. p. 723
- In causis injuriarum sub poena confessi & convicti hodie in Sax. Elect. citatus pro contumace haberi nequit, nisi indicis

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ciis gravatus fuerit. Vol. V.
P. VII. O. 197. p. 389

Qui in causa injuriarum ad summariam responsionem sub poena confessi & convicti citatus in termino, illius loco, permittente Judice, denunciantis contumaciam tantum accusat, pro confesso & convicto haberi nequit. Vol. V. P. VIII. O. 337. p. 606

Sententia, ad solam contumaciae accusationem, altero non audito, lata, ex hoc capite frustra impugnatur, si hic, ne ex postfacto quidem, aliquid afferat, quod ad purgandam contumaciam valeat? Vol. VI. P. IX. O. 54. p. 110

Quando perseverante contumacia, diversae mulctae praecepto Judicis, durch eine Auflage, dictatae sunt, reus non in omnes, sed unam tantum, eandemque mediam, condemnari solet. Vol. V. P. VIII. O. 420. p. 699

Quando utraque pars in termino publicandae sententiae emanet, is pro circumducto habetur, etsi registratura in Actis de facta publicatione reperiat. Vol. IV. P. VI. O. 398. p. 646

Si plures litis consortes, ex quibus unus tantum rite citatus est, in termino omnes emanant, ille solus adversario ex-

penfas termini in solidum restituere tenetur. Vol. I. P. I. O. 331. p. 618

In causis criminalibus procurator non admittitur, sed personalis comparitio necessaria est. Vol. VI. P. IX. O. 198. p. 354

Eo casu, ubi quis citationem impetrare nequit, etiam sola libelli oblatio, aut denunciatio, praescriptionem interrumpit. Vol. VI. P. IX. O. 219. p. 391

Comminatio, citationi inserta, usu fori Saxonici nullum effectum habet, nisi eam decretum, vel sententia praecedens contineat. Vol. I. P. I. O. 265. p. 517

Lis in possessorio summarissimo mota, non habet effectum interruptendae praescriptionis, si possessor in eo vicerit. Vol. I. P. I. O. 330. p. 616

Litis pendentia non inducitur, nisi citatio partibus actu insinuata fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 361. p. 625

Citatio, nisi ex pluribus litis confortibus, insinuata, quoad reliquos, nullum effectum habet. Vol. V. P. VIII. O. 302. p. 551

Citatus ad certum terminum, ut jura sua deducat, in expensas condemnari nequit, etsi responsionem ad libellum praetermiserit. Vol. V. P. VII. O. 236. p. 438

Pro

Pro confesso & convicto haberi nequit, qui ad respondendum paratus a Judice, propter non factam sumtuum prænumentationem admissus haud fuit. Vol. V. P. VII. O. 235. p. 438

Præscriptio non interrumpitur citatione, quæ ad partis instantiam haud est emissa. Vol. I. P. II. O. 472. p. 941

Pactum, de ineunda novatione, si altioris indaginis sit, frustra adversus documentum guaranteectionatum, per modum actionis, præveniendi, in iudicium deducitur. Vol. IV. P. VI. O. 406. p. 653

Aliquando etiam a citatione appellare fas est. Vol. V. P. VII. O. 167. p. 327

Monitorium, e Curia Provinciali Saxonica emissum, vim citationis habet, eoque præventionem, & litis pendentiam inducit. Vol. IV. P. VI. O. 268. p. 459

Vitium nullitatis hoc ipso non committitur, quod denunciatus ad inrotationem Actorum citatus haud est. Vol. V. P. VIII. O. 462. p. 746

Tit. V.

Si quis in jus vocatus.
&c.

Tit. VI.

In jus vocati ut eant,
aut sat. &c.

Cautio, de se in iudicio sistendo a delinquente præstita, jurisdictionem competentem reddit, etsi tantum a Sculteto & Scabinis acceptata fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 52. p. 108

Sumtus pro visitatione ecclesiæ a parochianis regulariter tantum in subsidium præstantur, neque præscriptionem admittunt? Vol. IV. P. VI. O. 276. p. 466

Tit. VII.

Ne quis eum, qui in jus vocatus, vi eximat.

Tit. VIII.

Qui satisdare coguntur &c.

Cautio, de se in iudicio sistendo, a delinquente præstita, jurisdictionem competentem reddit, etsi tantum a Sculteto & Scabinis acceptata fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 52. p. 108

Qui cavit pro reo iudicio sisti, citationem recipere, eamque huic insinuare haud tenetur. Vol. I. P. I. O. 34. p. 637

Cautio de lite prosequenda actori injungi potest, licet prior terminus spatium Saxonicum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

cum complexus haud sit. Vol. I. P. I. O. 349. p. 642 Actor, cui cautio de lite prosequenda per rem judicatam injuncta est, eandem non prius praestare cogitur, quam iterum agere incipiat. Vol. I. P. II. O. 437. p. 857 Praestatio cautionis pro reconventionem & expensis actori per sententiam injungitur, quamvis simul libellus, ut ineptus, rejiciatur. Vol. IV. P. V. O. 196. p. 310 Oppignoratio judicialis bonorum immobilium, in eo, qui pro reconventionem & expensis cavet, necessaria haud est. Vol. V. P. VIII. O. 359. p. 624 Satisfactio pro reconventionem & expensis, etiam in processu executivo, praestari debet. Vol. V. P. VII. O. 233. p. 435 Praestatio cautionis pro reconventionem & expensis, etiam in causis matrimonialibus, injungi potest. Vol. III. P. IV. O. 95. p. 268 Qui principaliter in causa intervenit, pro reconventionem & expensis cavere tenetur. Vol. V. P. VII. O. 123. p. 244 In judicio reconventionis actor, si immobilia non possideat, expensarum nomine cavere te-	netur. Vol. VI. P. X. O. 445. p. 794 Possessor fideicommissi familiae cavere tenetur, etsi nullum dissipationis periculum subsit. Vol. V. P. VII. O. 90. p. 378 Actor, etiam in judicio universalis, cautionem pro reconventionem & expensis praestare tenetur. Vol. V. P. III. O. 453. p. 738 Possessor bonorum immobilium a satisfactione pro reconventionem & expensis immunis est, quamvis illa obaerata sint. Vol. V. P. VII. O. 117. p. 239 Non omne salarium publicum a cautione pro reconventionem & expensis liberat. Vol. V. P. VII. O. 106. p. 220 Locator a cautione pro reconventionem & expensis immunis est, quando ex causa locati cum conductore super re immobili litigat. Vol. V. P. VIII. O. 312. p. 572 Investitura simultanea a satisfactione non liberat. Vol. III. P. IV. O. 19. p. 149 Actio realis, intuitu rei immobilis competens, a satisfactione non liberat, si illa ipsa in praesens judicium deducta sit. Vol. III. P. IV. O. 209. p. 541 Taberna instructa a cautione pro reconventionem & expensis liberat.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- berat. Vol. VI. P. IX. O. 113. p. 173
- Contra præstationem cautionis pro reconventione & expensis defectus specialis mandati frustra urgetur.** Vol. II. P. III. O. 101. p. 228
- Quantitas cautionis pro reconventione & expensis non præcise æqualis esse debet summæ, in reconventionem deducendæ.** Vol. II. P. III. O. 102. p. 229
- Quamdiu sententia conditionalis, præstatione satisfationis pro reconventione & expensis, per eandem injunctæ, nondum purificata est, uel unius etiam documenti recognitionem quis declinare potest, quantumvis reliqua jam recognoverit.** Vol. III. P. IV. O. 49. p. 182
- Actor ex defectu pignorum ac fidejussorum ad satisfationem juratoriam admissus, hanc declinare potest, si postea fidejussores invenerit.** Vol. I. P. II. O. 383 p. 746
- Qui illimitatum habet, de bonis inter vivos disponendi, arbitrium, etsi, quoad dispositionem mortis causa, illud restrictum sit, cautionem præstare haud tenetur.** Vol. V. P. VIII. O. 448. p. 733
- Cavere non tenetur, cujus bona**
- adversarius, qua ad ipsius securitatem sufficiunt, possidet.** Vol. V. P. VIII. O. 485. p. 826
- Pater, si contra filium agat, a satisfatione immunis haud est.** Vol. VI. P. X. O. 346. p. 618
- Guarandæ præstatio apud Saxones, etiam in processu summario, requiritur.** Vol. I. P. I. O. 126. p. 174
- Ut præstationi guarandæ in foro Saxonico usitatæ, fidejussores aut pignora accedant, opus haud est.** Vol. I. P. I. O. 250. p. 500
- Præstatio guarandæ non requirit mandatum speciale.** Vol. IV. P. V. O. 7. p. 13
- In foro Saxonico non valet jurisjurandi delatio, post guarandam, etsi uno contextu fiat.** Vol. V. P. VII. O. 215. p. 410
- Reus in causa civili hodie regulariter cavere non tenetur.** Vol. VI. P. IX. O. 90. p. 146
- Præstatio cautionis de rato non admittenda, nisi cavens immobilia possideat.** Vol. V. P. VII. O. 118. p. 240
- In præstanda cautione rati opus non est, ut bona immobilia Magistratus auctoritate judicialiter oppignorentur.** Vol. IV. P. VI. O. 354 p. 588
- In fideicommissaria cautione præstanda, non præcise opus est,**
- ut

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ut fidejussor beneficio ordinis renunciet. Vol. VI. P. IX. O. 181. p. 308

Cautio, de non amplius turbando, est nude promissoria. Vol. VI. P. IX. O. 246. p. 441

Tutor juratoriam cautionem pro pupillo præstare haud tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 66. p. 125

Fidejussio ad certum tempus facta, hoc elapso, expirat, nisi vel debitor, vel fidejussor a creditore interpellatus fuerit. Vol. V. P. VII. O. 34. p. 90

Intuitu debiti, in diem contracti quamdiu is nondum venit, cautio regulariter exigere haud potest. Vol. III. P. IV. O. 128 p. 311

Tit. IX.

Si ex noxali causa agatur, quemadmodum caveatur.

Tit. X.

De eo, per quem factum erit, quo minus quis iudicio sistat.

Tit. XI.

Si quis cautionibus in iudicio sistendi causa factis non obtemperaverit.

Tit. XII.

De Feriis, & dilationibus, & diversis temporibus.

Terminus, ad diem, in L. 2. C. de

Fer. exceptum, præfixus, nullius loco habetur. Vol. V. P. VII. O. 205. p. 402

Subhastatio, quæ scriptis fit, in-
interventu diei feriati, non interruptitur. Vol. I. P. I. O. 80. p. 100

In Saxonia Electorali prorogatio termini petita, non statim hoc ipso, quod expresse haud denegata fuerit, pro concessa habetur. Vol. I. P. II. O. 405. p. 766

Quando reus in foro Saxonico in termino comparet, atque defectum integri spatii Saxonici urget, neque comminatoriæ, neque in expensas condemnatoriæ sententiæ locus est, etsi citatio tres hebdomades complexa fuerit. Vol. V. P. VII. O. 64. p. 141

In simplici demonstratione, ad impetrandam dilationem tertiam, nulla solennitate legali opus est. Vol. VI. P. IX. O. 180. p. 307

Quarta dilatio, absque solennitate legali concessa, sustineri potest, si impedimentum sit notorium. Vol. IV. P. V. O. 26. p. 38

Solennitas legalis, ad quartam dilationem impetrandam, eo casu necessaria haud est, quando hæc integrum spatium Saxoni-

cum non complectitur. Vol. IV. P. V. O. 27. p. 39

Dilatio simpliciter petita, & a Iudice concessa, regulariter demum ab eo tempore, quo prior finita est, currit. Vol. V. P. VIII. O. 310. p. 570

Regulæ, quod dilatio petita, & non denegata, pro tacite concessa habeatur, etiam in causis denunciationum sibi locum vindicat. Vol. V. P. VIII. O. 388. p. 653

Etsi quis a Commissario Principis tertiam dilationem ea lege acceperit, ut nullam amplius habere debeat, nihilominus quartam ab ipso Principe valide impetrat. Vol. V. P. VIII. O. 340. p. 608

Quando aliquid intra annum & diem, Jahr und Tag, fieri iubetur, extra Saxoniam regulariter annus & mensis intelligitur. Vol. V. P. VIII. O. 393 p. 659

Tit. XIII.

De Edendo.

Guarandæ præstatio apud Saxones etiam in processu summario requiritur. Vol. I. P. I. O. 126. p. 174

Actor, qui in petitorio agere cœpit, ab hoc desistere, & possessorio remedio uti potest. Vol. III. P. IV. O. 149. p. 355

Male sibi consulunt, qui in eodem libello dominium, ac simul possessionem vel quasi libertatis, allegant. Vol. III. P. IV. O. 184. p. 496

In actione negatoria sufficit, actorem dicere, fundum suum esse, etsi dominii mentionem expresse non faciat. Vol. IV. P. VI. O. 454. p. 725

Quando stuprata, ad ducendam, vel dotandam se agit, satis est, in libello commixtionem carnalem exprimi, nec mentio vel deflorationis, vel consummationis requiritur. Vol. V. P. VIII. O. 301. p. 549

Qui loco successionis testamentariæ, jus succedendi ex statuto, demum post litem contestatam allegat, non auditur, nisi novum libellum edat, reoque omnes expensas refundat. Vol. V. P. VIII. O. 455. p. 740

In actione hypothecaria sufficit probasse, debitorem tempore oppignorationis rem iusto titulo possedisse. Vol. I. P. II. O. 484. p. 951

Plures causas seu media concludendi in eodem libello cumulare prohibitum non est. Vol. II. P. III. O. 154. p. 457

Statuta Hamburgensia non impediunt, quo minus actor, etiam post litem contestatam, reo jusju-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- jusjurandum deferre queat. Vol. V. P. VII. O. 83. p. 171
- In foro Saxonico non valet jurisjurandi delatio, post guarandam, etsi uno contextu fiat. Vol. V. P. VII. O. 215. p. 410
- Jurisjurandi delatio, in libello obscure facta, regulariter adversus actorem explicatur. Vol. VI. P. X. O. 317. p. 549
- Objectum litis, etiam in possessorio summarissimo, accurate describi debet. Vol. VI. P. X. O. 372. p. 663
- Male sibi actores consulunt, qui juxta L. 6. ff. de R. V. objectum litis non accurate describunt. Vol. V. P. VIII. O. 374. p. 635
- In possessorio summarissimo aliquando libellus sustineri potest, etsi objectum litis in eo non adeo accurate designatum fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 419. p. 694
- Actor replicam altioris indaginis, adversus exceptionem in continenti liquidam, recte libello inferit. Vol. V. P. VIII. O. 354. p. 617
- In provocatione ex L. Si contendat 28. ff. de fidejuss. eo dirigendum debet, ut exceptiones pro validis per sententiam judicentur. Vol. VI. P. X. O. 315. p. 547
- Vi clausulæ salutaris libellus quandoque sustineri potest, etsi recognitio documentis inepte petita fuerit. Vol. IV. P. V. O. 177. p. 281
- Libellus alternativus in actione hypothecaria, contra tertium licet possessorem instituta, vi clausulæ salutaris sustinetur. Vol. I. P. I. O. 345. p. 938
- In interdicto Salviano libellus ineptus est, quando possessio debitoris tempore constitutæ hypothecæ in eodem haud est expressa. Vol. I. P. II. O. 477. p. 945
- Actor, qui certam quantitatem a reo petit, citra vitium obscuri & inepti libelli eam dividere, & non in certos numeros distribuere potest. Vol. II. P. III. O. 43. p. 104
- Libellus ineptus est, in quo actor juris alicujus exercitium reo propterea interdicti petit, quod ipse hactenus solus in ejus possessione vel quasi fuerit. Vol. III. P. IV. O. 57. p. 191
- Præstatio cautionis pro reconventionem & expensis actori per sententiam injungitur, quamvis simul libellus, ut ineptus rejiciatur. Vol. IV. P. V. O. 196. p. 310
- Ineptus est processus executivi libellus, in quo simul editio &

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- recognitio documenti petitur.
Vol. IV. P. VI. O. 371. p. 608
- Ineptus est libellus, in quo nulum agentis interesse apparet.
Vol. V. P. VIII. O. 338. p. 607
- Ne quidem in processu summario irregulari ex §. 8. Resol. Grav. de Ann. 1661. simul editio & recognitio documenti peti potest. Vol. V. P. VIII. O. 355. p. 619
- In actione reali libellus ineptus habetur, in quo possessio rei allegata haud est. Vol. VI. P. IX. O. 119. p. 181
- Libellus, tanquam ineptus, rejicitur, in quo Magistratus a subditis, ut delinquentes custodiant, & sumtus inquisitionis refundant, nullo speciali fundamento allegato, postulat. Vol. VI. P. IX. O. 168. p. 284
- Libellus, quo unus ex universitate modum convocandi eandem per campanam reo injungi petit, cum nihil ejus interfit, tanquam ineptus rejicitur. Vol. VI. P. X. O. 336. p. 603
- Ineptus est libellus, quando extranea persona ex testamento parentum inter liberos executive agit, si non in continenti testium praesentia appareat. Vol. VI. P. X. O. 359. p. 636
- Sustineri potest libellus in interdicto: Uti possidetis, etsi verba, quæ spolium & ablationem possessionis indicant, simul adhibita fuerint. Vol. VI. P. X. O. 385. p. 694
- Libellus in actione injuriarum, propterea ineptus haud est, quod pater se defensorio nomine pro filiofamilias experiri dicat. Vol. VI. P. X. O. 406. p. 734
- In Judicio possessorio sustinetur libellus, in quo actorurbationem, non ut factam, sed quæ a reo metuenda sit, allegat, si hic in termino hujusmodi intentionem fateatur. Vol. V. P. VIII. O. 396. p. 661
- Libellus, in actione rei vindictoria, ineptus haud est, quando vel rei, vel pretii restitutio petitur. Vol. V. P. VIII. O. 266. p. 490
- Sustineri potest libellus, in quo super iis, quæ non potuerint probari, jurisjurandi delatio facta est, si hæc in termino simpliciter, sine mentione probationis, repetita fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 378. p. 616
- Sustineri potest arbitrio Judicis libellus, in quo simul recognitionem & responsionem actor a reo petit. Vol. IV. P. VI. O. 375. p. 612
- Non rejiciendus est simpliciter libellus, in quo ex documento, quod conditionem continet, ex-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- executive actum est. Vol. V. P. VIII. O. 465. p. 749
- Non admittendus est libellus, in quo actor, fundamenti loco, allegat, quod reus in Judicio falsus sit, se ipsi domum sua pecunia emere voluisse. Vol. VI. P. X. O. 487. p. 870
- Libellus ineptus est, in quo recognitio libri mercatorii petitur, & simul jusjurandum deferitur. Vol. VI. P. X. O. 373. p. 663
- Regicitur libellus, in quo super diversis capitibus, citra specialem eorundem determinationem, jusjurandum reo delatum est. Vol. IV. P. VI. O. 267. p. 458
- Petitum alternativum in actione hypothecaria contra tertium possessorem usu fori pro inepto habetur. Vol. I. P. I. O. 237. p. 486
- Omissio causæ petendi libellum vitiat. Vol. IV. P. V. O. 215. p. 343
- Libellus super donatione formatus, tanquam ineptus rejicitur, in quo nulla acceptationis mentio facta est. Vol. VI. P. IX. O. 108. p. 168
- Libellus restitutionis in integrum haud admittendus est, si læsio in eodem non specificè expressa. Vol. V. P. VIII. O. 400. p. 669
- Ineptus est in actione de spolio libellus, si nullam possessionis mentionem contineat. Vol. IV. P. VI. O. 379. p. 617
- Actio injuriarum æstimatoria cum actione ad palinodiam recte cumulatur, ubi aliud speciatim introductum non est. Vol. I. P. I. O. III. p. 154
- Actio injuriarum cum actione Legis Aquiliæ recte cumulatur. Vol. III. P. IV. O. 88. p. 257
- Quando possessorium cum petitorio cumulatur, vincit actor, licet possessionem non probaverit, si modo jus probatum fuerit. Vol. III. P. IV. O. 118. p. 296
- Actio confessoria, cum interdicto retinendæ possessionis, in eodem libello recte cumulatur. Vol. V. P. VII. O. 234. p. 436
- Actio injuriarum æstimatoria cum persecutione criminali, usu fori, recte cumulatur. Vol. V. P. VIII. O. 441. p. 721
- Actio in retractu legali cum Publiciana recte cumulatur, si modo utriusque requisita in libello rite expressa fuerint. Vol. VI. P. IX. O. 143. p. 219
- Querela nullitatis cum beneficio restitutionis in integrum in eodem libello subordinate cumulari

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- mulari potest. Vol. VI. P. IX. O. 189. p. 324
- Ineptus est libellus, quo plures rei ex diversis emtionibus mercium in tabernis simul conveniuntur. Vol. VI. P. X. O. 485. p. 866
- Hoc solum, quod plures adversus Legem publicam, & jus prohibendi per eandem indultum, fecerint, non sufficit, ut uno libello conjungi queant. Vol. VI. P. IX. O. 55. p. III
- Plures debitores, ex diversis causis obligati, uno libello conveniri nequeunt, etsi hoc ad massam ususfructus constituendam fiat. Vol. V. P. VIII. O. 356. p. 621
- Uno libello inepte junguntur plures rei, quoties non omnia facta illo comprehensa singulos tangunt. Vol. I. P. I. O. 101. p. 136
- In arbitrio actoris est, utrum in termino integrum libellum, scripto exhibitum, repetere, an ad eundem simpliciter se referre malit. Vol. IV. P. V. O. 143. p. 218
- Actor, quando libellum mutat, illorum quoque terminorum, in quibus ipse vicit, ac sententiam pro se impetravit, expensas reo refundere tenetur. Vol. I. P. I. O. 15. p. 25
- Post sententiam, qua probatio actori injuncta est, libellus in Saxonia plane mutari nequit. Vol. I. P. I. O. 141. p. 200
- Mutatio libelli quoad causam petendi semper, adeoque etiam post litem contestatam, locum habet. Vol. I. P. II. O. 443. p. 899
- Actor a petitorio desistere, & ex interdicto: *Uti possidetis*, agere potest. Vol. IV. P. VI. O. 475. p. 752
- Simplex declaratio libelli, etiam post guarandam præstitam, in ipso termino fieri potest. Vol. IV. P. V. O. 171. p. 271
- Quando legitimatio ad causam partem libelli constituit, ejus probatio separatim injungi haud solet. Vol. V. P. VIII. O. 486. p. 827
- Qui plus intuitu quantitatis petit, nullam hodie poenam incurrit. Vol. IV. P. VI. O. 266. p. 457
- Quando major, quam debetur, summa in libello petita est, reus non contemnatur in expensas. Vol. IV. P. V. O. 78. p. 123
- Actor, cui cautio de lite prosequenda per rem judicatam injuncta est, eandem non prius præstare cogitur, quam iterum agere incipiat. Vol. I. P. II. O. 437. p. 857

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Mercatores regulariter, eodem cum aliis Jure utuntur. Vol. II.

P. III. O. 64. p. 157

Reus Actori ad replicam probandam Documenta edere tenetur. Vol. II. P. III. O. 238. p. 609

Fisco reus documenta edere tenetur. Vol. III. P. IV. O. 43. p. 177

Documentorum editio heredi injungi potest, utut eam testator prohibuerit. Vol. III. P. IV. O. 221. p. 574

Instrumenta authentica, quæ ad rem venditam pertineant, venditor emtori tradere regulariter haud tenetur. Vol. II. P. III. O. 210. p. 558

Ordines Provinciales, quando contra membrum agunt, editionem documentorum ab eodem jure non petunt. Vol. I. P. II. O. 496. p. 968

Instrumenta communia, ut & Acta publica, etiam reus actori edere tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 401 p. 648

In possessorio summarissimo non tenetur adversarius documenta edere, quæ ad petitorium pertinent. Vol. V. P. VIII. O. 482. p. 800

Jusjurandum editionis, absque indicibus, quod quis documentum possideat, a Judice injungi

nequit. Vol. V. P. VII. O. 68. p. 149

Editio documentorum in termino productionis peti potest, nulla licet illius mentio in articulis probatorialibus facta sit. Vol. II. P. III. O. 88. p. 210

Pœna, sub qua, editio documenti, alicui injuncta est, commissa dici nequit, si adversarius in termino ipse emanferit. Vol. IV. P. V. O. 232. p. 364

Actor, post juratam documenti, in processu executivo, diffensionem, ad novum judicii genus, & probationem contrariam, haud admittitur. Vol. III. P. IV. O. 27. p. 157

Tit. XIV.

De Pactis.

Pactio ægroti cum medico de salute invalida est. Vol. V. P. VII. O. 213. p. 408

Mulier, jus suum contra liberos ex pacto hereditatis renunciativo quæsitum, illis, sine curatore, etiam in Saxonia, remittere potest. Vol. I. P. I. O. 161. p. 224

Pactum de futura hereditate valet, neque ex capite læsionis impugnari potest. Vol. IV. P. V. O. 59. p. 88

Pactum, quo quis facultate testandi

Eee ee

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- standi sese abdicat, invalidum est. Vol. I. P. I. O. 160. p. 223
- Pacta successoria**, moribus hodiernis indistincte valent, etsi facultatem testandi auferant. Vol. V. P. VII. O. 145. p. 288
- Quando inter fratres convenit**, ut, uno mortuo, cœteri succedere debeant, fratris prædefuncti filius a successione excludi haud debet. Vol. V. P. VIII. O. 447. p. 731
- Pacta hereditatis renunciativa**, injurata licet, moribus germanorum valent. Vol. I. P. II. O. 430. p. 844
- Mater liberorum hereditati**, etiam in terris Elect. Saxon. sine jurejurando valide renunciat. Vol. V. P. VII. O. 63. p. 139
- Qui super testamento**, quod per posterius ruptum esse ignorat, paciscitur, non obligatur. Vol. VI. P. X. O. 283. p. 492
- Renunciatio juris simultaneæ investituræ**, non simpliciter, sed tantum in paciscentium favorem, facta præsumi debet. Vol. III. P. IV. O. 31. p. 164
- Adulter**, ne quidem hodie, adulteram uxorem ducere potest, si crimen admissum cum promissione matrimonii conjunctum fuerit. Vol. II. P. III. O. 48. p. 115
- Ex simplici pacto de contrahendo** efficax obligatio & actio oritur. Vol. II. P. III. O. 97. p. 222
- Pacta nuda**, sive seorsim inita, sive contractibus ex intervallo adjecta, hodie efficax jus agendi tribuunt. Vol. I. P. II. O. 380. p. 709
- Alienatio**, contra pactum de non alienando rei suæ traditioni adjectum, facta, dominii translationem non impedit, sed solum actionem ad interesse relinquit. Vol. I. P. II. O. 372. p. 685
- Pactum**, ut subditi molendino Domini præcise utantur, ad id, quod tempore conventionis habuit, restringi debet. Vol. V. P. VII. O. 157. p. 303
- Conventio**, quæ ad priorem se contractum refert, in dubio, de proxime præcedenti intelligi debet. Vol. VI. P. IX. O. 192. p. 332
- Verba Conventionis**: Zu seiner Fortun brauchen, ad illud tempus, ubi quis studiorum causa in Academia degit, haudquam pertinent. Vol. VI. P. IX. O. 173. p. 292
- Dominus** consentiendo in pactum vasalli cum alio, eidem se in casum aperturæ non subicit. Vol. VI. P. X. O. 292. p. 508
- Pactum**, quo id agitur, ut onera publica

publica de uno prædio in aliud transferantur, intuitu fisci, invalidum est. Vol. VI. P. X.

O. 305 p. 534

Alienatio, contra pactum familiae suscepta, ipso jure nulla est.

Vol. I. P. I. O. 206. p. 411

Quæ Princeps Statibus Provincialibus promittit, singulis profunt, neque uni ex subditis reliquorum renunciatio præjudicat. Vol. VI. P. X. O. 472.

p. 838

Qui pecuniam in emtionem feudi impendere promisit, interim, dum occasio se offert, eandem fœnerari non prohibetur.

Vol. V. P. VIII. O. 272 p. 501

Conditio, in verbis executivis adjecta, ipsius contractus vim haudquaquam suspendit. Vol.

IV. P. VI. O. 423. p. 685

Pactum, quo quis alteri defensionem permittit, tacitam clausulam: Nisi superior prohibeat, continere intelligitur. Vol. VI.

P. IX. O. 158. p. 262

Quando causa adæquata, in conventionem expressa, cessat, hæc omnem obligandi vim amittit.

Vol. VI. P. X. O. 269. p. 481

Pœna conventionalis, in emtione venditione adjecta, legitimam usurarum quantitatem excedere potest. Vol. III. P. IV.

O. 65. p. 211

Tit. XV.

De Transactionibus.

Uxor pro marito in ejus utilitatem valide in judicio transigit.

Vol. III. P. IV. O. 126. p. 309

Maritus, vi præstitæ cautionis derato, nomine uxoris, valide haud transigit, etsi judicialis auctoritas accesserit. Vol. IV.

P. VI. O. 358. p. 592

Qui habet potestatem transigendi, vi hujus contrademonstrationi renunciare nequit. Vol.

VI. P. X. O. 367. p. 653

Sub facultate transigendi in mandatis, potestas jusjurandum deferendi, haud continetur.

Vol. III. P. IV. O. 53. p. 185

Actor replicam ultioris indaginis adversus exceptionem, in continenti liquidam, recte libello inferit. Vol. IV. P. VI.

O. 326. p. 535

Tutores nomine pupillorum valide haud contrahunt, nisi eorum jus valide incertum sit.

Vol. V. P. VII. O. 156. p. 309

Transactio, super relictis in testamento, valet, si modo tenor ejus cognitus fuerit, etsi tabulis non præcise inspectis.

Vol. V. P. VII. O. 243. p. 449

De alimentis futuris, per divisionem paternam inter liberos relictis, inita transactio regu-

Eee ee 2

lariter

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- lariter invalida est. Vol. VI. P. X. O. 493. p. 897
- Valida est transactio, ut, remissa usurarum parte, de residuis alia usura præstari debeant.** Vol. IV. P. V. O. 6. p. 12
- Condictio indebiti cessat, quando transactionis causa aliquid indebite solutum est.** Vol. I. P. II. O. 354. p. 657
- Transactio de hereditate, generaliter inita, omnes obligationes & actiones includit.** Vol. III. P. IV. O. 63. p. 205
- Qui transactione aut compromisso causam finit, adversus auctorem regressum non habet.** Vol. III. P. IV. O. 232. p. 595
- Qui alterius nomine sine speciali mandato transigit, non tenetur ad id, quod interest, etsi de rato caverit.** Vol. IV. P. VI. O. 359. p. 593
- Quicumque liti renunciat, probato licet agendi fundamento, & contrademonstratione ab adversario deserta, sumtus tamen ab hoc non recuperat.** Vol. VI. P. IX. O. 16. p. 26
- Transactio, nudo licet pacto, inita, jus agendi producit.** Vol. VI. P. IX. O. 159. p. 265
- Transactio stricte intelligi debet, etsi clausula generalis eidem adjecta fuerit.** Vol. VI. P. X. O. 286. p. 498
- Propter errorem calculi etiam transactiones retractari queunt.** Vol. V. P. VIII. O. 427. p. 702
- Propter læsionem ultra dimidium, transactio, non tantum in Electorali Saxonia, sed etiam communi foro, rescinditur.** Vol. I. P. I. O. 177. p. 281
- Transactio judicialis, vel saltem judicialiter confirmata, non rescinditur propter læsionem ultra dimidium.** Vol. IV. P. VI. O. 474. p. 751
- Transactio unius partis perfidia non infirmatur.** Vol. II. P. III. O. 173. p. 497
- Qui transactionem impugnat, ante omnia ea, quæ per illam accepit, restituere tenetur.** Vol. IV. P. VI. O. 489. p. 815
- Judex, qui ad transigendum partes cogit, injuriarum actione conveniri potest.** Vol. I. P. I. O. 225. p. 475
- Renunciatio exceptionis doli, quæ in ipso transactionis instrumento, aut ejus appendice, continetur, nullum effectum habet.** Vol. VI. P. X. O. 285. p. 496
- Exceptio Transactionis, in foro Communi, ante litem contestatam, locum habet, licet non sit in continenti liquida.** Vol. I. P. I. O. 43. p. 57

Litis renunciatio, etiam post conclusionem in causa, locum habet. Vol. VI. P. IX. O. 93. p. 149

Lib. III. Tit. I.

De Postulando.

Notarius, in ea causa, in qua officium suum præstitit, advocatus, aut procurator, esse nequit. Vol. V. P. VII. O. 27. p. 81

Fœmina, in casu necessitatis, pro parentibus & liberis, in iudicio admittitur. Vol. VI. P. IX. O. 81. p. 136

Syndicus, qui non simul membrum universitatis est, Advocati munus coram Iudicio, ubi certus Advocatorum numerus est, his invitis, obire nequit. Vol. VI. P. X. O. 497. p. 905

Schedulæ, qua probatio Iudici offertur, Advocatus nomen principalis subscribere potest, etsi, ne generali quidem, mandato instructus fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 424. p. 688

Judex ea, quæ facti sunt, ex officio supplere tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 371. p. 632

Jus retentionis Actorum in causis publicis, & ubi ex officio proceditur, locum non habet. Vol. VI. P. IX. O. 98. p. 152

Quando dubium est, an Advocatus injuriandi, an reum de-

fendendi animo, aliquid scripserit, iuramentum decerni potest. Vol. IV. P. V. O. 104. p. 157

Advocatus in causa, in qua patrocinium præstitit, deposito licet officio, testis pro cliente esse nequit. Vol. IV. P. VI. O. 292. p. 490

Potest aliquando Iudex Advocatum, qui injuriis & verbis contumeliosis in suis scriptis usus est, sine prævia responsione, ohne Vernehmung, arbitrarie punire. Vol. V. P. VII. O. 207. p. 403

Declaratio facta in termino ad Acta, de opera certi Advocati, in jure deducendo adhibenda, etiam subsequentes terminos complecti intelligitur. Vol. V. P. VII. O. 196. p. 388

Advocatus in propria causa, honorarium exigere non potest, nisi per modum damni & interesse. Vol. IV. P. VI. O. 279. p. 468

Advocatus, qui patrocinio suo renunciat, non tenetur iuramentum calumniæ generale præstare, etsi jam in alia causa hujusmodi renunciationem insuper habuerit, & propterea punitus fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 316. p. 575

Adversus ea, quæ Advocatus in

judicio neglexit, cliens, ne quidem in subsidium, in integrum restituitur. Vol. V. P. VIII

O. 363. p. 627

Advocatus ordinarius Superioris Judicii, qui in aliquo minoris momenti oppido Scribæ Publici officio simul fungitur, jure proëdrias præ illius Decurionibus gaudet. Vol. I. P. I.

O. 176. p. 278

Advocati immatriculati Actuarios ordine præcedunt. Vol. II. P. III. O. 175. p. 500

Lib. III. Tit. II.

De His, qui notantur infamia.

Operistæ, quos vulgo appellant, & Comœdiarum hodierni actores, neque infames sunt, neque levis notæ macula laborant. Vol. V. P. VII. O. 184. p. 368

Relegatio non semper infamiam refert. Vol. IV. P. V. O. 151. p. 230

Qui intuitu delicti publici in contumaciam pro confesso & convicto habetur, infamiam haud incurrit. Vol. V. P. VIII. O. 495. p. 847

Hoc solum, quod quis per testes ad inquisitionem specialem gravatus sit, non sufficit, ut a

collegio opificum excludi, aut suspendi queat. Vol. VI. P. X. O. 412. p. 744

Reus, propter specialem, in qua hæret, inquisitionem, non semper, præsertim extra Saxoniam, ab officio suspendendus est. Vol. II. P. III. O. 58. p. 145

Qui torturam sustinuit, nec infamis, nec levi macula notatus, censeretur debet. Vol. V. P. VIII. O. 311. p. 571

Qui filiam carnificis in matrimonium ducit, levis notæ maculam haud incurrit. Vol. III. P. IV. O. 107. p. 281

Qui uxorem, ex stupro natam, ducit, propterea a collegio opificum excludi nequit. Vol. V. P. VII. O. 22. p. 73

A collegio opificum non excludendus, imo nec a consulatu removendus est, qui foeminam, ab alio vitiatam, uxorem duxit. Vol. V. P. VII. O. 170. p. 332

Filius ob sorditum vitæ genus, quod pater exercet, ab officiis publicis excludi non debet. Vol. II. P. III. O. 250. p. 631

Lib. III. Tit. III.

De Procuratoribus, & Defensoribus.

Sola detentio documenti non sufficit, ut quis ad causam se legitime

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- legitimasse censeri debeat. Vol. IV. P. V. O. 247. p. 409.
- Causam, ad quam procurator judicialis constituitur, generatim in mandato exprimi sufficit. Vol. V. P. VII. O. 36. p. 92
- Facultas iurjurandum deferendi, mandato inserta, potestatem illud, semel delatum, revocandi non continet. Vol. IV. P. VI. O. 329. p. 540
- Sub facultate transigendi in mandatis, potestas iurjurandum deferendi, haud continetur. Vol. III. P. IV. O. 53. p. 185
- Potestas recipiendi citationes, quam foemina majorennis Saxonica, cum curatore, huic ipsi dedit, nullum omnino effectum habet. Vol. VI. P. IX. O. 20. p. 46
- Qui habet potestatem transigendi, vi hujus contrademonstrationi renunciare nequit. Vol. VI. P. X. O. 367. p. 653
- Mandatum, in quo causa speciatim non est expressa, invalidum habetur. Vol. VI. P. X. O. 386. p. 696
- Clausula cum libera in mandatis extrajudicialibus superflua est, nullumque effectum habet. Vol. I. P. I. O. 216. p. 433
- Procurator vi potestatis, iterum iterumque substituendi, in mandato sibi concessa, non potest substituto facultatem ulterius substituendi conferre. Vol. I. P. I. O. 242. p. 492
- Sustinetur mandatum, cui Notarius mandantis, literarum ignari, nomen subscripsit, etsi nullos testes adhibuerit. Vol. VI. P. IX. O. 11. p. 12
- Extra Saxoniam satis est, mandatum subscriptum a mandante esse, licet subsignatum haud sit. Vol. I. P. I. O. 244. p. 494
- Quamvis sigillatio mandati per rem judicatam injuncta sit, sufficit tamen illius loco consuetata formula: *In Mangelung meines Pertschaffts.* Vol. IV. P. V. O. 25. p. 37
- Implicatus nominis ductus in sigillo, mandatum, in Saxonia Electorali, vitiat. Vol. III. P. IV. O. 196. p. 515
- In foro Saxonico post sententiam definitivam, quando acta procuratoris, ob mandati vitium, impugnantur, non licet domino ratum habere, quod gestum est. Vol. I. P. I. O. 247. p. 508
- Si charta blanca, quam vocant, aliter extensa fuerit, atque illius contenta inferunt, executive agi nequit. Vol. IV. P. VI. O. 260. p. 451
- Qui chartam blancam, ut vocant, alteri tradit, clausulas in ejus extensione adjectas agnoscere tene-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- tenetur. Vol. VI. P. X. O. 96. p. 518
- Ex indossamento in bianco, quod vocant, juxta Ordin. Camb. Lips. adversus indossantem agi nequit. Vol. VI. P. X. O. 52. p. 628
- Qui in primo termino tutorium & curatorium, Actis jam insertum, allegare negligit, mulctam haud incurrit. Vol. IV. P. VI. O. 265. p. 456
- In actoriis, a solis tutoribus & curatoribus, datis, clausula heredum necessaria haud est. Vol. IV. P. VI. O. 402. p. 649
- In actorio, a muliere simul subscripto, clausula heredum necessaria est. Vol. I. P. I. O. 245. p. 495
- Ad Exceptiones, quæ fatalia in foro Saxonico suspendunt, pertinet etiam illegitimationis Exceptio. Vol. II. P. III. O. 19. p. 47
- Exceptio legitimationis adhuc locum habet, quamvis super eadem, quod sufficienter facta sit, res judicata adsit. Vol. IV. P. V. O. 24. p. 35
- Dispositio juris, quæ omnes exceptiones in primo termino opponi jubet, non pertinet ad exceptionem legitimationis. Vol. IV. P. VI. O. 274. p. 611
- Exceptio illegitimationis, quocunque processus tempore, urgeri potest. Vol. II. P. III. O. 109. p. 240
- Potest quis pro consorte litis, cum cautione rati, in Judicio comparere, etsi hic pupillus, aut minor sit. Vol. IV. P. VI. O. 353. p. 586
- Filius, præstita cautione rati, adversus debitorem patris, valide, jure cambiali, experitur. Vol. VI. P. IX. O. 216. p. 387
- Mater in judicio, cum cautione rati, pro liberis non admittitur. Vol. I. P. I. O. 135. p. 192
- Jus de rato cavendi, affinibus indultum, soluta affinitate, extinguitur. Vol. I. P. II. O. 381. p. 722
- Qui accessorie, intuitu alterius litigantium, intervenit, pro eodem, cum cautione rati, in Judicio admittitur. Vol. IV. P. VI. O. 261. p. 452
- Frater, nomine fratris, cum cautione rati, arrestum bonis debitoris valide imponit. Vol. IV. P. VI. O. 332. p. 542
- Maritus, vi præstitæ cautionis de rato, nomine uxoris, valide haud transigit, etsi judicialis auctoritas accesserit. Vol. IV. P. VI. O. 358. p. 592
- Quando consors litis pro se, & cum cautione rati, pro absentibus,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

bus, iuramentum super articulis probatorialibus in termino defert, atque adversarius ad hos respondet, absentes expensas termini refundere haud tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 426. p. 689 Solus curator foeminae, pro absentibus litis consortibus, de rato cavere nequit. Vol. V. P. VII. O. 21. p. 72 In praestanda cautione rati opus non est, ut bona immobilia Magistratus auctoritate judicialiter oppignorentur. Vol. IV. P. VI. O. 354. p. 588 Dominus hodieque post litem contestatam, invito adversario, & absque praevia causae cognitione, alium procuratorem constituere nequit. Vol. V. P. VII. O. 42. p. 103 Foemina, in casu necessitatis, pro parentibus & liberis, in iudicio admittitur. Vol. VI. P. IX. O. 81. p. 136 Uxor pro marito in iudicio haud admittitur. Vol. V. P. VII. O. 214. p. 409 Notarius in ea causa, in qua officium suum praestitit, advocatus, aut procurator esse nequit. Vol. V. P. VII. O. 27. p. 81 In causis matrimonialibus partes in primo termino, quem vocant, ipsae comparere tenen-	tur, nec procurator admittitur. Vol. IV. P. V. O. 182. p. 287 In causis criminalibus procurator non admittitur, sed personalis comparitio necessaria est. Vol. VI. P. IX. O. 198. p. 354 Ut procurator copias pro originalibus recognoscere queat, speciali mandato opus est, neque sola recognoscendi potestas, mandato adjecta, sufficit. Vol. IV. P. VI. O. 380. p. 619 Ad hoc, ut quis Advocatum ex pluribus eligere queat, speciali mandato opus est. Vol. IV. P. VI. O. 425. p. 688 Reassumptio litis sine speciali mandato fieri nequit. Vol. V. P. VII. O. 128. p. 250 Quando citatio ad publicandam sententiam procuratori, speciale mandatum ad id non habenti, insinuata est, hoc Domino non praepjudicat, etsi procurator in termino comparuerit. Vol. V. P. VII. O. 152. p. 305 Maritus in Iudicio non potest, ne quidem una cum uxore actum, qui speciale mandatum requirit, expedire. Vol. I. P. I. O. 323. p. 607 In Saxonia Electorali insinuatio citationis procuratori fieri nequit, nisi de illa recipienda specialis clausula mandato ejus inserta sit. Vol. I. P. I. O. 231. p. 480

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- Procurator** facta in litis contestatione, semel a se negata, deinceps, sine speciali mandato, affirmare nequit. Vol. VI. P. X. O. 483. p. 865
- Ad primam atque secundam dilationem** petendam speciali mandato opus haud est. Vol. VI. P. IX. O. 223. p. 395
- Productio documentorum** speciale mandatum haud requirit. Vol. IV. P. V. O. 105. p. 158
- Præstatio** gvarandæ non requirit speciale mandatum. Vol. IV. P. V. O. 7. p. 13
- Probatio** absque speciali mandato fieri potest. Vol. III. P. IV. O. 9. p. 132
- Mandatum generale** ad alienandum non sufficit. Vol. II. P. III. O. 242. p. 614
- Contra præstationem** cautionis, pro reconventionem & expensis, defectus specialis mandati frustra urgetur. Vol. II. P. III. O. 101. p. 228
- Ad revocandam** juramenti delationem speciali mandato opus est. Vol. I. P. I. O. 140. p. 199
- Qui alterius nomine** sine speciali mandato transigit, non tenetur ad id, quod interest, etsi de rato caverit. Vol. IV. P. VI. O. 359. p. 593
- Jure Civili**, post litem contestatam, citatio procuratori recte insinuatur. Vol. V. P. VIII. O. 348. p. 613
- Si duo procuratores** in solidum constituti sunt, alter alterum haud excludit, etsi solus causam in aliquo termino tractaverit. Vol. VI. P. IX. O. 38. p. 94
- Quando substitutus** procuratoris aliquid in judicio neglexit, ille ante omnia excutiendus est. Vol. VI. P. IX. O. 190. p. 325
- Quando plures procuratores** simpliciter, nec in solidum, constituti sunt, nonnisi conjunctim, in judicio admittuntur. Vol. VI. P. X. O. 348. p. 622
- Dominium litis**, quod procurator Jur. Rom. habet, hodie non plane cessat. Vol. I. P. I. O. 230. p. 480
- Juramentum** in alterius animam, invito adversario, præstari nequit. Vol. IV. P. V. O. 465. p. 739
- Quando lis de re incertæ** æstimationis est, Dominus ob culpam sui Procuratoris statim, eoque non excusso, in integrum restituitur. Vol. I. P. I. O. 11. p. 21
- Schedulæ**, qua probatio Judicis offertur, Advocatus nomen principalis subscribere potest, etsi, ne generali quidem, mandato

dato instructus fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 424. p. 688
 Declaratio facta in termino ad Acta, de opera certi Advocati, in jure deducendo, adhibenda, etiam subsequentes terminos complecti intelligitur. Vol. V. P. VII. O. 196. p. 388
 Successor in officio ad reassumendam litem recte citatur. Vol. V. P. VIII. O. 383 p. 647
 Mandatum prius per posterius revocatur, etsi mandatarius revocationis ignarus fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 488. p. 830
 Procurator hodie regulariter nec ante, nec post litem contestatam, invito domino, mandato renunciare potest. Vol. IV. P. VI. O. 345. p. 570

Lib. III. Tit. IV.

Quod cujusque Universitatis nomine, vel contra eam, agatur.

Syndicus universitatis, convocatis rite omnibus, & duabus ad minimum tertiis presentibus, per majora constitui debet. Vol. IV. P. V. O. 18. p. 29
 Constitutio Syndici, tempore invasionis Svecicæ facta, sustineri potest, etsi singula universitatis membra convocata haud

sint. Vol. IV. P. V. O. 97. p. 146

Quamvis omnia universitatis membra in Judicio compareant, ipsis tamen, ut jura sua per Syndicum proponant, injungi solet. Vol. IV. P. VI. O. 434. p. 695. & Vol. VI. P. IX. O. 106. p. 166

Constitutio plurium Syndicorum censetur semper cum clausula: *Samt und sonders*, facta esse, etsi illa expressa haud sit. Vol. IV. P. V. O. 160. p. 248

Universitas, etsi parva sit, in causis judicialibus, syndicum constituere tenetur. Vol. VI. P. X. O. 481. p. 864

Universitas, culpa Syndici læsa, electionem habet, utrum adversus hanc agere, an restitutionem petere malit. Vol. V. P. VII. O. 73. p. 157

Ad certum salarium, Syndico universitatis, quod ex singulorum bonis colligi oporteat, constituendam, omnium consensu opus est. Vol. VI. P. X. O. 498. p. 908

Cautionem, de non amplius turbando, nomine Universitatis syndicus, speciali mandato instructus, recte præstat. Vol. V. P. VIII. O. 364. p. 627

Ad jusjurandum nomine Universitatis præstandum, inter alia

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

lia illius membra etiam Syndicus admittitur. Vol. V. P. VII. O. 49. p. 110

Quando cum pluribus res est, qui tanquam singuli considerantur, etiam uni ex illis superspeciali facto iusjurandum deferri potest. Vol. III. P. IV. O. 48. p. 181

Universitas per tres quatuorve, qui optimam rei notitiam habent, jurat. Vol. I. P. I. O. 292. p. 564

Pro debito universitatis vel collegii, legitime contracto, non tenentur singula membra, nequidem in subsidium. Vol. IV. P. V. O. 11. p. 20

Cautio a Senatu, consentientibus licet Tribunis, præstita, bona civitatis non afficit. Vol. II. P. III. O. 37. p. 82

Quando universitas commisit spolium, etiam singulis membris, quæ in illud consenserunt, exceptio spolii opponi potest. Vol. VI. P. X. O. 257. p. 453

Syndicus, qui non simul membrum universitatis est, Advocati munus coram Iudicio, ubi certus Advocatorum numerus est, his invitis, obire nequit. Vol. VI. P. X. O. 497. p. 905

Lib. III. Tit. V.

De Negotiis gestis.

Actio negotiorum gestorum utilis datur, quoties alterius utilitas actu promota, etsi intentio eandem promovendi defuerit. Vol. VI. P. X. O. 262. p. 458

Qui in funus defuncti maiores sumtus, quam is voluit, facit, eorum repetitionem non habet. Vol. III. P. IV. O. 177. p. 488

Qui in rem alienam maiores impensas fecit, quam dominus voluit, earum repetitionem non habet. Vol. V. P. VII. O. 330. p. 594

Mater, quæ bona filii administrat, ex his eum aluisse, sumtusque in studia præstitisse, præsumitur. Vol. IV. P. V. O. 42. p. 59

Qui immunitatem ab omnibus collectis habet, ne quidem actione negotiorum gestorum tenetur, quoties ipsius & gerentis negotium necessario nexum est. Vol. I. P. I. O. 255. p. 506

Quando singula universitatis membra se in solidum, beneficio divisionis renunciando, obligarunt, nihil ipsis prodest adjecta clausula, de debito, juxta modum sexagenarum, nach den Schocken, solvendo. Vol. V. P. VIII. O. 413. p. 689

Quando de delicto, & poena imponenda, agitur, illi, qui in officio,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

cio, ex universitate, succedunt, jurare haud tenentur. Vol. V. P. VIII. O. 409. p. 687

Lib. III. Tit. VI.
De Calumniatoribus.

Lib. IV. Tit. I.

De in integrum restitutione.

Rusticitas non est causa restitutionis in integrum. Vol. I. P. I. O. 52. p. 68

Cœcitas non est justa causa restitutionis in integrum. Vol. I. P. II. O. 390. p. 739

Restitutio in integrum, non aliter, quam prævia causæ cognitione, concedi debet. Vol. IV. P. VI. O. 466. p. 740

Sola senectus non est causa restitutionis in integrum. Vol. IV. P. VI. O. 470. p. 745

Quando universitas in legitima impedimenta condemnata est, exceptiones suas, adversus actionem competentes, per modum restitutionis in integrum deducere potest. Vol. V. P. VIII. O. 264. p. 487

Restitutio in integrum adversus rem judicatam, quæ litis ingressum impedit, non incidenter, sed principaliter peti debet. Vol. VI. P. X. O. 362. p. 641

Libellus restitutionis in integrum haud admittendus est, si læsio in eodem non specificè expressa. Vol. V. P. VIII. O. 400. p. 669

Querela nullitatis, cum beneficio restitutionis in integrum, in eodem libello, subordinate cumulari potest. Vol. VI. P. IX. O. 189. p. 324

Restitutio in integrum non tantum læso, sed & ejus successori, siue universalis, siue singularis fuerit, competit. Vol. V. P. VII. O. 239. p. 442

Universitates indistincte beneficio restitutionis in integrum gaudent. Vol. II. P. III. O. 74. p. 178

Universitas, culpa Syndici læsa, electionem habet, utrum adversus hunc agere, an restitutionem petere malit. Vol. V. P. VII. O. 73. p. 157

Fiscus adversus ea, quæ ab officialibus in ejus præjudicium gesta, vel neglecta sunt, in integrum restituitur. Vol. V. P. VII. O. 87. p. 178

In foro, etiam communi, foeminis, intuitu dotis & illatorum, restitutio in integrum competit. Vol. VI. P. X. O. 408. p. 737

Quando lis de re incertæ æstimationis est, dominus ob culpam sui Procuratoris statim, eoque non excusso, in inte-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- grum restituitur. Vol. I. P. I. O. II. p. 21
- Qui per Advocatum, qui simul procurator est, litigat, contra neglectum fatale in subsidium in integrum restituitur, licet citationes non procuratori, sed ipsi principali insinuatae sint. Vol. I. P. I. O. 3. p. 3
- Quando Actuarius, loco Advocati, leutationem nomine universitatis prosequitur, hæc quidem in integrum restituitur, sed ille poenam incurrit. Vol. VI. P. X. O. 432. p. 772
- Si quid in processu tutores & curatores negligant, pupillis ac minoribus electio competit, utrum adversus ipsos experiri, aut contra eorum factum in integrum restitui velint. Vol. I. P. I. O. 264. p. 516
- Adversus delatum & præstitum iuramentum iudiciale, restitutio in integrum locum non habet. Vol. VI. P. X. O. 496. p. 903
- Adversus ea, quæ Advocatus in iudicio neglexit, cliens, ne quidem in subsidium in integrum restituitur. Vol. V. P. VIII. O. 363. p. 627
- Coheres absens, & ignorans, adversus divisionem a præsentibus factam, restitutionem in integrum recte petit, etsi curator ipsi constitutus fuerit. Vol. V. P. VII. O. 20. p. 71
- Beneficium restitutionis in integrum, etiam in causa stupri, locum habet. Vol. V. P. VII. O. 154. p. 307
- Imploratio pro impetranda restitutione in integrum, recipienda est, etsi læsio, cæteraque ejus requisita, in continenti liquidanda non sint. Vol. VI. P. X. O. 467. p. 827
- Qui in integrum restituitur, adversario expensas refundere tenetur. Vol. III. P. IV. O. 113. p. 288
- Vera contumacia beneficium restitutionis in integrum excludit. Vol. VI. P. X. O. 374. p. 664
- Licentiatu beneficium competentiae gaudet. Vol. VI. P. IX. O. 118. p. 389
- Post litem contestatam actio, sua natura perpetua, ab universitate intra 44. annos continuari potest. Vol. VI. P. X. O. 436. p. 777

Lib. IV. Tit. II.

Quod metus causa gestum erit.

Promissiones, etsi juratae, quæ ab eo fiunt, qui vinculis detinentur, præsumuntur metu extortæ, adeoque retractari queunt.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

unt. Vol. IV. P. VI. O. 483.
p. 781

Liberi adversus gesta cum parentibus ex capite metus in integrum restituuntur. Vol. IV. P. VI. O. 257. p. 448

Actio quod metus causa, in quadruplum, adhuc hodie locum habet. Vol. II. P. III. O. 24. p. 52

Quando legatarius, rem sibi legatam, & nondum ab herede possessam, privata auctoritate occupat, jus suum haud amittit. Vol. V. P. VII. O. 38. p. 93

Ad amissionem crediti, ex Edicto D. Marci, simplex arrestum, & abusus jurisdictionis, haud sufficiunt. Vol. IV. P. VI. O. 261. p. 461

Qui auctori rem propria auctoritate aufert, hodiernum in poenam Decreti D. Marci incidit. Vol. I. P. I. O. 203. p. 360

Lib. IV. Tit. III.

De Dolo malo.

Contractus, propter dolum incidentem, ipso jure nullus haud est. Vol. VI. P. X. O. 284. p. 494

Quod emptor venditorem ad fidem de pretio habendam dolo induxerit, ex hoc solo non probatur, quod emptor, jam

tempore contractus, non solvendo fuerit. Vol. III. P. IV. O. 226. p. 586

Qui creditorem ad concedendam debitori dilationem dolo induxit, ad damnum inde ortum refarciendum conveniri potest. Vol. II. P. III. O. 153. p. 435.

Clausula transactionis super exceptione doli, si in ipso contractus instrumento contineatur, nullum effectum habet. Vol. I. P. I. O. 98. p. 132

Renunciatio exceptionis doli, quæ in ipso transactionis instrumento, aut ejus appendice continetur, nullum effectum habet. Vol. VI. P. X. O. p. 285. p. 496

Loco actionis de dolo, per lapsum biennii extinctæ, actione in factum uti licet. Vol. VI. P. X. O. 287. p. 500

Lib. IV. Tit. IV.

De minoribus viginti quinque annis.

Qui minorennitatem, atque adeo inhabilitatem alteri objicit, eandem probare debet. Vol. II. P. III. O. 53. p. 120

Majorennitas non præsumitur, sed ab allegante probari debet. Vol. IV. P. VI. O. 305. p. 511

Quando appellationi, vel leutationi,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tioni, locus non relinquatur, minor adhuc beneficio restitutionis in integrum gaudet. Vol. III. P. IV. O. 247. p. 623 Restitutio minoris adversus fatale, in causa dividua, socio majori non prodest. Vol. I. P. I. O. 112. p. 156 Quando majorennis est læsus, heres ejus, licet minorennis sit, non restituitur in integrum. Vol. II. P. III. O. 130. p. 383 Minor adversus fatale neglectum in integrum restituitur, quamvis specialem læsionem haud probaverit. Vol. IV. P. V. O. 82. p. 128 Contra negotium, a patre majorenni gestum, liberi minores non gaudent beneficio restitutionis in integrum. Vol. V. P. VIII. O. 275. p. 506 Minor adversus neglectum fatale etiam contra minorem in integrum restituitur. Vol. V. P. VIII. O. 379. p. 638 Minor adversus fatale, licet secunda vice lapsus, in integrum restituitur. Vol. I. P. I. O. 319. p. 603 Minor contra actus judiciales in causa matrimoniali in integrum restituitur. Vol. I. P. II. O. 395. p. 749 In foro, etiam communi, foeminis, intuitu dotis & illatorum, re-	stitutio in integrum competit. Vol. VI. P. X. O. 408. p. 737 Curator contractum, a se, nomine minoris, initum, ex capite læsionis impugnare nequit. Vol. I. P. I. O. 266. p. 517 Ad excludendum beneficium restitutionis in integrum sufficit minoris juramentum, scripto comprehensum. Vol. II. P. III. O. 80. p. 192 Negotium, ipso jure nullum, juramento minoris confirmatur, nec restitutio hoc casu locum habet. Vol. I. P. I. O. 217. p. 448 Si minor dolo se majorem dixerit, beneficio restitutionis in integrum non gaudet. Vol. IV. P. V. O. 119. p. 173 Universitates indistincte beneficio restitutionis in integrum gaudent. Vol. II. P. III. O. 74. p. 178 Quando universitas, in legitima impedimenta condemnata est, exceptiones suas, adversus actionem competentes, per modum restitutionis in integrum deducere potest. Vol. V. P. VIII. O. 264. p. 487 Contra sententiam, in possessorio summarissimo latam universitati competit beneficium restitutionis in integrum. Vol. I. P. I. O. 125. p. 174

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Lib. IV. Tit. VI.

Ex quibus causis maiores viginti quinque annis in integrum restituuntur.

Restitutio in integrum ex clausula generali Prætoris ob solam læsionem non datur. Vol. II. P. III. O. 212. p. 562

Quando maiorennis est læsus, heres ejus, licet minorennis sit, non restituitur in integrum. Vol. II. P. III. O. 130. p. 383

Qui restitutionem in integrum ex capite absentiae, petit, qualis illa fuerit, probare debet. Vol. V. P. VII. O. 237. p. 439

Absens reipublicæ causa, qui procuratorem reliquit, & ab eo defendi potuit, non prius, quam eo excusso, in integrum restituitur. Vol. IV. P. VI. O. 166. p. 263

Quando procurator solvendo non est, dominus ex clausula generali Prætoris in integrum restituitur. Vol. I. P. II. O. 391. p. 740

Pauper contra elapsum fatale in integrum restituitur, si modo paupertas causam neglectui dederit. Vol. II. P. III. O. 9. p. 37

Lib. IV. Tit. VII.

De alienatione judicii, mutandi causa facta.

Actio potentiori, quamvis non

intuitu officii talis sit, valide cedere nequit. Vol. II. P. III. O. 209. p. 557

Lib. IV. Tit. VIII.

De Receptis, qui arbitrium receperunt, ut sententiam dicant.

Arbiter, ut, laudum pronuncians, litem finiat, a Judice compelli potest. Vol. VI. P. X. O. 447. p. 795

Pœna conventionalis in casum, quo focius non coram arbitris, sed Magistratu litigaverit, statuta, non pertinet ad casum, quo ad dissolvendam penitus societatem agitur. Vol. I. P. II. O. 459. p. 921

Lib. IV. Tit. IX.

Nautæ, Caupones, Stabularii ut recepta restituant.

Caupo hospiti recepto ex quasi contractu obligatur. Vol. V. P. VIII. O. 319. p. 577

Ut caupo actione de receptis conveniri queat, specialis rerum assignatio haud requiritur. Vol. V. P. VIII. O. 320. p. 578

Actio de receptis adversus privatos rhedarios locum non habet. Vol. VI. P. IX. O. 229. p. 393

Ggg gg

In

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

In actionem de receptis omne damnum venit, quamvis citra excusatoris culpam contigerit. Vol. V. P. VIII. O. 321. p. 578

In actione de receptis nunquam actor cauponis culpam sive allegare sive probare tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 322. p. 581

Actor in actione de receptis, & illationem rerum, & damnum datum probare debet. Vol. V. P. VIII. O. 323. p. 583

Magister Postarum, vel auriga, ad damnum refarciendum tenetur, quoties vel minima ipsius culpa concurrat. Vol. III. P. IV. O. 238. p. 613

Auriga, cui merces vehendæ locatæ & traditæ sunt, ad earum æstimationem tenetur, licet ante, quam currui imponerentur, citra ejus culpam perierint. Vol. I. P. II. O. 463. p. 927

Jus cauponam habendi includit jus diversorii. Vol. II. P. III. O. 195. p. 534

Cauponibus, denen Erb- & Kerschmarn, ex Ordin. Process. Saxon. d. Ann. 1555. nullum jus prohibendi regulariter competit. Vol. I. P. I. O. 276. p. 530

Lib. V. Tit. I.

De Judiciis, & ubi quisque agere, vel conveniri debeat.

De Processu.

Causa Ordinaria per Rescriptum Principis in summariam commutari potest. Vol. IV. P. V. O. 190. p. 301

Processus ordinarius hoc ipso in summarium mutatus haud esse censetur, quod tantum responsio ad libellum, Antwort, per rem judicatam, injuncta. Vol. V. P. VIII. O. 456. p. 744

Quando in actione hypothecaria possessio ex parte rei non in continenti per documentum probari potest, ordinario processu utendum. Vol. VI. P. X. O. 255. p. 41

Regulariter in causis fiscalibus eadem procedendi forma observatur, quæ in aliis causis obtinet. Vol. VI. P. X. O. 71. p. 836

Amicabilis compositio non pertinet ad substantiam processus. Vol. I. P. I. O. 224. p. 474

Causæ ecclesiasticæ, coram Consistoriis, regulariter processu summario ventilantur. Vol. VI. P. X. O. 462. p. 816

In iis causis, quæ res politicas, Policey-Sachen, concernunt, summarie procedendum. Vol. I. P. I. O. 70. p. 86

Processus Summarius etiam in actione injuriarum æstimatoria, invito licet reo, locum habet,

bet, adeoque actor recognitionem documentorum recte petit. Vol. I. P. I. O. 105. p. 145

Non semper consultum est, in Saxonia processum summarium ex §. 8. Resol. Gravam. de Ann. 1661. institui. Vol. I. P. I. O. 335. p. 623

Processui summario ex §. 8. Resolut. Gravam. de Ann. 1661. locus haud est, quando vel unicum libelli caput ex Documentis liquidum non est. Vol. III. P. IV. O. 39. p. 173

Si actor in processu executivo librum mercatorium a reo productum recognoscat, censetur ab eo processus genere recessisse, adeoque reus ad suppletorium admitti potest. Vol. I. P. I. O. 41. p. 56

Ex negotio bilaterali cum effectu executive agi nequit, nisi actor ex sua parte implementum demonstraverit. Vol. I. P. I. O. 149. p. 209

Quando in processu executivo reo propter recognitionem etiam responsio ad libellum, Antwort, per rem judicatam iuncta est, exceptiones altioris indaginis admittendæ sunt. Vol. I. P. II. O. 358 p. 661

Documentum, quod ad aliud sese refert, gvarentigionatum haud est, adeoque executive

ex eodem agi nequit. Vol. I. P. II. O. 362. p. 668

Instrumentum, quod non subscriptum, sed tantum sigillo munitum est, pro gvarentigionato haberi, adeoque executive ex eo agi nequit. Vol. I. P. II. O. 416. p. 799

Ex instrumento rationum contra Senatum executive agi potest, quamvis sigillum et Consulibus regentis subscriptio deficiat. Vol. I. P. II. O. 497. p. 969

Fidejussor ex instrumento obligationis, quo simul fidejussio continetur, nec non apocha a creditore data, executive debitorem convenire potest. Vol. I. P. II. O. 498. p. 970

Ex instrumento, quod super, contractu, cum tutore inito, confectum ab eoque subscriptum est, adversus pupillum executive agi potest. Vol. IV. P. VI. O. 386 p. 632

Vox, Einlassen: petitioni recognitionis in libello adjecta, indoli processus executivi haud repugnat. Vol. IV. P. VI. O. 388. p. 635

Processus Cambialis & executivus propterea non cessat, quod documentum quodammodo laceratum est. Vol. IV. P. VI. O. 407. p. 657

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- Exceptio non ad impleti contractus, generatim objecta, in processu Executivo haud attenditur.** Vol. V. P. VII. O. 37. p. 92
- Satisfactio pro reconventionem & expensis etiam in processu executivo praestari debet.** Vol. V. P. VII. O. 233. p. 435
- Ex instrumento obligationis, quod administrator universitatis super mutuo dedit, adversus hanc executive agi nequit.** Vol. V. P. VIII. O. 282. p. 516
- Exceptio rei vitiosae, vim instrumenti garantigionati haud elidit, neque processum executivum impedit.** Vol. V. P. VII. O. 474. p. 789
- Debitor, qui in instrumento obligationis promisit, se soluturum, so bald er nur fönne, executive conveniri potest.** Vol. VI. P. IX. O. 86. p. 143
- Instrumentum referens non facit locum processui executivo.** Vol. VI. P. IX. O. 94. p. 149
- In terris Anhaltinis etiam in processu executivo probatio exceptionum per testes admittitur.** Vol. VI. P. IX. O. 172. p. 291
- Ex instrumento garantigionato etiam adversus debitoris heredem executive agi potest.** Vol. VI. P. X. O. 298. p. 526
- Ex instrumento depositi, in quo certa summa haud definita est, executive agi nequit.** Vol. VI. P. X. O. 320. p. 561
- Ex recessu judiciali, apud Saxones, ad executionem, sine praevia recognitione, agi potest.** Vol. VI. P. X. O. 426. p. 766
- Exceptio non ad impleti contractus etiam in processu executivo locum habet.** Vol. II. P. III. O. 172. p. 494
- In processu executivo depositiones testium non admittuntur.** Vol. II. P. III. O. 198. p. 540
- Rotuli testium, in possessorio adhibiti, fidem in petitorio haud faciunt.** Vol. I. P. II. O. 397. p. 752
- Actor, qui in petitorio agere coepit, ab hoc desistere, & possessorio remedio uti potest.** Vol. III. P. IV. O. 149. p. 355
- Quando iudicium petitorium tumultuarie motum est, reus tantisper in possessorio defendi, actor autem ad id rectius instituendum remitti potest.** Vol. IV. P. VI. O. 278. p. 467
- Reus coram iudice superiore, iudicio petitorio conventus, non prohibetur a iudice inferiore petere, ut ipsum adversusurbationem actoris in possessione defendat.** Vol. IV. P. VI. O. 381. p. 619
- Actor a petitorio desistere, & ex interdicto, uti possideris, agere potest**

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

potest. Vol. IV. P. VI. O. 475.
p. 752
Nihil impedit, quo minus causæ
possessoriae, etiam in foro Ec-
clesiastico ventilentur. Vol. V.
P. VIII. O. 255. p. 469
In iudicio possessorio ordinario,
hodie solennis atque ordinari-
us procedendi modus, attendi
solet. Vol. V. P. VII. O. 44.
p. 105
Causa fisci, etiam in possessorio
ordinario, atque petitorio, sum-
mariter tractanda est. Vol. IV.
P. VI. O. 430. p. 692
Ad victoriam in possessorio sum-
marissimo obtinendam non
præcise annua possessio requi-
ritur. Vol. I. P. I. O. 114. p. 160
Depositio testium, quorum sigil-
latim interest, ne quidem in
possessorio summarissimo at-
tendenda est. Vol. I. P. I. O. 115.
p. 161
In possessorio etiam summarissi-
mo sententiæ interlocutoriae
de testibus, iterato examinan-
dis, locus est. Vol. I. P. I. O. 119.
p. 166
Lis in possessorio summarissimo
mota, non habet effectum in-
terrumpendæ præscriptionis,
si possessor in eo vicerit. Vol. I.
P. I. O. 330. p. 616
Instituto possessorio summarissi-
mo, jura petitorii, non nisi co-

lorandæ possessionis causa, ad-
ducta esse censentur. Vol. III.
P. IV. O. 79. p. 240
In interdictis adipiscendæ & re-
cuperandæ possessionis etiam
aliquando summarissime pro-
cedi potest. Vol. IV. P. VI.
O. 472. p. 747
Potest etiam subditus aliquando
in possessorio summarissimo
adversus Principem defendi.
Vol. V. P. VIII. O. 439. p. 718
Objectum litis, etiam in posses-
sorio summarissimo, accurate de-
scribi debet. Vol. VI. P. X.
O. 372. p. 663
Nobilis, mediante registratura, ab
Actuario suo confecta, paritio-
nem in processu inhibitivo
probare nequit. Vol. I. P. I.
O. 116. p. 161

De Fatalibus.

Dubium est, an, in inferioribus
Saxon. Judiciis, septitudo lo-
cus sit. Vol. II. P. III. O. 171.
P. 493
Juramentum paupertatis, quo sal-
vandum fatale processus, diri-
gendum est ad id tempus, quo
illud lapsus, adeoque læsio il-
lata est. Vol. I. P. I. O. 226. p. 476
In dubio præsumendum, fatale,
quod vocant, in iudicio obser-
vatum potius, quam negle-
ctum

ctum esse. Vol. V. P. VIII. O. 422. p. 698

Fatalia, quamvis lege definita, Judex ex justa causa regulariter prorogare valet. Vol. V. P. VII. O. 216. p. 411

Solennitas legalis ad quartam dilationem impetrandam, eo casu necessaria haud est, quando hæc integrum terminum Saxonicum non complectitur. Vol. IV. P. V. O. 27. p. 39

De Judice.

Propter supervenientem cæcitatem, nemo ab officio Judicis, vel Magistratus, quod gerit, removendus est. Vol. II. P. III. O. 31. p. 71

Modum sepeliendi melancholicum, qui violentas sibi manus intulit, in Saxonia Elector. Judex Ecclesiasticus definit. Vol. III. P. IV. O. 164. p. 477

Juramento perhorrescentiæ toties locus est, quoties justa suspicionis causa allegari potest. Vol. IV. P. V. O. 165. p. 261

Dubium est, an pœna in §. 3. Mandat. de Duell. de Ann. 1712. definita, etiam tunc locum habeat, quando Judex ejus conditionis est, ut inter personas, in §. 1. designatas, referri nequeat. Vol. IV. P. VI. O. 296. p. 494

Qui ad jusjurandum perhorrescentiæ se offert, causas, cur Judicem pro suspecto habeat, probare non tenetur. Vol. V. P. VII. O. 84. p. 173

Incommoda, quæ ex conjunctione utriusque muneris, & Consulibus, & Actuariis, oriri solent, ad eam tollendam, sufficiunt. Vol. V. P. VIII. O. 269. p. 495

Actio principalis non præcise in judicio diffamantis instituenda, sed electio diffamantis est, ubi experiri velit, nisi aliud per rem judicatam expresse injunctum sit. Vol. I. P. I. O. 211. p. 424

Judex conventionis super reconventionem cognoscere nequit, nisi etiam ratione causæ competens sit. Vol. I. P. I. O. 241. p. 491

De Instantia.

Privilegio L. un. C. Quan. Imp. int. pupill. locus haud est, quando inter viduam, & personam æque miserabilem, de portione statutaria lis est. Vol. III. P. IV. O. 160. p. 470

De Foro Competente.

Hoc solum, quod Judex in testamento executor constitutus est, competentiam fori in petendis legatis haud inducit. Vol. IV. P. V. O. 102. p. 154

Provocatus ex L. Diffamar. 5. C. de Ingen.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Ingen. manumiss. electionem habet, utrum actionem principalem in foro diffamationis, an coram ordinario diffamati Judicio, movere velit. Vol. IV. P. V. O. 109. p. 161

Cadavera tollere, *Auffhebung der Todten*, est actus jurisdictionis superioris. Vol. IV. P. V. O. 121. p. 178

De operis rusticorum, solis ædilitiis exceptis, ordinarius Judex cognoscit. Vol. IV. P. VI. O. 363. p. 600

De Foro Originis.

Fœmina, quæ ministerium in Aula, etsi per longum tempus præstitit, forum originis hoc ipso amisisse, haud censetur. Vol. V. P. VIII. O. 285. p. 519

Uxor, quamdiu a marito, quoad vinculum, haud soluta est, ejus forum retinet. Vol. VI. P. X. O. 260. p. 456

De Foro Domicilii.

Successio mobilium fit secundum statuta civitatis, ubi defunctus domicilium habuit, & civis fuit, licet eodem in loco aliud, etiam superius forum, sortitus fuerit. Vol. III. P. IV. O. 142. p. 341

Miles, si nihil in patria possideat, ibi domicilium habere intelligitur, ubi meret. Vol. V. P. VII. O. 108. p. 221

Ex hoc solo, quod quis in alio loco commorari cœpit, animus mutandi domicilium colligi nequit. Vol. V. P. VII. O. 127. p. 250

Hoc solum, quod quis alicubi domum emit, ad forum domicilii haud sufficit. Vol. VI. P. IX. O. 116. p. 178

Qui domicilium sub alicujus jurisdictione constituit, subjectionem, sive jurato, sive stipulata manu saltem, si exigatur, profiteri tenetur. Vol. VI. P. X. O. 401. p. 723

Locus domicilii tamdiu competens forum reddit, quoad exemptio probetur. Vol. VI. P. X. O. 453. p. 802

De Foro Contractus.

Qui cum advena statim discessuro, fide de pretio habita, contraxit, eundem in loco contractus convenire nequit. Vol. V. P. VIII. O. 304. p. 552

De Foro Rei sitæ.

Actio communi dividundo etiam in foro rei sitæ recte instituitur. Vol. II. P. III. O. 183. p. 512

De Foro Delicti.

Citationem, in loco delicti, reo insinuatam esse, sufficit, etsi is statim inde discessurus fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 308. p. 514

Quando

Quando, in causa stupri, coram Iudice seculari, simul concurrat matrimonii promissio, carceris poena ibi non ante executioni datur, quam super matrimonio lis in Consistorio ad finem perducta fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 289. p. 527

Processus inquisitorius adversus reum in foro delicti recte instituitur, etsi absens sit. Vol. V. P. VIII. O. 380. p. 638

De Foro Deprehensionis.

Reus in foro apprehensionis, etsi non secundum jura loci, ubi deliquit, punitus, regulariter in hoc denuo puniri nequit. Vol. V. P. VII. O. 41. p. 100

A Iudice adversus injuriantem, qui ibi deliquit, procedi nequit, nisi sub illo domicilium habeat, aut saltem immobilia possideat, vel apprehendatur. Vol. VI. P. X. O. 428. p. 768

De Foro Arresti.

Locus impetrati arresti forum competens tribuit. Vol. II. P. III. O. 199. p. 542

De Foro Privilegiato.

Forum privilegiatum, quo clerici gaudent, ad totam familiam, adeoque etiam ad famulitium eorum pertinet. Vol. III. P. IV. O. 12. p. 137

Clerici hodie foro suo privilegiato nunquam, invito Consistorio, valide renunciare queunt. Vol. IV. P. VI. O. 340. p. 562

Præfetti militum honeste dimissi, certo respectu privilegiatum forum sortiuntur. Vol. V. P. VII. O. 53. p. 122

De Officio Judicis.

Causis, quæ tantum jura partium concernunt, Iudex, non imploratus, se immiscere non debet. Vol. III. P. IV. O. 156. p. 464

De Actuario.

Invalida est Actuarii constitutio, quæ privatim coram Notario & testibus facta est. Vol. III. P. IV. O. 203. p. 532

Notarius Actuarii officio non aliter, quam peculiari jurejurando adstrictus, rite fungitur. Vol. IV. P. V. O. 168. p. 265

Ut Actuarius, presentibus subditis, juret, in Saxonia Electorali necessum haud est, nisi ad eum effectum, ut Dominus Jurisdictionalis subditos, coram proprio judicio, convenire queat. Vol. IV. P. VI. O. 304. p. 509

Ad effectum, ut Nobilis Dominus adversus vasallum subditum, in Iudicio feudali, agat, non sufficit juramentum Actuarii generale. Vol. I. P. I. O. 229. p. 479

De Advocato.

Declaratio facta in termino ad acta, de opera certi Advocati, in jure deducendo, adhibenda, etiam subsequentes terminos complecti intelligitur. Vol. V. P. VII. O. 196. p. 388

De Effectu Judicii.

Post litem contestatam actio, sua natura perpetua, ab universitate intra 44. annos continuari potest. Vol. VI. P. IX. O. 436. p. 777

Quando utraque pars in termino publicandæ sententiæ emanet, is pro circumducto habetur, etsi registratura in Actis de facta publicatione reperiatur. Vol. IV. P. VI. O. 398. p. 646

De Actore & Reo.

Nemo ad agendum provocari potest, nisi diffamatio probeatur. Vol. II. P. III. O. 177. p. 504

Actor reo, super legitimatione ad causam, juramentum deferre nequit. Vol. II. P. III. O. 54. p. 121

Mercatores regulariter eodem, cum aliis, jure utuntur. Vol. II. P. III. O. 64. p. 157

Qui jusjurandum, super loculis depositis, sibi delatum, præstitit, nova actione, intuitu rerum, in illis contentarum, conveni-

ri nequit. Vol. VI. P. X. O. 321. p. 565

In foro Saxonico uxor sine curatore, specialiter constituto, plane non admittitur in Judicio, etsi cum marito compareat. Vol. V. P. VII. O. 217. p. 413

Vidua, quæ probata paupertate, in una causa, ad jura pauperum admittitur, postea etiam in aliis causis, contracto licet interim matrimonio, iisdem fruitur. Vol. IV. P. VI. O. 258 p. 449.

Pauperi adversarius, cum quo ipse lis est, super bonis, quæ vel sua, vel communia esse, prætendit, sumtus litis subministrare tenetur. Vol. IV. P. V. O. 83 p. 129

In causis matrimonialibus partes in primo termino, quem vocant, ipsæ comparere tenentur, nec procurator admittitur. Vol. IV. P. V. O. 182 p. 287

Qui propter publicum interesse aliquid adversus alterum Magistratui denunciat, partes actoris in ea causa suscipere haud tenetur. Vol. III. P. IV. O. 216. p. 566

Quando diffamatus ex L. Diffamari 5. C. de Ingen. manumiss. se ad probationem, *zum Beweis*, offert, eam non semper præcise per articulos peragere tenetur. Vol. III. P. IV. O. 166. p. 479

Qui alterum provocat ex L. Si Hhh hh conten-

contendat. 28. ff. de Fidejuss. ci-
tra ineptitudinem libelli im-
positionem perpetui silentii
petit. Vol. I. P. II. O. 487.
p. 953

De Litis Contestatione.

Reus, qui eo casu, quo super fa-
cto proprio juramentum dela-
tum est, litem negative con-
testatur, exceptiones suas per-
dit. Vol. I. P. I. O. 107. p. 148

Litis contestatio, quæ per sen-
tentiam pro insufficienti judi-
cata est, delationem jurisjuran-
di in foro Saxonico haud ex-
cludit. Vol. I. P. I. O. 145. p.
205

Per sententiam, qua reo injun-
cta est responsio ad libellum,
die Einlassung und Antwort, non
censentur ademptæ eidem esse
exceptiones dilatoriae, licet is
in priori termino comparue-
rit. Vol. I. P. II. O. 401. p. 760

Per litis contestationem incaute
factam fieri potest, ut recte ha-
beat sententia, quamvis libel-
lo non omnis conformis sit.
Vol. III. P. IV. O. 207. p. 535

Superflua est responsio ad ea li-
belli capita, quæ jus constitu-
tum continent. Vol. IV. P. V.
O. 207. p. 330

In Saxonia Electorali litis conte-
statio, Judici in scriptis exhi-

bita, pro non facta habetur, et-
si Actuarius eandem, sua manu
descriptam, ad Acta retulerit.
Vol. IV. P. VI. O. 444 p. 712

Periculosum est, eo casu, ubi litis
contestatio sub comminatione
injuncta, primo termini die, ea
omissa, septiduum sibi, sub e-
ventuali appellatione, refer-
vare. Vol. V. P. VIII. O. 357.
p. 623

Exceptio, etsi in continenti liqui-
da sit, si demum post litis con-
testationem objiciatur, litis in-
gressum impedire nequit. Vol.
VI. P. IX. O. 49. p. 105

Quando in libello actor allegat,
daß er vernehmen müssen, wie Be-
flagter dieses oder jenes gethan,
pœnam confessi & convicti re-
us non incurrit, etsi simplici-
ter per verbum: Nescit, re-
spondeat. Vol. VI. P. IX. O.
61. p. 117

Actor impedire nequit, quo mi-
nus reus, quæ litem contestan-
do negavit, postea, revocata ne-
gatione, affirmet. Vol. VI. P.
X. O. 380. p. 687

Sola supplicatio, pro impetranda
commessione, sine libello, Prin-
cipi exhibita, effectum litis
contestationis non habet. Vol.
VI. P. X. O. 456. p. 806

Procurator facta, in litis conte-
statione, a se semel negata, si-
ne

ne speciali mandato deinceps affirmare nequit. Vol. VI. P. X. O. 483. p. 865

Pœna confessi & convicti restringi debet ad eas libelli partes, ad quas litis contestatio, debito modo, facta haud est. Vol. II. P. III. O. 104. p. 232

De Litis Inficiatione.

Pœnæ inficiationis in L. ult. ff. de R. V. statutæ hodiernum locus est. Vol. I. P. I. O. 150. p. 212

De Litis Denunciatione.

Litis denunciatio, extra Saxoniam Electoralem, etiam privatis literis fieri potest. Vol. V. P. VII. O. 14. p. 62

Quando manifestum est, ad evictionem præstandam non teneri litis denunciatum, denunciatus statim repelli debet. Vol. V. P. VIII. O. 376. p. 636

Quando pupillus, adversus negotium, cum tertio, gestum, se in integrum restitui petit, hic regulariter tutori ejus frustra litem denunciat. Vol. VI. P. IX. O. 10. p. 12

Venditor, cui lis ab emptore denunciata est, defendere eum haud tenetur, nisi id speciatim promiserit. Vol. I. P. I. O. 251. p. 500

Litem auctori suo, in appellatio-

nis demum instantia, denunciare, periculosum est. Vol. I. P. I. O. 252. p. 501

De Interventione.

Interventio, quæ principalis est, regulariter, seu causa præjudicialis, ante omnia expedienda venit. Vol. I. P. II. O. 469. p. 937

Si is, ad quem potior defensio rei pertinet, alium agere permittat, deinceps ob interesse suum amplius intervenire nequit. Vol. I. P. II. O. 473. p. 942

Qui accessorie, intuitu alterius litigantium, intervenit, pro eodem cum cautione rati in judicio admittitur. Vol. IV. P. VI. O. 261. p. 452

Qui principaliter in causa intervenit, pro reconventionem & expensis cavere tenetur. Vol. V. P. VII. O. 123. p. 244

Interventio, licet sit principalis, coram eo foro, ubi lis pendet, ventilari debet. Vol. V. P. VII. O. 125. p. 247

Interventio in ipsa executione locum habere potest. Vol. V. P. VII. O. 176. p. 349

Interventio executionem impedire non potest, nisi sit in continenti liquida. Vol. II. P. III. O. 179. p. 507

De Reassumptione Litis.

Reassumptio litis, sine speciali mandato, fieri nequit. Vol. V. P. VII. O. 128. p. 250

Successor in officio ad reassumendam litem recte citatur. Vol. V. P. VIII. O. 383. p. 647.

Creditor debitoris viduam, ad litem reassumendam, propterea provocare nequit, quod illa res quasdam hereditarias alienaverit. Vol. VI. P. IX. O. 134. p. 203

De Reconventionem.

Reconventio, ante finitam conventionem, in foro etiam Saxonico, quandoque recte instituitur. Vol. III. P. IV. O. 1. p. 1

Creditor cambialis, reconventioni rem judicatam frustra opponit, quamvis, durante conventionem, ab eadem simpliciter absolutus fuerit. Vol. IV. P. V. O. 114. p. 165

Non obstante Mandato Electorali Saxonico de Cambiis, de Ann. 1699. reconventioni adversus indoffatarium locus est. Vol. V. P. VII. O. 131. p. 254

Reus, qui cum actore super conventionem transigit, reconventioni renunciare haudquaquam censetur. Vol. V. P. VIII. O. 350. p. 614

Exceptiones in processu ordina-

rio, vel summario, litis contestationi vel responsioni subiectæ, sed a Judice neglectæ, per modum reconventionis, aut separati processus, in Judicium deduci nequeunt. Vol. V. P. VIII. O. 362. p. 626

In judicio reconventionis actor, si immobilia non possideat, expensarum nomine cavere tenetur. Vol. VI. P. X. O. 445. p. 794

Quando reus id, quod in judicio conventionis solvit, per modum reconventionis repetit, frustra ipsi exceptio rei judicatæ opponitur. Vol. VI. P. X. O. 460. p. 813

Reconventioni, in foro Saxonico, non, nisi in causis connexis, locus est. Vol. I. P. I. O. 237. p. 487

Eo casu, quo depositio judicialis locum habet, reconventionis libellum, ante terminum, a Judice definitum, edere, necesse haud est. Vol. I. P. I. O. 238. p. 488

Reus pecuniam, ad quam actori solvendam, in processu executivo, per sententiam obstrictus fuit, in reconventionem recte condicit. Vol. I. P. I. O. 240. p. 490

De Litis Pendentia.

Sola Protestatio in scriptis facta, quamvis

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

quamvis adversarius ad eandem responderit, litis pendentiam haud inducit. Vol. II. P. III. O. 200. p. 543

Litis pendentia non inducitur, nisi citatio partibus actu insinuata fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 361. p. 625

De Litis Renunciatione.

Litis Renunciatio, etiam post conclusionem in causa, locum habet. Vol. VI. P. IX. O. 43. p. 149

De Actis Judicialibus.

Literarum, quibus Acta ad Iudicum collegium transmittuntur, exemplum Actis inferi debet. Vol. V. P. VIII. O. 265. p. 489

Vitium nullitatis hoc ipso non committitur, quod denunciatus ad inrotationem Actorum citatus haud est. Vol. V. P. VIII. O. 462. p. 746

Lib. V. Tit. II.

De inofficioso testamento.

Testamentum, in quo liberi injuste exheredati sunt, vi clausulae codicillaris sustinetur. Vol. I. P. II. O. 414. p. 788

Iusta exheredationis causa est, si filia matrem formalis cujusdam doli arguat. Vol. I. P. II. O. 413. p. 786

Causa exheredationis liberorum alia non admittenda, quam quae in Novell. 115. c. 3. recensentur. Vol. III. P. IV. O. 141. p. 339

In Saxonia Electorali liberi, propter neglectum in sponsalibus parentum consensum, si dehortatio parentum, & liberorum pertinacia accesserit, usque ad dimidiam partem legitimae exheredari queunt. Vol. VI. P. IX. O. 234. p. 413

Exheredatio invalida est, si pater filio legatum relinquat, eundemque a reliqua hereditate excludat. Vol. IV. P. V. O. 210. p. 337

Liberi impugnare non valent testamentum a patre de feudo novo, cum Domini directi consensu conditum, si legitimam salvam habeant. Vol. V. P. VII. O. 52. p. 116

Fratribus ac sororibus querela inofficiosi testamenti non aliter competit, quam si turpis persona ipsis praelata fuerit. Vol. IV. P. V. O. 35. p. 59

Testamento, per querelam inofficiosi rescisso, victoria omnibus ab intestato successuris, quamvis querelam non habeant, prodest. Vol. I. P. I. O. 270. p. 522

Jure novo subsistunt legata etiam si testamentum propter
Hhh hh 3 pra-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- præteritionem liberorum fit nullum. Vol. III. P. IV. O. 132. p. 319
- Qui testamentum patris, tanquam inofficiosum, impugnat, adhuc hodie lucrum, ultra legitimam in eo sibi relictum, amittit. Vol. VI. P. IX. O. 161. p. 267
- Qui paternum testamentum ex capite subsecutæ revocationis impugnat, propterea, licet succumbat, nullam hereditariæ portionis diminutionem patitur. Vol. I. P. I. O. 18. p. 28
- Obtestationes patris in testamento non impediunt, quo minus liberi supplementum legitimæ recte petant. Vol. II. P. III. O. 190. p. 526
- Exceptio testamenti, in quo actori, propter rationes, in eo adductas, minus legitima relictum est, litis ingressum impedire nequit. Vol. VI. P. X. O. 337. p. 606
- Qui successioni, ab intestato sibi debitæ renunciat, adhuc legitimam petere non prohibetur. Vol. V. P. VII. O. 107. p. 220
- Ex mobilibus defunctæ uxoris, quæ maritus apud Saxones consequitur, nulla Legitima collateralibus debetur. Vol. II. P. III. O. 67. p. 163
- Legitima ex ipsa substantia bonorum debetur; adeoque non va-
- let dispositio patris, qua liberos æstimatione legitimæ contentos esse jubet. Vol. I. P. I. O. 185. p. 316
- Legitima, in subsidium ex gerada, & rebus expeditoriis, suppleri debet. Vol. III. P. IV. O. 175. p. 486
- Eo casu, quo vidua portionem statutariam eligit, legitimam liberi ex universa massa, inclusis viduæ bonis, accipiunt. Vol. IV. P. V. O. 148. p. 224
- Successio in bonis mobilibus uxoris, quæ marito jure Saxónico debetur, intelligi debet, salva liberorum legitima. Vol. IV. P. V. O. 199. p. 313
- Testamentum, in quo pater liberis legitimam titulo singulari relinquit, ipso jure nullum est. Vol. I. P. II. O. 407. p. 772
- Legitima fratribus atque sororibus, etiam titulo singulari, valide relinquitur. Vol. VI. P. IX. O. 99. p. 154
- Pater in præjudicium liberorum legitimæ nihil valide disponit. Vol. I. P. I. O. 95. p. 126
- Æstimatio, seu taxatio bonorum, a patre facta, non valet, quatenus in præjudicium legitimæ vergit. Vol. I. P. II. O. 442. p. 898
- Prælegata in præjudicium legitimæ relicta non valent. Vol. II. P. III. O. 225. p. 581

Liberi

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Liberi non tenentur stare æstimatione bonorum, a patre facta, quatenus in præjudicium legitimæ tendit. Vol. II. P. III.

O. 243. p. 617

Quatenus pater liberos ultra legitimam heredes instituit, eosdem fideicommisso, etiam intuitu legitimæ, gravare potest.

Vol. IV. P. VI. O. 478. p. 761

Potest pater filium fideicommisso, etiam quoad legitimam, gravare; nisi hac sola contentus, reliquam hereditatem dimittere velit. Vol. VI. P. IX. O. 126. p. 185

Divisio bonorum, inter liberos facta, propterea non infirmatur, quod læsionem in legitima contineat. Vol. VI. P. IX. O. 208. p. 370

In computanda Legitima exheredati etiam numerari debent. Vol. II. P. III. O. 82. p. 193

Ad investigandam quantitatem legitimæ, hæreditas mediante inventario, vel jurata specificatione, indicanda est. Vol. III. P. IV. O. 174. p. 486

Qui plus, quam legitimam, ex testamento accipit, remissionem inventarii, aut juratæ specificationis, in eo factam, impugnare nequit. Vol. VI. P. IX. O. 159. p. 264

In computanda liberorum legi-

tima, æs alienum quidem defuncti, non autem portio statutaria conjugis, deduci debet.

Vol. I. P. I. O. 190. p. 327

Legitima juxta quantitatem totius substantiæ bonorum, non deducta prius portione statutaria, æstimari debet. Vol. II.

P. III. O. 47. p. 111

Nomina incerta in legitimam imputari haud debent. Vol. V. P.

VII. O. 94. p. 189

In legitimam filiarum gerada imputatur. Vol. VI. P. X. O. 310. p. 540

Mater in legitimam, quam ex bonis mobilibus filiæ defunctæ a genere petit, geradam imputare tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 440. p. 707

Lib. V. Tit. III.

De Hereditatis Petitione.

Actor, qui hereditatis petitionis judicio experitur, in libello & hoc recte petit, ut alienatio rerum hereditariarum reo interdatur. Vol. IV. P. VI. O. 399. p. 647

Per unius testis injuratam depositionem regulariter mors absentis probari nequit. Vol. V. P. VII. O. 240. p. 444

Hereditatis petitioni 30. annis præscribitur, licet quis non solum ab

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- lum ab intestato, sed etiam ex testamento succedendi jus habeat. Vol. I. P. I. O. 55. p. 72
- Liberi a petenda parentum hereditate nonaginta demum annis excluduntur.** Vol. II. P. III. O. 69. p. 169
- Præscriptio hereditatis petitionis sola extrajudiciali interpellatione interrumpitur.** Vol. IV. P. VI. O. 400. p. 647
- Apanagium juxta naturam legitimæ æstimari haud debet.** Vol. V. P. VIII. O. 326. p. 586
- Successor feudalís, etiam in Saxonia, heredibus, intuitu meliorationum, tenetur, solis ædificiis exceptis.** Vol. VI. P. X. O. 378. p. 678
- Lib. V. Tit. IV.
- Si pars hereditatis petatur.**
- Lib. V. Tit. V.
- De Possessoria hereditatis petitione.**
- Lib. V. Tit. VI.
- De Fideicommissaria hereditatis petitione.**
- Lib. VI. Tit. I.
- De rei Vindicatione.**
- Principium Juris Lubecensis:**
Hand muß Hand wahren, ad contractus dominii translati-
- vos haud pertinet. Vol. III. P. IV. O. 235. p. 600
- In foro Saxonico, ante resignationem judiciale[m] dominii, emtor nec rei vindicationem, nec actionem publicianam, habet, neque etiam hypothecam valide constituit.** Vol. II. P. III. O. 25. p. 55
- Legatario non aliter rei vindictio competit, quam si species, eademque testatoris propria, ipsi legata fuerit.** Vol. III. P. IV. O. 237. p. 610
- Contravindicationis nullus adversus tertium usus est.** Vol. V. P. VII. O. 7. p. 28
- Ex pacto retrovenditionis, adversus tertium rei venditæ possessorem, agi nequit.** Vol. VI. P. IX. O. 24. p. 60
- Male sibi actores consulunt, qui juxta L. 6. ff. de R. V. objectum litis non accurate describunt.** Vol. V. P. VIII. O. 374. p. 635
- Res mobiles vindicari possunt in foro loci, ubi sitæ sunt, sive possessor ibi domicilium habeat, sive non, sive etiam perpetuo ibi mansuræ, sive in alium locum transferendæ sint.** Vol. II. P. III. O. 61. p. 151
- Uxor, rem propter nuptias donatam, non nisi in subsidium, marito ad inopiam vergente, vindicare**

vindicare potest. Vol. III. P. IV. O. 191. p. 506

Bonæ fidei possessor, nec hodie de fructibus consumtis tenetur, quamvis inde locupletior factus sit. Vol. I. P. I. O. 318. p. 599

Qui in rem alienam majores impensas fecit, quam dominus voluit, earum repetitionem non habet. Vol. V. P. VII. O. 330. p. 594

Meliorationes, in rem alienam factæ, quæ impensas superant, non juxta præsentem earum æstimationem, sed quatenus impensæ revera factæ, restitui debent. Vol. V. P. VIII. O. 279. p. 543

Libellus, in actione rei vindicatoria, ineptus haud est, quando vel rei, vel pretii restitutio petitur. Vol. V. P. VIII. O. 166. p. 490

In actione reivindicatoria exceptioni dominii in reprobatione locus est, quamvis eadem litis contestationi haud adjecta fuerit. Vol. IV. P. V. O. 14. p. 25

Male clientibus suis advocati consulunt, quando cum actione rei vindicatoria Publicianam non cumulant. Vol. VI. P. IX. O. 23. p. 56

Pœnæ inficiationis in L. ult. ff. de R. V. statutæ, hodiernum lo-

cus est. Vol. I. P. I. O. 150. p. 212

Litis denunciatio auctori facta, non impedit, quo minus reus condemnari queat. Vol. III. P. IV. O. 84. p. 249

Qui rem ab altero possessam jure proprietatis ad se pertinere prætendit, ab eodem ex L. Difamari s. C. de Ingen. manumiss. provocari potest. Vol. II. P. III. O. 249. p. 628

Lib. VI. Tit. II.

De Publiciana in rem actione.

Quando eadem res duobus emptoribus a diversis non dominis est tradita, ille præfertur, qui possidet; si neuter possideat, is, qui prior accepit. Vol. VI. P. IX. O. 79. p. 134

Actio revocatoria priori emptori contra posteriorem datur, licet huic res tradita sit, si sciens, jus ad rem priori competere, emerit. Vol. I. P. II. O. 370. p. 681

In foro Saxonico, ante resignationem judicalem dominii, emptor nec reivindicationem, nec actionem publicianam habet, neque etiam hypothecam valide constituit. Vol. II. P. III. O. 25. p. 55

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

In actione publiciana non sufficit titulus pro herede, sed insuper titulus defuncti specialis ab a-
ctore probari debet. Vol. I.

P. II. O. 389 p. 759

Male clientibus suis advocati consulunt, quando cum actione reivindicatoria Publicanam non cumulant. Vol. VI.

P. IX. O. 23. p. 56

Actio in retractu legali cum Publiciana recte cumulatur, si modo utriusque requisita in libello rite expressa fuerint. Vol. VI. P. IX. O. 143. p. 219

Lib. VI. Tit. III.

Si ager vectigalis, id est, emphyteuticarius, petatur.

Ex uniformitate Canonis, praefertim fructibus haud proportionati, bona potius emphyteutica, quam conducta, praesumuntur. Vol. III. P. IV. O. 85. p. 252

Quando pensio pro bonis non uniformiter quotannis praestita est, bona non emphyteutica, sed conducta (Leß-Güther) esse censentur. Vol. I. P. I. O. 75. p. 92

Vasallus partem feudi, sine Domini consensu, in emphyteusin dare, hodie non prohibetur. Vol. V. P. VII. O. 141. p. 280

In praediis emphyteuticariis regulariter omnes heredes, sine discrimine, succedunt. Vol. V. P. VII. O. 143. p. 286

Emphyteuta, sine Domini consensu, jus suum, ne quidem titulo donationis, in alium transferre potest. Vol. II. P. III. O. 235. p. 603

Præstatio laudemii de casu ad casum extendi non debet. Vol. II. P. III. O. 92. p. 215

Laudemium regulariter non debetur, nisi novus possessor receptus, atque investitus fuerit. Vol. IV. P. V. O. 96. p. 146

Laudemium non debetur, si investitura nondum facta, etsi possessio jam in emptorem translata sit. Vol. IV. P. VI. O. 456. p. 729

Pactum, quod heredes, qui in communione manent, laudemium praestare debeant, in Saxonia Electorali ad liberos haud pertinet. Vol. VI. P. IX. O. 91. p. 147

Laudemium, quod in casu emtionis venditionis debetur, etiam tunc praestandum, ubi pactum retrovenditionis accessit. Vol. VI. P. IX. O. 227. p. 397

In laudemio, quod in casum mortis solvitur, determinando, pretium temporis praesentis attendi de-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

di debet. Vol. VI. P. IX. O. 92.
p. 148

Intuitu laudemii, domino non
competit hypotheca tacita.
Vol. I. P. I. O. 328. p. 614

Vox: Meliorationum, in senten-
tia usurpata, latius intelligen-
da est. Vol. V. P. VIII. O. 335
p. 605

Jus emphyteuticarium a vasallo,
sine Domini consensu, conces-
sum, feudo ad hunc devoluto,
expirat. Vol. V. P. VII. O. 142
p. 283

Affinia Emphyteuseos.

Vasalli circa feudum dispositio-
nem filii ejus impugnare ne-
queunt. Vol. V. P. VII. O. 231.
p. 431

Vasallus, vi privilegii de feudo, si-
ne consensu Domini alienan-
do, illud in foeminam regula-
riter transferre nequit. Vol. V.
P. VIII. O. 467. p. 781

Pœna privationis, propter vendi-
tionem, sine Domini directi
consensu factam, in feudo alie-
nabili locum non habet. Vol.
VI. P. IX. O. 80. p. 134

Pecuniam, quæ in meliorationem
feudi, vel ejus ab onere feuda-
li liberationem, impensa est,
successor feudalitatis restituere te-
netur. Vol. V. P. VII. O. 81.
p. 168

Dominus vasallo feudum, de quo
ipsum investiit, auferre nequit,
etiamsi res aliena fuerit. Vol.
III. P. IV. O. 128. p. 331

Vasallus propter incestum feudo
privari nequit. Vol. I. P. I. O. 4.
p. 4

Quando id actum, ut omne jus in
prædio, in alterum transfret,
pro censitico illud habetur, et-
si emphyteuseos expresse facta
sit mentio. Vol. IV. P. V. O. 198.
p. 312

In bonis censiticis jus protimise-
os legale non datur. Vol. I.
P. II. O. 428. p. 842

In contractu censitico, propter
moram, in solvendo censu
commisam, pœna privationis
locum non habet. Vol. VI. P.
IX. O. 72. p. 129

Solus situs ad probandam quali-
tatem domanialem haud suffi-
cit. Vol. V. P. VII. O. 202. p. 400

Lib. VII. Tit. I.

De Usufructu, & quomodo quis utatur fruatur.

Patri Ususfructus, in geradicis
quoque bonis liberorum, in
ipsius potestate constitutorum,
competit. Vol. I. P. I. O. 96.
p. 129

Maritus bonorum uxoris para-
phernalium usumfructum ne
hodie

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

hodie quidem, in foro com-
muni habet, nisi aliter conve-
nerit. Vol. IV. P. V. O. 136.
p. 206

Fructus, qui sationem, aut aliam
ejus generis culturam, non re-
quirunt, usufructuarii heredi-
bus, etiam in Saxonia, non a-
liter cedunt, quam, si vivente
usufructuario, percepti sint.
Vol. IV. P. V. O. 95. p. 144

Locatio prædii, ab usufructuario
facta, ad annum gratiæ haud
quaquam pertinet. Vol. VI. P.
IX. O. 65. p. 124

Is, cui ususfructus, etiam omni-
um bonorum, legatus est, ad æs
alienum solvendum haud te-
netur. Vol. VI. P. IX. O. 167.
p. 278

Pensio, pro usu prædii urbani,
distinctis terminis solvenda,
inter usufructuariæ heredes,
& proprietarium, pro rata tem-
poris dividi debet, etsi unum
locarium in singulos annos
constitutum fuerit. Vol. VI.
P. X. O. 368. p. 654

Pater ea, quæ filio subministrat, ex
bonis ejus maternis, recte de-
ducit. Vol. VI. P. X. O. 393.
p. 707

In testamento parentum inter li-
beros patri ususfructus, in bo-
nis adventitiis liberorum us-
que ad legitimam valide adimi-

tur, sed administrationem bo-
norum retinet. Vol. III. P. IV.
O. 83. p. 248

Mentio heredum, circa jura per-
sonalia, nec sua natura ad he-
redes transitoria, non nisi de
primi gradus heredibus acci-
pienda est. Vol. I. P. I. O. 271.
p. 524

Similia.

Distributiones quotidianas non
nisi residentes Canonici per-
cipiunt. Vol. I. P. II. O. 468.
p. 936

Qui loco decimarum, quæ ab im-
memoriali tempore in certa
fructuum quantitate sunt præ-
stitæ, decimam eorum partem
sibi in natura deberi, conten-
dit, fundamentum suæ inten-
tionis, probare tenetur. Vol.
IV. P. VI. O. 409. p. 659

Ad præscribendum jus decima-
rum, cum titulus deficit, imme-
moriale tempus requiritur.
Vol. V. P. VIII. O. 268. p. 494

Præscriptio contra annuas præ-
stationes currit, quamvis ex-
actæ haud fuerint. Vol. V. P. VIII.
O. 313. p. 573

Dubium est, quinam redditus in
dimidium annum gratiæ, in das
halbe Gnaden-Jahr, compu-
tari debeant. Vol. V. P. VII.
O. 40. p. 94

Sequun-

Sequuntur non nulla ad
Feuda spectantia.

Feudum ea lege alicui concessum, ut, ipso sine heredibus mortuo, ad ejus fratrem devolvi debeat, in hujus persona vetus, non novum esse intelligitur. Vol. VI. P. X. O. 414

p. 746

Verba investituræ, zu rechten Erbe, Erb-Guth, oder Erb-Lehn, non inferunt rem allodiam, sed feudum hereditarium. Vol. I. P. I. O. 220 p. 456

Vocabulum Erb-Lehn, regulariter non nisi feudum ratione modi succedendi hereditarium denotat. Vol. I. P. II. O. 490. p. 957

Pecunia ex feudo redacta, non est feudalis. Vol. V. P. VII. O. 99. p. 199

Pecunia citra investituram feudalis dici nequit. Vol. II. P. III. O. 217. p. 570

Pecunia ex conventionem, si investitura accedat, æqualitatem feudalem accipit. Vol. III. P. IV. O. 62. p. 203

Investitura de feudo, licet sub hasta vendito, prius fieri nequit, quam debitor vasallus jus suum resignaverit. Vol. II. P. III. O. 232. p. 597

Petitio investituræ in feudo novo

ad certum tempus non est adstricta. Vol. II. P. III. O. 89. p. 211

Dominus vasallo feudum, de quo ipsum investiit, auferre nequit, etiamsi res aliena fuerit. Vol. III. P. IV. O. 238. p. 331

Qui actu nondum in feudo succedit, Jure feudali communi, renovationem investituræ petere non tenetur, nisi aliud actum fuerit. Vol. VI. P. X. O. 413 p. 745

Dominus directus regulariter cogi nequit, ut simultaneam alicui investituram, petente vasallo, concedat. Vol. III. P. IV. O. 240. p. 618

Simultanee investiti vasallo liberam, de feudo disponendi, facultatem, per literas reversales, in ipsorum præjudicium, valide concedunt. Vol. II. P. III. O. 87 p. 206

In Saxonia Electorali permissum est vasallo, novum feudum acquirenti, intra sex annorum spatium simultanee investientes præsentare. Vol. IV. P. VI. O. 494. p. 833

In præjudicium ejus, qui de feudo simultanee investitus est, nemo alius jus simultaneæ investituræ consequi potest. Vol. V. P. VII. O. 155. p. 308

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Translatio pecuniæ feudalís, *Lehn-Stamm*, de uno feudo in aliud, sine consensu eorum, qui simultanee investiti sunt, fieri nequit. Vol. VI. P. IX. O. 166 p. 275

Renunciatio juris simultaneæ investituræ, non simpliciter, sed tantum in paciscentium favorem, facta, præsumi debet. Vol. III. P. IV. O. 31. p. 164

Quando filius nominatim cum patre de feudo investitus est, illud a patre alienatum, abstinendo ab ejus hereditate, a tertio revocare potest. Vol. VI. P. IX. O. 188. p. 322

Quando e duobus simultanee investitis, unus in feudi alienationem consensit, alter non, hic, quoad illius partem, quamdiu cum descendantibus vivit, feudum revocare nequit. Vol. VI. P. IX. O. 232. p. 402

Cum duo fratres simul de feudo investiuntur, unius stirpe deficiente, omnes, qui ex altero descendunt, non attentata gradus proximitate, eidem succedunt. Vol. VI. P. X. O. 376. p. 667

Privilegium, quod vasallo potestatem tribuit, pro arbitrio de feudo disponendi, etiam ad ultimas voluntates pertinet. Vol. III. P. IV. O. 143. p. 343

Pater de feudo tam antiquo, quam novo, testari, & illud uni ex filiis assignare potest. Vol. I. P. II. O. 451. p. 907

Fœminæ regulariter ne quidem in feudo franco succedunt. Vol. III. P. IV. O. 114. p. 289

Surdus & mutus ad successionem feudalem, ne quidem in Lusatia superiori, admittitur. Vol. III. P. IV. O. 136. p. 326

Si is, qui pecuniam in feudum convertere promisit, ante factam de illa investituram moriatur, pecunia hæc non ad feudales, sed allodiales heredes pertinet. Vol. I. P. II. O. 492. p. 960

Pecunia, in emtionem feudi ex pacto impendenda, vasallo ante implementum mortuo, heredibus quidem allodialibus cedit, sed hi promissario ad interesse tenentur. Vol. IV. P. V. O. 180. p. 284

Fructus illius anni, quo vasallus decessit, inter ejus heredes allodiales, atque successores feudales, æqualiter Jure Saxonico dividuntur. Vol. V. P. VII. O. 13. p. 53

Arbores, ventorum violentia dejectæ, *Wind-Brüche*, rebus mobilibus annumerantur, & heredibus allodialibus vasalli cedunt. Vol. V. P. VIII. O. 432. p. 706

Secun-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- Secundum Jus commune, successores feudales debita, pro quibus feudum, ipsorum consensu, oppignorum est, non nisi in subsidium, ubi allodium deficit, solvere tenentur. Vol. IV. P. VI. O. 299. p. 499
- Pecuniam, quæ in meliorationem feudi, vel ejus ab onere feudali liberationem, impensa est, successor feudalis restituere tenetur. Vol. V. P. VII. O. 81. p. 168
- Successor feudalis, etiam in Saxonia, heredibus, intuitu meliorationum, tenetur, solis ædificiis exceptis. Vol. VI. P. X. O. 378 p. 678
- Emptor feudi debitorum seu onerum feudalium nomine, quorum intuitu hypotheca constituta non est, haud tenetur. Vol. IV. P. V. O. 152. p. 231
- Si duo pluresve cum liberis suis masculis, ut fieri solet, de feudo simultanee investiti fuerint, eorum liberi non in capita, sed stirpes succedunt. Vol. IV. P. VI. O. 275. p. 465
- Quando in Saxonia plures fratres de feudo conjunctim & pro indiviso investiti sunt, sibi invicem succedunt, quamvis non speciatim alter in alterius parte simultaneam investituram impetraverit. Vol. V. P. VII. O. 109. p. 224
- Quando successio feudi ad simultanee investitos devoluta est, alter alterum, ad simultaneam investituram in sua parte regulariter admittere haud tenetur. Vol. III. P. IV. O. 163. p. 473
- Vasallus non minus ad pagana, quam militaria servitia, ex ipsa feudi natura, obstrictus est. Vol. I. P. I. O. 77 p. 94
- Vasallus in præstandis Domino directo servitiis militaribus a sub-vasallo suo opem atque auxilium recte exigit. Vol. I. P. I. O. 78 p. 95
- Vasallus Domino ad collectas tenetur, quando hoc consuetudine, aliove legitimo modo, introductum est. Vol. IV. P. V. O. 60. p. 94
- Possessor feudi nobilis non est immunitis a metatis, von Einkünften, quæ juxta modum sexagenarum, nach denen Steuer-Schocken, quibus illud subiectum est, inducuntur. Vol. IV. P. V. O. 170. p. 268
- Prædium propterea, quod collectis & contributionibus obnoxium sit, qualitatem feudi nobilis haud amittit. Vol. IV. P. V. O. 169. p. 266
- Subinfeudatio, quatenus in præjudicium Domini directi facta est, haud subsistit. Vol. III. P. IV. O. 249. p. 626

Aliena-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Alienatio feudi, sine consensu Domini directi, valida est, modo hic postea consentiat. Vol. II. P. III. O. 151. p. 447

Alienatio feudi, reservato agnatis jure protimiseos, concessa, non includit facultatem in allodium illud convertendi. Vol. II. P. III. O. 207. p. 552

Statutum, vel privilegium, quo vasallo, sine Domini directi consensu, feudum alienare permittitur, salvo jure protimiseos, eidem competente, intelligendum est. Vol. I. P. I. O. 209. p. 417

Vasallus, vi privilegii de feudo, sine consensu Domini, alienando, illud in foeminam regulariter transferre nequit. Vol. V. P. VIII. O. 467. p. 781

Agnatis in feudo, vi juris protimiseos, etiam jus offerendi adversus creditorem pignoratitium, ejusve emptorem competit. Vol. I. P. I. O. 326. p. 612

Alienatio feudi in agnatos simul investitos, licet sine Domini consensu facta, tamen legitima ejus admittendi causa non est. Vol. I. P. II. O. 368. p. 677

Felonia committi potest, etsi nondum quis actu de feudo investitus fuerit, nec jusjurandum fidelitatis praestiterit. Vol. VI. P. IX. O. 13. p. 19

Remissio feloniae, a Domino facta, semper, salvo jure quaesito tertii, intelligenda est. Vol. II. P. III. O. 208. p. 555

Vasallus, sub poena amissionis feudi, ad summariam responsionem, zur Bernehmung, citatus, eandem non incurrit, si compareat, & mediante scripto, Judici exhibito, respondeat. Vol. IV. P. VI. O. 262. p. 452

Actio revocatoria, intuitu partis feudi, sine consensu Domini directi alienata, emptori non competit. Vol. IV. P. V. O. 175. p. 275

Jure Saxonico, tam Electorali, quam Communi, filius feudum, a patre alienatum, revocare nequit. Vol. I. P. I. O. 311. p. 586

Lib. VII. Tit. II.

De

Usufructu Accrescendo.

Quando plures feudum pro indiviso possident, uno mortuo, reliqui, sine renovatione investiturae, succedunt. Vol. V. P. VII. O. 162. p. 316

Lib. VII. Tit. III.

Quando dies usufructus legati cedat.

Lib.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Lib. VII. Tit. IV.

**Quibus modis Ususfructus,
vel usus amittatur.**

Vidua dotalitium, per secundas nuptias, regulariter haud amittit. Vol. V. P. VII. O. 144. p. 287

Vidua dotalitium, tamdiu constitutum, donec ad secunda vota transeat, biß sie ihren Wittben-Stuhl verrücket, per sponsalia, nuptiis haud secutis, non amittit. Vol. V. P. VIII. O. 351. p. 615

Dotalitium statim per mortem extinguatur, neque coeptus anni terminus pro completo habetur. Vol. V. P. VIII. O. 392. p. 658

Feuda rustica & exigua propterea non amittuntur, quod renovatio investituræ, iusto tempore, petita non fuerit. Vol. V. P. VII. O. 77. p. 163

Dominus, a vasallo servitia feudalia accipiendo, censetur feloniam, in non petenda investituræ renovatione admissam, tacite remisisse. Vol. VI. P. X. O. 263. p. 459

Ætas pupillaris, a pœna felonix, propter non petitam investituræ renovationem, excusat. Vol. VI. P. X. O. 415. p. 747

Quando clausula, de feudo, ex

causa non petitiæ renovationis revocando, literis investituræ inserta est, actio feudi privatoria, etsi non præparata, morte Domini, aut vasalli, haud expirat. Vol. VI. P. X. O. 416. p. 749

Vasallus, propter feloniam commissam, feudum non ipso jure amittit. Vol. V. P. VII. O. 138. p. 271

Vasallus, ex capite felonix, feudo non aliter, quam causa cognita, privari potest. Vol. V. P. VIII. O. 298. p. 545

Feudo ad agnatos, vel Domino devoluto, sub-feudum expirat. Vol. V. P. VIII. O. 464. p. 748

Lib. VII. Tit. V.

De Ususfructu earum rerum, quæ usu consumuntur, vel minuuntur.

Jus prohibendi, quo minus alii, in certo loco, cerevisiam vendant, & cauponariam exercent, indefinite competens, durat, etsi numerus inhabitantium auctus fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 233. p. 409

Lib. VII. Tit. VI.

Si Ususfructus petatur, vel ad alium pertinere negetur.

Lib. VII. Tit. VII.

De Operis servorum.

Kkk kk

Lib.

Lib. VII. Tit. VIII.

De Ufu & Habitatione.

Usuarius ædes locare nequit, nisi ipse simul inhabitet. Vol. II. P. III. O. 137. p. 411

Habitatio per non usum haud amittitur. Vol. VI. P. IX. O. 89. p. 146

Lib. VII. Tit. IX.

Usufructuarius quemadmodum caveat.

Ministri Ecclesiæ, quatenus intuitu officii usufructum bonorum habent, ad cautionem haud tenentur. Vol. VI. P. IX. O. 58. p. 113

Uxor, quæ marito geradam, reservato usufructu, vendit, eo nomine cavere tenetur. Vol. VI. P. X. O. 382. p. 690

Testator usufructuario cautionem remittere nequit. Vol. V. P. VII. O. 93. p. 186

Lib. VIII. Tit. I.

De Servitutibus.

Servitus, a vasallo alteri, citra domini directi consensum, concessa, vera servitus non est, nec ipsum feudum afficit, sed tantum obligationem personalem complectitur. Vol. I. P. I. O. 223. p. 463

Ex hoc solo, quod quis in suo aliquid, per longum tempus, fecit, non statim alteri jus servitutis acquiritur. Vol. IV. P. VI. O. 321. p. 530

Dominus prædii fervientis liberum servitutis usum nullo modo impedire potest. Vol. V. P. VIII. O. 499. p. 854

Dominus prædii fervientis impedimentum, circa usum servitutis, a tertio, citra suam culpam, injectum, remove haud tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 133. p. 202

Non prohibetur quis faciem prædii sui mutare, quoties alter, qui in eo jus servitutis constitutum habet, nullum inde detrimentum sentit. Vol. II. P. III. O. 204. p. 548

Cauponibus, denen Erb- & Kretschmarnn, ex Ordin. Proc. Sax. d. Ann. 1555. nullum jus prohibendi regulariter competit. Vol. I. P. I. O. 276. p. 530

Lib. VIII. Tit. II.

De Servitutibus prædiorum urbanorum.

Si publica utilitas exigat, naturalis ædificandi libertas recte restringitur. Vol. IV. P. VI. O. 346. p. 572

Servitus luminum, vel alienum, vel

vel communem, parietem, sup-
ponit. Vol. VI. P. X. O. 500.
p. 912

Qui servitutem, ne luminibus of-
ficiatur, sibi constitutam habet,
prohibere potest vicinum, quo
minus, altius ædificando, lumi-
na ipsius obscurat, Vol. VI. P.
X. O. 282. p. 487

Præscriptio servitutis, ne lumi-
nibus officiatur, ab eo demum
tempore incipit, quo dominus,
lumina vicini obscuraturus, in
huius prohibitione acquie-
rit, Vol. I. P. II. O. 375. p. 696

Lib. VIII. Tit. III.

De Servitutibus Prædio- rum Rusticorum.

Si quis fundum, confinibus un-
dique prædiis cinctum, habe-
at, vicinum, mediante iudice
cogere potest, ut ipsi æquis
conditionibus aditum conce-
dat. Vol. IV. P. V. O. 57. p. 85

Possessio vel quasi servitutis actus,
aut via, non involvit servitu-
tem immunitatis a telonio,
quod transitoris solvendum
est. Vol. IV. P. VI. O. 394. p. 641

Is, cujus prædio jus pascendi in
alieno competit, illius juris
commoditatem alteri, ejus-
demque prædio, regulariter

concedere nequit. Vol. IV.
P. VI. O. 385. p. 630

Quando jus pascendi non nisi eo
tempore, quo fruges collectæ
sunt, zu offenen Zeiten, competit
dominus incultum prædium
ad culturam revocare non pro-
hibetur. Vol. V. P. VII. O.
57. p. 133

Quando jus pascendi in alieno
prædio ad certum ovium nu-
merum restrictum est, agnos
simul cum illis pascere ibi haud
licet. Vol. V. P. VIII. O. 491.
p. 833

Quando dominus fundi pacto se
obstrinxit, quod in ea nulla
omnino pecora pascere velit,
nequidem hyberno tempore,
oves ibi pascere potest, invito
eo, cui jus pascendi indefini-
te concessum, ibidem compe-
tit. Vol. V. P. VIII. O. 492.
p. 841

Possessio vel quasi juris pascen-
di, per se non infert posses-
sionem vel quasi juris prohi-
bendi. Vol. VI. P. IX. O. 41.
p. 97

Quando pascua utriusque peco-
ribus haud sufficiunt, Dominus
cedere tenetur. Vol. VI. P.
IX. O. 67. p. 126

Qui jus compascui, Koppel-Wey-
de, jure familiaritatis tantum
competere, ait, fundamen-
tum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tum intentionis suæ probare
tenetur. Vol. V. P. VIII. O.
358. p. 624

Jus compascui: Die Koppel-Su-
tung, regulariter solo jure fa-
miliaritatis nititur, eoque sem-
per revocari potest. Vol. IV.
P. VI. O. 356. p. 589

Quando jus compascui ex jure
servitutis competere proban-
dum est, articuli ad situm &
commixtionem prædiorum di-
recti, haudquaquam imperti-
nentes sunt. Vol. V. P. VII.
O. 126. p. 248

Etsi quis servitutem, aquam du-
cendi habeat, fistulas tamen
ædibus fervientibus non ali-
ter applicare debet, quam ne
damnum inde oriatur. Vol.
VI. P. IX. O. 209. p. 371

Qui servitutem aquæ ducendæ
alteri concessit, suis sumtibus
reficere tenetur locum, unde
illa ducitur. Vol. VI. P. X.
O. 407. p. 735

Jus calcis fodiendæ inter Regalia
haud refertur. Vol. VI. P. X.
O. 488. p. 873

Concessio fossæ in alieno prædio
regulariter, salva proprietate,
intelligi debet. Vol. II. P. III.
O. 203. p. 547

Lib. VIII. Tit. IV.

Communia prædiorum,
tam rusticorum, quam
urbanorum.

Omnes servitutes prædiales lon-
gi temporis præscriptione ac-
quiruntur, licet sint disconti-
nuæ. Vol. I. P. II. O. 435. p. 853

In præscribendis servitutibus bo-
na fides requiritur. Vol. II. P.
III. O. 73. p. 177

Præscriptio servitutis negativæ
incipit demum ab eo tempore,
quo quis in alterius prohibiti-
one acquievit. Vol. II. P. III.
O. 81. p. 193

Quando universitas scit, & pati-
tur, membrum aliquod, qua-
tale, actum possessorium exer-
cens, pignoraturn esse, posses-
sionem vel quasi juris prohi-
bendi alteri concedere cense-
tur. Vol. V. P. VII. O. 224.
p. 422

Lib. VIII. Tit. V.

Si servitus vindicetur, vel
ad alium pertinere ne-
getur.

Actio confessoria, cum interdi-
cto retinendæ possessionis, in
eodem libello recte cumulatur.
Vol. V. P. VII. O. 234. p. 436

Quasi possessio libertatis facti est,
adeoque

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

adeoque ab allegante probanda. Vol. I. P. I. O. 274. p. 527

In actione negatoria sufficit, actorem dicere, feudum suum esse, etsi dominii mentionem expresse non faciat. Vol. IV. P. VI. O. 454. p. 725

In actione negatoria dominium ex sola possessione probatur. Vol. III. P. IV. O. 223. p. 578

Ad probandum dominium, in actione negatoria, sola possessio, vel quasi alicujus juris, non sufficit. Vol. VI. P. IX. O. 33 p. 84

Quando reus in actione negatoria fatetur, fundum, in quo jus aliquod prætendit, ab actore, sub lege retrovenditionis, possideri, ulterior demonstratio dominii necessaria haud est. Vol. VI. P. IX. O. 34 p. 86

In actione negatoria onus probandi reo incumbit, quamvis in quasi possessione servitutis constitutus sit. Vol. I. P. I. O. 339. p. 630

Reus in actione negatoria jus suum probare tenetur, quamvis illud quasi possideat. Vol. II. P. III. O. 168 p. 485

Ad possessionem vel quasi juris prohibendi actus possessorii simplices non sufficiunt, sed prohibitivi requiruntur. Vol. I. P. I. O. 87. p. 107

Quando universitas scit & pati-

tur, membrum aliquod, quale, actum possessorium exercens, pignoraturn esse, possessionem vel quasi juris prohibendi alteri concedere censetur. Vol. V. P. VII. O. 224. p. 422

Possessio vel quasi juris pascendi, per se non infert possessionem, vel quasi, juris prohibendi. Vol. VI. P. IX. O. 41. p. 97

Bibliopolis, intuitu liberorum, quos ab auctoribus emerunt, etiam citra speciale privilegium, jus prohibendi competit, ne alii eisdem typis excubirent. Vol. VI. P. X. O. 448. p. 796

Lib. VIII. Tit. VI.

Quemadmodum servitutes amittuntur.

Servitus confusione extincta, alienatione rei haud reviviscit. Vol. V. P. VIII. O. 468. p. 781

Servitus realis, per interitum domus, non extinguatur. Vol. VI. P. IX. O. 236. p. 401

Præscriptio servitutis, ne luminibus officiat, ab eo demum tempore incipit, quo dominus, lumina vicini obscuraturus, in hujus prohibitione acquievit. Vol. I. P. II. O. 376. p. 696

Lib. IX. Tit. I.

Si quadrupes pauperiem fecisse dicatur.

In Saxonia Dominus, qui sciens, ab animali suo damnum datum esse, illud recipit, simpliciter ad ejus restitutionem tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 56. p. 112

Si plurium Dominorum animalia damnum dederint, actio de pastu contra singulos, non in solidum, sed pro rata damni, a cujusque animali illati, datur. Vol. I. P. I. O. 57. p. 74

Pignoratio pecorum propterea non est illicita, quod dominus fundum suum nulla sepe muniverit, etsi ante hac circumscriptus fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 306. p. 553

Qui injuste pignorationem fecit, non tenetur ad poenam trium solidorum, Jure Saxon. Elect. constitutam. Vol. IV. P. VI. O. 438. p. 701

Lib. IX. Tit. II.

Ad Legem Aquiliam.

Provocanti vulnerato ad expensas & interesse actio L. Aquiliae competit, quoties ex parte provocati insignis excessus apparet. Vol. I. P. I. O. 83. p. 104. Vol. II. P. III. O. 14. p. 42. & ibid. O. 143. p. 420

Quando plures subito aliquem fustibus lethaliter percusserunt, regulariter omnes, extra ordinem, puniuntur. Vol. III. P. IV. O. 13. p. 137

Actio injuriarum cum Actione Legis Aquiliae recte cumulatur. Vol. III. P. IV. O. 88. p. 257

Qui creditorem, ad concedendam debitori dilationem, dolo induxit, ad damnum, inde ortum, refarciendum conveniri potest. Vol. II. P. III. O. 153. p. 455

Emenda, Jure Saxonico propter injustum carcerem statuta, ab usu haud recesit. Vol. II. P. III. O. 15. p. 43

Qui ad emendam Saxoniam agit, damnorum restitutionem speciatim petere nequit. Vol. V. P. VII. O. 119. p. 240

Quando specialis inquisitio reo dictata, & captura per sententiam approbata est, emenda peti nequit. Vol. V. P. VII. O. 220. p. 241

Wergeldi solutionem, etiam ex officio Judex, parte licet non petente, decernere potest. Vol. III. P. IV. O. 242. p. 623

Lib. IX. Tit. III.

DE

His qui effuderint, vel dejecerint.

Lib.

Lib. IX. Tit. IV.

DE

Noxalibus Actionibus.

Dominus hodie ex delicto servi, in officio delinquentis, non aliter tenetur, quam quatenus culpam, in eo eligendo, aut retinendo, commisit. Vol. V. P. VII. O. 60. p. 137

Lib. X. Tit. I.

Finium regundorum.

In causis discernendorum finium, testes, etiam de auditu alieno, admittuntur. Vol. III. P. IV. O. 37. p. 171

In discernendis finibus, soli lapides, si certa signa non habeant, haudquaquam sufficiunt. Vol. VI. P. X. O. 438. p. 783

Ocularis inspectio, quocunque tempore processus, peti potest, quamvis intra terminum Saxonicum, sub Articulis probatorialibus, inducta fuerit. Vol. II. P. III. O. 28. p. 67

Ocularis inspectio, non citata parte adversa, suscepta, nullam vim probandi habet. Vol. III. P. IV. O. 234. p. 598

Quando in jure provinciali, aut statutorio, milliaris mentio fit, ejus quantitas ex vulgari geo-

metrarum calculo aestimanda.

Vol. I. P. I. O. 201. p. 353

Mensuratio milliaris, intra quod civitates ex Ord. Proc. Sax. jus cogendi habent, a continenti-
bus ædificiis incipienda est.
Vol. I. P. I. O. 122. p. 170

Lib. X. Tit. II.

Familiæ Herciscundæ.

Regula Juris Saxonici, quod major dividat, minor eligat, etiam in feudis locum habet. Vol. V. P. VII. O. 129. p. 251

Principium, quod major dividat, minor vero eligat, tantum in casu intestati valet. Vol. VI. P. IX. O. 239. p. 423

In dividendis, inter coheredes, bonis communibus, regulariter subhastationi locus non est. Vol. VI. P. IX. O. 244. p. 440

In Judicio familiæ erciscundæ subhastatio, non nisi in subsidium, decerni debet. Vol. V. P. VIII. O. 203. p. 551.

Divisio hereditatis, inter præsentem facta, coheredi absenti præjudicare nequit. Vol. V. P. VII. O. 238. p. 441

Coheres absens, & ignorans, adversus divisionem, a præsentibus factam, restitutionem in integrum recte petit, et si curator ipsi constitutus fuerit.

rit. Vol. V. P. VII. O. 20.
p. 71
In dividenda hereditate paterna,
vel materna, liberis natu mi-
noribus, intuitu futuræ educa-
tionis, nihil præcipui debetur.
Vol. VI. P. X. O. 486. p. 869
Etsi judicialiter divisa sit heredi-
tas, nihilominus, intuitu ejus,
quod indivisum mansit, perpe-
tuo agi potest. Vol. V. P. VIII.
O. 429. p. 704
Mulier Saxonica in dividenda he-
reditate paterna, vel materna,
coheredes suos valide liberare
nequit, nisi, præter mariti con-
sensum, specialem curatorem
adhibeat. Vol. III. P. IV. O.
248. p. 624
Si majoratui a patre & filiis re-
nunciatum sit, renunciatio illa
his præjudicat, quamvis a pater-
na hereditate abstineant. Vol.
I. P. II. O. 422. p. 816
Quando de certa pecunia, inter
heredes allodiales, quibus, vi
pacti, ex feudo illa debetur, di-
videnda agitur, proximitas in-
tuitu paciscentium, non ulti-
mo defuncti, æstimari debet.
Vol. VI. P. X. O. 293. p. 511

Lib. X. Tit. III.

Communi dividundo.

Socius, si conventio desit, rem

communem solus administrare
haud tenetur. Vol. VI. P. X.
O. 326. p. 577
Provocatio ad divisionem, etiam
extrajudicialiter, imo in ipso
contractu, qui cum extraneo
celebratur, fieri potest. Vol. IV.
P. VI. O. 449. p. 716
Extrajudicialis rerum communi-
um divisio etiam propter mo-
dicam, & non dolosam læsio-
nem, rescindi potest, si modo
hæc circa ipsas res dividendas
contingat. Vol. IV. P. V. O.
51. p. 74
Actio communi dividundo, etiam
in foro rei sitæ, recte institui-
tur. Vol. II. P. III. O. 183. p. 512
Quando res communis uni ad-
judicanda, præfertur is, qui
majorem in ea partem habet.
Vol. V. P. VIII. O. 300. p. 548
Adjudicatio prædii communis
non præcise fieri debet ei, qui
fundum, eidem adjacentem,
possidet. Vol. VI. P. X. O. 327.
p. 583
Quamdiu quis rem, ut commu-
nem, possidet, actioni commu-
ni dividundo præscribi nequit.
Vol. VI. P. X. O. 489. p. 879
Actioni communi dividundo ex
eo tempore, quo alter socio-
rum rem non amplius, tan-
quam communem, sed veluti
sibi soli propriam, possidere
cœpit,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

coepit, præscribitur. Vol. I. P. II.
O. 423. p. 822

Lib. X. Tit. IV.

Ad Exhibendum.

Lib. XI. Tit. I.

De Interrogationibus in
jure faciendis & interro-
gatoriis actionibus.

Integrum auctori est, adversus ar-
ticulos reprobatorias rei in-
terrogatoria exhiberi. Vol. IV.
P. V. O. 107. p. 159

Ab adversario frustra acceptantur
ea, quæ in articulis, vel inter-
rogatoriis, habentur. Vol. V.
P. VIII. O. 421. p. 697

Non tenetur quis, suscepta con-
trademonstratione, *Gegen-Bes-
cheinigung*, adversarii interro-
gatoria admittere, etsi hic prior
in demonstratione eadem in-
dulserit. Vol. VI. P. IX. O. 45.
p. 101

Contra demonstrationem, (*Bes-
cheinigung*) in articulos reda-
ctam, non admittuntur inter-
rogatoria, nisi quis adversari-
um, ad hæc danda, speciatim ci-
tari curaverit. Vol. I. P. I. O.
128. p. 177

In processu summario non tene-
tur quis adversarii interroga-
toria admittere, quamvis hunc,
ad ea danda, Judex expresse ci-

taverit. Vol. IV. P. V. O. 19.
p. 30

Testis ad articulos, vel interro-
gatoria criminosa respondere
haud tenetur. Vol. IV. P. VI.
O. 295. p. 493

Regulariter productus expensas
interrogatoriorum solvere te-
netur. Vol. VI. P. IX. O. 123.
p. 183

Positiones criminosa admitten-
da sunt, si cardinem negotii,
ex quo agitur, attingant. Vol.
VI. P. X. O. 417. p. 752

Auctor, qui post delatum sibi a reo,
super exceptionibus, juramen-
tum, conscientiam probatio-
nibus defendit, articulos super
replica non recte format. Vol.
I. P. I. O. 352. p. 648

Quoties replica non est pars libel-
li, actor super articulis elisivis,
post litem contestatam, jura-
mentum recte defert. Vol. I.
P. I. O. 351. p. 647

Reus super articulis reprobato-
rialibus jurisjurandi delatione
uti potest, quamvis hæc ipsi in-
sententia reservata haud sit.
Vol. IV. P. VI. O. 263. p. 454

Lib. XI. Tit. II.

De quibus rebus ad eun-
dem judicem eatur.

Non obstante Mandato Elect. Sa-
LII II

XON.

- xon. de Cambiis, de Ann. 1699. reconventioni adversus indossatarium locus est. Vol. V. P. VII. O. 131. p. 254
- In Saxonia Electorali exceptio solutionis in cambio indossato adversus indossatarium, per modum reconventionis, in iudicium deduci nequit. Vol. VI. P. IX. O. 204. p. 364
- Jure communi reconventio in causis executivis locum non habet. Vol. IV. P. V. O. 214. p. 342
- Reus pecuniam, ad quam actori solvendam in processu executivo per sententiam obstrictus fuit, in reconventionem recte condicit. Vol. I. P. I. O. 240. p. 490
- Reconventioni in foro Saxonico, non nisi in causis connexis, locus est. Vol. I. P. I. O. 237. p. 487
- Reconventio, ante finitam conventionem, in foro etiam Saxonico quandoque recte instituitur. Vol. III. P. IV. O. 1. p. 1
- Anticipatio reconventionis in fraudem processus executivi non admittitur. Vol. I. P. I. O. 146. p. 206
- Judex conventionis super reconventionem cognoscere nequit, nisi etiam ratione causae com-
- petens sit. Vol. I. P. I. O. 241. p. 491
- Creditor cambialis reconventioni rem judicatam frustra opponit, quamvis, durante conventionem, ab eadem simpliciter absolutus fuerit. Vol. IV. P. V. O. 114. p. 165
- Reus, qui cum actore super conventionem transigit, reconventioni renunciare haudquam censetur. Vol. V. P. VIII. O. 350. p. 614
- Eo casu, quo dispositio iudicati locum habet, reconventionis libellum ante terminum a Iudice definitum edere, necesse haud est. Vol. I. P. I. O. 238. p. 488
- Actor, ne quidem hodie, invito reo, continentiam causae dividere, & iudicium petitorium coram alio Iudice, quam qui causam possessionis terminavit, ventilare potest. Vol. I. P. I. O. 305. p. 578
- Lib. XI. Tit. III.
- De Servo corrupto.
- Actioni de servo corrupto in duplum adhuc hodie utiliter locus est. Vol. I. P. I. O. 280. p. 545
- Lib. XI. Tit. IV.
- De Fugitivis.
- Bona rei fugitivi annotata, hodie non

non amplius fisco cedunt. Vol.
VI. P. IX. O. 51. p. 107

Lib. XI. Tit. V.

De Aleatoribus.

Quod ludendo perditum est, ho-
dientum regulariter condici &
repeti potest. Vol. VI. P. IX.
O. 214. p. 378

Exceptio pecuniæ, ludo deper-
ditæ, contra instrumentum
gvarentigionatum opposita, a-
pud Saxones in reconventio-
nem rejicitur, nisi in continen-
ti sit liquida. Vol. I. P. II. O. 402.
p. 761

Exceptio pecuniæ, ludo deper-
ditæ, effectum Juris Cambialis
suspendere nequit. Vol. II. P.
III. O. 100. p. 226

Lib. XI. Tit. VI.

**Si mensor falsum modum
dixerit.**

Quando in jure provinciali, aut
statutario, milliaris mentio fit,
ejus quantitas ex vulgari geo-
metrarum calculo æstimanda.
Vol. I. P. I. O. 201. p. 353.

Lib. XI. Tit. VII.

**De Religiosis, & sumtibus
funerum, & ut funus du-
cere liceat.**

Modum sepeliendi melancholi-
cum, qui violentas sibi manus
intulit, in Saxonia Elector. Ju-
dex Ecclesiasticus definit. Vol.
III. P. IV. O. 164. p. 477

Cura funeris regulariter ad here-
dem pertinet. Vol. III. P. IV. O.
176. p. 487

Onus sepeliendi uxorem, marito,
non nisi in subsidium, incum-
bit. Vol. I. P. I. O. 73. p. 89

Impensas, durante uxoris mor-
bo, in medicamenta factas, so-
lus maritus solvere tenetur.
Vol. IV. P. V. O. 142. p. 217

Qui in funus defuncti majores
sumtus, quam is voluit, facit,
eorum repetitionem non ha-
bet. Vol. III. P. IV. O. 177. p. 488

Expensæ, haud immodicæ, in fu-
nus vasalli factæ, in subsidium
ex feudo solvi debent. Vol.
VI. P. IX. O. 135. p. 205

Lib. XI. Tit. VIII.

**De mortuo inferendo, &
sepulchro ædificando.**

Lib. XII. Tit. I.

**De Rebus creditis, si cer-
tum petatur & de con-
ditione.**

De Mutuo.

Cautio a Senatu, consentientibus
licet Tribunis, præstita, bo-
LII 11 2 na civi-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- na civitatis non afficit. Vol. II. P. III. O. 37. p. 82
- Clericis, literas cambiales dare, sub poena suspensionis & remotionis ab officio, in Saxonia Electorali interdictum est. Vol. III. P. IV. O. 55. p. 188
- Uxor in Saxonia sine mariti, & si quem habeat, specialis curatoris consensu, ex literis cambialibus haud obligatur. Vol. III. P. IV. O. 188. p. 498
- Mandatum Elect. Sax. de Cambiis, de Ann. 1699. non pertinet ad casum, ubi indossatarius simplicis procuratoris loco est. Vol. V. P. VII. O. 130. p. 253
- Uxor, in praerudicium mariti, sine ejus consensu, as alienum contrahere, aut executionem pati nequit. Vol. V. P. VII. O. 175. p. 342
- Ex instrumento obligationis, quod administrator universitatis super mutuo dedit, adversus hanc executive agi nequit. Vol. V. P. VIII. O. 282. p. 516
- Creditor, qui, ante motum concursum, a debitore suum consecutus est, propterea conveniri nequit, etsi sciverit, eundem solvendo haud esse. Vol. V. P. VII. O. 2. p. 6
- Pro debito universitatis, aut collegii, legitime contracto, non tenentur singula membra, nequidem in subsidium. Vol. IV. P. V. O. II p. 20
- Creditor, qui contra universitatem ex mutuo ab administratore accepto agit, versionem in rem probare tenetur, licet huic exceptioni administrator in instrumento obligationis renunciaverit. Vol. I. P. I. O. 162 p. 227
- Mutuum, aliaque negotia extranea, ex libro mercatorio (dem Handels-Buch) probari nequeunt. Vol. I. P. I. O. 82. p. 102
- Restitutio pecuniae, mutuo datae ad certum annum, per rem judicatam adstricta, fieri potest etiam in moneta, sequentibus annis cusa, modo idem monetae modus fuerit. Vol. I. P. I. O. 169. p. 240
- Quando creditor a Magistratu debitum, eidem solutum, accipit, hoc ipso in id, ut imposterum quoque solutio eidem fiat, nequaquam consentire censetur. Vol. V. P. VIII. O. 446. p. 730
- Debitor, qui mutuum, ad sexennium contractum, ad petitionem creditoris, definito spatio faciendam, restituere promisit, primo statim anno ad solutionem cogi potest. Vol. VI. P. IX. O. 37. p. 93
- Quando Senatus cum Tribunis plebis, intuitu debiti communis,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- nis, a civitate contracti, convenitur, condemnationi pro dimidia parte locus est. Vol. IV. P. V. O. 13. p. 24
- Beneficium divisionis, etiam in Lusatia superiori, in cambiis locum habet. Vol. V. P. VII. O. 153. p. 306
- Ordinatio Monet. de Anno 1559 etiam in Saxonia regulariter attendi debet. Vol. IV. P. V. O. 209. p. 334
- Creditor, qui per certos annos usuras in moneta, in deterius mutata, accepit, sortem in eadem moneta accipere haud tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 339. p. 560
- Mutuum, in thaleris Imperialibus, Reichs-Thalern, datum, in iisdem speciebus restitui debet, etsi vox: Reichs-Münze, circa solutionis promissionem, adhibita fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 366. p. 603
- Creditor, qui sortem, citra protestationem, a debitore accepit, usuras ex mora deinceps seorsim petere nequit. Vol. IV. P. VI. O. 391. p. 638
- Ex literis cambialibus, etiam in Saxonia Electorali, non aliter 6. pro 100 debentur, quam si tantæ usuræ speciatim promissæ fuerint. Vol. IV. P. VI. O. 428. p. 691
- Restitutio mutui, si aliter non convenerit, etiam in alio monetæ genere, fieri potest. Vol. V. P. VIII. O. 417. p. 692
- Quando in mutuo nummario, monetæ genus non est expressum, sufficit, restitutionem in eo genere fieri, quod tempore contractus in usu fuit. Vol. V. P. VII. O. 218. p. 414
- Valor aurei Rhenani, eines Rheinischen Gold-Guldens, in Saxonia Electorali hodie est unius thaleri, 22. gross. 6. numm. Vol. IV. P. VI. O. 446. p. 713
- Remissio debiti inter conjuges valet, si morte remittentis confirmata sit. Vol. V. P. VII. O. 100. p. 200
- ## De Contractu Chirograph.
- Causa debendi in instrumento sufficienter expressa intelligitur, quando pecuniæ acceptæ mentio in eo facta. Vol. III. P. IV. O. 185. p. 496
- Mentio reliqui aut residui rationem sufficientem causæ debendi expressionem continet. Vol. III. P. IV. O. 186. p. 497
- Exceptio non numeratæ pecuniæ in processu cambiali opponi nequit. Vol. I. P. II. O. 403. p. 763
- Exceptio non numeratæ pecuniæ, elapso biennio, plane locum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

cum non habet. Vol. I. P. I. O. 6. p. 9

Exceptio doli tam generalis, quam specialis, ut vocant, cum exceptione non numeratæ pecuniæ concurrit, adeoque post biennium amplius locum non habet. Vol. III. P. IV. O. 46. p. 180

Exceptionem non numeratæ pecuniæ excludit renunciatio, in peculiari scheda facta. Vol. IV. P. V. O. 246. p. 409

Exceptio præscriptionis adversus Apocham creditoris non minus mandatario solutionis, quam ipsi debitori competit. Vol. I. P. II. O. 456. p. 915

Creditori contra apocham replica doli, etiam post triginta dies elapsos, competit. Vol. I. P. II. O. 355. p. 654

Post 30. dierum lapsum, adversus apocham, ne quidem in Ducatu Magdeburgico, jusjurandum deferri potest. Vol. VI. P. X. O. 411. p. 743

Generalia quædam.

In favorem mulieris Saxonicæ subsistit contractus, quamvis sine curatore initus. Vol. VI. P. X. O. 410. p. 741

Vidua, quæ portionem statutariam accepit, propter debitum a marito contractum conveni-

ri nequit. Vol. I. P. I. O. 320. p. 605

Contractus mulieris in Saxonia sine curatore haud subsistit, quamvis simul ab agnatis initus. Vol. I. P. I. O. 206. p. 411

Conventio, quæ ad priorem se contractum refert, in dubio de proxime præcedenti intelligi debet. Vol. VI. P. IX. O. 192. p. 332

Potest aliquando, contra literam contractus, super intentione & mente contrahentium, jusjurandum suppletorium a Iudice deferri. Vol. VI. P. IX. O. 183. p. 309

Contractus, propter dolum incidentem, ipso jure nullus haud est. Vol. VI. P. X. O. 284. p. 494

Contractus, a Principe, qua tali, celebratos, successor regulariter rescindere nequit, etsi hujus heres factus non sit. Vol. VI. P. X. O. 469. p. 831

Ex negotio bilaterali cum effectu executive agi nequit, nisi actor ex sua parte implementum demonstraverit. Vol. I. P. I. O. 249. p. 209

Lib. XII. Tit. II.

De Jurejurando, sive Voluntario, sive Necessario, sive Judiciali.

Traduntur hic ex instituto varia, quæ

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- quæ ad juramentorum in foro civili usum pertinent. Vol. III. P. IV. O. 151. p. 358
- Præstationi jurisjurandi Minister verbi divini adhiberi potest, etsi causa civilis sit. Vol. IV. P. VI. O. 480. p. 771
- Negotium ipso jure nullum, juramento minoris confirmatur, nec restitutio hoc casu locum habet. Vol. I. P. I. O. 217. p. 448
- Quando suspicio adest, ne remedium suspensivum contra sententiam, animo retardandi litem, interpositum sit, juramentum calumniæ speciale Advocato æque, ac clienti, imponi potest. Vol. II. P. III. O. 221. p. 575
- Jusjurandum malitiæ, seu calumniæ speciale, exigere potest, etsi nulla ejus in sententia mentio facta sit. Vol. V. P. VIII. O. 461. p. 746
- Qui actionem, per sententiam sibi reservatam, instituit, jusjurandum malitiæ præstare haud tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 476. p. 753
- Principum, aliorumque Statuum Imperii Consilarii, si Dominorum suorum causam peragant, a præstatione juramenti calumniæ immunes sunt. Vol. IV. P. VI. O. 309. p. 515
- Qui cautionem de damno infecto exigit, non semper de calumnia jurare tenetur. Vol. V. P. VII. O. 69. p. 151
- Jusjurandum calumniæ non semper a refusione expensarum liberat. Vol. IV. P. V. O. 228. p. 358
- Jusjurandum calumniæ generale a Judice ex officio, parte licet non petente, injungitur. Vol. V. P. VIII. O. 460. p. 745
- Advocatus, qui patrocinio suo renunciat, non tenetur jusjurandum calumniæ generale præstare, etsi jam in alia causa hujusmodi renunciationem insuper habuerit, & propterea punitus fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 316. p. 575
- Honestæ foeminae juramentum calumniæ domi, absente licet adversario, hodiernum præstare queunt. Vol. I. P. II. O. 429. p. 843
- Juramento perhorrescentiæ toties locus est, quoties justa suspicionis causa allegari potest. Vol. IV. P. V. O. 165. p. 261
- Qui ad jusjurandum perhorrescentiæ se offert, causas, cur judicem pro suspecto habeat, probare non tenetur. Vol. V. P. VII. O. 84. p. 173
- Jusjurandum perhorrescentiæ, alterius nomine, citra speciale manda-

- mandatum, præstitum, nullum effectum habet. Vol. VI. P. X. O. 295. p. 516
- Sola assertio foeminae solutæ, quæ per vim se a marito compressam dicit, jurejurando licet, aut tormentis, confirmata, non nisi indicium ad juramentum purgatorium facit. Vol. VI. P. IX. O. 73. p. 130. & ibid. P. X. O. 250. p. 443
- Sola variatio sermonis reum, ad jusjurandum purgatorium, regulariter gravat. Vol. VI. P. X. O. 395. p. 709
- Potest aliquando, svadentibus circumstantiis, ubi reus confessionem, in tortura factam, revocat, loco repetitionis tormentorum, simplex purgatorium jusjurandum, a Judice dictari. Vol. V. P. VII. O. 139. p. 272
- Restrictio: Quantum recordari liceat, meines Wissens, in juramento purgatorio, super factis propriis injuncto, haud admittitur. Vol. III. P. IV. O. 204. p. 532
- Quando dubium est, an Advocatus injuriandi, an reum defendendi animo, aliquid scripserit, jusjurandum decerni potest. Vol. IV. P. V. O. 104. p. 157
- Jusjurandum, in causa stupri ad evitandam poenam publicam, locum habet, etsi, quoad interesse privatum, illud pro deserto declaratum fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 324. p. 533
- In Saxonia Electorali hodie, qui ad jusjurandum purgatorium gravatus est, ad expensas inquisitionis tenetur, etsi illud non causam principalem, sed tantum indicium, concernat. Vol. IV. P. VI. O. 331. p. 541
- Si reus, vinculis detentus, aufugerit, commentariensis, eidem custodiendo datus, jurejurando se intuitu doli, & culpæ, purgare tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 441. p. 708
- Jusjurandum purgatorium, in causa criminali, reo dictari potest, etsi nondum plenam pubertatem adeptus fuerit. Vol. V. P. VII. O. 210. p. 405
- Aliquando suus heres ad juramentum purgatorium, intuitu immixtionis, admittitur. Vol. V. P. VIII. O. 288. p. 525
- Quando de delicto, & poena imponenda, agitur, illi, qui in officio, ex universitate, succedunt, jurare haud tenentur. Vol. V. P. VIII. O. 409. p. 687

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Jusjurandum purgatorium, quod non meretricio more vixerit, absque sufficientibus indiciis, imponi haud debet uxori, cujus maritus adulter, ad liberandum se ab ultimo supplicio, hanc circumstantiam allegat. Vol. VI. P. IX. O. 140. p. 713

Quando senex concubitum cum foemina fatetur, ad jusjurandum, quod eam non impraegnavit, haud admittitur. Vol. VI. P. X. O. 334 p. 599

Denunciatio partis offensae, jurejurando confirmata, reum ad purgatorium gravat. Vol. VI. P. IX. O. 221. p. 394

In probandis injuriis, etiam secundum Jus Lubecense, jurijurando purgatorio locus est. Vol. VI. P. X. O. 437. p. 781

Foemina quae dormientem & ignorantem se stuprum passam esse, contendit, quandoque ad juramentum admitti potest. Vol. II. P. III. O. 247. p. 625

Judaeus in causa contra Christianum a juramento purgatorio excludi haud debet. Vol. II. P. III. O. 176. p. 502

Qui juramentum purgatorium praestitit, in expensas tum demum condemnandus est, si per factum aliquod illicitum cau-

sam inquisitioni dederit. Vol. I. P. I. O. 197. p. 342

Juramentum respondendorum, quod vocant, a jurejurando purgatorio non liberat. Vol. VI. P. IX. O. 169. p. 285

Confectio Inventarii, per Notarium facta, non semper a suspicionem & jurejurando liberat. Vol. V. P. VII. O. 146. p. 290

Infamis jusjurandum adversario recte defert. Vol. VI. P. IX. O. 224. p. 395

Jurisjurandi delatio locum habet, etsi deferens ne minimam quidem veritatis speciem pro se allegaverit. Vol. V. P. VIII. O. 260. p. 480

Jurijurando, etiam a parte parti delato, locus haud est, quando manifesta perjurii indicia se produnt. Vol. V. P. VIII. O. 377. p. 636

Etsi quis in Saxonia Electorali hodie, in causa injuriarum, initio testes nominaverit, si tamen hi reum non gravent, nihilominus ad juratam denunciationis suae confirmationem admittendus est. Vol. V. P. VIII. O. 378. p. 637

Jusjurandum, alteri delatum, ab eoque acceptatum, & per rem judicatam injunctum, adhuc revocari potest, si deferens, eum pejeraturum esse, liquido

Mmm mm

proba-

- probare velit. Vol. V. P. VIII
O. 416. p. 691
- Juramentum, five delatum, five
relatum, five item calumniæ,
five principale non cessionari-
us, sed cedens præstare tene-
tur. Vol. I. P. I. O. 238. p. 629
- In concursu creditorum curato-
ri litis jusjurandum recte de-
fertur. Vol. VI. P. X. O. 446.
p. 794.
- Judicialiter confesso non est per-
mittenda juramenti, ab ad-
versario licet delati, præstatio.
Vol. I. P. II. O. 449. p. 904
- Potest quis adversario deferre
jusjurandum, etsi nullum
omnino indicium contra eun-
dem militet. Vol. V. P. VII.
O. 101. p. 201
- Ad jusjurandum, nomine univer-
sitatis præstandum, inter alia
illius membra, etiam Syndicus
admittitur. Vol. V. P. VII.
O. 49. p. 110
- Tutori jusjurandum, in causa pu-
pilli, recte defertur, si de facto
ipsius proprio agatur. Vol. IV.
P. VI. O. 431. p. 693
- Quando cum pluribus res est, qui
tanquam singuli consideran-
tur, etiam uni ex illis, super spe-
ciali facto, jusjurandum defer-
ri potest. Vol. III. P. IV. O.
48. p. 181
- Gvarandæ præstatio, si tantum
verbis, non actu corporali, fa-
cta sit, haud impedit juramen-
ti delationem, licet circa ean-
dem, a se acceptatam, nihil re-
us desideraverit. Vol. I. P. I.
O. 58. p. 75
- In foro Saxonico non valet juris-
jurandi delatio, post gvaran-
dam, etsi uno contextu fiat.
Vol. V. P. VII. O. 215. p. 410
- Delatio jurisjurandi, simpliciter
facta, æque ad aliena, atque ad
propria facta quadrat. Vol. VI.
P. IX. O. 63. p. 119
- Jurisjurandi delatio, in libello
obscure facta, regulariter ad-
versus actorem explicatur.
Vol. VI. P. X. O. 317. p. 549
- In foro communi stuprata, super
promissione matrimonii, æque
ac super concubitu, juramen-
tum deferre potest. Vol. II.
P. III. O. 216. p. 569
- Quoties replica non est pars li-
belli, actor super articulis eli-
sivis, post litem contestatam,
juramentum recte defert. Vol.
I. P. II. O. 351. p. 647
- Litis contestatio, quæ per sen-
tentiam pro insufficienti judi-
cata est, delationem jurisjuran-
di in foro Saxonico haud ex-
cludit. Vol. I. P. I. O. 145. p. 205
- Jusjurandum super exceptione
etiam in criminalibus deferri
potest. Vol. I. P. I. O. 143. p. 203

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- Post 30. dierum lapsum, adversus apocham, ne quidem in Ducatu Magdeburgico, jusjurandum deferri potest. Vol. VI. P. X. O. 411. p. 743
- In actione ad palinodiam jusjurandum recte defertur. Vol. I. P. I. O. 293. p. 565
- In actione matrimoniali fœmina, super concubitu superveniente, jusjurandum adversario recte defert. Vol. VI. P. IX. O. 53. p. 109
- Non admittendum est jusjurandum artifice super pacto, de opera, rite, & ut fieri par est, præstanda, delatum. Vol. V. P. VIII. O. 481. p. 799
- In concursu creditorum jurisjurandi delatio, etiam post responsionem curatoris litis admitti potest. Vol. V. P. VIII. O. 469. p. 782
- Statuta Hamburgensia non impediunt, quo minus actor, etiam post litem contestatam, reo jusjurandum deferre queat. Vol. V. P. VII. O. 83. p. 171
- Super causis ingratitudinis, propter quas donatio revocatur, jusjurandum deferri potest. Vol. V. P. VII. O. 46. p. 108
- Reus super articulis reprobatorialibus jurisjurandi delatione uti potest, quamvis hæc ipsi in sententia reservata, haud sit.
- Vol. IV. P. VI. O. 263. p. 454
- Nihil prohibet, quo minus in possessione vel quasi præsentaneæ adversario jusjurandum deferri queat. Vol. IV. P. V. O. 229. p. 360
- Contra registraturam judicialem, quam vocant, jusjurandum deferri potest, etsi partes eidem subscripserint. Vol. IV. P. V. O. 218. p. 349
- Quando reus, cui super concubitu & imprægnatione, quæ ex illo sequi potuit, jusjurandum ab actrice delatum est, eandem fatetur, hanc vero negat, ad jurandum haud admittitur. Vol. III. P. IV. O. 245. p. 627
- Quando jusjurandum alicui, in causa non famosa, defertur, non præcise omnes circumstantias specificè exprimi oportet. Vol. III. P. IV. O. 239. p. 616
- Delatio jurisjurandi adhuc in termino productionis locum habet, etsi in articulis inducta haud fuerit. Vol. III. P. IV. O. 171. p. 483
- Jusjurandum super articulis probatorialibus, probationi directo contrariis deferri nequit. Vol. III. P. IV. O. 47. p. 181
- In processu super malitiosa defensione instituto reus actori

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- juramentum deferre nequit. Vol. I. P. I. O. 49. p. 76
- In processu executivo jurisjurandi delatio, ne quidem extra Saxoniam, locum habet, nisi ubi hoc in specie permissum. Vol. I. P. I. O. 36. p. 50
- Juramenti delatio etiam contra protocollum seu registraturam judicalem locum habet. Vol. I. P. I. O. 12. p. 21
- Fatale octidui, intra quod oblatio ad jurandum in Sax. Elect. fieri debet, non pertinet hodie ad causas injuriarum. Vol. IV. P. VI. O. 272. p. 463
- Octiduum, intra quod is, cui jusjurandum injunctum, se ad illud in Saxonia offerre debet, non pertinet ad causas, ubi per modum inquisitionis, vel simplicis denunciationis, proceditur. Vol. IV. P. VI. O. 294. p. 492
- Qui in foro Saxonico ad jurandum se intra octiduum obtulit, & adversarium citari rite petiit, non intelligitur deferuisse jusjurandum, etsi terminus jurandi, demum post elapsum spatium Saxonicum, præfixus fuerit. Vol. V. P. VII. O. 35. p. 91
- Jusjurandum, quod nulla prævia probatione, vel demonstratione, injungitur, ad fatale oblationis adstrictum haud est. Vol. V. P. VII. O. 88 p. 180
- Non censetur quis in foro Sax. Elect. jusjurandum deferuisse, etsi, cum se ad jurandum offerret, terminum, intra spatium Saxonicum præfigi, haud petierit. Vol. V. P. VII. O. 225. p. 423
- Juramentum habetur pro deserto, ad quod præstandum Advocatus suum clientem, nomen ejus schedulæ subscribendo, obtulit, licet is mandatum acceptandi juramentum habuerit. Vol. I. P. I. O. 127. p. 176.
- Quando appellatio, sine prævia sententia, per Signaturam, aut rescriptum rejecta est, fatale oblationis ad jurandum currit, ab elapso decendio, post factam rejectionis notificationem, aut publicationem remissorialium. Vol. I. P. I. O. 22. p. 31
- In terris etiam Anhaltinis fatale oblationis ad jurandum statim, ab eo tempore, quo sententia appellationis in rem judicatam transiit, currit, etsi remissoriales nondum realiter impetratae sint. Vol. III. P. IV. O. 178 p. 488
- Pœna anticipationis in oblatione ad jurandum Jure Sax. statuta, non pertinet ad oblationem

- nem pro exoneranda conscientia. Vol. I. P. I. O. 219. p. 455
- Circumstantiæ ineptæ aut irrelevantes etiam post rem iudicatam a Iudice ex officio e formula juramenti eliminari queunt. Vol. I. P. I. 69. p. 84
- Judici fas haud est, formulam jurisjurandi delati, ad unius partis petitionem, altera non audita, mutare. Vol. VI. P. X. O. 264. p. 465
- Reus, qui eo casu, quo super facto proprio juramentum delatum est, litem negative contestatur, exceptiones suas perdit. Vol. I. P. I. O. 107. p. 148
- In causis injuriarum, neque actio æstimatoria, neque defensio conscientiæ per probationes, in Saxonia Electorali locum habet. Vol. III. P. IV. O. 56. p. 189
- In casu præstiti juramenti sumtus litis inter se compensantur, etsi illud tantum super uno libelli capite delatum fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 467. p. 742
- Juramentum in alterius animam, invito adversario, præstari nequit. Vol. IV. P. VI. O. 465. p. 739
- Jusjurandum, super factis alterius propriis delatum, referri nequit. Vol. V. P. VIII. O. 259. p. 478
- Revocatio jurisjurandi delati per hoc non excluditur, quod illud cum reservatione relationis atque defensionis conscientiæ per probationes, acceptatum fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 444. p. 729
- In foro Saxonico, etiam super facto mandatarii, principalis ipse jurare tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 490. p. 832
- Adversus jusjurandum judiciale quæstio perjurii, quoad interesse privatum, locum non habet, nisi hoc in continenti probari possit. Vol. VI. P. IX. Q. 147. p. 226
- Jusjurandum, ipsi universitati delatum, invito adversario, per Syndicum præstari nequit. Vol. VI. P. IX. O. 226. p. 396
- Jusjurandum, super facto proprio, quamvis præsentem altera parte gesto, delatum referri nequit. Vol. I. P. I. O. 214. p. 429
- Juramentum in Saxonia pro præstito habetur, quando defunctus ad illud præstandum se rite obtulit; nec tali casu heredes de credulitate jurare tenentur. Vol. I. P. I. O. 275. p. 529
- Universitas per tres, quatuorve, qui optimam rei notitiam habent,

- bent, jurat. Vol. I. P. I. O. 292. p. 564
- Actor, qui jusjurandum, super fundamento actionis reo delatum, sibi que relatum, præstitit, ad reprobationem, contra probationem exceptionum, a reo susceptam, admittendus est. Vol. I. P. I. O. 332. p. 619
- Quoties impuberi, minorive, delatum est in judicio a parte adversa jusjurandum, hujus præstatio usque ad completum annum decimum octavum, sine distinctione sexus, suspenditur. Vol. I. P. I. O. 236. p. 624
- Propter supervenientes novas probationes, jurisjurandi, licet jam acceptati, delatio revocari potest. Vol. VI. P. X. O. 394. p. 708
- Potest aliquando Judex, etiam in Saxonia, svadentibus circumstantiis, heredi jusjurandum de credulitate, imponere, etsi defunctus, post oblationem ad jurandum, decesserit. Vol. VI. P. X. O. 458. p. 811
- Qui jusjurandum, super facto famoso sibi delatum, non exacto calumniæ juramento, præstitit, actione injuriarum deferentem convenire nequit. Vol. I. P. I. O. 129. p. 179
- Actor, qui post delatum sibi a reo, super exceptionibus, juramentum, conscientiam probationibus defendit, articulos super replica non recte format. Vol. I. P. I. O. 352. p. 648
- Electio, utrum quis jurare, an jusjurandum referre velit, morte deferentis non amittitur; licet heredes ejus sint impertinentes. Vol. I. P. II. O. 385. p. 728
- Probatio, vel demonstratio, per sententiam injuncta, juramenti delationem excludit. Vol. I. P. II. O. 388. p. 736
- Juramentum relatum cum juramento calumniæ pro præstito habetur, si referens in termino jurandi emanferit. Vol. I. P. II. O. 450. p. 905
- Juramentum, etiam super puncto, per se irrelevanti, delatum, præstari tunc oportet, quando totius causæ decisio ab eodem per modum transactionis suspensa est. Vol. I. P. II. O. 494. p. 963
- In causis injuriarum adhuc hodie in foro Saxonico Actio æstimatoria, nec non defensio conscientiae per probationes, locum habet. Vol. II. P. III. O. 126. p. 372
- Pœnam desertionis haudquam incurrit, qui in oblatione ad jurandum adversarium, sub formula: ad videndum jurari,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

rari, citari non petiit. Vol. I. P. I. O. 227. p. 613 Etsi omnes articuli probatoriales, pro exoneranda conscientia formati, impertinentes sint, tamen regressus ad iusjurandum datur. Vol. IV. P. V. O. 66. p. 107 Juramentum necessarium ob nova instrumenta retractatur, aduersarius licet in possessionem consenserit, aut ejus præstationem remiserit. Vol. I. P. I. O. 342. p. 635 Suspicio perjurii, ex sola vulgi opinione aut prompta ad iurandum oblatione orta, causam sufficientem haud præbet, a juramenti injuncti præstatione quemquam repellendi. Vol. II. P. III. O. 95. p. 220 Testes etiam plures, de auditu deponentes, regulariter ad juramentum suppletorium non sufficiunt. Vol. II. P. III. O. 118. p. 339 Judæus, contra Christianum, ex libro rationum (Handels-Buch) agens, ad juramentum suppletorium haud admittitur. Vol. I. P. I. O. 193. p. 335 Potest aliquando contra literam contractus, super intentione & mentione contrahentium, iusjurandum suppletorium a	Judice defetri. Vol. VI. P. IX. O. 183. p. 309 Potest aliquando, si de parentum consensu in sponsalia non constet, iurijurando suppletorio de credulitate locus relinqui. Vol. VI. P. IX. O. 82. p. 136 Iusjurandum suppletorium de credulitate non facile dictari debet, quando purgatorium ab aduersario de veritate præstari potest. Vol. V. P. VII. O. 97. p. 194 Qui librum mercatorium, mediante jurejurando, confirmare jussus, hoc in termino præfinito non præstat, illud deseruisse censetur. Vol. V. P. VII. O. 79. p. 165 Potest aliquando iusjurandum suppletorium etiam ei deferri qui tantum de credulitate iuraturus est. Vol. IV. P. VI. O. 255. p. 443 Juramentum suppletorium de credulitate etiam in probanda consuetudine locum habet. Vol. I. P. I. O. 38. p. 53 Pœna capitalis, in crimen violatæ urphedæ statuta, cessat, si relegatus ex simplicitate reuersus fuerit. Vol. IV. P. V. O. 52. p. 75 Contra eum, qui perjurium commisit, inquisitio recte instituitur,

tur, quamvis iusjurandum a parte delatum fuerit. Vol. IV. P. V. O. 141. p. 216

Juramentum paupertatis, quo salvandum fatale processus, dirigendum est ad id tempus, quo illud lapsum, adeoque læsio illata est. Vol. I. P. I. O. 276. p. 476

Homagii præstatio indicium subjectionis est. Vol. III. P. IV. O. 2. p. 22

Felonia committi potest, etsi nondum quis actu de feudo investitus fuerit, nec iusjurandum fidelitatis præstiterit. Vol. VI. P. IX. O. 13. p. 16

Lib. XII. Tit. III.

De in litem jurando.

Jusjurandum in litem ordinarium, seu affectionis, locum non habet, nisi reus in dolo, vel lata culpa, versetur. Vol. V. P. VIII. O. 476. p. 793

Coheres ad juramentum in litem adversus coheredem admittitur, quoties hic in culpa est, quo minus juratam specificationem edere possit. Vol. I. P. I. O. 37. p. 51

Medium coercendi eum, qui rationes, aut juratam specificationem, edere recusat, est iusjurandum in litem. Vol. V. P. VIII. O. 434. p. 708

Adversus tutorem, qui inventarium facere neglexit, juramento in litem locus est. Vol. VI. P. IX. O. 87. p. 143

Juramento in litem, etiam adversus tutoris heredes, post litem contestatam, locus est. Vol. VI. P. IX. O. 88. p. 144

In rebus fungibilibus juramento in litem affectionis locus haud est. Vol. III. P. IV. O. 123. p. 106

In causa injuriarum, neque mandatis cum, vel sine clausula, neque juramento in litem locus est. Vol. IV. P. VI. O. 487. p. 808

Jusjurandum in litem affectionis hodiernum in usu est. Vol. V. P. VIII. O. 408. p. 686

Lib. XII. Tit. IV.

DE

Condictione causa data, causa non secuta.

Quicquid in eventum nuptiarum promissum est, his non secutis, haud debetur, etsi sponsalia contracta fuerint. Vol. VI. P. IX. O. 14. p. 24

Lib. XII. Tit. V.

DE

Condictione ob turpem vel injustam causam.

Lib.

Lib. XII. Tit. VI.

De Condictioe indebiti.

Condictio indebiti cessat, quando, transactionis causa, aliquid indebite solutum est. Vol. I.

P. II. O. 354. p. 651

Quicquid ex transactione, dissolvendi matrimonii causa, inita, praestitum est, repeti nequit.

Vol. III. P. IV. O. 78. p. 238

Indebitum, piæ causæ ex errore solutum, repeti non potest.

Vol. I. P. I. O. 159. p. 222

Quando actor in Condictioe indebiti omne id, quod solutum est, simpliciter indebitum dicit, probatio regulariter ipsi, non reo, incumbit. Vol. II. P. III.

O. 181. p. 510. & Vol. V. P. VIII.

O. 263. p. 486

Lib. XII. Tit. VII.

De Condictioe sine causa.

Lib. XIII. Tit. I.

De Condictioe Furtiva.

Hodie in Saxonia Electorali ex bonis furis, etsi poenam corporis afflictivam sustineat, restitutio rei furtivæ, & sumtum inquisitionis fieri debet.

Vol. IV. P. V. O. 16. p. 27

Lib. XIII. Tit. II.

De Condictioe ex Lege.

Condictio ex Lege, quæ competit vi Mandati Elect. Saxon. de Ann. 1623. non nisi immemoriali præscriptione extinguitur. Vol. V. P. VII. O. 160. p. 314

Lib. XIII. Tit. III.

De

Condictioe Triticiaria.

Lib. XIII. Tit. IV.

De eo, quod certo loco.

Lib. XIII. Tit. V.

De Constituta pecunia.

Debitum alienum, etiam ignorante & invito debitore, constitui potest. Vol. VI. P. IX.

O. 154. p. 246

Qui alienum debitum constituit, gaudet beneficio excussionis, licet se, ut principalem, als Selbst-Schuldner, obligaverit. Vol. I. P. I. O. 29. p. 43. & Vol. III. P. IV. O. 26. p. 155

Lib. XIII. Tit. VI.

Commodati vel contra.

Casualis rei interitus non semper ad dominum pertinet. Vol. III.

P. IV. O. 214. p. 545

Pactum, quo quis certas præstationes in se recepit, ad casus insolitos, nisi etiam de his expresse actum sit, haud pertinet.

Vol. I. P. II. O. 420. p. 810

Nnn nn

Lib.

Lib. XIII. Tit. VII.

De Pignoratitia Actione.

Pignus, in re aliena constitutum, convalescit, si postea debitor dominus illius fiat. Vol. V. P. VIII. O. 251. p. 462

Quando pignus creditori, cum pacto antichretico, datum est, fructus licet incerti, in sortem imputari debent, ubi legitimum usurarum modum multum excedunt. Vol. V. P. VII. O. 115. p. 237

Quando creditori pignus sub pacto antichretico ad certum tempus traditum est, ipsi invito ante hujus lapsum debitum offerre nequit. Vol. I. P. II. O. 411. p. 782

Creditor, qui sub pacto antichretico pignus accepit, ad onera, illius intuitu solvenda, haud tenetur. Vol. IV. P. V. O. 77. p. 122

Actio pignoratitia, etiam ante solutum debitum, locum habet, quoties super damno movetur. Vol. I. P. II. O. 367. p. 676

In discernendis contractibus retrovenditionis, & pignoratitio, in primis mens & intentio contrahentium spectari debet. Vol. VI. P. IX. O. 138. p. 211

Quod sub nomine contractus retrovenditionis pignoratitius

lateat, praesumi non debet, nisi mutuum causam eidem dederit. Vol. VI. P. X. O. 294. p. 514

Lib. XIV. Tit. I.

De Exercitoria Actione.

Lib. XIV. Tit. II.

De Lege Rhodia de jactu.

Lib. XIV. Tit. III.

De Institoria Actione.

Institor per quasi contractum non constituitur. Vol. IV. P. V. O. 238. p. 300

Officialis de damno eveniente non aliter tenetur, quam si culpa vel negligentia ipsius probari possit. Vol. V. P. VIII. O. 438. p. 712

Lib. XIV. Tit. IV.

De Actione Tributaria.

Lib. XIV. Tit. V.

Quod cum eo, qui in aliena potestate est, negotium gestum esse dicetur.

Lib. XIV. Tit. VI.

De Senatus Consulto Macedoniano.

Exceptio S^ci Macedoniani etiam

iam adversus cambium manu-
ale, quod vocant, locum habet.
Vol. IV. P. V. O. 239. p. 391

Filiusfamilias, qui mercator, non
gaudet adversus cambium SCto
Macedoniano. Vol. IV. P. VI.
O. 256. p. 588

Filiusfamilias miles non potest
uti exceptione SCti Macedo-
niani, licet in aliam, quam ca-
strensem, causam mutuo acce-
pisse, probare velit. Vol. I. P.
II. O. 474. p. 942

Quando filiusfamilias una cum
patre chirographo subscripsit,
SCtum Macedonianum cessat,
idemque pro dimidia parte ob-
ligatur. Vol. I. P. II. O. 453.
p. 910

SCto Macedoniano haud locus
est, quando mutuum in cau-
sam necessariam acceptum est.

Vol. III. P. IV. O. 167. p. 480

Filiusfamilias ad beneficium SCti
Macedoniani frustra provocat,
si eidem, mediante iurejuran-
do, renunciaverit. Vol. IV. P.
VI. O. 334. p. 544

Lib. XV. Tit. I.

De Peculio.

Effectus patriæ potestatis hodie-
num est ususfructus in bonis
adventitiis liberorum. Vol. II.
P. III. O. 141. p. 417

Intuitu bonorum adventitiorum,
quæ ad liberos emancipatos
pertinent, pater illis inventa-
rium, aut juratam specificatio-
nem, edere tenetur. Vol. V.
P. VII. O. 18. p. 69

Pater ea, quæ filio subministrat,
ex bonis ejus maternis recte
deducit. Vol. VI. P. X. O. 393.
p. 707

Intuitu pecuniæ lustricæ, Pathe-
selde, competit liberis in bo-
nis patris hypotheca tacita.
Vol. I. P. I. O. 19. p. 29

Lib. XV. Tit. II.

Quando de Peculio Actio
annalis est,

Lib. XV. Tit. III.

De in rem verso.

Probata illatione dotis, versio
ejus in feudum præsumitur.
Vol. I. P. II. O. 432. p. 850

Lib. XV. Tit. IV.

Quod Jussu.

Lib. XVI. Tit. I.

Ad Senatusconsultum Vel-
lejanum.

Intercessio mulieris ne illo qui-
dem casu efficax est, cum ma-
riti e carcere liberandi causa fa-
cta est. Vol. I. P. I. O. 178. p. 283

Nnn nn 2

interce-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Intercessio mulieris, pro marito intercedentis, etsi jurata, non aliter in Saxonia Electorali valet, quam si in iudicio facta sit. Vol. III. P. IV. O. 227. p. 589

Uxor, si cum marito in uno instrumento, tanquam correa debendi, principaliter se obstringat, non obligatur, sed, ea subducta, solus maritus tenetur. Vol. IV. P. V. O. 46 p. 66. & P. VI. O. 369. p. 606

Mercatoris etiam uxor, quando cum marito eidem instrumento subscribit, haud obligatur. Vol. VI. P. IX. O. 110 p. 169

Quando foemina alienam obligationem in se novando suscipit, debitor non liberatur, sed pristina actione conveniri potest. Vol. V. P. VII. O. 89. p. 181

Mater, pro filio intercedens, exceptione SCti Vellejani se tueri potest, quamvis, ejus ex carcere liberandi causa, debitum contractum fuerit. Vol. III. P. IV. O. 168. p. 481

Uxor pro marito, etiam domi, coram personis judicialibus, valide intercedit. Vol. VI. P. IX. O. 194. p. 337

Uxor pro marito, in ejus utilitatem, valide in iudicio transigit. Vol. III. P. IV. O. 126. p. 309

Uxor, quæ solutionem sumtum, in defensionem mariti facto-

rum, in se recepit, non adjuvatur SCto Vellejano. Vol. IV. P. V. O. 223. p. 355

Renunciatio jurata SCti Vellejani & Avth. Si qua mulier. in foro communi valet, etsi jusjurandum, non actu corporali, neque in iudicio, præstitum sit. Vol. VI. P. X. O. 429. p. 769

Jurata SCti Vellejani renunciatio mulieris, pro marito intercedentis, etiam in Saxonia Electorali, quoad bona paraphernalia, valida est, quamvis neque in iudicio sit facta, neque jusjurandum corporale fuerit. Vol. IV. P. V. O. 126. p. 186

Authentica: Si qua mulier. cessat eo casu, quo vidua solutionem debiti, simul cum marito contracti, post mortem ejus denuo promisit. Vol. I. P. I. O. 262. p. 513

Lib. XVI. Tit. II.

De Compensationibus.

Compensationi in causa fiscali non aliter locus est, quam si eadem statio vicissim debeat. Vol. III. P. IV. O. 104. p. 276

Adversus Fiscum, administratores ejus compensatione, ex jure cesso, uti non possunt. Vol. I. P. II. O. 377. p. 699

Quando cessionarium debitor pro

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

pro suo creditore semel agnovit, compensationis exceptionem, quæ ipsi adversus cedentem competit, frustra eidem objicit. Vol. V. P. VII. O. 182. p. 363

Fœmina Saxonica, ex cambio indollato conventa, exceptionem compensationis, ex persona cedentis, frustra actori objicit. Vol. VI. P. X. O. 490. p. 881

Quando fover, qui genero dotem debet, in ejus utilitatem pecuniam impendit, animo compensandi id factum præsumitur. Vol. IV. P. V. O. 61. p. 98

Exceptio compensationis, si nequidem in termino executionis opposita fuerit, deinceps frustra urgetur. Vol. I. P. II. O. 409. p. 778

Compensationi Cognata.

Conductor, in ipsa executione sententiæ, jure retentionis propter expensas, etiam illiquidas, se tueri potest. Vol. I. P. I. O. 267. p. 558

Anticipatio reconventionis in fraudem processus executivi non admittitur. Vol. I. P. I. O. 146. p. 206

Lib. XVI. Tit. III.

Depositi vel contra.

Qui pecunia, apud se deposita, utitur, tenetur ad usuras. Vol. IV. P. VI. O. 347. p. 575

Mulier etiam in Saxonia, ex contractu deposito, valide obligatur, etsi nullum curatorem adhibuerit. Vol. VI. P. IX. O. 175. p. 296

Qui jusjurandum, super loculis depositis, sibi detatum præstitit, nova actione, intuitu rerum in illis contentarum, conveniri nequit. Vol. VI. P. X. O. 321. p. 565

In instrumento depositi, in quo certa summa haud definita est, executive agi nequit. Vol. VI. P. IX. O. 320. p. 561

Judex ex probabili & justa causa sequestrum ex officio decernere potest. Vol. II. P. III. O. 231. p. 594. & Vol. IV. P. V. O. 9. p. 18

Lib. XVII. Tit. I.

Mandati vel Contra.

Mandatum generale ad alienandum haud sufficit. Vol. II. P. III. O. 242. p. 614

Qui chartam blancam, ut vocant, alteri tradit, clausulas, in ejus extensione adjectas, agnoscere tenetur. Vol. VI. P. X. O. 296. p. 518

Advocatus, in propria causa, honoratur.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- norarium exigere non potest, nisi per modum damni & interesse. Vol. IV. P. VI. O. 279. p. 468
- Augmentum salarii, Ministro a Principe promissum, successor in feudo Imperii solvere tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 398. p. 665
- Solutio salarii liquidi, obtentu exceptionum altioris indaginis, differri nequit. Vol. V. P. VIII. O. 399. p. 668
- Clericis, similibusque personis, salarium illius anni quadrantis, in quo decedunt, integrum debetur. Vol. V. P. VIII. O. 406. p. 685
- Commendatio specialis obligationem inducit, atque adeo actioni adversus commendantem locum facit. Vol. IV. P. VI. O. 372 p. 609
- Commendatio specialis beneficium excussionis haud excludit. Vol. IV. P. VI. O. 495. p. 835
- Ex nudo consilio, haud fraudulenter dato, nemo obligatur. Vol. VI. P. IX. O. 84. p. 137
- Qui creditorem, ad concedendam debitori dilationem, dolo induxit, ad damnum inde ortum refarciendum conveniri potest. Vol. II. P. III. O. 153. p. 455
- Specialis persuasio, de contrahendo, jus agendi, ad damnum refarciendum, parit. Vol. VI. P. IX. O. 225. p. 396
- Mandatarius, fines mandati excedens, mandantem non obligat. Vol. II. P. III. O. 197. p. 537
- Officialis de damno eveniente non aliter tenetur, quam si culpa vel negligentia ipsius probari possit. Vol. V. P. VIII. O. 438. p. 712
- Mandatum prius per posterius revocatur, etsi mandatarius revocationis ignarus fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 488. p. 830
- Sola petitio dilationis, a principali facta, tacitam revocationem mandati haud infert. Vol. I. P. I. O. 106. p. 146
- Procurator hodie regulariter nec ante, nec post litem contestatam, invito Domino, mandato renunciare potest. Vol. IV. P. VI. O. 345 p. 570
- Lib. XVII. Tit. II.
Pro Socio.
- Societas, quæ usurariam pravitatem sapit, citra Principis consensum, valide iniri nequit. Vol. IV. P. V. O. 224. p. 355
- Res focii, in societate particulari, per actualem demum traditionem, communicantur. Vol. I. P. I. O. 103. p. 141
- Lucrum, quod focii ex lege contractus percipiunt, non, nisi operarum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

perarum ratione habita,regulariter debetur. Vol. II. P. III. O. 178. p. 505

Valet inter focios conventio, ut unus lucris sit particeps, neque tamen de damno teneatur.

Vol. V. P. VIII. O. 494. p. 846
Socius, si conventio desit, rem communem solus administrare haud tenetur. Vol. VI. P. X. O. 326. p. 577

Pactum, ut heredes focii in societatem, ad certum tempus initam, succedant, hodie inter mercatores validum est. Vol. I. P. I. O. 167. p. 235

A communione, invito socio, recedi quidem, sed pretium, quo res uni adjudicanda, eo dissentiente, non aliter, quam per licitationem, determinari potest.

Vol. IV. P. V. O. 240. p. 393
Socii, cum extraneo contrahentes, beneficio divisionis non gaudent. Vol. II. P. III. O. 79. p. 192. vid. tamen Vol. III. P. IV. O. 16 p. 143

Uxor & pupillus, cujus bona socius, proprio nomine, societati intulit, adversus hanc, non nisi hypothecariam actionem pro rata ipsius parte, habent. Vol. III. P. IV. O. 67. p. 218

Quicumque subscripsit documento, in quo continetur, ipsum una cum socio distincta debita

contraxisse, eorumque intuitu feudum commune oppignorasse, is in oppignorationem focii consensisse, haudquaquam censetur. Vol. I. P. II. O. 495. p. 964

Pœna conventionalis in casum, quo socius non coram arbitris, sed Magistratu litigaverit, statuta, non pertinet ad casum, quo ad dissolvendam penitus societatem agitur. Vol. I. P. II. O. 459. p. 921

Socius, in possessione vel quasi, rem communem ad certum usum applicandi, ab altero socio turbari non debet. Vol. V. P. VII. O. 200. p. 393

Lib. XVIII. Tit. I.

De Contrahenda Emtione, & de Pactis inter Emtorem & Venditorem compositis, &c.

Ad venditionem in scriptis celebrandam expressa conventionione opus est. Vol. I. P. II. O. 384. p. 726

Verba obscura emtionis venditionis tunc demum adversus venditorē interpretanda sunt, quando verus eorum sensus aliunde elici nullo modo potest. Vol. IV. P. V. O. 249. p. 426

Nemo ad rem suam alteri vendendam regulariter cogi potest, etsi impensas eo animo, ut eandem

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

eandem emeret, in illam fecerit. Vol. V. P. VIII. O. 295. p. 538

Quando rustici ea, quæ venalia habent, Domino jurisdictionis offerre tenentur, sufficit oblatio verbalis. Vol. I. P. I. O. 27. p. 40

Jus cogendi, Domino Jurisdictionali competens, ut subditi ea, quæ ad victum pertinent, primo omnium eidem offerre teneantur, ad avenam similesque res haud pertinet. Vol. V. P. VII. O. 150. 301

Doctores Medicinæ arcana sua pharmacopolis privilegiatis prius offerre tenentur, quam aliis eadem distrahant. Vol. II. P. III. O. 239. p. 611

Res aliena vendi quidem, non vero pignus in ea constitui potest. Vol. I. P. I. O. 166. p. 234

Quando domus, ad coquendam cerevisiam comparata, cum omnibus pertinentiis venditur, res alienæ exceptæ intelliguntur. Vol. V. P. VII. O. 166. p. 326

Bona civitatis immobilia non, nisi intervenientibus certis solennibus, valide alienantur. Vol. II. P. III. O. 6. p. 26

Generalis lex prohibitiva, de non distrahendis prædiorum pertinentiis, in Saxonia haud extat. Vol. II. P. III. O. 144. p. 421

L. un. C. de Vendit. rer. fisc ad solam venditionem bonorum, quæ fisco cum privatis communia sunt, restringi debet. Vol. II. P. III. O. 220. p. 573

Sustinetur quandoque rerum ecclesiasticarum alienatio, etsi circa eandem requisita Juris Canonici non adeo stricte observata sint. Vol. VI. P. IX. O. 156. p. 259

Cum venditio ad quantitatem facta, ante adimensionem res periculo venditoris jacet, nisi emtor in mora sit. Vol. V. P. VIII. O. 498. p. 852

Quando inter contrahentes convenit, ut emptio iniretur, pro tali haberi debet, etsi res, quam, præter pecuniam, ab emptore dari initio placuit, hanc superet. Vol. VI. P. IX. O. 60. p. 115

Emtor, qui pretium certo tempore solvere promisit, non tenetur ad usuras, etsi fructus prædii interim percipiat. Vol. VI. P. IX. O. 170. p. 287

Votum, rem viliori prætio emendi, per se illicitum haud est. Vol. VI. P. X. O. 422. p. 760

Quod emptor venditorem ad fidem de pretio habendam dolo induxerit, ex hoc solo non probatur, quod emptor jam tempore contractus non solvendo

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

vendo fuerit. Vol. III. P. IV.
O. 226. p. 586

Emtor solutionem pretii, hoc solo obtentu, quod jus aliquod circa rem emtam ipsi a tertio in dubium vocatum sit, differre nequit. Vol. II. P. III. O. 156. p. 466

Instrumenta authentica, quæ ad rem venditam pertinent, venditor emtori tradere regulariter haud tenetur. Vol. II. P. III. O. 210. p. 358

Adversus venditorem, pretium petentem, qui pignus, in re vendita constitutum, emtorem celavit, huic exceptio doli competit. Vol. V. P. VIII. O. 443. p. 721

Si fiscus rem alienam alteri, tanquam sibi propriam, vendat, emtor statim securus est. Vol. IV. P. VI. O. 360. p. 595

Emtor, cui exceptio simulationis adversus contractum competit, venditorem ex L. Si contendat, 28. ff. de Fidej. recte provocat. Vol. IV. P. V. O. 72. p. 115

Propter errorem accidentalem contractus emtionis venditionis haud rescinditur. Vol. III. P. IV. O. 200. p. 520

Jus prohibendi, quo collegia opificum gaudent, quatenus libertatem emendi & vendendi re-

stringit, in nundinis publicis regulariter cessat. Vol. III. P. IV. O. 199. p. 518

Actio revocatoria priori emtori contra posteriorem datur, licet huic res tradita sit, si sciens, jus ad rem priori competere, emerit. Vol. I. P. II. O. 370. p. 681

Civitates prohibere nequeunt, quo minus quis cerevisiam, in prædio suo coctam, in urbe, ubi habitat, cum sua familia, consumat. Vol. V. P. VIII. O. 382. p. 641

Prohibitio pœnalis de non vendenda cerevisia, civitates intuitu prædiorum, etsi noviter a Nobilibus emtorum, regulariter haud stringit. Vol. VI. P. IX. O. 17. p. 28

Quando debitor est in mora solvendi annuos redditus, fors repeti potest. Vol. VI. P. IX. O. 186. p. 319

In foro Saxonico communi, ad translationem dominii in rebus immobilibus, resignatio judicialis regulariter necessaria haud est. Vol. IV. P. V. O. 39. p. 55

Resignatio Judicialis, in foro Saxonico, ad translationem dominii in rebus immobilibus, sine traditione extrajudiciali, haud sufficit. Vol. III. P. IV. O. 51. p. 184

O o o o o

In

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

In foro Saxonico, ante resignationem judicalem domini, emptor nec reivindicationem, nec Actionem Publicianam habet, neque etiam hypothecam valide constituit. Vol. II. P. III. O. 25. p. 55

Nihil impedit, quo minus venditor mulieris, quæ rem emit, curator esse queat, ad actum, quo possessionem apprehendit. Vol. IV. P. V. O. 90. p. 137

Laudemium non debetur, si investitura nondum facta est, etsi possessio jam in emptorem translata sit. Vol. IV. P. VI. O. 456. p. 729

Alienatio feudi, propter neglectum agnatorum consensum, per se invalida haud est. Vol. VI. P. X. O. 425. p. 765

Jus exigendi gabellam, pro facultate vendendi in mercatu publico, ad Regalia pertinet. Vol. III. P. IV. O. II. p. 134

Quando emptio venditio per averfionem facta est, über Pausch und Bogen, evictio, intuitu rerum singularum, præstanda haud est. Vol. IV. P. VI. O. 447. p. 715

Venditor, cui evictionis præstatio remissa est, nihilominus ad pretii refusionem tenetur, nisi aliud expresse pactum fuerit. Vol. IV. P. V. O. 213. p. 341

Arrha non amittitur, quamvis culpa & pœnitentia dantis contractus dissolvatur. Vol. I. P. I. O. 54. p. 70

Pœna conventionalis, in emptione venditione adjecta, legitimam usurarum quantitatem excedere potest. Vol. III. P. IV. O. 65. p. 211

Pœna conventionalis, in eum casum, si alteruter a contractu resilire voluerit, promissa debetur, salvo contractu. Vol. VI. P. X. O. 251. p. 446

Venditor, cui lis ab emptore denunciata est, defendere eum haud tenetur, nisi id speciatim promiserit. Vol. I. P. I. O. 251. p. 500

Ex simplici pacto de contrahendo, efficax obligatio & actio oritur. Vol. II. P. III. O. 97. p. 222

Ex pacto, quo venditor tributa in se recepit, emptori actio ad interesse datur. Vol. I. P. II. O. 389. p. 736

Jus, ex pacto de retrovendendo quæsitum, in liberos non transit, quando ad dies vitæ restrictum est. Vol. II. P. III. O. 140. p. 416

Laudemium, quod in casu emptionis venditionis debetur, etiam tunc præstandum, ubi pactum retro-

retrovenditionis accessit. Vol. VI. P. IX. O. 227. p. 397

Ex pacto de retrovendendo, si contra illud fiat, adversus tertium possessorem agi nequit, nisi verbis directis conceptum fuerit. Vol. III. P. IV. O. 130. p. 315

Ex pacto retrovenditionis adversus tertium rei venditæ possessorem agi nequit. Vol. VI. P. IX. O. 74. p. 60

In discernendis contractibus retrovenditionis, & pignoratitio, imprimis mens & intentio contrahentium spectari debet. Vol. VI. P. IX. O. 138. p. 211

Quod sub nomine contractus retrovenditionis pignoratitius lateat, præsumi non debet, nisi mutuum causam eidem dederit. Vol. VI. P. X. O. 291. p. 514

Præscriptio contra actionem ex pacto de retrovendendo locum non habet. Vol. I. P. I. O. 313. p. 588

Conductores bonorum ecclesiasticorum non gaudent jure protimiseos. Vol. II. P. III. O. 105. p. 234

Conductor fundi publici jure protimiseos gaudet. Vol. VI. P. X. O. 403. p. 729

Conductor rerum atque bonorum civitatis, jus protimiseos, quo gaudet, non amittit, etsi

sciens, contractum cum alio celebrari, ad idem se, ante hujus perfectionem, non obtulerit.

Vol. VI. P. X. O. 330. p. 593

Jus protimiseos conventionale etiam ad heredes transit. Vol. V. P. VIII. O. 308. p. 568

In bonis censiticis jus protimiseos legale non datur. Vol. I. P. II. O. 428. p. 842

Bona, contra jus protimiseos conventionale, alienata, ab eo, qui, sciens hoc pactum, emit, revocari possunt, quamvis rem non a pacifcente, sed tertio possessore acceperit. Vol. I. P. I. O. 331. p. 183

Ad effectum jus protimiseos exercendi, illa etiam bona pro avitis habentur, quæ a liberorum redimentium avo proveniunt. Vol. I. P. I. O. 151. p. 214

Qui jus protimiseos habet, rem alienatam ab emptore revocare potest, quando hic sciens, tale jus alteri competere, eandem emit. Vol. I. P. II. O. 425. p. 832

Quando simultanee investitus jus succedendi, quod ex prærogativa gradus, præ remotiori agnato, habet, huic vendit, filius jure protimiseos non gaudet. Vol. V. P. VII. O. 122. p. 244

Dominus feudi jure protimiseos

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- tunc demum gaudet, quando nullus agnatus, aut simultanee investitus concurrit. Vol. V. P. VIII. O. 237. p. 475
- Jus protimiseos in casum venditionis datum, ad alias alienationis species non pertinet. Vol. V. P. VII. O. 76. p. 161
- Statutum vel privilegium, quo vasallo, sine Domini directi consensu, feudum alienare permittitur, salvo jure protimiseos eidem competens, intelligendum est. Vol. I. P. I. O. 209. p. 417
- Libera feudum alienandi facultas, ex privilegio competens, jus protimiseos vel retractus non tollit. Vol. VI. P. IX. O. 127. p. 188
- Jus retractus, seu protimiseos, quod liberis competit, cessat, si uni ex familia bonum avitum sit venditum. Vol. IV. P. V. O. 153. p. 233
- Agnatus, qua talis, Jure Communi, jus bona alienata retrahendi non habet. Vol. II. P. III. O. 162. p. 478
- Ad retrahenda bona avita in Electoratu Saxoniae, collaterales haud admittuntur. Vol. V. P. VII. O. 48. p. 109
- Quando plures in jure retractus concurrunt, regulariter omnes
- admittendi sunt. Vol. VI. P. IX. O. 139. p. 212
- Qui retractum exercet, regulariter ad idem pretium, quod alius offert, tenetur. Vol. VI. P. X. O. 306. p. 536
- Retractus gentilitius liberis competit, etsi bona propria non habeant. Vol. VI. P. X. O. 258. p. 454
- Ex Mandato Elect. de Ann. 1623. d. 25. April. privati ad repetendas praediorum suorum pertinentias fundatam intentionem habent. Vol. I. P. I. O. 233. p. 621
- Legatum, in fraudem retractus relictum, non valet. Vol. VI. P. X. O. 319. p. 558
- Jus retractus, in casum venditionis alicui legatum, ad alias species alienationis non pertinet. Vol. I. P. I. O. 298. p. 569
- Qui retractum, sive gentilitium, sive conventionalem, exercet, pretium, quod alius bona fide offert,olvere tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 165. p. 273
- Tempus annale, intra quod retractus feudalise exerceri debet, incipit currere a die scientiae, rem traditam esse. Vol. VI. P. IX. O. 128. p. 190
- In retrahendis bonis ex capite consanguinitatis, proximitas, quae est tempore contractus spe-

spectanda, nec eorum, qui postea concepti sunt, ratio habenda est. Vol. IV. P. VI. O. 418 p. 678

De bonis fideicommisso obnoxiiis, possessor, consentientibus omnibus, quorum interest, valide disponit, neque bona ita alienata a liberis ipsius revocari queunt. Vol. IV. P. VI. O. 384 p. 625

Jus retractus, ex capite vicinitatis, locum non habet, nisi, ubi consuetudine, vel statuto, introductum est. Vol. IV. P. V. O. 64. p. 104

Actio ex retractu gentilitio atque legali, est in rem scripta. Vol. IV. P. VI. O. 315. p. 526

Actio in retractu legali cum Publiciana recte cumulatur, si modo utriusque requisita in libello rite expressa fuerint. Vol. VI. P. IX. O. 143 p. 219

Retractus gentilitius, qui liberis in Sax. Elect. competit, cessat, quando judicialis resignatio atque traditio facta est. Vol. V. P. VIII O. 276. p. 567

Pluribus bonis, uno pretio venditis, sub quibus etiam avita continentur, horum intuitu seorsim jus retractus exerceri nequit. Vol. IV. P. V. O. 222. p. 353

De Venditione sub hasta.

Subhastatio generalis statim, atque emtor se offert, & licitatur, sistitur, etsi trium quaterdenarum tempus nondum effluerit. Vol. IV. P. VI. O. 397. p. 644

Subhastatio invalida est, quando specialis cum generali, intuitu objecti, non prorsus convenit. Vol. IV. P. VI. O. 443. p. 711

Taxatio bonorum immobilium, quæ sub hasta venduntur, in Sax. Elect. ante subhastationem fieri non debet. Vol. V. P. VIII. O. 180. p. 300

Subhastatio in venditione bonorum pupilli, vel minoris, haud omittenda. Vol. I. P. I. O. 210. p. 422

Subhastationibus publicis pactum additionis in diem tacite inest. Vol. VI. P. X. O. 353. p. 619

Elapso subhastationis tempore, etsi res nondum adjudicata, & tradita fuerit, illius & commoda, & onera, ad licitatore pertinent. Vol. IV. P. VI. O. 349. p. 584

Venditio, etsi sub hasta facta, propter dolum everti potest. Vol. V. P. VIII. O. 277. p. 508

Valida est licitatio, quæ post proclamationem peractam, licet ante reditum atque relationem nuncii, facta est. Vol. IV. P. V. O. 4. p. 9

Ooo oo 3

Tempo-

Tempore subhaftationis elapfo, regulariter nova licitatio haud admittenda. Vol. V. P. VII. O. 90. p. 183

Cum duo fimul, eodem tempore, licitantur, utrique jus primæ licitationis competit. Vol. VI. P. X. O. 433. p. 773

Non audiendus eft licitator, qui loco pretii, nomen, quo ipfi devinctus eft debitor, offert, aut, ejus intuitu, compensationem allegat. Vol. V. P. VIII. O. 253. p. 465

Primus licitator fecundo præfertur, quando idem pretium offert. Vol. II. P. III. O. 186. p. 518

Secundus licitator jure primi licitatoris gaudet, quando primus deficit, & fuo juri renunciat. Vol. II. P. III. O. 184. p. 513

Retractui conventionali, etiam in venditione fub hafta, locus eft. Vol. IV. P. VI. O. 286. p. 474

Qui jus fuum, ex licitatione quaefitum, dimittit, juri reluitionis hoc ipfo non renunciat. Vol. V. P. VIII. O. 440. p. 719

Debitori jus reluitionis apud Saxones, fine discrimine competit, quando creditor prædium ipfius fub hafta emit. Vol. VI. P. IX. O. 32. p. 82

Debitor eo cafu, quo creditori,

plus extraneo licitanti, fundus adjudicatus eft, reluitionis jure non gaudet. Vol. I. P. I. O. 281. p. 546

Annus reluitionis Saxonicae, demum a tempore adjudicationis, realiter factæ, currit. Vol. VI. P. IX. O. 24. p. 60

In Saxonia, liberis venditoris, jus bona avita retinendi, etiam poft annum, competit. Vol. VI. P. X. O. 264. p. 460

Jus reluendi bonum immobile, fub hafta venditum, quod in foro Saxonico debitori competit, ceffat, quando extraneus licitatus eft. Vol. V. P. VIII. O. 291. p. 529

Jus redimendi feudum, extraneo venditum, hodieque in Saxon. Elect. nonnifi triginta annis, anno & die, præfcribitur. Vol. V. P. VII. O. 12. p. 52

De Venditione Geradæ.

Venditio geradæ, marito ab uxore fciente viliori pretio facta, nonnifi hujus morte confirmatur. Vol. III. P. IV. O. 23. p. 152

Venditio geradæ, ab uxore marito extrajudicialiter facta, fubfiftit, etfi Notarius cum duobus testibus adhibitus non fit. Vol. VI. P. X. O. 370. p. 656

Gerada, tam præfens, quam futura, ma-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ra, marito ab uxore vendita,
eas quoque res, quas ab ipso
marito, post ejus mortem, sub
nomine geradæ habitura est,
comprehendit. Vol. VI. P. X.

O. 381 p. 688

In dubio non tantum præsens,
sed & futura gerada vendita
esse censetur. Vol. III. P. IV.

O. 24. p. 153

Mulier in Saxonia sine curatore
liberis geradam valide vendit.

Vol. I. P. I. O. 180. p. 287

Jus ex emtione geradæ marito
semel quæsitum, per nativita-
tem filiæ non extingvitur. Vol.

II. P. III. O. 139. p. 414

Lib. XVIII. Tit. II.

De Additione in diem.

Subhastationibus publicis pa-
ctum additionis in diem ta-
cite inest Vol. VI. P. X. O.

353. p. 629

Lib. XVIII. Tit. III.

De Lege Commissoria.

Lex commissoria effectum reso-
lutivum non habet, nisi verbis
directis concepta fuerit. Vol.

V. P. VII. O. 228 p. 427

Clausula Commissoria, emtioni
venditioni adjecta, effectum
non habet, quando venditor
rem tradere facto Principis

impeditur. Vol. III. P. IV. O.
89. p. 260

Qui postea, quam lex commissæ
est, pecuniam, ejusque partem,
ab altero accipit, commissori-
am amplius exercere non pot-
est. Vol. IV. P. V. O. 3. p. 4

Lib. XVIII. Tit. IV.

De Hereditate vel actione vendita.

Emtor hereditatis creditoribus
respondere non tenetur. Vol.
IV. P. V. O. 55. p. 79

Transactio de hereditate, gene-
raliter initia, omnes obliga-
tiones & actiones includit. Vol.
III. P. IV. O. 63. p. 295

Cessio actionis, in potentio-
rem quemcunque, etsi non ratione
officii talem, sub jactura debiti
prohibetur. Vol. I. P. I. O.
283. p. 554. & Vol. II. P. III. O.
209. p. 557

Pœna privationis, si Judæus Chri-
stiano contra Christianum ce-
dat, adhuc hodie, extra Saxoni-
am Electoralem, locum habet.
Vol. III. P. IV. O. 99. p. 271

Dispositio Nov. 72 c. 5 non per-
tinet ad casum, ubi cessio no-
minis adversus pupillum, tuto-
ris uxori, facta est. Vol. V. P.
VIII. O. 473. p. 786

Jus primæ licitationis valide cedi
potest.

potest. Vol. II. P. III. O. 185.
 p. 517
 Jus retractus conventionale cui-
 vis libere cedi potest. Vol. VI.
 P. IX. O. 164. p. 270
 Quando cessionarium debitor
 pro suo creditore semel agno-
 vit, compensationis exceptio-
 nem, quæ ipsi adversus ceden-
 tem competit, frustra eidem
 objicit. Vol. V. P. VII. O. 182.
 p. 363
 Quando negotium cambiale, ex-
 tra Saxoniam Electoralem, con-
 tractum est, cessionarius exce-
 ptione solutionis, vel com-
 pensationis, in continenti li-
 quida, recte repellitur. Vol.
 VI. P. X. O. 397. p. 713
 Qui nomen alteri vendit, boni-
 tatem ejus non præstat, licet
 evictionis præstationem ex-
 presse promiserit. Vol. VI. P.
 X. O. 420. p. 756
 Poenæ legis Anastasianæ locus
 haud est, quando venditor pro-
 prio motu emptorem rogavit,
 neque etiam in debitis liqui-
 dis & certis. Vol. I. P. I. O.
 181. p. 289
 Poenam Legis Anastasianæ haud
 incurrit, qui debitum in con-
 cursu creditorum, etsi præro-
 gativa gaudeat, minori pretio
 emit. Vol. IV. P. VI. O. 283.
 p. 472

Lib. XVIII. Tit. V.
 De Rescindenda Emtione
 venditione, & quando licet
 ab emtione discedere.
 Remedio L. 2. C. de Resc. Vend.
 locus est, etsi emtio venditio
 a Judice confirmata, aut ejus
 decreto permixta fuerit. Vol.
 IV. P. V. O. 234. p. 365
 Remedio L. 2. C. de Resc. Vend.
 locus haud est, quando futura
 successio alicui vendita. Vol.
 VI. P. X. O. 421. p. 759
 Remedium L. 2. C. de Resc. Vend.
 etiam in venditione geradæ lo-
 cum habet. Vol. III. P. IV. O.
 22. p. 151
 Qui, sciens verum rei pretium,
 eam minoris vendit, remedio
 L. 2. C. de Resc. Vendit. uti ne-
 quit. Vol. II. P. III. O. 202.
 p. 546
 Remedium L. 2. C. de Resc. Vend.
 contra apocham cessat, quando
 læsio non in quantitate, sed
 causa liberationis, consistit.
 Vol. I. P. I. O. 302. p. 574
 Qui renunciat Remedio L. 2. C.
 de Rescind. Vendit. nihilose-
 cius negotium, ob læsionem e-
 normissimam, impugnare valet.
 Vol. II. P. III. O. 131. p. 385
 Moribus hodiernis emtio vendi-
 tio perfecta mutuo dissensu re-
 scinditur, quamvis res non am-
 plius

1

plus sit integra. Vol. IV. P. V.
O. 183. p. 197

Emtio venditio, quatenus dona-
tionem, intuitu pretii, conti-
net, propter ingratitudinem
emtoris rescindi potest. Vol.
VI. P. v. O. 84. p. 130

Propter errorem accidentalem
contractus emtionis venditio-
nis haud rescinditur. Vol. III.
P. IV. O. 200. p. 520

Ex Mandato Elect. d. Ann. 1623.
d. 25. April. privati ad repeten-
das prædiorum fuorum perti-
nencias fundatam intentio-
nem habent. Vol. I. P. I. O.
233. p. 621

Subhaſtationem prædii frustra
impugnat debitor, qui ſemel
in reſcriptis, quæ illam confir-
marunt, acquievit. Vol. II. P.
III. O. 188. p. 523

Subhaſtatio nullitatis vitio labo-
rat, quæ propter onera publica,
non citato debitore, facta eſt.
Vol. II. P. III. O. 59. p. 146

Subhastatio, per non factam debitori denunciationem, vicio nullitatis laborat. Vol. II. P. III. O. 132. p. 389

Primus licitator secundo præfer-
tur, quando idem pretium of-
fert. Vol. II. P. III. O. 186.
p 518

Secundus licitator jure primæ li-
citoris gaudet, quando pri-

mus deficit, & suo juri renun-
ciat. Vol. II. P. III. O. 184.
p. 513

Locatori, in contractu ultra di-
midium læso, eundem rescin-
dere, fas est. Vol. VI. P. X. O.
332. p. 597

Lib. XVIII. Tit. VI.

De Periculo & Commmodo
rei venditæ.

Cum venditio ad quantitatem facta, ante adimensionem res periculo venditoris jacet, nisi emptor in mora sit. Vol. V. P. VIII. O. 498. p. 852

Lib. XVIII. Tit. VII.

De Servis exportandis, vel
si ita mancipium venierit,
ut manumittatur,
vel contra.

Lib. XIX. Tit. I.

De Actionibus Empti & Venditi.

Quamvis Emtor statō die preti-
um non solverit, nihilominus
tamen ex emto valide agit. Vol.
IV. P. VI. O. 336. p. 552

Emtor adversus venditorem recte
agit, etsi ex sua parte nondum
impleverit contractum, si mo-
do paratum se ad implendum
Ppp pp osten-

ostendat. Vol. IV. P. VI. O.

337. p. 554

Intuitu prætii residui, des rüch-
ständigen Kauff-Geldes, etiam
contra tertium feudi possesso-
rem actio datur. Vol. II. P. III.

O 16 p. 44

Usuræ pretii, propter merces ta-
bernarias, Kraam-Waaren, de-
mum a tempore interpellatio-
nis judicialis debentur. Vol.

IV. P. VI. O. 327. p. 691

Emtor, qui pretium certo tem-
pore solvere promisit, non te-
netur ad usuras, etsi fructus
prædii interim percipiat. Vol.

VI. P. IX. O. 170. p. 287

Qui per alium merces in certa
taberna, pretio haud soluto, e-
mit, tenetur etiam ratione il-
larum, quas hic ipso insciente
accepit. Vol. I. P. I. O. 215.

p. 430

Mango gemmarum refarcire te-
netur damnum, quod ex mi-
nus apta gemmæ in annulo
inclusionem venit. Vol. I. P.

II. O. 427. p. 838

Si evictio immineat, emtor pre-
tium solvere non tenetur pri-
us, quam venditor satisdet

Vol. V. P. VII. O. 50. p. III

Tacita relocatio prædii adversus
pupillos frustra allegatur. Vol.

V. P. VIII. O. 384. p. 648

Lib. XIX. Tit. II.

Locati Conducti.

Locatio Conductio etiam sine
scriptura subsistit, quamvis, ean-
dem scripto comprehendi, in-
ter contrahentes convenerit.

Vol. V. P. VII. O. 188. p. 375

Vox: Handlanger, regulariter eos
tantum significat, qui simpli-
ces operas manuales, quæ nul-
lam peritiam, aut artem, requi-
runt, præstant. Vol. VI. P. IX.

O. 231. p. 401

Liberi rusticorum eo casu, quo
operas suas extraneis mercede
non locant, nec Domino juris-
dictionis eas locare tenentur,
licet parentes illis haud egeant.

Vol. I. P. I. O. 44. p. 58

Parochiani, ad agros Ministrorum
Ecclesiæ pro mercede colen-
dos, non aliter tenentur, quam
si operas suas aliis locare velint.

Vol. III. P. IV. O. 96. p. 269

Magistratus subditorum in urbe
liberos ad operas, ipsi præ ex-
traneo locandas, cogere nequit.

Vol. III. P. IV. O. 193. p. 512

Locatio statim ab initio tacite
contrahi intelligitur, quando
rem quis, certa mercede locari
solitam, occupavit. Vol. I. P. I.

O. 68. p. 83

Reconductio tacita, in prædiis
rusticis,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

rusticis, ad annum facta intelli-
gitur, licet prima ad plures an-
nos in scriptis contracta fuerit.

Vol. I. P. I. O. 16. p. 26

Reconductio in prædiis rusticis
ad triennium fieri intelligitur,
quoties breviori tempore fru-
ctus plene percipi non possunt.

Vol. II. P. III. O. 60. p. 149

Tacita prorogatio cujusque con-
tractus regulariter non nisi us-
que eo facta esse intelligitur,
donec alteruter contrahenti-
um suum dissensum declaret.

Vol. I. P. I. O. 168. p. 240

Quando convenit, ut locatio præ-
dii, ad tempus facta, tacite re-
novata cenferi debeat, si ante
illius lapsum neuter contradi-
xerit, hoc non tantum in prima,
sed & ultiori renovatione, valet.

Vol. V. P. VII. O. 136. p. 267

Quando quis operas alteri ad an-
num locavit, tacita earum re-
conductio ad idem tempus fa-
cta intelligitur. Vol. VI. P. IX.

O. 2. p. 3

Quando pensio pro bonis non u-
niformiter quotannis præstita
est, bona non emphytheutica,
sed conducta (Leß-Güter) esse
censentur. Vol. I. P. I. O. 75

p. 92

Ex uniformitate canonis, præser-
tim fructibus haud proportio-
nati, bona potius emphyteuti-

ca, quam conducta præsumun-
tur. Vol. III. P. IV. O. 85. p. 252

Locatori, in contractu ultra di-
midium læsa, eundem rescin-
dere, fas est. Vol. VI. P. X. O.
332. p. 597

Dominus ægrotanti servo sumtus
curationis ex æquitate & lege
charitatis subministrare tene-
tur. Vol. VI. P. IX. O. 107.
p. 167

Damnum circa fructus, jam per-
ceptos, emergens coloni est,
etsi nondum trituri, atque
granariis illata fuerint. Vol.
IV. P. VI. O. 414. p. 674

Damnum intolerabile, cujus in-
tuitu remissio pensionis colo-
no conceditur, de fructibus,
non sola semente, intelligi de-
bet. Vol. IV. P. V. O. 174.
p. 274

Colonus, qui se fundum suis im-
pensis arboribus consitutum
promisit, eas repetendi jus ha-
bet. Vol. V. P. VIII. O. 296.
p. 541

Conductor in ipsa executione
sententiæ, jure retentionis pro-
pter expensas, etiam illiqui-
das, se tueri potest. Vol. I. P. I.
O. 287. p. 558

Colonus parte fundi, a se melio-
rata, libere utitur, quamvis lo-
cator, expressa conventionem, ad
expensas meliorationis eidem
Ppp pp 2 resti-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- restituendas, se obligaverit. Vol. I. P. II. O. 491. p. 958
- Colonus**, intuitu decimarum, regressum adversus locatorem habet, si hoc onus, tempore contractus, reticuerit. Vol. V. P. VII. O. 165. p. 325
- Conductor prædii**, qui simul cum inventario certam quantitatem frumenti, nondum e spicis excussi, consecutus est, non tenetur, finita locatione, tantundem restituere, si illud, quod restituit, melius frumentum fuerit eo, quod accepit. Vol. I. P. I. O. 89. p. 114
- Auriga**, cui merces vehendæ locatae & traditæ sunt, ad earum æstimationem tenetur, licet ante, quam currui imponerentur, citra ejus culpam perierint. Vol. I. P. II. O. 463. p. 927
- Magister Postarum**, vel auriga, ad damnum refarciendum tenetur, quoties vel minima ipsius culpa concurrat. Vol. III. P. IV. O. 238 p. 613
- Conductor**, qui casus fortuitos in se recepit, non tenetur de damno, quod ann. 1715. d. 12. Febr. ventorum vehementia illatum est. Vol. IV. P. V. O. 98. p. 149
- Conductor**, in re, locatori restituenda, contumax, non illam tantum, sed & præterea ejus æstimationem præstare tenetur. Vol. V. P. VII. O. 23. p. 76
- Pensio**, pro usu prædii urbani, distinctis terminis solvenda, inter usufructuariæ heredes, & proprietarium, pro rata temporis dividi debet, etsi unum locarium in singulos annos constitutum fuerit. Vol. VI. P. X. O. 368 p. 654
- Colonus adversus locatorem**, qui pensionem ab ipso petit, causam proprietatis frustra allegat. Vol. VI. P. X. O. 387. p. 698
- Conductor prædii**, quatenus in eo delinquit, locatoris jurisdictioni subicitur. Vol. IV. P. VI. O. 323. p. 532
- Si possessionem fundi locati tertius**, sive dolo, sive negligentia coloni, occupet, hoc locatori non præjudicat. Vol. IV. P. V. O. 80 p. 125
- Conductores bonorum Ecclesiasticorum** non gaudent jure protimiseos. Vol. II. P. III. O. 105. p. 234
- Conductor rerum atque bonorum civitatis** jus protimiseos, quo gaudet, non amittit, etsi sciens, contractum cum alio celebrari, ad idem se, ante hujus perfectionem, non obtulerit. Vol. VI. P. X. O. 330. p. 593
- Locator**, finito contractus tempore, eidem conductori rem porro locare non tenetur, etsi hoc

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

hoc ex odio fieri, probari que-
at. Vol. VI. P. X. O. 331. p. 596

Conductor fundi publici jure
protimiseos gaudet. Vol. VI.
P. X. O. 403. p. 729

Qui indefinite & sine temporis
mentionem operas promisit,
quandoque contractui renun-
ciare, & vice versa, ab altero
pro lubitu dimitti potest. Vol.
II. P. III. O. 133. p. 392

Fiscus contractum locationis
conductionis propterea non
statim impugnare potest, quod
alius ex postfacto majorem
pensionem obtulerit. Vol. III.
P. IV. O. 75. p. 234

Uxor locationem bonorum suo-
rum paraphernalium, sine ipsi-
us consensu a marito factam,
frustra impugnat. Vol. VI. P.
IX. O. 206. p. 367

Conductor emtori cedere tene-
tur, quamvis locator ipsi pro-
miserit, quod rem alienare
nolit. Vol. I. P. II. O. 360. p.
664

Conductor fundi emtori ejus ce-
dere tenetur, quamvis jam tem-
pore emtionis in ipso prædio
constitutus fuerit. Vol. I. P. II.
O. 470. p. 938

Conductor emtori cedere tene-
tur, etsi in securitatem con-
tractus ipsi hypotheca in fun-

do locato constituta fuerit.
Vol. V. P. VII. O. 227 p. 426

Locator nunquam conductorem
cedere nolentem privata auto-
ritate expellere potest. Vol. I.
P. I. O. 136. p. 193

Locatio prædii, ab usufructuario
facta, ad annum gratiæ haud-
quaquam pertinet. Vol. VI.
P. IX. O. 65. p. 124

Quando Nobilis prædium suum
uni ex subditis locat, hujus
conditio propterea non muta-
tur. Vol. III. P. IV. O. 157.
p. 465

Ex simplici pacto de contrahen-
do, efficax obligatio & actio
oritur. Vol. II. P. III. O. 97. p. 222

Locator a cautione pro recon-
ventionem & expensis immunis
est, quando ex causa locati cum
conductore super re immobi-
li litigat. Vol. V. P. VIII. O.
312. p. 572

Lib. XIX. Tit. III.

De Æstimatoria (scil. A-
ctione)

Lib. XIX. Tit. IV.

De Rerum Permutatione.

Lib. XIX. Tit. V.

De Præscriptis Verbis.

Ppp pp 3

Affinia

Affinia Contractuum In-
nominatorum, Assicura-
rio, & Cambium.

Si contractui assécurationis adje-
ctum sit pactum, ut navis non
aliter, quam cum præsidio, mit
Convoy, navigare debeat, assé-
curator non prius de periculo
tenetur, quam navis, præsidio
actu comitata, vela facere cœ-
perit. Vol. IV. P. VI. O. 300.
p. 501

Jura Ordinationis Cambialis Li-
psienfis ob hoc solum, quod lis
super cambio Lipsiæ mota sit,
attendenda haud sunt. Vol. I.
P. II. O. 471. p. 939

Mandatum Elect. Saxon. de Cam-
biis, de Ann. 1699 non pertinet
ad casum, ubi indossatarius sim-
plicis procuratoris loco est.
Vol. V. P. VII. O. 130. p. 253

Clericis, literas Cambiales dare,
sub pœna suspensionis & re-
motionis ab officio, in Saxonia
Electoralis, interdictum est.
Vol. III. P. IV. O. 55 p. 188

Uxor in Saxonia, sine mariti, & si
quem habeat, specialis curato-
ris consensu, ex literis cambia-
libus haud obligatur. Vol. III.
P. IV. O. 188. p. 498

Filius, præstita cautione rati, ad-
versus debitorem patris, jure

cambiali valide experitur.

Vol. VI. P. IX. O. 216. p. 387

Cedens alteri literas Cambiales,
eidem jure cambii non tene-
tur. Vol. I. P. I. O. 173. p. 266

Creditor cambialis, qui ad arre-
stum personale adversus debi-
torem agit, mercedem custodi-
bus solvere haud tenetur. Vol.
VI. P. IX. O. 129. p. 192

Rigor Juris Cambialis etiam ad-
versus clericos nostrates obti-
net. Vol. II. P. III. O. 7. p. 34

In Saxonia Electorali rigor Juris
Cambialis contra foeminas lo-
cum non habet, nisi sint merca-
trices. Vol. IV. P. V. O. 217.
p. 348

Debitor cambialis, ne præstita
quidem cautione, ad solven-
dum cogi potest, si creditor ad
extradendas literas Cambiales
paratus haud sit. Vol. II. P. III.
O. 85. p. 204

Ex indossamento in bianco, quod
vocant, juxta Ordin. Camb.
Lips. adversus indossantem agi
nequit. Vol. VI. P. X. O. 352.
p. 628

In causis etiam cambialibus debi-
tori, per sententiam, recte re-
servantur exceptiones, post fa-
ctam recognitionem oppo-
nendæ. Vol. IV. P. V. O. 116.
p. 168

In causis cambialibus, per Man-
datum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

datum Electorale Saxon. de anno 1699. non omnibus indistincte exceptionibus via præclusa est. Vol. II. P. III. O. 5. p. 20

Exceptio non numeratæ pecuniæ in processu cambiali opponi nequit. Vol. I. P. II. O. 403. p. 763

Exceptio pecuniæ, ludo deperditæ, effectum juris cambialis suspendere nequit. Vol. II. P. III. O. 100. p. 226

Exceptiones solutionis & compensationis, in causa cambii cessionario, in foro Electorali Saxonico, regulariter opponi nequeunt. Vol. IV. P. V. O. 8. p. 160

Exceptio SCti Macedoniani, etiam adversus cambium manuale, quod vocant, locum habet. Vol. IV. P. V. O. 239. p. 391

Filiusfam. qui mercator est, non gaudet adversus Cambium SCto Macedoniano. Vol. IV. P. VI. O. 355. p. 588

Beneficium divisionis, etiam in Lusatia superiori, in Cambiis locum habet. Vol. V. P. VII. O. 153. p. 306

Quando negotium cambiale, extra Saxoniam Electoralem contractum est, cessionarius exceptione solutionis, vel compensationis, in continenti li-

quida, recte repellitur. Vol. VI. P. X. O. 397. p. 713

Qui creditori cambiali solvit, ad cedendas sibi literas cambiales post factam solutionem agere nequit. Vol. I. P. I. O. 172. p. 258

Non obstante Mandato Elect. Saxon. de Cambiis, de Ann. 1699. reconventioni adversus indofatarium locus est. Vol. V. P. VII. O. 131. p. 254

Creditor cambialis reconventioni rem judicatam frustra opponit, quamvis, durante conventioni, ab eadem simpliciter absolutus fuerit. Vol. IV. P. V. O. 114. p. 165

Ex literis cambialibus, specialem debendi causam exprimi, necesse haud est. Vol. IV. P. VI. O. 311. p. 517

Rigor juris cambialis regulariter, & ubi aliud in specie constitutum haud est, etiam ultra annum durat. Vol. II. P. III. O. 99. p. 225. & Vol. IV. P. V. O. 244. p. 408

Literæ cambiales, etiam manuales, anno haud exspirant, etsi Lipsiæ sint datæ, si non & creditor mercator sit. Vol. VI. P. X. O. 351. p. 628

Ex literis cambialibus, etiam in Saxonia Electorali, non aliter 6. pro 100. debentur, quam si tantæ

taneæ usuræ speciatim promissæ fuerint. Vol. IV. P. VI. O.

428. p. 691

Qui metuit, ne debitor literas cambiales jurato diffiteatur, processu ordinario uti haud prohibetur. Vol. VI. P. X. O. 360. p. 637

Lib. XX. Tit. I.

De Pignoribus & Hypothecis & qualiter ea contrahuntur & de pactis eorum.

Domino rei oblata in bonis furtis ratione domini ac interesse nulla tacita hypothecæ competit. Vol. I. P. I. O. 286. p. 559

Hypotheca specialis, in re constituta, durat, quamvis hæc in aliam formam mutata sit. Vol. I. P. I. O. 246. p. 496

Creditor, in foro communi hypothecam extrajudicialem mutare nequit. Vol. VI. P. IX. O. 70. p. 128

Hypotheca in immobilibus, apud Saxones, non ab eo tempore, quo constituta est, sed quo judicialis autoritas accersit, prærogativam tribuit. Vol. VI. P. X. O. 430. p. 779

Nuda confirmatio contractus emtionis venditionis, a Magistratu facta non involvit taci-

tam remissionem pignoris. Vol. I. P. I. O. 20. p. 29

Si confirmatio contractus, in quo feudum hypothecæ expresse subjectum, in Cancellaria feudali facta sit, Dominus directus in eandem consensisse censetur. Vol. I. P. II. O. 476. p. 933

Quicumque subscripsit documento, in quo continetur, ipsum una cum socio distincta debita contraxisse, eorumque intuitu feudum commune oppignorasse, is in oppignorationem socii consensisse haudquam censetur. Vol. I. P. II. 495. p. 964

Hypotheca in immobilibus constituta, regulariter nomina activa debitoris haud afficit. Vol. IV. P. V. O. 30. p. 44

Hypotheca singulas partes rei oppignoratae afficit. Vol. IV. P. V. O. 32. p. 46

Creditor alienationem hypothecæ regulariter impedire nequit. Vol. IV. P. VI. O. 473. p. 747

Jus pignoris a bonæ fidei possessore constitutum, intuitu veri domini supervenientis haud valet. Vol. VI. P. IX. O. 102. p. 163

Qui pacto in se omnes actiones personales passivas, ut vocant, recepit,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

recepit, non tenetur de debito, cujus intuitu actio hypothecaria movetur. Vol. IV. P. V. O. 70. p. III

Agnatus, vel simultanee investitus, qui in hypothecam consensit, deficiente licet consensu Domini, debitum ex fructibus feudi, ad se devoluti, etiam extra Saxoniam Electoralem, solvere tenetur. Vol. IV. P. V. O. 120. p. 185

Secundum Jus Commune, successores feudales debita, pro quibus feudum, ipsorum consensu, oppignoratam est, non nisi in subsidium, ubi allodium deficit, solvere tenentur. Vol. IV. P. VI. O. 299. p. 499

Possessor hypothecæ non gaudet beneficio divisionis. Vol. III. P. IV. O. 115. p. 289

In Ducatu Magdeburgico, in casu specialis hypothecæ, beneficium excussionis cessat, etiam si in subsidium generalis hypotheca constituta sit. Vol. III. P. IV. O. 116. p. 292

Beneficium excussionis tertio hypothecæ specialis possessori haud competit, quando is, sciens, rem pignori subjectam esse, eandem emit, neque curavit, ut ex pretio creditori satisfaceret. Vol. I. P. I. O. 130. p. 179. & Vol. IV. P. V. O. 36. p. 50

Petitum alternativum in actione hypothecaria contra tertium possessorem usu fori pro inepto habetur. Vol. I. P. I. O. 236. p. 486

In actione hypothecaria, sufficit probasse, debitorem tempore oppignorationis rem justo titulo possedisse. Vol. I. P. II. O. 484. p. 951

Quando in actione hypothecaria possessio ex parte rei non in continenti per documentum probari potest, ordinario processu utendum. Vol. VI. P. X. O. 255. p. 451

De Arresto.

Arrestum generale, in bonis debitoris, non afficit mobilia uxoris, deinceps mortuæ, si, ea viva, maritus successionem renuntiaverit. Vol. II. P. III. O. 71. p. 172

Arrestum generale, in foro domicilii impetratum, omnes res mobiles, etiam extra territorium constitutas, afficit. Vol. IV. P. V. O. 48. p. 69

Ad impetrandum arrestum Juris Communis, plena demonstratio debiti non requiritur, sed quævis causa probabilis sufficit. Vol. II. P. III. O. 62. p. 154

Arrestum propterea non est invalidum, quod is, qui illud imposuit,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- fuit, cautionem adversarii non expresse, sed tantum prosecutionis terminum, præfigi petiit. Vol. III. P. IV. O. 76 p. 236
- Ad imponendum arrestum non sufficit, a debitore multum æris alieni contractum esse. Vol. V. P. VII. O. 194. p. 383
- In imponendo arresto, ad demonstrandum debitum, nuda copia documenti obligatorii sufficit. Vol. VI. P. IX. O. 9. p. 11
- Arrestum propterea invalidum apud Saxones haud est, quod is, qui illud impetravit, libello arrestatorio instrumentum obligationis, aut saltem exemplum ejus vidimatum, quod vocant, non adjunxit. Vol. VI. P. IX. O. 47. p. 103
- Dominus feudi, qui simul jurisdictionem habet, arrestum in ipsam feudi substantiam valide concedit. Vol. VI. P. X. O. 479. p. 859
- Frater, nomine fratris, cum cautione rati, arrestum bonis debitoris valide imponit. Vol. IV. P. VI. O. 332. p. 542
- Validum est arrestum, quod frater pro sorore, etsi absque cautione rati, petiit. Vol. IV. P. VI. O. 284. p. 475
- Quaterdena, qua renovatio arresti in Saxonia fieri debet, tam a die petiti, quam impetrati arresti, computari potest. Vol. IV. P. V. O. 281. p. 470
- In foro communi fatale renovandi arresti regulariter demum a tempore insinuati Decreti, quod concessum sit, currit. Vol. V. P. VII. O. 193. p. 381
- Renovatio arresti non requirit mandatum speciale. Vol. VI. P. IX. O. 46. p. 102
- Locus impetrati arresti forum competens tribuit. Vol. II. P. III. O. 199. p. 542
- Quando duo, pluresve creditores, arrestum bonis debitoris imponunt, concursus jam coeptus & formatus esse intelligitur. Vol. III. P. IV. O. 146 p. 350
- Arresta, in bonis debitoris invalide impetrata, liberam alienandi facultatem haudquam impediunt. Vol. IV. P. V. O. 44. p. 61
- Arrestum non afficit ea, quæ illo tempore, quo id impositum, non amplius in bonis debitoris fuerunt. Vol. V. P. VII. O. 203 p. 401
- Arrestum Juris Commnis nullum jus reale tribuit. Vol. V. P. VII. O. 204. p. 402
- Actioni injuriarum locus est, propter arrestum, sine causa impositum licet non impetratum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

tum fit. Vol. V. P. VIII. O.
373. p. 634

Qui creditori ignorans, bonis il-
lius arresta imposita esse, sol-
vit, denuo solvere haudqua-
quam tenetur. Vol. IV. P. VI.
O. 351. p. 586

Lib. XX. Tit. II.

In quibus Causis Pignus, vel
Hypotheca, tacite contra-
hitur.

Pupillus in bonis vitrici, cui ma-
ter tutrix, rationibus haud red-
ditis, nec alio tutore petito, nu-
psit, tacitam hypothecam ha-
bet. Vol. VI P. IX. O. 130. p. 193

Fœmina Saxonica majorennis, in
bonis sui curatoris, hypothe-
cam tacitam non habet. Vol. V.
P. VII. O. 66. p. 143

Intuitu pecuniæ lustricæ, Pa-
then-Gelde, competit liberis in
bonis patris hypotheca tacita.
Vol. I. P. I. O. 19. p. 29

Fisco, in bonis administratorum,
derer Einnehmer, præter tacitam
hypothecam, jus prælationis,
intuitu postea quæditorum,
competit. Vol. VI. P. X. O.
442. p. 789

Cautio, quam administrator fisco
præstitit, non tollit generalem
tacitam hypothecam. Vol. I.
P. II. O. 418. p. 805

Hypotheca tacita, intuitu bono-
rum paraphernalium, uxori
competens, salva manet, utut
ex his postea mutuum cum ma-
rito contrahat. Vol. III. P. IV.
O. 18 p. 146

Uxori, intuitu alimentorum, in
bonis mariti nulla tacita hy-
potheca competit. Vol. VI.
P. IX. O. 237. p. 419

Legatarius in bonis testatoris, quæ
aliis legata sunt, tacitam hypo-
thecam non habet. Vol. IV.
P. V. O. 2. p. 3

Intuitu pecuniæ hereditariæ, nul-
la hypotheca in fundo, pro-
pter quem præstari debet, com-
petit. Vol. V. P. VII. O. 26. p. 80

Piis causis, secundum Jus Com-
mune, hypotheca tacita in bo-
nis debitoris non competit.
Vol. IV. P. V. O. 195 p. 310

Domino rei ablatae in bonis fu-
ris ratione dominii ac interesse
nulla tacita hypotheca com-
petit. Vol. I. P. I. O. 287. p.
559

Intuitu laudemii domino non
competit hypotheca tacita.
Vol. I. P. I. O. 328 p. 614

Lib. XX. Tit. III.

Quæ Res Pignori vel Hy-
pothecæ datæ obligari
non possunt.

Qqq qq 2

Res

Res aliena vendi quidem, non vero pignus in ea constitui potest. Vol. I. P. I. O. 166. p. 234

Pignus, in re aliena constitutum, convalescit, si postea debitor dominus illius fiat. Vol. V. P. VIII. O. 251. p. 462

Jus pignoris, a bonæ fidei possessore constitutum, intuitu veri domini supervenientis, haud valet. Vol. VI. P. IX. O. 102. p. 16

In Saxonia, si bona immobilia ipsi Judici, sub quo sita sunt, oppi-
gnorentur, alia judiciali insi-
nuatione opus haud est. Vol.
V. P. VII. O. 248 p. 458

Quando confirmatio contractus,
in quo feudum hypothecæ ex-
presse subjectum, in Cancellaria
feudali facta sit, Dominus
directus in eandem consensisse
censetur. Vol. I. P. II. O. 467.
P. 933

Lib. XX. Tit. IV.

Qui Potiores in Pignore vel
hypotheca habeantur; & de
his qui in priorum credi-
torum locum suc-
cedunt.

Creditor, qui coram Cancellaria
Principis generale arre-
stum bonis debitoris imposuit,
præfertur illi, qui ante ejus no-

tificationem, apud immedia-
tum Judicem, arrestum impe-
travit. Vol. III. P. IV. O. 36.
p. 169

Legatarii, in concursu, omnibus,
etiam chirographariis, credi-
toribus postponendi sunt. Vol.
IV. P. V. O. 33. p. 47

Venditor, qui fide de pretio ha-
bita, cum emtore contraxit,
neque dominium vel hypothe-
cam sibi reservavit, non nisi
personali privilegio, intuitu
pretii residui, gaudet. Vol. IV.
P. V. O. 41. p. 58

Privilegium prælationis cessat, si
quis ad solvendum pretium
domus, aliusve prædii jam em-
ti, pecuniam mutuo dederit,
utut simul de hypotheca sibi
prospexerit. Vol. IV. P. V.
O. 188. p. 297

Ad consequendum jus prælatio-
nis, quod datum est ei, qui ad
emtionem domus, aliusve præ-
dii, pecuniam credidit, hypo-
theca extrajudicialis, etiam in
Saxonia, sufficit. Vol. V. P. VII.
O. 249. p. 459

Privilegium prælationis, quod il-
lis competit, qui jus reale in re
vendita prius consecuti sunt,
quam ejus dominium in emto-
rem transfiret, etiam ad tacitam
hypothecam pertinet. Vol. V.
P. VII. O. 317. p. 576

Qui

Qui ad solutionem onerum Svecicorum in Saxonia credidit, orto concursu, omnibus aliis creditoribus præfertur. Vol. IV. P. VI. O. 319 p. 525

In concursu creditorum, usuræ contributionum Svecicarum in eadem cum illis classe locantur. Vol. IV. P. VI. O. 348. p. 584

Jus prælationis, oneribus Svecicis tributum, pertinet etiam ad eos, qui Anno 1720. ad seminandos agros pecuniam crediderunt. Vol. IV. P. VI. O. 320 p. 528

Creditoribus debitoris, etiam fisco, præferendus est in concursu hypothecarius, qui jus reale, in re vendita, prius obtinuit, quam dominium illius in debitorem translatum esset. Vol. IV. P. VI. O. 233 p. 542

Hypotheca in immobilibus apud Saxones, non ab eo tempore, quo constituta est, sed quo judicialis autoritas accessit, prærogativam tribuit. Vol. VI. P. X. O. 430. p. 770

Lib. XX. Tit. V.

De Distractione Pignorum & Hypothecarum.

Creditor alienationem hypothecæ regulariter impedire ne-

quit. Vol. IV. P. VI. O. 473. p. 747

Jus reluendi bonum immobile, sub hasta venditum, quod in foro Sax. debitori competit, cessat, quando extraneus licitatus est. Vol. V. P. VIII. O. 291. p. 529

Lib. XX. Tit. VI.

Quibus modis Pignus vel Hypotheca solvitur.

Nuda confirmatio contractus emtionis venditionis a Magistratu facta non involvit tacitam remissionem pignoris. Vol. I. P. I. O. 20. p. 29

Consensus in hypothecam, ad certum tempus restrictus, eo elapso, expirat. Vol. V. P. VIII. O. 270. p. 497

Per adjudicationem rei, sub hasta venditæ, non aliter hypothecæ extinguuntur, quam si integrum pretium solutum vel judicialiter depositum fuerit. Vol. I. P. I. O. 268. p. 579. & Vol. III. P. IV. O. 95. p. 278

Debitor, eo casu, quo creditori plus extraneo licitanti fundus adjudicatus est, relutionis jure non gaudet. Vol. I. P. I. O. 281. p. 546

De Arresto.

Extractus, quem vulgo dicunt, libri mercatorii, in imponendo arresto

arresto sufficit. Vol. VI. P. X.
O. 431. p. 771

Demonstratio, debitorem non
esse solvendo, sufficiens haud
est, quod alius Judex in qui-
busdam illius bonis arrestum
jam concesserit. Vol. IV. P.
VI. O. 496. p. 837

Judex, qui arrestum, sine justa
causa, haud admittit, ad in-
teresse tenetur. Vol. V. P. VII.
O. 220 p. 416

Lib. XXI. Tit. I.

De Ædilitio Edicto, & Red-
hibitione, & quanti mi-
noris.

Quando animal venditum post
triduum moritur, emtor pro-
bare tenetur, vitium jam tem-
pore contractus adfuisse. Vol.
VI. P. X. O. 339 p. 610

Quando emti actio ad redhiben-
dum instituitur, non ultra sex
menses durat. Vol. V. P. VIII.
O. 475. p. 791

Lib. XXI. Tit. II.

De Evictionibus, & duplæ
stipulatione.

In donatione remuneratoria e-
victio præstari debet. Vol. VI.
P. IX. O. 151. p. 239

Qui nomen alteri vendit, boni-

tatem ejus non præstat, licet
evictionis præstationem ex-
presse promiserit. Vol. VI. P.
X. O. 420 p. 756

Consensus, & confirmatio Magi-
stratus, venditorem a præstati-
one evictionis non liberat. Vol.
VI. P. X. O. 281. p. 486

Si evictio immineat, emtor pre-
tium solvere non tenetur pri-
us, quam venditor satisdet.
Vol. V. P. VII. O. 50. p. 111

Quando res per Principem via
juris evicta est, obligatio ad
præstandam evictionem haud
cessat. Vol. VI. P. IX. O. 184.
p. 315

Venditor, cui evictionis præ-
statio remissa est, nihilominus
ad pretii refusionem tenetur,
nisi aliud expresse pactum fue-
rit. Vol. IV. P. V. O. 213.
p. 341

Quando emtio venditio per aver-
sionem facta est, über Pausch
und Bogen, evictio, intuitu
rerum singularum, præstanda
haud est. Vol. IV. P. VI. O.
447. p. 715

Quando pupillus adversus ne-
gotium cum tertio gestum, se
in integrum restitui petit, hic
regulariter tutori ejus frustra
litem denunciatur. Vol. VI. P.
IX. O. 10. p. 12

Litis denunciatio, auctori facta,
non

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

non impedit, quo minus reus
condemnari queat. Vol. III.
P. IV. O. 84. p. 249

Emtor, omiffa licet denunciatio-
ne litis, regressum aduersus
venditorem habet, quando jus
evincentis probare potest.

Vol. II. P. III. O. 166. p. 483.
& Vol. IV. P. VI. O. 405 p. 652

Litem auctori suo in appellatio-
nis demum instantia denunci-
are periculofum est. Vol. I. P. I.
O. 252. p. 501

Venditor, cui lis ab emtore de-
nunciata est, defendere eum
haud tenetur, nisi id specia-
tim promiserit. Vol. I. P. I.
O. 251. p. 500

Litis denunciatio, extra Saxoni-
am Electoralem, etiam priva-
tis literis fieri potest. Vol. V.
P. VII. O. 14 p. 62

Quando manifestum est ad evi-
ctionem præstandam non te-
neri litis denunciatum, denun-
tians statim repelli debet. Vol.
V. P. VIII. O. 376. p. 636

Nisi proximus actor emtori jus
suum cesserit, remotiori lis re-
gulariter denunciari nequit.
Vol. VI. P. IX. O. 28. p. 64

Lib. XXI. Tit. III.

De Exceptione Rei vendi- tæ & traditæ.

Qui rei alteri venditæ, domini-
um ex postfacto consequitur,
eandem ab hoc vindicare ne-
quit. Vol. VI. P. IX. O. 222.
p. 394

Lib. XXII. Tit. I.

De Usuris, & Fructibus, & Causis, & omnibus Acces- sionibus, & Mora.

Creditor, qui sortem, citra prote-
stationem, a debitore accepit,
usuras ex mora deinceps seor-
sim petere nequit. Vol. IV. P.
VI. O. 391. p. 638

Usuræ pretii, propter merces ta-
bernarias, Kraam-Wahren, de-
mum a tempore interpellatio-
nis judicialis debentur. Vol. IV.
P. VI. O. 427. p. 691

Quando nullum tempus solutio-
ni dictum, usuræ demum a tem-
pore interpellationis judicialis
debentur. Vol. V. P. VII. O.
159. p. 313

Debitor, qui se proxime, ehestens,
soluturum promisit, in Saxonia,
post termini Saxonici lapsum
in mora esse intelligitur. Vol.
V. P. VII. O. 187. p. 373

Administrator reddituum publi-
corum interesse moræ de pe-
cunia præstare tenetur. Vol. II.
P. III. O. 193. p. 531

Privilegium, quo majores ordina-
riis

- riis usuræ permittuntur, de casu, ubi per expressam conventionem promissæ sunt, accipiendum est. Vol. I. P. II. O. 417. p. 802
- Propter residuum rationum nullæ usuræ, ne quidem inter mercatores, debentur, nisi promissæ fuerint, aut debitor sit in mora. Vol. I. P. I. O. 163. p. 230
- Valida est transactio, ut, remissa usurarum parte, de residuis aliæ usuræ præstari debeant. Vol. IV. P. V. O. 6. p. 12
- Ad verum interusurium eruendum, summa, post annum debita, non per numerum 20. ut vulgo fit, sed per 21. dividenda est. Vol. I. P. I. O. 191. p. 330
- Usuræ rei judicatæ, etiam ultra alterum tantum currunt. Vol. V. P. VIII. O. 309. p. 569
- Usuræ rei judicatæ, etiam in concursu creditorum, ultra alterum tantum debentur. Vol. VI. P. X. O. 278. p. 480
- Usuræ rei judicatæ præ aliis privilegiatæ sunt. Vol. V. P. VIII. O. 433. p. 708
- A tempore rei judicatæ hodie num usuræ centesimæ debentur. Vol. VI. P. X. O. 253. p. 449
- Usuræ centesimæ hodie non omnino abrogatæ sunt. Vol. IV. P. VI. O. 316. p. 520
- Majores, quam quincunces, usuræ regulariter illicitæ habentur, etsi conventio, qua illæ promissæ, judiciali autoritate munita sit. Vol. V. P. VIII. O. 420. p. 695
- Ex literis cambialibus, etiam in Saxonia Electorali, non aliter 6. pro 100. debentur, quam si tantæ usuræ speciatim promissæ fuerint. Vol. IV. P. VI. O. 428. p. 691
- Quicquid ultra quincunces usuras a debitore solutum est, creditor hodie in sortem imputare tenetur. Vol. IV. P. V. O. 201. p. 316
- Usuræ, per modum interesse, ultra alterum tantum exigi non possunt. Vol. II. P. III. O. 1. p. 1.
- Usuræ meliorationum non prius debentur, quam ab eo tempore, quo hæ ad liquidum perductæ sunt. Vol. II. P. III. O. 122. p. 348
- Quamprimum persona debitoris mutatur, usuræ sortis naturam induunt. Vol. IV. P. V. O. 86. p. 133
- Usuræ & fructus legatorum regulariter a tempore aditæ hereditatis debentur. Vol. IV. P. V. O. 147. p. 223
- Ex legatis, in diem relictis, ante hujus existentiam usuræ non debentur. Vol. V. P. VII. O. 91. p. 184

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Usuræ legatorum, in diem reli-
ctorum, statim a lapsu diei cur-
runt. Vol. V. P. VII. O. 247.
p. 455

Emtor, qui pretium certo tempo-
re solvere promisit, non tene-
tur ad usuras, etsi fructus prædii
interim percipiat. Vol. VI. P.
IX. O. 170. p. 287

Debitor, qui, creditore absente,
solutionem differt, a cursu usu-
rarum haud liberatur, quamvis
pecunia usus haud sit. Vol. III.
P. IV. O. 109. p. 285

Tutor ad usuras usurarum, quas
ipse pupillo debet, tenetur.
Vol. V. P. VIII. O. 397. p. 662

Usuræ in dubio de eodem genere
monetæ intelliguntur, in quo
fors data est. Vol. VI. P. IX.
O. 187. p. 321

Exceptio usurariæ pravitatis in
termino executionis locum
non habet, nisi in continenti
liquida sit. Vol. VI. P. X. O.
328 p. 588

Exceptio usurariæ pravitatis, et-
iam adversus documentum
gvarentigionatum, locum ha-
bet. Vol. II. P. III. O. 201. p. 545

Exceptio usurariæ pravitatis, in
Saxonia Electorali, in ipsa exe-
cutione locum habet. Vol. I.
P. II. O. 499. p. 971

In pœnas usurariæ pravitatis haud
incidit, qui statim initio, tem-

pore contracti mutui, non pro-
missum honorarium, eine Di-
scretion, creditori non petenti
solvit, ac donat. Vol. IV. P. VI.
O. 459. p. 731

Propter solam stipulationem ma-
jorum usurarum, pœnæ usura-
riæ pravitatis locus non est.
Vol. I. P. I. O. 299. p. 571

In Saxonia Electorali, pœna usu-
rariæ pravitatis, propter usuras,
quincuncibus majores, acce-
ptas, locum non habet, quan-
do ad paucos dies, vel menses,
pecunia mutuo data est. Vol.
VI. P. X. O. 347. p. 619

Inquisitio, ob usurariæ pravitatis
crimen, præjudicialis haud est,
intuitu causæ civilis. Vol. V.
P. VII. O. 177. p. 352

Qui sortem debitori, cum aboliti-
one chirographi, remittit, usu-
ras quoque remisisse censetur.
Vol. I. P. II. O. 488. p. 954

Usuræ, solo Judicis officio debitæ,
& in sententia omissæ, amplius
peti nequeunt. Vol. IV. P. VI.
O. 377. p. 615

Creditor in dubio probare haud
tenetur, quod solutio in usuras
facta sit. Vol. VI. P. IX. O. 96.
p. 150

Affine usurarum.

Quando debitor est in mora sol-
vendi annuos redditus, fors re-
peti

peti potest. Vol. VI. P. IX. O.
186. p. 319

De Fructibus.

Fructus, qui ex pratis percipiuntur, pro incertis habendi sunt.
Vol. V. P. VII. O. 157 p. 312

Sub fructibus, in re judicata, regulariter usurae haud continentur.
Vol. VI. P. X. O. 300 p. 528

Res judicata, de restitutione fructuum, deductis impensis, an Saamen und Arth-Lohn, concepta, de omnibus indistincte sumtibus, qui in perceptionem & conservationem fructuum facti sunt, intelligenda est. Vol. II. P. III. O. 34. p. 78

Lib. XXII. Tit. II.

De Nautico Fœnere.

Lib. XXII. Tit. III.

De Probationibus, et Præsumtionibus.

Unus testis contra Producentem haud plene probat. Vol. I. P. I. O. 194. p. 337

Qui in probatione pro exoneranda conscientia succumbit, non condemnatur in expensas, si semiplene probaverit.
Vol. III. P. IV. O. 50. p. 183

In causis matrimonialibus, non

decernitur juramentum suppletorium, nisi adsit probatio semiplena major. Vol. II. P. III. O. 90. p. 213

Ex moratorio rescripto, qualitas malitiosi decoctoris probari nequit. Vol. VI. P. IX. O. 174. p. 294

Sola mariti debitoris confessio, ad probandam dotem ac illata uxoris non sufficit, licet concreditores reliqui eodem probandi modo utantur. Vol. I. P. I. O. 241. p. 634

Probatio solutionis per confecturas in processu executivo locum non habet. Vol. VI. P. X. O. 454. p. 863

Terminus probatorius a lege in eum casum, (da einer angefochten würde,) definitus non incipit currere, nisi a tempore, quo sententia, per quam probatio injuncta, vires rei judicatae accepit. Vol. I. P. I. O. 198. p. 344

Terminus probationis, pro exoneranda conscientia susceptae, incipit in foro Saxonico non a die rei judicatae, nec factae oblationis, sed ab octidui elapsi tempore. Vol. II. P. III. O. 42. p. 102

Terminus peremptorius probationi, sive lege, sive a Judice definitus, inchoative, non consumma-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

summative, intelligi debet.
Vol. III. P. IV. O. 241. p. 620

Terminus probationis est perem-
torius, quamvis comminatio:
bey Verlust, expresse adjecta
haud sit. Vol. IV. P. V. O. 76.
p. 121

Quando partim actori probatio,
partim reo juramenti delati
præstatio per sententiam in-
juncta, & contra hanc solam a
reo leuteratio interposita est,
fatale probationis statim, lapso
decendio, currit. Vol. IV. P. V.
O. 185. p. 294

In Saxonia Electorali terminus
probatorius in casu, quo ap-
pellatio rejecta est, demum a
tempore decendii, post publi-
cationem rescripti rejectionis
elapsi currit. Vol. IV. P. VI. O.
293. p. 401

Terminus probatorius, etiam Ju-
re Communi, demum ab eo
tempore currit, quo quis ap-
pellationi adversus sententiam
interpositæ renunciavit. Vol.
V. P. VII. O. 212. p. 408

Post elapsum terminum proba-
torium, alii testes, quam antea
nominati sunt, ex eo capite,
quod noviter reperti sint, haud
admittuntur. Vol. V. P. VII.
O. 222. p. 411

Fatale probationis etiam diebus

feriatis currit. Vol. V. P. VIII.
O. 349. p. 614

Terminus productionis in pro-
cessu summario nullum fatale
constituit. Vol. V. P. VIII.
O. 294. p. 537

Ad probandam exceptionem
præscriptionis, reus non ad-
mittitur, nisi eandem litis con-
testationi subjecerit. Vol. VI.
P. IX. O. 5. p. 5.

Terminus Saxonicus pro consci-
entia per probationes exone-
randa, non a die rei judicatæ,
sed a tempore factæ oblationis
currit. Vol. I. P. I. O. 347.
p. 640

Probatio exceptionis spolii, in-
tra 15. dies, etiam Jure Com-
muni facienda, sed non præci-
se absolvenda est. Vol. I. P.
I. O. 350. p. 643

In secunda instantia novis pro-
bationibus, in foro communi
locus est, etsi terminus pro-
batorius a Judice prioris in-
stantiæ definitus, effluxerit.
Vol. VI. P. X. O. 404. p. 730

Terminus probatorius, vel de
momento in momentum cur-
rit. Vol. VI. P. X. O. 451.
p. 799

Etsi probatio vel demonstratio,
sub jactura beneficii restitutio-
nis in integrum injuncta fue-
rit, terminus probatorius ta-

- men a Iudice prorogari potest. Vol. V. P. VII. O. 62. p. 138
- Quoties replica non est pars libelli, actor super articulis elisivis, post litem contestatam, iuramentum recte defert. Vol. I. P. II. O. 351. p. 641
- Actor, qui post delatum sibi a reo super exceptionibus iuramentum, conscientiam probationibus defendit, articulos super replica non recte format. Vol. I. P. I. O. 352. p. 648
- Jusjurandum super articulis probatorialibus, probationi directo contrariis, deferri nequit. Vol. III. P. IV. O. 47. p. 181
- Quando provocatus ex L. Diffamari §. C. de Ingen. manum. se ad probationem, zum Beweise, offert, eam non semper præcise per articulos peragere tenetur. Vol. III. P. IV. O. 166. p. 479
- Verba sententiæ: Würde er beybringen, &c. delationem jurisjurandi haud excludunt. Vol. IV. P. VI. O. 471. p. 746
- Delatio jurisjurandi adhuc in termino productionis locum habet, etsi in articulis inducta haud fuerit. Vol. III. P. IV. O. III. p. 483
- Ad specificationem privatam, articulo probatoriali annexam, adversarius respondere haud tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 403. p. 650
- Quando jus compascui ex jure servitutis competere, probandum est, articuli, ad situm & commixtionem prædiorum directi, haudquaquam impertinentes sunt. Vol. V. P. VII. O. 126. p. 248
- Quando documenta jam in actis extant, ne quidem in Saxonia opus est, eorum copias articulis probatorialibus injungi. Vol. V. P. VIII. O. 370. p. 632
- Regulariter productus expensas interrogatoriorum solvere tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 123. p. 183
- Quando articuli probatoriales, per sententiam, ceu impertinentes, rejecti sunt, Iudex novum terminum probatorium, altera parte invita, concedere nequit. Vol. I. P. I. O. 316. p. 590
- Probatio, vel demonstratio, per sententiam injuncta, juramenti delationem excludit. Vol. I. P. II. O. 388. p. 736
- Productus, in termino productionis contumax, cum interrogatoriis suis, in sequenti termino audiendus, si modo testes nondum examinati fuerint. Vol. II. P. III. O. 3. p. 19
- Quæstio facti, tamdiu suspendenda est,

da est, donec existentia statuti, ex quo actio instituta, probata sit. Vol. I. P. II. O. 419. p. 807

Qui minorennitatem, atque adeo inhabilitatem, alteri objicit, eandem probare debet. Vol. II. P. III. O. 43. p. 120

In causis injuriarum adhuc hodie in foro Saxonico actio æstimatoria, nec non defensio conscientiae per probationes, locum habet. Vol. II. P. III. O. 126. p. 372

Quando legitimatio ad causam pars libelli est, non prius, quam reliqua illius capita, probari debet. Vol. V. P. VIII. O. 454. p. 739

Quando legitimatio ad causam partem libelli constituit, ejus probatio separatim injungi haud debet. Vol. V. P. VIII. O. 180. p. 827

Nemo, qui in lege aliqua se fundat, ejus observantiam probare tenetur, ne tum quidem, cum ad hanc speciatim provocavit. Vol. I. P. I. O. 316. p. 590

Probatio absque speciali mandato fieri potest. Vol. III. P. IV. O. 9. p. 132

Si probatio vel reprobatio offeratur Judici per hominem, qui nec mandatarius, nec Advocatus est, eadem pro deserta habetur, nisi principalis, suo jussu

id factum, jurejurando asseveret. Vol. IV. P. V. O. 243. p. 407

Utrum probatio propterea deserta cenferi debeat, quod is, cui illa incumbit, examen testium non diligenter urserit, a Judicis arbitrio pendet. Vol. IV. P. VI. O. 376. p. 614

Probatio propterea non est deserta, quod productio testium demum post meridiem in termino facta sit. Vol. V. P. VII. O. 78. p. 164

Etsi heredes examen testium diligenter haud urserint, non tamen propterea poenam desertionis incurrunt. Vol. VI. P. IX. O. 7. p. 6

Probatio per documenta in foro Saxonico deserta esse intelligitur, quando horum tenor intra terminum probatorium non sub certis articulis inductus, seu expressus fuit. Vol. VI. P. IX. O. 210. p. 373

Pœna anticipationis in oblatione ad jurandum Jure Saxonico statuta, non pertinet ad oblationem probationis pro exoneranda conscientia. Vol. I. P. I. O. 219. p. 455

Actor, qui jusjurandum super fundamentum actiones reo delatum, sibi que relatum præstitit, ad reprobationem contra probationem exceptionum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- a reo susceptam admittendus est. Vol. I. P. I. O. 332. p. 619
- Dies insinuationis non imputatur in fatale reprobationis. Vol. VI. P. IX. O. 105. p. 166
- Quando reo super jure braxandi convento, reprobatio per rem judicatam reservata est, fatale ad duos menses haud est restrictum. Vol. III. P. IV. O. 119. p. 300
- Impertinentes sunt articuli reprobatoriales, ad eas exceptiones directi, quæ antea oppositæ haud fuerunt. Vol. V. P. VII. O. 116. p. 239
- Reus super articulis reprobatorialibus jurisjurandi delatione uti potest, quamvis hæc ipsi in sententia reservata haud sit. Vol. IV. P. VI. O. 263. p. 454
- Articuli reprobatoriales proterea inadmissibiles haud sunt, quod circumstantiæ speciales, quibus exceptiones proponuntur, litis contestationi adjectæ non fuerint. Vol. II. P. III. O. 215. p. 567
- Exceptiones intentionis & facti in reprobatione admittendæ sunt, quamvis litis contestationi haud annexæ fuerint. Vol. IV. P. V. O. 106. p. 158
- Sola notitia attestatorum, aliunde quam ex eorum publicatione hausta, reprobationem per testes regulariter haud excludit. Vol. II. P. III. O. 27. p. 66
- Reprobatio deserta non est, quam quis Judici exhibuit, antequam actor id, quod, ipsi intuitu exceptionum dilatoriarum injectum est, præstiterit. Vol. VI. P. IX. O. 75. p. 131
- In foro Saxonico deserta censetur reprobatio, intra fatale haud exhibita, etsi reus nulla ejusdem mentione facta, prorogationem termini ad procedendum, zum Verfahren, super probatione petierit & impetraverit. Vol. V. P. VIII. O. 365. p. 628
- Probatio a simplici demonstratione variis modis differt. Vol. II. P. III. O. 170 p. 488
- Verba: Beybringen und Erweisen, conjunctim posita, in causis summariis, pro simplici demonstratione accipiuntur. Vol. III. P. IV. O. 182. p. 492
- Verbum: Erweislich, in sententia vel decreto, adhibitum, quandoque simplicem demonstrationem indicat. Vol. VI. P. X. O. 291. p. 506
- Verbum: Ausführen, non minus ad demonstrationem, quam probationem solennem quadrat. Vol. VI. P. IX. O. 39. p. 94

Termi-

Terminus productionis in demonstratione, & contrademonstratione, peremptorius haud est, quamvis utraque ad spatium Saxonicum in sententia vel decreto adstricta fuerit. Vol. IV. P. V. O. 172. p. 272

Simplex declaratio articuli probatorii, vel demonstrativi, etiam post lapsum fatale locum habet. Vol. VI. P. X. O. 449. p. 798

Terminus, demonstrationi per sententiam definitus, perinde, ut in probatione, de momento in momentum currit. Vol. VI. P. IX. O. 119. p. 168

Etsi demonstratio in articulos redacta sit, non tamen opus est, copias documentorum, quæ indicuntur, iisdem addi. Vol. VI. P. X. O. 482. p. 664

Demonstratio, Bescheinigung, Beybringung, nulli termino adstricta est. Vol. I. P. I. O. 212. p. 425

In simplici demonstratione, ad impetrandam dilationem tertiam, nulla solennitate legali opus est. Vol. VI. P. IX. O. 180. p. 307

Demonstratio non est deserta, si rotulus, a Notario confectus, intra fatale Judici exhibeatur, sed testes denuo a Iudice exa-

minari debent. Vol. III. P. IV. O. 42. p. 176

Universitati contrademonstratio in possessorio summarissimo concedi debet, etsi actor, in primo statim termino, possessionem suam, productis testium rotulis, probaverit. Vol. V. P. VIII. O. 387. p. 652

Contra demonstrationem, Bescheinigung, in articulos redactam, non admittuntur interrogatorii, nisi quis adversarium, ad hæc danda, speciatim citari curaverit. Vol. I. P. I. O. 128. p. 177

Non tenetur quis, suscepta contrademonstratione, Gegen-Bescheinigung, adversarii interrogatoria admittere, etsi hic prior in demonstratione eadem indulserit. Vol. VI. P. IX. O. 45. p. 101

Quamdiu præstatio gvarandæ, per rem judicatam injuncta, nondum secuta est, contrademonstratio deserta cenferi nequit, etsi demonstratio finita sit, & reus semel iterumque dilationem petierit. Vol. IV. P. VI. O. 254. p. 443

De Præsumptione.

Probata illatione dotis, versio in feudum præsumitur. Vol. I. P. II. O. 432. p. 840

Quisque

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Quisque præsumitur solvendo esse, donec contrarium probe-
tur. Vol. III. P. IV. O. 243. p. 624

Bona, etsi statim tempore initi
matrimonii marito illata, ne
quidem hodie extra omnem
conventionem dotalia præsu-
muntur. Vol. IV. P. VI. O. 410.
p. 670

Bona, quæ post mortem mariti in
ejus domo reperiuntur, ejus
propria, aut saltem illius pecu-
nia comparata esse, præsumun-
tur. Vol. V. P. VIII. O. 381.
p. 640

In dubio præsumendum, fatale,
quod vocant, in judicio obser-
vatum potius, quam neglectum
esse. Vol. V. P. VIII. O. 422.
p. 698

Dispositio L. 3. C. de Apoch. publ.
non tantum in præstationibus
publicis, sed etiam in causis pri-
vatorum attenditur. Vol. IV.
P. V. O. 220. p. 351

De Oculari Inspectione.

Ocularis inspectio quocunque
tempore processus peti potest,
quamvis intra terminum Saxo-
nicum sub Articulis probato-
rialibus inducta fuerit. Vol. II.
P. III. O. 28. p. 67

Ocularis inspectio, non citata par-
te adversa, suscepta, nullam

vim probandi habet. Vol. III.
P. IV. O. 234. p. 598

Lib. XXII. Tit. IV.

De Fide instrumentorum, & Amissione eorum.

Registraturæ, ut vulgo audiunt,
ab actuariis sine scabinorum
præsentia confectæ, in foro
Saxonico plenam fidem non
merentur, siue causa civilis, si-
ve criminalis fuerit. Vol. I. P. I.
O. 1. p. 1

Nobilis mediante registratura, ab
actuario suo confecta, paritio-
nem in processu inhibitivo
probare nequit. Vol. I. P. I.
O. 116. p. 161

Registraturæ, quæ subditorum
mentionem regulariter, nullis
individuis expressis, faciunt,
regulariter nullam probandi
vim adversus illos habent. Vol.
VI. P. IX. O. 211. p. 374

Ut Scabini nomina sua registratu-
ris judicialibus subscribant, ne-
cesse haud est. Vol. VI. P. IX.
O. 243. p. 439

In utroque foro tam communi,
quam Saxonico, nullam fidem
merentur registraturæ, quæ
non a jurato actuario confectæ
sunt. Vol. VI. P. X. O. 473.
p. 840

Superintendentes, ut registratu-

ras suas, mediante juramento confirmant, pro re nata adigi possunt. Vol. I. P. II. O. 481. p. 949

De Notario.

Notarius ad eum actum, qui coram ipso extrajudicialiter geritur, curatorem valide constituit. Vol. I. P. I. O. 179. p. 282

Contra registraturam judicalem, quam vocant, jusjurandum deferri potest, etsi partes eidem subscripserint. Vol. IV. P. V. O. 218. p. 349

Fides registraturæ judicialis propterea non imminuitur, quod personæ judiciales, quæ adfuerunt, speciatim haud nominatæ sint. Vol. IV. P. V. O. 259. p. 450

Juramenti delatio etiam contra protocolum, seu registraturam judicalem, locum habet. Vol. I. P. I. O. 12. p. 21

Exemplum protocolli judicialis, licet antiquum, regulariter vim probandi non habet. Vol. VI. P. IX. O. 162. p. 268

Ex recessu judiciali apud Saxones, ad executionem, sine prævia recognitione, agi potest. Vol. VI. P. X. O. 426. p. 766

Testimonium actuarii, de iis, quæ in judicio gesta sunt, ex aliquo

intervallo datum, non majorem probandi vim habet, quam si ab alio teste perhibitum esset.

Vol. V. P. VIII. O. 428. p. 703

Ex literis cambialibus specialem debendi causam exprimi, necesse haud est. Vol. IV. P. VI. O. 311. p. 517

Possessio per instrumentum publicum valide probatur. Vol. I. P. I. O. 117. p. 163

Actis, a Notario conscriptis, in Saxonia nulla habetur fides, nisi iudicio, cui adhibitus est, peculiari juramento obstrictus fuerit. Vol. I. P. I. O. 113. p. 158

Instrumentum, a Notario confectum, nullam vim probandi habet, si partibus non rite prælectum fuerit. Vol. V. P. VII. O. 61. p. 138

Subscriptio testium in instrumento Notariorum necessaria haud est. Vol. VI. P. IX. O. 57. p. 112

Rotulorum, qui a Notario confecti sunt, regulariter nulla ratio in criminalibus habetur. Vol. VI. P. IX. O. 177. p. 300

Attestatum Notarii juratum nullam vim probandi habet. Vol. VI. P. X. O. 275. p. 475

Confectio inventarii, per Notarium facta, non semper a suspicionem & jurejurando liberat. Vol. V. P. VIII. O. 146. p. 290

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Sola investitura, Belehnung, ad probandam qualitatem feudalem haud sufficit. Vol. VI. P. IX. O. 100. p. 156

Ex literis investiturarum, Lehn-Brieffen, probatio contra tertium desumi nequit. Vol. I. P. I. O. 84. p. 105

Quando uterque litigantium, statim in primo termino, rotulos testium ad acta exhibet, Judex in possessorio summarissimo pronunciare potest, etsi ordinarium institutum fuerit. Vol. V. P. VII. O. 229. p. 428

Rotuli testium, in possessorio adhibiti, fidem in petitorio haud faciunt. Vol. I. P. II. O. 397. p. 752

Recte excipitur adversus rotulum testium, quos Dominus Jurisdictionalis ab actuario sui Judicii, qui simul liberorum ipsius praeceptor est, examinari curavit. Vol. V. P. VII. O. 219. p. 416

Ex libris mercatorum, Handels-Büchern, executive agi nequit. Vol. III. P. IV. O. 206. p. 534

Juxta Statuta Hamburgensia non solum mercatorum libri, sed & alii, jurejurando confirmati, vim probandi habent. Vol. IV. P. V. O. 194. p. 307

Qui librum mercatorium mediante jurejurando confirmare jussus, hoc in termino praefi-

nito non praestat, illud deferuisse censetur. Vol. V. P. VII. O. 79. p. 165

Ex moratorio rescripto, qualitas malitiosi decoctoris probari nequit. Vol. VI. P. IX. O. 173. p. 294

Secundum Statuta Hamburgensia, liber mercatorius, morte mercatoris confirmatus, plene probat. Vol. VI. P. X. O. 361. p. 640

Extractus, quem vulgo dicunt, libri mercatorii, in imponendo arresto sufficit. Vol. VI. P. X. O. 431. p. 771

Mutuum, aliaque negotia extranea, ex libro mercatorio, dem Handels-Buche, probari nequeunt. Vol. I. P. I. O. 82. p. 102

Ex instrumento rationum contra Senatum executive agi potest, quamvis sigillum & consulis regentis subscriptio deficiat. Vol. I. P. II. O. 497. p. 969

Documentum, quod ad aliud sese refert, guaranteeionatum haud est, adeoque executive ex eodem agi nequit. Vol. I. P. II. O. 362. p. 668

Instrumentum referens, pro guaranteeionato habetur, si tenor relati in eodem expresse repetatur

petatur. Vol. III. P. IV. O.
187. p. 498

Instrumentum, quod non subscri-
ptum, sed tantum sigillo mu-
nitum est, pro guarentigionato
haberi, adeoque executive ex
eo agi nequit. Vol. I. P. II. O.
416. p. 799

Ex instrumento, quod super
contractu, cum tutore inito
confectum, ab eoque subscri-
ptum est, adversus pupillum
executive agi potest. Vol. IV.
P. VI. O. 386. p. 635

Debitor, qui in instrumento ob-
ligationis promisit, se solutu-
rum, so bald er nur fönne, exe-
cutive conveniri potest. Vol.
VI. P. IX. O. 86. p. 143

Instrumentum referens non fa-
cit locum processui executi-
vo. Vol. VI. P. IX. O. 94.
p. 149

Debitoris exceptiones altioris in-
dagini, contra instrumentum
guarentigionatum, ne quidem
in concursu creditorum, atten-
duntur. Vol. I. P. I. O. 308.
p. 534

In processu executivo exceptio in
continenti liquida esse cense-
tur, cujus veritas per instru-
mentum publicum Notarii pro-
batur. Vol. I. P. I. O. 321. p. 606

Exceptiones altioris indaginis
contra documentum guaren-

tigionatum oppositæ, etiam
in concursu creditorum ne-
gligendæ, ac in reconventionis
Judicium rejiciendæ sunt. Vol.
I. P. I. O. 322. p. 607

Ex instrumento guarentigiona-
to, etiam adversus debitoris
heredem, executive agi potest.
Vol. VI. P. X. O. 298. p. 526

Ex instrumento depositi, in quo
certa summa haud definita est,
executive agi nequit. Vol. VI.
P. X. O. 320. p. 561

Probatio solutionis, per conje-
cturas, in processu executivo
locum non habet. Vol. VI. P.
X. O. 454. p. 806

Non semper consultum est in Sa-
xonia processum summarium
ex §. 8. Resolut. Gravam. de
Ann. 1661. institui. Vol. I. P. I. O.
235. p. 623

Exceptio rei vitiosæ vim in
instrumento gvarentigionato
haud elidit, neque processum
executivum impedit. Vol. V.
P. VIII. O. 474. p. 789

Exceptio non adimpleti con-
tractus, generatim objecta, in
processu executivo haud at-
tenditur. Vol. V. P. VII. O.
37. p. 92

Pactum, de ineunda novatione,
si altioris indaginis sit, frustra
adversus documentum gvaren-
tigionatum per modum actio-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- nis, præveniendò, in iudiciũ deducitur. Vol. IV. P. VI. O. 406. p. 653
- Fidejussor** ex instrumento obligationis, quo simul fidejussio continetur, nec non apocha a creditore data, executive debitorem convenire potest. Vol. I. P. II. O. 498. p. 970
- Copiæ simplices**, quamvis in Archivo repertæ, nullam vim probandi habent. Vol. I. P. I. O. 365. p. 670
- Instrumenta realiter producta**, communia fiunt, adeoque invito adversario, qui illa recognoscere paratus est, revocari non possunt. Vol. I. P. I. O. 325. p. 611
- Pœna desertionis**, propter omissionem in termino documentorum productionem, non pertinet ad casum omissionis provocationis, ut reus ad articulos, super quibus juramentum delatum est, se declaret. Vol. I. P. II. O. 384. p. 748
- Editio documentorum**, in termino productionis, peti potest, nulla licet illius mentio in articulis probatorialibus facta sit. Vol. II. P. III. O. 88. p. 210
- Juramentum necessarium** ob nova instrumenta retractatur, adversarius licet in possessionem consenserit, aut ejus præstatio-
- nem remiserit. Vol. I. P. I. O. 342. p. 635
- Dispositio L. 3. C. de Apoch. publ.** non tantum in præstationibus publicis, sed & in causis privatorum, attenditur. Vol. IV. P. V. O. 220. p. 381
- Si quis instrumentum**, incendio consumtum, aliove casu amissum, asserat, admittendus est, ut ejus tenorem, mediante juramento, indicet, si modo prius existentiam ejus demonstraverit. Vol. IV. P. VI. O. 252. p. 440
- Documentum**, quod residuum rationum continet, nihil contra scribentem probat, si nomen ejus, cum quo rationes collatæ sint, in eodem expressum haud sit. Vol. IV. P. VI. O. 253. p. 441
- Exceptio præscriptionis**, adversus apocham creditoris, non minus mandatario solutionis, quam ipsi debitori, competit. Vol. I. P. II. O. 456. p. 915
- Exceptio simulationis** contra quodvis documentum locum habet, si modo liquido probari possit. Vol. III. P. IV. O. 61. p. 199
- Processus cambialis & executivus** propterea non cessat, quod documentum quodammodo laceratum est. Vol. IV. P. VI. O. 487. p. 657

Notæ

Notæ marginales, in instrumento adjectæ, ejus fidei nihil detrahunt. Vol. VI. P. IX. O. 191. p. 328

Qui documento, quo beneficia, quibus renunciat, explicantur, ipse subscripsit, exceptionem non factæ certiorationis contra illud frustra opponit. Vol. I. P. I. O. 208. p. 415

De Recognitione.

Sub recognitione documenti, per judicatum injuncta, tacite continetur jurata diffessio. Vol. I. P. I. O. 64. p. 80

Copiæ documentorum antiquæ recognosci debent, nec probandi vi omnino destituuntur. Vol. II. P. III. O. 68. p. 165

In foro Saxonico omnia instrumenta, etiam publica, recognosci debent. Vol. IV. P. V. O. 75. p. 120

In processu ordinario non tenetur quis recognoscere attestata nuda, etsi, ipso absente, jurejurando confirmata sint. Vol. IV. P. VI. O. 310. p. 516

Litis contestatio, & similia, quæ pars Actorum sunt, recognitione non egent. Vol. V. P. VIII. O. 341. p. 609

Recognoscendum haud est documentum, in parte essentiali laceratum. Vol. VI. P. IX. O. 27. p. 63

Extractum libri mercatorii recognoscere quis haud tenetur, sed originale produci debet. Vol. VI. P. X. O. 333. p. 598

Ut procurator copias pro originalibus recognoscere queat, speciali mandato opus est, neque sola recognoscendi potestas, mandato adjecta, sufficit. Vol. IV. P. VI. O. 380. p. 619

Quando recognitio instrumenti, a Notario confecti, per rem judicatam injuncta est, hæc eum in modum, quod sit instrumentum, a falso Notario conditum, fieri nequit. Vol. V. P. VIII. O. 412. p. 689

Vox: *Einlassen*, petitioni recognitionis, in libello adjecta, indoli processus executivi haud repugnat. Vol. IV. P. VI. O. 388. p. 635

Exceptiones, quibus non attentis, recognitio in processu executivo injuncta est, ea secuta, amplius urgeri nequeunt. Vol. V. P. VIII. O. 352. p. 616

Rotulus testium in contumaciam pro recognito habetur, quando ejus recognitio per rem judicatam injuncta est. Vol. V. P. VII. O. 208. p. 404

Quando is, cui recognitio documentorum sub comminatione injuncta, eadem in termino, etsi nondum producta, recognoscit,

scit, pro contumace haberi nequit, utut adversarius postea productionem originalium faciat, eundemque non aliter, quam refusis expensis, admitti petat. Vol. IV. P. VI. O. 421. p. 682

In causis etiam cambialibus, debitori per sententiam recte reservantur exceptiones, post factam recognitionem opponendæ. Vol. IV. P. V. O. 116. p. 168

Sententia de recognoscendo documento, in processu executivo, exceptionem non secuti implementi haud excludit, quamvis remedium suspensivum, hujus intuitu, adversus illam interpositum, rejectum fuerit. Vol. III. P. IV. O. 198. p. 517

Quando in contumaciam, documenta pro recognitis habentur, exceptiones haud amittuntur. Vol. III. P. IV. O. 169. p. 482

Quamdiu sententia conditionalis præstatione satisfactionis pro reconventionem & expensis, per eandem injectæ, nondum purificata est, vel unius etiam documenti recognitionem quis declinare potest, quantumvis reliqua jam reco-

gnoverit. Vol. III. P. IV. O. 49. p. 182

Qui in processu executivo manum ac sigillum recognoscit, ad diffessionem contentorum regulariter non admittitur. Vol. III. P. IV. O. 77. p. 287

Aliquando etiam in processu executivo ad juratam diffessionem contentorum documentum admitti quis potest, etsi manum atque sigillum recognoverit. Vol. IV. P. VI. O. 256. p. 446

Jurata diffessioni adversus registraturam judicalem locus est, quando actuarii subscriptio in illa est. Vol. III. P. IV. O. 552. p. 185

Ad juratam diffessionem documentum non sufficiunt verba: Daß er Hand und Siegel nicht fenne, sed addendum: es auch dafür, wofür es ausgegeben worden, nicht halte. Vol. I. P. I. O. 138. p. 197

Actor post juratam documentum in processu executivo diffessionem, ad novum judicii genus, & probationem contrariam, haud admittitur. Vol. III. P. IV. O. 27. p. 157

Juramentum diffessionis, adversa parte non consentiente, coram Notario, extra Judicium præstitum, nullum effectum habet.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

bet. Vol. I. P. II. O. 436. p. 855.

In processu executivo jurata documentorum diffessio, per comparitionem literarum, aut testium depositionem regulariter averti nequit. Vol. I. P. I. O. 104. p. 142. & Vol. II. P. III. O. 98. p. 224

Qui metuit, ne debitor literas cambiales jurato diffiteatur, processu ordinario uti haud prohibetur. Vol. VI. P. X. O. 360. p. 637

Ad specificationem privatam, articulo probatorio annexam, respondere haud tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 403. p. 650

Lib. XXII. Tit. V.

De Testibus.

Testes in propria causa, ne quidem tunc, ubi veritas aliter haberi nequit, admittendi sunt. Vol. IV. P. VI. O. 416. p. 677

Creditor, cui a marito pignus est datum, non tenetur desuper testimonium perhibere, quod illud sit uxoris proprium. Vol. IV. P. VI. O. 352. p. 586

Deposicio testium, quorum sigillatim interest, ne quidem in possessorio summarissimo at-

tendenda. Vol. I. P. I. O. 115. p. 161

Venditor, ad evictionem praestandam obligatus, in causa emtoris est testis inhabilis. Vol. I. P. II. O. 371. p. 684

Debitor principalis in causa, quae fidejussorem, qua talem, concernit, est testis inhabilis. Vol. I. P. II. O. 379. p. 708

Si emtor declaret, quod venditori praestationem evictionis remittere velit, hic ad testimonium dicendum admitti debet. Vol. IV. P. V. O. 181. p. 286

Quando causa singulos ex universitate concernit, illius membra ad testimonium haud admittuntur. Vol. V. P. VII. O. 121. p. 242

Et si objectum litis sit res totius universitati, qua tali, communis, non tamen singuli ad testimonium ferendum admittuntur, si hos in subsidium teneri appareat. Vol. VI. P. X. O. 369. p. 655

Quando mulier geradam coram Notario vendit, curator ejus testis loco esse nequit. Vol. VI. P. IX. O. 117. p. 180

Tutor vel curator, in causa pupilli, vel minoris, testimonium perhibere non cogitur, imo

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- imo nec volens admittitur. Vol. V. P. VII. O. 17. p. 68
- Advocatus** in causa, in qua patrocinium præstitit, deposito licet officio, testis pro cliente esse nequit. Vol. IV. P. VI. O. 292. p. 490
- Parentes** adversus liberos, & contra, ne volentes quidem, ad testimonium admittendi sunt. Vol. I. P. II. O. 445. p. 901
- Liberi** contra parentes sunt testes habiles, quando veritas aliter haberi nequit. Vol. II. P. III. O. 86. p. 205
- In** causis matrimonialibus parentes pro liberis sunt testes habiles. Vol. III. P. IV. O. 159. p. 469
- Parentes** in causa dotis & illatorum sunt testes inhabiles. Vol. I. P. I. O. 291. p. 563
- Avunculus** cogi potest, ut in causa matrimoniali testimonium ferat. Vol. V. P. VIII. O. 385. p. 651
- Testes** alias inhabiles admittuntur, quando veritas aliter haberi nequit. Vol. IV. P. V. O. 56. p. 82
- Uxoris** testimonium, pro defensione mariti, in criminalibus admittitur. Vol. III. P. IV. O. 153. p. 461
- Maritus** ab uxore, præsertim in Saxonia, testis produci nequit. Vol. IV. P. VI. O. 469. p. 745
- Maritus** in causa uxoris, unde ususfructum, aliudve emolumentum sperat, est testis inhabilis. Vol. VI. P. IX. O. 69. p. 127
- Maritus**, in concursu creditorum, cum uxoris illata probanda sunt, inhabilis testis est. Vol. VI. P. X. O. 427. p. 768
- Subditi** cogi non possunt, ut testimonium adversus Dominum dicant. Vol. VI. P. IX. O. 59. p. 114
- Subditus**, in causa domini, ad testimonium admittitur, non tamen testis omni exceptione major est. Vol. IV. P. V. O. 245. p. 408
- Testes** domestici ad testimonium perhibendum admittuntur, si negotium domesticum sit. Vol. IV. P. VI. O. 273. p. 463
- Variatio** testem suspectum reddit, etsi, cum priorem depositionem faceret, in rem præsentem deductus haud fuerit. Vol. VI. P. X. O. 289. p. 503
- Etsi** quis in Saxonia Electorali hodie in causa injuriarum initio testes nominaverit, si tamen hi reum non gravent, nihilominus ad juratam denunciationis suæ confirmationem admittendus est. Vol. V. P. VIII. O. 378. p. 637
- In** causa pignorationis non prorsus

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

fus inhabilis testis est, qui ean-
dem jussu Magistratus sui susce-
pit. Vol. V. P. VIII. O. 493.
P 844

Præscriptionem immemoriam
minus probant testes, qui, a ma-
joribus se audivisse, deponunt,
quod res, vel jus, de quo agi-
tur, ad alterum pertineat. Vol.
V. P. VIII. O. 343. p. 610

Judici de iis, quæ coram ipso a partibus gesta sunt, attestanti, plena fides habetur. Vol. IV. P. V. O. 68. p. 109

Testibus, de delicto deponentibus, præsertim si causa capitalis sit, non habetur fides, nisi tempus, quo illud commissum, cum omnibus circumstantiis specificè designent. Vol. IV. P. V.

Socer in ea causa, ubi gener plu-
res litis confortes habet, ad te-
stimonium dicendum cogi pot-
est. Vol. I. P. I. O. 148. p. 209

Socer in causa generi, & vice versa, ad dicendum testimonium admittitur, etsi non sit omni exceptione major. Vol. IV. P. VI. O. 468. p. 744

Socrus ad testimonium dicen-
dum volens admitti debet, etsi
non sit omni exceptione ma-
jor. Vol. IV. P. V. O. 225. p. 356

Affines, in linea recta constituti,
soluta affinitate, & ipsi ad testi-

monium dicendum cogi pos-
sunt. Vol. V. P. VII. O. 31. p. 85
sufficit, in termino productionis
testes relative nominari. Vol.
V. P. VIII. O. 372. p. 633

Quoties testes in termino produ-
ctionis vel emanent, vel testi-
monium dicere detrectant, to-
ties productus, in sequenti ter-
mino, cum interrogatoriis ad-
mittendus est, licet in priori
haud comparuerit. Vol. I. P.
I. O. 348. p. 641

Testes propterea, quod ipsis ne-
cessarii, ad iter ingrediendum,
sumtus nondum suppeditati
sunt, testimonium regulariter
declinare haud valent. Vol. IV.
P. VI. O. 370. p. 607

Qui testes, præsertim in causa criminali, examinat, quantum fieri potest, illa ipsa verba, quibus usi sunt, ad Acta referre debet. Vol. IV. P. V. O. 183. p. 258

Vocabula, quibus testes in depo-
sitionibus suis utuntur, nec
tam ex propria & nativa signi-
ficatione sua, quam ex vulgari
usu loquendi, destinari de-
bent. Vol. II. P. III. O. 196.
P. 535

Examen testium in processu ordinario nullum effectum habet, quando articuli ad danda interrogatoria adversæ parti

Ttt tt

commu-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- communicati haud sunt. Vol. III. P. IV. O. 147. p. 352
- Etsi omnes articuli probatoriales, pro exoneranda conscientia formati, impertinentes sint, tamen regressus ad iusjurandum datur. Vol. IV. P. V. O. 66 p. 107
- Testis ad articulos, vel interrogatoria criminosa respondere haud tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 295. p. 493
- Probatio propterea non est deferenda, quod productio testium demum post meridiem in termino facta sit. Vol. V. P. VII. O. 78. p. 164
- Utrum probatio propterea deferenda censi debeat, quod is, cui illa incumbit, examen testium non diligenter urserit, a Iudicis arbitrio pendet. Vol. IV. P. VI. O. 376. p. 614
- Post elapsum terminum probatorium, alii testes, quam antea nominati sunt, ex eo capite, quod noviter reperti sunt, haud admittuntur. Vol. V. P. VII. O. 222. p. 421
- Appellatio adversus examen testium, in perpetuam rei memoriam, interposita, non habet effectum suspensivum. Vol. III. P. IV. O. 124. p. 307
- Testes, sine ratione deponentes, regulariter haud probant. Vol. IV. P. V. O. 65. p. 105. & Vol. V. P. VIII. O. 410. p. 687
- Unus testis contra producentem haud plene probat. Vol. I. P. I. O. 194. p. 337
- Solius matris, infantem a se in casu necessitatis baptizatum esse, jurato licet, asserentis testimonio fides habenda non est. Vol. II. P. III. O. 55. p. 132
- Testes etiam plures, de auditu deponentes, regulariter ad iuramentum suppletorium non sufficiunt. Vol. II. P. III. O. 118. p. 339
- In processu executivo depositiones testium non admittuntur. Vol. II. P. III. O. 198. p. 540
- In terris Anhaltinis, etiam in processu executivo, probatio exceptionum per testes admittitur. Vol. VI. P. IX. O. 172. p. 291
- Ad obtinendam in summarissimo possessorio victoriam, unius testis iurati depositio non sufficit, nisi is omni exceptione maior sit. Vol. VI. P. IX. O. 95. p. 150

Lib. XXII. Tit. VI.

De Juris & Facti ignorantia.

Ignorantia juris quandoque a poena liberat, si nempe probabilis illius causa ostendi possit. Vol. IV. P. V. O. 50. p. 72

Rusti-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Rusticitas non est causa restitutionis in integrum. Vol. I. P. I. O. 52. p. 68

Lib. XXIII. Tit. I.

De Sponsalibus.

Sponsalia de præsenti & matrimonium inter se differunt. Vol. I. P. I. O. 158 p. 221

In Saxonia Electorali valida sunt sponsalia, literis contracta, si modo testes duo illis subscripserint. Vol. II. P. III. O. II p. 39

Sponsalia clandestina, accedente concubitu, vitiatorem obligant, quamvis adhuc in patria potestate constitutus sit. Vol. I. P. II. O. 421. p. 812

Si ad sponsalia clandestina concubitus accesserit, vitiata non cogitur stupratori nubere. Vol. II. P. III. O. 22. p. 50

Sponsalia invalida declarari possunt, quando consensus unius partis dolo alterius, etiam circa accidentalia, elicitus est. Vol. II. P. III. O. 66. p. 161

Ad validitatem sponsaliorum haud requiritur testium rogatio. Vol. V. P. VIII. O. 345. p. 611

Valida sunt sponsalia, ab uxore, post commissum a marito adulterium, inita, etsi copula carnalis ante sententiam declara-

toriam accesserit. Vol. V. P. VIII. O. 451. p. 736

In Ducatu Pomeraniæ sponsalia, sine curatoris consensu contracta, ipso jure invalida sunt. Vol. VI. P. X. O. 324. p. 573

Eo casu, quo filius ipse a sponsalibus recedit, parentes nullam sui dissensus causam allegare tenentur. Vol. VI. P. X. O. 269. p. 466

Quando sponsalia per se invalida contracta sunt, regressus cessat. Vol. VI. P. X. O. 270. p. 468

Sententia, per quam sponsalia, cum jactura arrhæ, dissoluta sunt, hujus intuitu, in rem judicatam transit. Vol. VI. P. X. O. 273. p. 472

Quando de impotentia coeundi, siue absoluta, siue respectiva, aperte constat, conjuges separandi sunt, etsi ultro matrimonium continuare velint. Vol. VI. P. IX. O. 202 p. 360

Sponsalia, propter patris consensum deficientem nulla, haud convalescunt, si is ex postfacto, ubi filia jam ab illis recesserit, consentiat. Vol. IV. P. VI. O. 459 p. 732

Iusta causa a sponsalibus recedendi est, si sponsus facultatem, quam præ se tulit, alendi familiam non habeat. Vol. III. P. IV. O. 224. p. 579

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- Ob irreconciliabilem inimicitiam, quandoque arbitrio Judicis, etiam Sponsalia, concubitu firmata, dissolvi queunt.** Vol. II. P. III. O. 41. p. 90.
- Propter inimicitiam irreconciliabilem sponsalia quandoque arbitrio judicis rescindi queunt, licet concubitus accesserit, & res judicata de matrimonio consummando adsit.** Vol. II. P. III. O. 10. p. 38.
- In omnibus conventionibus, adeoque etiam in sponsalibus contractis, tacite subintelligenda clausula: Si res in eodem statu permanferit.** Vol. II. P. III. O. 234. p. 601.
- Ex nudis tractatibus, quos vocant, sponsalitiis, nulla obligatio oritur.** Vol. III. P. IV. O. 30. p. 162.
- In actione matrimoniali femina, super concubitu superveniente, jusjurandum adversario recte defert.** Vol. V. P. VIII. O. 53. p. 109.
- Potest aliquando, si de parentum consensu in sponsalia non constet, iurijurando suppletorio de credulitate locus relinqui.** Vol. VI. P. IX. O. 82. p. 136.
- Juramentum, ne quidem parenti, super illius consensu, contra matrimonium, deferri potest.** Vol. II. P. III. O. 76. p. 185.
- In causis matrimonialibus non decernitur juramentum suppletorium, nisi adsit probatio semiplena major.** Vol. II. P. III. O. 90. p. 213.
- Dispensatio Principis circa matrimonium cum defuncti fratris vidua, locum non habet, quamvis commixtio sanguinis & seminis haud intervenerit.** Vol. II. P. III. O. 20. p. 45.
- In matrimonio, cum uxoris defunctæ fratris filia contrahendo, dispensationi locus haud est.** Vol. II. P. III. O. 103. p. 230.
- In gradibus, Jure Divino prohibitis, dispensationi locus haud est, etsi consanguinitas, vel affinitas, tantum ab uno latere sit.** Vol. V. P. VII. O. III. p. 233.
- Remissio conjugis etiam in crimine bigamiæ attendi debet.** Vol. II. P. III. O. 91. p. 214.
- Remissio conjugis, in ipsa etiam Saxonia Electorali, bigamum a pœna capitali liberat.** Vol. I. P. I. O. 189. p. 321.
- Remissio prioris conjugis bigamum a pœna ordinaria extra Saxoniam liberat.** Vol. I. P. I. O. 133. p. 187.

Lib. XXIII. Tit. II.

De Ritu Nuptiarum.

Si copulatio Sacerdotalis in loco parœ-

parœciæ sponſi fiat, alter Pa-
rochus honorarium frustra
prætendit. Vol. V. P. VII. O.
71. p. 152

In præjudicium natalium eorum
liberorum, qui jam nati sunt,
ex postfacto nulla condi-
tio matrimonii valide adjici-
tur. Vol. VI. P. IX. O. 19. p. 39

Ei, qui de adulterio vel stupro
cum muliere suspectus est, ma-
trimonium cum illius filia non
aliter, quam prævio juramen-
to purgatorio, permittitur.
Vol. I. P. I. O. 45. p. 59

Nuptiæ ob adulterium parti no-
centi per sententiam interdi-
ctæ, eidem ab alio Principe in
suo territorio jure permittun-
tur. Vol. I. P. I. O. 61. p. 78

Matrimonium cum consobri-
niva in principatu Anhalti-
no illicitum est. Vol. I. P. II.
O. 361. p. 667

Si uxor propter adulterium re-
legata, fustigataque sit, maritus,
non nisi prævio Processu, no-
vas nuptias contrahere potest.
Vol. II. P. III. O. 12. p. 41

Matrimonium cum impotente,
altera licet pars vitii gnara con-
sentiat, permitti haud debet.
Vol. II. P. III. O. 39. p. 85

Adulter, ne quidem hodie adulte-
ram uxorem ducere potest, si
crimen admissum cum promif-

sione matrimonii conjunctum
fuerit. Vol. II. P. III. O. 48.
p. 115

Sexagenarius, juvenem uxorem
ducere non prohibetur, imo
cogi potest, si fidem de matri-
monio legitime dederit, vel ad
sponsalia clandestina concubi-
tus accesserit. Vol. VI. P. X.
O. 335 p. 601

Pœnæ secundarum nuptiarum,
Jure Romano sancitæ, hodie-
num extra Saxoniam usu obti-
nent. Vol. II. P. III. O. 55. p. 132

Pœna secundarum nuptiarum,
Jure Civili statuta, passim ho-
die exolevit. Vol. II. P. III.
O. 120. p. 344

Pœna secundarum nuptiarum Ju-
re Civili sancita ad patrem non
pertinet. Vol. I. P. I. O. 93.
p. 123

Remissio conjugis etiam in cri-
mine bigamiæ attendi debet.
Vol. II. P. III. O. 91. p. 214

Crimini bigamiæ quinquennio
præscribitur. Vol. IV. P. VI.
O. 415. p. 676

Quicquid in eventum nuptia-
rum promissum est, his non
secutis, haud debetur, etsi spon-
salia contracta fuerint. Vol. VI.
P. IX. O. 14. p. 24

Uxori, intuitu alimentorum, in
bonis mariti nulla tacita hy-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- potheca competit. Vol. VI. P. IX. O. 237. p. 419
- Lucrum, quod uxor ex operis artificialibus seorsim capit, ipsi, non marito, etiam in Saxonia, cedit. Vol. VI. P. IX. O. 236. p. 417
- Uxori maritum pauperem, arresto detentum alere tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 185. p. 316
- Uxor, quamdiu a marito, quoad vinculum, haud soluta est, ejus forum retinet. Vol. VI. P. X. O. 260. p. 456
- Conjugium Principis, cum Virgine Nobili, nihil domus splendori detrahit, eosdemque effectus cum matrimonio, ubi par utriusque conditio est, regulariter habet. Vol. V. P. VIII. O. 466. p. 750
- Fœmina, quæ marito impotenti ignorans nupsit, aduersus illum ad interesse, non vero injuriarum actio competit. Vol. IV. P. VI. O. 99. p. 151
- Fœmina ab eo tempore, quo iura nobilitatis consecuta est, iisdem fruitur, etsi desuper voluntatem suam haud declaraverit. Vol. V. P. VII. O. 221. p. 418
- Quando aliud, circa prohibitionem nuptiarum, non est constitutum, aut receptum, standum est Jure Canonico. Vol. VI. P. IX. O. 83. p. 137
- Matrimonium, non solum ob absolutam, sed & ob respectivam unius conjugis impotentiam, nullum est. Vol. II. P. III. O. 174. p. 498
- Juramentum, ne quidem parenti super illius consensu contra matrimonium deferri potest. Vol. II. P. III. O. 76. p. 185
- In gradibus, Jure Divino prohibitis, dispensationi locus haud est, etsi consanguinitas vel affinitas tantum ab uno latere sit. Vol. V. P. VII. O. III. p. 233
- Dispensatio Principis circa matrimonium cum defuncti fratris vidua locum non habet, quamvis commixtio sanguinis & feminis intervenerit. Vol. II. P. III. O. 20. p. 48
- Dispensatio Principis circa nuptias cum defunctæ uxoris sororis filia, locum non habet. Vol. I. P. II. O. 278. p. 533
- Dispensatio circa matrimonium, cum ejus fœminæ, quam quis a se vitiatam falsus est, sorore locum non habet. Vol. IV. P. V. O. 31. p. 44

De Affinitate.

In linea recta secundi generis affinitatis matrimonium omni jure prohibetur, nec dispensationi

tioni Principis locus est. Vol. I.
P. I. O. 124. p. 172

Lib. XXIII. Tit. III.

De Jure Dotium.

Vidua, cum iterum nubit, in du-
bio eandem dotem secundo
marito constituere præsumi-
tur, quam primo intulit, si mo-
do eandem, tempore secundi
matrimonii, tantum adhuc in
bonis habuisse, atque actu mari-
to intulisse, constet. Vol. IV.
P. VI. O. 411. p. 671

Pater filię dotem, si nullam pro-
misit, præstare haud tenetur.
Vol. IV. P. V. O. 127. p. 187

Bona, tempore matrimonii con-
tracti, ab uxore marito illata,
præsumuntur dotalia. Vol. III.
P. IV. O. 100. p. 272. vid. tamen
Vol. IV. P. VI. O. 410. p. 670

Filię ex feudo non, nisi in subsidi-
um, dotandæ sunt. Vol. IV.
P. V. O. 91. p. 138

Quantitas dotis, ex feudo præ-
standæ, regulariter arbitrio
Domini directi determinari
debet. Vol. IV. P. V. O. 92.
p. 139

Quando feudum, sine Domini di-
recti consensu, in dotem datum
est, hoc in dubio non de ipsa
feudi substantia, sed de commo-
ditate percipiendi fructus acci-

piendum est. Vol. I. P. II. O.
431. p. 847

Dos, etsi distinctis terminis de-
bita, marito, tanquam heredi
uxoris mobiliari, in Saxonia ce-
dit, quamvis dies solutionis de-
mum post hujus mortem vene-
rit. Vol. IV. P. V. O. 93. p. 139

Proventus ex fodina cœrulei co-
loris dotali, a marito percepti,
eidem jure domini irrevocabi-
liter cedunt. Vol. I. P. I. O. 38.
p. 42

Dos promissa peti nequit, si nu-
ptiæ, culpa promittentis licet,
haud secutæ fuerint. Vol. I. P.
I. O. 221. p. 459

Uxor, sine consensu mariti, pecu-
niam in emtionem bonorum
immobilium impendere ne-
quit. Vol. I. P. II. O. 455. p. 914

Hypotheca tacita, intuitu bono-
rum paraphernalium, uxori
competens, salva manet, utut
ex his postea mutuum cum ma-
rito contrahat. Vol. III. P. IV.
O. 18. p. 146

In foro, etiam communi, fœminis,
intuitu dotis & illatorum, resti-
tutio in integrum competit.
Vol. VI. P. X. O. 408. p. 737

Quando focer, qui genero do-
tem debet, in ejus utilitatem
pecuniam impendit, animo
compensandi id factum præsu-
mitur. Vol. IV. P. V. O. 61. p. 98

Actrix,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Actrix, quæ causam dotationis cum matrimoniali coniungit, hanc dimittendo, non potest reo, quoad exceptiones in causa dotationis, præiudicare. Vol. I. P. I. O. 62. p. 79

Fœmina sciens ab eo stuprata, cum quo matrimonium contrahere nequit, dotem ab illo frustra petit. Vol. III. P. IV. O. 244. p. 626

Si stuprata, ante condemnationem stupratoris, moriatur, infans, illius nomine, dotem petere nequit. Vol. IV. P. VI. O. 330. p. 541

Affinia quædam.

Præsidium paternum, ex capite ingratitudinis, revocari nequit. Vol. I. P. I. O. 66. p. 82

Maritus bonorum uxoris paraphernalium usumfructum, ne hodie quidem, in foro communi habet, nisi aliter convenerit. Vol. IV. P. V. O. 136. p. 206

Uxor locationem bonorum paraphernalium suorum, sine ipsius consensu a marito factam, frustra impugnat. Vol. VI. P. IX. O. 206. p. 367

Quando in pactis dotalibus fœmina sibi libere disponendi facultatem de certis bonis stipulata est, maritus juri ususfru-

ctus in iisdem renunciassè censetur. Vol. VI. P. X. O. 354. p. 632

Morgengaba etiam viduæ illustri debetur, si speciatim promissa sit. Vol. V. P. VIII. O. 327. p. 589. & ibid. O. 418. p. 693

Vidua nobilis, vel Illustris, etiam post mariti obitum, dotem inferre, & dotalitium petere potest. Vol. V. P. VII. O. 329. p. 593

Vidua dotalitium, tamdiu constitutum, donec ad secunda vota transeat, biß sie ihren Wittwen-Stuhl verrückt, per sponsalia, nuptiis haud secutis, non amittit. Vol. V. P. VIII. O. 351. p. 615

Dotalitium statim per mortem extinguatur, neque coeptus anni terminus pro completo habetur. Vol. V. P. VIII. O. 392. p. 658

Lib. XXIII. Tit. IV.

De Pactis Dotalibus.

Ex verbis pactorum dotalium: Mit denen Kindern in gleiche Theilung gehen, intelligitur, illa non per modum contractus, sed ultimæ voluntatis esse inita. Vol. I. P. I. O. 282. p. 547

Quando pacta dotalia expresse in vim contractus sunt inita, verborum,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

borum, quæ alias ultimam voluntatem indicant, nulla ratio haberi debet. Vol. VI. P. X. O. 354. p. 632

Pacta dotalia subsistunt, etsi sponsæ subscriptio in illis desit. Vol. V. P. VIII. O. 346. p. 612

Pacta dotalia, absque subscriptione partium, non obligant, quando id expresse actum esse, apparet. Vol. VI. P. X. O. 396. p. 711

In Principatu Anhaltino pacta dotalia, sine confirmatione, non valent. Vol. IV. P. VI. O. 439. p. 703

Facultas disponendi de residuo, uxori pactis dotalibus concessa, ad bona futura non pertinet. Vol. IV. P. VI. O. 270. p. 460

Maritus, qui dotem ex pactis dotalibus lucratur, creditoribus hereditariis respondere non tenetur. Vol. III. P. IV. O. 189. p. 503

Marito, post mortem uxoris, jus retentionis in bonis ejus competit, donec ipsi, intuitu eorum, quæ ex pactis dotalibus, licet non pure, sed in diem debentur, satisfactum sit. Vol. VI. P. X. O. 277. p. 478

Quando in pactis dotalibus fœmina sibi libere disponendi facultatem de certis bonis stipu-

lata est, maritus juri ususfructus iisdem renunciassse censetur. Vol. VI. P. X. O. 454. p. 632

Quando pactis dotalibus peculiaris succedendi ratio definita est, portio statutaria evanescit, licet eidem expresse renunciatum haud sit, nec læsio ultra dimidium attenditur. Vol. III. P. IV. O. 80. p. 242

Effectus pactorum dotalium, matrimonio haud secuto, regulariter expirat. Vol. V. P. VII. O. 173. p. 339

Pacta dotalia sine consensu eorum, quibus ex illis jus quæsitum est, per testamentum mutari nequeunt. Vol. III. P. IV. O. 38. p. 172

Lib. XXIII. Tit. V.

De Fundo Dotali.

Fundus, ex pecunia dotali a marito, consensu licet uxoris, emptus, non nisi in subsidium, & quando maritus non solvendo existit, pro dotali habetur. Vol. I. P. I. O. 91. p. 121. & Vol. II. P. III. O. 194. p. 533

Hodienum maritus, consentiente licet uxore, fundum dotalem regulariter alienare nequit. Vol. V. P. VIII. O. 43. p. 710

Uxor fundum dotalem, a marito
Uuu uu alie ia-

alienatum, constante matrimonio, nisi ad inopiam ille vergat, revocare nequit. Vol. I. P. II. O. 386. p. 731

Æstimatio prædii, in dotem dati, in dubio venditionis gratia facta intelligitur. Vol. VI. P. X. O. 392. p. 705

Sola æstimatio prædii, in dotem dati, non transfert dominium irrevocabile in maritum. Vol. I. P. I. O. 90. p. 120

Fundum paraphernalem uxor, consensu mariti, valide alienat, & ne in Saxonia quidem, ad id peculiari curatore opus habet. Vol. V. P. VIII. O. 436. p. 710

Quando feudum, sine domini directi consensu, in dotem datum est, hoc in dubio non de ipsa feudi substantia, sed de commoditate percipiendi fructus, accipiendum est. Vol. I. P. II. O. 431. p. 847

Lib. XXIV. Tit. I.

De Donationibus inter Virum & Uxorem.

Donatio inter conjuges, quatenus 500. solidos excedit, per mortem donantis non confirmatur, nisi judicialiter confirmata sit. Vol. IV. P. VI. O. 301. p. 506

Donatio a Principe Apanagiato

conjugi facta, quatenus quingentos solidos excedit, absque insinuatione judiciali haud valet. Vol. V. P. VII. O. 328. p. 591

Donatio inter conjuges, etiam apud Saxones, invalida est, etiam si judicialiter facta sit. Vol. V. P. VIII. O. 390. p. 653

Remissio debiti inter conjuges valet, si morte remittendis confirmata sit. Vol. V. P. VII. O. 100. p. 200

Uxor, rem propter nuptias donatam, non nisi in subsidium, marito ad inopiam vergente, vindicare potest. Vol. III. P. IV. O. 191. p. 506

Lib. XXIV. Tit. II.

De Divortiis & Repudiis.

Separatio quoad thorum & mensam, Magistratus autoritate facta, conjugibus, etsi nocenti, jus succedendi non adimit. Vol. IV. P. VI. O. 325. p. 534

Copula carnalis, a conjuge cum alio exercita, ad dissolvendum matrimonium sufficit, licet adulterium per immissionem seminis haud consummatum fuerit. Vol. I. P. I. O. 47. p. 61

Insidiæ vitæ conjugis structæ, non sunt iusta divortii causa. Vol. III. P. IV. O. 6. p. 99

Uxor

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- Uxor adultera, etiam si crimen manifestum sit, ante declarationem Judicis, repudiari, aliudve matrimonium contrahi nequit. Vol. IV. P. V. O. 124. p. 184
- Princeps matrimonium, absque prævio processu, causæque cognitione, dissolvere nequit. Vol. III. P. IV. O. 58. p. 192
- Principes Imperii Protestantes, matrimonia sua non aliter, quam per sententiam, præviam causæ cognitione, latam, tuto dirimunt. Vol. V. P. VIII. O. 483. p. 802
- Ob solam conjugis assertionem, licet juratam, nec maritus pro impotente haberi, nec matrimonium pro nullo declarari debet. Vol. II. P. III. O. 56. p. 136
- Matrimonium non solum ob absolutam, sed & ob respectivam unius conjugis impotentiam, nullum est. Vol. II. P. III. O. 174. p. 498
- Quando de impotentia coeundi sive absoluta, sive respectiva, aperte constat, conjuges separandi sunt, etsi ultro matrimonium continuare velint. Vol. VI. P. IX. O. 202. p. 360
- Processus divortii ex Cap. 5. X. de Frig. & malef. illo etiam casu, quo impotentia tantum respectiva est, locum habet. Vol. I. P. II. O. 392. p. 742
- Illegitima natiuitas, in contrahendo matrimonio, dissimulata, non est legitima ejus annullandi causa. Vol. IV. P. V. O. 43. p. 60
- Durante lite, super matrimonio, vel annullando, vel dissolvendo, maritus uxorem alere tenetur. Vol. IV. P. V. O. 81. p. 125
- Pravi ac intolerabiles conjugis mores per se non inferunt malitiosam desertionem. Vol. II. P. III. O. 158. p. 470
- Ad impetrandum malitiosæ desertionis processum sufficit conjugis, per annum vel dimidium, continuata absentia. Vol. III. P. IV. O. 134. p. 320
- Ad impetrandum malitiosæ desertionis processum testimonia castitatis necessaria haud sunt. Vol. III. P. IV. O. 35. p. 168
- In processu, super malitiosa desertione instituto, reus actori iuramentum deferre nequit. Vol. I. P. I. O. 59. p. 76
- Conjux, alterum malitiose deserens, portionem statutariam amittit, etsi ab hoc, dum viveret, processus malitiosæ desertionis institutus haud fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 274. p. 464
- Princeps, finito desertionis processu

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

cessu, sententiaque lata, malitioso desertori potestatem novas nuptias contrahendi facere potest prius, quam conjux deserta viro nupserit. Vol. I. P. I. O. 204. p. 365

Qui cum uxore sua, quam cum alio rem habuisse præsumat, concumbit, adulterium remisisse censetur. Vol. VI. P. IX. O. 76 p. 132

Copula carnalis cum uxore recens ducta, quam maritus ab alio prægnatam esse, saltem suspicatur, vim tacitæ remissionis habet. Vol. I. P. I. O. 46. p. 59

Attentata anticipatio concubitus non est iusta causa dissolvendi sponsalia. Vol. I. P. I. O. 25. p. 34

Lib. XXIV. Tit. III.

Soluto matrimonio, quemadmodum dos petatur.

Ad repetendam pecuniam dotalem, uxor adversus tertium, cui illam maritus solvit, ne in subsidium quidem actionem habet. Vol. IV. P. V. O. 49. p. 70

Dos etiam constante matrimonio repeti potest, quando maritus ad inopiam vergit. Vol. VI. P. X. O. 261. p. 457

Dos, a patre constituta, ad eundem non redit, si filia, relictis liberis, mortua sit. Vol. IV. P. V. O. 115 p. 167

Viduæ, post electum dotalitium, defunctæ heredes frustra dotem, vel donationem propter nuptias petunt. Vol. V. P. VII. O. 51. p. 111

Quando vidua, post mortem mariti, res linteas, aliaque utensilia repetit, hæc ipsi in eodem statu, in quo sunt, non in quo tempore illationis fuerunt, restituntur. Vol. IV. P. V. O. 149. p. 227

Post mortem mariti uxor pretium pro gerada, eidem vendita, solutum, inter cætera illata, ab ejus heredibus recte repetit. Vol. VI. P. X. O. 383. p. 691

Viduæ, quæ jure retentionis in mariti bonis gaudet, eorum simultanea administratio cum herede permitti potest. Vol. I. P. II. O. 480. p. 948

Lib. XXV. Tit. I.

De Impensis in Res Dotales factis.

Lib. XXV. Tit. II.

De Actione Rerum Amotarum.

Lib.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Lib. XXV. Tit. III.

De Agnoscendis & Alendis Liberis, vel Parentibus, vel Patronis, vel Libertis.

Pater liberos, etiam illegitimos, statim a tempore nativitatis alere tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 496 p. 644

Quantumvis filius improbis corruptisve moribus sit, alimenta tamen ipsi a patre denegari haud queunt. Vol. IV. P. V. O. 200, p. 314

Pater liberos, qui propria bona habent, de suo alere haud tenetur. Vol. IV. P. V. O. 73. p. 116

Avus paternus nepotem spurium non nisi in subsidium, & quando mater ejus etiam inops est, alere tenetur. Vol. I. P. I. O. 134. p. 190

Mater, quæ bona filii administrat, ex his eum aluisse, sumtusque in studia præstitisse, præsumitur. Vol. IV. P. V. O. 42 p. 59

Maritus partum, constante matrimonio natum, pro suo alere tamdiu tenetur, donec, eum adulterinum esse, probaverit. Vol. IV. P. VI. O. 361 p. 598

Qui concubitus cum foemina fatetur, sed plures cum ea rem habuisse excipit, ad alimenta

infanti, durante lite, præstanda tenetur, si modo ex eo concubitu infans legitime nasci potuerit. Vol. I. P. I. O. 63 p. 80

Fœmina, quæ adversus unum ex duobus stupratoribus, quorum uterque ratione temporis pater infantis esse potest, ad hunc alendum agit, intentionem suam, & quod reus præcise, pater ejus sit, probare tenetur. Vol. III. P. IV. O. 133. p. 320

Si plures cum fœmina, circa idem tempus, rem habuisse, constet, partus vulgo quæsitus intelligitur, eorumque nemo ad onus alendi tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 395. p. 643

Alimenta præteriti temporis, quæ jure actionis debentur, cum interesse moræ peti queunt. Vol. VI. P. IX. O. 238. p. 422

Filiæ in subsidium ex feudo alidebent. Vol. V. P. VIII. O. 489. p. 831

Lib. XXV. Tit. IV.

De Inspiciendo Ventre, Custodiendoque Partu.

Lib. XXV. Tit. V.

Si, ventris nomine Muliere in Possessionem missa, eadem

Uuuuu 3

ponelmo

possessio dolo malo ad alium translata esse dicatur.

Lib. XXV. Tit. VI.

Si Mulier Ventris nomine in Possessione, calumniæ causa, esse dicatur.

Lib. XXV. Tit. VII.

De Concubinis.

Lib. XXVI. Tit. I.

De Tutelis.

Tutor, si, finita tutela, curator minoris esse velit, peculiari & nova confirmatione Magistratus opus non habet. Vol. IV. P. VI. O. 389. p. 636

Lib. XXVI. Tit. II.

De Testamentaria Tutela.

Quando unus ex testamentariis tutoribus mortuus est, non præcise alius in ejus locum constituendus. Vol. IV. P. VI. O. 390. p. 637

Is, cui administratio bonorum, citra necessitatem reddendi rationes, testamento relicta, fructus haud suos facit & acquirit. Vol. VI. P. X. O. 71. p. 469

Lib. XXVI. Tit. III.

De Confirmando Tutore vel Curatore.

Tutor, si, finita tutela, curator minoris esse velit, peculiari confirmatione Magistratus opus non habet. Vol. IV. P. VI. O. 389. p. 636

Si minor ipse idoneum curatorem sibi elegerit, is confirmandus hodie a Magistratu est, neque ipsi invito alius obtrudi potest. Vol. I. P. I. O. 199. p. 347

Lib. XXVI. Tit. IV.

De Legitimis Tutoribus.

Mater liberorum tutrix, non tantum in bonis allodialibus, sed & feudalibus, esse potest. Vol. V. P. VII. O. 65. p. 142

In Saxon. Elect. hodiernum tutori legitimo, sub aliena jurisdictione constituto, bona pupilli absque sufficienti cautione, haud extraduntur. Vol. V. P. VII. O. 246

Lib. XXVI. Tit. V.

De Tutoribus & Curatoribus datis ab his, qui Jus dandi habent: & qui, & in quibus causis specialiter dari possunt.

Pater,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Pater, qui filio suo eum in finem a Magistratu tutorem petit, ut cum illo contrahat, eundem quoad hunc actum emancipare censetur. Vol. II. P. III. O. 248. p. 626

Lib. XXVI. Tit. VI.

Qui petant Tutores, vel Curatores, & ubi petantur.

Lib. XXVI. Tit. VII.

De Administratione & Periculo Tutorum & Curatorum, qui gesserint, vel non: & de Agentibus, vel conveniendis, Uno vel Pluribus.

Adversus tutorem, qui inventarium facere neglexit, iuramento in litem locus est. Vol. VI. P. IX. O. 87. p. 143

Juramento in litem, etiam adversus tutoris heredes, post litem contestatam, locus est. Vol. VI. P. IX. O. 88. p. 144

Si tutor pecuniam pupillarem otiosam reliquerit, usuras non aliter præstare tenetur, quam si pupillus probet, quod debitorem idoneum, aut prædia venalia invenire potuerit. Vol. I. P. II. O. 478. p. 946

Tutor non tenetur ad usuras de pecunia pupillari, quam in usus necessarios impendit. Vol. III. P. IV. O. 59. p. 194

Tutor ad usuras usurarum, quas ipse pupillo debet, non tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 397. p. 662

Tutor tenetur de debitis, quæ iusto tempore non exegit, utut debitores solvendo sint. Vol. III. P. IV. O. 33. p. 166

Periculosa cautela est, quam suggerit Carpz. L. 8 Resp. 67, ut debitor, ad plenissimam securitatem consequendam, non pupillo cum tutore, sed ipsi tutori solvat. Vol. I. P. I. O. 259. p. 511

Debitor, qui tutori, vel curatori, usuras solvit, regulariter securus est, etsi decretum Judicis haud accesserit. Vol. IV. P. V. O. 221. p. 352

Tutor, nomine pupillorum, valide haud contrahit, nisi eorum jus valde dubium sit. Vol. V. P. VII. O. 156. p. 309

Tutor juratoriam cautionem pro pupillo præstare haud tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 66. p. 125

Is, cui administratio bonorum, citra necessitatem reddendi rationes, testamento relicta, fructus haud suos facit, aut acquirit. Vol. VI. P. X. O. 271. p. 469

Quando

Quando pluribus idem munus publicum pro indiviso injunctum est, eo, qui dolum, vel culpam, in administrando commisit, non solvendo existente, reliqui in subsidium tenentur. Vol. II. P. III. O. 36. p. 80

Pater, in alienandis bonis immobilibus liberorum adventitiis, decreto opus non habet. Vol. II. P. III. O. 35. p. 79

Pater, vi patriæ potestatis, bona liberorum immobilia, etiam propter solam utilitatem, valide alienat. Vol. III. P. IV. O. 10. p. 133

Pater juri, liberis competenti, vi patriæ potestatis valide haud renunciat. Vol. III. P. IV. O. 32. p. 165

Pater, bona liberorum administrans, ad editionem solennis inventarii, vel, loco ejus, juratæ specificationis non tenetur. Vol. I. P. I. O. 92. p. 122. & Vol. II. P. III. O. 142. p. 419

Administratio, quæ patri in bonis liberorum, intuitu patriæ potestatis, competit, eidem, sine justa causa, adimi haud potest. Vol. IV. P. V. O. 63. p. 103

In testamento parentum inter liberos patri ususfructus, in bonis adventitiis liberorum, usque ad legitimam valide adimitur, sed administrationem bo-

norum retinet. Vol. III. P. IV. O. 83. p. 248

Lib. XXVI. Tit. VIII.

De Autoritate, & Consensu Tutorum, aut Curatorum.

Lib. XXVI. Tit. IX.

Quando ex facto Tutoris vel Curatoris minores agere vel conveniri possint.

Ex contractu tutoris, intuitu tutelæ inito, pupillus tenetur, etsi versio in rem ejus probari nequeat. Vol. IV. P. VI. O. 387. p. 635

Lib. XXVI. Tit. X.

De Suspectis Tutoribus & Curatoribus.

Lib. XXVII. Tit. I.

De Excusationibus.

Lib. XXVII. Tit. II.

Ubi pupillus educari vel morari debeat : & de alimentis ei præstandis.

Lib. XXVII. Tit. III.

De Tutelæ & Rationibus Distrahendis, & Utili Curationis Causa Actione.

Tutor

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Tutor hodie, ante confirmationem Magistratus, tutelæ nomine haud tenetur. Vol. IV. P. V. O. 113. p. 164

Pater tutori, liberis a se constituto, necessitatem reddendi rationes testamento remittere potest. Vol. IV. P. V. O. 155. p. 237

Actio tutelæ, etiam post liberationem seu apocham, tutori datam, quandoque locum habet. Vol. II. P. III. O. 136. p. 405

Juramento in litem, etiam adversus tutoris heredes, post litem contestatam, locus est. Vol. VI. P. IX. O. 88. p. 144

Tutor, vel curator, de administratione antecessoris sui non aliter tenetur, quam quatenus in rationibus, ab eo exigendis, negligentiam admisit. Vol. VI. P. X. O. 364. p. 646

Si quid in processu tutores & curatores negligunt, pupillis ac minoribus electio competit, utrum adversus ipsos experiri, an contra eorum factum in integrum restitui velint. Vol. I. P. I. O. 264. p. 516

Lib. XXVII. Tit. IV.

De Contraria Tutelæ & Utili Actione.

Lib. XXVII. Tit. V.

Deo eo, qui pro Tutore prove Curatore negotia gessit.

Lib. XXVII. Tit. VI.

Quod falso tutore Auctore gestum esse dicatur.

Lib. XXVII. Tit. VII.

De Fidejussoribus, & nominatoribus, & hæredibus tutorum & curatorum.

Lib. XXVII. Tit. VIII.

De Magistratibus conveniendis.

Lib. XXVIII. Tit. IX.

De rebus eorum, qui sub tutela, vel cura sunt, sine decreto non alienandis, vel supponendis.

In bonis immobilibus minorum confirmatio, post eorundem alienationem secuta, defectum decreti supplet. Vol. I. P. II. O. 446. p. 901

Bonum immobile minoris, ne quidem sub pacto retrovenditionis, valide alienatur, nisi requisita legalia concurrant. Vol. VI. P. X. O. 322. p. 569

Bona immobilia pupillorum, minorumque, valide alienari nequeunt,
Xxx xx

queunt, nisi præter causæ cognitionem atque Decretum subhastatio quoque accesserit. Vol. II. P. III. O. 227. p. 587

Subhastatio in venditione bonorum pupilli, vel minoris, haud omittenda. Vol. I. P. I. O. 210 p. 422

Alienatio bonorum immobilium pupilli & minoris fieri aliquando potest, quamvis æs alienum non urgeat, si modo præsens damnum ex illius omissione immineat. Vol. I. P. II. O. 412. p. 784

Quando minor a maiorenni ad divisionem provocatur, bona immobilia, sine Magistratus decreto, alienari nequeunt. Vol. II. P. III. O. 180. p. 508

Quando ex prædio hereditario, in quo vidua cum liberis minorennibus concurret, vendito, illa portionem statutariam accepit, alienatio sine decreto valida est. Vol. I. P. I. O. 248. p. 498

Requisita alienationis immobilium, quæ ad pupillos, minoresve, pertinent, necessaria haud sunt, quando rescriptum Principis intervenit. Vol. I. P. I. O. 164. p. 232

Alienatio bonorum pupilli, vel minorum, non requirit præcise antecedens decretum magi-

stratus, sed etiam per ejus confirmationem subsequentem convalescit. Vol. I. P. I. O. 254. p. 505

Exceptio ratihabitionis, in continenti liquida, actorem, qui rem mobilem, in minorenni ætate non valide alienatam, repetit, a limine judicii repellit. Vol. VI. P. X. O. 452. p. 800

Alienatio bonorum immobilium pupilli, atque minoris, a solo tutore, vel curatore, facta, non convalescit, etsi is in ætate maiorenni per quinquennium filuerit. Vol. IV. P. VI. O. 482. p. 776

Alienatio bonorum immobilium, quæ ad pupillos, minoresve, pertinet, per lapsum quinquennii a maiorennitate convalescit, quamvis sine justa & necessaria causa facta sit. Vol. IV. P. V. O. 5 p. 11

Alienatio immobilium minoris invalida, per ratihabitionem ejus juratam convalescit. Vol. I. P. II. O. 415. p. 794

Affinia.

In alienandis bonis immobilibus eorum, qui mente capti sunt, causa necessaria atque decretum requiritur. Vol. II. P. III. O. 93. p. 217

Bona civitatis immobilia non, nisi inter-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

intervenientibus certis solen-
nibus valide alienantur. Vol.
II. P. III. O. 6. p. 26

Lib. XXVII. Tit. X.

De Curatoribus furioso & aliis extra minores dantis.

Curator contractum, a se, no-
mine minoris, initum, ex
capite læsionis impugnare ne-
quit. Vol. I. P. I. O. 266. p.
517

In alienandis rebus immobilibus
eorum, qui mente capti sunt,
causa necessaria atque decre-
tum requiritur. Vol. II. P. III.
O. 93. p. 217

Quod is, qui impos mentis est,
dilucida intervalla habuerit, ab
allegante probari debet. Vol.
IV. P. VI. O. 455. p. 726

Quamvis re vera aliquis prodi-
gus sit, nisi tamen publice pro
tali a Magistratu declaratus fu-
erit, valide se obligat. Vol. IV.
P. V. O. 178. p. 282

Cura Absentis.

Cura bonorum absentis, semel
cognato proximiori a Magi-
stratu commissa, eidem soli re-
linquenda, nec deinceps alii,
licet in pari gradu sint, ad ean-
dem admittendi veniunt. Vol.
I. P. II. O. 356. p. 657

Cura bonorum, absentis fratri &
forori simul commissa, post u-
nius mortem, ad ejus liberos
pro parte transit. Vol. VI. P.
X. O. 254. p. 450

De Cura Mulieris.

Curator ad cerram causam, a Ju-
dice, sub cujus jurisdictione il-
la peragitur, volens, mulieri re-
cte datur, etsi is alias incom-
petens sit. Vol. VI. P. X. O.
477. p. 849

Nihil impedit, quo minus vendi-
tor, mulieris, quæ rem emit,
curator esse queat ad actum,
quo possessionem apprehen-
dit. Vol. IV. P. V. O. 90. p.
137

Fœmina soluta majorennis, etiam
apud Saxones, citra curatorem
valide mobilia donat. Vol. IV.
P. V. O. 226 p. 356

Fundum paraphernalem uxor
consensu mariti valide alienat,
&, ne in Saxonia quidem, ad id
peculiari curatore opus habet.
Vol. V P. VIII O 436. p 710

Nec minor, nec fœmina majo-
rennis, Jure Saxonico in ulti-
mis voluntatibus curatore o-
pus habet, nisi specialiter hoc
alicubi introductum sit. Vol.
V. P. VIII. O. 450. p 735

Negotium, a muliere in foro Sa-
xonico sine curatore gestum,
Xxx xx 2 valet,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

valet, quando utile eidem est. Vol. I. P. I. O. 260. p. 511

Contractus mulieris in Saxonia sine curatore haud subsistit, quamvis simul ab agnatis initus. Vol. I. P. I. O. 206. p. 411

In Saxonia etiam foemina illuftris, quæ jure territoriali non gaudet, sine curatore haud obligatur. Vol. V. P. VII. O. 82. p. 170

Ut contractus mulieris Saxonicae valeat, sufficit, si curatoris rati- habitio sequatur. Vol. IV. P. V. O. 45. p. 63

Contractus mulieris in Saxonia validus est, quamvis auctori- tas curatoris ex postfacto de- mum accedat. Vol. I. P. I. O. 261. p. 512

In favorem mulieris Saxonicae subsistit contractus, quamvis si- ne curatore initus. Vol. VI. P. X. O. 410 p. 741

Quando mulieri plures curato- res intuitu sexus constituti sunt, unius etiam consensus in contrahendis negotiis sufficit. Vol. III. P. IV. O. 21 p. 151

Mulier Saxonica, in dividenda he- reditate paterna, vel materna, coheredes suos valide liberare nequit, nisi, præter mariti con- sensum, specialem curatorem adhibeat. Vol. III. P. IV. O. 248. p. 624

Uxor in Saxonia marito, in præ- judicium portionis statutariae testanti, absque curatore con- sentire nequit. Vol. II. P. III. O. 167. p. 484

Curator mulieris ratione sexus, etiam solus, omnia in hujus u- tilitatem expedire potest, quæ alias speciali mandato opus habent. Vol. II. P. III. O. 38. p. 85

Quando mulier Saxonica mayo- rennis certum negotium, con- sensu specialis curatoris, cele- brat, obligatur, etsi curator, in genere constitutus, haud con- senserit. Vol. VI. P. X. O. 290. p. 504

Lib. XXVIII. Tit. I.

Qui Testamentum facere possunt, & quemadmodum Testamenta fiant.

Actus, imbecillitatem ingenii ac memoriae arguentes, faculta- tem testandi haud adimunt, sed illi tantum, qui penitus judi- cii rationisque usum exclu- dunt. Vol. I. P. I. O. 174. p. 268

Nec minor, nec foemina majoren- nis, jure Saxonico, in ultimis voluntatibus curatore opus habet, nisi specialiter hoc ali- cubi introductum sit. Vol. V. P. VIII. O. 450. p. 735

Filius-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- Filiusfamilias, quamvis pubes, hodiernum testari nequit. Vol. I. P. I. O. 142 p. 202
- Filius sui juris, vivente licet patre, vel matre, de bonis suis valide testatur. Vol. IV. P. V. O. 34. p. 48
- Testamentum, ratione voluntatis imperfectum, ne quidem inter liberos valet. Vol. VI. P. IX. O. 195. p. 338
- Ultima voluntas, illegitime licet condita, subsistit, quando heredes, ab intestato successuri, eandem semel approbarunt. Vol. V. P. VII. O. 245 p. 451
- Ultima voluntas, de rebus immobilibus, non pertinet ad bona feudalia, post conditum testamentum, comparata. Vol. VI. P. X. O. 409. p. 739
- In Testamento satis est, de persona heredis constare, quamvis nomen ejus expressum haud sit. Vol. IV. P. V. O. 235. p. 370
- Falsa causa heredis institutionem, aut legatum, non vitiat, nisi per modum conditionis adjecta sit. Vol. IV. P. V. O. 162. p. 254
- Testamentum Judiciale, coram Actuario & duobus Scabinis, extra locum Judicii conditum, subsistit, licet ipse Praefectus, seu Judex praesens non fuerit. Vol. I. P. I. O. 23. p. 32
- Quando facultas recipiendi te-
- stamenta Actuario a Judice speciatim commissum est, sufficit praeter ipsum unius Scabini praesentia. Vol. I. P. I. O. 26. p. 37
- Testamentum, coram unico Senatore & Actuario domi conditum, vel oblatum, non valet. Vol. II. P. III. O. 191 p. 527
- Testamentum Judiciale subsistit, etsi Cancellariae sigillum, & subscriptio Directoris, deficiat. Vol. V. P. VII. O. 161. p. 315
- In testamento judiciali Notarius in vicem Actuarii adhiberi nequit. Vol. I. P. I. O. 303. p. 576
- Testamentum Sculteto & Scabinis insinuatum, tanquam judiciale non valet. Vol. VI. P. X. O. 316. p. 547
- Testamentum, judiciale non valet, nisi certum sit, ejus tenorem testatori cognitum esse. Vol. III. P. IV. O. 64. p. 209
- Testamentum Nuncupativum, judicialiter confectum, valet, quamvis Actuarii subscriptio deficiat. Vol. II. P. III. O. 189. p. 525
- Contractus actum testandi interrumpit & vitiat. Vol. IV. P. V. O. 38. p. 54
- Contractum in testamento celebrare, non simpliciter prohibitum. Vol. II. P. III. O. 163. p. 479

Testamentum, a Notario in instrumentum redactum, vim nuncupativi testamenti retinet. Vol. III. P. IV. O. 103. p. 274

In nuncupativo etiam testamento legatarius testis esse potest. Vol. VI. P. X. O. 318. p. 551

Dispositio testamentaria de subfeliis templorum invalida est. Vol. IV. P. VI. O. 462. p. 733

Pater de feudo tam antiquo, quam novo, testari, & illud uni ex filiis assignare potest. Vol. I. P. II. O. 451. p. 907

Verba: Das Gut anzunehmen capable, dispositioni de feudo hereditario adjecta, in dubio in favorem filii impuberis, cum filia majorenni concurrentis, de habilitate, non ad administrandum, sed pretium solvendum, capi debent. Vol. V. P. VII. O. 232. p. 432

Pater filio arbitrium, de portione sua hereditaria ante certum ætatis annum disponendi, testamento adimere potest, quatenus plus ipsi, quam legitimam, relinquit. Vol. VI. P. X. O. 301. p. 529

Parocho non nisi coram quinque testibus legatum valide relinquitur. Vol. VI. P. X. O. 363. p. 643

De

Testamentis Conjugum.

Quando conjuges in iisdem tabulis se invicem heredes scribunt, institutio captatoria esse non censetur. Vol. VI. P. X. O. 388. p. 699

Testamentum, quo conjux conjugem heredem scribit, absque solennibus haud valet. Vol. VI. P. IX. O. 157. p. 261

Si conjugum alter de suis & alterius bonis per testamentum reciprocum disposuerit, conjux superstes, qui defuncto successit, de futura hereditate sua aliter disponere nequit. Vol. I. P. II. O. 378. p. 702

Lib. XXVIII. Tit. II.

De Liberis & Posthumis heredibus instituendis, vel exheredandis.

Verba: Haben, Behalten, sufficiunt, ut liberi a parentibus heredes instituti intelligantur. Vol. V. P. VII. O. 19. p. 70

Obtestationes patris in testamento non impediunt, quo minus liberi supplementum legitimæ recte petant. Vol. II. P. III. O. 190. p. 526

Liberi impugnare non valent testamentum a patre de feudo novo,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

novo, cum Domini directi consensu, conditum, si legitimam solvam habeant. Vol. V. P. VII. O. 52. p. 116

Quatenus pater liberos ultra legitimam heredes instituit, eosdem fideicommissio, etiam intuitu legitimæ, gravare potest. Vol. IV. P. VI. O. 478. p. 761

Potest pater filium fideicommissio, etiam quod legitimam, gravare; nisi hac sola contentus, reliquam hereditatem dimittere velit. Vol. VI. P. IX. O. 126. p. 185

Testamentum, in quo pater liberis legitimam titulo singulari relinquit, ipso jure nullum est. Vol. I. P. II. O. 407. p. 772

Iusta exheredationis causa est, si filia matrem formalis cujusdam doli arguat. Vol. I. P. II. O. 413. p. 786

Causæ exheredationis liberorum aliæ non admittendæ, quam quæ in Novell. 115. c. 3. recensentur. Vol. III. P. IV. O. 141. p. 339

In Saxonia Electorali liberi, propter neglectum in sponsalibus parentum consensum, si dehortatio parentum, & liberorum pertinacia accesserit, usque ad dimidiam partem legitimæ exheredari queunt. Vol. VI. P. IX. O. 234. p. 413

Exheredatio liberorum, bonamente facta, non indistincte, sed duobus solum casibus, sustinetur. Vol. I. P. I. O. 312. p. 587

Testamentum, in quo liberi injuste exheredati sunt, vi clausulæ codicillaris sustinetur. Vol. I. P. II. O. 414. p. 788

Exheredatio invalida est, si pater filio legatum relinquat, eundemque a reliqua hereditate excludat. Vol. IV. P. V. O. 210. p. 337

In testamento parentum inter liberos condito, nemo ex his valide exheredari potest. Vol. IV. P. V. O. 211. p. 339

Testamentum paternum, in quo plures liberi præteriti sunt, etiam ab uno, reliquis licet ab hereditate abstinentibus, impugnari potest. Vol. VI. P. X. O. 455. p. 805

Testamentum parentum, in quo liberi sunt præteriti, non sustinetur per clausulam: Omni meliori modo. Vol. I. P. I. O. 279. p. 542

Jure novo subsistunt legata, etiam si testamentum, propter præteritionem liberorum sit nullum. Vol. III. P. IV. O. 132. p. 319

Lib. XXVIII. Tit. III.

De Injusto, Rupto, Irrito
facto Testamento.

Testamentum prius rumpitur
per posterius, licet clausula de-
rogatoria, priori adjecta, ex-
presse revocata non sit. Vol. I.
P. I. O. 205 p. 391

Ultima voluntas, illegitime licet
condita, subsistit, quando he-
redes, ab intestato successuri,
eandem semel approbarunt.
Vol. V. P. VII. O. 245. p. 451

Codicilli testamento non dero-
gant, si eo tempore, quo con-
diti sunt, defunctum integræ
mentis non fuisse, per validas
conjecturas probari possit. Vol.
Vol. I. P. II. O. 438. p. 859

Lib. XXVIII. Tit. IV.

De His, quæ in Testamen-
to delentur, inducuntur,
vel inscribuntur.

Lib. XXVIII. Tit. V.

DE

Heredibus Instituendis.

Ex verbis communibus, in testa-
mento adhibitis, in dubio di-
recta heredis institutio colligi
debet. Vol. II. P. III. O. 226.
p. 584

In Testamento satis est, de per-
sona heredis constare, quam-
vis nomen ejus expressum haud
sit. Vol. IV. P. V. O. 235. p. 370

Heredis institutio, solo nutu, ad
præcedentem alterius interro-
gationem facta, non valet. Vol.
V. P. VII. O. 32 p. 85

Cum plures simpliciter scripti
sunt heredes, verbis conjuncti,
pro una persona reputantur,
etsi eorum nomina speciatim
expressa sint. Vol. VI. P. IX.
O. 149. p. 230

Quando conjuges in iisdem ta-
bulis se invicem heredes scri-
bunt, institutio captatoria esse
non censetur. Vol. VI. P. X.
O. 388. p. 699

Lib. XXVIII. Tit. VI.

De Vulgari & Pupillari
Substitutione.

Verbum substitutionis, in testa-
mento adhibitum, in dubio po-
tius directam, quam fideicom-
missariam indicat. Vol. VI. P.
IX. O. 241 p. 434

Quicumque liberos in potestate
non habet, is, ne hodie quidem,
illis pupillariter substituere
potest. Vol. IV. P. V. O. 157.
p. 242

Substitutio pupillaris, post pu-
bertatem, ne quidem jure fi-
deicom-

fideicommissi valet. Vol. V. P. VII. O. 98. p. 196

Substitutio, verbis directis facta, post pubertatem non transit in fideicommissarium, sed evanescit. Vol. I. P. I. O. 306. p. 580

Lib. XXVIII. Tit. VII.

De Conditionibus Institutionum.

Conditio de non mutanda religione, a testatore adjecta, de futuro, non præterito tempore intelligi debet. Vol. II. P. I. I. O. 128. p. 377

Conditio, in ultima voluntate adjecta, si gradum Doctoris capessere possit, aut velit, per Licentiam impetratam adimpleta censi debet. Vol. II. P. III. O. 233. p. 598

Conditio tacita, si absque liberis decesserit, quæ in fideicommissis subintelligitur, ad liberos restringi debet. Vol. V. P. VII. O. 80. p. 165

Conditiones, disjunctive adjectæ, omnes implendæ sunt, quando inter illas reperitur & hæc: Si absque liberis decesserit. Vol. V. P. VII. O. 103. p. 203

Lib. XXVIII. Tit. VIII.

De Jure Deliberandi.

Beneficium deliberandi, heredi-

bus concessum, hodiernum in usu est. Vol. V. P. VII. O. I. p. I

Confectio inventarii, per Notarium facta, non semper a suspicionem & jurejurando liberat. Vol. V. P. VII. O. 146. p. 290

Sumtus, in confectionem inventarii facti, ab eo, qui id fieri & edi petiit, restituendi sunt. Vol. III. P. IV. O. 192. p. 510

Qui testamentum, cognito ejus testamento, semel agnovit, illud impugnare non valet, etsi vires hereditatis ignoraverit. Vol. V. P. VII. O. 242. p. 448

Bona, quæ post mortem mariti in ejus domo reperiuntur, ejus propria, aut saltem illius pecunia comparata esse, præsumuntur. Vol. V. P. VIII. O. 381. p. 640

Heres heredis & ipse ad juratam specificationem tenetur. Vol. I. P. II. O. 493. p. 962

Coheres etiam coheredi ad juratam specificationem tenetur, neque ab illa liberat remissio testatoris, in præjudicium legitimæ facta. Vol. II. P. III. O. 96. p. 221

Non liberatur a jurata specificatione, qui inventarium edidit, si hoc casu fortuito perierit. Vol. IV. P. VI. O. 404. p. 651

Pater, bona filii materna administrans, ad editionem inventarii,

Yyy yy

vel

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

vel juratam specificationem, haud tenetur. Vol. II. P. III. O. 142. p. 419

Intuitu bonorum adventitiorum, quæ ad liberos emancipatos pertinent, pater illis inventarium, aut juratam specificationem edere tenetur. Vol. V. P. VII. O. 18. p. 69

Medium coercendi eum, qui rationes, aut juratam specificationem cedere recusat, est jusjurandum in litem. Vol. V. P. VIII. O. 434. p. 708

Possessor hereditatis inter res hereditarias legata, sibi relicta, jurato indicare non tenetur. Vol. I. P. I. O. 139. p. 198

Ad investigandam quantitatem legitimæ, hereditas mediante inventario, vel jurata specificatione, indicanda est. Vol. III. P. IV. O. 174. p. 486

Heres in Saxonia, quamvis absque inventario hereditatem adierit, tamen ultra vires hereditatis, de quibus juratam specificationem edere paratus est, non tenetur. Vol. I. P. II. O. 440. p. 881

Jurata specificatio a testatore, in fraudem legitimæ, remitti nequit. Vol. I. P. I. O. 17. p. 27

Lib. XXIX. Tit. I.

De Testamento Militis.

Testamentum privilegiatum, absque solennibus subsistit, etsi testator illud in solennem formam redigere, apud animum constituerit. Vol. IV. P. V. O. 248. p. 418

Testamentum, ante militiam non jure conditum, convalescit, si miles postea, in expeditione constitutus, eo standum esse, declaret. Vol. VI. P. IX. O. 196. p. 345

In testamento, tempore pestis condito, etiam apud Saxones sufficiunt testes habiles, quamvis non sint omni exceptione majores. Vol. II. P. III. O. 117. p. 337

Ut testamentum, coram duobus testibus tempore pestis conditum, valeat, requiritur, ut ipse testator hoc morbo laboret, vel saltem domus ejus lue infecta sit. Vol. IV. P. V. O. 74. p. 118

In testamento rustici quinque testes necessarii sunt, quando septem haberi non possunt. Vol. III. P. IV. O. 121. p. 303

Testamentum, coram paracho & duobus testibus conditum, in Saxonia Electorali non valet. Vol. VI. P. IX. O. 245. p. 441

Dispositio parentum inter liberos valet, etsi heredes ab illis instituti

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- tuti haud sint. Vol. IV. P. V. O. 236 p. 373
- Testamentum parentum, in quo liberi sunt præteriti, non sustinetur per clausulam: Omni meliori modo. Vol. I. P. I. O. 279. p. 542
- Testamentum parentum inter liberos, in quo persona extranea heres instituta est, non sustinetur vi clausulæ codicillaris tacitæ, jure fideicommissi. Vol. VI. P. IX. O. 40. p. 95
- In testamento parentum, inter liberos condito, nemo ex his valide exheredari potest. Vol. IV. P. V. O. 211. p. 339
- Testamentum, ratione voluntatis imperfectum, ne quidem inter liberos valet. Vol. VI. P. IX. O. 195. p. 338
- Divisio patris inter liberos holographa ejus subscriptione non indigent. Vol. VI. P. IX. O. 207. p. 368
- In testamento scripto parentum inter liberos ne quidem hodie testibus opus est. Vol. IV. P. V. O. 154. p. 234
- In testamento parentum inter liberos nuncupativo, nonnisi probationis causa, testibus opus est. Vol. VI. P. X. O. 465. p. 821
- Privilegium, vel statutum, quod generalem formam, in omnibus ultimis voluntatibus observandam, præscribit, etiam ad testamenta parentum inter liberos pertinet. Vol. V. P. VIII. O. 478. p. 795
- In privilegiato parentum inter liberos testamento, legatum piæ causæ valide relinquitur. Vol. V. P. VII. O. 58 p. 133
- Legatum, in testamento parentum inter liberos extraneo, coram paucioribus, quam quinque testibus, relictum, non valet. Vol. I. P. I. O. 239. p. 489
- In testamento parentum inter liberos patri ususfructus, in bonis adventitiis liberorum, usque ad legitimam valide adimitur, sed administrationem bonorum retinet. Vol. III. P. IV. O. 83. p. 248
- Ineptus est libellus, quando extranea persona, ex testamento parentum inter liberos, executive agit, si non in continenti testium præsentia appareat. Vol. VI. P. X. O. 359 p. 636
- Pater divisionem bonorum, inter liberos a se factam, secuta licet traditione, revocare, & bonis aliter dividere potest. Vol. I. P. I. O. 5. p. 8
- Divisio bonorum, inter liberos facta, propterea non infirmatur, quod læsionem in legitima

contineat. Vol. VI. P. IX. O.

208. p. 370

Æstimatio, seu taxatio bonorum, a patre facta, non valet, quatenus in præjudicium legitimæ vergit. Vol. I. P. II. O. 442. p. 898

Lib. XXIX. Tit. II.

De Acquirenda, vel omit- tenda Hereditate.

Verba: Erb-Portion übernehmen, actualement immixtionem, vel aditionem hereditatis indicant. Vol. III. P. IV. O. 219 p. 570

Sicuti aditio hereditatis, ita & immixtio facti est, adeoque ab allegante probanda. Vol. III. P. IV. O. 229 p. 591

Aliquando suus heres ad iuramentum purgatorium, intuitu immixtionis, admittitur. Vol. V. P. VIII. O. 288. p. 525

Qui exceptionem plurium coheredum opponit, non tenetur probare, quod illi se hereditati immiscuerint, aut eandem adierint. Vol. VI. P. IX. O. 115. p. 176

Qui ex testamento succedit, ad emolumenta, ab intestato debita, provocare nequit. Vol. VI. P. X. O. 280. p. 485

Qui testamentum, cognito ejus tenore, semel agnovit, illud im-

pugnare non valet, etsi vires hereditatis ignoraverit. Vol. V.

P. VII. O. 242. p. 448

Defuncti Pastoris heredes non tenentur restituere ea, quæ ex inventario, quod vocant, ecclesiastico, casu perierunt. Vol. IV. P. VI. O. 342. p. 566

Vidua, quæ defuncti mariti debita solvit, id animo adeundi hereditatem fecisse, censetur. Vol. V. P. VIII. O. 375. p. 635

Vidua, quæ portionem statutariam accepit, propter debitum, a marito contractum, conveniri nequit. Vol. I. P. I. O. 320 p. 605

Vidua, a marito heres scripta, sibi non præjudicat, quando in concursu creditorum illata repetit. Vol. V. P. VIII. O. 415. p. 690

Creditor debitoris viduam, ad litem reassumendam, propterea provocare nequit, quod illa res quasdam hereditarias alienaverit. Vol. VI. P. IX. O. 134. p. 203

Maritus, qui dotem ex pactis dotalibus lucratur, creditoribus hereditariis respondere non tenetur. Vol. III. P. IV. O. 189. p. 503

Uxor quamcunque hereditatem, sibi delatam, invito marito, repudiare potest. Vol. I. P. II. O. 454. p. 912

Feuda-

Feudalia quædam.

Filius, qui ex bonis patris vassalli certam pecuniæ quantitatem, loco portionis feudalis, accipit, ejus facta præstare tenetur.

Vol. V. P. VIII. O. 299. p. 547

Mobilia, ad perpetuum fundi usum destinata, ad successores feudales transeunt. Vol. II. P. III. O. 138. p. 412

Vassalli circa feudum dispositionem filii ejus impugnare nequeunt. Vol. V. P. VII. O. 231. p. 431

Quando filius nominatim cum patre de feudo investitus est, illud a patre alienatum, abstinendo ab ejus hereditate, a tertio revocare potest. Vol. VI. P. IX. O. 188. p. 332

Lib. XXIX. Tit. III.

Testamenta, quemadmodum aperiuntur, inspiciantur & describantur.

Lib. XXIX. Tit. IV.

Si quis, omissa causa Testamenti, ab intestato, vel alio modo, possideat hereditatem.

Lib. XXIX. Tit. V.

De Senatus Consulto Sila-

niano, & Claudiano, quorum Testamenta ne aperiuntur.

Heres necem defuncti, instituto processu accusatorio, vindicare hodie tenetur. Vol. I. P. I. O. 155. p. 218

Heredes defuncti occisi ex opulenta hereditate sumtus inquisitionis suppeditare non tenentur. Vol. I. P. I. O. 156. p. 220

Lib. XXIX. Tit. VI.

Si quis aliquem testari prohibuerit, vel coegerit.

Simplices persuasiones ac blanditiæ validitati testamenti non obfunt. Vol. I. P. I. O. 86. p. 106

Blanditiæ importunæ & immodicæ, vel etiam cum dolo conjunctæ, validitatem testamenti impediunt. Vol. I. P. II. O. 408. p. 775. & Vol. II. P. III. O. 84. p. 200

Testamentum, ad alterius interrogationem conditum, non valet, nisi hic prius ex ipso voluntatem ejus, libere expositam, perceperit. Vol. VI. P. IX. O. 153. p. 244

In causa testamenti, per vim metumque extorti, jusjurandum recte defertur. Vol. I. P. I. O. 192. p. 333

Yyy yy 3

Lib.

Lib. XXIX. Tit. VII.

De Jure Codicillorum.

Unitas actus, etiam in Codicillis, necessarium requisitum est. Vol. III. P. IV. O. 230. p. 592

Codicilli testamento non derogant, si eo tempore, quo conditi sunt, defunctum integræ mentis non fuisse, per validas conjecturas probari possit. Vol. I. P. II. O. 438. p. 859

Lib. XXX. XXXI. & XXXII.
Tit. I.

De Fideicommissis & Legatis.

Verbum: *Geschäfte*, æque ad fideicommissa, atque ad legata quadrat. Vol. IV. P. VI. O. 422. p. 683

Legatum, in testamento ita relictum, ut testator se ad certam schedulam referat, validum est. Vol. IV. P. V. O. 191. p. 302

Legatum, quod quis ipse sibi in testamento judiciali adscripsit, validum est. Vol. IV. P. V. O. 202. p. 319

Legatum, in testamento parentum inter liberos extraneo, coram paucioribus, quam quinque testibus relictum, non valet. Vol. I. P. I. O. 239. p. 489

Legata ad pias causas valida sunt,

licet coram nullis testibus relicta fuerint. Vol. I. P. I. O. 21. p. 30

Prælegata, in præjudicium legitimæ relicta, non valent. Vol. II. P. III. O. 225. p. 581

Legatum, pauperibus in genere relictum, illis debetur, qui in eo loco sunt, ubi testator domicilium habuit. Vol. IV. P. VI. O. 383. p. 624

Omissio prænominis legatarii, si de illius persona constet, legatum non vitiat. Vol. II. P. III. O. 218. p. 571

Legata, ad pias causas relicta, sine testibus, omnique alia solennitate, valent. Vol. II. P. III. O. 245. p. 622

In privilegiato parentum inter liberos testamento, legatum piæ causæ valide relinquitur. Vol. V. P. VII. O. 58. p. 133

Legatum, cujus præsolutionem pluribus heredibus testator injunxit, a singulis nonnisi prærata debetur. Vol. IV. P. VI. O. 289. p. 483

Si pars bonorum legata sit, neque expresse quota esse debeat, dimidia subintelligitur. Vol. IV. P. V. O. 204. p. 328

Legatum nominis invalidum est, si verum debitum non subsit, etsi certa quantitas adjecta fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 341. p. 583

Legata

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- Legatum quantitatis de certo nomine, si hoc deinceps non integrum testator consecutus fuerit, pro rata imminuitur. Vol. VI. P. X. O. 308. p. 538
- Sub legato omnium bonorum mobilium non continentur nomina & actiones. Vol. I. P. I. O. 284. p. 555
- Sub legato mobilium & immobilium nomina haud continentur. Vol. VI. P. X. O. 358 p. 635
- Nomina incerta in legitimam imputari haud debent. Vol. V. P. VII. O. 94. p. 139
- Usuræ & fructus legatorum regulariter a tempore aditæ hereditatis debentur. Vol. IV. P. V. O. 147. p. 223
- Ex legatis, in diem relictis, ante hujus existentiam usuræ non debentur. Vol. V. P. VII. O. 92. p. 184
- Usuræ legatorum, in diem relictorum, statim a lapsu diei currunt. Vol. V. P. VII. O. 247. p. 455
- Legato fundo ad utendum fruendum, donec legatarius vixerit, sub onere fideicommissi, ipsa proprietas legata censetur. Vol. I. P. I. O. 121. p. 168
- Legatarius in bonis testatoris, quæ aliis legata sunt, tacitam hypothecam non habet. Vol. IV. P. V. O. 2. p. 3
- Fructus, eo tempore, quo testator moritur, pendentes, una cum fundo legatario cedunt. Vol. IV. P. VI. O. 290. p. 488
- Actio legati, piis causis relictæ, propter inficiationem, vel moram, adhuc hodie in duplum datur. Vol. IV. P. VI. O. 367. p. 604
- Legatum rei alienæ uxori debetur, etsi testator, eam alienam esse, ignoraverit. Vol. VI. P. IX. O. 25. p. 62
- Cum eadem quantitas in eadem scriptura bis eidem legata est, regulariter, et, nisi animum multiplicandi testatoris legatarius probaverit, tantum semel debetur. Vol. I. P. I. O. 202. p. 357
- Dominium rei, quæ heredis est, alteri legatæ, demum a tempore traditionis in legatarium transit. Vol. I. P. I. O. 307. p. 584
- Princeps legata in alios, eosdemque magis necessarios usus, quam ad quos a testatore destinata sunt, impendere ex justa causa potest. Vol. II. P. III. O. 244. p. 610
- Legatario non aliter rei vindictio competit, quam si species, eademque testatoris propria, ipsi legata fuerit. Vol. III. P. IV. O. 237. p. 610
- In causa L. ult. C. de Fideicommiss.

missi si legatum coram paucioribus, quam quinque testibus relictum, legatarius non præcise juramentum heredi deferre tenetur, sed probatio per testes quoque fieri potest. Vol. II. P. III. O. 2. p. 16

Heres, qui legati, vel fideicommissi præstationem sibi a defuncto injunctam esse, fatetur, revocationem illius solo juramento suo probare nequit. Vol. II. P. III. O. 77. p. 186

Falsa causa heredis institutionem aut legatum non vitiat, nisi per modum conditionis adjecta sit. Vol. IV. P. V. O. 162. p. 254

Falsa demonstratio legatarii legatum non vitiat. Vol. VI. P. X. O. 441. p. 788

Legatum, ut quis rem post tertii mortem, certo pretio consequi debeat, expirat, si legatarius ante hunc moriatur. Vol. V. P. VII. O. 147. p. 293

Legatum, in fraudem retractus relictum, non valet. Vol. VI. P. X. O. 319. p. 558

Quando legatarius rem, sibi legatam, & nondum ab herede possessam, privata autoritate occupat, jus suum haud amittit. Vol. V. P. VII. O. 38. p. 93

Jure subsistunt legata, etiamsi testamentum propter præteri-

tionem liberorum sit nullum. Vol. III. P. IV. O. 132 p. 319

De Jure Accrescendi.

Jus accrescendi sine conjunctione, locum non habet. Vol. III. P. IV. O. 140 p. 336

Jus accrescendi in quantitatibus legatis locum habet. Vol. III. P. IV. O. 106 p. 280

Jus accrescendi locum non habet, quando singulis partes ejusdem rei legatæ sunt. Vol. IV. P. V. O. 140. p. 214

De Fideicommissis.

Fideicommissum universale etiam pacto constitui potest. Vol. IV. P. V. O. 8. p. 13

Conditio tacita, si absque liberis decesserit, quæ in fideicommissis subintelligitur, ad liberos restringi debet. Vol. V. P. VII. O. 80 p. 165

Quatenus pater liberos ultra legitimam heredes instituit, eosdem fideicommissis, etiam intuitu legitimæ, gravare potest. Vol. IV. P. VI. O. 478 p. 761

In fideicommissis, familiæ sub conditione, vel in diem, relictis, proximitas non ex persona testatoris, sed novissime defuncti agnati, æstimanda est. Vol. V. P. VII. O. 134. p. 261

De bonis, fideicommissis obnoxiiis,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

xiis, possessor consentientibus omnibus, quorum interest, valide disponit, neque bona, ita alienata, a liberis ipsius revocari queunt. Vol. IV. P. VI. O. 384. p. 626

Qui contra voluntatem defuncti fideicommissum familiae citra necessitatem alienat, jus suum regulariter amittit, & proximo in familia statim jus illud vindicandi competit. Vol. IV. P. VI. O. 484. p. 793

Fideicommissum familiae propter æs alienum valide alienatur. Vol. V. P. VII. O. 199. p. 390

Possessor fideicommissi familiae cavere tenetur, etsi nullum dissipationis periculum subsit. Vol. V. P. VII. O. 190. p. 378

Fideicommissum, familiae relictum, perpetuo durat, nec ad generationem recte restringitur. Vol. III. P. IV. O. 135. p. 322

Clausula fideicommissoria proprietatem seu dominium bonorum haud excludit. Vol. V. P. VIII. O. 479. p. 797

Fideicommissum, a patre liberis ea lege, ne ad supplementum legitimæ agant, relictum, mota hac actione, haud admittitur. Vol. I. P. I. O. 222. p. 460

Quando ex voluntate testatoris alicui, vel ejus filiis, certa bonorum portio defertur, is de

illa libere disponit. Vol. VI. P. X. O. 313. p. 544

Creditor adversus heredem fiduciarium pro parte debiti recte agit. Vol. VI. P. X. O. 405. p. 732

Statutum, in quo certa forma mortis causa disponendi præscripta est, remedium L. ult. C. de Fideicomm. haud excludit. Vol. I. P. I. O. 324. p. 610

Lib. XXXIII. Tit. I.

De Annuis Legatis & Fideicommissis.

Præstationes Annuæ.

Ex promissione certarum præstationum annuarum, etsi ex certo fundo, tantum jus personale oritur. Vol. VI. P. IX. O. 97. p. 151

Augmentum salarii, Ministro a Principe promissum, successor in feudo Imperii solvere tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 398. p. 665

Solutio salarii liquidi, obtentu exceptionum altioris indaginis, differri nequit. Vol. V. P. VIII. O. 399. p. 668

Clericis, similibusque personis, salarium illius anni quadrantis, in quo decedunt, integrum debetur. Vol. V. P. VIII. O. p. 406. p. 685

Zzz zz

Præscriptio

Præscriptio contra annuas præstationes bonam fidem haud requirit. Vol. II. P. III. O. 94. p. 218

Præscriptio contra annuas præstationes currit, quamvis exactæ haud fuerint. Vol. V. P. VIII. O. 313. p. 573. & Vol. VI. P. IX. O. 4. p. 4

Lib. XXXIII. Tit. II.

De Ufu & Usufructu & Reditu & Habitatione & Operis per Legatum vel Fideicommissum datis.

Is, cui usufructus, etiam omnium bonorum, legatus est, ad æs alienum solvendum, haud tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 167. p. 278

Vidua, cui usufructus a marito legatus est, impensas fructuum restituere haud tenetur. Vol. IV. P. V. O. 94. p. 142

Lib. XXXIII. Tit. III.

De Servitute Legata.

Lib. XXXIII. Tit. IV.

De Dote Prælegata.

Lib. XXXIII. Tit. V.

De Optione & Electione Legata.

Lib. XXXIII. Tit. VI.

De Tritico, Vino & Oleo Legato.

Lib. XXXIII. Tit. VII.

De Instructo vel Instrumento Legato.

Lib. XXXIII. Tit. VIII.

De Peculio Legato.

Lib. XXXIII. Tit. IX.

De Penu legata.

In Saxonia viduæ nobili morgengaba, & cibaria domestica debentur, etsi dotalitio locus haud sit. Vol. V. P. VIII. O. 418 p. 693

Lib. XXXIII. Tit. X.

De Supellectile Legata.

Sub legato vasorum culinariorum, non continentur cochlearia, quibus ad edendum uti solemus. Vol. VI. P. IX. O. 26. p. 62

Lib. XXXIV. Tit. I.

De Alimentis, vel Cibariis Legatis.

Commestibilium appellatione etiam illud frumentum venit, quod non in defuncti domo, sed alio in loco asservatur. Vol. II. P. III. O. 219. p. 572

Sub legato victus, (Vitualien) polenta etiam ac cerevisia, licet ad

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ad usum familiæ haud destina-
ta, continentur. Vol. I. P. I. O.
74. p. 90

Alimenta præteriti temporis, quæ
jure actionis debentur, cum in-
teresse moræ peti queunt. Vol.
VI. P. IX. O. 238. p. 422

Lib. XXXIV. Tit. II.

De Auro, Argento, Mun-
do, Ornamentis, Unguentis,
Veste vel Vestimentis, &
Statuis Legatis.

Legatum ad ornamenta & vesti-
menta, a patre Nobili filiæ reli-
ctum, debetur, etiamsi hæc post
mortem ejus a vilis conditio-
nis homine vitiata, eidem nu-
pserit. Vol. III. P. IV. O. 155.
p. 463

Sub legato vasorum culinatio-
rum, non continentur cochle-
aria, quibus ad edendum uti
solemus. Vol. VI. P. IX. O. 26.
p. 62

Lib. XXXIV. Tit. III.

De Liberatione Legata.

Lib. XXXIV. Tit. IV.

De Adimendis vel Trans-
ferendis Legatis vel Fi-
deicommissis.

Ademptio legatorum, verbis de-
clarata, coram duobus testibus

fieri potest. Vol. I. P. I. O. 308.
p. 571

Quando legatum, sine adimendi
animo, exactum est, aliud æque
bonum legatario sufficit. Vol.
VI. P. X. O. 309. p. 539

Quando testator nomen, quod
alicui legavit, vivus exigit, le-
gatum extinguitur. Vol. VI. P.
X. O. 307. p. 537

Heres, qui Legati vel Fideicom-
missi præstationem sibi a defun-
cto injunctam esse fatetur, re-
vocationem illius solo jura-
mento suo probare nequit.
Vol. II. P. III. O. 77. p. 186

Lib. XXXIV. Tit. V.

De Rebus Dubiis.

Lib. XXXIV. Tit. VI.

De His, quæ Poenæ causa
relinquuntur.

Lib. XXXIV. Tit. VII.

De Regula Catoniana.

Lib. XXXIV. Tit. VIII.

De His, quæ pro non Scri-
ptis habentur.

Legatum, quod quis ipse sibi in
testamento judiciali adscripsit,
validum est. Vol. IV. P. V. O.
202. p. 319

Zzz zz z

Lib.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Lib. XXXIV. Tit. IX.

De His, quæ ut Indignis auferuntur.

Quicumque defectum dementiæ arguit, & ex hoc capite testamentum ejus impugnat, omnia emolumenta, eodem relicta, amittit. Vol. I. P. I. O. 175. p. 276
Hereditas & legatum, cum velut indigno auferitur, hodiernum fisco regulariter cedit. Vol. VI. P. IX. O. 36. p. 92

Lib. XXXV. Tit. I.

De Conditionibus & Demonstrationibus & Causis & Modis eorum, quæ in Testamento scribuntur.

Conditiones, disjunctive adjectæ, omnes implendæ sunt, quando inter illas reperitur & hæc: Si absque liberis decesserit. Vol. V. P. VII. O. 103. p. 203

Conditio tacita, si absque liberis decesserit, quæ in fideicommissis subintelligitur, ad liberos restringi debet. Vol. V. P. VII. O. 80. p. 165

Legatum, ut quis rem, post tertii mortem, certo pretio consequi debeat, expirat, si legatarius ante hunc moriatur. Vol. V. P. VII. O. 147. p. 293

Lib. XXXV. Tit. II.

Ad Legem Falcidiam.

Modus, Falcidiam ab usufructu legato detrahendi, in L. 68 pr. ff. ad L. Falcid. propositus, hodiernum in usu est. Vol. V. P. VII. O. 10. p. 47

Legata ad pias causas a detractio-
ne Falcidiæ immunia sunt. Vol. V. P. VII. O. 92. p. 185

Lib. XXXV. Tit. III.

Si cui plus, quam per Legem Falcidiam licuerit, legatum esse dicetur.

Lib. XXXVI. Tit. I.

Ad Senatus Consultum Trebellianum.

Verbum: Zurückfallen, fideicommissum notat, quoties substitutio directo jure valere nequit. Vol. I. P. I. O. 94. p. 124

Substitutio fideicommissaria, descendentibus in casum mortis facta, semper tacitam clausulam continet: Si sine liberis decesserit. Vol. I. P. I. O. 39. p. 54

Qui rogatus est, post mortem restituere, quicquid ex hereditate superfuerit, quartam ejus partem fideicommissario integram servare tenetur. Vol. I. P. II. O. 452. p. 908 & Vol. IV. P. VI. O. 393. p. 641

Liberi, fideicommissio in diem vel conditione relicto gravati, præter legitimam etiam Trebellianicam

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

nicam detrahare queunt. Vol.
I. P. II. O. 458. p. 919

Fructus percepti in Trebelliani-
cam regulariter imputari de-
bent. Vol. III. P. IV. O. 7. p. 102

Lib. XXXVI. Tit. II.

**Quando Dies Legatorum
vel Fideicommissorum cedat.**

Ex legatis, in diem relictis, ante
hujus existentiam usuræ non
debentur. Vol. V. P. VII. O.
91. p. 184

Lib. XXXVI. Tit. III.

**Ut Legatorum seu Fidei-
commissorum servandorum
causa caveatur.**

Possessor fideicommissi familiæ
cavere tenetur, etsi nullum
dissipationis periculum subsit.
Vol. V. P. VII. O. 90. p. 378

**In fideicommissoria cautione
præstanda non præcise opus
est, ut fidejussor beneficio or-
dinis renunciaret.** Vol. VI. P. IX.
O. 181. p. 308

Lib. XXXVI. Tit. IV.

**Ut in Possessione Legato-
rum vel Fideicommissorum
servandorum causa esse
liceat.**

Lib. XXXVII. Tit. I.

DE

Bonorum Possessionibus.

Lib. XXXVII. Tit. II.

**Si Tabulæ Testamenti ex-
tabunt.**

Lib. XXXVII. Tit. III.

**De Bonorum Possessione
Furioso, Infanti, Muto, Sur-
do, Cæco Compe-
tente.**

Lib. XXXVII. Tit. IV.

**De Bonorum Possessione
contra Tabulas.**

Lib. XXXVII. Tit. V.

De Collationibus.

Nepos, cum patruis vel avuncu-
lis avo suo cedens, ex persona
patris, vel matris, conferre te-
netur, quamvis hereditati ejus
renunciaverit. Vol. IV. P. VI.
O. 499. p. 848

Nepotes, cum aliis nepotibus in
successione concurrentes, ad
onus collationis tenentur, li-
cet paternæ hereditati renun-
ciaverint. Vol. IV. P. VI. O. 500.
p. 855

Additamentum ad Observatio-
nem 499. & 500. de Collatio-
ne, a nepotibus facienda. ibid.
p. 858. seqq.

Sub studiorum sumptibus conti-
nentur etiam illi, qui in pere-
grinationes fiunt, adeoque
Zzz zz 3 confe-

conferendi non sunt. Vol. I. P. II. O. 424. p. 829

Lib. XXXVII. Tit. VI.

De Dotis Collatione.

Statutum, quod coniugi superstiti certam portionem omnium bonorum assignat, extra Saxoniam Electoralem regulariter sine onere collationis intelligi debet. Vol. V. P. VII. O. 110. p. 226

Ab iniquitatis nota vix liberari potest statutum, quod conferendi necessitatem inter liberos tollit. Vol. IV. P. V. O. 150. p. 228

Collatio inter ascendentes locum non habet. Vol. V. P. VII. O. 192. p. 380

Coniux, quæ juxta statutum, quod collationem imperat, heres instituitur, huic oneri se subtrahere nequit. Vol. V. P. VIII. O. 487. p. 828

Coniux, in Saxonia defuncto succenturus, ex statuto bona sua conferre tenetur, quamvis collationis onus statutum non expresse requirat. Vol. I. P. I. O. 263. p. 514

Vidua oneri collationis haud est obnoxia, quando partem hereditatis, in testamento sibi relictam, capit. Vol. IV. P. V. O. 158. p. 245

Parentes non censentur animum donandi habere, quando super iis, quæ in liberos conferunt, eorundem confessionem scriptam expetunt. Vol. I. P. II. O. 410. p. 780

Filia, quæ statuto id omne, quod ad eam elocandam, juxta statutum, impensum est, conferre jubetur, oneri collationis, etiam quoad sumtus nuptiales, obnoxia est. Vol. IV. P. V. O. 144. p. 219

Sumtus convivii nuptialis non conferuntur, nisi aliud statuto, vel consuetudine, introductum sit. Vol. IV. P. V. O. 241. p. 395

Mater in legitimam, quam ex bonis mobilibus filiae defunctæ a genere petit, geradam imputare tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 440. p. 707

Dos non confertur, quando filia, eadem contenta, paternæ hereditati renunciat. Vol. III. P. IV. O. 218. p. 569

Quod in subsidium paternum, juxta Bäterlichen Hülffe, genero datum est, mortua uxore restitui debet, nisi aliter convenerit. Vol. IV. P. V. O. 62. p. 101

Simplex donatio, in liberos facta, in divisione hereditatis paternæ conferenda haud est. Vol. I. P. I. O. 317. p. 592

Lib.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Lib. XXXVII. Tit. VII.
De Conjungendis cum E-
mancipato liberis ejus.

Lib. XXXVIII. Tit. VIII.
De Ventre in Possessionem
mittendo, & Curatore
ejus.

Lib. XXXVII. Tit. IX.
De Carboniano Edicto.

Lib. XXXVII. Tit. X.
De Bonorum Possessione
Secundum Tabulas.

Lib. XXXVII. Tit. XI.
Si a Parente quis manu-
missus sit.

Lib. XXXVII. Tit. XII.
De Bonorum Possessione
ex Testamento Militis.

Lib. XXXVII. Tit. XII.
De Jure Patronatus.

Affine.

Per Vocabulum, *Psarr-Lehn*, re-
gulariter nihil aliud, quam Jus
Patronatus, indicatur. Vol. I.
P. II. O. 466. p. 931

Lib. XXXVIII. Tit. XIV.
De Obsequiis Parentibus
& Patronis Præstandis.

Ludi moderatores, Præceptores
& Custodes, in Saxonia, sine
præscitu & consensu Superin-
tendentis, vel Pastoris regu-
lariter vocari non debent. Vol.
VI P. X. O. 439. p. 784

Patronus clausulas consuetas li-
teris, quibus Ministrum Ec-
clesiæ vocat, recte inserit,
quamvis talia concernant, quæ
alias Juri Patronatus non co-
hærent. Vol. VI. P. X. O. 398.
p. 715

Similia quædam.

Vasallus non minus ad pagana,
quam militaria servitia, ex ipsa
feudi natura, obstrictus est.
Vol. I. P. I. O. 77. p. 94

Vasallus, in præstandis Domino
directo servitiis militaribus, a
sub-vasallo suo opem atque au-
xilium recte exigit. Vol. I. P.
I. O. 78. p. 95

Lib. XXXVIII. Tit. I.

De Operis Libertorum.

Possessio vel quasi juris exigen-
di operas, contra singulos ac-
quisita, universitati haud præ-
judicat, nisi generalis opera-
rum indictio præcesserit, et re-
liqua membra non contradi-
xerint. Vol. III. P. IV. O. 217.
p. 568

Operæ,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Operæ, ad unam prædii partem, sub qualitate pertinentiæ, a rusticis præstitæ, efficiunt possessionem vel quasi, etiam quoad alias illius partes homogeneas.

Vol. IV. P. VI. O. 368. p. 605

Possessio vel quasi, intuitu operarum, a subditis præstandarum, ad insolitas, vel etiam diebus feriatis exigendas, extendi haud debet. Vol. V. P. VIII. O. 333. p. 602

Jus exigendi operas a subditis in foro communi, præscriptione 10. annorum acquiritur. Vol. VI. P. X. O. 492. p. 891

Subditi Dominis jurisdictionalibus operas ædilitias, Bau-Dienste, præstare tenentur, quamvis ædificia invicem inclusa haud sint. Vol. III. P. IV. O. 28. p. 158

Rustici, Dominis Jurisdictionalibus, ad extruenda nova plane ædificia, operas præstare regulariter non tenentur. Vol. IV. P. V. O. 131. p. 195

Rusticis haud permittitur, ut in præstandis operis duo pluresve jumenta sua, in præjudicium Domini, jungant. Vol. III. P. IV. O. 29. p. 161

Quando rustici operas, ad quas Domino jurisdictionali obstricti sunt, propter pluviam supervenientem, aut alium casum

fortuitum, abrumpere coguntur, easdem alio tempore, per residuum horarum spatium, continuare debent. Vol. III. P. IV. O. 69. p. 223

Dotales, qui nullas operas Dominis Jurisdictionalibus præstant, castra eorum custodire haud tenentur. Vol. VI. P. IX. O. 213. p. 377

Dominus a rusticis, operarum loco, pecuniam, Dienst-Geld, eo casu exigere potest, quo illis prorsus uti nequit. Vol. IV. P. V. O. 28. p. 41

Quid quantumque parochiani in alieno territorio constituti, ad reficiendas ædes sacras aut ecclesiasticas, contribuere debeant, deficiente lege & pacto, ex observantia imprimis dijudicari debet. Vol. V. P. VII. O. 140. p. 276

Manfarius partialis, Halb-Hüffner, regulariter non nisi dimidium ejus, quod manfarius totalis, Ganz-Hüffner, confert, ad ædificia ecclesiastica, sive extruenda, sive reparanda, conferre tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 242. p. 437

Subditi, qui aliquot, etliche, vecturas pacto in se receperunt, regulariter non nisi ad duas tenentur. Vol. VI. P. X. O. 376. p. 651

Propter

Propter operas non præstitas,
quas Dominus haud exegit,
nulla satisfactio retro debetur.

Vol. V. P. VII. O. 171. p. 333

Verba: In andere Wege begeben,
quæ in Ordin. Provinc. Lusat.

Sup. art. 3. §. Im Fall aber 2.
habentur, ad eos tantum, qui
alibi domicilium constituunt,
referri debent. Vol. V. P. VII.

O. 148 p. 296

De operis rusticorum, solis ædi-
litiis exceptis, ordinarius Ju-
dex cognoscit. Vol. IV. P. VI.

O. 363. p. 600

Ex eo solo, quod rustici longissi-
mo tempore non præstiterint
operas, præscriptio haud pro-
batur. Vol. I. P. I. O. 76. p. 94

Contra operas præscriptio non
aliter locum habet, quam si il-
læ indictæ sint. Vol. II. P. III.

O. 241. p. 613

Quando Dominus cum subditis
pactum iniit, de certa pecunia,
loco operarum, quibus com-
mode uti nequit, Dienst-Geld,
præstanda, regressum ad illas
præscriptio haud excludit. Vol.

VI. P. IX. O. 64. p. 120

Lib. XXXVIII. Tit. V.

Si quid in fraudem Patroni
factum sit.

Lib. XXXVIII. Tit. VI.

Si Tabulæ Testamenti nul-
læ extabunt Unde Liberi.

Lib. XXXVIII. Tit. VII.

Unde Legitimi.

Lib. XXXVIII. Tit. VIII.

Unde Cognati.

Quicumque se cognatum defun-
cti esse probat, proximus in suc-
cessionem ab intestato esse præ-
sumitur. Vol. I. P. II. O. 448.
p. 903

Lib. XXXVIII. Tit. IX.

De Successorio Edicto.

Successorium Edictum in heredi-
tatibus atque successionem civi-
li locum non habet. Vol. I.
P. I. O. 310. p. 585

Lib. XXXVIII. Tit. X.

De Gradibus & Affinibus
& nominibus eorum.

Lib. XXXVIII. Tit. XI.

Unde Vir & Uxor.

Deficientibus cognatis, hodie-
num superstes conjux in totam
defuncti hereditatem ex Jure
Prætorio succedit. Vol. I. P.
II. O. 485. p. 952

Ad successionem conjugum ex
Edicto unde Vir & Uxor, ne
quidem in Saxonia thalami
Aaa aaa conscen-

conscensio requiritur. Vol. II.
P. III. O. 33. p. 77

Statutum, quod coniugi supersti-
ti hereditatem defert, intelligi
debet de casu, ubi defunctus
neque liberos, neque parentes,
reliquit. Vol. III. P. IV. O. 66.
p. 215

Uxor in Saxonia marito, in præ-
judicium portionis statutarie
testanti, absque curatore con-
sentire nequit. Vol. II. P. III.
O. 167. p. 484

In Electoratu Saxonie, quando
portio conjugis statutaria jure
locali definita est, facultas re-
petendi bona illata cessat. Vol.
III. P. IV. O. 101. p. 273

Portio conjugis statutaria, intuitu
immobilium, determinari de-
bet, juxta statuta loci, ubi sita
sunt, etsi defunctus domicili-
um habuerit. Vol. IV. P. VI.
O. 288. p. 480

Juxta statutum Leisnicense, ma-
ritus uxori, intuitu portionis
statutarie, per ultimam volun-
tatem præjudicare potest. Vol.
IV. P. VI. O. 287. p. 474

Lib. XXXVIII. Tit. XII.

De Veteranorum & Mili-
tum successione.

Lib. XXXVIII. Tit. XIII.

Quibus non competit Bo-
norum Possessio.

Lib. XXXVIII. Tit. XIV.

Ut ex Legibus Senatusve
Consultis Bonorum Pos-
sessio detur.

Lib. XXXVIII. Tit. XV.

Quis Ordo in Possessionibus
fervetur.

Lib. XXXVIII. Tit. XVII.

Ad SCtum Tertullianum
& Orphitianum.

Statutum, de nepotibus dispo-
nens, quod jure repræsentatio-
nis avo succedere debeant, et-
iam de ulterioris gradus liberis
intelligi debet. Vol. V. P. VII.
O. 169. p. 330

Nepotes avo succedunt, etsi ma-
tris, ante ipsum defunctæ, quæ
pro se & liberis hereditati ejus
renunciavit, heredes facti sint.
Vol. VI. P. X. O. 494. p. 900

Legitimatio Principis Rescripto,
aut per Comitem Palatinum
facta, jus succedendi non aliter
tribuit, quam si is, cui fit succes-
sio, consenserit. Vol. IV. P.
VI. O. 318. p. 523

In terris Anhaltinis fratres atque
sorores a successione ab inte-
stato

stato a parentibus excludun-
tur. Vol. IV. P. V. O. 40. p. 57

Statutum, de matre conceptum,
ad novercam haud pertinet.
Vol. I. P. II. O. 475. p. 943

Mater liberorum hereditati, etiam
in terris Elect Saxon. sine jure-
jurando valide renunciat. Vol.
V. P. VII. O. 63. p. 139

Liberi ex adulterio, etiam cum so-
luta nati, neque parentibus, ne-
que collateralibus succedunt.
Vol. IV. P. VI. O. 317. p. 522

In linea collateralis fratrum nepo-
tes jure repræsentationis ad
successionem haud admittun-
tur, siue bona allodialia, siue feu-
dalia sint. Vol. III. P. IV. O. 98.
p. 271

Apud Saxones in successione du-
pliciter vinculi inter collatera-
les in infinitum attenditur.
Vol. IV. P. VI. O. 382. p. 622

Liberi adulterini, utut legitimati,
collateralibus ex matre regu-
lariter haud succedunt. Vol.
IV. P. V. O. 15. p. 26

Quando inter fratres convenit,
ut uno mortuo, cæteri succede-
re debeant, fratris prædefuncti
filius a successione excludi
haud debet. Vol. V. P. VIII.
O. 447. p. 731

Quicumque se cognatum defuncti
esse probat, proximus in suc-
cessionem ab intestato esse præ-

sumitur. Vol. I. P. II. O. 448.
p. 903

Affines, neque Civili, neque Sa-
xonico Jure succedunt. Vol.
VI. P. X. O. 389. p. 701

Qui ex testamento succedit, ad
emolumenta, ab intestato de-
bita, provocare nequit. Vol.
VI. P. X. O. 280. p. 485

L. Hac Edictali 6. C. de Sec. Nupt.
locum non habet, quando quis
tantundem, aut non multo mi-
nus ab intestato accepturus
fuerat, quantum ex dispositio-
ne conjugis capit. Vol. V. P.
VIII. O. 280. p. 513

Successio in mobilibus fit secun-
dum jura loci, ubi defunctus
domicilium habuit. Vol. II. P.
III. O. 237. p. 607

Successio mobilium fit secundum
statuta civitatis, ubi defunctus
domicilium habuit, & civis fuit,
licet eodem in loco, aliud etiam
superius forum sortitus fuerit.
Vol. III. P. IV. O. 142. p. 341

Qui successionem, ab intestato sibi
debitam, renunciavit, adhuc le-
gitimam petere non prohibe-
tur. Vol. V. P. VII. O. 107. p. 220

De Rebus Heergewetticis.

Heergewettam cives, aut rustici,
non relinquunt, nisi alicubi
speciatim ita receptum sit. Vol.
IV. P. VI. O. 432. p. 694

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Ludi moderator res expeditorias non capit. Vol. V. P. VIII. O. 402. p. 677

Solus usus defuncti, licet quotidianus, eidemque proprius, non efficit, ut res ad Heerge-wettam referatur. Vol. I. P. II. O. 476. p. 944

Equæ, die Mutter-Pferde, sicut & libri non ad res expeditorias, sed hereditorias pertinent. Vol. I. P. II. O. 60 p. 77

De Rebus Geradicis.

In definienda Gerada imprimis ad usum & consuetudinem respiciendum est. Vol. IV. P. V. O. 237. p. 376

Filia res geradicæ suæ matris a noverca recte petit, etsi in hujus custodia reperiantur. Vol. V. P. VII. O. 96. p. 191

Statutum, quod in eum casum quo filia deficiunt, ad successionem geradicam filios admittit, etiam ad nepotes pertinet. Vol. I. P. I. O. 144. p. 204

Res, qualitatem geradicam habentes, quæ defuncti mariti fuerunt, viduæ debentur, si in hujus possessione repertæ fuerint. Vol. I. P. II. O. 396. p. 750

Statutum, quo successio in gerada viduo deferatur, etiam ad incolæ pertinet. Vol. II. P. III. O. 17. p. 44

Clericus in gerada uxoris suæ haud succedit. Vol. II. P. III. O. 21. p. 49

Defuncto marito, uxor geradam quam, reservato sibi ad diem vitæ usufructu, eidem vendidit, haud lucratur, sed post usufructuariæ mortem mariti heredibus, sine discrimine sexus, restitui debet. Vol. IV. P. V. O. 183 p. 288

Quando statutum uxoris filiabus & neptibus plenam geradam addicit, cæteroqui autem proximæ cognatæ non nisi dimidiam illius partem tradere, maritum ejusque filios jubet, cognatæ nunquam plus, quam dimidia, debetur. Vol. IV. P. VI. O. 493. p. 829

Successio in geradam fit secundum Statuta Magistratus, qui inferiorem, non qui superiorem jurisdictionem habet. Vol. V. P. VIII. O. 314. p. 573

In dubio, quando maritus uxori, illatorum nomine, certam pecuniæ quantitatem testamento reddi jussit, non intelligitur inclusa gerada. Vol. V. P. VII. O. 220. p. 424

De Successione in Fideicom. Famil.

Successio in fideicommissio familiæ in infinitum locum habet, quando

quando de hac testatoris voluntate liquido constat. Vol. V. P. VIII. O. 256. p. 472

Statutum, quod conjugii superstiti hereditatem defert, intelligi debet de casu, ubi defunctus neque liberos, neque parentes, reliquit. Vol. III. P. IV. O. 66. p. 215

DE

Succeffione Conjugum.

Ex mobilibus defunctæ uxoris, quæ maritus apud Saxones consequitur, nulla legitima collateralibus debetur. Vol. II. P. III. O. 67. p. 163

Dos, etsi distinctis terminis debita, marito tanquam heredi uxoris mobiliari, in Saxonia cedit, quamvis dies solutionis demum post hujus mortem venerit. Vol. IV. P. V. O. 93. p. 139

Succeffio in bonis mobilibus uxoris, quæ marito Jure Saxónico debetur, intelligi debet, salva liberorum legitima. Vol. IV. P. V. O. 199. p. 313

Pecunia, ex venditione rerum immobilium distinctis terminis debita, rebus mobilibus annumeratur, adeoque in Saxonia, post mortem uxoris, marito cedit, siue dies solutionis

venerit, siue non. Vol. V. P. VII. O. 33. p. 89

Quando in Saxonia uxoris bona omnia in immobilibus consistunt, vel saltem pauca mobilia ab ea relicta sunt, maritus ad ductum Juris Civilis, in quarta admittendus est. Vol. II. P. III. O. 30. p. 70

Arrestum generale in bonis debitoris non afficit mobilia uxoris deinceps mortuæ, si ea viva maritus succeffioni renunciauerit. Vol. II. P. III. O. 71. p. 112

Juxta statutum Leisnicense maritus uxori, intuitu portionis statutarie per ultimam voluntatem præjudicare potest. Vol. IV. P. VI. O. 287. p. 474

Portio conjugis statutaria, intuitu immobilium, determinari debet juxta statuta loci, ubi sita sunt, etsi defunctus domicilium alibi habuerit. Vol. IV. P. VI. O. 288. p. 482

Statutum quod conjugii superstiti certam portionem omnium bonorum assignat, extra Saxoniæ Electoralem regulariter sine onere collationis intelligi debet. Vol. V. P. VII. O. 110. p. 226

Bona, quæ post mortem mariti in ejus domo reperiuntur, ejus propria, aut saltem illius pecunia comparata esse, præsumuntur.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

muntur. Vol. V. P. VIII. O.

381. p. 640

In redditibus dimidii anni gratiæ
vidua defuncti parochi cum li-
beris in Sax. Elect. in capita
succedit. Vol. IV. P. VI. O.

343. p. 567

Separatio quoad thorum & men-
sam, Magistratus autoritate fa-
cta, conjugii, etsi nocenti, jus
succedendi non adimit. Vol.
IV. P. VI. O. 325. p. 534

Conjux propter crimen expilatae
hereditatis admissum, portio-
nem statutariam haud amittit.
Vol. IV. P. VI. O. 491. p. 821

De Successione in Feudis.

Filiæ nullum jus succedendi in
feudis habent, siue cum, siue sine
Domini directi consensu emta
sint, & licet pater nunquam de
illis investitus fuerit. Vol. I. P.
II. O. 441. p. 887

Fœminæ regulariter, ne quidem
in feudo franco succedunt.
Vol. III. P. IV. O. 114. p. 289

In feudo pro se & heredibus utri-
usque sexus, filiis & filiabus
concesso, hæ non nisi in sub-
sidium succedunt. Vol. V. P.
VII. O. 230. p. 429

Conventio de fœminis, ad succes-
sionem in pretio feudi admit-
tendis, etiam sine Domini dire-
cti consensu, inter paciscentes

valet. Vol. IV. P. V. O. 179.
p. 283

Surdus & mutus ad successionem
feudalem, ne quidem in Lusa-
tia superiori admittitur. Vol.
III. P. IV. O. 136. p. 326

In Saxonia regulariter omnes si-
multanee investiti, sine gradu-
um prærogativa, æqualiter suc-
cedunt. Vol. III. P. IV. O. 145.
p. 348

Quando successio feudi ad simul-
taneæ investitos devoluta est,
alter alterum ad simultaneam
investituram in sua parte re-
gulariter admittere haud tene-
tur. Vol. III. P. IV. O. 163.
p. 473

Si duo, pluresve, cum liberis suis
masculis, ut fieri solet, de feudo
simultaneæ investiti fuerint,
eorum liberi non in capita, sed
stirpes succedunt. Vol. IV. P.
VI. O. 275. p. 465

Quando in Saxonia plures fra-
tres de feudo conjunctim &
pro indiviso investiti sunt, sibi
invicem succedunt, quamvis
non speciatim alter in alterius
parte simultaneam investitu-
ram impetraverit. Vol. V. P.
VII. O. 509. p. 224

Cum duo fratres simul de feudo
investiuntur, unius stirpe de-
ficiente, omnes qui ex altero
descendunt, non attenda gra-
dus

duſ proximitate, eidem ſuc-
cedunt. Vol. VI. P. X. O.
376. p. 667

Inventarium, quod vocant, feu-
di heredibus allodialibus cedit,
qui nec ſemen ad ſeminan-
dos agros ſucceſſoribus feu-
dalibus relinquere tenentur.

Vol. IV. P. VI. O. 297 p. 496

Fructus illius anni, quo vaſallus
deceſſit, inter eius heredes al-
lodiales, atque ſucceſſores feu-
dales, aliter Jure Feudali aliter
Jure Saxónico dividuntur. Vol.
V. P. VII O. 13. p. 53

Quando de certa pecunia inter
heredes allodiales, quibus vi
pacti ex feudo illa debetur, di-
videnda agitur, proximitas in-
tuitu paciſcentium, non ulti-
mum deſuncti æſtimari debet.

Vol. VI. P. X. O. 293. p. 511

Pecunia in emtionem feudi ex
pacto impendenda, vaſallo an-
te implementum mortuo, he-
redibus quidem allodialibus
cedit, ſed hi promiſſorio ad in-
tereſſe tenentur. Vol. IV. P. V.
O. 180. p. 284

Lib. XXXIX. Tit. I.

De Novi Operis Nuncia- tione.

Operis novi nunciationi ampli-
us locus haud eſt, quando o-

pus jam perfectum, atque ad
finem perductum eſt. Vol. III.
P. IV. O. 108 p. 284

In operis novi nunciatione Ju-
dex, etiam ante elapſum trime-
ſtre ſpatium, cautionem, a nun-
ciato oblatam, admittere, ei-
demque facultatem opus, de
quo agitur, efficiendi dare pot-
eſt. Vol. V. P. VII. O. 30. p. 82

Cautio de novo opere deſtruen-
do, ſi, injuſte ædificatum eſſe,
apparuerit, locum non habet,
quoties ex ædificatione inſigne
damnum nuncianti imminet.
Vol. I. P. II. O. 374. p. 694

Qui ædificium alterius propria
autoritate dejicit, ſpolium com-
mittit, etſi contra inhibiti-
onem, & operis novi nunciatio-
nem, illud extructum fuerit.
Vol. VI. P. IX. O. 29. p. 65

Non prohibetur quis faciem præ-
dii ſui mutare, quoties alter,
qui in eo jus ſervitutis conſti-
tutum habet, nullum inde de-
trimentum ſentit. Vol. II. P.
III. O. 204. p. 548

Quando jus paſcendi nonniſi eo
tempore, quo fruges collectæ
ſunt, zu offenen Zeiten, compe-
tit, dominus incultum prædi-
um ad culturam revocare non
prohibetur. Vol. V. P. VII.
O. 57. p. 133

Lib.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Lib. XXXIX. Tit. II.

**De Damno infecto, & de
Suggrundis & Protectionibus.**

Qui cautionem de damno infecto
exigit, non semper de calumnia
jurare tenetur. Vol. V. P. VII.
O. 69. p. 151

Lib. XXXIX. Tit. III.

**De Aqua & Aquæ Pluviæ
Arcendæ Actione.**

Lib. XXXIX. Tit. IV.

**De Publicanis & Vectiga-
libus & Commissis.**

Qui pontem privatum habet, a
vicinis, qui eodem uti cupiunt,
ad ejus conservationem, & re-
parationem recte aliquid exi-
git. Vol. IV. P. VI. O. 437. p. 699

Res, quæ ad usum proprium com-
parantur, regulariter, & nisi a-
liud Lege expresse cautum, a
vectigalibus immunes sunt.
Vol. VI. P. X. O. 475. p. 844

Possessio, vel quasi servitutis a-
ctus, aut viæ, non involvit ser-
vitutem immunitatis a telonio,
quod transitoris solvendum
est. Vol. IV. P. VI. O. 394
p. 641

Lib. XXXIX. Tit. V.

De Donationibus.

Si mortis mentio tantum in ver-
bis executivis facta sit, est do-
natio inter vivos. Vol. I. P. I.
O. 35. p. 49

Donatio mortis causa haud est,
cui clausula de non revocando
adjecta. Vol. V. P. VIII. O. 497.
p. 850

Parentes non censentur animum
donandi habere, quando su-
per iis, quæ in liberos confe-
runt, eorundem confessionem
scriptam expetunt. Vol. I. P.
II. O. 410. p. 780

Ex hoc solo, quod quis vivus sum-
tus, a se factos, haud repetiit,
animus donandi præsumi ne-
quit. Vol. IV. P. V. O. 88.
p. 135

Donatio cœci, etsi inter vivos &
judicialiter facta, sine prævia
prælectione non valet. Vol. V.
P. VII. O. 149. p. 299

Donationes remuneratoriæ infi-
nuatione judiciali opus non
habent, quamvis 500. solidos
excedant. Vol. II. P. III. O.
65. p. 159

Ad validitatem donationis rerum
immobilium, ne quidem in Sa-
xonia judiciali confirmatione
opus est. Vol. III. P. IV. O.
87. p. 256

Insinuatio donationis, præsertim
omnium bonorum, non nisi
coram Judice competente fieri
debet.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

debet. Vol. IV. P. V. O. 129
p. 192

Donatio inter vivos, coram No-
tario & testibus, absque judici-
ali auctoritate facta, non valet,
quatenus quingentos solidos
excedit. Vol. IV. P. V. O. 128
p. 191

Donatio inter conjuges, quate-
nus 500. solidos excedit, per
mortem donantis non confir-
matur, nisi judicialiter confir-
mata sit. Vol. IV. P. VI. O.
301. p. 506

Quando uni plures donationes
factæ sunt, quarum singulæ ul-
tra 500 solidos haud sunt, etsi
conjunctim sumtæ, illam sum-
mā excedant, non tamen ju-
diciali insinuatione opus est.
Vol. V. P. VII. O. 95. p. 190

Donatio a Principe Apanagiato
conjugi facta, quatenus quin-
gentos solidos excedit, absque
insinuatione judiciali haud va-
let, etsi morte confirmata sit.
Vol. V. P. VII. O. 328. p. 591

Donatio bonorum immobilium,
quorum valor quingentos so-
lidos haud excedit, etiam in fo-
ro Saxonico, absque judiciali
insinuatione valet. Vol. VI.
P. IX. O. 1. p. 1

Fœmina soluta majorennis, etiam
apud Saxones, citra curatorem

valide mobilia donat. Vol. IV.
P. V. O. 226. p. 356

Donatio omnium bonorum inter
vivos, & Jure Civili, & hodie-
no valet. Vol. III. P. IV. O. 8.
p. 130

Valida est extrajudicialis geradæ
donatio, quamvis a fœmina si-
ne curatore facta. Vol. IV. P.
VI. O. 357. p. 590

Si non universa gerada, sed res
quædam singulares geradicæ a
fœmina extrajudicium donen-
tur, testium præsentia opus
haud est. Vol. IV. P. VI. O. 362.
p. 599

Quando donator omnium bono-
rum administrationem sibi re-
servat, traditio sufficienter facta
esse intelligitur. Vol. V. P. VII.
O. 124. p. 245

Libellus, super donatione forma-
tus, tanquam ineptus rejicitur,
in quo nulla acceptationis
mentio facta. Vol. VI. P. IX.
O. 108. p. 168

Acceptatio donationis facti est,
adeoque a donatario proban-
da. Vol. I. P. I. O. 157. p. 221

Donatio inofficiosa non tota, sed
quatenus legitimam lædit, re-
scinditur. Vol. III. P. IV. O.
190. p. 504

Præsidium paternum ex capite in-
gratitudinis revocari nequit.
Vol. I. P. I. O. 66. p. 82

Bbb bbb

Emtio

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Emtio venditio, quatenus donationem, intuitu pretii, continet, propter ingratitudinem emtoris rescindi potest. Vol. IV. P. V. O. 84. p. 130

Ad causas ingratitudinis, propter quas donatio inter vivos revocari potest, pertinet etiam conventionis adjectæ non secutum implementum. Vol. V. P. VII. O. 45. p. 107

Super causas ingratitudinis, propter quas donatio revocatur, iusjurandum deferri potest. Vol. V. P. VII. O. 46. p. 108

Dispositio L. 8. C. de Rev. Donat. non pertinet ad casum, ubi quis tempore donationis liberos habuit, & postea plures suscepit. Vol. III. P. IV. O. 112. p. 288

Donationem geradæ filia, eo tempore, quo illa facta est, jam nata, revocare nequit. Vol. VI. P. X. O. 371 p. 659

Si donatarius pactum adjectum non servaverit, res donata per actionem ingrati etiam a tertio possessore tunc revocari potest, quando is scientiam pacti habuit, adeoque doli particeps fuit. Vol. II. P. III. O. 29. p. 69

Quando mater secundo nupsit, donationem, in liberos factam, nonnisi ex tribus causis revo-

care potest. Vol. V. P. VII. O. 47. p. 108

Donatio inter vivos propterea revocari nequit, quod conditio, in mente retenta, deficit. Vol. VI. P. X. O. 391. p. 704

Lib. XXXIX. Tit. VI.

De mortis causa donationibus & Capionibus.

Donatio mortis causa haud est, cui clausula de non revocando adjecta est. Vol. V. P. VIII. O. 497. p. 850

Lib. XL. Tit. I.

DE

Manumissionibus &c. &c.

Subditi, qui aliquot, etliche, vecturas pacto in se receperunt, regulariter non nisi ad duas tenentur. Vol. VI. P. X. O. 376. p. 651

Lib. XLI. Tit. I.

De Acquirendo Rerum Dominio.

De Venatione.

Ex sola investitura, de superiore & inferiore jurisdictione facta, jus venandi non recte infertur. Vol. V. P. VII. O. 9. p. 45

Venatio, a Principe concessa, in dubio ad minorem restringi debet.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

debet. Vol. IV. P. V. O. 58.
p. 86

In Saxonia Electorali feram vulneratam in alienum fundum persequi non licet Vol. V. P. VII. O. 67. p. 147

De Thesauro.

Thesaurus in solo proprio inventus, hodiernum inventori totus cedit. Vol. V. P. VIII. O. 411. p. 688

Thesaurus, in cœmeterio inventus hodiernum pro parte dimidia ecclesiæ, & pro altera dimidia inventori cedit. Vol. IV. P. VI. O. 322. p. 530

De Traditione.

Regulariter dominium sine traditione, non transit, etsi contractus cum Principe initus. Vol. VI. P. IX. O. 132. p. 201

Resignatio Judicialis in foro Saxonico ad translationem domini in rebus immobilibus, sine traditione extrajudiciali, haud sufficit. Vol. III. P. IV. O. 51. p. 184

Principium Juris Lubecensis: Hand muß Hand wahren, ad contractus domini translativos haud pertinet. Vol. III. P. IV. O. 235. p. 600

De Insula.

Insula hodie regulariter, & nisi

aliud in specie constitutum aut introductum sit, vicinis possessoribus acquiritur. Vol. IV. P. V. O. 138. p. 210

De Alluvione.

Per alluvionem hodiernum privatis regulariter acquiritur. Vol. III. P. IV. O. 131. p. 316

De Alveo derelicto.

Alveus derelictus regulariter hodiernum ad eos tantum pertinet, qui prope ripam ejus prædia possident. Vol. III. P. IV. O. 150. p. 357

Alveus a flumine derelictus, hodiernum vicinis regulariter cedit, siue naturaliter, siue data opera exsiccatus fuerit. Vol. IV. P. V. O. 137. p. 208

De

Ramis propendentibus.

In Saxonia rami arborum in vicini fundum propendentes ad ipsum jure domini pertinent, adeoque ab illo libere succidi queunt, siue prædium rusticum siue urbanum fuerit. Vol. I. P. II. O. 426. p. 835

De Præscriptione.

Præscriptio immemorialis est modus, non acquirendi, sed probandi legitimum titulum. Vol. III. P. IV. O. 5. p. 78

Bbb bbb 2

Lib.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Lib. XLI. Tit. II.

De Acquirenda vel Amit- tenda Possessione.

Creditor, vi clausulæ constituti
possessorii, immissionem in bo-
na debitoris impetrare nequit,
si dies solutionis nondum ve-
nerit. Vol. III. P. IV. O. 154.
p. 461

Ex actu possessorio antiquo præ-
sentanea possessio vel quasi
præsumitur. Vol. I. P. II. O.
433. p. 851

In terris etiam Anhaltinis vidua
possessionem, quam in mariti
bonis habuit, post ejus mor-
tem recte continuat. Vol. V.
P. VIII. O. 261. p. 481

Non obstante judiciali inhibiti-
one, potest quis possessionem,
sibi competentem, continua-
re. Vol. V. P. VIII. O. 336.
p. 605

Filia post mortem patris, frustra
possessionem bonorum, a vi-
dua continuatam, occupat.
Vol. VI. P. X. O. 341. p. 613

Si possessionem fundi locati ter-
tius, siue dolo, siue negligentia
coloni, occupet, hoc locatori
non præjudicat. Vol. IV. P.

V. O. 80. p. 125 ubi qd. legibus
dictum p. II. Cod. de regim. cc.

Lib. XLI. Tit. III.

De Usurpationibus & Usu- cipationibus.

Præscriptio geradæ absque bona
fide haud procedit. Vol. II.
P. III. O. 4. p. 19

In præscribendis servitutibus bo-
na fides requiritur. Vol. II.
P. III. O. 73. p. 177

Præscriptio contra annuas præ-
stationes bonam fidem haud
requirit. Vol. II. P. III. O. 94.
p. 218

In præscribendis juribus & actio-
nibus personalibus bona fide
opus haud est. Vol. II. P. III.
O. 213. p. 564

Inter Principes Imperii tempus
ordinariæ præscriptionis at-
tenditur. Vol. I. P. I. O. 65.
p. 81

Rebus meræ facultatis nullo tem-
pore præscribitur. Vol. IV. P.
V. O. 71. p. 112

Qui in Comitibus Provincialibus,
etsi per longissimum tempus
pallio induti, comparuerunt,
a Constatibus suis regulariter
prohiberi nequeunt, quo mi-
nus deinceps pallium cum gla-
dio commutent. Vol. VI. P.
IX. O. 21. p. 47

Jurisdictio hodie ordinaria præ-
scriptione acquiritur. Vol. V.
P. VIII. O. 286. p. 521

Præscriptio contra annuas præ-
statio-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

stationes currit, quamvis exactæ haud fuerint. Vol. V. P. VIII. O. 313. p. 573. & Vol. VI. P. IX. O. 4. p. 4.

Immunitas ab oneribus publicis, adversus concives, ordinaria præscriptione acquiritur. Vol. VI. P. X. O. 419. p. 755.

Immunitas a tributis & oneribus publicis præscriptione immemoriali acquiritur. Vol. III. P. IV. O. 246. p. 628. & Vol. VI. P. X. O. 265. p. 461.

Ad præscribendum jus decimarum, cum titulus deficit, immemoriale tempus requiritur. Vol. V. P. VIII. O. 268. p. 494.

Ad præscriptionem immemoriam tempus longissimum haud sufficit. Vol. II. P. III. O. 106. p. 236.

Ad præscriptionem immemoriam non sufficit, quod nemo amplius supersit, qui initii meminert, sed, ut nulla prorsus illius memoria extet, requiritur. Vol. I. P. I. O. 165. p. 233.

Præscriptionem immemoriam minus probant testes, qui, a majoribus se audivisse, deponunt, quod res, vel jus, de quo agitur, ad alterum pertineat. Vol. V. P. VIII. O. 343. p. 610.

Qui præscriptione immemoriali nititur, non tenetur probare solennia, circa alienationem rei

alias necessaria. Vol. VI. P. IX. O. 240. p. 425.

Tempus belli tricennalis a præscriptionibus simpliciter deduci debet. Vol. II. P. III. O. 240. p. 611.

Ecclesia in casu, quo curatores ejus (die Kirchen-Vorsteher) contra ipsius commodum positive laborant, pro indefensa habetur, adeoque tunc præscriptio contra ipsam haud currit. Vol. I. P. I. O. 196. p. 339.

Annui redditus, ad Ecclesiam pertinentes, demum 40. annis præscribuntur. Vol. III. P. IV. O. 210. p. 542.

In præscribendo feudo ecclesiastico quadraginta anni requiruntur. Vol. I. P. I. O. 253. p. 503.

Præscriptio centenaria ad alias, præter Romanam, ecclesias, haudquaquam pertinet. Vol. IV. P. VI. O. 280. p. 469.

Jus exigendi operas a subditis, in foro communi, præscriptione 10. annorum acquiritur. Vol. VI. P. X. O. 492. p. 891.

Qui non habet peculiare jus prohibendi, alterum in exercitio rerum meræ facultatis impedire nequit. Vol. II. P. III. O. 222. p. 576.

In actionibus personalibus, extrajudicialis interpellatio ad in-

terrumpendam præscriptionem sufficit. Vol. II. P. III. O. 164. p. 480
 Præscriptio hereditatis petitionis sola extrajudiciali interpellatione interruptitur. Vol. IV. P. VI. O. 400. p. 647
 Interruptio præscriptionis, adversus debitorem, nocet etiam fidejussori, etsi is beneficio excussionis renunciaverit. Vol. V. P. VIII. O. 258. p. 476
 Eo casu, ubi quis citationem impetrare nequit, etiam sola libelli oblatio, aut denunciatio, præscriptionem interruptit. Vol. VI. P. IX. O. 219. p. 391
 Lex publica prohibitiva præscriptionem ordinariam, antea coeptam, interruptit. Vol. VI. P. IX. O. 220. p. 392
 Actus precario exerciti præscriptionem haud inducunt. Vol. IV. P. VI. O. 436. p. 697

Lib. XLII. Tit. I.

De Re Judicata, & de Effectu Sententiarum, & de Interlocutionibus.

In foro Saxonico sententia conditionalis esse censetur, in qua actori, intuitu exceptionis dilatoriae, aliquid injunctum, etsi verba: quod id ante omnia fieri debeat, eidem inserta

haud sint. Vol. V. P. VIII. O. 452. p. 738
 In possessorio etiam summarissimo interlocutoriae sententiae, de testibus iterato examinandis, locus est. Vol. I. P. I. O. 119. p. 166
 In causa propria nemini ferre sententiam fas est. Vol. V. P. VIII. O. 484. p. 824
 Judici fas haud est, sententiam pro reo in criminalibus latam, suppressere, & novam ab alio Collegio Juridico expetere. Vol. V. P. VIII. O. 267. p. 491
 Sententia, inter alios lata, tertio regulariter nec prodesse, nec obesse debet. Vol. III. P. IV. O. 158. p. 467
 Per litis contestationem, incaute factam, fieri potest, ut recte habeat sententia, quamvis libello non omnino conformis sit. Vol. III. P. IV. O. 207. p. 535
 In Saxonia Electorali, quando jusjurandum purgatorium reo imponitur, simul in utrumque casum, sive illud præstet, sive non, definitive pronunciari debet. Vol. IV. P. VI. O. 251. p. 438
 Quando uterque litigantium statim in primo termino rotulos testium ad Acta exhibet, Judex in possessorio summarissimo pronunciare potest, etsi ordinarium

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- narum institutum fuerit. Vol. V. P. VII. O. 229. p. 428
- Nullitate insanabili non laborat sententia, quum formulam transactionis de sorte explicat, quæ ad solas usuras restringenda fuerat. Vol. VI. P. IX. O. 62. p. 118
- Sententia, contra rem judicatam lata, vitio nullitatis insanabilis haud laborat. Vol. VI. P. IX. O. 171. p. 290
- Sententia, contra rem judicatam lata, ipso jure nulla est. Vol. VI. P. X. O. 299 p. 527
- Sententia contra Jus Commune in thesi lata esse intelligitur, cui ratio, quod exceptiones, quæ cedenti obstant, adversus cessionarium locum non habeant, inserta est. Vol. VI. P. X. O. 340. p. 612
- Super hora publicatæ sententiæ adversario iuramentum deferri potest, si registratura circa eandem deficiat. Vol. III. P. IV. O. 213. p. 544
- Sententia non intelligitur rite publicata, cujus tantum copia parti petenti data est. Vol. IV. P. VI. O. 392 p. 639
- In Ducatu Magdeburgico transmissio sententiæ, partibus in vim publicati facta, nullum effectum habet. Vol. III. P. IV. O. 215. p. 563
- Quando utraque pars in termino publicandæ sententiæ emanet, pro circumducto habetur, et si registratura in Actis de facta publicatione reperiatur. Vol. IV. P. VI. O. 398. p. 646
- Sententiæ, quæ in reum superstitionis fertur, addi solet admonitio, partim per Judicem, partim per Ministrum Verbi Divini facienda. Vol. V. P. VIII. O. 284 p. 514
- Sententia non censetur ex falsa & erronea causa lata, quando Judex probationem, quæ nullius momenti est, pro sufficienti habuit. Vol. I. P. I. O. 34. p. 48
- Res judicata, de restitutione fructuum, deductis impensis, an Gaamen und Arth-Lohn, concepta, de omnibus indistincte sumtibus, qui in perceptionem & conservationem fructuum facti sunt, intelligenda est. Vol. II. P. III. O. 34. p. 78
- Sententia, contra jus in hypothese lata, transit in rem judicatam. Vol. III. P. IV. O. 127. p. 310
- Sententia de recognoscendo documento, in processu executivo, exceptionem non secuti implementi haud excludit, quamvis remedium suspensivum, hujus intuitu, adversus illam interpositum, rejectum fuerit.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- fuerit. Vol. III. P. IV. O. 198
p. 517.
- Reus in causa recte procedit, quamvis actor rei judicatæ, quoad exceptiones dilatorias, nondum satisfecerit. Vol. IV. P. V. O. 118. p. 171
- Sententia, adversus quam, intuitu unius membri, leuteratio interposita est, nulla generali clausula subiecta, quoad reliqua capita, in rem judicatam transit. Vol. IV. P. V. O. 130. p. 194.
- Sententia, quæ rite publicata haud est, in rem judicatam non transit, etsi alterutra pars ejus notitiam aliunde consecuta fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 303. p. 508
- Sententia, contra non auditum lata, haud transit in rem judicatam. Vol. I. P. I. O. 269. p. 521
- In foro Saxonico effectus sententiæ, super eventuali litis contestatione latæ, tamdiu in suspenso manet, donec ab actore præstitum sit, quod ipsi, ratione exceptionum dilatoriarum injunctum est. Vol. I. P. I. O. 340. p. 632
- Sententia, per quam sponsalia, cum jactura arrhæ dissoluta sunt, hujus intuitu in rem judicatam transit. Vol. VI. P. X. O. 273. p. 472
- Quando plura sententiæ membra sunt, & in schedula leuterationis æque ac in ejus prosecutione tantum unius alteriusve mentio facta, quoad reliqua in rem judicatam transit, etsi verba generalia: *Alus dies sen und andern Ursachen*, adhibita fuerint. Vol. VI. P. X. O. 302. p. 532
- Exceptiones, quibus non attentis recognitio in processu executivo injuncta est, ea secuta, amplius urgeri nequeunt. Vol. V. P. VIII. O. 352. p. 616
- Quando reus id, quod in Judicio conventionis solvit, per modum reconventionis repetit, frustra ipsi exceptio rei judicatæ opponitur. Vol. VI. P. X. O. 460. p. 813
- Sententia, quæ transit in rem judicatam, non rescinditur ob instrumenta noviter reperta. Vol. II. P. III. O. 211. p. 560. & Vol. V. P. VIII. O. 290. p. 528
- Exceptio, quæ in processu, sive ordinario, sive summario, in specie tali opposita, sed in sententia, quæ vim rei judicatæ accepit, insuper habita, de novo, per modum actionis in judicium deduci nequit. Vol. V. P. VII. O. 28. p. 81

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Rotulus testium in contumaciam pro recognito habetur, quando ejus recognitio per rem judicatam injuncta est. Vol. V. P. VII. O. 208 p. 404

Rescripta decisiva, post lapsum decendii, in rem judicatam transeunt. Vol. III. P. IV. O. 294. p. 513

Spatium quatuordecim dierum ad executionem in Saxonia Electorali sufficit, quoties species petitur, quam reus possidet, siue actio realis, siue personalis fuerit. Vol. V. P. VII. O. II. p. 49

Beneficium competentiae universitatibus atque collegiis stricto jure non competit. Vol. V. P. VII. O. 85. p. 174

Nobilis beneficio competentiae gaudet, etsi creditores ejusdem conditionis sint. Vol. VI. P. IX. O. 124. & 125. p. 184

Licentiatu beneficio competentiae gaudet. Vol. VI. P. IX. O. 218. p. 389

Interventio executionem impedire non potest, nisi sit in continenti liquida. Vol. II. P. III. O. 179. p. 507

Contra sententiam, in possessorio summarissimo latam, remedio suspensivo locus non est. Vol. I. P. II. O. 387. p. 733

Adversus sententias supplicatio-

nis remedio, nisi ubi specialiter receptum est, locus hodie non datur. Vol. III. P. IV. O. 73. p. 229

Adversus sententiam absolutoriam, in causa inquisitionis latam, denunciatis, si ejus inter sit, remedio suspensivo uti potest. Vol. IV. P. VI. O. 302. p. 506

Quamvis prosecutio leuterationis in termino rite facta sit, prior tamen sententia in contumaciam leuterati emanentis, non aliter corrigi potest, quam si responsio ipsi sub comminatione solita injuncta fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 264. p. 455

Sententia, ad solam contumaciae accusationem, altero non audito, lata, ex hoc capite frustra impugnatur, si hic ne ex postfacto quidem aliquid afferat, quod ad purgandam contumaciam valeat. Vol. VI. P. IX. O. 54. p. 110

Appellationi locus est, si executio statim in immobilibus fiat, etsi mobilia ad satisfactionem creditoris non suffectura videantur. Vol. VI. P. IX. O. 447. p. 442

De Sumtibus Litis.

Sola sententia, per quam poena criminalis reo dictata est, eundem a restitutione rei expensarumque

Ccc ccc

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- rumque liberat. Vol. I. P. I. O. 295. p. 566
- Si plures litis confortes, ex quibus unus, tantum rite citatus est, in termino omnes emanent, ille solus adversario expensas termini in solidum restituere tenetur. Vol. I. P. I. O. 331. p. 618
- Quando per sententiam ~~distinctam~~ ^{eximiam} refusio sumtuum totius processus alicui injuncta est, vi hujus sententiæ victor futuras retardati processus expensas, ob adhibita remedia suspensiva ac devolutiva petitas, sed in pronunciando præteritas, ab adversario haud consequitur. Vol. I. P. I. O. 237. p. 626
- Eo casu, quo actor plus petiit, quam ipsi debebatur, sumtus litis inter se compensantur, etsi reus totum debitum negaverit. Vol. VI. P. IX. O. 141. p. 213
- Quando is, qui delictum adversario denunciat, ad juratam denunciationis suæ confirmationem per sententiam admissus, sed postea ab eadem exclusus fuit, ad expensarum refusionem haud tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 367. p. 629
- Citatus ad certum terminum ut jura sua deducat, in expensas condemnari nequit, etsi responsionem ad libellum prætermiserit. Vol. V. P. VII. O. 236. p. 438
- Quando leuteratus in termino prosecutionis contumax est, nec ad leutationem respondet, non condemnatur in expensas, etsi comparuerit. Vol. V. P. VII. O. 206. p. 403
- Quando ex pluribus litis confortibus unus litem deserit, tenetur ad expensas, reliquis prorata restituendas, quamvis hi, se ipsum indemnem conservaturos esse, promiserint. Vol. IV. P. VI. O. 408. p. 658
- Pauperi adversarius, cum quo ipse lis est, super bonis, quæ vel sua, vel communia esse prætendit, sumtus litis subministrare tenetur. Vol. IV. P. V. O. 83. p. 129
- Quando major, quam debetur, summa, in libellis petita est, reus ^{non} condemnatur in expensas. Vol. IV. P. V. O. 78. p. 123
- Qui in probatione pro exoneranda conscientia succumbit, non condemnatur in expensas, si semiplene probaverit. Vol. III. P. IV. O. 49. p. 182
- Interdum ex justa causa etiam victor expensas processus victo restituere tenetur. Vol. II. P. III. O. 13. p. 41
- Quoties membra collegii inter se litigant, licet super causa & juribus

ribus collegii, sumtus tamen ex
fisco haud suppeditantur. Vol.
I. P. I. O. 51. p. 65

Is, cui refusio expensarum per
rem iudicatam iuncta est, ne
quidem in alia causa, priusquam
illam praestiterit, admittendus
venit. Vol. IV. P. V. O. 146.
p. 222

Jusjurandum calumniae, non sem-
per a refusione expensarum li-
berat. Vol. IV. P. V. O. 228.
p. 358

In casu praestiti juramenti sumtus
litis inter se compensantur, etsi
illud tantum super uno libelli
capite delatum fuerit. Vol. IV.
P. VI. O. 467. p. 742

Leg. Sancimus 15. C. de Judic. lo-
cus haud est in casu, ubi reus ad
sumtus litis actori suppeditan-
dos, condemnatus est. Vol. V.
P. VII. O. 24. p. 78

Judex, qui iusto majores sportulas
a litigantibus capit, furti reus
haud est. Vol. V. P. VII. O. 189.
p. 376

DE

Actorum Transmissione.

Literarum, quibus Acta ad Juri-
dicum Collegium transmittun-
tur, exemplum Actis inferi de-
bet. Vol. V. P. VIII. O. 265.
p. 489

Nunquam Acta ad sententiam fe-

rendam transmittenda sunt, ni-
si reus contra postremam Fisca-
lis deductionem auditus fuerit.
Vol. I. P. II. O. 479 p. 947

Lib. XLII. Tit. II.

De Confessis.

In Saxonia Electorali hodie ad
respondendum, zur Verneh-
mung, rite citatus, si tantum
in scriptis responderit, pro
confesso & convicto habetur,
etsi personalis comparitio non
expresse iuncta fuerit. Vol.
V. P. VII. O. 59. p. 136

Quando in libello actor allegat,
daß er vernehmen müssen, wie
Beslagter dieses oder jenes ge-
than, poenam confessi & con-
victi reus non incurrit, etsi sim-
pliciter per verbum: Nescit,
respondeat. Vol. VI. P. IX.
O. 61. p. 117

Pro confesso & convicto haberi
nequit, qui ad respondendum
paratus a Judice, propter non
factam sumtuum prænumerati-
onem, admissus haud fuit. Vol.
V. P. VII. O. 235. p. 438

Qui in causa injuriarum ad sum-
mariam responsionem sub pœ-
na confessi & convicti citatus
in termino, illius loco, per-
mittente Judice, denunciantis
contumaciam tantum accusat,
pro confesso & convicto ha-

Ccc ccc 2

beri

- beri nequit. Vol. V. P. VIII. O. 337. p. 606
- Pœna confessi & convicti restringi debet ad eas libelli partes, ad quas litis contestatio debito modo facta haud est. Vol. II. P. III. O. 104. p. 232
- Judicialiter confessio non est permittenda juramenti, ab adversario licet delati, præstatio. Vol. I. P. II. O. 449. p. 904
- Confessio scientiæ extra Judicium, ad eam jurato aperiendam, si res ita exigat, sufficit. Vol. VI. P. X. O. 266. p. 463
- Confessio, ante responsionem ad articulos facta, a pœna ordinaria furem liberat, etsi circumstantias quasdam reticuerit. Vol. VI. P. IX. O. 131. p. 263
- Confessio inquisiti, ad articulos inquisitionales respondentis, non aliter attendi debet, quam si præsentibus scabinis facta. Vol. III. P. IV. O. 91. p. 263
- In crimine adulterii regulariter ad pœnam mortis ordinariam perveniri nequit, nisi utriusque partis confessio concurrat. Vol. I. P. II. O. 489. p. 956
- Confessio inquisiti per vim & metum extorta nullum effectum habet. Vol. II. P. III. O. 110. p. 241
- Pœna corporis afflictiva, propter fictam confessionem locum non habet, etsi comminatio, de ea infligenda præcesserit. Vol. V. P. VII. O. 114. p. 236
- Confessio criminis extrajudicialis, licet plene probata, ad condemnandum reum haud sufficit. Vol. V. P. VIII. O. 395. p. 661
- In inquisitionibus contumax pro confesso & convicto haberi nequit, nisi responsio ad articulos in Actis formatos per citationem integrum terminum Saxonicum complexam ipsi injuncta fuerit. Vol. I. P. I. O. 31. p. 45
- Ficta confessio in delictis capitalibus ad condemnationem haud sufficit, sed tantum indicium ad torturam facit. Vol. I. P. I. O. 73. p. 89
- Ratificatio confessionis, in tortura factæ, etiam ultra tertium diem differri potest. Vol. II. P. III. O. 50. p. 116
- Revocatio confessionis, in tortura factæ, in qua semel reus tempore ratificationis perseveravit, a pœna capitali non liberat. Vol. II. P. III. O. 145. p. 422
- Revocatio confessionis, sub tormentis factæ, & legitime ratificatæ, postea non attenditur, si modo per instrumentum Notarii, aut alias liquido de illa constet.

constet. Vol. VI. P. IX. O. 44.
p. 100

Ad probandam confessionem
inquisiti fides judicialis suffi-
cit, nec opus est, ut peculiaris
Notarius adhibeatur. Vol. II.
P. III. O. 148. p. 434

Lib. XLII. Tit. III.

De Cessione Bonorum.

Beneficium cessionis bonorum
hodiernum in usu, nec adeo in-
frequens est. Vol. V. P. VII.
O. 8. p. 43

Beneficio cessionis bonorum
nonnisi debitor, sine dolo ma-
lo abærat, uti potest. Vol. V.
P. VIII. O. 480. p. 798

Qui beneficio cessionis bonorum
uti cupit, bona sua, mediante
jurejurando, indicare tenetur.
Vol. VI. P. IX. O. 120. p. 182

Nobilis beneficio competentiae
gaudet, etsi creditores ejusdem
conditionis sint. Vol. VI. P.
IX. O. 125. p. 184

Non audiendus est debitor, si
ad impediendam executionem
tantum bonorum immobilium
cessionem offerat. Vol. II. P. III.
O. 223. p. 578

Lib. XLII. Tit. IV.

Quibus ex Causis in Pos- sessionem eatur.

Creditor, vi clausulae constituti
possessorii, immissionem in bo-
na debitoris impetrare nequit,
si dies solutionis nondum ve-
nerit. Vol. III. P. IV. O. 154.
p. 461

Contra absentes & contumaces
reos hodiernum per missionem
ex primo & secundo Decreto
procedi potest. Vol. I. P. II.
O. 439. p. 869

Per immissionem creditor fit pos-
sessor; adeoque eidem a debi-
tore dejecto & actio & exceptio
spolii competit. Vol. V. P. VII.
O. 86. p. 177

Lib. XLII. Tit. V.

De Rebus Auctoritate Ju- dicis possidendis, seu ven- dendis.

De Subhastatione.

Taxatio bonorum immobilium,
quæ sub hasta venduntur, in
Sax. Elect. ante subhastationem
fieri non debet. Vol. V. P. VII.
O. 180. p. 360

Defectum citationis debitoris ad-
versus subhastationem frustra
creditores urgent, quando is
eandem ratihabuit. Vol. VI.
P. IX. O. 163. p. 269

Valida est licitatio, quæ post pro-
clamationem peractam, licet
ante reditum atque relationem
Cccccc 3 nuntii

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

nuntii, facta est. Vol. IV. P. V.

O. 4. p. 9

Subhastatio ipso jure nulla ac invalida est, quando generaliter solum prædium, deinde idem cum inventario specialiter subhastatum est. Vol. I. P. I. O.

187. p. 320

Subhastatio nullitatis vitio laborat, quæ propter onera publica, non citato debitore, facta est. Vol. II. P. III. O. 59. p. 146

Subhastatio, quæ scriptis fit, interventu diei feriati non interruptur. Vol. I. P. I. O. 80.

p. 100

Subhastatio in venditione bonorum pupilli, vel minoris, haud omittenda. Vol. I. P. I. O. 210.

p. 422

Tempus trium quaterdenarum, quo in Saxonia subhastationes fiunt, sine additamento trium dierum accipiendum est. Vol.

I. P. I. O. 81. p. 101

Tempus subhastationis, Jure Saxonico definitum, citra vitium nullitatis anticipari nequit.

Vol. I. P. I. O. 154. p. 217

Elapso subhastationis tempore, etsi res nondum adjudicata, & tradita fuerit, illius & commoda & onera ad licitatore per-

Vol. IV. P. VI. O. 349.

p. 584

Pertinentiæ licitatori cum ipso

fundo adjudicandæ sunt, licet nulla earum in subhastatione mentio facta sit. Vol. I. P. I.

O. 79. p. 99

Investitura de feudo, licet sub hâsta vendito, prius fieri nequit, quam debitor vasallus jus suum resignaverit. Vol. II. P. III. O.

232. p. 597

Venditio, etsi sub hâsta facta, propter dolum everti potest. Vol. V. P. VIII. O. 277. p. 508

Annus reuisionis Saxonice demum a tempore adjudicationis, realiter factæ, currit. Vol.

VI. P. IX. O. 31. p. 81

Debitori jus reuisionis apud Saxones, sine discrimine competit, quando debitor prædium ipsius sub hâsta emit. Vol. VI.

P. IX. O. 32. p. 82

De Prælatione ex Arresto.

Creditor, qui coram Cancellaria Principis generale arrestum bonis debitoris imposuit, præfertur illi, qui ante ejus notificationem, apud immediatum Judicem arrestum impetravit.

Vol. III. P. IV. O. 36. p. 169

Quando duo pluresve creditores arrestum bonis debitoris imponunt, concursus jam cœptus & formatus esse, intelligitur.

Vol. III. P. IV. O. 146. p. 350

De

De Concurſu Creditorum.

Creditor, qui ante motum concurſum ſuum conſecutus eſt, propterea conveniri nequit, etſi ſciverit, eundem ſolvendo haud eſſe. Vol. V. P. VII. O. 2. p. 6

Quando debitor, cum non amplius ſolvendo eſt, etſi ante motum concurſum, uni credito- rum ſolvit, hoc alii, qui potio- ri jure gaudent, repetere que- unt. Vol. V. P. VIII. O. 293. p. 535

Quamprimum creditores ſoluti- onem urgent, neque apparet, quis heres debitoris ſit, con- curſus creditorum formari, & curator bonorum conſtitui de- bet. Vol. IV. P. V. O. 87. p. 133

Quando plures creditores in- ſtant, & ſolutionem urgent, de- bitor uni præ reliquis gratifi- cari nequit. Vol. II. P. III. O. 147. p. 431

Immobilia a debitore, citra frau- dem alienata, orto concurſu creditorum, revocari neque- unt, licet adhuc in dominio de- bitoris ſint. Vol. III. P. IV. O. 68. p. 221

Impenſæ funebres in concurſu collectas, & contributiones non ſolum apud Saxones, ſed

etiam Jure Communi præce- dunt. Vol. I. P. I. O. 100. p. 134

Jus prælationis in Saxonia com- petit famulis, intuitu mercedis, quamvis non præciſe in Domi- ni convictu fuerint. Vol. II. P. III. O. 129. p. 380

Privilegium prælationis pecuniæ hereditariæ, Erb- Geld, conceſ- ſum, ad ea bona, pro quibus ex- ſolvi debet, reſtringendum eſt. Vol. V. P. VII. O. 25. p. 79

Intuitu pecuniæ hereditariæ, nul- la hypotheca in fundo, pro- pter quem præſtari debet, com- petit. Vol. V. P. VII. O. 26. p. 80

In concurſu creditorum illis, qui in prima claſſe locantur, ex mo- bilibus pariter ac immobilibus ſatisſieri debet. Vol. VI. P. X. O. 343. p. 615

Qui ad ſolutionem onerum Sve- cicorum in Saxonia credidit, orto concurſu, omnibus aliis creditoribus præfertur. Vol. IV. P. VI. O. 319. p. 525

In concurſu creditotum uſuræ contributionum Svecicarum in eadem cum illis claſſe locan- tur. Vol. IV. P. VI. O. 348. p. 584

Jus prælationis, oneribus Svecicis tributum, pertinet etiam ad eos, qui anno 1720. ad ſemi- nandos agros pecuniam credi- derunt.

derunt: Vol. IV. P. VI. O. 320. p. 528

Creditoribus debitoris, etiam fisco præferendus est in concursu hypothecarius, qui jus reale, in re vendita, prius obtinuit, quam dominium illius in debitorem translatum esset. Vol. IV. P. VI. O. 333. p. 542

Si creditrix chirographaria debitori, ante imposita arresta, & obortum concursum, nubat, jus prælationis consequitur. Vol. IV. P. VI. O. 420. p. 680

Vidua, a marito hæres scripta, sibi non præjudicat, quando in concursu creditorum illata repetit. Vol. V. P. VIII. O. 415. p. 690

Qui ad emendam rem pecuniam credidit, & simul de hypotheca sibi prospexit, prælationis privilegio, etiam in foro Saxónico gaudet, indistincte, siue hypotheca judicialis, siue extrajudicialis fuerit. Vol. II. P. III. O. 45. p. 109

Ad consequendum jus prælationis, quod datum est ei, qui ad emtionem domus, aliusve prædii, pecuniam credidit, hypotheca extrajudicialis etiam in Saxonia sufficit. Vol. V. P. VII. O. 249. p. 459.

Privilegium prælationis cessat, quando quis ex postfacto ad

solutionem pretii pecuniam credidit. Vol. V. P. VII. O. 158. p. 313

Fisco, in bonis administratorum, daret Einnehmer, præter tacitam hypothecam jus prælationis, intuitu postea quæditorum, competit. Vol. VI. P. X. O. 442. p. 789

Qui pro debitore onera publica fisco solvit, eodem cum fisco privilegio gaudet. Vol. VI. P. X. O. 443. p. 790

Fiscus ratione mulctæ in concursu creditorum inter hypothecarios, juxta tempus condemnationis in Saxonia collocatur. Vol. I. P. I. O. 67. p. 82

In foro communi, orto creditorum concursu, debitoris uxor, intuitu donationis propter nuptias, inter hypothecarios refertur. Vol. V. P. VIII. O. 334. p. 603

Venditor, intuitu residui pretii, concurrentibus aliis creditoribus, privilegio personali gaudet. Vol. VI. P. IX. O. 122. p. 183

Venditor, qui fide de pretio habita, cum emtore contraxit, neque dominium vel hypothecam sibi reservavit, nonnisi personali privilegio, intuitu pretii residui, gaudet. Vol. IV. P. V. O. 41. p. 58

Lega-

*quia instar dotis
consideratur: l.c.*

*d. vid. O. R.
ad Tit. 43. 12.
153.*

*tacite de hinc ces
sione l.c.*

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Legatarii, in concursu omnibus, etiam chirographariis, creditoribus postponendi sunt. Vol. IV. P. V. O. 33. p. 47

In foro Saxonico usurae, concurrentibus creditoribus, omnidemum forte sublata, praestantur, etsi hypotheca super illis, aequae ac super ipsa forte in bonis allodialibus constituta fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 463 p. 747 *non in feudatilibz l.c.*

Curator litis frustra petit expensas, intuitu operae, circa passum prioritatis inter creditores, collocatae. Vol. VI. P. IX. O. 15 p. 25

In concursu creditorum nulli, reliquis invitis; regulariter prius satisfieri a Iudice debet, quam lis de prioritatem finita sit, etsi forte decretum de solvendo in rem judicatam transierit. Vol. V. P. VIII. O. 271. p. 500

Debitoris exceptiones altioris indaginis contra instrumentum guarentigionatum, ne quidem hodie, in concursu creditorum attenduntur. Vol. I. P. I. O. 308. p. 584

In eo iudicio, ubi semel motus concursus, omnium creditorum praetensiones ventilari debent. Vol. VI. P. X. O. 297. p. 524

Productio apochae, a patre debi-

tore filio datae, solutionem in concursu creditorum haud probat. Vol. VI. P. X. O. 252. p. 449

In concursu creditorum curatoris litis iuramentum recte deferatur. Vol. VI. P. X. O. 446. p. 794

Quando uni creditorum, ex massa concursus, debitum, praestita cautione, solvitur, actiones cedere haud tenetur. Vol. VI. P. X. O. 495. p. 902

Quicumque in aliorum creditorum concursu relatum sibi iuramentum praestare recusat, tenetur ad expensas, etsi intelligat, praestito licet iuramento, nihil se ex concursu consecuturum esse. Vol. IV. P. VI. O. 350 p. 585

In concursu creditorum ab eo tempore, quo sententia designationis, seu locationis, vim rei judicatae nacta est, etiam usurae ex mutuo in eadem classe cum ipsa forte exsolvi debent. Vol. II. P. III. O. 44. p. 107

Quando animalia debitoris post executionem, casu fortuito pereunt, damnum non debitoris, sed debitoris est. Vol. III. P. IV. O. 70. p. 225

Lib. XLII. Tit. VI.

De Separationibus.

Ddd ddd

In

Agg. Jun. l.c.

Scil. in Sax. l.c.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

In foro communi etiam hypothecarii creditores beneficio separationis bonorum opus habent. Vol. V. P. VII. O. 6. p. 26

Quinquennium, intra quod beneficium separationis bonorum peti debet, demum ex tempore aditæ hereditatis incipit. Vol. III. P. IV. O. 231. p. 594

Beneficium separationis bonorum, hodiernum, etiam in Saxonia, usum habet. Vol. V. P. VII. O. 4. p. 21

Beneficium separationis bonorum adhuc hodie intra quinquennium peti debet. Vol. V. P. VII. O. 5 p. 25

Lib. XLII. Tit. VII.

De

Curatore Bonis dando.

Ad curam bonorum absentis etiam foeminae admittuntur. Vol. IV. P. V. O. 22. p. 34

Cura bonorum absentis, semel cognato proximiori a Magistratu commissa, eidem soli relinquenda, nec deinceps alii, licet in pari gradu sint, ad eandem admittendi veniunt. Vol. I. P. II. O. 356. p. 657

Lib. XLII. Tit. VIII.

Quæ in fraudem creditorum facta sunt, ut restituantur.

Immobilia, a debitore citra fraudem alienata, orto concursu creditorum, revocari nequeunt, licet adhuc in dominio debitoris sint. Vol. III. P. IV. O. 68. p. 221

Quando debitor, cum non amplius solvendo est, etsi ante motum concursum, uni creditorum solvit, hoc alii, qui priori jure gaudent, repetere queunt. Vol. V. P. VIII. O. 293. p. 535

Actioni Paulianæ secundum Jus Civile locus non est, cum repudiata a debitore hereditas, sive deferenda, sive jam delata. Vol. I. P. I. O. 289. p. 560

Actio revocatoria, intuitu partis feudi, sine consensu domini directi alienatæ, emptori non competit. Vol. IV. P. V. O. 175. p. 275

Lib. XLIII. Tit. I.

De Interdictis (sive Extraordinariis Actionibus, quæ pro his competunt.)

Interdicta adipiscendæ atque recuperandæ possessionis hodiernum

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

num processu summario vent-
tilantur. Vol. V. P. VII. O. 43.
p. 104
In interdicto recuperandæ pos-
sessionis annuam possessionem
probare opus haud est.
Vol. IV. P. VI. O. 327. p. 536
In Iudicio possessorio ordinario
hodie solennis atque ordinari-
us procedendi modus attendi
solet. Vol. V. P. VII. O. 44.
p. 105
In possessorio ordinario is vin-
cit, qui antiquiorem possessionem
probat. Vol. VI. P. X. O.
461. p. 815
Petitio cautionis de non ampli-
us turbando non est character
instituti possessorii ordinarii.
Vol. I. P. I. O. 290 p. 562
Quando possessorium cum peti-
torio cumulatur, vincit actor,
licet possessionem non proba-
verit, si modo jus probatum
fuerit. Vol. III. P. IV. O. 118.
p. 296
Adversus legem prohibitivam
possessorium locum non habet.
Vol. VI. P. IX. O. 42. p. 98
Nihil impedit, quo minus causæ
possessoriae etiam in foro Ec-
clesiastico ventilentur. Vol.
V. P. VIII. O. 255. p. 469
Possessorium Iudicium non præ-
cise coram eodem Iudice,
ubi petitorium pendet, insti-

tui debet. Vol. V. P. VIII. O.
401. p. 673 *scil. pendente de petitorio lite*
Libellus ineptus est, in quo actor *aliud posse*
juris alicujus exercitium reo *signis judicis*
propterea interdicti petit, quod *aduri p. l. c.*
ipse haftenus solus in ejus pos-
sessione vel quasi fuerit. Vol.
III. P. IV. O. 57. p. 191
Quando inhibitio poenalis per
sententiam pro parte solum
confirmata est, poena nihilose-
cius in solidum debetur. Vol. I.
P. I. O. 272. p. 526
Lib. XLIII. Tit. II.
Quorum Bonorum.
Utili interdicto Quorum Bono-
rum locus est adversus eum, qui
titulo quidem singulari, sed de-
mum post mortem defuncti ac-
quisito, rem possidet. Vol. III. *de quomodo ad*
P. IV. O. 14. p. 138 *quirere petuit?*
De Remedio L. Fin. C. de
Edict. D. Hadr. toll.
Quando quis in actione L. ult. C.
de Edict. D. Hadr. toll. in pos-
sessione tamdiu defensus est,
donec adversarius jus suum or-
dinarie deduxerit, hic interdi-
cto: *Quorum bonorum*, uti ne-
quit. Vol. V. P. VIII. O. 407.
p. 686
Remedium L. ult. C. de Edict. D.
Hadr. toll. adversus legitimum
Ddd ddd 2 contra-

contradictorem locum non
habet. Vol. VI. P. IX. O. 478.

p. 301 *U. C. qui rem a se emtam*

ona fide possidet. c. Remedio L. ult. C. de Edict. D.
Hadr. toll. in quavis ultima vo-
luntate locus est. Vol. V. P. VII.
O. 102. p. 202

Remedium L. ult. C. de Edict. D.
Hadr. toll. locum non habet in
contractibus, etsi instrumenta,
super iisdem confecta, nullo
visibili vitio laborent. Vol. VI.
P. X. O. 476. p. 848

Remedium L. ult. C. de Edict. D.
Hadr. toll. locum non habet, si
producatur testamentum judi-
ciale, ab ipso iudice, ad Acta
haud jurato, scriptum. Vol. IV.
P. VI. O. 312. p. 517

Remedio L. ult. C. de Edict. D.
Hadr. toll. locus haud est, quan-
do in testamento judiciali de-
fectus circa registraturam infi-
mationis occurrit. Vol. IV. P.
V. O. 205. p. 326

Remedium L. ult. C. de Edict. D.
Hadr. toll. omnes exceptiones
altioris indaginis excludit. Vol.
III. P. IV. O. 93. p. 267

Lib. XLIII. Tit. III.

Quod Legatorum.

Interdicto quod Legatorum non
aliter locus est, quam si intuitu
Falcidia aut alias heredis in-

terfit. Vol. III. P. IV. O. 173.
p. 485

Quando Legatarius rem, sibi le-
gatam, & nondum ab herede
posseffam, privata autoritate
occupat, jus suum haud a-
mittit. Vol. V. P. VII. O. 38.
p. 93

Lib. XLIII. Tit. IV.

Ne vis fiat ei, qui in pos-
sessionem missus erit.

Lib. XLIII. Tit. V.

De Tabulis exhibendis.

Lib. XLIII. Tit. VI.

Ne quid in Loco Sacro
fiat.

Lib. XLIII. Tit. VII.

De Locis & Itineribus
Publicis.

De Jure Prohibendi.

Quando universitas scit, & pati-
tur, membrum aliquod, qua-
tale, actum possessorium exer-
cens, pignoraturn esse, posses-
sionem vel quasi juris prohi-
bendi alteri concedere cense-
tur. Vol. V. P. VII. O. 224.
p. 422

Lib. XLIII. Tit. VIII.

Ne quid in Loco Publico
vel Itinere fiat.

Lib.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Lib. XLIII. Tit. IX.

De Loco Publico Fruendo.

Lib. XLIII. Tit. X.

De Via Publica, & si quid
in ea factum esse dicatur.

Lib. XLIII. Tit. XI.

De Via Publica & Itinere
Publico reficiendo.

Lib. XLIII. Tit. XII.

De Fluminibus, ne quid in
Flumine Publico Ripave
ejus fiat, quo pejus
navigetur.

Molendinum in flumine publico
cuius fundi adjacentis domino
regulariter extruere licet. Vol.
I. P. II. O. 382. p. 724

Lib. XLIII. Tit. XIII.

Ne quid in Flumine Publi-
co fiat, quo aliter Aqua fluat,
atque uti priore æstate
fluxit.

Interdicto locus est, quoties a-
quæ cursus, cum incommodo
accolarum mutatur. Vol. IV.
P. V. O. 139. p. 213

Lib. XLIII. Tit. XIV.

Ut in flumine publico na-
vigare liceat.

Lib. XLIII. Tit. XV.

De Ripa Munienda.

Onus muniendarum riparum vi-
cinis atque accolis incumbit.
Vol. IV. P. VI. O. 479. p. 766

Lib. XLIII. Tit. XVI.

De Vi & Vi Armata.

Interdictum retinendæ vel re-
cuperandæ possessionis heredi
ante apprehensam rerum he-
reditariarum possessionem non
datur. Vol. I. P. I. O. 120. p.
167 *Inquin turbata defuncti possessione l.c.*

In Interdicto recuperandæ pos-
sessionis annuam possessionem
probari, opus haud est. Vol. IV.
P. VI. O. 328. p. 536

De Spolio

Emtor, qui rem venditam, pro-
pria auctoritate, sine vendito-
ris consensu, occupat, spolium
committit. Vol. III. P. IV. O.
250. p. 628

Qui ædificium alterius propria
autoritate dejicit, spolium
committit, etsi contra inhibi-
tionem, & operis novi nuncia-
tionem, illud extractum fuerit.
Vol. VI. P. IX. O. 29. p. 65

Spolium non committit, qui pe-
cuniam ab altero, cum alia mi-
nuta permutandam, accepit,
Ddd ddd 3 eoque

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- eoque invito, retinuit. Vol. V. P. VIII. O. 318. p. 576
- Conductor etiam contra Magistratum suum, cum quo contraxit, actione de spolio uti potest. Vol. II. P. III. O. 228. p. 588
- Per immisionem creditor fit possessor; adeoque eidem a debitore dejecto & actio, & exceptio spolii competit. Vol. V. P. VII. O. 86. p. 177
- Ineptus est in actione de spolio libellus, si nullam possessionis mentionem contineat. Vol. IV. P. VI. O. 379. p. 617
- Quando universitas commisit spolium, etiam singulis membris, quæ in illud consenserunt, exceptio spolii opponi potest. Vol. VI. P. X. O. 257. p. 453
- Reus actione spolii conventus, exceptionem spolii, propter idem objectum, frustra opponit. Vol. VI. P. X. O. 357. p. 633
- Exceptio spolii liberis spoliatoris, si ex proprio jure agant, opponi nequit. Vol. VI. P. X. O. 356. p. 633
- Frustra reus exceptionem spolii actori objicit, quando jam, ea neglecta, litem cum ipso continuavit. Vol. VI. P. IX. O. 217. p. 389
- Exceptio spolii etiam in alia plane causa locum habet. Vol. III. P. IV. O. 25. p. 154
- Exceptio spolii attendi debet, et si inepti libelli exceptio eidem præmissa fuerit. Vol. VI. P. X. O. 344. p. 617
- Propter spolium, per modum exceptionis objectum, durante lite, provocatio ex L. Diffamari locum non habet. Vol. VI. P. X. O. 344. p. 616
- Filia post mortem patris, frustra possessionem bonorum, a vidua continuatam, occupat. Vol. VI. P. X. O. 341. p. 613
- Propter exceptionem spolii executio non suspenditur, nisi illa in continenti liquida sit. Vol. III. P. IV. O. III. p. 287
- Probatio exceptionis spolii intra 15. dies, etiam Jure Communi facienda, sed non præcise absolvenda est. Vol. I. P. I. O. 350. p. 643
- Super exceptione spolii jusjurandum recte deferitur. Vol. VI. P. IX. O. 35. p. 89
- Spolium, hodie, etiam post annum, ex quo commissum est, urgeri potest. Vol. V. P. VII. O. 54. p. 126
- De Remedio Can. Redintegranda 3. c. 3. q. 1.**
 Remedium Can. Redintegr. 3. caus. 3. q. 1.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

q. 1. non minus laicis, quam clericis datur. Vol. I. P. I. O. 123. p. 171

Remedium Can. Redintegr. C. 3. caus. 3. qu. 1. etiam adversus tertium bona fide possidentem locum habet. Vol. IV. P. VI. O. 328. p. 538 *magis usu facti, qm lege*

Remedium Can. Redintegr. C. 3. caus. 3. q. 1. perpetuo institui potest. Vol. IV. P. VI. O. 485. p. 803

Lib. XLIII. Tit. XVII.

Uti Possidetis.

Si possessionem fundi locati tertius, five dolo, five negligentia coloni, occupet, hoc locatori non præjudicat. Vol. IV. P. V. O. 80. p. 125 *idem in Tit. 2. lib. 44.*

Operæ ad unam prædii partem, sub qualitate pertinentiæ a rusticis præstitæ, efficiunt possessionem vel quasi, etiam quoad alias illius partes homogeneas. Vol. IV. P. VI. O. 368 p. 605

Possessio vel quasi Juris communis, reliquis eidem renunciantibus, etiam ab uno universitatis membro continuari potest. Vol. IV. P. VI. O. 442 p. 709

Interdictum retinendæ vel recuperandæ possessionis heredi ante apprehensam rerum hereditariarum possessionem non datur. Vol. I. P. I. O. 120. p. 167

Potest etiam subditus aliquando in possessorio summarissimo adversus Principem defendi. Vol. V. P. VII. O. 439. p. 718

Remedio ex L. Diffamari contra possessorem locus haud est. Vol. I. P. I. O. 427. p. 477

Sustineri potest libellus in interdicto: Uti Possidetis, etsi verba, quæ spoliū & ablationem possessionis indicant, simul adhibita fuerint. Vol. VI. P. X. O. 385. p. 694. *judex nimis scrupulose agere n. dt.*

In Judicio possessorio sustinetur libellus, in quo actor turbationem, non ut factam, sed quæ a reo metuenda sit, allegat, si hic in termino hujusmodi intentionem fateatur. Vol. V. P. VIII. O. 449. p. 694

In possessorio summarissimo aliquando libellus sustineri potest, etsi objectum litis in eo non adeo accurate designatum fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 419. p. 694

Actio confessoria, cum interdicto retinendæ possessionis, in eodem libello recte cumulatur. Vol. V. P. VII. O. 336. p. 605

Actio ex interdicto: Uti possidetis, in foro rei sitæ instituitur. Vol. III. P. IV. O. 197. p. 516

Cautionem de non amplius turbando, nomine universitatis, Syndicus, speciali mandato instructus,

*regula hanc de re
indie. intellige
dam c. l. c.*

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- fructus, recte præstat. Vol. V. P. VIII. O. 364. p. 627
- Cautio de non amplius turbando, est nude promissoria. Vol. VI. P. IX. O. 246. p. 441
- Petitio cautionis de non amplius turbando, non est character instituti possessorii ordinarii. Vol. I. P. I. O. 290. p. 562
- Socius in possessione vel quasi, rem communem ad certum usum applicandi, ab altero socio turbari non debet. Vol. V. P. VII. O. 200. p. 393
- In possessione defendendus est is, qui, alterius contradictione & protestatione non attenta, diversos actus exercuit. Vol. V. P. VII. O. 113. p. 236
- Reus, coram Iudice superiori, iudicio petitorio conventus, non prohibetur, a Iudice inferiore petere, ut ipsum adversusurbationem actoris, in possessione defendat. Vol. IV. P. VI. O. 381. p. 619
- Quando iudicium petitorium tumultuarie motum, reus tantisper in possessione defendi, actor autem ad id rectius instituendum remitti potest. Vol. IV. P. VI. O. 278. p. 467
- Actor, probata licet possessione vel quasi, in qua se defendi petit, succumbit, si præscriptionis immemorialis demonstratio ipsi per rem iudicatam iniuncta fuerit. Vol. IV. P. V. O. 216. p. 345
- Quando vassallus cum jure ligandi investitus, super modo exercendi cum Domino litigat, etiam summarissimo possessorio locus est. Vol. IV. P. V. O. 230. p. 361 *quia de sole mendo h. l. c.*
- Interdicta adipiscendæ atque recuperandæ possessionis hodiernum processum summario ventilantur. Vol. V. P. VII. O. 43. p. 104
- Lis in possessorio summarissimo mota, non habet effectum interrumpendæ præscriptionis, si possessor in eo vicerit. Vol. I. P. I. O. 330. p. 616
- In possessorio summarissimo locus est remediis suspensivis contra sententiam interlocutoriam. Vol. I. P. I. O. 85. p. 106
- Ad victoriam in possessorio summarissimo obtinendam non præcise annua possessio requiritur. Vol. I. P. I. O. 114. p. 166
- Unicus actus, quamvis causam liti dederit, ad obtinendam in possessorio summarissimo victoriam, sufficit, modo ab ipsius adversarii facto dependeat. Vol. I. P. II. O. 400. p. 759
- Si possessor prædii intuitu ejus certam præstationem promiserit, hoc contra singularem illius Suc-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

us Successorem, tanquam actus
possessorius, allegari nequit.

Vol. I. P. II. O. 444. p. 928

Ad obtinendam in possessorio
summarissimo victoriam, unius
testis jurati depositio non suffi-
cit, nisi is omni exceptione ma-
jor sit. Vol. VI. P. IX. O. 95
p. 150 *Sec. jure Sax. l. c.*

Moribus Germanorum in posses-
sorio summarissimo vitium
possessionis haud attenditur.
Vol. I. P. II. O. 434. p. 852

Contra sententiam, in possessorio
summarissimo latam, remedio
suspensivo locus non est. Vol.
I. P. II. O. 387. p. 733

In possessorio summarissimo re-
media suspensiva regulariter
locum non habent. Vol. II. P.
III. O. 127. p. 376

Nihil prohibet, quo minus in
possessione vel quasi praesenta-
nea adversario jusjurandum de-
ferri queat. Vol. IV. P. V. O.
229. p. 360

Universitati contrademonstratio
in possessorio summarissimo
concedi debet, etsi actor in
primo statim termino posses-
sionem suam, productis testi-
um rotulis, probaverit. Vol. V.
P. VIII. O. 387. p. 652 *et resp. l. c.*

De Monitorio & Inhibi-
tione.

Monitorium, e Curia Provinciali

Saxonica emissum, vim citatio-
nis habet, eoque praeventio-
nem & litispendentiam indu-
cit. Vol. IV. P. VI. O. 268.
p. 459

Inhibitio poenalis nulla ac invali-
da est, quam simplex monitori-
um haud praecessit. Vol. I. P. II.
O. 464. p. 928

Non obstante judiciali inhibicio-
ne, potest quis possessionem si-
bi competentem continuare.
Vol. V. P. VIII. O. 336. p. 605

Quando inhibitio per sententiam
in vim simplicis citationis re-
solvitur, possessorium summa-
rissimum haud commutatur in
ordinarium. Vol. I. P. II. O. 398.
p. 753

Actio fiscalis, ad poenam inhibi-
tionis non suspenditur, per
exceptionem nondum institu-
ti judicii petitorii, si factum per
se illicitum fuerit. Vol. VI. P.
IX. O. 3. p. 3

Lib. XLIII. Tit. XVIII.

De Superficiebus.

Lib. XLIII. Tit. XIX.

De Itinere, Actuque
Privato.

E e e e e

Lib.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Lib. XLIII. Tit. XX.
De Aqua Quotidiana &
Aestiva.

Lib. XLIII. Tit. XXI.
De Rivis.

Lib. XLIII. Tit. XXII.
De Fonte.

Lib. XLIII. Tit. XXIII.
De Cloacis.

Lib. XLIII. Tit. XXIV.
Quod vi aut clam.

Lib. XLIII. Tit. XXV.
De Remissionibus.

Lib. XLIII. Tit. XXVI.
De Precario.

Jus compascui, die Koppel-Sutung,
regulariter solo jure familiari-
tatis nititur, eoque semper re-
vocari potest. Vol. IV. P. VI.
O. 356. p. 589

Interdictum: Unde Vi, competit
locatori adversus colonum, qui
emtorem, fundum ingredi vo-
lentem, citra justam causam
haud admittit; non autem co-
lono, contra emtorem, qui sine
vi possessionem apprehendit.
Vol. V. P. VII. O. 3. p. 13

Lib. XLIII. Tit. XXVII.
De Arboribus Cædendis.

Legem publicam, qua Princeps
facultati lignandi, & arbores
cædendi, certos limites ponit,
privatus etiam adversus alte-
rum recte allegat. Vol. IV.
P. V. O. 20. p. 31

Lib. XLIII. Tit. XXVIII.
De Glande Legenda.

Lib. XLIII. Tit. XXIX.
De Homine Libero Ex-
hibendo.

Lib. XLIII. Tit. XXX.
De Liberis Exhibendis,
item Ducendis.

Lib. XLIII. Tit. XXXI.
Utrubi.

Lib. XLIII. Tit. XXXII.
De Migrando.

In Ducatu Magdeburgico jus de-
tractus a jurisdictione depen-
det. Vol. IV. P. V. O. 53 p. 77
Verba: In andere Wege begeben,
quæ in Ordin. Provinc. Lusat.
Sup. art. 3. §. Im Fall aber 2.
habentur, ad eos tantum, qui
alibi domicilium constituunt,
referri debent. Vol. V. P. VII.
O. 148. p. 296

Jure

Jure retorsionis etiam in gabella
emigrationis locus est. Vol. III.

P. IV. O. 195. p. 515

Gabella detractiois, *Abzugs-*
Geld, iis in locis, ubi statuto
introducitur, vel usu invaluit,
merito praestatur. Vol. V. P.
VII. O. 174. p. 341

Contra jus detractiois restrictiva
semper interpretatio adhiben-
da est. Vol. II. P. III. O. 70.
p. 170

Gabella detractiois, *Abzugs-*
Geld, ab una specie bonorum
ad aliam extendi nequit. Vol.
V. P. VII. O. 55. p. 128

Canonici ab onere detractiois,
Nachsteuer, regulariter immu-
nes sunt. Vol. II. P. III. O. 160.
p. 473 *quia clericis ad hunc*

Immunitas a gabella detractiois,
intuitu dignitatis competens,
regulariter ad liberos non
transit. Vol. VI. P. X. O. 314.
p. 546

Quando colonus, qui alicubi
praedia conduxit, in aliud ter-
ritorium discedit, gabellam
emigrationis praestare haud te-
netur. Vol. III. P. IV. O. 125.
p. 307

Actio Fisci ad petendam portio-
nem, quae jure detractiois
debetur, *Abzugs-Geld*, perpe-
tua est. Vol. I. P. II. O. 369.
p. 680

Lib. XLIII. Tit. XXXIII.

De Salviano Interdicto.

In Interdicto Salviano libellus
ineptus est, quando possessio
debitoris, tempore constitutae
hypothecae, in eodem haud
est expressa. Vol. I. P. II. O.
477. p. 945

Lib. XLIV. Tit. I.

De Exceptionibus, Praescri- ptionibus & Praejudiciis.

Exceptio transactionis in foro
communi ante litem contesta-
tam locum habet, licet non sit
in continenti liquida. Vol. I.
P. I. O. 43. p. 57

Exceptio, quae est de jure tertii,
reo non prodest, multoque mi-
nus vim litis ingressum impe-
diendi habet. Vol. I. P. II. O.
357. p. 658

Exceptio, etsi in continenti liqui-
da sit, si demum post litis conte-
stationem objiciatur, *litis ingres-*
sum impedire nequit. Vol. VI.
P. IX. O. 49. p. 105

Exceptio testamenti, in quo acto-
ri propter rationes, in eo addu-
ctas, minus legitima relictum
est, *litis ingressum* impedire ne-
quit. Vol. VI. P. X. O. 337. p. 606

Quando in processu executivo
reo praeter recognitionem et-

- iam responsio ad libellum, Ant-
wort, per rem iudicatam injun-
cta est, exceptiones altioris in-
daginis admittendæ sunt. Vol.
I. P. II. O. 358. p. 661
- Debitoris exceptiones *altioris in-
daginis* contra instrumentum
guarentigionatum, ne quidem
in concursu creditorum atten-
duntur. Vol. I. P. I. O. 308.
p. 584
- Exceptio usurariæ pravitatis in
Saxonia Electorali in ipsa exe-
cutione locum habet. Vol. I.
P. II. O. 499. p. 971
- Exceptio usurariæ pravitatis et-
iam adversus documentum
guarentigionatum locum ha-
bet. Vol. II. P. III. O. 201 p. 545
- Exceptio *usurariæ pravitatis* in ter-
mino executionis locum non
habet, nisi in continenti liqui-
da sit. Vol. VI. P. X. O. 328. p. 588
- Ad Exceptiones, quæ fatalia in fo-
ro Saxonico suspendunt, per-
tinet etiam *illegitimationis* ex-
ceptio. Vol. II. P. III. O. 19.
p. 47
- Exceptio *illegitimationis* quocun-
que processus tempore urge-
ri potest. Vol. II. P. III. O.
109. p. 240
- Exceptio *legitimationis* adhuc lo-
cum habet, quamvis super ea-
dem, quod sufficienter facta sit,
- res iudicata adsit. Vol. IV. P.
V. O. 24. p. 35
- Exceptio *non adimpleti contra-
ctus* etiam in processu executi-
vo locum habet. Vol. II. P. III.
O. 172. p. 494
- Sententia de recognoscendo do-
cumento, in processu executi-
vo, exceptionem *non secu-
ri implementi* haud excludit,
quamvis remedium suspensi-
vum, huius intuitu, adversus il-
lam interpositum, rejectum fu-
erit. Vol. III. P. IV. O. 198.
p. 517
- Exceptio *non adimpleti contractus*
generatim objecta, in processu
executivo, haud attenditur.
Vol. V. P. VII. O. 37. p. 92
- Exceptio *simulationis* contra
quodvis documentum locum
habet, si modo liquido probari
possit. Vol. III. P. IV. O. 61.
p. 199
- In Saxonia Electorali exceptio
solutionis in cambio indossato
adversus indossatarium, per
modum reconventionis, in Ju-
diciu[m] deduci nequit. Vol. VI.
P. IX. O. 204. p. 364
- Exceptio *non fundata intentio-
nis* alias exceptiones speciales
haud includit. Vol. III. P. IV.
O. 152. p. 460
- Exceptio *divisionis* regulariter et-
iam

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

iam in cambiis locum habet. Vol. IV. P. VI. O. 373. p. 610

Exceptio *inadmissibilitatis*, ut vocant, urgeri potest, etsi appellatio a Iudice superiori recepta fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 262. p. 484

Exceptio *ratihabitionis*, in continenti liquida, actorem, qui rem immobilem, in minorenni ætate, non valide alienatam repetit, a limine iudicii repellit. Vol. VI. P. X. O. 452. p. 800

Contravindicationis nullus adversus tertium usus est. Vol. V. P. VII. O. 7. p. 28

Qui exceptionem *plurium cobere-*
dum opponit, non tenetur probare, quod illi se hereditati immiscuerint, aut eandem adierint. Vol. VI. P. IX. O. 115. p. 176

Exceptio *prescriptionis* non minus Jure Civili, quam Saxonico, a Iudice ex officio attendenda est. Vol. I. P. I. O. 294. p. 565

Ad probandam exceptionem *prescriptionis* reus non admittitur, nisi eandem litis contestationi adjecerit. Vol. VI. P. IX. O. 5. p. 5

Actio fiscalis, ad mulctam, ex inhibitione confirmata, petendam, per exceptionem *nondum institui aut finiri petitorii* suspenditur. Vol. I. P. I. O. 218. p. 454

Quando universitas in legitima

impedimenta condemnata est, exceptiones suas, adversus actionem competentes, per modum restitutionis in integrum deducere potest. Vol. V. P. VIII. O. 264. p. 487

Dispositio juris, quæ omnes exceptiones in primo termino opponi jubet, non pertinet ad exceptionem legitimationis. Vol. IV. P. VI. O. 374. p. 611

Exceptio, quæ noviter emerfit, post litis contestationem etiam, & elapsum fatale reprobationis, admittenda, quamvis in altiori indagine consistat. Vol. I. P. I. O. 247. p. 496

In Saxonia Elect. cum executive agitur, reus exceptiones intra tres hebdomadas, modo id simul in citatione ipsi injunctum fuerit, edere tenetur. Vol. I. P. I. O. 249. p. 499

Exceptio, quæ in Processu, five ordinario, five summario, in specie tali, opposita, sed in sententia, quæ vim rei judicatæ accepit, insuper habita, de novo, per modum actionis, in iudicium deduci nequit. Vol. V. P. VII. O. 28. p. 81

Exceptiones, quibus non attentis recognitio, in processu executivo, injuncta est, ea secuta, amplius urgeri nequeunt. Vol. V. P. VIII. O. 352. p. 616

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Exceptiones, in processu ordinario, vel summario, litis contestationi vel responsioni subiectæ, sed a Iudice neglectæ, per modum reconventionis, aut separati processus, in iudicium deduci nequeunt. Vol. V. P. VIII. O. 362. p. 626

Quando in contumaciam documenta pro recognitis habentur, exceptiones haud admittuntur. Vol. III. P. IV. O. 169. p. 482

Actor replicam haud amittit, quamvis exceptiones a reo objectas negaverit. Vol. III. P. IV. O. 211. p. 542

Lib. XLIV. Tit. II.

De Exceptione Rei Judicatæ.

Exceptio rei judicatæ frustra opponitur actioni, ex nova causa petendi remota institutæ, siue actio realis, siue personalis fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 481. p. 773

Lib. XLIV. Tit. III.

De Diversis Temporalibus, Præscriptionibus, & de Accessionibus Possessionum.

Præscriptio centenaria ad alias, præter Romanam, ecclesias haudquaquam pertinet. Vol. IV. P. VI. O. 280. p. 469

Ad præscriptionem immemorialem tempus longissimum haud sufficit. Vol. II. P. III. O. 106. p. 236

Præscriptio geradæ absque bona fide haud procedit. Vol. II. P. III. O. 4. p. 19

In Saxonia Iudex injurias reales, *leviores scil.* quarum coercitio ad inferiorem jurisdictionem pertinet, post anni lapsum, æque ac verbales, ex officio punire nequit. Vol. I. P. I. O. 56. p. 73

Bona fides in præscriptione actionum personalium nullo jure necessaria est. Vol. I. P. I. O. 183. p. 300

Actioni communi dividundo ex eo tempore, quo alter sociorum rem non amplius, tanquam communem, sed veluti sibi soli propriam, possidere cœpit, præscribitur. Vol. I. P. II. O. 423. p. 822

Præscriptio actionis rescissoriæ, intuitu absentis, qui mortuus præsumitur, demum a lapsu septuaginta annorum ætatis currit. Vol. V. P. VII. O. 241. p. 446

Actio ad petendam servitutem promissam longo tempore præscribitur. Vol. V. P. VIII. O. 344. p. 611

Præscriptio contra actionem ex pacto de retrovendendo locum

+ de quib. ius de latum l.c.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

cum non habet. Vol. I. P. I.

fac. l. c. O. 313. p. 588 *quod sit actio metus*

Actio, contra quam non nisi immemorialis præscriptio valet, per litis contestationem ad 40. annos haud restringitur. Vol. V. P. VIII. O. 500. p. 855

Condictio ex Lege, quæ competit vi Mandati Elect. Sax. de Ann. 1623. non nisi immemoriali præscriptione extingvitur. Vol. V. P. VII. O. 160 p. 314

Quinquennii præscriptio etiam in causa stupri, inter Judæum, & fœminam Christianam admissi, locum habet. Vol. IV. P. VI. O. 417 p. 677

Inquisitioni, in causa stupri violenti, demum vicennio præscribitur. Vol. IV. P. VI. O. 412. p. 672

Crimini bigamiæ quinquennio præscribitur. Vol. IV. P. VI. O. 415. p. 676

Lib. XLIV. Tit. IV.

De Doli Mali & Metus Exceptione.

Adversus venditorem, pretium petentem, qui pignus in re vendita constitutum emptorem celavit, huic exceptio doli competit. Vol. V. P. VIII. O. 443. p. 727

Exceptio doli tam generalis quam specialis, ut vocant, cum

exceptione non numeratæ pecuniæ concurrat, adeoque post biennium amplius locum non habet. Vol. III. P. IV. O. 46. p. 180

Renunciatio exceptionis doli, quæ in ipso transactionis instrumento, aut ejus appendice, continetur, nullum effectum habet. Vol. VI. P. X. O. 285. p. 496

Lib. XLIV. Tit. V.

Quarum Rerum Actio non datur.

Exceptio pecuniæ ludo deperditæ, effectum Juris Cambialis suspendere nequit. Vol. II. P. III. O. 100. p. 226

Lib. XLIV. Tit. VI.

De Litigiosis.

Alienatio rei litigiosæ valet, si alienans judicium pati velit, perinde ac si adhuc possideret. Vol. IV. P. V. O. 184. 293

Lib. XLIV. Tit. VII.

De Obligationibus & Actionibus.

Qui ad annuam præstationem alternative obligatus est, unius solutione, diuturno licet tempore facta, electionem haud amittit.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

amittit. Vol. I. P. II. O. 461.
p. 923

Conventio, quæ ad priorem se
contractum refert, in dubio de
proxime precedenti intelligi
debet. Vol. VI. P. IX. O. 192.
p. 332

In favorem mulieris Saxonice
subsistit contractus, quamvis
sine curatore initus. Vol. VI.
P. X. O. 410. p. 741

Pœna conventionalis, in eum ca-
sum, si alteruter a contractu re-
silire voluerit, promissa, debe-
tur salvo contractu. Vol. VI. P.
X. O. 251 p. 446

Ex promissione certarum præ-
stationum annuarum, etsi ex
certo fundo, tantum jus per-
sonale oritur. Vol. VI. P. IX.
O. 97. p. 151

Quando causa adæquata, in con-
ventionem expressa, cessat, hæc
omnem obligandi vim amittit.
Vol. VI. P. X. O. 289. p. 481

Intuitu delicti, a defuncto ad-
missi, de quo criminaliter agi-
tur, heres non tenetur, nisi il-
le ad mulctam, dum viveret,
jam condemnatus sit, vel ad
heredem aliquid ex delicto
pervenerit. Vol. V. P. VII. O.
15. p. 64

Solutio debiti, quæ ex beneplaci-
to debitoris pendet, ab here-
dibus demum cum effectu pe-

ti potest. Vol. II. P. III. O. 113.
p. 246

Plures debitores, ex diversis cau-
sis obligati, uno libello conve-
niri nequeunt, etsi hoc ad mas-
sam usufructus constituendam
fiat. Vol. V. P. VIII O. 356.
p. 621

Actio ex retractu gentilitio at-
que legali, est in rem scri-
pta. Vol. IV. P. VI. O. 315.
p. 520

Intuitu pretii residui, des rüchstan-
digen Kauff-Geldes, etiam con-
tra tertium feudi possessorem
actio datur. Vol. II. P. III. O.
16. p. 44

Qui pacto in se omnes actiones
personales passivas, ut vocant,
recepit, non tenetur de debito,
intuitu cuius actio hypotheca-
ria moveatur. Vol. IV. P. V. O.
70. p. 111

Lib. XLV. Tit. I.

DE

Verborum Obligationibus.

Qui factum alterius promittit, li-
beratur, si omnem, ad hoc pro-
curandum, diligentiam adhi-
buerit. Vol. VI. P. X. O. 311
p. 541

Conditio, in verbis executivis
adjecta, ipsius contractus vim
haudquaquam suspendit. Vol.
IV. P. VI. O. 423. p. 685

Intuitu

*quod saltem talis
quam pœna debet
atque, nisi quædam
ut pœna soluta
discedere possit.
h. c.*

*Si quis per se
liberum promittit,
a volente jussu h. c.*

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Intuitu debiti, in diem contracti, quamdiu is nondum venit, cautio regulariter exigere haud potest. Vol. III. P. IV. O. 128. p. 311

Pœna conventionalis, in eum casum, si alteruter a contractu rescilire voluerit, promissa, debetur, salvo contractu. Vol. VI. P. X. O. 251 p. 446

Hodie alteri per alterum obligatio acquiri potest, licet huius speciatim non intersit. Vol. I. P. I. O. 182. p. 291

Lib. XLV. Tit. II.

De Duobus Reis Constituendis.

Uxor, si cum marito in uno instrumento, tanquam correa debendi, principaliter se obstringat, non obligatur, sed, ea subducta, solus maritus tenetur. Vol. IV. P. V. O. 46. p. 66. & P. VI. O. 369. p. 606

Quando singula universitatis membra se in solidum, beneficio divisionis renunciando, obligarunt, nihil ipsis prodest adjecta clausula, de debito, juxta modum sexagenarum, nach den Schoffen, solvendo. Vol. V. P. VIII. O. 43. p. 689

Quando ex pluribus litis consortibus unus litem deferit, tenetur ad expensas reliquis pro ra-

ta restituendas, quamvis hi, se ipsum indemnem servaturos esse, promiserint. Vol. IV. P. VI. O. 408. p. 658

Correus expensas inquisitionis, quibus alter causam dedit, refundere haud tenetur, etsi hic non solvendo sit. Vol. V. P. VIII. O. 456. p. 740

Exceptio divisionis regulariter etiam in cambiis locum habet. Vol. IV. P. VI. O. 373. p. 610

Beneficium divisionis, etiam in Lusatia superiori, in cambiis locum habet. Vol. V. P. VII. O. 153. p. 306

Lib. XLV. Tit. III.

De Stipulatione Servorum.

Lib. XLVI. Tit. I.

De Fidejussoribus & Mandatoribus.

Qui periculum in se recipit, & instrumento cautionis se subscripturum esse, declarat, hoc ipso etiam sine scriptura, validam fidejussionem non contrahit. Vol. V. P. VII. O. 112. p. 234

Fidejussio filii familias pro patre valida est. Vol. II. P. III. O. 108 p. 239

Qui fidejussionem ad certum tempus expresse restrinxit, ultra id non tenetur, nisi intra
Fff fff illud

*inverrealis et
yaceat de hinc
ad summi in quibus
fideiuris si potuit*

l. c.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

illud debitor non solvendo
esse coeperit. Vol. II. P. III.
O. 107. p. 237

Fidejussio ad certum tempus fa-
cta hoc elapso, expirat nisi rei
debitor, vel fidejussor a credi-
tore interpellatus fuerit. Vol.
V. P. VII. O. 34. p. 90

Interruptio præscriptionis, ad-
versus debitorem, nocet et-
iam fidejussori, etsi is benefi-
cio excussionis renunciaverit.
Vol. V. P. VIII. O. 258. p. 476

Fidejussor, quamvis minimum
creditori solverit, a debitore
tamen per actionem cessam in-
tegrum debitum recte petit.
Vol. I. P. I. O. 297. p. 568

Remedio L. Si contendat. 28. ff.
de Fidejuss. locus haud est ad-
versus eum, qui instrumento
gvarentigionato innititur, si
exceptiones sint altioris inda-
ginis. Vol. VI. P. IX. O. 112.
p. 172

Emtor, cui exceptio simulatio-
nis adversus contractum com-
petit, venditorem, ex L. si
contendat. 28. ff. de Fidejusso-
ribus, recte provocat. Vol.
IV. P. V. O. 72. p. 115

In provocatione ex L. Si conten-
dat. 28. ff. de Fidejuss. eo dirigi
petitum debet, ut exceptiones
pro validis per sententiam ju-

dicentur. Vol. VI. P. X. O. 315.
p. 547

Remedium ex L. Diffamari 5 C. de
Ingen. manum. cum remedio
L. Si contendat. 28. ff. de Fidej.
confundi non debet. Vol. III.
P. IV. O. 139. p. 333

Beneficium excussionis etiam ter-
tio possessori rei specialiter op-
pignoratae competit. Vol. I.
P. I. O. 130. p. 179

Qui pro Principe aut fisco fide-
jussit, non gaudet beneficio or-
dinis. Vol. I. P. I. O. 152. p. 215

Quando debitor principalis ex-
cussus est, non statim execu-
tio contra fidejussorem fieri
potest, sed peculiaris actio con-
tra ipsum instituenda est. Vol.
I. P. II. O. 462. p. 926

Exceptionem excussionis Judex
ex officio haud supplet. Vol.
VI. P. IX. O. 212. p. 376

In fideicommissoria cautione
præstanda non præcise opus
est, ut fidejussor beneficio or-
dinis renunciaret. Vol. VI. P.
IX. O. 181. p. 308

Socii cum extraneo contrahen-
tes, beneficio divisionis non
gaudent. Vol. II. P. III. O. 79.
p. 192

Exceptio divisionis regulariter
etiam in cembis locum ha-
bet. Vol. IV. P. VI. O. 373.
p. 610

Lib.

*jure Sax. intra
3. menses l. c.*

Lib. XLVI. Tit. II.

De Novationibus & Delegationibus.

Novatio haud est, nisi animus novandi expressis verbis declaratus sit. Vol. IV. P. V. O. 85. p. 131

Quando foemina alienam obligationem in se novando suscepit, debitor non liberatur, sed pristina actione conveniri potest. Vol. V. P. VII. O. 89. p. 181

Pactum, de ineunda novatione, si altioris indaginis sit, frustra adversus documentum guaranteeatum, per modum actionis, praeveniendo in iudicium deducitur. Vol. IV. P. VI. O. 406. p. 653

De Cessione.

Quando cessionarium debitor pro suo creditore semel agnovit, compensationis exceptionem, quae ipsi adversus cedentem competit, frustra eidem objicit. Vol. V. P. VII. O. 182 p. 363

Poenae Legis Anastasianae locus haud est, quando venditor proprio motu emptorem rogavit, neque etiam in debitis liquidis & certis. Vol. I. P. I. O. 281. p. 289

Lib. XLVI. Tit. III.

De Solutionibus & Liberationibus.

Debitor Cambialis, ne praestita quidem cautione, ad solvendum cogi potest, si creditor ad extradendas literas Cambiales paratus haud sit. Vol. II. P. III. O. 85. p. 204

Qui creditori ignorans, bonis illius arresta imposita esse, solvit, denuoolvere haudquaquam tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 351. p. 586

Quando creditor a Magistratu debitum, eidem solutum, accipit, hoc ipso in id, ut in posterum quoque solutio eidem fiat, nequaquam consentire censetur. Vol. V. P. VIII. O. 446. p. 730

Creditoris creditori solvi non aliter potest, quam si debitum ejus sit liquidum. Vol. VI. P. X. O. 400. p. 720

Debitor, qui tutori, vel curatori, usuras solvit, regulariter securus est, etsi decretum Judicis haud accesserit. Vol. IV. P. V. O. 221. p. 352

In concursu creditorum nulli, reliquis invitis, regulariter prius satisfieri a Judice debet, quam lis de prioritare finita sit, etsi forte Decretum de solvendo in
Fff fff 2 rem

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- rem judicatam transferit. Vol. V. P. VIII. O. 271. p. 500
- Creditor, qui per certos annos usuras in moneta, in deterius mutata accepit, fortem in eadem moneta accipere haud tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 339. p. 560
- Creditor, qui fortem, citra protestationem, a debitore accepit, usuras ex mora deinceps seorsim petere nequit. Vol. IV. P. VI. O. 391. p. 638
- Mutuum, in thaleribus Imperialibus, Reichs-Thalern, datum, in iisdem speciebus restitui debet, etsi vox: Reichs-Münze, circa solutionis promissionem adhibita fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 366. p. 603
- Genus monetæ, in qua solutio pecuniæ, ex transactione debitæ, facienda, juxta tempus, quo illa inita est, exigenda debet. Vol. VI. P. IX. O. 152. p. 242
- Ordinatio Monet. de Anno 1559. etiam in Saxonia regulariter attendi debet. Vol. IV. P. V. O. 209. p. 334
- Quando singula universitatis membra se in solidum, beneficio divisionis renunciando, obligarunt, nihil ipsis prodest clausula, de debito, juxta modum sexagenarum, nach den Schocken, solvendo. Vol. V. P. VIII. O. 413. p. 689
- Solutio debiti, quæ ex beneplacito debitoris pendet, ab heredibus demum cum effectu peti potest. Vol. II. P. III. O. 113. p. 246
- Debitor, qui se proxime, ehestens, soluturum promisit, in Saxonia post termini Saxonici lapsum in mora esse intelligitur. Vol. V. P. VII. O. 187. p. 373
- Debitor, qui mutuum ad sexennium contractum, ad petitionem creditoris, definito spatio faciendam, restituere promisit, primo statim anno ad solutionem cogi potest. Vol. VI. P. IX. O. 37. p. 93
- Quando creditori pignus sub pacto antichretico ad certum tempus traditum est, ipsi invito, ante hujus lapsum, debitum offerri nequit. Vol. I. P. II. O. 411. p. 782
- Debitor, qui, creditore absente, solutionem differt, a cursu usurarum haud liberatur, quamvis pecunia usus haud sit. Vol. III. P. IV. O. 109. p. 285
- Qui creditorem ad concedendam debitori dilationem dolo induxit, ad damnum inde ortum resarciendum conveniri potest. Vol. II. P. III. O. 153. p. 455
- Debitor, qui marito tanquam legitimo

*scil. para-
phrasis
h.c.* legitimo administratori bono-
rum uxoris solvit, non libera-
tur, nisi uxor consentiat. Vol.
I. P. I. O. 258 p. 509

In Saxonia Elect is, qui post acce-
ptum monitorium, vel præce-
ptum de non solvendo, nihilo-
minus creditori suo solvit, ad
restitutionem simpliciter tene-
tur. Vol. V. P. VIII. O. 252. p. 463

Quando debitor, cum non ampli-
us solvendo est, etsi ante mo-
tum concursum, uni credito-
rum solvit, hoc alii, qui potiori
jure gaudent, reperere que-
unt. Vol. V. P. VIII. O. 293. p. 535

Quando uni creditorum ex massa
concurfus, debitum, præstita
cautione, solvitur, actiones ce-
dere haud tenetur. Vol. VI.
P. X. O. 495. p. 902

Quando creditor partem promissæ
dotis se accepisse in apocha
fatetur, solutio in sortem, non
in usuras cedit. Vol. I. P. I. O.
296. p. 567

Creditor in dubio probare haud
tenetur, quod solutio in usuras
facta sit. Vol. VI. P. IX. O. 96.
p. 150

Qui ostendit, se tribus proximis
annis solvisse, retro etiam sol-
visse præsumitur, quoad con-
trarium probari nequit. Vol.
V. P. VIII. O. 287. p. 524

Probatio solutionis per conjectu-

ras, in processu executivo lo-
cum non habet. Vol. VI. P. X.

O. 454 p. 803

Post 30. dierum lapsum, adversus
apocham, ne quidem in Duca-
tu Magdeburgico, iusjurandum
deferri potest. Vol. VI. P. X.
O. 411. p. 743

Exceptio præscriptionis adversus
apocham creditoris non minus
mandatario solutionis, quam
ipsi debitori competit. Vol. I.
P. II. O. 456. p. 915

In Saxonia Electorali exceptio so-
lutionis in cambio indossato
adversus indossatarium, per
modum reconventionis, in ju-
diciu deduci nequit. Vol. VI.
P. IX O. 204. p. 364

Remissio debiti valet, etsi a debi-
tore acceptata haud sit. Vol. V.
P. VIII. O. 391. p. 657

Debitor datione in solutum, quæ
ex necessitate fit, hodienu, in-
vito creditore, uti potest. Vol.
IV. P. V. O. 69. p. 110

Assignatio regulariter solutionis
vice haud fungitur. Vol. V. P.
VII. O. 181 p. 362

Lib. XLVI. Tit. IV.

De Acceptilatione.

Lib. XLVI. Tit. V.

De Prætoriiis Stipulati-
onibus.

Fff fff 3

Lib.

Lib. XLVI. Tit. VI.

Rem Pupilli vel Adolescentis
salvam fore.

Hodie, ne testamentarius quidem
tutor, a cautione immunis est.
Vol. IV. P. V. O. 156. p. 239

Lib. XLVI. Tit. VII.

Judicatum Solvi.

Cautio de judicato solvendo, et-
iam ad expensas, per sententi-
am adjudicatas, pertinet. Vol.
VI. P. X. O. 259. p. 455

Lib. XLVI. Tit. VIII.

Ratam Rem haberi & de
Ratihabitione.

Solus curator foeminae pro ab-
sentibus litis; consortibus jura-
to cavere nequit. Vol. V. P.
VII. O. 21. p. 72

Præstatio cautionis de rato non
admittenda, nisi cavens immo-
bilia possideat. Vol. V. P.
VII. O. 118. p. 240

In actione injuriarum movenda
nemo regulariter cum cautione
rati pro actore admittitur. Vol.
I. P. I. O. 243. p. 494

In præstanda cautione rati, opus
non est, ut bona immobilia
Magistratus auctoritate judicia-
liter oppignorentur. Vol. IV.
P. VI. O. 354. p. 488

In foro Saxonico post sententiam
definitivam, quando acta pro-
curatoris ob mandati vitium
impugnantur, non licet domi-
nio ratum habere, quod ge-
stum est. Vol. I. P. I. O. 257.
p. 508

Effectus cautionis de rato est præ-
statio ejus, quod inter est, si ra-
tihabitio secuta non fuerit.
Vol. I. P. I. O. 147. p. 207

Qui alterius nomine sine specia-
li mandato transigit, non te-
netur ad id, quod interest, et-
si de rato caverit. Vol. IV. P.
VI. O. 359. p. 593

Quando confors litis pro se, &
cum cautione rati pro absenti-
bus, jusjurandum super articu-
lis probatorialibus in termino
desert, atque adversarius ad hos
respondet, absentes expensas
termini refundere haud tenen-
tur. Vol. IV. P. VI. O. 426.
p. 679

Maritus vi præstitæ cautionis de
rato, nomine uxoris, valide
haud transigit, etsi judicialis
auctoritas accesserit. Vol. IV.
P. VI. O. 358. p. 592

Jus de rato cavendi, affinibus in-
dultum, soluta affinitate extin-
guitur. Vol. I. P. II. O. 381.
p. 722

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Lib. XLVII. Tit. I.

De Privatis delictis.

Rotulorum, qui a Notario confecti sunt, regulariter nulla ratio in criminalibus habetur. Vol. VI. P. IX. O. 177. p. 300

Lib. XLVII. Tit. II.

De Furtis.

Pro furto violento hodie non reputatur, nisi quod vi armata commissum. Vol. VI. P. IX. O. 182. p. 308

Judex, qui iusto majores sportulas a litigantibus capit, furti reus haud est. Vol. V. P. VII. O. 189. p. 376

Qui privilegium alterius violat, hoc ipso furti crimen non incurrit. Vol. V. P. VIII. O. 472. p. 785

Conductor opus non habet, ut contra furem agat, quando citra ipsius culpam res conducta furto oblata est. Vol. III. P. IV. O. 81. p. 244

Res furtiva domino, sine refusione sumtuum inquisitionis, restitui debet. Vol. V. P. VIII. O. 430. p. 705

Res furtivæ illis, quibus ablatæ sunt, absque prævia probatione, vel jurata ostensione domini, restitui debent. Vol. VI. P. IX. O. 78. p. 133

*Sufficiat
tam possessione docuisse.*

Jure Saxonico res furtiva, quæ apud furem vel prædonem, poena affectum, reperta est, post annum & diem, si dominus non appareat, Judici cedit. Vol. V. P. VIII. O. 431. p. 706

Sola scientia furti commissi, si hoc Magistratui revelatum haud sit, etiam in Saxonia Electorali regulariter extra poenam est. Vol. IV. P. VI. O. 269. p. 460

Qui furi consilium speciale, idemque instructorium dedit, neque de lucro participavit, tantum poenam extraordinariam incurrit. Vol. VI. P. IX. O. 50. p. 106

Mandatum Elect. Sax. de Ann. 1719. d. 27. Jul non recte intelligunt Judices, qui putant, propter qualemcunque violentiam, in furto committendo adhibitam, responsionem rei ad articulos inquisitionales omitti posse. Vol. IV. P. V. O. 1. p. 1

Ad poenam capitalem non sufficit quæcunque violentia in furto commissa, sed seditiosa esse debet. Vol. II. P. III. O. 206. p. 551

Pœna suspendii in furto qualificato non aliter locum habet, quam si effractio vel ascensio violenta fuerit. Vol. II. P. III. O. 161. p. 475

In

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

In poena capitali propter furtum infligenda, verum rei pretium, non spes lucri futuri, attendi debet. Vol. VI. P. IX. O. 71. p. 129

In furto domestico, a persona conjuncta admissio, etiam hodie in Sax. Elect. poena ordinaria locum non habet. Vol. IV. P. VI. O. 458. p. 730

Extra Saxoniam Electoralem, propter tertium furtum, etsi parvum sit, suspendii poena locum habet. Vol. V. P. VIII. O. 283. p. 517

In suspendii poena, furi dictanda, illius solum damni, quod is, qui furtum passus est, non vero, quod tertius ex eo sensit, ratio habetur. Vol. VI. P. IX. O. 101. p. 162

Qui res ex ædibus furtim subductas, quarum valor quinque aureos, aut in Sax. Elect. hodie 12. Imperial. & 12. gross æquat, alteri foras expectanti asportandas tradidit, suspendio puniendus est, etsi ipsius rata infra istam quantitatem fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 460. p. 731

Receptatores furum, etsi directo nihil participaverint de furto, tamen hodie in Sax. Elect. suspendii poena afficiuntur. Vol. IV. P. VI. O. 492. p. 823

Pœna suspendii regulariter lo-

cum non habet in furto, quod a trituratoribus circa frumentum commissum est. Vol. IV. P. V. O. 103. p. 155

Pœnitentia furti, & rei ablatae restitutio, etiam in Saxonia Electorali hodie a poena suspendii liberat, si modo fiat ante inquisitionem, siue generalis illa, siue specialis fuerit. Vol. III. P. IV. O. 225. p. 580

Remissio domini rei furtivæ a poena suspendii furem liberat, quamvis singula, quæ admisit furta, poenam suffigationis mereantur. Vol. III. P. IV. O. 212. p. 543

Confessio, ante responsionem ad articulos facta, a poena ordinaria furem liberat, etsi circumstantias quasdam reticuerit. Vol. VI. P. IX. O. 131. p. 196

Lib. XLVII. Tit. III.

De Tigno Juncto.

Lib. XLVII. Tit. IV.

Si is, qui Testamento Liber esse iussus erit, post mortem domini, ante aditam hereditatem surripuisse aut corripuisse quid dicetur.

Lib. XLVII. Tit. V.

Furti adversus Nautas, Caupones, Stabularios.

Lib.

*dis. l. q. de domi
nq. l. a. f. l. l. l. l.
d. l. l. l. l. l. l. l.*

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Lib. XLVII. Tit. VI.

Si Familia Furtum fecisse dicatur.

Lib. XLVII. Tit. VII.

Arborum furtim cæsarum,
(scil. nomine, quomodo
agatur.)

Lib. XLVII. Tit. VIII.

Vi Bonorum Raptorum &
de Turba.

Qui alteri rem propria autoritate aufert, hodiernum in pœnam decreti D. Marci incidit.
Vol. I. P. I. O. 203. p. 360

Ad amissionem crediti, ex Edicto D. Marci, simplex arrestum, & abusus jurisdictionis haud sufficiunt. Vol. IV. P. VI. O. 281. p. 461

Affine, Edictum D. Marci.

Possessionem fundi ex lege conventionis, propria autoritate apprehendere licet, si alter haud resistat. Vol. VI. P. IX. O. 150. p. 234

Emtor, qui rem venditam propria autoritate, sine venditoris consensu occupat, spolium committit. Vol. III. P. IV. O. 250. p. 628

Lib. XLVII. Tit. IX.

De Incendio, Ruina, Naufragio, Rate, Nave expugnata.

Incendium non præsumitur culpa, sed casu fortuito ortum esse, adeoque illam allegans eandem probare tenetur. Vol. I. P. I. O. 200. p. 359

Qui domum, licet ab aliis ædibus longissime remotam, incendit, ultimo supplicio punitur. Vol. VI. P. IX. O. 12. p. 14

Ad incendiarium, a pœna capitali liberandum, non sufficit, quod minimum damnum dare voluerit, & contra ipsius intentionem flamma latius grafata sit. Vol. VI. P. IX. O. 176 p. 296

Incendiarius aliquando, habitatione circumstantiarum, non tantum extraordinaria, sed & simplici carceris pœna, coerceri potest. Vol. IV. P. V. O. 250. p. 434

Lib. XLVII. Tit. X.

De Injuriis & Famosis Libellis.

Actio injuriarum non prius locum habet, quam causa principalis, unde illa dependet, finita sit. Vol. II. P. III. O. 164. p. 480

Ggg ggg

Actioni

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Actiōi injuriarum locus est,
propter arrestum, sine causa im-
positum, licet non impetratum
sit. Vol. V. P. VIII. O. 373
p. 634

Vocabulum: Psuscher, cum veri-
tate adhibitum, non semper a-
ctiōi injuriarum locum facit.
Vol. III. P. IV. O. 220. p. 572

Opifex injuriam sibi, certo cri-
mine objecto, illatam vindica-
re tenetur. Vol. II. P. III. O.
187. p. 521

**Propter epitaphia aliaque monu-
menta,** dolose remota, aut cor-
rupta, familiae defuncti actiō in-
juriarum competit. Vol. IV.
P. VI. O. 419. p. 679

Propter injuriam, famulo aut an-
cillae illatam, Domino actiō in-
juriarum competit, si eandem
in ipsius contumeliam factam
esse, appareat. Vol. IV. P. VI. O.
433. p. 695

Judex, qui ad transigendum par-
tes cogit, injuriarum actiōe
conveniri potest. Vol. I. P. I.
O. 211. p. 424

Judex, qui sine indicibus inquisito-
rie contra aliquem ob delictum
procedit, actiōe injuriarum
conveniri potest. Vol. I. P. I.
O. 50. p. 64

Collegium opificum, quod sine
justa causa membrum exclu-
dit, actiōe injuriarum eidem

tenetur. Vol. VI. P. X. O. 402.
p. 726

Qui jusjurandum, super facto fa-
moso sibi delatum, non exacto
calumniæ juramento præstitit,
actiōe injuriarum deferentem
convenire nequit. Vol. I. P. I.
O. 129. p. 179 *aliqui præstito juram. cal.
locū habere dt.*

Maritus ab uxore, quam adulterii
ream egit, actiōe injuriarum
conveniri nequit. Vol. I. P. II.
O. 376. p. 698

Fœminæ, quæ marito impotenti
ignorans nupsit, adversus il-
lum ad interesse, non vero a-
ctiō injuriarum competit. Vol.
IV. P. V. O. 99. p. 151

Prudenter & circumspecte agere
debent Verbi Divini Ministri,
si in specialia Parochianorum
suorum delicta inquirant, ne hi
periculum famæ hac via incur-
rant. Vol. V. P. VII. O. 186.
p. 370

Injuriarum actiōi locus est, li-
cet injurians in persona erra-
verit. Vol. I. P. II. O. 486. p. 953

Fiscalis, qui ob factum illicitum
ex officio aliquem accusat, &
succumbit, injuriarum actiōe
regulariter conveniri nequit.
Vol. I. P. II. O. 364. p. 612

**Qui falsæ mensuræ alterum insi-
mulat,** & rei veritatem osten-
dit, actiōe injuriarum haud te-
netur, etsi, eadem quinquam
læsū

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- læsum esse, probare nequeat. Vol. IV. P. V. O. 89. p. 136
- Qui delictum adversus alterum denunciat, eundemque ad purgatorium gravat, actione injuriarum conveniri nequit, etsi hic innocens repertus fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 282. p. 471
- Reo non datur regressus adversus denunciantem, a quo ad effectum specialis inquisitionis gravatus est. Vol. V. P. VII. O. 56. p. 131
- Qui in causa injuriarum ad summariam responsionem sub poena confessi & convicti citatus in termino, illius loco, permittente Judice, denunciantis contumaciam tantum accusat, pro confesso & convicto haberi nequit. Vol. V. P. VIII. O. 337. p. 606
- Potest aliquando Judex Advocatum, qui injuriis & verbis contumeliosis in suis scriptis usus est, sine prævia responsione, ohne Vernehmung, arbitrarie punire. Vol. V. P. VII. O. 207. p. 403
- Injuria scripta puniri debet secundum jura loci, ubi insinuata est. Vol. V. P. VII. O. 137. p. 269
- Quando plures subito aliquem fustibus lethaliter percusserunt, regulariter omnes extra ordinem puniuntur. Vol. III. P. IV. O. 13. p. 137
- Dubium est, an poena in §. 3. Mandat. de Duell. de Ann. 1712. definita, etiam tunc locum habeat, quando Judex ejus conditionis est, ut inter personas in §. 1. definitas, referri nequeat. Vol. IV. P. VI. O. 296. p. 494
- Dubium est, an dispositio §. 25. Mandati Electoralis Saxon. de Duellis, pertineat etiam ad rusticos, quocunque modo se provocantes. Vol. V. P. VII. O. 164. p. 322
- Propter injurias verbales, etsi haud atroces sint, criminaliter agi potest. Vol. IV. P. VI. O. 486. p. 807
- Libellus in actione injuriarum propterea ineptus haud est, quod pater se defensorio nomine pro filiofamilias experiri dicat. Vol. VI. P. X. O. 406. p. 734
- Actio injuriarum cum actione L. Aquiliæ recte cumulatur. Vol. III. P. IV. O. 88. p. 257
- In probandis injuriis, etiam secundum Jus Lubecense, jurando purgatorio locus est. Vol. VI. P. X. O. 437. p. 781
- Fatale oëtidui, intra quod oblatio ad jurandum in Sax. Elect. fieri debet, non pertinet hodie ad causas

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- causas injuriarum. Vol. IV. P. VI. O. 282 p. 463
- Etsi quis in Sax. Elect. hodie in causa injuriarum initio testes nominaverit, si tamen hi reum non gravent, nihilominus ad juratam denunciationis suae confirmationem admittendus est. Vol. V. P. VIII. O. 378. p. 637
- In causa injuriarum neque mandato cum, vel sine clausula, neque juramento in litem locus est. Vol. IV. P. VI. O. 487. p. 808
- In actione injuriarum movenda, nemo regulariter cum cautione rati admittitur. Vol. I. P. I. O. 243. p. 494
- In causa injuriarum adhuc hodie in foro Saxonico actio aestimatoria, nec non defensio conscientiae per probationes locum habet. Vol. II. P. III. O. 126. p. 372
- In causis injuriarum neque actio aestimatoria neque defensio conscientiae per probationes in Saxon. Elect. locum habet. Vol. III. P. IV. O. 56. p. 189. p. 813
- Quanta pecuniae summa, pro injuria illata actori adjudicari debeat, ab arbitrio Judicis pendet. Vol. IV. P. VI. O. 488. p. 813
- Actio injuriarum aestimatoria, cum persecutione criminali, usu fori recte cumulatur. Vol. V. P. VIII. O. 441. p. 721
- Actio injuriarum aestimatoria, nunquam tollitur per declarationem, lite nondum contestata, factam. Vol. VI. P. X. O. 350. p. 624. *dictum in Sax. l. c.*
- Declaratio honoris, Ehren-Erklärung, in actione injuriarum heredibus etiam per procuratorem fieri potest. Vol. I. P. I. O. 30. p. 44. *quia injuriatus abest. l. c.*
- Recantatio injuriarum per sententiam injuncta, a quovis, non spectata ejus conditione, solenniter facienda est. Vol. I. P. I. O. 109. p. 151
- Heres, intuitu injuriae, defuncto illatae, deprecationem recte petit. Vol. VI. P. X. O. 342. p. 614. *quia l. c. p. 614. p. 614. l. c.*
- Injuriae verbales, itemque reales leviores, nequidem post Mandatum Elect. Sax. de Duell de Ann. 1712. post anni lapsum vindicari queunt. Vol. IV. P. V. O. 186. p. 295
- In Saxonia Judex injurias reales, quarum coercitio ad inferiorem jurisdictionem pertinet, post anni lapsum aequae ac verbales ex officio punire nequit. Vol. I. P. I. O. 56. p. 73
- Exceptio praescriptionis non minus Jure Civili, quam Saxónico, a

co, a Iudice ex officio attendenda est. Vol. I. P. I. O. 294. p. 565. *et l. 3. C. de p. s. 30. l. 4. C. de p. s. 30. l. 4.*

Per conversationem familiarem remissa censetur injuria, quamvis ille, qui eam passus est, animum remittendi abfuisse, jurare velit. Vol. I. P. I. O. 137. p. 194.

Veritas convitii objecti ab actione injuriarum non liberat. Vol. I. P. I. O. 304. p. 576.

Remissio injuriæ ejus poenam non minuit. Vol. V. P. VIII. O. 353. p. 617.

De L. Diffamari 5. C. de Ingen. Manum.

Ad obtinendum processum ex L. Diffamari per documenta vel testes diffamatio demonstranda est, nec jurisjurandi de latio locum habet. Vol. I. P. I. O. 228. p. 478.

Actio principalis non præcisè in Judicio diffamationis instituenda, sed electio diffamantis est, ubi experiri velit, nisi aliud per rem judicatam expresse injunctum sit. Vol. I. P. I. O. 211. p. 424.

Provocatus ex L. Diffamari 5. C. de Ingen. Manum. electionem habet, utrum actionem princi-

palem in foro diffamationis, an coram ordinario diffamati Judicio movere velit. Vol. IV. P. V. O. 109. p. 161.

Remedio ex L. Diffamari contra possessorem locus haud est. Vol. I. P. I. O. 227. p. 477. & O. 319. p. 585. *quia per se tenet quod cum in iudicio non potest probandi s. e.*

Clericus etiam ex L. Diffamari 5. C. de Ingen. Manum. in quocunque Judicio conveniri potest. Vol. I. P. I. O. 314. p. 589.

Qui rem ab altero possessam jure proprietatis ad se pertinere prætendit, ab eodem ex L. Diffamari 5. C. de Ingen. Manum. provocari potest. Vol. II. P. III. O. 249. p. 628.

Propter spoliū, per modum exceptionis objectum, durante lite, provocatio ex L. Diffamari locum non habet. Vol. VI. P. X. O. 344. p. 616.

Provocatio ex L. Diffamari 5. C. de Ingen. Manum. cum actione injuriarum recte cumulatur, quando diversa capita pro objectis habent. Vol. IV. P. V. O. 12. p. 23.

Si is, qui provocatus ex L. Diffamari petat, ut diffamans actionem intra duplicatum terminum Saxonicum restituat, aut probet, huic invito brevior terminus

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

terminus definiri nequit. Vol.
I. P. I. O. 315. p. 589
Modum procedendi in processu
ex L. Diffamari 5. C. de Ingen.
Manum. quam fieri potest, ma-
xime a Iudice restringi par est.
Vol. I. P. I. O. 334. p. 621

De L Si Contendat 28. ff. de Fidejuss.

Remedium ex L. Diffamari 5. C.
de Ingen. Manum. cum reme-
dio L. Si Contendat 28. ff. de
Fidejuss. confundi non debet.
Vol. III. P. IV. O. 139. p. 333

Qui alterum provocat, ex L. Si
Contendat 28. ff. de Fidejuss. ci-
tra ineptitudinem libelli im-
positionem perpetui silentii petit.
Vol. I. P. II. O. 487. p. 953.

Lib. XLVII. Tit. XI.

De Extraordinariis Crimi- nibus.

In crimine procurati, per medi-
camenta noxia, abortus, poena
capitalis non aliter dictari de-
bet, quam si constet, necem
partus ex illis secutam esse.
Vol. III. P. IV. O. 183. p. 494

Lib. XLVII. Tit. XII.

De Sepulchro Violato.

Pœna centum aureorum, aut de-
cem pondo auri, propter vio-

latum sepulchrum, in foro ho-
die non præcise attendi solet.
Vol. V. P. VII. O. 16. p. 66

Propter epitaphia, aliaque monu-
menta, dolose remota, aut cor-
rupta, familiæ defuncti actio in-
juriarum competit. Vol. IV.
P. VI. O. 419. p. 679

Lib. XLVII. Tit. XIII.

De Concussione.

Lib. XLVII. Tit. XIV.

De Abigeis.

Lib. XLVII. Tit. XV.

De Prævaricatione.

Nihil impedit, quo minus vendi-
tor mulieris, quæ rem emit,
curator esse queat ad actum,
quo possessionem apprehen-
dit. Vol. IV. P. V. O. 90. p. 137

Lib. XLVII. Tit. XVI.

De Receptatoribus.

Lib. XLVII. Tit. XVII.

De Furibus Balneariis.

Lib. XLVII. Tit. XIX.

De Effractoribus & Expila- toribus.

Pœna suspendii in furto qualifi-
cato non aliter locum habet,
quam si effractio vel ascensio vi-
olenta fuerit. Vol. II. P. III. O.
161. p. 475

Lib.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Lib. XLVII. Tit. XIX. Expilatæ Hereditatis.

Conjux, propter crimen expilatæ hereditatis admissum, portionem statutariam haud amittit. Vol. IV. P. VI. O. 491. p. 821
Propter crimen expilatæ hereditatis adversus conjugem ex officio temere procedi haud debet. Vol. IV. P. VI. O. 490. p. 818

Quando graves circumstantiæ doli exclusivæ, concurrunt, ad specialem inquisitionem ex capite expilatæ hereditatis, deveniendum haud est. Vol. VI. P. X. O. 288. p. 502

Lib. XLVII. Tit. XX. Stellionatus.

Lib. XLVII. Tit. XXI. De Termino Moto.

Terminorum, imprimis territorialium, motio est factum, speciali inquisitione dignum. Vol. V. P. VII. O. 172. p. 335

Lib. XLVII. Tit. XXII. De Collegiis & Corporibus.

Collegia a Principe haud confirmata, pro illicitis habentur. Vol. V. P. VII. O. 201. p. 395

Lib. XLVII. Tit. XXIII.

De Popularibus Actionibus.

Lib. XLVIII. Tit. I.

De Publicis Judiciis.

Casus criminales, Peinliche Fälle, regulariter accipiendi sunt de illis, ubi de pœna corporis afflictiva agitur. Vol. IV. P. V. O. 203. p. 323

In pœnis, præsertim capitalibus, infligendis, corporis delicti ratio imprimis haberi debet. Vol. III. P. IV. O. 4. p. 54

Testibus, de delicto deponentibus, præferim si causa capitalis sit, non habetur fides, nisi tempus, quo illud commissum, cum omnibus circumstantiis specificè designent. Vol. IV. P. V. O. 120. p. 173

Rotuli, a Notariis confecti, non semper in criminalibus locum inveniunt. Vol. III. P. IV. O. 146. p. 428. & Vol. VI. P. IX. O. 177. p. 300

Lib. XLVIII. Tit. II.

De Accusationibus & Inscriptionibus.

Judici fas haud est, sententiam, pro reo in criminalibus latam, suppressere, & novam ab alio Collegio Juridico expetere. Vol. V. P. VIII. O. 267. p. 491

Intuitu

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Intuitu delicti, a defuncto admissi, de quo criminaliter agitur, heres non tenetur, nisi ille ad multam, dum viveret, jam condemnatus sit, vel ad heredem aliquid ex delicto pervenerit. Vol. V. P. VII. O. 15 p. 64

Fiscalis, qui ob factum illicitum ex officio aliquem accusat, & succumbit, injuriarum actione regulariter conveniri nequit. Vol. I. P. II. O. 364 p. 672

Rotulorum, qui a Notario confecti sunt, regulariter nulla ratio in criminalibus habetur. Vol. VI. P. IX. O. 177. p. 300

Banni processus apud Saxones etiam contra juratum administratorem locum habet, quando sufficiens ad suspendii poenam quantitas in propriam utilitatem ab eo dolose conversa est. Vol. III. P. IV. O. 181. p. 492

De Denunciationibus.

Regulariter nemo ad denunciandum crimen admissum tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 347. p. 613

Qui delictum denunciat, post adminicula Judici suppeditata ad ulteriorem ejus probationem haud tenetur. Vol. II. P. III. O. 214. p. 566

Qui propter publicum interesse aliquid adversus alterum Ma-

gistratui denunciat, partes actoris in ea causa suscipere haud tenetur. Vol. III. P. IV. O. 216. p. 566

Ut in causis denunciationum fiscalis, de prorogatione termini certior reddatur, opus haud est. Vol. V. P. VIII. O. 389. p. 653

Capita denunciationis reo petenti ante summariam responsionem quandoque merito communicantur. Vol. IV. P. V. O. 112. p. 163

Dubium est, an hodie in Sax Elect. injurianti, ad summariam responsionem citato, copia denunciationis, sine discrimine, denegari debeat. Vol. IV. P. V. O. 122. p. 179

Qui delictum adversus alterum denunciat, eundemque ad purgatorium gravat, actione injuriarum conveniri nequit, etsi hic innocens repertus fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 282. p. 471

Denunciatio partis offensae, jurejurando confirmata, reum ad purgatorium gravat. Vol. VI. P. IX. O. 221. p. 394

Quando is, qui delictum adversus alterum denunciat, ad juratam denunciationis suae confirmationem per sententiam admissus, sed postea ab eadem exclusus fuit, ad expensarum refusionem

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- sionem haud tenetur. Vol. V. P. VIII. O. 367 p. 629
 Vitium nullitatis hoc ipso non committitur, quod denunciatus ad inrotationem Actorum citatus haud est. Vol. V. P. VIII O. 462. p. 746
 Nuda inculpatio socii criminis nullum idoneum indicium ad inquirendum facit. Vol. III. P. IV. O. 148. p. 354
 Quænam indicia ad specialem inquisitionem sufficere debeant, prudentis Judicis arbitrio æstimari debet. Vol. VI. P. X. O. 478 p. 853
 Sola inculpatio foeminae solutæ, quæ a marito se imprægnatam dicit, sufficiens inquisitioni, contra hunc instituendæ, aut purgatorio eidem dictando, indicium non præbet. Vol. IV. P. V. O. 117. p. 170
 Judex, qui sine indicibus inquisitorie contra aliquem ob delictum procedit, actione injuriarum conveniri potest. Vol. I. P. I. O. 50. p. 64
 Terminorum, imprimis territorialium, motio est factum, speciali inquisitione dignum. Vol. V. P. VII. O. 172. p. 335
 Reo non datur regressus adversus denunciantem, a quo ad effectum specialis inquisitionis gravatus est. Vol. V. P. VII. O. 56. p. 131
 Contra eum, qui perjurium commisit, inquisitio recte instituitur, quamvis jusjurandum a parte delatum fuerit. Vol. IV. P. V. O. 141. p. 216
 Processus inquisitorius adversus reum in foro delicti recte instituitur, etsi is absens sit. Vol. V. P. VIII. O. 380. p. 638
 Inquisitio ob usurariæ pravitatis crimen præjudicialis haud est, intuitu causæ civilis. Vol. V. P. VII O. 177 p. 352
 Magistratus transigendo cum reo, eundem ab inquisitione liberare nequit. Vol. VI. P. X. O. 418. p. 753
 In inquisitionibus contumax pro confesso & convicto haberi nequit, nisi responsio ad articulos, in Actis formatos, per citationem, integrum terminum Saxonicum complexam, ipsi injuncta fuerit. Vol. I. P. I. O. 31. p. 45
 Reus, propter specialem, in qua hæret, inquisitionem, non semper, præsertim extra Saxoniam, ab officio suspendendus est Vol. II. P. III. O. 58. p. 145
 Inquisitioni, in causa stupri violenti, demum vicennio præscribitur. Vol. IV. P. VI. O. 412. p. 672
 Hhh hhh

De Sumtibus Inquisitionis.

Correus expensas inquisitionis, quibus alter causam dedit, refundere haud tenetur, etsi hic non solvendo sit. Vol. V. P. VIII. O. 456 p. 740

Subditi, qui restitutionem sumtuum criminalium, der peinlichen Unkosten, pacto in se receperunt, tenentur etiam de illis, qui in inquisitionem facti sunt. Vol. VI. P. IX. O. 22. p. 53

Etsi is, qui torturam sustinuit, propter aliud delictum, quod statim initio confessus est, puniatur, non tamen in omnes expensas condemnari potest. Vol. VI. P. X. O. 304. p. 533

Qui iuramentum purgatorium præstitit, in expensas tum demum condemnandus est, si per factum aliquod illicitum causam inquisitioni dederit. Vol. I. P. I. O. 197. p. 342

In Saxonia Electorali hodie, qui ad iurjurandum purgatorium gravatus est, ad expensas inquisitionis tenetur, etsi illud non causam principalem, sed tantum indicium, concernat. Vol. IV. P. VI. O. 331. p. 541

Maritus uxori, in inquisitione hærenti, sumtus ad ipsius defensionem suppeditare tenetur. Vol. III. P. IV. O. 179. p. 489

Inquisitus in foro Saxonico ad restitutionem expensarum inquisitionis tenetur, quando poena corporis afflictiva per sententiam dictata quidem, sed ex gratia Principis remissa est. Vol. II. P. III. O. 52. p. 118

Reo ante condemnationem mortuo, heres sumtus, in inquisitionem factos, restituere non tenetur. Vol. IV. P. V. O. 101. p. 153

Possessio vel quasi juris exigendi a subditis sumtus, in inquisitionem factos, intuitu civium, eorumque liberorum, exercita, ad extraneos extendi haud debet. Vol. IV. P. V. O. 54. p. 78

Territio verbalis reum non semper a refusione expensarum liberat. Vol. II. P. III. O. 230. p. 593

Qui torturam sustinuit, hodie, etiam post Mandatum Reg. & Elect. Sax. de Ann 1717. a restitutione sumtuum inquisitionis immunis est. Vol. IV. P. V. O. 192. p. 306

Qui poenam corporis afflictivam sustinet, propter delictum, ante Mandatum Anno 1719. promulgatum, adhuc hodie in Saxonia, ab expensarum refusione immunis est. Vol. VI. P. X. O. 440. p. 787

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Libellus, tanquam ineptus, rejicitur, in quo Magistratus a subditis, ut delinquentes custodiant, & sumtus inquisitionis refundant, nullo speciali fundamento allegato, postulat. Vol. VI. P. IX. O. 168. p. 284

De Defensione.

Defensio nemini, in quocunque crimine, regulariter denegari solet. Vol. V. P. VIII. O. 274. p. 504

Ei, qui adversus sententiam, qua pro confesso & convicto declaratus est, in integrum restituitur, defensio pro avertenda inquisitione, deficientibus aliis indiciis, denegari nequit. Vol. V. P. VIII. O. 471. p. 784

Quamvis reus per juratam testimonium depositionem gravatus sit, defensio tamen pro avertenda inquisitione nihilominus eidem aliquando concedi debet. Vol. II. P. III. O. 57. p. 142

Defensori, qui pro tortura a reo avertenda laborat, interrogatoria, ad quæ is examinandus est, regulariter communicari haud debent. Vol. IV. P. V. O. 123. p. 183

Utrum reo pro avertenda inquisitione defensio permitti debeat, a Judice ex indiciorum gra-

vitae aestimari debet. Vol. III. P. IV. O. 144. p. 345

Iniquum postulatum est, ut inquisitus testes nominet, & copiam documentorum Judici prius edat, quam defensio ipsi concessa, & ab eodem suscepta fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 413. p. 673

Pactum, quo quis alteri defensionem promittit, tacitam clausulam: Nisi Superior prohibeat, continere intelligitur. Vol. VI. P. IX. O. 158. p. 262

Denuncianti regulariter haud permittitur, ut inquisiti defensionem refutet. Vol. IV. P. V. O. 100. p. 152

Lib. XLVIII. Tit. III.

De Custodia & Exhibitione Reorum.

Incarceratio personæ, imprimis honestioris, nonnisi in gravi delicto, & ubi prægnantia indicia eandem premunt, regulariter locum habet. Vol. VI. P. X. O. 470. p. 834

Pœna carceris in Mandato Regio de duellis & propria vindicta de Ann. 1712. §. 19. sancita, in Clericis locum non habet. Vol. III. P. IV. O. 54. p. 186

Creditor cambialis, qui ad arrestum personale adversus debitorem agit, mercedem custodibus

dibus solvere haud tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 129. p. 192
 Creditor debitorem incarcerationem, licet cambialem, non nisi in subsidium alere tenetur. Vol. III. P. IV. O. 129. p. 312
 Uxor maritum pauperem, arresto detentum, alere tenetur. Vol. VI. P. IX. O. 185 p. 316
 Diuturnitas carceris non semper ac indistincte ad poenam mitigandam facit. Vol. II. P. III. O. 159. p. 472
 Si reus, vinculis detentus, aufugerit, commentariensis, eidem custodiendo datus, jurejurando se, intuitu doli & culpæ, purgare tenetur. Vol. IV. P. VI. O. 441 p. 708
 Poena injustæ incarcerationis, Jure Saxonico statuta, etiam a privato, ad cujus instantiam quis in domo appositis custodibus detentus fuit, solvi debet. Vol. I. P. I. O. 7. p. 14
 Emenda, Jure Saxonico propter injustum carcerem statuta, ab usu haud recessit. Vol. II. P. III. O. 15. p. 43
 Ad emendam Saxoniam non tenetur, qui Judicis arbitrio reliquit, utrum carcerem decernere vellet. Vol. V. P. VIII. O. 339. p. 608

Lib. XLVIII. Tit. IV.

Ad Legem Juliam Majestatis.

Ut crimen læsæ Majestatis in Ministrum vel Consiliarium Principis committi dicatur, requiritur animus ipsum Principem offendendi, aut Rempublicam turbandi. Vol. VI. P. IX. O. 111 p. 171

Judex super maledictis in Principem cognoscere nequit, sed hæc ad ipsum Principem referenda sunt. Vol. I. P. I. O. 483, p. 950

Blasphemia, immediate in Deum admissa, ultimo supplicio punitur. Vol. V. P. VIII. O. 332, p. 599

Lib. XLVIII. Tit. V.

Ad Legem Juliam de Adulteriis, Coercendis.

Crimen adulterii juxta leges illius loci, ubi commissum, est puniendum. Vol. I. P. II. O. 404. p. 765

In crimine adulterii regulariter ad poenam mortis ordinariam perveniri nequit, nisi utriusque partis confessio concurrat. Vol. I. P. II. O. 489. p. 956

In foro communi maritus, qui cum foemina soluta rem habuit, regulariter, & ubi aliud constitutum non est, arbitrarie punitur.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

punitur. Vol. VI. P. X. O. 450. p. 798
 Solutus, qui rem habuit cum uxore, a marito expulsa, regulariter capitis poenam haud incurrit. Vol. VI. P. X. O. 256. p. 453
 Poena gladii, etiam apud Saxones, in soluto cessat, quando adultera meretricio more vixit. Vol. VI. P. IX. O. 77. p. 132
 Poena adulterii, propter desertionem conjugis mitigatur, & quandoque ultra relegationem temporalem haud ascendit. Vol. V. P. VIII. O. 457. p. 741
 Adulterium, post separationem quoad thorum & mensam, a conjugē innocente admissum, non nisi perpetua relegatione punitur. Vol. IV. P. VI. O. 306. p. 512
 Adulterium attentatum, licet duplicatum sit, arbitrarie punitur. Vol. V. P. VIII. O. 324. p. 584
 Adulterii reus, sufficientibus indiciis oneratus, torturae subijci potest, etsi focii criminis confessio haberi nequeat. Vol. VI. P. IX. O. 118. p. 180
 Jusjurandum purgatorium, quod non meretricio more vixerit, absque sufficientibus indiciis imponi haud debet uxori, cu-

jus maritus adulter, ad liberandum se ab ultimo supplicio, hanc circumstantiam allegat. Vol. VI. P. IX. O. 140. p. 213
 Heredes viduae maritum propter adulterium, ea vivente, commissum, a successione in ejus bonis excludere nequeunt, si illa, ignorans adulterium, decesserit. Vol. III. P. IV. O. 208. p. 539
 Quando maritus, in occidendo adultero, excessum commisit, poenae extraordinariae locus est. Vol. V. P. VII. O. 183. p. 365
 Inquisitioni de adulterio duplicato, quod solum attentatum est, etiam in Saxonia, quinquennio praescribitur. Vol. I. P. I. O. 40. p. 55
 Inquisitio in puncto stupri non interruptit praescriptionem in puncto adulterii. Vol. I. P. I. O. 24. p. 33
 Remissio innocentis conjugis, in adulterio duplici, etiam in Sax. Elect. a poena capitali liberat, quando correi confessio haberi nequit. Vol. V. P. VIII. O. 325. p. 585
 In Saxonia, etiam Electorali, in adulterio duplicato, quod consummatum haud est, intercessio conjugis innocentis a poena capitali liberat. Vol. VI. P. IX. O. 228. p. 398
 Hhh hhh 3 Remissio

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Remissio conjugis, sub conditio-
ne facta, hac deficiente, adul-
terum a poena capitali liberare
non debet. Vol. II. P. III. O.

40. p. 90

Extra Saxoniam Electoralem re-
missio conjugis, etiam in adul-
terio duplicato, a poena capi-
tali liberat. Vol. III. P. IV. O.

161. p. 471

Remissio conjugis innocentis, in
adulterio, ad poenam mitigan-
dam, in foro communi, etiam
soluta prodest. Vol. V. P.

VIII. O. 445. p. 730

In causa adulterii violenti remis-
sio conjugis reum a poena ca-
pitali non liberat. Vol. VI.

P. X. O. 484. p. 866

Quando inter personas despon-
satas una pro altera, quæ adul-
terium commisit, intercedit,
eidemque remittit, poena tan-
tum carceris dictatur Vol. IV.

P. VI. O. 463. p. 734

In adulterio puniendo defuncti
conjugis remissio præsumitur.

Vol. I. P. II. O. 465. p. 930

Qui cum uxore sua, quam cum
alio rem habuisse præsumit,
concumbit, adulterium remi-
sisse censetur. Vol. VI. P. IX.

O. 76 p. 132

De Stupro.

Stuprator foeminam, etsi jam ab

alio antea vitiata fuerit, vel du-
cere, vel dotare tenetur. Vol.
V. P. VII. O. 135. p. 166

Fœmina, sciens ab eo stuprata,
cum quo matrimonium con-
trahere nequit, dotem ab illo
frustra petit. Vol. III. P. IV.
O. 244. p. 626

Obligatio ad dotandum cessat,
quando stuprata, pendente li-
te, cum alio matrimonium con-
traxit. Vol. IV. P. V. O. 212.
p. 340

Si stuprata, ante condemnatio-
nem stupratoris, moriatur, in-
fans illius nomine dotem pe-
tere nequit. Vol. IV. P. VI.
O. 330. p. 541

Reus in causa stupri, ubi de partu
alendo agitur, responsionem
ad libellum propterea declina-
re nequit, quod actrix jam cum
alio nuptias contraxerit. Vol.
III. P. IV. O. 72. p. 228

Fœmina, quæ adversus unum ex
duobus stupratoribus, quorum
uterque ratione temporis pa-
ter infantis esse potest, ad hunc
alendum agit, intentionem su-
am, & quod reus præcise pater
ejus sit, probare tenetur. Vol.
III. P. IV. O. 133. p. 320

Si plures cum fœmina circa idem
tempus rem habuisse, constet,
partus vulgo quæsitus intelli-
gitur, eorumque nemo ad onus
alendi

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

alendi tenetur. Vol. IV. P. VI.
O. 395. p. 643

In foro communi stuprata super
promissione matrimonii æque,
ac super concubitu, juramen-
tum deferre potest. Vol. II.
P. III. O. 216. p. 569

Quando reus, cui super concubi-
tu & imprægnatione, quæ ex
illo sequi potuit, jusjurandum
ab actrice delatum est, eundem
fatetur, hanc vero negat, ad ju-
randum haud admittitur. Vol.
III. P. IV. O. 245. p. 627

Eccemina, stuprum passa, quæ, id
violentum fuisse, sub tormen-
tis asseverat, stupratorem ultra
jusjurandum purgatorium gra-
vare nequit. Vol. V. P. VII.
O. 244. p. 450

Quando senex concubitum cum
fœmina fatetur, ad jusjuran-
dum, quod eam non impræ-
gnaverit, haud admittitur. Vol.
VI. P. X. O. 334. p. 599

Pœna ob stuprum non prius di-
ctanda est, quam passus matri-
monialis finitus sit. Vol. I. P.
I. O. 48. p. 62. & Vol. V. P.
VIII. O. 289. p. 527

Si fœmina, vim passa, stupratori
nubat, loco pœnæ capitalis, re-
legatio perpetua dictatur. Vol.
VI. P. X. O. 459. p. 812

Jusjurandum, in causa stupri, ad
evitandam pœnam publicam,

locum habet, etsi, quoad inter-
esse privatum, illud pro deserto
declaratum fuerit. Vol. IV. P.
VI. O. 374. p. 533

Quinquennii præscriptio etiam
in causa stupri, inter Judæum,
& fœminam Christianam ad-
missi, locum habet. Vol. IV. P.
VI. O. 417. p. 677

Beneficium restitutionis in inte-
grum etiam in causa stupri lo-
cum habet. Vol. V. P. VII.
O. 154. p. 307

De Bigamia.

Remissio conjugis etiam in crimi-
ne bigamiæ attendi debet. Vol.
II. P. III. O. 91. p. 214

Crimini bigamiæ quinquennio
præscribitur. Vol. IV. P. VI.
O. 415. p. 676

De Incestu.

Pœna incestus, inter novercam
& privignum, nullo adulterio
concurrente, admissi, extra Sa-
xoniam Electoralem arbitra-
ria est. Vol. VI. P. X. O. 303.
p. 532

Incestus, cum defuncti fratris vi-
dua commissus, eo casu, quo
hæc cum marito nunquam una
caro facta est, temporali rele-
gatione punitur. Vol. VI. P.
X. O. 312. p. 543

In puniendo incestu duplicitatis
vinculi,

vinculi, inter personas collaterales propinquas, nulla ratio habetur. Vol. V. P. VIII. O.

368. p. 630

Confiscatio bonorum in crimine incestus hodie sublata non est.

Vol. III. P. IV. O. 97. p. 270

Lib. XLVIII. Tit. VI.

Ad Legem Juliam de Vi Publica.

Dubium est, an dispositio §. 25.

Mandati Elect. Sax. de Duel-
lis, pertineat etiam ad rusti-
cos, quocunque modo se pro-
vocantes. Vol. V. P. VII. O.

164. p. 322

Lib. XLVIII. Tit. VII.

Ad Legem Juliam de Vi Privata.

Lib. XLVIII. Tit. VIII.

Ad Legem Corneliam de Siccariis & Veneficiis.

Pœna capitalis in crimine homi-
cidii locum habet, quamvis
forte cadaveris inspectio ne-
glecta fuerit. Vol. II. P. III.

O. 152. p. 449

Homicidæ pœna capitali affici
debent, quamvis mors non im-
mediate ex vulnere inflictio se-
cuta sit. Vol. II. P. III. O. 155.

p. 459

Si incertus sit Judex, utrum ex
affectu melancholico homici-
dium perpetratum, tutissimum
fuerit, executionem pœnæ ca-
pitalis tamdiu suspendi, donec
de eo liquidius constet. Vol.

IV. P. VI. O. 335. p. 548

Quando maritus, in occidendo
adultero excessum commisit,
pœnæ extraordinariæ locus est.

Vol. V. P. VII. O. 183. p. 365

Qui alterum, sine moderamine in-
culpatae tutelæ, occidit, a pœ-
na ordinaria regulariter haud
liberatur. Vol. V. P. VII. O.

94. p. 206

Qui aggressorem fugientem per-
sequitur, & occidit, extra or-
dinem punitur. Vol. V. P. VIII.

O. 496. p. 849

Non quævis injuria homicidam
provocatum a pœna capitali
liberat. Vol. II. P. III. O. 150.

p. 437

Wergeldi solutionem etiam ex
officio Judex, parte licet non
petente, decernere potest.

III. P. IV. O. 242. p. 623

In homicidii crimine præscripti-
oni locus haud est. Vol. II. P.

III. O. 157. p. 467

De Veneficio.

In crimine veneficii pœna capi-
talis locum habere potest,
quamvis longo post propina-
tum

tum venenum tempore mors
demum secuta sit, nec vene-
num simpliciter lethale fuerit.

Vol. II. P. III. O. 75. p. 179

Crimen veneficii attentatum ex-
tra ordinem punitur. Vol.

VI. P. X. O. 444. p. 791

Sententiæ, quæ in reum supersti-
tionis fertur, addi solet admo-
nitio, partim per Judicem, par-
tim per Ministrum Verbi Divi-
ni, facienda. Vol. V. P. VIII.

O. 284. p. 518

De Incendio.

Ad incendiarium, a pœna capitali
liberandum, non sufficit, quod
minimum damnum dare volu-
erit, & contra ipsius intentio-
nem flamma latius grassata sit.

Vol. VI. P. IX. O. 176. p. 296

Lib. XLVIII. Tit. IX.

De Lege Pompeja de Par- ricidiis.

Quando fœmina infanticidii rea,
uterum celavit, & clam vivum
partum enixa est, sed eum a se
enecatū esse negat, non sta-
tim capitali supplicio locus est,
sed prius remedio eruendæ ve-
ritatis utendum. Vol. IV. P. V.

O. 29. p. 42

In crimine procurati, per medi-
camenta noxia, abortus, pœna
capitalis non aliter dictari de-

bet, quam si constet, necem
partus ex illis secutam esse. Vol.

III. P. IV. O. 183. p. 494

Lib. XLVIII. Tit. X.

De Lege Cornelia de Fal- sis, & de Scto Libaniano.

Civis, qui Magistratui iusjuran-
dum, mutato nomine præstat,
arbitrariam pœnam incurrit.

Vol. VI. P. IX. O. 74. p. 130

Ignis supplicium in crimine falsæ
monetæ non aliter locum ha-
bet, quam si mōneta imperia-
lis fuerit. Vol. III. P. IV. O.

180. p. 490

Pœna ignis etiam illi plectendi
sunt, qui falsam monetam cu-
dentibus auxilium, opemque
præstant. Vol. VI. P. IX. O.

201. p. 359

Qui falsam monetam, a se fabrica-
tam, alteri scienti, vendit, non
ignis, sed gladii pœna afficitur.

Vol. VI. P. IX. O. 68. p. 126

Falsarius, qui paucos minimi va-
loris nummos, v. gr. quadran-
tes, obulos, fabricavit, regulari-
ter extra ordinem punitur.

Vol. VI. P. IX. O. 200. p. 359

Qui falsæ mensuræ alterum infi-
mulat, & rei veritatem osten-
dit, actione injuriarum haud te-
netur, etsi, eadem quenquam
læsū esse, probare nequeat.

Vol. IV. P. V. O. 89. p. 136

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Qui in colligendis eleemosynis
falsum cum effectu admisit, re-
gulariter fustigatione cum per-
petua relegatione punitur.
Vol. V. P. VIII. O. 281. p. 515

Quoties ex registratura nullum ad-
quenquam damnum redunda-
re potest, toties falsum in ea
committi haud intelligitur
Vol. I. P. II. O. 363. p. 669

Falsum non est, cum ab uno al-
terove Senatus membro, reli-
quis infciis, in re innoxia, pu-
blicum sigillum adhibetur. Vol.
V. P. VIII. O. 278. p. 509

In crimine falsi puniendo impri-
mis damnum datum spectari
debet. Vol. VI. P. IX. O. 205.
p. 365

Lib. XLVIII. Tit. XI.

De Lege Julia Repetun-
darum.

Lib. XLVIII. Tit. XII.

De Lege Julia de Annona.

Lib. XLVIII. Tit. XIII.

Ad Legem Juliam Pecula-
tus, & de Sacrilegiis, & de
Residuis.

Qui, dum complices Sacrilegium
committerent, excubias egit,
atque de rebus ablatis partici-
pavit, in Saxonia gladii poena

afficitur. Vol. VI. P. IX. O.
43 p. 99

Pœna rotæ in Saxonia locum
non habet, quando quis ex e-
leemosinarum arca aliquid fur-
ripuit. Vol. II. P. III. O. 8.
p. 36

Pœna suspendii, Lege Saxonica
in perfidos administratores
constituta, nonnisi tum locum
habet, quando illi fidelem ad-
ministrationem jurato promi-
serunt. Vol. II. P. III. O. 124.
p. 355

Dubium est, an Constitutio Elect.
Sax. de Ann. 1705. Bon anver-
trautem Guthe, etiam pertine-
at ad casum, ubi juratus admi-
nistratores ex pecunia, fidei ipsi-
us commissa, suum salarium
anticipando, propria autorita-
te capit. Vol. IV. P. V. O. 132.
p. 196

Lib. XLVIII. Tit. XIV.

De Lege Julia Ambitus.

Lib. XLVIII. Tit. XV.

DE

Lege Fabia de Plagiariis.

Lib. XLVIII. Tit. XVI.

Ad Scutum Turpillianum &
de Abolitionibus Criminum.

Facultas abolendi inquisitionem,
certa

certa multa præstita, Magistratui inferiori haud competit. Vol. VI. P. X. O. 323. p. 570

Lib. XLVIII. Tit. XVII.

De Requirendis, vel Absentibus damnandis.

Extraditio reorum, non nisi tunc necessaria est in Saxonia, quando in Præfectura deliquerunt. Vol. I. P. II. O. 373. p. 691

Bona rei fugitivi annotata, hodie non amplius fisco cedunt. Vol. VI. P. IX. O. 51. p. 107

Lib. XLVIII. Tit. XVIII.

De Quæstionibus.

Si plura, eademque gravia indicia concurrunt, etsi nullum eorum plene probatum sit, tortura dictari potest. Vol. IV. P. VI. O. 452. p. 722

Fœmina adulterii rea, quæ tormentis subiecta, illud commissum esse, negat, correum hoc ipso ab omni suspitione non liberat. Vol. IV. P. V. O. 193. p. 307

Si fœmina, demum ex intervallo, per vim se stuprum passam esse, assereret, & juret, indicium hoc non per torturam, sed juramentum purgatorium diluitur. Vol. VI. P. IX. O. 73. p. 130

Sola assertio fœminæ solutæ, quæ per vim se a marito compressam dicit, jurejurando licet, aut tormentis confirmata, non nisi indicium ad juramentum purgatorium facit. Vol. VI. P. IX. O. 250. p. 443

Fœmina stuprum passa, quæ id violentum fuisse, sub tormentis asseverat, stupratorem ultra jusjurandum purgatorium gravare nequit. Vol. V. P. VII. O. 244. p. 450

Nuda inculpatio focii criminis nullum idoneum indicium ad inquirendum facit. Vol. III. P. IV. O. 148. p. 354

Sola inculpatio fœminæ solutæ, quæ a marito se imprægnatam esse dicit, sufficiens inquisitioni contra hunc instituendæ, aut purgatorio eidem dictando, indicium non præbet. Vol. IV. P. V. O. 117. p. 170

Potest aliquando, svadentibus circumstantiis, ubi reus confessionem in tortura factam revocat, loco repetitionis tormentorum, simplex purgatorium jusjurandum a Judice dictari. Vol. V. P. VII. O. 139. p. 272

Reo, qui per intervalla non sanæ mentis est, tortura non facile dictari debet. Vol. V. P. VIII. O. 458. p. 742

Adulterii reus, sufficientibus indicis

- diciis oneratus, torturæ subijci potest, etsi focii criminis confessio haberi nequeat. Vol. VI. P. IX. O. 118. p. 180
- Interrogatio ad articulos, non demum, peracta jam tortura, fieri debet. Vol. VI. P. IX. O. 448. p. 442
- Reus, torturæ subjectus, non ea durante, sed remissa, ad interrogatoria examinari debet. Vol. VI. P. IX. O. 249. p. 443
- In atrocissimis etiam delictis, ultra tres vices, tortura haud dictatur. Vol. V. P. VIII. O. 292. p. 533. & Vol. VI. P. X. O. 457. p. 808
- Ineptum est, ab inquisito ratificationem expeti, quando is, se innocentem esse, in tormentis asseruit. Vol. V. P. VIII. O. 414. p. 690
- Ratificatio confessionis, in tortura factæ, etiam ultra tertium diem differri potest. Vol. II. P. III. O. 51 p. 116
- Revocatio confessionis, sub tormentis factæ, & legitime ratificatæ, postea non attenditur, si modo per instrumentum Notarii, aut alias liquido de illa constet. Vol. VI. P. IX. O. 44. p. 100
- Revocatio confessionis, in tortura facta, in qua semel reus tempore ratificationis perseveravit, a pœna capitali non liberat. Vol. II. P. III. O. 144. p. 422
- Dubium est, quid faciendum sit Judici, si reus in locum torturæ semel iterumque productus delictum fateatur, postea vero semper illud revocet. Vol. II. P. III. O. 125. p. 360
- Propter revocationem confessionis in tormentis factæ, non semper repeti tortura debet. Vol. IV. P. VI. O. 307. p. 512
- Ad probandam confessionem inquisiti, fides judicialis sufficit, nec opus est, ut peculiaris Notarius adhibeatur. Vol. II. P. III. O. 148. p. 434
- Qui torturam sustinuit, ab expensis processus inquisitorii, exceptis alimentis & sumtibus in sui defensionem factis, absoluitur. Vol. I. P. I. O. 217. p. 518. & Vol. II. P. III. O. 51. p. 116
- Etsi is, qui torturam sustinuit, propter aliud delictum, quod statim initio confessus est, puniatur, non tamen in omnes expensas condemnari potest. Vol. VI. P. X. O. 304 p. 533
- Qui torturam sustinuit, hodie-
num etiam post Mandatum
Regium & Electorale Saxoni-
cum de Ann. 1717. a restitutio-
ne sumtuum inquisitionis im-
munis

munis est. Vol. IV. P. V. O.
192. p. 316

Tortus a refusione expensarum
immunis est, quamvis causam
culpabilem inquisitioni dede-
rit. Vol. II. P. III. O. 149. p.
436

Territio verbalis reum non sem-
per a refusione expensarum
liberat. Vol. II. P. III. O. 230.
p. 593

Lib. XLVIII. Tit. XIX.

De Pœnis.

Quando de delicto & pœna im-
ponenda, agitur, illi, qui in of-
ficio, ex universitate, succe-
dunt, jurare haud tenentur.
Vol. V. P. VIII. O. 409. p. 687

Pœna corporis afflictiva, propter
fictam confessionem locum
non habet, etsi comminatio, de
ea infligenda, præcesserit. Vol.
V. P. VII. O. 114. p. 236

In pœnis, præsertim capitalibus
infligendis corporis delicti ra-
tio imprimis haberi debet. Vol.
III. P. IV. O. 4. p. 54

Propter epilepsiam ultimum
supplicium non remittitur, sed
aliquando genus mortis tan-
tum mutatur. Vol. III. P. IV.
O. 15. p. 142

Pœna capitalis, in crimen viola-
tæ urphedæ statuta, cessat, si
relegatus ex simplicitate re-

versus fuerit. Vol. IV. P. V.
O. 52. p. 75

In exequenda pœna mortis con-
tra delinquentem, qui epilepsia
laborat, caute procedendum.
Vol. II. P. III. O. 123. p. 350

Sola sententia, per quam pœna
criminalis reo dictata est, eun-
dem a restitutione rei expensa-
rumque liberat. Vol. I. P. I.
O. 295. p. 566

In Saxonia Electorali, quando
quis ad mulctam, aut carceris
pœnam, alternative conde-
mnatus est, pro singulis diebus
carceris, ad triduum operis ad-
dici potest. Vol. III. P. IV. O.
165. p. 478

Pœna carceris in Mandato Regio
de duellis & propria vindicta
de Ann. 1712. sancita, in cleri-
cis locum non habet. Vol. III.
P. VI. O. 54. p. 186

Illis in locis, ubi finis pœnarum
per relegationem aut carcerem
obtineri nequit, numellarum
aliave pœna arbitraria pro
qualitate delicti, substitui pot-
est. Vol. I. P. II. O. 448. p.
903

In pœna numellarum ei, qui per
Sacramenta maledixit, dictan-
da, alium longe styllum Collegia
Lipsiensia, alium Vitebergen-
sia habent. Vol. I. P. II. O. 482.
p. 949

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Excommunicatio major non nisi omnibus admonitionis gradibus frustra tentatis, & ubi de pervicaci personæ malitia aperte constat, decerni debet. Vol. V. P. VIII. O. 307. p. 556

Pœnitentiæ ecclesiasticæ, nec non deprecationis publicæ usus, citra peccatum, omitti potest. Vol. II. P. III. O. 83. p. 195

Male peccatorum conscientis consulunt, suoque officio abutuntur, illi Ecclesiæ Ministri, qui eos ad usum sacre cœnæ non prius, quam ecclesiasticam pœnitentiam egerint, admittunt. Vol. IV. P. V. O. 187. p. 296

Excessus, in actu licito admissus, arbitrarie punitur. Vol. III. P. IV. O. 117. p. 293

Jus petendi mulctam, in temeratores juris cerevisiarii Legge statutam, non civitatibus, sed soli fisco, competit. Vol. IV. P. V. O. 21. p. 33

Commutatio pœnarum, quæ legibus definitæ sunt, regulariter ad solum Principem, non ad Magistratum inferiorem pertinet. Vol. IV. P. VI. O. 365. p. 602

Principi fas haud est, pœnam dolosi homicidii capitalem remittere, & in extraordinariam

commutare. Vol. III. P. IV. O. 82. p. 246

Circa pœnam jure Divino universaliter sancitam, Princeps dispensare nequit. Vol. V. P. VII. O. 105. p. 216

Diuturnitas carceris non semper ac indistincte ad pœnam mitigandam facit. Vol. II. P. III. O. 159. p. 472

Utrum ad intercessionem puellæ venia condemnato tribuenda sit, a solius Principis arbitrio pendet. Vol. VI. P. IX. O. 199. p. 357

Remissio injuriæ ejus pœnam non minuit. Vol. V. P. VIII. O. 353. p. 617

Lib. XLVIII. Tit. XX.

De Bonis Damnatorum.

Bona rei fugitivi annotata, hodie non amplius fisco cedunt. Vol. VI. P. IX. O. 51. p. 107

Confiscatio bonorum, in crimine incestus hodie sublata non est. Vol. III. P. IV. O. 97. p. 270

Lib. XLVIII. Tit. XXI.

De Bonis eorum, qui ante sententiam, vel mortem sibi consciverunt, vel Accusatorem corrumperunt.

Lib.

Lib. XLVIII. Tit. XXII.

De Interdictis, & Relegatis,
& Deportatis.

Relegatio non semper infamiam
refert. Vol. IV. P. V. O. 151.
p. 230

Non omnis relegatio Academica,
promotioni in Ministrum Ec-
clesiæ impedimento est. Vol.
VI. P. X. O. 424. p. 763

Pœna capitalis, in crimen viola-
tæ urphedæ statuta, cessat, si re-
legatus ex simplicitate rever-
sus fuerit. Vol. IV. P. V. O.
52. p. 75

Banno superiori nunquam locus
est, nisi primum seu simplex
præcesserit. Vol. I. P. II. O.
457. p. 916

Lib. XLVIII. Tit. XXIII.

De Sententiam Passis &
Restitutis.

Principi fas haud est, pœnam do-
losi homicidii capitalem remit-
tere, & in extraordinariam
commutare. Vol. III. P. IV.
O. 82. p. 246

Remissio felonix, a domino facta,
semper, salvo jure quæsito ter-
tii, intelligenda est. Vol. II. P.
III. O. 208 p. 555

Lib. XLVIII. Tit. XXIV.

De
Cadaveribus Punitorum.

Lib. XLIX. Tit. I.

De Appellationibus & Re-
lationibus.

Justum gravamen haud est, si Ju-
dex ad quem integra Acta avo-
caverit, etsi tantum adversus
unum sententiæ caput provo-
catum sit. Vol. VI. P. X. O.
499. p. 911

In Saxonia Electorali appellatio-
nes ab inferiore Judice reci-
piendæ sunt, etsi nullus Advo-
catus suum, tanquam concipi-
entis nomen, iisdem subscri-
pserit. Vol. V. P. VII. O. 74.
p. 158

Judex inferior appellationem ad
superiorem, quamvis in com-
petentem directam, attendere
debet. Vol. I. P. II. O. 460.
p. 922

Judex inferior, seu a quo, rejice-
re nequit appellationem apud
se interpositam, etsi in se ad-
missibilis haud sit. Vol. V. P.
VIII. O. 254. p. 467

Quando Princeps appellationem
coram se interpositam statim
recepit, eadem inadmissibilis
cenferi

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- cenferi nequit. Vol. V. P. VIII O. 394. p. 660
- Appellationi locus est, si executio statim in immobilia fiat, etsi mobilia ad satisfactionem creditoris non suffectura videantur. Vol. VI. P. IX. O. 447. p. 442
- A sententia interlocutoria, quæ damnum irreparabile continet. etiam Jure Civili fas est appellare. Vol. VI. P. X. O. 349. p. 623
- Aliquando etiam a citatione appellare fas est? Vol. V. P. VII. O. 147. p. 327
- Circa adhæſionem appellationi vel leutationi, intuitu proprii gravaminis factam, eadem utriusque fatalia observari debent. Vol. V. P. VII. O. 223 p. 421
- Appellatio eventualis, etiam propter neglecta fatalia, deserta fit, etsi nihil adhucdum adversus illam factum sit. Vol. VI. P. IX. O. 135. p. 415
- Eventualis quoque appellatio, licet propter gravamen extra sententiam vel decretum interposita, ob non petitos apostolos, fit deserta. Vol. III. P. IV. O. 102. p. 274
- Propter omissam in termino apostolorum redemptionem appellatio est deserta, licet Judex dilationem ratione solutionis indulserit. Vol. I. P. I. O. 14. p. 24
- Propter non exhibitos Judici ad quem, intra menstruum spatium, apostolos, appellatio non est deserta, si Judex a quo non expresse illud præfixerit. Vol. I. P. I. O. 13. p. 23
- Propter omissam apostolorum redemptionem appellatio est deserta, quamvis Judex in termino relationem nondum ad Acta conceperit. Vol. III. P. IV. O. 90. p. 262
- Appellatio deserta est, in cujus justificandæ termino quis, reservato sibi septiduo, adversus contumaciæ accusationem provocavit, si appellatio deinceps rejecta fuerit. Vol. V. P. VIII. O. 331. p. 599
- Justificatio appellationis, quoad formalia, non præcise in specie fieri debet, sed relativa justificatio sufficit. Vol. IV. P. V. O. 17. p. 28
- In secunda instantia novis probationibus in foro communi locus est, etsi terminus probatorius a Judice prioris instantiæ definitus, effluxerit. Vol. VI. P. X. O. 404. p. 730
- Adversus concessionem alius confessionarii interposita appellatio vim suspensivam habet.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

bet. Vol. VI. P. X. O. 464.
p. 820

Appellatio, adversus examen testimonium, in perpetuam rei memoriam, interposita, non habet effectum suspensivum. Vol. III. P. IV. O. 124. p. 307

Quando in appellationis instantia modus procedendi in prima instantia servatus, corrigitur, lis in secunda instantia peragi debet. Vol. III. P. IV. O. 137. p. 329

Quando sententia reformatoria in secunda instantia lata est, causa ibi peragi debet, quamvis novi libelli editio simul iuncta fuerit. Vol. II. P. III. O. 246. p. 623

Qui a sententia, adversus se lata, provocavit, non tenetur in prima instantia coram commissariis respondere. Vol. IV. P. V. O. 206. p. 329

Querela Nullitatis.

Querela nullitatis jure communi regulariter intra decendium in Judicium deduci debet. Vol. II. P. III. O. 3 p. 243

Supplicatio.

Adversus sententias supplicationis remedio, nisi ubi specialiter receptum est, locus non da-

tur. Vol. III. P. IV. O. 73.
p. 229

Si unus ex pluribus litis confortibus remedio supplicationis usus sit, hoc etiam reliquis prodest. Vol. V. P. VII. O. 198. p. 390

Leuteratio.

Remedium leutationis locum habet, quoties sententia mutatur, quamvis propter idem gravamen jam saepius interposita fuerit. Vol. I. P. I. O. 213. p. 427

Contra rationes decidendi, sententiae additas, remedio suspensivo locus haud est. Vol. III. P. IV. O. 172. p. 484

Adversus sententiam absolutoriam in causa inquisitionis latam, denunciatis, si ejus interfit, remedio suspensivo uti potest. Vol. IV. P. VI. O. 302. p. 506

Non admittitur secunda leuteratio, quando gravamen idem est, licet nova illius causa supervenit. Vol. III. P. IV. O. 94. p. 268

Leuteratio leutationis est, quaecunque ob idem gravamen, licet ex diversa & nova causa, interposita est. Vol. I. P. I. O. 2. p. 2

Kkk kkk

In

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- In** possessorio summarissimo remedia suspensiva regulariter locum non habent. Vol. II. P. III. O. 127. p. 376
- Registraturæ**, ut vulgo audiunt, ab Actuariis sine Scabinorum præsentia confectæ, in foro Saxonico plenam fidem non merentur, siue causa civilis, siue criminalis fuerit. Vol. I. P. I. O. 1. p. 1
- Quando** suspicio adest, remedium suspensivum contra sententiam, animo retardandi litem, interpositum esse, juramentum calumniæ speciale Advocato æque ac clienti imponi potest. Vol. II. P. III. O. 221. p. 575
- Judex** leutationem, etsi jam rejectam, admittere potest, modo a tempore notificationis nondum decendium elapsum sit. Vol. VI. P. IX. O. 203. p. 363
- Si** Judex, cum super leutatione cognoscere deberet, ex errore priorem sententiam pro re judicata habuit, leuteratio contra posteriorem sententiam interposita inadmissibilis est. Vol. I. P. I. O. 32. p. 46
- Exceptio** inadmissibilitatis adhuc locum habet, etsi Judex leutationem vel appellationem admiserit. Vol. VI. P. X. O. 267. p. 464
- Adhæsi**o leutationis, si hæc inadmissibilis sit, pro non facta habetur. Vol. VI. P. IX. O. 48. p. 104
- Adhæsi**o, quoad gravamen commune, adhuc in termino locum habet, quamvis illud in prosecutione leuterans omiserit. Vol. I. P. I. O. 41. p. 56
- Qui** leutationis remedio contra sententiam propter certa gravamina usus est, ob aliud gravamen commune leutationi, ab adversario interpositæ, adhærere non prohibetur. Vol. II. P. III. O. 46. p. 110
- Leuteratio** propterea non est desertæ, quod leuterans non curavit, citationem concipi & leuterato insinuari. Vol. II. P. III. O. 26. p. 66
- Pœna** desertionis propter non petitum leutationis prosequendæ terminum, cessat, quando superior remedium appellationis in leutationem convertit. Vol. III. P. IV. O. 41. p. 175
- Petitio** termini ad prosequendam leutationem necessaria haud est, quando Judex leuterantem prævenit. Vol. IV. P. V. O. 145. p. 221
- Propter** non petitum in ipsa leutationis schedula terminum ad

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

ad prosecutionem, eadem, eventualis licet, in terris Anhaltinis deserta est. Vol. VI. P. X. O. 480. p. 862

Etsi leuterans terminum prosequendæ leutationis sæpius prorogari curet, eoque causam protrahat, illa tamen propterea deserta haud est. Vol. VI. P. IX. O. 104. p. 164

Quando leutationis prosecutio, per relationem ad schedulam leutationis in scriptis facta, hæc quidem deserta est, sed advocatus pœnam non incurrit. Vol. VI. P. X. O. 435. p. 776

Leuteratio, cujus prosequendæ terminum semel quis legitime impetravit, pro deserta haberi nequit, quamvis, prorogatione facta, leuterans alium terminum præfigi non petierit. Vol. I. P. I. O. 102. p. 137

Leuteratio non est deserta, quando in termino prosecutionis uterque, leuterans & leuteratus, emanfit. Vol. I. P. II. O. 500. p. 972

Leuteratio non est deserta, quando, post sententiam super novo prosecutionis termino latam, leuterans, hunc præfigi, non denuo intra spatium Saxonicum petiit. Vol. III. P. IV. O. 120. p. 302

Leuteratio deserta haud est, licet in die termini prosecutio ejus, quoad materialia, non plene absoluta fuerit. Vol. III. P. IV. O. 162. p. 472

Deserta est leuteratio, cujus prosecutionem leuterans in termino absque justa causa omitit, quamvis adversus contumaciæ accusationem appellaverit, & alium terminum præfigi petierit. Vol. III. P. IV. O. 202. p. 530

Deserta censetur leuteratio, ad cujus prosecutionem leuterans, propter expensas, ex re judicata debitas, haud solutas, ab adversario, interposita forte appellatione, non est admissus. Vol. III. P. IV. O. 205. p. 534

In Saxonia Electorali leuteratio, propter omissam illius prosecutionem, non est deserta, nisi citatio trium hebdomadarum spatium complexa fuerit. Vol. IV. P. V. O. III. p. 162

Quamvis prosecutio leutationis in termino rite facta sit, prior tamen sententia in contumaciam leuterati emanentis, non aliter corrigi potest, quam si responsio ipsi sub comminatione solita injuncta fuerit. Vol. IV. P. VI. O. 264. p. 455

Prosecutio leutationis, ab uno
Kkk kkk 2 ex

ex litis confortibus facta, etiam alteri, ad evitandam defensionis poenam, prodest. Vol. IV. P. V. O. 79. p. 124. & Vol. IV. P. VI. O. 429. p. 692

Si leuteratus in termino prosecutionis emanferit, ab ipso Iudice, non antegressa licet sententia, vel decreto, sub comminatione in Saxonia Electorali, citari potest. Vol. IV. P. VI. O. 453. p. 723

Quando leuteratus in termino prosecutionis contumax est nec ad leutationem respondet, non condemnatur in expensas, etsi comparuerit. Vol. V. P. VII. O. 206. p. 403

Quando plura sententiae membra sunt, & in schedula leutationis aequae ac in eius prosecutione, tantum unius alteriusve mentio facta, quoad reliqua in rem iudicatam transit, etsi verba generalia, aus diesen und anderen Ursachen, adhibita fuerint. Vol. VI. P. X. O. 302. p. 531

Quando Actuarius, loco advocati, leutationem, nomine universitatis, prosequitur, haec quidem in integrum restituitur, sed ille poenam incurrit. Vol. VI. P. X. O. 432. p. 772

Lib. XLIX. Tit. II.

A quibus appellare non licet.

Lib. XLIX. Tit. III.

Quis, a quo appelletur.

Lib. XLIX. Tit. IV.

DE

Appellationibus Recipien-
dis vel Non.

Appellatio justificata per actorem a syndicis, qui simul membra universitatis sunt, constitutum, deserta non est, quamvis illi hanc substituendi potestatem speciatim non acceperint. Vol. I. P. I. O. 256. p. 507

Appellatio vel leuteratio propterea deserta non est, quod formalium mentio demum post materialia facta sit. Vol. IV. P. VI. O. 448. p. 715

Etsi in causis denunciationum apostoli in termino praefixo redempti haud sint, appellatio tamen propterea non censetur deserta. Vol. V. P. VIII. O. 386. p. 652

Fatalia, quamvis Lege definita, Iudex, ex justa causa, regulariter proro-

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

prorogare valet. Vol. V. P. VII. O. 216. p. 411

Lib. XLIX. Tit. V.

Quando Appellandum sit, & intra quæ Tempora.

Facultas appellandi ad Iudicium Camerae Imperialis, vel Aulicum propterea non cessat, quod per immemorale tempus ad id appellatum haud sit. Vol. I. P. II. O. 353. p. 649

Quando appellationi vel leuterationi locus non relinquitur, minor adhuc beneficio restitutionis in integrum gaudet. Vol. III. P. IV. O. 147. p. 623

Admittitur, appellatio & leuteratio, ab Advocato interposita, si modo suum & clientis nomen subscripserit. Vol. IV. P. V. O. 176. p. 280

Lib. XLIX. Tit. VI.

De Libellis Dimisoriis, qui Apostoli dicuntur.

Apostolos uno vocabulo instantissime petiisse sufficit, quamvis verba, instanter, instantius, omissa sint. Vol. I. P. I. O. 132. p. 186

Quando terminus a lege tradendis apostolis statutus est, ho-

rum redemptio, die Ablösung, non præcise intra eundem sub poena desertionis fieri debet. Vol. I. P. I. O. 184. p. 315

Appellatio deserta censi nequit, quando appellans in termino redimendorum apostolorum dilationem pecuniæ solvendæ impetravit. Vol. II. P. III. O. 78. p. 191

Propter omissam apostolorum redemptionem appellatio est deserta, quamvis Iudex in termino relationem nondum ad Acta conceperit. Vol. III. P. IV. O. 90. p. 262

Eventualis quoque appellatio, licet propter gravamen, extra sententiam vel decretum, interposita, ob non petitos apostolos sit deserta. Vol. III. P. IV. O. 102. p. 274

Lib. XLIX. Tit. VII.

Nihil innovari Appellatione interposita.

Quando appellatio apud Iudicem superiorem nondum introducta est, poena attendati ad Iudicem inferiorem pertinet. Vol. V. P. VII. O. 209. p. 405

Leuteratio, propter attentatum commissum, deserta censi debet.

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

bet. Vol. IV. P. V. O. 173. p. 273. & P. VI. O. 457. p. 729

Lib. XLIX. Tit. VIII.

**Quæ sententiæ sine Appel-
latione rescindantur.**

Vitium nullitatis hoc ipso non committitur, quod denunci-
ans ad innotulationem Acto-
rum citatus haud est. Vol. V.
P. VIII. O. 462. p. 746

Sententia, contra rem judicatam
lata, vitio nullitatis insanabi-
lis haud laborat. Vol. VI. P.
IX. O. 171. p. 290

Nullitas insanabilis haud est, si
sententia ex falsa causa sit lata,
quamvis illa causa in ipsa sen-
tentia expressa sit. Vol. I. P. I.
O. 23. p. 47

Querela nullitatis cum beneficio
restitutionis in integrum in
eodem libello subordinate cu-
mulari potest. Vol. VI. P. IX.
O. 189. p. 324

Sententia, ad solam contumaciæ
accusationem, altero non au-
dito, lata, ex hoc capite fru-
stra impugnatur, si hic, ne ex
postfacto quidem, aliquid affe-
rat, quod ad purgandam con-
tumaciam valeat. Vol. VI. P.
IX. O. 54. p. 110

Lib. XLIX. Tit. IX.

**An per alium causæ Appel-
lationum reddi possint.**

Lib. XLIX. Tit. X.

Si Tutor, vel Curator.

Lib. XLIX. Tit. XI.

**Eum, qui appellaverit in
provincia defendi.**

Lib. XLIX. Tit. XII.

**Apud eum, a quo Appel-
latur, aliam causam agere
compellendum.**

Lib. XLIX. Tit. XIII.

**Si pendente appellatione
mors intervenerit.**

Lib. XLIX. Tit. XIV.

De Jure Fisci.

Magistratus, qui in Saxonia me-
rum imperium habet, jure fisci,
suo modo, gaudet. Vol. I. P.
I. O. 53. p. 70

Fiscus adversus ea, quæ ab offi-
cialibus in ejus præjudicium
gesta, vel neglecta sunt, in inte-
grum restituitur. Vol. V. P.
VII. O. 87. p. 178

Fisco,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- Fisco, in bonis administratorum, deret *Einnehmer*, præter tacitam hypothecam, jus prælationis, intuitu bonorum postea quæditorum, competit. Vol. VI. P. X. O. 442. p. 789
- Adversus fiscum administratores ejus compensatione, ex jure cesso, uti non possunt. Vol. I. P. II. O. 377. p. 699
- Compensationi in causa fiscali non aliter locus est, quam si eadem statio vicissim debeat. Vol. III. P. IV. O. 404. p. 276
- Actio fiscalis, ad pœnam inhibitionis, non suspenditur per exceptionem nondum instituti judicii petitorii, si factum per se illicitum fuerit. Vol. I. P. I. O. 218. p. 454. & Vol. VI. P. IX. O. 3. p. 3
- Ad consequendam pœnam, quam reus incurrit, Fiscalis non semper peculiari processu opus habet. Vol. IV. P. VI. O. 497. p. 838
- Jus petendi mulctam, in temeratores juris cerevisiarii Lege statutam, non civitatibus, sed soli fisco, competit. Vol. IV. P. V. O. 21. p. 33
- Qui pro debitore onera publica solvit, eodem cum hoc privilegio gaudet. Vol. VI. P. X. O. 443. p. 790
- Fiscus contractum locationis conductionis propterea non statim impugnare potest, quod alius ex postfacto majorem pensionem obtulerit. Vol. III. P. IV. O. 75. p. 234
- Cum retorquetur Jus Albinagii, bona nec proximis defuncti heredibus, nec Magistratui, merum imperium habenti, sed fisco Principis cedunt. Vol. II. P. III. O. 18. p. 46
- Jus exigendi gabellam, pro facultate vendendi in mercatu publico, ad Regalia pertinet. Vol. III. P. IV. O. II. p. 134
- Regulariter in causis fiscalibus eadem procedendi forma observatur, quæ in aliis causis obtinet. Vol. VI. P. X. O. 471. p. 836
- Causa fisci, etiam in possessorio ordinario atque petitorio, summariter tractanda est. Vol. IV. P. VI. O. 430. p. 692

Lib. XLIX. Tit. XV.

De Captivis, & de Postliminio, & Redemptis ab Hostibus.

Exceptio inadmissibilitatis adhuc locum habet, etsi Judex leutationem vel appellationem admiserit. Vol. VI. P. X. O. 267. p. 464

Lib.

Lib. XLIX. Tit. XVI.

De Re Militari.

Præfecti militum, honeste dimissi, certo respectu privilegiatum forum fortiuntur. Vol. V. P. VII. O. 53. p. 122

In Electorali Saxonia suspendii poenam incurrit, qui exteros, vi doloque subditos ad aliena castra sequenda extra territorium educentes adjuvit, siue consilium, siue auxilium tantum præstiterit. Vol. VI. P. IX. O. 142. p. 214

Lib. XLIX. Tit. XVII.

De Castrensi Peculio.

Lib. XLIX. Tit. XVIII.

De Veteranis.

Lib. L. Tit. I.

Ad Municipalem, & de Incolis.

Jus Politicæ, etiam illis Magistratibus, qui jurisdictionem non habent, competit. Vol. V. P. VII. O. 178. p. 355

Ordinationes de rebus, ad po-

litiam pertinentibus, Magistratus, suo arbitrio, non auditis subditis, mutare potest. Vol. VI. P. X. O. 390. p. 702

Quisque Magistratus, etiam municipalis, bona patrimonialia & sibi propria, cum exclusione civium, possidere potest. Vol. II. P. III. O. 135. p. 395

Facultas vinum adustum præparandi, absque Magistratus consensu, exerceri nequit. Vol. III. P. IV. O. 34. p. 167

Quicumque bona, sub alicujus jurisdictione sita, possidet, ad homagium præstandum compelli potest, quamvis alibi domicilium habeat. Vol. IV. P. V. O. 67. p. 107

Civitati, quæ non nisi certam contributionum quotam solvere tenetur, introductione illius collectæ generis, quod vulgo Accisa vocatur, præjudicari nequit. Vol. I. P. I. O. 170. p. 244

Jus subcollectandi cuivis civitati, etiam municipali, competit. Vol. I. P. I. O. 171. p. 257

Gabella detractionis, Abzugsgeld, iis in locis, ubi statuto introducta est, vel usu invaluit, merito præstatur. Vol. V. P. VII. O. 174. p. 341

Gabella detractionis, Abzugsgeld,

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- Geld**, ab una specie bonorum ad aliam extendi nequit. Vol. V. P. VII. O. 55. p. 128
- Actio fisci** ad petendam portionem, quæ jure detractio-
nis debetur, *Abzug Geld*, perpetua est. Vol. I. P. I. O. 369. p. 680
- Immunitas** a gabella detractio-
nis intuitu dignitatis competens,
regulariter ad liberos non
transit. Vol. VI. P. X. O. 314. p. 546
- Canonici** ab onere detractio-
nis, *Nach Steuer*, regulariter im-
munes sunt. Vol. II. P. III.
O. 236. p. 605
- Statutorum Dresdensium** capax
est civis filius, etsi jus civita-
tis speciatim ibi adeptus haud
fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 114.
p. 173
- Civi honoratioris conditionis** jus
præcedentiæ competit, præau-
riga, etsi hic jus civitatis prior
adeptus fuerit. Vol. VI. P. IX
O. 148. p. 228
- Votum negativum** quo plebs
in ecclesia, circa constitutio-
nem ministrorum gaudet, non
usu amitti potest. Vol. VI. P.
IX. O. 155. p. 252
- Quid quantumque** parochiani,
in alieno territorio constitu-
ti, ad reficiendas ædes sacras
aut ecclesiasticas, contribuere
debeant, deficiente lege & pa-
cto, ex observantia imprimis
dijudicari debet. Vol. V. P.
VII. O. 140. p. 276
- Jus vendendi cerevisiam** de lo-
co ad locum transferri nequit.
Vol. V. P. VII. O. 29. p. 82
- Jus cerevisiam**, ad proprium fa-
miliæ usum, coquendi, ad ope-
rarios in metallifodinis haud
pertinet. Vol. V. P. VIII. O.
279. p. 511
- Civitates** prohibere nequeunt,
quo minus quis cerevisiam, in
prædio suo coctam, in urbe, ubi
habitat, cum sua familia consu-
mat. Vol. V. P. VIII. O. 382. p. 641
- Prohibitio pœnalis**, de non ven-
denda cerevisia, civitates intui-
tu prædiorum, etsi noviter a
Nobilibus emtorum, regulari-
ter haud stringit. Vol. VI. P.
IX. O. 17. p. 28
- Jus prohibendi**, quo minus alii
in certo loco cerevisiam ven-
dant, & cauponariam exerce-
ant, indefinite competens, du-
rat, etsi numerus inhabitanti-
um auctus fuerit. Vol. VI. P.
IX. O. 233. p. 409
- Universitates** in pagis *Dorff Ge-
meinden*, etsi jure coquendi &
vendendi cerevisiam gaudeant,
neminem tamen, quo minus
idem faciat, regulariter prohi-
bere queunt. Vol. VI. P. X. O.
491. p. 885
- Jus braxandi per se** non infert
jus

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

- jus prohibendi, quo minus & alii eodem jure utantur. Vol. I. P. II. O. 359. p. 662
- Jus prohibendi, quo minus cerevisia vendatur, civitatibus ex Ordin. Provinc. Sax. de An. 1555. competens, etiam ultra milliare se extendit. Vol. III. P. IV. O. 222. p. 577
- Jus erigendæ & exercendæ cautionæ, alicui ab universitate venditum, non obstat, quo minus membra ejus cerevisiam in mensura majore, Bäschens-Biertel oder Sonnenweise, vendere queant. Vol. IV. P. VI. O. 313. p. 518
- Jus petendi mulctam, in temeratores juris cerevisiarii lege statutam, non civitatibus, sed soli fisco competit. Vol. IV. P. V. O. 21. p. 33
- Qui contra Leg. Provinc. Sax. jure vendendi cerevisiam utitur, in pœnam 100. aureorum incidit, quamvis hoc ipsi civitas permiserit. Vol. I. P. I. O. 477. p. 532
- Jus cautionam habendi includit jus diversorii. Vol. II. P. III. O. 195. p. 534
- Cauponibus, denen Erb-Kreischmann, ex Ordin. Provinc. Sax. de An. 1555. nullum jus prohibendi regulariter competit. Vol. I. P. I. O. 276. p. 530
- Bibliopolis, intuitu librorum, quos ab auctoribus emerunt, etiam citra speciale privilegium, jus prohibendi competit, ne alii eosdem typis excubirent. Vol. VI. P. X. O. 448. p. 769
- Qui in collegium opificum recipi, certo pretio oblato, ab eodemque acceptato, petit, ad ejus solutionem tenetur, etsi deinceps alii collegio se addixerit. Vol. V. P. VIII. O. 342. p. 609
- Collegia opificum in civitate regulariter prohibere nequeunt, quo minus concives exterorum opera utantur. Vol. VI. P. IX. O. 8. p. 6
- Qui certo opificum collegio in aliena civitate, etsi per longissimum tempus se addixerunt, separatim ab eo res suas habere, & proprium collegium, permisso principis, condere non prohibentur. Vol. VI. P. X. O. 325. p. 575
- Opificia possunt esse distincta, licet iisdem instrumentis utantur. Vol. II. P. III. O. 236. p. 605
- Jus opifices recipiendi in pagum etiam balneatores includit. Vol. III. P. IV. O. 71. p. 226
- Jus in aliqua præfectura, pago aut alia universitate, indefinite quæsitum, non alteratur, aucto licet incolarum numero. Vol. III. P. IV. O. 45. p. 178

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

Lib. L. Tit. II.

De Decurionibus & Filiis eorum.

Jus visitandi ecclesiam matrem regulariter se non extendit ad filiam, in alieno territorio sitam. Vol. IV. P. VI. O. 277. p. 467

Lib. L. Tit. III.

De Albo scribendo.

Civis, qui Magistratui iusjurandum, mutato nomine, præstat, arbitrariam pœnam incurrit. Vol. VI. P. IX. O. 74. p. 130

Civi honoratioris conditionis jus præcedentiæ præ auriga competit, etsi hic jus civitatis prior adeptus fuerit. Vol. VI. P. IX. O. 148. p. 228

Advocati immatriculati Actuarios ordine præcedunt. Vol. II. P. III. O. 175. p. 500

Actus possessorius juris præcedentiæ, adversus unum ex numero Doctorum exercitus, reliquis non præjudicat. Vol. III. P. IV. O. 74. p. 232

Lib. L. Tit. IV.

De Muneribus & Honoribus.

Pactum, quo id agitur, ut onera publica de uno prædio in aliud transferantur, intuitu fisci in-

validum est. Vol. VI. P. X. O.

305 p. 534

Quando onera publica, a subditis collecta, sine Domini Jurisdictionalis culpa pereunt, ad eorum restitutionem haud tenetur. Vol. VI. P. X. O. 423. p. 761

In dubio ea interpretandi ratio ineunda, ne eadem res duplici onere gravetur. Vol. I. P. I. O. 474. p. 841

Patronus a Candidato Ministerii literas reversales valide haud exigit. Vol. V. P. VIII. O. 39. p. 93

Sola conventio, de pecunia pro munere ecclesiastico solvenda, non semper sufficientem adversus Ministrum Ecclesiæ exceptionem præbet. Vol. V. P. VII. O. 132. p. 255

Minister Ecclesiæ, non nisi ob gravem causam, ab officio removeri debet. Vol. VI. P. X. O. 399. p. 719

In Marchia & Pomerania jus, clericos ab officio removendi, Patronis competit. Vol. III. P. IV. O. 44. p. 177

Mutatio confessionarii, si probabilis causa subest, non dene-ganda. Vol. VI. P. X. O. 443. p. 817

Decanatus in quavis Facultate Academica etiam absenti deferri

ferri potest. Vol. VI. P. X. O.
329. p. 591

Qui non ex propria, sed aliena ad-
ministratione in subsidium
Reipubl. tenetur, propterea ab
honoribus arceri non debet.
Vol. VI. P. X. O. 365. p. 649

Filius, ob sordidum vitæ genus,
quod pater exercet, ab officiis
publicis excludi non debet.
Vol. II. P. III. O. 250. p. 631

Quando de jure præcedentiæ
quæstio est, non ad solum gra-
dum, quem quis in superiori a-
liqua Facultate adeptus est, sed
simul ad officium, quo quis fun-
gitur, attendi debet. Vol. III.
P. IV. O. 136. p. 605

Actus possessorius juris præce-
dentiæ, adversus unum ex nu-
mero Doctorum exercitus, re-
liquis non præjudicat. Vol. III.
P. IV. O. 74. p. 232

Lib. L. Tit. V.

De Vocatione, & Excusa- tione Munerum.

Nomen gratiæ, juri, per privile-
gium quæsito, nihil detrahit.
Vol. VI. P. X. O. 377. p. 670

Possessor feudi nobilis, non est
immunis a metatis, von Einkün-
ftung, quæ juxta modum fe-
xagenarum, nach denen Steuer-
Schoffen, quibus illud subje-

ctum est, indicuntur. Vol. IV.
P. V. O. 170. p. 268

Lib. L. Tit. VI.

De

Jure Immunitatis.

Immunitas a collectis immemo-
riali tempore acquiritur. Vol.
VI. P. X. O. 265. p. 461

Immunitas ab oneribus publicis
adversus concives, ordinaria
præscriptione acquiritur. Vol.
VI. P. X. O. 419. p. 755

Libertas a præstationibus regula-
riter sola intermissione earum
præscribitur. Vol. IV. P. VI. O.
464. p. 735

Qui immunitatem ab omnibus
collectis habet, ne quidem a-
ctione negotiorum gestorum
tenetur, quoties ipsius & ge-
rentis negotium necessario ne-
xum est. Vol. I. P. I. O. 255. p.
507.

Quando Princeps extra ordinem
tributa imponit, ne privilegia-
tæ quidem personæ exemptæ
censentur. Vol. III. P. IV. O. 60.
p. 196

Privilegium immunitatis ab one-
ribus pertinet etiam ad ea bo-
na, quorum quis solum usum-
fructum habet, licet nec pro-
prietarii, nec bonorum con-
ditio immunis sit. Vol. I. P. I.
O. 10. p. 20

Civis,

Civis, qui immunitatem a muneribus, quæ communiter civibus incumbunt, prætendit, eandem probare tenetur. Vol. IV. P. VI.

O. 450. p. 716

Privilegium immunitatis, a collectis, in casibus extraordinariis, atque prorsus insolitis cessat.

Vol. V. P. VIII. O. 477. p. 795

Lib. L. Tit. VII.

De Legationibus.

Lib. L. Tit. VIII.

De Administratione rerum ad civitates pertinentium.

Administrator ad reddendas rationes conventus, etsi alibi domicilium habeat, ad locum gestæ administrationis recte provocat. Vol. VI. P. X. O. 468. p. 829

Administrator reddituum publicorum interesse moræ de pecunia præstare tenetur. Vol. II.

P. III. O. 193. p. 531

Rationes, a Principe, ejusve procuratore, approbatæ, regulariter retractari non debent. Vol.

VI. P. X. O. 466. p. 822

Rationes administratorum civitatis, licet subscriptæ & expunctæ, intra 10. annos, post mortem eorum retractari queunt.

Vol. III. P. IV. O. 228. p. 589

Quando pluribus idem munus publicum pro indiviso injunctum est, eo, qui dolum vel culpam in administrando commisit, non solvendo existente, reliqui in subsidium tenentur.

Vol. II. P. III. O. 36. p. 80

Administrator, sive publicus, sive privatus, non statim, pendente accusatione, ab officio suspendi debet. Vol. V. P. VII. O.

168. p. 329

Adversus fiscum administratores ejus compensatione ex jure cesso uti non possunt. Vol. I.

P. II. O. 377. p. 699

Cautio a Senatu, consentientibus licet Tribunis, præstita, bona civitatis non afficit. Vol. II.

P. III. O. 37. p. 82

Sumtus pro visitatione ecclesiæ a parochianis regulariter tantum in subsidium præstantur, neque præscriptionem admittunt. Vol. IV. P. VI. O. 276. p. 466

Lib. L. Tit. IX.

De Decretis ab Ordine faciendis.

Ordinationes de rebus ad politicam pertinentibus, Magistratus suo arbitrio, non auditis subditis, mutare potest. Vol. VI.

P. X. O. 390. p. 702

Statutum, a Senatu municipali conditum, membra illius, haud

LII III 3.

convo-

convocata, nequaquam obligat.
Vol. VI. P. IX. O. 145. p. 222
Statuta, a Decurionibus civita-
tum municipalium condita,
absque Principis confirmatio-
ne, inter ipsos valent, si modo
Legibus publicis non adver-
sentur. Vol. VI. P. IX. O. 144.
p. 220

Lib. L. Tit. X.

De Operibus Publicis.

Lib. L. Tit. XI.

De Nundinis.

Nundinas hebdomadarias, ~~Bo-~~
~~chen-Märkte~~, regulariter cujus-
que loci Magistratus libere in-
stituit. Vol. V. P. VIII. O. 425.
p. 700

Magistratus, cum nundinas heb-
domadales instituit, novum o-
nus illis, qui ad mercatum ve-
niunt, imponere nequit. Vol.
V. P. VIII. O. 426. p. 701

Jus prohibendi, quo collegia opi-
ficum gaudent, quatenus liber-
tatem emendi & vendendi re-
stringit, in nundinis publicis
regulariter cessat. Vol. III. P.
IV. O. 199. p. 518

Lib. L. Tit. XII.

De Pollicitationibus.

Lib. L. Tit. XIII.

De Extraordinariis Cogni-
tionibus, & si Judex litem
suam fecisse diceretur.

Actio de syndicatu adversus Ju-
dicem, male judicantem, ad-
huc hodie in usu est. Vol. V.
P. VIII. O. 369 p. 630

Judex, qui arrestum, sine justa
causa haud admittit, ad inter-
esse tenetur. Vol. V. P. VII. O.
220. p. 416

Judex, qui sine indicibus inquisi-
torie contra aliquem ob deli-
ctum procedit, actione inju-
riarum conveniri potest. Vol.
I. P. I. O. 50. p. 64

Judex ea, quæ facti sunt, ex offi-
cio supplere nequit. Vol. V.
P. VIII. O. 371. p. 632

Causis, quæ tantum jura partium
concernunt, Judex, non im-
ploratus, se immiscere non
debet. Vol. III. P. IV. O. 156.
p. 464

Lib. L. Tit. XIV.

De Proxeneticis.

Lib. L. Tit. XV.

De Censibus.

Civitati, quæ nonnisi certam
contributionum quotam sol-
vere

REPERTORIUM WERNHERIANVM.

vere tenetur, introductione illius collectæ generis, quod vulgo Accisa vocatur, præjudicari nequit. Vol. I. P. I. O.

170. p. 244

Modus collectam, a superiori indictam, recipiendi, regulariter a Magistratus inferioris arbitrio pendet. Vol. IV. P. V.

O. 37. p. 52

Vasallus Domino ad collectas tenetur, quando hoc consuetudine, aliove legitimo modo introductum est. Vol. IV. P. V.

O. 60. p. 94

Inscriptio nominis in catastro, non semper possessionem probat. Vol. VI. P. IX. O. 18. p. 34

Lib. L. Tit. XVI.

De Verborum Significatione.

Vox: Handlanger, regulariter eos tantum significat, qui simplices operas manuales, quæ nullam

peritiam, aut artem requirunt, præstant. Vol. VI. P. IX. O.

231. p. 401

Verba: Weibliche Gerechtigkeiten, regulariter etiam geradam includunt, etsi inter species memoratas nulla ejus mentio facta. Vol. VI. P. X. O. 272.

p. 471

Quando paciscentes ad familiæ conservationem, ejusdemque utilitatem ac dignitatem respexisse apparet, foeminæ pacto haud comprehensæ intelliguntur. Vol. I. P. II. O. 406.

p. 769

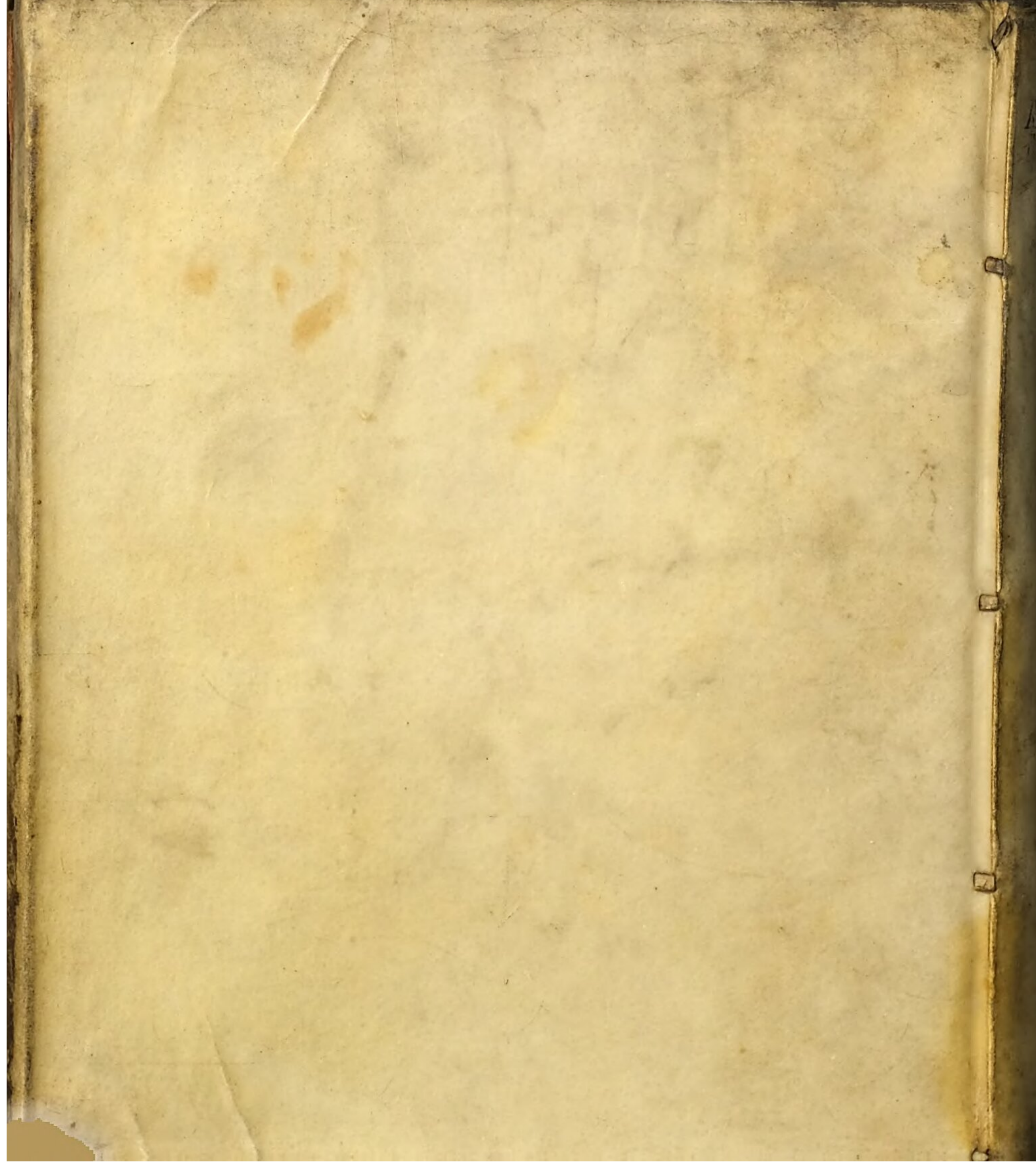
Menfuratio milliaris, intra quod civitates ex Ord. Proc. Sax. jus cogendi habent, a continentibus ædificiis incipienda est. Vol. I. P. I. O. 122. p. 170.

Lib. L. Tit. XVII.

De (Diversis) Regulis Juris.

FINIS.

Köselitz, Gottfried Reinhold

Repertorium Wernherianum Seu Indices Generales In Excellentissimi Icti Dn.
Jo. Balthasaris Wernheri ... Selectarum Observationum Forensium
Earundemque Supplementorum X Partes Seu VII Volumina

Vitembergae 1723

Bamberg, Staatsbibliothek -- J.pr.q.85-a(8)
urn:nbn:de:bvb:12-bsb11707856-2
VD18 12418234-001